
Výzkumné středisko pro dějiny střední Evropy: prameny, země, kultura
Matice moravská

**Katalog listin a listů k VII. dílu
Českého diplomatáře
I.**

Výzkumné středisko pro dějiny
střední Evropy / PRAMENY

ZEMĚ
KULTURA



Tato kniha vychází v rámci výzkumného záměru MSM 0021622426: Výzkumné středisko pro dějiny střední Evropy: prameny, země, kultura.

This book has been published as a part of the research project MSM 0021622426: Central European History Research Centre: Sources, Historical Lands, Culture.

Lektoři:

PhDr. Dana Dvořáčková-Malá, Ph.D. (Historický ústav AV ČR)

Prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc. (Filozofická fakulta Karlovy univerzity Praha)

Katalog listin a listů k VII. dílu
Českého diplomatáře

I.

(Zpracování diplomatického materiálu pro období květen 1283 – květen 1297)

Dalibor Havel

© Dalibor Havel
ISBN 978-80-86488-87-5

Úvod

Tak jako již několikrát v minulosti rovněž dnes stojí **Český diplomatář (Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae, CDB)** na pomyslné křižovatce. Úsilím několika badatelských generací dospělo moderní kritické vydávání pramenů diplomatické povahy k dějinám českých zemí předlucemburské éry až do jarních měsíců roku 1283, aniž by kontinuální řadu šesti dosavadních dílů přerušovala jakákoliv meze-
ra. Metoda editace těchto pramenů stanovená zakladatelem Českého diplomatáře Gustavem FRIEDRICHEM a precizovaná jeho žákem Jindřichem ŠEBÁNKEM, který po druhé světové válce přenesl úkol vydávat Český diplomatář z pražského Archivu Země české na půdu brněnské filozofické fakulty, je v současné době odbornou veřejností bez větších námitek akceptována. Diplomatař si za sto let své dosavadní existence bezpochyby vydobyl pevné a nezastupitelné místo v rámci české mediévistické ediční produkce a dlužno dodat, že i v rámci mezinárodním reprezentuje stále vzácnější typ teritoriální edice s maximální možnou vydavatelskou akribií. Za této situace přistupujeme k pokračování v kritickém zpřístupňování diplomatického materiálu pro dějiny českého státu za vlády posledních Přemyslovců Václava II. (1283–1305) a Václava III. (1305–1306), jenž bude obsažen v sedmém dílu zmiňované edice (dále bude citována jako CDB VII).

Tohoto úkolu nebylo možné zhostit se bez předchozích dlouhodobých přípravných prací, které byly v zásadě dvojího charakteru. Předně bylo nezbytně zapotřebí dobudovat pomocný informačně-obrazový aparát, jenž je důležitým předpokladem pro vznik edice samotné. Budování tohoto aparátu bylo vlastně zahájeno již Jindřichem ŠEBÁNKEM, SÁŠOU DUŠKOVOU a jejich bezprostředními žáky tvořícími tzv. brněnskou diplomatickou školu koncem čtyřicátých let 20. století. Jejich úsilí bylo ale s postupem prací na čtvrtém a posléze pátém dílu Českého diplomatáře stále zřetelněji soustředěno na časový horizont těchto dílů ukončených smrtí Přemysla Otakara II. na Moravském poli († 26. srpna 1278). Současné technické možnosti ovšem umožnily tento pomocný aparát nejen dobudovat (prozatím do konce vlády Václava III.), nýbrž i postupně převádět jeho stávající bázi založenou na černobílé fotografii na systém operující s digitalizovanými celobarevnými dokumenty, a to v dostatečném rozlišení, které vyhovuje i potřebám detailního studia duktu písařských rukou apod.

Úplná digitalizace edičního zázemí Českého diplomatáře reflektuje soudobé trendy ve zpřístupňování archiválií diplomatického charakteru, v rámci nichž dochází k postupnému převádění kompletních (zejména církevních) středověkých listinných fondů do digitální podoby. Pro středoevropský prostor lze za vzorovou považovat mezinárodní databázi digitalizovaných fondů (převážně) církevní provenience „Monasterium“, v jejímž virtuálním prostředí dochází postupně k publikaci některých i doposud nezpracovaných diplomatických dokumentů. Není snad třeba zvláště zdůrazňovat, že touto cestou, jež vhodně nahrazuje dosavadní metody inventarizace „listinných základů“ příslušných archivních fondů, lze dosáhnout pokud možno maximálního vyčerpání potenciálních bohemik uložených v zahraničních fondech se současným zajištěním náležité přesnosti a spolehlivosti excerpovaných informací, neboť kompletní texty zdrojových dokumentů jsou neustále k dispozici v jejich autentické, žádnou interpretací „neupravené“ podobě.

Ruku v ruce s tímto nutným dokončením a technickým zdokonalením diplomatářového zázemí probíhala příprava vlastní edice rozvržená do několika na sebe navazujících a vzájemně propojených kroků. V souladu s tím, co bylo právě uvedeno, byl důkladně zmapován veškerý diplomatický bohemikální materiál, který bude předmětem edičního zpracování na stránkách sedmého dílu Českého diplomatáře, byla ověřena forma jeho dochování, zdokumentovány a prověřeny veškeré dosavadní pokusy o jeho editaci či alespoň regestové zpřístupnění, a byl tak vytvořen jakýsi „půdorys“ budoucího CDB VII. Při ověřování formy dochování byla vždy upřednostněna práce s pramenem samotným, tj. v jeho nejautentičtější podobě. To sice postup prací nesmírně zpomalovalo, nicméně jedině touto cestou bylo možno vyloučit kopírování

dosavadních edičních chyb a jiných s tím souvisejících nepřesností. Výsledkem této fáze je předkládaný **Katalog listin a listů k VII. dílu Českého diplomatáře** (dále citován jako **Katalog**), v jehož prvním dílu přináším zpracování bohemikálního materiálu úřední provenience od příchodu Václava II. zpět do českých zemí z braniborského zajetí (vůbec prvním dokumentem CDB VII bude registovaná listina uherského krále Ladislava IV. z 13. května 1283, prvním v plném znění otištěným pramenem bude pak listina pražského biskupa Tobiáše z 28. května 1283) až do Václavovy české korunovace 2. června 1297.

Publikaci **Katalogu**, jehož druhý díl bude bezprostředně navazovat a bude ukončen tragickou smrtí Václava III. v Olomouci († 4. srpna 1306), doprovází zveřejnění prvních dvou svazků sedmého dílu edice Český diplomatář, totiž zpracování sfragistického materiálu (CDB VII.6: *Sigilla*) a přehled písarských rukou s analýzou jejich produkce uplatněných na bohemikálním diplomatickém materiálu (CDB VII.5: *Scribarum manus*). Jak **Katalog**, tak i oba tyto doprovodné samostatné svazky sedmého dílu Českého diplomatáře tvoří fakticky novum v jeho ediční praxi, nicméně teprve takto koncipované doprovodné svazky realizují důkladnější prezentaci výsledků studia obou předmětných disciplín (latinské paleografie a sfragistiky) při kritickém zpracování vydávaných pramenů. Umožňují mimo jiné i podstatně kvalitnější obrazovou dokumentaci jevů ryze grafické povahy, jejichž verbální popis vede obvykle ke zjednodušení či zkrácení, jež není na stránkách moderní kritické edice přijatelné. Současně se tyto svazky stávají prostorem pro publikaci kontextuálních informací diplomatickým studiem doposud marginalizovaných (rekonstrukce písarských škol, spolehlivější analýza ductu písarského individua, popřípadě možnost studia „stámutí“ písarské ruky aj.; dále důkladnější ikonografický rozbor náplní pečetního obrazu a jeho zasazení do širších kulturologických a historickoprávních souvislostí apod.). Význam obou zmiňovaných, s diplomatikou úzce propojených disciplín roste právě na přelomu 13. a 14. století, kdy dříve aplikovaná diplomatická metoda (zejména její základní složka: stylově-kritický rozbor) může zejména při rozboru školených kancelářských projevů narážet na nedostatečnou distinktivnost diktátu jednotlivých notářských individuí, na neprůkaznou individualitu jejich stylu.

Oba specializované nové diplomatářové svazky nejsou tudíž jen pouhou náhradou dosavadní praxe uplatněné ve třetím, čtvrtém a pátém dílu Českého diplomatáře, kde byly paleografické a sfragistické aspekty (redukované více méně na výčet písářů a pečetitelů) připojovány k rejstříkům a glosářům. Jejich posláním je rozšíření interpretační roviny diplomatického materiálu o důkladnou paleografickou a sfragistickou analýzu doprovázenou technicky kvalitní faksimilovou přílohou usnadňující verifikaci všech zjištění, jimiž paleografie a sfragistika doplňuje celkové kritické zpracování editovaných pramenů. To se muselo nutně promítnout i do koncepce samotné faksimilové přílohy (zejména u svazku věnovaného písarským rukám), kde bude v odůvodněných případech publikována reprodukce celých dokumentů, nikoliv jen ilustrativní výřezy, jako tomu bylo doposud. Jinými slovy: oba nové svazky přinášejí další související informace získávané analýzou metodicky nezávislou na kritice v užším slova smyslu diplomatické, čímž je zabezpečena nejen jistá objektivizace výsledků takto získávaných, nýbrž i komplexnější posouzení tam, kde by aplikace pouhého jednostranného hlediska mohla vést ke zkreslujícím, nekritickým závěrům.

CDB VII.5 a CDB VII.6 tvoří s **Katalogem** uzavřený celek: **Katalog** totiž umožňuje uživateli pohodlnou a jednoznačnou orientaci po materiálu zpracovávaném v obou diplomatářových svazcích, které operují s daty písemností jako základním identifikačním prostředkem pramene. V CDB VII.5 a CDB VII.6 je důraz kladen přirozeně na specifické aspekty diplomatické matérie (písarská ruka, pověřovací prostředky), a tak by mohlo dojít k nejasnostem a nepřesnostem při odkazech na zdrojový dokument. Tyto případné uživatelské komplikace **Katalog** odstraňuje.

Katalog vedle toho umožňuje uživateli vlastně poprvé učinit si konkrétní představu o povaze, kvantitativních a kvalitativních ukazatelích veškerého materiálu, který bude zařazen do CDB VII. Každý dokument je opatřen **pořadovým číslem**, spolu s pořadovým číslem je uveden tzv. **status** listiny. Rozumí se tím důležitost daného textu pro české dějiny v souladu s již avizovanými a předchozími díly prověřenými

edičními zásadami pro CDB: zatímco kmenový materiál mající zásadní význam pro diskurs české historické mediévistiky (v tabulce je označen římskou číslicí „I“) bude otištěn v plném znění a bude podroben důkladné diplomatické, paleografické i sfragistické analýze, materiál z pohledu českých dějin okrajový (v tabulce nese označení „II“) bude pouze registován, a to pokud možno s využitím dosavadních kritických edic. Jak je současně z přehledu listin v tabulce patrné, obě kategorie listin (kmenové i registové) budou tištěny v jedné řadě, tj. v chronologickém sledu.

Za zcela klíčovou považuji charakteristiku **formy dochování** toho kterého pramene. Zohlednění tohoto aspektu je de facto základním stavebním kamenem kritické edice, jež odlišuje Český diplomatář ode všech ostatních předchozích pokusů o zpřístupnění bohemikálního diplomatického materiálu. Pro všechny dosavadní projekty bylo totiž charakteristické mísení a nedostatečné rozlišování jednotlivých forem **textové tradice** pramenů úřední provenience. Vedle spolehlivých kancelářských produktů, popřípadě méně spolehlivých, nicméně stále ještě „reálných“ kusů (adjektivum „reálný“ volím z nedostatku vhodnějšího termínu pro úřední prameny neformulářového charakteru) tak byly bez jakéhokoliv odlišení tištěny i jednotliviny přebírané z tzv. formulářových sbírek.

Analýzou všech relevantních kodexů přinášejících listinný materiál v opisech bylo dosaženo oddělení „reálného“ diplomatického materiálu od interpretačně mnohem komplikovanějších formulářů, jejichž editace si vyžaduje specifický přístup. Formuláře (jak listinného, tak i epistolárního charakteru) budou publikovány v samostatném dílu CDB, nicméně jejich průběžné zpracování je prováděno paralelně s materiálem „reálným“. Zde musím podotknout, že ačkoliv je v české diplomatické literatuře deklarováno odhodlání kriticky vydat všechny okruhy formulářových sbírek minimálně z přemyslovského období, a to fakticky již od zahájení realizace Českého diplomatáře počátkem 20. století, materiálové předpoklady pro úspěšné vyřešení tohoto úkolu začínají být naplňovány teprve v současnosti.

Přítomná úzká provázanost obou těchto kategorií, tj. „reálného“ i formulářového materiálu, je nasnadě, a to nejpozději od pozdní fáze kanceláře Václavova předchůdce – Přemysla Otakara II. A tak podobně jako je tomu ve druhém svazku pátého dílu Českého diplomatáře, rovněž sedmý díl bude na formuláře v potřebných případech odkazovat (v tabulce tak činím v posledním sloupci určeném pro „**poznámky**“). Evidentně totiž nejde vždy jen o fingované produkty rétorické teorie a školských cvičení, nýbrž i o ohlasy notářské praxe čerpající ze skutečných písemností. Není snad třeba zdůrazňovat, že právě tyto paralely jsou elementárním předpokladem pro diplomatickou kritiku celé formulářové matérie, jíž se dostává v současné české mediévistické produkci (např. Libor JAN) opět značné pozornosti v souvislosti s pokusy poněkud rehabilitovat tento specifický typ historických pramenů minimálně pro studium „modelů chování“ či v obecnější rovině pro studium jakéhosi „základního rámce“ fungování toho kterého historického jevu (např. obsazování jistého úřadu apod.); ovšem se stálým poukazováním na oslabenou vypovídací schopnost formulářů, jde-li nám o zcela konkrétní, adresné historické reálie.

Ale ani „reálný“ diplomatický materiál není sám o sobě kategorií zcela sourodou a bezproblémovou, pokud jde o charakter a kvalitu textové tradice. Vedle textů, jež se dodnes dochovaly ve své původní podobě, muselo být přihlédnuto i k těm textům, které dospěly do našich dní v různě zprostředkované formě, tedy v podobě se sníženou autenticitou. Mám na mysli v první řadě texty dochované toliko v **překladech**, a to jak soudobých, tak i moderních (např. č. 48, 180, 406, 447, 780), nebo ve formě **diplomatických fragmentů** (č. 352, 461) či různě obsáhlých (dobových) **registových extraktů** (např. č. 20, 497, 515, 575, 666, 699, 752, 827, 907 nebo č. 970), které vznikaly nejčastěji při příležitosti novodobých revizně-konfirmačních řízení či v průběhu inventarizačních prací u některých významnějších listinných fondů prováděných na sklonku středověku či na prahu novověku. Tyto případy nelze chápat jako diplomatická deperdita, neboť lze navzdory jejich komplikované formě dochování přeci jen (diplomatickými i historickými metodami) interpretovat, byť míra této interpretace je pochopitelně závislá na kvalitě toho kterého fragmentu či extraktu. Na rozdíl od překladů, které byly do CDB běžně zařazovány již v předchozích dílech, a to včetně poku-

sů o editorské „zpětné rekonstrukce“ původních, dnes ovšem nedochovaných latinských originálů (v této ediční praxi zavedené Jindřichem ŠEBÁNKEM nebude vzhledem k její značné diskutabilnosti pokračováno), je zohlednění regestových extraktů jistým novem obohacujícím vydávaný materiál.

Precizace textové tradice jednotlivých diplomatických pramenů (jdoucí od originálu – **autogr.**, přes různé typy opisů – **apogr.**: insert v konfirmaci, transsumpt ve vidimusu, prostý opis, až po exemplář dochovaný toliko ve formulářové sbírce – **FS**) umožňuje stanovení míry „historicity“, a tudíž i spolehlivosti těchto pramenů v přímé závislosti na formě, v níž se dochovaly.

Problémem sui generis je otázka fals, popřípadě otázka míry zfalšovanosti daného textu. V **Katalogu** upozorňují na (z tohoto hlediska) problémové kusy vždy jedním křížkem u pořadového čísla, přičemž detailnější posouzení míry falešnosti příslušného pramene bude precizováno až po dokončení zevrubného diplomatického studia, jež bude představovat následnou fázi příprav sedmého dílu Českého diplomatáře. Moderní (Bočkova) falsa jsou samozřejmě zcela v souladu s dosavadní praxí z edice CDB vyloučena, je na ně ovšem upozorněno za závěrečnou **konkordanci** (o ní ještě viz níže).

Nejvíce prostoru je věnováno reprodukci **obsahu** jednotlivých edičních čísel. Nejde o pouhé regesty, nýbrž o reprodukci celého (historicky relevantního) obsahu, včetně identifikace předmětných lokalit a osob; místa dnes zaniklá jsou označena hvězdičkou (*). Schází tudíž fakticky toliko zachycení areng a svědečné řady, pokud ovšem není právě přítomnost bohemikálních svědků důvodem zařazení dotyčné listiny do CDB. Pak je ve sloupci „obsah“ i tato formule reflektována, a to s poukazem na osoby, které jsou pro bohemikální provenienci důležité. Tento postup je obhajitelný již z toho důvodu, že jak arengy, tak i testes-formule v pozdním 13. a raném 14. století diplomatický materiál české provenience pozvolna opouští.

Nastíněná forma prezentace diplomatického materiálu vychází ze skutečnosti, že závěr třináctého století a počátek věku následujícího, čtrnáctého je v řadě ohledů obdobím přelomovým, charakteristickým závažnými strukturálními společenskými změnami, které se pochopitelně promítají i do dochovaných pramenů. Koncepte podrobněji formulovaného obsahu umožňuje seznámit historickou obec s řadou dosud neznámých souvislostí, a to ještě před vydáním vlastních „textových“ svazků Českého diplomatáře. Je pak přirozené, že zde své místo mají i poznámky interpretačního, popřípadě též výkladového či upřesňujícího charakteru, včetně avizování eventuelních diplomatických **deperdit**, pokud lze na jejich existenci z obsahu daného dokumentu usuzovat. V tomto ohledu jde sloupek přinášející obsah katalogizovaného dokumentu v některých případech i za rámec informací, které přinesou následné „textové“ svazky CDB VII.

Tam, kde listinný materiál z let 1283–1306 věčně navazuje na dochované diplomatické prameny let předchozích, je tato skutečnost rovněž zohledněna a je na ni explicitně upozorněno. Podobně jsou formou odkazů propojeny i listiny v rámci **Katalogu** samotného, pokud spolu obsahově souvisejí (typicky např. u vleklého kanonickoprávního sporu o držbu patronátního práva fary v Kynšperku nad Ohří, který mezi sebou vedli křížovníci s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze a cisterciáci z hornofalckých Waldsassen, viz postupně č. 206, 345, 464, 470, 508, 527 a 940).

Přelom 13. a 14. století je z hlediska typologie dochovaných písemných pramenů snad nejzajímavějším obdobím. Vedle rysů jisté „modernizace“ komunikačních prostředků, tj. stále zřetelnějšího rozšiřování funkční báze písemné komunikace, která bezpochyby doprovázela významné a dnes v rámci českého mediévistického diskursu živě diskutované strukturální změny, jimiž tehdejší česká společnost procházela, nacházíme ještě i relikty konzervativních, archaických forem uchovávání paměti na právní počiny. První trend dokumentují prameny dokazující, že se písemná forma jako běžný prostředek komunikace realizuje nejen v okruhu kanceláří hlavních listinných emitentů v českých zemích – srv. např. vzácné dochované mandáty: č. 82 (zde dokonce v originálu!) a č. 361 z královské kanceláře Václava II. a č. 97 vydaný pražským biskupem Tobiášem – ale i v rámci šlechtické komunity, která v předchozích dobách chovala ke zlistinění tradičně rezervovaný postoj. Nepřekvapí tedy, že naprostou samozřejmostí je prosazení plné autenticity zpečetěné listiny jakožto dostatečné právní záruky nabytí dotyčného práva, na niž je odvoláváno

v případech kolizních a sporných situací a v průběhu jejich řešení ve forensním prostředí. Nyní dostává listinnou (tj. písemnou) podobu i řada zemskoprávních kauz (typicky v oblasti obligačního práva, především u kauz zcizovacích, do nichž promlouvalo začasť i právo dědické) odehrávajících se do té doby na provinciálních cúdách nejspíš veskrze v rovině verbálně – symbolické, a stojících tudíž mimo okruh naší písemnými prameny podepřené historické paměti.

Viditelným doprovodem průniku těchto případů do českého listinného materiálu je skutečnost, že se pod perem legisticky vzdělaných notářů (nárůst osob s mistrovským gradem v prostředí kanceláří duchovních i světských vydavatelů je na přelomu 13. a 14. století evidentní) poněkud kultivuje celá oblast právní terminologie, a to na úkor staršího, převážně narativního, a tudíž značně subjektivně zbarveného pojetí popisu meritorní podstaty dané dispozice. Není pak jistě náhodné, že se při těchto příležitostech setkáváme s pronikáním římskoprávní terminologie do některých institutů „*consuetudines terre*“. Jako příklad lze poukázat na č. 422 nebo č. 639.

Zcela opačný obraz poskytuje tradičně konservativní prostředí benediktinských klášterů, kde byly i na konci 13. století stále ještě pořizovány akty – viz č. 153 a 913, kde jsou katalogizovány akty pořizené v prostředí benediktinského opatství v Ostrově u Davle. Tato forma zachycení paměti je ovšem subsidiárně využívána i v oblastech s mnohem vyspělejší kancelářskou organizací, jak nás o tom poučuje případ pražského biskupství a trojice aktů zachovaných v podobě přípisů do (dnes fragmentárně dochovaného) biskupského urbáře (viz č. 862, 863 a 864).

Dominantní postavení si zcela pochopitelně až do konce přemyslovské éry zachovala kancelář českých panovníků institucionálně i personálně propojená s prostředím kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, která v tomto ohledu vystupuje v diplomatických pramenech jako „*capella specialis*“ českého krále a vyšehradští probošti zastávají funkci českých kancléřů; pro období zahrnutého do CDB VII jde konkrétně o vyšehradského probošta mistra Petra (jako kancléř působil již od konce roku 1265 do cca roku 1288), po něm následoval Václavův nevlastní bratr probošt Jan (jako kancléř v pramenech doložen od r. 1290 až do své smrti 26. srpna 1296), dále Petr z Aspeltu (v letech 1297 až 1306) a posléze mistr Petr Angeli (od r. 1306).

Zcela zásadní poznatky ovšem přineslo studium paleografické, které odhalilo specifický (na na svou dobu již poněkud konzervativní) duktus písma charakteristický pro toto prostředí a uplatňovaný po dvě písařské generace od počátku 70. let 13. století až do nástupu Jana Lucemburského na český trůn; profilujícími osobnostmi byli dva protonotáři české královské kanceláře: mistr Jindřich (s největší pravděpodobností písařská ruka „V II 1“) a již zmíněný mistr Petr Angeli (s největší pravděpodobností písař „V II 15“). Významné je i to, že stopy vyšehradského duktu lze sledovat nejen v listinách vydávaných českými panovníky (popřípadě na Vyšehradě samotném), nýbrž i v diplomatickém materiálu dalších vydavatelů (pražského biskupa, křížovníků s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze a kanceláře Starého Města pražského). Je tudíž evidentní, že vyšehradské prostředí bylo domovem naší v tomto období jediné „profesionální“ notářské školy vychovávající kleriky právě s tímto profesním zaměřením, kteří se uplatňovali napříč jednotlivými diplomatickými okruhy. Jen zcela na okraj podotýkám, že se k tomuto středisku hlásí rovněž významná část naší epistolární formulářové produkce včetně známých zvacích listů ke studiu právě na této notářské vyšehradské škole, které byly recentně podrobeny diplomatické i lingvistické kritice (Richard Psík).

Z hlediska (v užším slova smyslu) diplomatického se sedmým dílem CDB vrací doba funkční ústřední panovnické moci a tím i všech struktur, jež jsou z ní přímo nebo různě zprostředkovaně odvozeny. Platí to primárně pro královskou kancelář produkující materiál již svými vnějšími znaky, tedy tak říkajíc na první pohled, odlišitelný od písemností ostatních vydavatelů v Čechách a na Moravě. To samo o sobě usnadňuje aplikaci klasické Sichelovy metody srovnávání písma a stylu a šetření podílu kancelářského prostředí vydavatele na vzniku daného dokumentu. Je zajímavé, že i látka období předchozího, pokrývající tzv. první interregnum let 1278–1283 a vydaná v šestém dílu Českého diplomatáře, prokázala, že ani pád

centrální panovnické moci (1278) a s ní spojený nutný rozpad české královské kanceláře neznamená žádnou krizi, společnost a její „nižší“ správní struktury (včetně příslušného kancelářského zázemí) fungují dále, emise diplomatického materiálu nejsou výrazněji přerušeny. V tomto ohledu byla tedy rovněž zde, pro léta 1278–1283, aplikace Sickelovy metody odůvodnitelná. Nicméně budeme-li i v období vlády obou posledních Přemyslovců chápat vznik úřední písemnosti jako výsledek kontaktu mezi vydavatelem (a jeho „kancelářským zázemím“) na straně jedné a příjemcem (a jeho „kancelářským zázemím“) na straně druhé, budeme stát v některých případech před otázkou (vyslovenou v literatuře již Zbyňkem SVITÁKEM), zdali do zlistinění nezasahují i subjekty třetí, na obou stranách nezávislé a na právním obsahu listiny nezainteresované.

Vlastní diplomatická agenda českého panovníka se zřetelně rozpadá do dvou skupin písemností: jednak na listiny vydávané v mezinárodním kontextu a jednak na písemnosti emitované v rámci vnitřního chodu českého státu. Do první skupiny náleží např. série lenních listin vydávaných v souvislosti s průnikem Václava II. do Krakovska a Sandoměřska a dále hlouběji do polských knížectví (např. č. 408, 676, 677 a 678), patří sem rovněž významná (a v dosavadních edicích a registářích nepříliš známá) skupina kurfiřtských konsensů českého krále s pořízeními římského panovníka při jeho dispozici s říšskými majetky či regály (např. č. 108, 109, 417, 558 a 578); nelze opomenout ani mezinárodní kontrakty a mírové smlouvy (např. č. 410, 411, 509, 653, 654 a 655).

Druhá, pochopitelně početnější skupina domácích diplomatických pořízení svou obsahově právní podstatou kontinuálně navazuje na období vlády Přemysla Otakara II., nicméně i zde lze pozorovat jisté náznaky novinek, jež jsou charakteristické až pro vládu Přemyslova syna Václava II. Nejzřetelněji je to znát například v konfirmačním řízení, v rámci něhož se objevuje fenomén tzv. quasikonfirmací (viz č. 174, 230). V oblasti privilegií pokračuje trend zahájený již Václavovým otcem, totiž imunizace duchovních institucí ze starých organizačně správních struktur za současného posilování jurisdikce pražských beneficiářů na straně jedné a dále delegace (převážně) nižších stupňů jurisdikce na představené jednotlivých duchovních komunit (zárodky vrchnostenského soudnictví) na straně druhé, ovšem s možností apelace k soudu pražských beneficiářů (tedy k zemskému soudu). Zajímavou a velmi specifickou skupinu tvoří sli- by věrnosti českému panovníkovi vydávané významnými představiteli domácí zemské nobility v průběhu pacifikace českého a moravského území na počátku vlády mladého dědice českého trůnu (sem náleží vůbec první dochovaná kancelářská listina vzniklá – ovšemže v příjemecké linii – po Václavově návratu do Čech: listina Jana z Michalovic z 28. srpna 1283, zde pod č. 15, dále viz č. 52, 53, 179). Panovníkova vrchní soudní pravomoc je mimo jiné patrná z jeho role během arbitrází uskutečňovaných ad hoc delegovanými rozhodci (k tomu srv. např. č. 139).

O kladném vztahu osob podléhajících kanonickému právu (duchovních) k písemnému pořízení není snad třeba vůbec pochybovat. Mezi duchovními vydavateli je potřeba na prvním místě zmínit oba vrcholné představitele správy pražské a olomoucké diecéze. Rovněž působení pražských i olomouckých biskupů můžeme sledovat jak v linii směřující vně jejich domovských diecézí, tak i v linii domácí.

V prvé řadě zmiňme stabilní komunikaci českého a moravského kléru s římskou kurií, jež je vedle originálů papežských písemností adresovaných do Čech a na Moravu dokumentována na foliích vatikánské řady papežských register: pro období zahrnuté do prvního dílu **Katalogu** se bohemikální kusy nalézají ve 41. svazku vatikánských register (pontifikát Martina IV.), dále ve 43. svazku (pontifikát Honoria IV.), 44.–46. svazku (pontifikát Mikuláše IV.) a posléze ve 48. svazku (s prvními třemi roky pontifikátu papeže Bonifáce VIII.). Originálními písemnostmi jsou ve sledovaném období *litterae de gratia* (*cum filo serico*) a *litterae de iustitia* (*cum filo canapis*), drtivá většina z nich reaguje na dnes deperditní supliky vycházející z českých zemí; obě formy listů vytlačují zcela v souladu s vývojem kuriální diplomatiky papežská privilegia, jejichž expedice do českých zemí na sklonku přemyslovské éry již ustává.

„Mezinárodní kontext“ působení obou našich diecézních biskupů ovlivnily v osmdesátých a devadesátých letech 13. století zejména dvě události: v první řadě jejich prokazatelná osobní účast na legátské

synodě svolané na jarní měsíce roku 1287 do Würzburgu papežským legátem (s pravomocí rovněž pro Čechy a Moravu) a tuskulským kardinálem-biskupem Janem III. Boccamazzou (viz č. 265) a dále provinciální synoda mohučského arcibiskupa Gerharda II. z Eppsteinu konaná v Aschaffenburgu. Její závěry vyhlášené 15. září 1292 (č. 671) našly svůj prokazatelný ohlas v českém i moravském diplomatickém materiálu již krátce po své promulgaci (č. 762, 890).

K würzburskému pobytu pražského biskupa Tobiáše a olomouckého biskupa Dětricha se váže série odpustkových listin, na jejichž vydání se oba (nejčastěji spolu s některými z dalších účastníků synody) podíleli (č. 241, 243, 248–258, 266, 268, 269, 271–275). Naopak v případě, že odpustky směřují ze zahraničí do pražské či olomoucké diecéze, je zpravidla vyžadován souhlas místního biskupa; ten je často vskutku (někdy ale se značným časovým odstupem od vydání vlastních odpustků) připojován: viz např. č. 834, 835, 846, 873 atd. Od sklonku 13. století se tak děje přípisem konsensní formule k původní listině indulgenční (tato formule je ovšem samozřejmě z diplomatického hlediska samostatnou listinou), diecézní biskup na znamení svého souhlasu nechává k původní odpustkové listině rovněž přivěsit svou pečeť. V některých případech je souhlas diecézního biskupa vyjádřen pouhým přivěšením pečeti, i tento počín je třeba považovat za samostatnou listinu: viz č. 189.

Písemnosti vydávané v rámci správy vlastní svěřené diecéze ve sledovaném období nepřinášejí žádné převratné novinky. Trvá samozřejmě dvoukolejnost této správy odlišující spirituální agendu od agendy temporální. V rámci prvně jmenované rozhoduje diecézní biskup sám, ze své pravomoci; snad nejfrekvencovanější jsou biskupská potvrzení farářů (presentovaných držiteli patronátních práv) k jejich farám: viz např. č. 81, 341, 612 a 679. U agendy temporální, týkající se nejčastěji dispozice s biskupským majetkem, je požadován souhlas metropolitní kapituly: viz např. č. 2 a 841. Zvláštností olomoucké diecéze (mající ovšem své počátky již za Dětrichova předchůdce Bruna ze Schauenburku) je významná skupina lenních listin vydaných v rámci manského systému olomouckých biskupů (např. č. 354 a 887).

V obecné rovině je třeba podotknout, že zejména sféra kanonickoprávních procesů náleží k těm oblastem, do nichž nejrazantněji proniká písemné pořízení, a to již v rámci přípravného řízení (*depositiones testium* – výslechy svědků apod.). O existenci tohoto typu materiálů se pro přelom 13. a 14. století dozvídáme zatím převážně jen zprostředkovaně; vzácný fragment originálu tohoto typu materiálu dnes uložený v Archivu Národního muzea z doby kolem roku 1285 viz pod č. 167.

Sloupek **Edice/Regest** přináší přehled dosavadních pokusů o zpřístupnění katalogizovaného diplomatického materiálu. Přednost dostaly samozřejmě ty projekty, které usilovaly o celistvé zpřístupnění českých a moravských pramenů úřední proveniencí a které tvoří fakticky přímé předchůdce Českého diplomataře, totiž Českomoravská regesta (RBM) a Moravský diplomatař (CDM); vzhledem k teritoriálnímu záběru zohledňují v rámci výlučných edic samozřejmě i moderní Schlesisches Urkundenbuch (SUB). Výlučnost těchto projektů má svůj odraz i v tom, že na konec **Katalogu** umístí uji **konkordanci** zmiňovaných edic a registářů s čísly **Katalogu**. Ostatní předchozí zpřístupnění jsou uváděna jen výběrově, zejména v případech, kde schází příslušný otisk ve výše zmiňovaných publikacích, nebo tam, kde je identita dotyčného pramene ve starších edicích problémová. Za konkordanci lze nalézt i zdůvodnění vyloučení některých kusů, které by uživatel marně hledal v **Katalogu**, ačkoliv v předchozích edicích otištěny byly. Jde nejčastěji o eliminaci formulářů, popřípadě předatování některých dosud špatně datovaných jednotlivin.

O posledním sloupci **Katalogu** byla již částečně učiněna zmínka. Obsahuje totiž „**poznámky**“ upozorňující na důležité s dotyčnou listinou související informace (nejčastěji na obsahově, popřípadě věcně související listiny), prostor zde nacházejí rovněž okolnosti, které zpochybňují důvěryhodnost daného pramene aj. aspekty důležité pro budoucí diplomatickou interpretaci. Neméně podstanou součástí této části tabulky jsou informace o **pisaři** a pověřovacím prostředku (**pečeti**).

Osazení pisaře je z pochopitelných důvodů provedeno pomocí sigly avizující diplomatický okruh působnosti dotyčného pisařského individua (V II 1 = Venceslaus II 1, tj. ruka působící jako první doložená

v královské kanceláři Václava II.), následuje možné hypotetické ztotožnění písaře s konkrétní historicky známou osobou a informace o písařské škole (skriptoriu) rukou reprezentované. Další informace plynoucí z paleografické analýzy - např. přehled a délka jeho kancelářského (či jednotlivých kancelářských) působení nalezne uživatel ve specializovaném svazku CDB VII.5: *Scribarum manus*.

V tomto sloupku **Katalogu** lze nalézt též základní informace o pečeti (pečetích) těch pečetitelů, jež jsou relevantní pro poznání vývoje domácího sfragistického materiálu; vynechány jsou tudíž podrobnější informace o pečetích cizích arcibiskupů a biskupů, popřípadě pověřovací prostředky jiných představitelů vysokého kléru bez bližších vazeb k českým zemím. Pořadí identifikovaných pečeti (včetně sekretů, pokud byly použity) odpovídá jejich poloze v plíce originálu (počítáno zleva doprava), přičemž jsou samozřejmě respektována a ohlašována i dnes „neobsazená“ místa po deperditních pověřovacích prostředcích. S využitím koroborací jsou vyslovovány domněnky o pečetitelích i v případě takovýchto sfragistických deperdit. Stejná metodika byla použita rovněž u dokumentů dochovaných toliko v opisech: i zde jsou v koroboraci avizovaní pečetitelé zaneseni do tabulky. Poslední sloupek v tabulce je dále prostorem pro presentaci dalších, sfragisticky významných skutečností: např. explicitní zdůraznění autenticity použité pečeti, oznámená *caentia sigilli*, výslovné upozornění na užití manželova typáře jeho vdovou v situaci, kdy dotyčná vlastním pověřovacím prostředkem nedisponuje, apod.

* * * * *

Závěrem vyslovuji svůj upřímný dík všem níže psaným kolegyním a kolegům, kteří mi během přípravy **Katalogu** poskytli nápomocnou ruku a bez jejichž ochoty a vstřícnosti by tato publikace neměla stávající podobu. Obzvláště v zahraničních archivech by precizní excerpcie tamních diplomatických bohemik bez kooperace s místními experty nebyla spolehlivá a mnohdy by byla fakticky zcela neuskutečnitelnou. Rovněž v domácích archivech i knihovnách se mé studium setkalo s pochopením a jednoznačnou podporou.

Nápomocni mi byli tito kolegové a kolegyně (v abecedním pořádku): Dr. Lars ADLER (Hessisches Staatsarchiv Darmstadt), Lutz BANNERT, M.A. (Sächsisches Staatsarchiv–Hauptstaatsarchiv Dresden), Dr. Přemysl BAR (Moravská zemská knihovna Brno), Dr. Walter BAUERNFEIND (Stadtarchiv Nürnberg), Dr. Milena BĚLIČOVÁ (Archiv Národního muzea), Dr. Hermann-Josef BRAUN (Dom- und Diözesanarchiv Mainz), Dr. Daniel BURGER (Staatsarchiv Nürnberg), Markus COTTIN (Domstiftsarchiv Merseburg), Dr. Jaroslav ČÁP (SOKA Náchod), Mgr. Soňa ČERNOCKÁ (Roudnická Lobkowiczská knihovna v Nelahozevsi), Dr. Tomáš ČERNUŠÁK (MZA Brno), Dr. Milan ČOUPEK (SOKA Uherské Hradiště), Dr. Denko ČUMLIVSKÝ (Národní archiv Praha), Dr. Thomas DAMMELHART (Stadtarchiv Retz), Dr. Ioan DRĂGAN (Serviciul județean Cluj al Arhivelor naționale, România), Dr. Józef DROZD (Archiwum Państwowe we Wrocławiu), Wiesław FILIPCZYK (Archiwum Państwowe w Krakowie), Dr. Martin FRÜH (Landesarchiv Nordrhein-Westfalen Düsseldorf), Mgr. Lukáš FÜHRER (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Brno), Dr. Roland GERBER (Staatsarchiv des Kantons Aargau), Dr. Roland GÖTZ (Archiv des Erzbistums München und Freising), Dr. Uwe GRANDKE (Thüringisches Staatsarchiv Rudolstadt), Dr. Volker GRAUPNER (Thüringisches Hauptstaatsarchiv Weimar), Mgr. Karel HALLA (SOKA Cheb), Prof. Dr. Reinhard HÄRTEL (Universität Graz), Dr. Dieter HECKMANN (Geheimes Staatsarchiv, Preußischer Kulturbesitz Berlin-Dahlem), P. Dr. Wolfram HOYER, OP (Stiftsarchiv des Dominikanerklosters Wien), Mgr. Jan HRDINA (Archiv hlavního města Prahy), Dr. Stefan JÄGGI (Staatsarchiv des Kantons Luzern), Mgr. Anna JAGOŠOVÁ (Institut für Mittelalterforschung ÖAW Wien), Prof. Dr. Libor JAN (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Brno), Dr. Erika JAVOŠOVÁ (Slovenský národný archív Bratislava), Mgr. Jiří JELÍNEK (SOKA Jihlava), Mgr. Jan KAHUDA (Národní archiv Praha), Dr. Claudia KALESSE, M.A. (Staatsarchiv Augsburg), Dr. Peter KAMBER (Zentral- und Hochschulbibliothek Luzern), MMag. Kathrin KININGER (Österreichisches Staatsarchiv, Abteilung Haus-, Hof- und Staatsarchiv), Dr. Wilhelm KLARE (Landeshauptarchiv Sachsen-Anhalt, Abteilung Magdeburg), Dr. Stefan KNOCH (Staatsbibliothek Bamberg), Mgr. Štěpán KOHOUT (ZA Opava, pracoviště Olomouc), Dr. Petr KOPIČ-

KA (SOA Litoměřice, pracoviště Žitenice), Dr. Silke KOSBAB (Stadtarchiv Bautzen), Dr. András W. KOVÁCS (Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei Cluj-Napoca), Mgr. Jitka KŘEČKOVÁ (Národní archiv Praha), Daniel KRESS, lic. phil. (Staatsarchiv Basel–Stadt), Prof. Dr. Konrad KRIMM (Generallandesarchiv Karlsruhe), Dr. Bruno LENGENFELDER (Diözesanarchiv Eichstätt), Dr. Jan LHOTÁK (Muzeum Šumavy v Sušici), Dr. Jindřich MAREK (Národní knihovna ČR v Praze), Jens MARTIN, M.A. (Staatsarchiv Würzburg), Dr. Radu MÁRZA (Facultatea de Istorie și Filisofie, Universitatea Cluj-Napoca), Mgr. Zuzana MIŠKOVSKÁ (SOkA Kolín), Dr. Birgit MITZSCHERLICH (Archiv des Bistums Dresden-Meißen), Dr. Anja MOSCHKE (Staatsfilialarchiv Bautzen), Dr. Karel MÜLLER (ZA Opava), Mgr. Martin MYŠIČKA (SOkA Most), Dr. Monika NAGYOVÁ (Štátny archív Banská Bystrica), Thomas NEUKOM, lic. phil. (Staatsarchiv des Kantons Zürich), Dr. Stefan NÖTH (Staatsarchiv Bamberg), Dr. Stanislava NOVÁKOVÁ (SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec), Mgr. Ludmila NOVOTNÁ (SOA Plzeň), Dr. Marcel OEBEN (Historisches Stadtarchiv Köln), Dr. Anja OSTROWITZKI (Landeshauptarchiv Koblenz), Dr. Alena PAZDEROVÁ (Národní archiv Praha), Dr. Laděna PLUCAROVÁ (SOA Třeboň), Dr. Dalibor PRIX (Slezská univerzita v Opavě), Dr. Krisztina RÁBAI (Szegedi Tudományegyetem), Dr. Radoslav RAGAČ (Slovenský národný archív Bratislava), Dr. Gerhard REIPRICH (Bayerisches Hauptstaatsarchiv München), Dr. Francesco ROBERG (Hessisches Staatsarchiv Marburg), Dr. Uwe RODIG (Landesarchiv Greifswald), Dr. Peter RÜCKERT (Hauptstaatsarchiv Stuttgart), Dr. Klaus RUPPRECHT (Staatsarchiv Bamberg), Dr. Maria Rita SAGSTETTER (Staatsarchiv Amberg), Dott. Raffaele SANTORO (Archivio di Stato di Venezia), Dr. Doris SCHILLING (Thüringisches Staatsarchiv Altenburg), P. Rainer SCHRAML (Stiftsarchiv der Zisterzienserabtei Wilhering), Prof. Dr. Marc SMITH (École des chartes, Paris), Dr. Arthur STÖGMANN (Archiv und Historische Bibliothek, Liechtenstein Museum, Vaduz), Dicacus SUDY, OFM (Franziskanerkloster Graz), Dr. Lenka SÝKOROVÁ (SOkA Klatovy), Doc. Dr. Juraj ŠEDIVÝ (Univerzita J. A. Komenského v Bratislavě), Dr. Nad'a ŠTACHOVÁ (Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno), Mgr. Igor VOTOU PAL (SOkA Nymburk), Dr. Piotr WIERZBICKI (Archivum Państwowe w Gdańsku), Prof. Dr. Martin WIHODA (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Brno), Dr. David ZBÍRAL (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Brno), Dr. František ŽIFČÁK (Štátny archív v Levoči).

Je mou milou povinností poděkovat za posouzení a připomínky rovněž oběma lektorům předloženého **Katalogu**: Dr. Daně DVOŘÁČKOVÉ-MALÉ a Prof. Dr. Josefu ŽEMLIČKOVÍ, kteří se ochotně ujali tohoto nelehkého úkolu.

1283

Poř. číslo/ status	Datum	Forma dochování	Obsah	Edice/Regest	Písař/pečet'/pozn.
1 II	1283, V. 13. –	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci uherským králem Ondřejem III. z: 1297, XI. 26. –, jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 40241	Ladislav IV., uherský král, daruje Mikulášovi z Galgóc a jeho bratrům Michaelovi, Benediktovi a Emmerichovi statky v Osl, Szécseny a Kecsény náležející k hradu Sopron, a to jako odměnu za jejich zásluhy v boji s českým králem [Přemyslem Otakarem II.]. <i>Expresse dicitur: ... primum, cum rex Boemie tempore nostre etatis puerilis regnum nostrum devastare non desinens castrum Iauriense occupasset et nos ad ipsum castrum expugnari faciendum vissemus, ... demum cum propter reddendam vindictam contra eundem regem Boemie cum nostro exercitu ivissemus ...</i>	UB Burgenland II, č. 233	
2 I	1283, V. 28. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, Cizí statky, sg. Bečice II 19, č. 1 <i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 733 (<i>Urkundenbuch</i>), fól. 42b–43a	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, pro-dává se souhlasem pražské kapituly Jindřichovi z Přiběnic 3 biskupské vsi: Řepeč (2 stejnojmenné vesnice, později Řepeč a Malý Řepeč/Řepečky) a Bečice (u Táboru) za 150 pražských hřiven stříbra.	RBM II, č. 1293	Písař: T 1 = V II 17 Pečeti: 1) Tobiáš, pražský biskup, I. typ + sekret 2) pražská kapitula; deperd.

3 II	1283, VI. 2. Wien	<i>autogr.</i> OÖLA Linz, Best. Garsten, sub dato suo	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , uděluje garstenskému opatovi Marquardovi odklad v placení papežského desátku, a to tak, že 1/3 sumy musí zaplatit na nejbližšího sv. Michala.	UBLOE IV, str. 8–9 č. 8	Pečet: Aliron de Riccardis
4 I	[1283], VI. 3. U Orvieto	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1616, sg. ŘKřb Zde- raz – 24	Martin IV. potvrzuje zderazskému klášteru patronátní právo kostelů P. Marie a sv. Petra v Trutnově (Úpě), které se souhlasem pražského biskupa [Jana III.] (1260, IV. 3. Praha: CDB V.1, č. 217 ⁺) daroval klášteru Jijí z Úpy (1260, [ante IV. 3.] Úpa: CDB V.1, č. 216 ⁺).	RBM II, č. 1294	Pečet: bula Martina IV. na hedvábných nitích
5 I	1283, VI. 6. [Český Krum- lov?]	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Schlägl, sg. Urkunde S 18 <i>apogr.</i> 1) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch A (1593), fol. 6 2) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch B (1597), fol. 7 3) Strahov, Knihovna Královské kanonie pre- monstrátů (tzv. <i>Dlabac- čiv diplomatár: Pla- gensia diplomata</i>), sg. DL III 19, fol. 39a-39b	Bratři Jindřich a Vok z Krumlova potvrzují premonstrátskému klášteru P. Marie ve Schläglu donaci kostela v Kirchschlagu se 3 lány tamtéž (<i>in foro</i>) a vesnice Pfaf-fenschlag, kterou učinil jejich otec Vítek, a prohlašují za sebe a své potomky, že si nic z tohoto majetku nebudou nárokovat, napa- k slibují ochranu nabyvatelova práva.	RBM II, č. 1295 UBLOE IV, str. 9 č. 9 UB Schlägl, č. 28	Pečet: pečetí toliko Vok z Krumlova (též z Frýdlantu, ze Strun- kovic), I. typ, protože <i>ego Henricus sigilli careo</i>
6 ⁺ II	1283, VI. 11. Rheinfelden	<i>autogr.</i> ÖStA, Abt. HHStA, sg.	Rudolf I., římský král, na prosbu svých synů Albrechta a Rudolfa a zemské nobility bez-	RI VI.1, č. 1791	Pozn.: 1) jde o falsum vzniklé

			AUR 1845	<p>insertně potvrzuje některá privilegia pro Rakousy (explicitně jmenovány listiny Jindřicha IV. z roku 1058, Friedricha I. z roku 1156, Jindřicha z roku 1228 a Friedricha II. z roku 1245).</p> <p><i>Expreste dicitur: Daz haben wir getan und haben bestetigt und vesten auch alle die brief freitung ... der Chuerfürsten, der namen sint dise: Wenzla, kuenig cze Behem ... Ez schol auch den vor genanten unsern sunen ... khainen schaden bringen ... von wegen Otakchers chunigs ze Peheym oder Bela kuenigs cze Vngarn ... noch czeprochen moecht werden...</i></p>	<p>v letech 1358/1359 2) srv. latinský nezfalšovaný originál listiny Rudolfa I. z: 1283, VI. 11. Rheinfeiden v: ÖStA, Abt. HHStA, sg. AUR, 1283, VI. 11.</p>
7 I	1283, VI. 24. Praha		<p><i>autogr.</i> BayHStA München, sg. Kloster Windberg Urkunden 26</p>	<p>RBM II, č. 2717</p>	<p>Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše-hradská škola I)</p> <p>Pečet: M. Petr, litoměřický arcijáhen; deperd.</p> <p>Pozn.: viz níže listinu z: 1283, X. 6. Praha (klášter dominikánů [od sv. Klimenta])</p>
8 I	1283, VI. 28. München		<p><i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1044</p>	<p>Lampe, UB der DOBallei Thüringen, č. 382</p>	<p>Pozn.: srv. listinu téhož na totéž z: 1279, V. 29. Landshut (CDB VI.1, č. 43)</p>

9 I	1283, VII. 16. U Brna	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Andegr.</i> 7 (Bonifác XII.), fol. 337b num. 43	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi, potvrzuje olomouckému arcijáhnovi Alexiovi přímým papežských desátků ve výši 24 hř. stříbrna z olomoucké diecéze.	Steinherz, str. 80 č. 43 v příl. II	
10 II	1283, VII. 25. Wrocław	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 88, č. 36	Jindřich IV. Vratislavský potvrzuje cisterciáckému klášteru kamieneckému (=Kamieniec Ząbkowicki) koupi jmenovaných statků od bratrů Ješka z Držka z Baitzen/Byczeń. <i>Inter testes: Ekerik z Fulštejna.</i>	SUB V, č. 61	
11 I	1283, VII. 31. –	<i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 35	Cyrus, olomoucký probošt, rozsuzuje jménem olomouckého biskupa [Děřicha] spor mezi dominikány od sv. Michala v Olomouci na straně jedné a Jindřichem, zv. Hluza, a jeho synem Konrádem, rektorem kostela ve [Velké] Bystřici, na straně druhé o jistou parcelu v Olomouci (potvrzenou dominikánům údajným „privilegiem“ moravského markraběte Přemysla) ve prospěch dominikánů.	RBM II, č. 1296 CDM IV, č. 212	Písař: nezařaditelná ruka Pečet: Cyrus, olomoucký probošt Pozn.: listina nejspíš souvisí s Přemyslovým mandátem z [cca 1250,-] (CDB IV.1, č. 198)
12 I	1283, VIII. 3. U Prahy	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 88, sg. ŘKĚ 98	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi, bere na žádost dcery Přemysla Otakara II. Kunhuty, toho času klarisky, pod ochranu křížovníky s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze a zakazuje pod hrozbou exkomunikace komukoliv vybírat od nich desátky na podporu Svaté země.	RBM IV, č. 1854	Pečet: Aliron de Riccardis

13 II	1283, VIII. 7. Głubczyce	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe w Opolu, Akta miasta Głubczyce, sygn. C 10	Unčik z Vladěnána (=dnes Włodzienin v opolském vojvodství) prodává hlubčickému měšťanovi Jaškovi 4 lány v Bogdanowicích a Dobieszowicích (obojí u Hlubčic). <i>Inter testes: Beneš ze Štítiny, Bruno, opavský komorník, a řada jiných.</i>	Kopetzky, str. 135 č. 141 SUB V, č. 63	
14 I	1283, VIII. 23. Fribourg	<i>autogr.</i> (A) NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 22 <i>apogr.</i> (A) 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 27a-28b 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 344a-345a 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. Hi 1, fol. 106b-108a 4) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 57b-60a <i>apogr.</i> (B) 1) Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 55-57 2) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 8b-9b	Rudolf I., římský král, prohlašuje podle nálezu soudu ve Fribourgu a na žádost výslanců Václava II. za neplatnou zástavu (v sumě 20000 hřiven) na města a hrady Žitava, Svárov, Ronov, Ostré (Scharfstein), Bezděz, Děčín, Ústí [n. Labem] a Most, dále postavení rukojmí za 2000 hřiven a darování 5000 hřiven, které si vynutil Ota Braniborský na Václavovi II.	RBM II, č. 1297 ACRB I, č. 23 RI VI.1, č. 1799 MGH CC III, str. 344 č. 360	<i>Pozn.:</i> listina je dochována ve dvou formách (A, B), zatímco forma A je známa z originálu i opisů, B jen z opisů

15 I	1283, VIII. 28. Praha	3) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 39a-40b 4) Archiwum Państwowo Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 32a-34b <i>tisk</i> Balbín I, VIII, 22 <i>český překlad</i> NA Praha, České gubernium—listiny, inv. č. 18 <i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 23 <i>apogr.</i> Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 405–406	Jan z Michalovic přijímá od Václava II. hrady Velešín, Ostrý (Scharfenstein) a Děvín a ves Vítějovice (u Netolic) a slibuje Václavovi sloužit, rezignuje v jeho prospěch na vesnice Tuchovice, Hojnice, Srby a město Jičín a přidává 800 hřiven stříbra.	RBM II, č. 1298 ACRB I, č. 24	<p>Pisář: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I)</p> <p>Pečetí: 1) Zdislav z Lemberka, I. typ 2) Beneš z Vartemberka, I. typ 3) Jaroslav z Lemberka, II. typ 4) Jan z Michalovic; deperd.</p> <p>Pozn.: indoržát: V II 17 = T 1</p>
---------	--------------------------	---	--	----------------------------------	--

16 I	1283, IX. 2. Louka	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 88	Winand, loucký opat, nařizuje zderazskému proboštovi Vojslavovi jakožto papežem delegovaný soudce ve sporu mezi vyšehradskou kapitulou a Michalem, synem Schilhe- ra z Prahy, o kostel P. Marie v Týně, aby veřejně (tj. v pražských kostelech) Michala exkomunikoval.	RBM II, č. 1299	Písař: LC 1 Pečet: Winand, loucký opat
17 I	1283, IX. 20. Žďár [n. Sá- zavou]	<i>autogr.</i> (fragment) NK ČR v Praze, sg. XXIV A 201	Jan, opat žďárského kláštera, uvádí se sou- hlasem svého konventu kněze Petra (<i>pre- sencium exhibitorem</i>) do doživotní držby farního kostela v Chotěboři (<i>beneficium in Kotebors, videlicet ecclesiam parrochia-</i> <i>lem</i>).	-	Písař: SA 1 (ruka žďárského skrip- toria) Pečet: ohlášena pečet žďár- ského opata Jana Pozn.: 1) vznik písemnosti ve žďárském skriptoriu podporuje i formulace eschatokolu: <i>Scriptum et datum in Sar</i> 2) Jde o fragment u pravého okraje mírně seřiznutého pergamentu připojený původně k rukopisu NK ČR v Praze, sg. I E 35, dnes uložený samostatně ve sbírce fragmentů NK ČR
18 I	1283, IX. 22. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy	Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, mění s plaským	RBM II, č. 1300	Pečet: ohlášen signet (prste-

19 I	1283, X. 6. Praha (klášter domi- nikánů [od sv. Klimenta])	zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 104b <i>autogr.</i> BayHStA München, sg. Kloster Windberg Urkunden 27	klášterem jisté pozemky (půl jitra půdy za dvě jitra pozemků klášterních) ve vesnici Košíře, aby si zde klášter mohl vybudovat náhon k mlýnu. <i>DPM: mistr Velislav</i>	Reg. Boica 4a, 228	nová pečeť) Václava II.
20 I	1283, X. 12. Praha	<i>apogr.</i> (<i>jen německý regesto- vý extrakt XVI. stol.</i>) Lobkowitzký zámek v Nelahozevsi, Roudnic- ká Lobkowitzká	Jordan, strahovský opat, Pardus, [sta- ro]boleslavský probošt, a Petr, litoměřický arcijáhen, jakožto delegovaní soudci do- svědčují, že opat a konvent premonstrátské- ho kláštera ve Windbergu ustoupili ve sporu o sušický kostel mistru Bernardovi, plebá- novi v Sušici, a slíbili o tom vydat listinu.	-	Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše- hradská škola I) Pečetí: 1) Jordan, strahovský opat; deperd. 2) mistr Pardus, [sta- ro]boleslavský pro- bošt; deperd. 3) mistr Petr, litomě- řický arcijáhen; deperd. 4) mistr Troján, praž- ský kanovník; deperd. 5) mistr Velislav, praž- ský kanovník; deperd. Pozn.: viz výše listinu z: 1283, VI. 24. Praha Pečeť: koroborace v extraktu nedochována

				<i>Schweinen Hammen</i>); dále mu povoluje třetinu svobodných lánů a zřízení jedné hospody, přičemž desátky má platit k místnímu kostelu [tj. ke sv. Gotthardu v Českém Brodě?]. <i>Bez DPM formule</i>		
21 I	[1283, cca X. 20. –]	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Instrumenta miscellanea, num. 197	knihovna, sg. VI Fc 9, fol. 6a-6b str. 97–98	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi, píše svému příteli [Štěpánu Besonovi], plebánovi od sv. Samuela v Benátkách, o průběhu vybírání tzv. lyonského desátku a mj. se zmiňuje o své cestě olomouckou a pražskou diecézí. <i>Expresse dicitur: Significo vobis, quod cum nuper de Bohemie, Moravie, Bavarie et Franconie partibus in Austriam reditissem...</i>	Hauthaler, Libellus, str. 24 č. 3 (ad: 1283, X.)	
22 I	1283, X. 24. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2712, sg. ŘDo sv. Anna, fasc. 1 (dříve: NK ČR v Praze, sg. II B 18, č. 40)		Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, daruje dědičně své chůvě Alžbětě vesnici Radlice s příslušenstvím. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM IV, č. 1855	Pozn.: má paralelu ve FS (RBM II, č. 2364): a) Voigt č. 175 b) PrKapit č. 179 c) Chelt. č. 74
23⁺ I	1283, XI. 6. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cis-terciačky Tišnov, sg. Y I 14 <i>apogr.</i> 1) MZA Brno, G 11: Sběrka rukopisů Fran-tiškova muzea, sg. FM		Václav II., český král a moravský markrabě, rozhoduje spor mezi tišnovským klášterem na jedné a Vojtou ze Všechovic a jeho syny na druhé straně ohledně placení desátků ze Všechovic, a to tak, že Vojta se svými syny mají majetek ve Všechovicích doživotně svobodně držet, pak má připadnout tišnovskému klášteru. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1301 CDM IV, č. 213 AZK I, č. 287 (falsum)	Písař: V II 2 ⁺ = TS 1 ⁺ (ruka tišnovského skriptoria) Pečet: jen otvory v plíce, pečeť nejspíš nikdy nevisela (tak AZK I,

		<p>603 (<i>Tišnovský kopiář</i> II), fol. 22b-23a</p> <p>2) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Lobkowiczové roudničtí – RA, sg. P 13/11 (<i>Kurzer Auszug des Closters zue Tischnowiz Privilegien</i>), č. 16</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení</p> <p>Marie Terezie potvrdila: 1750, VII. 25. Wien: MZA Brno, E 10: Cisterciačky Tišnov, sg. A 16</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, uděluje magdalenitkám kostel ve vesnici Zahražany.</p> <p><i>DPM: mistr Velislav</i></p>		<p>č. 287 pozn. 99)</p> <p>Pozn.:</p> <p>1) za falsum stol. XIV. je listina označena již v AZK I, č. 287 pozn. 98</p> <p>2) k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 553 č. 59</p>
<p>24 I</p>	<p>1283, XI. 21. Praha</p>	<p>autogr.</p> <p>NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 101, sg. ŘA Most – I</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, uděluje magdalenitkám kostel ve vesnici Zahražany.</p> <p><i>DPM: mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1302 (omylem jako příjmení uvádí choťšovský klášter)</p>	<p>Pisář:</p> <p>V II 3 = IT 1 (Mikuláš, vyšehradský sakristán; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet:</p> <p>Václav II., I. typ</p>
<p>25 II</p>	<p>1283, XI. 27. U Orvieto</p>	<p>apogr.</p> <p>Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 41, fol. 152, num. 118</p>	<p>Martin IV. odpovídá Alironu de Riccardis, kanovníkovi od sv. Marka v Benátkách a výběřčímu lyonského desátku v salzburské provincii a v diecézích pražské, olomoucké, eichstättské a bamberské v provincii mohuěské, na dva předložené dotazy ohledně vybírání tohoto desátku.</p>	<p>Hauthaler, Libellus, str. 25–26, č. 4 RBM II, č. 2718 Potthast II, č. 22082*</p>	

<p>26 I</p>	<p>1283, XI. 28. Modřice</p>	<p><i>apogr.</i> transsumpt ve vidimu- su: 1309, IV. 12. Louka (Jan, loucký, a Jan, zábrdovický opat), jehož orig.: Vaduz, Sammlungen des Fürs- ten von und zu Liech- tenstein-Hausarchiv, U Bruck 12. 4. 1309</p>	<p>Děřich, olomoucký biskup, ustanovuje na základě prezentace [dolno]kounického probošta Heřmana kněze Vojslava, OPraem. za plebána v Mikulově, a to po rezignaci plebána Oldřicha.</p>	<p>Bistřícký 1966, str. 41 Zemek–Turek, č. 14 Moravské a slezské listiny I, str. 35–36 č. 13</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet olomouckého biskupa Děřicha</p>
<p>27 I</p>	<p>1283, XII. 1. Brno</p>	<p><i>autogr.</i> původně uložen ve farním archivu v Křtinách, dnes v soukromých rukou</p> <p><i>apogr.</i> 1) MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 269/1 (<i>Annales Zabrdovicenses</i> I), fol. 43b–44a 2) MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Fran-tiškova muzea, sg. FM 359 (<i>Diplomatarium monasterii Zabrdovicensis</i>), fol. 8a</p> <p><i>novověká revizně-konfirmační řízení</i> 1) Marie Terezie po-</p>	<p>Hartman z Holštejna odkazuje klášteru P. Marie v Zábrdovicích po své smrti vesnici Bukovina (u Brna).</p>	<p>RBM II, č. 1303 CDM IV, č. 214 AZK I, č. 288</p>	<p>Písař: ZB 1 (ruka zábrdovického skriptoria)</p> <p>Pečet: ohlášena pečet Hartmana z Holštejna, byla zavěšena, ale dnes deperd. (ještě v kopii FM 359 je přepisována listina s pečeti)</p> <p>Pozn.: k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 553 č. 60</p>

			<p>tvrdila: 1750, VII. 25. Wien: MZA Brno, E 59: Premonstráti Zábřehovice, inv. č. 86 2) Josef II. potvrdil: 1782, IV. 26.</p> <p>apogr. Lobkowitzký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkoviczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 433</p>	<p>Dětrich Spatzmann slibuje věrnost Václavovi II. a přijímá od něj župu (<i>suppam</i>) v Boru.</p>	<p>RBM II, č. 1304 ACRB I, č. 25</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Dětricha Spatzmanna</p>
28 I	1283, XII. 27. Praha	<p>1283, - Žďár [n. Sá-zavou]</p>	<p>autogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 23</p> <p>apogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex žďársko-velehradský</i>), str. 35–36 č. XXI</p>	<p>Heřman a Čeněk z Přibyslavi ustupují od sporu o hranice se žďárským klášteřem a volí si tento klášter za místo svého posledního odpočinku.</p>	<p>RBM II, č. 1305 CDM IV, č. 215 AZK I, č. 289</p>	<p>Pisář: SA 2</p> <p>Pečet: 1) Heřman z Přibyslavi 2) Čeněk z Přibyslavi</p>
30 II	1283, - -		<p>apogr. 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 91b-92a 2) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 411–412 Nr. 735</p>	<p>Ulrich von Pfreimd prohlašuje, že dal waldsaskému klášteři čtyři dvory v <i>Chobolst</i> a tři dvory v <i>Kornitann</i> za poplatek 8 řezenských hřiven stříbra a příslib pohřbení svého těla ve waldsaském klášteři. <i>Inter testes: Otto von Zentst</i> [t. č. s největší pravděpodobností komtur německých rytířů v Chebu]</p>	<p>Gradl, str. 131 č. 358</p>	

1284

31 I	1284, I. 10. Praha	autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 996, sg. ŘC Zlatá Koruna – 4	Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje zlatokorunskému klášteru zakládací listinu Přemysla Otakara II. z: 1263, [ante IX. 12.] – (CDB V.1, č. 391), podřizuje zlatokorunský klášter klášteru plaskému, nikoli jako doposud klášteru Heiligenkreuz, a vyjímá jej z jurisdikce všech úředníků vyjma sebe, pražských úředníků a plaského opata. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1307 UB Goldenkron, č. 8	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
32 I	1284, I. 10. Praha	autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 997, sg. ŘC Zlatá Koruna – 5 apogr. insert v: 1) konfirmaci 1348, VII. 1. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1005, sg. ŘC Zlatá Koruna – 13 2) konfirmaci 1384, VI. 18. Křivoklát (Václav IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv.	Václav II., pán a dědic Českého království a002 moravského markrabství, potvrzuje zlatokorunskému klášteru donaci města Netolice údajně učiněnou Přemyslem Otakarem II. (CDB V nezna, tedy <i>deperd.</i>) a navíc město vyjímá z jurisdikce všech úředníků vyjma sebe, pražských úředníků a zlatokorunského opata. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1308 UB Goldenkron, č. 9 CIM IV.1, č. 9	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ

33 I	1284, I. 11. Praha	č. 1014, sg. ŘC Zlatá Koruna – 22 <i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 998, sg. ŘC Zlatá Koruna – 6 <i>apogr.</i> insert v: 1) konfirmaci 1348, VII. 1. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1005, sg. ŘC Zlatá Koruna – 13 2) konfirmaci 1384, VI. 18. Křivoklát (Václav IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1014, sg. ŘC Zlatá Koruna – 22	Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje zlatokorunskému klášteru donaci zvikovského purkrabí Hrza učiněnou v jeho poslední vůli na vsi Mýto, Jankov*, Dětochov*, Skalné*, Záhlíní* (Eisengrub), Mokrá, Lštín, Kleonov*, Provodice*, Černá (v Pošumaví), Bližná (Eggetschlag) a Dolní Vltavice. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1309 UB Goldenkron, č. 10	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ (na zelenočervených hedvábných nitích přivěšena)
34 I	1284, I. 21. Znojmo	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. L 7 <i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci 1289, IX. 28. Modřice (Dětrich, olomoucký	Oldřich, znojemský arcijáhen, Martin, kvardán u znojemských minoritů, Vlk z Plavče, loucký převor Šimon a Jan, plebán od sv. Mikuláše ve Znojmě, rozhodují spor mezi louckým klášterem a Alšíkem [z Melrenu] o desátky z vinice v Havraníkách.	CDM IV, č. 216 AZK I, č. 290	Písař: Th 9 (Jindřich z Tuřan) Pečet: 1) Oldřich, znojemský arcijáhen 2) znojemští minorité 3) Vlk z Plavče, II. typ

		biskup), jejíž orig.: MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. C 9 2) MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lutensis</i>), fol. 31a-31b; 40b			4) Alšik z Melrenu (též z Dukovan), I. typ 5) Jan, plebán od sv. Mikuláše ve Znojmě
35 II	1284, II. 2. –	autogr. StA Nürnberg, Ritterorden Urkunden 4695	Heinrich st. z Tanne prodává se souhlasem svého syna Hermanna a jeho ženy Adelheidy německým rytířům v Norimberku své statky v Hausheimu včetně 9 mlýnů s ročním výnosem 10,5 liber denárů a jmenuje rukojmí dle zemského práva na dobu 1 roku, kteří mají ručit za případné právní vady prodeje. <i>Inter testes: bratr Gotfridus Bohemus</i>	NürnUB 3, č. 685	
36 II	1284, II. 2. [Krems]	autogr. Stiftsarchiv Zwettl, sub dato suo	[Juta ze Sensteinu] prodává opatu [Ebronoví] a konventu ve Zwettlu za 20 hřiven mj. své příjmy z vesnice [„ Pehaimsdorf “, tj. dnes Böhmsdorf, součást Groß Gerungs ve Waldviertlu].	-	Pozn.: viz níže listinu z: 1295, IV. 25. Wien
37 I	1284, III. 6. Praha	autogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 94 apogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 42a-43a	Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje klášteru Waldsassen listinu Přemysla Otakara II. z: 1260, [ante III. 10.] Starý Hrádek (CDB V.1, č. 212) týkající se vynětí příjemce ze světských soudů a imunity od soudních pokut aj. břemen a navíc přidává exempci od „osady“. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1310 Gradl str. 131–132 č. 359	Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ

38 I	12[8]4, III. 10. Kadaň	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 89, sg. ŘKř 445	Sideler rychtář a měšťan Kadaneň dosvědčují, že vdova Isintruda se svým synem Otou dali křižovníkům s červenou hvězdou v Praze roční plat 1 hřivny stříbra v postě ze statků, které oba dostali od Přemysla Otakara II. ve vesnici Chraстка.	RBM II, č. 2719 CDB V/2, č. 732 (ad: 1274, III. 10.)	<i>Písař:</i> KN I <i>Pečeť:</i> město Kadaň <i>Pozn.:</i> v listině je Přemysl II. zmiňován jako mrtvý, nemohlo tedy vzniknout v době, do níž se listina sama (nejspíše důsledkem písařského omylu) hlásí, totiž v r. 1274
39 I	1284, III. 17. Znojmo	<i>autogr.</i> MZA Brno, G 2: Nová sbírka, sg. č. 690	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje [znojenským] minoritům list Martina IV. z: [1281], XII. 13. U Orvieto (Potthast II, č. 21.821) ohledně pravomoci pověřovat z papežské moci minority kazatelskou a zpo- vědní činností.	Šebánek 1926, str. 271 č. 1	<i>Písař:</i> Th 6 <i>Pečeť:</i> Dětřich, olomoucký biskup; deperd.
40 I	1284, III. 24. Perugia	<i>apogr.</i> Archiwum Państwowe w Krakowie – Oddział w Nowym Sączu, <i>Kopiář klarisek ve Starým Sączu</i> , fol. 79a	Benand, arcibiskup v Messině, a jiní italsí arcibiskupové udílí čtyřicetidenní odpustky na stanovené svátky klášterům minoritů sv. Kláry v české a polské provincii.	CDPMin II, str. 161 č. 500 SUB V, č. 82	
41 II	1284, III. 24. –	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Gdańsk, Klasztor Cystersów w Żarnowcu, sg. APG 942/11	Mestwin [II.], pomořanský vévoda, potvrzuje klášteru klášteru cisterciáček Żarnowiec vesnici Kartošin obdrženou od palatina Dobegniera. <i>Inter testes: Jacobus, capellanus de Ossek</i>	Peribach, Pom. UB, str. 336–337 č. 370 (ad: 1284, III. 25.)	

42 I	1284, IV. 3. Opava	<p><i>autogr.</i> SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 2, sg. I/7</p> <p><i>apogr.</i> SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9, fol. 3b-4b</p> <p><i>německý překlad</i> SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9</p>	<p>Mikuláš [I.], vévoda opavský, uzavírá dohodu s opavskými měšťany, slibuje dodržovat jejich svobody obsažené v privilegiu prý uděleném městu Václavem II. (<i>deperd.</i>) a za sebe přidává svobody další (např. právo ražby mincí, skladu zboží atd.).</p>	<p>Písař: N 4</p> <p>Pečet: Mikuláš Opavský, I. typ; deperd.</p>	RBM II, č. 1313 CDM IV, č. 217 SUB V, č. 83 Barciak-Müller, str. 22 č. 9
43 I	1284, IV. 8. Praha	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci 1348, V. 22. Brno (Karel IV.), jejíž orig.: Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein- Hausarchiv, U Brünn 22. 5. 1348 (RBM V, č. 374)</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, schvaluje narovnání sporu mezi klášterem [Dolní] Kounice a jeho nápravníky, kteří od kláštera propůjčené statky užívali v rozporu se svým vazalským postavením vůči klášteru, někteří dokonce sloužili jiné vrchnosti; vyšetřením celé záležitosti Václav pověřil svého moravského podkomořího Matouše z Černé Hory. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p>	A. Turek 1947, str. 28–29 Zemek–Turek, č. 16 Moravské a slezské listiny I, str. 37–39 č. 15
44 I	1284, IV. 8. Praha	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci 1348, V. 22. Brno (Karel IV.), jejíž orig.: Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein- Hausarchiv, U Brünn 22. 5. 1348 (RBM V, č. 374)</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, bere klášter v [Dolních] Kounicích do své ochrany a zakazuje komukoliv ujmout se jeho opravy. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p>	Zemek–Turek, č. 15 Moravské a slezské listiny I, str. 36–37 č. 14

45 I	1284, IV. 8. –	<p>autogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 95</p> <p>apogr. 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 246a Nr. 46, fol. 293a-293b Nr. 8 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 420 Nr. 46, str. 480 Nr. 8 3) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 414 Nr. 739</p>	<p>Friedrich, lanckrabě v Leuchtenbergu, daruje waldsaskému klášteru lenní dvůr v [Alt] Albenreutu (dnešní Mýtina, od r. 1945 téměř zpustlá, JV od Chebu, na české straně hranic).</p>	RBM IV, č. 1856 Gradl str. 132 č. 360	<p>Pečet: jezdecká pečeť leuchtenburského lanckraběte Friedricha</p>
46 II	1284, IV. 27. –	<p>apogr. NA Praha, ŘF Praha, inv. č. 2</p>	<p>Ludolf, auenburský biskup, uděluje minoritiským klášterům ve vratislavské kustodii na stanovené sváteční dny a jejich oktávy čtyřicetidenní odpustky.</p>	-	<p>Pozn.: text dochován jako prostý opis (18. stol.) ověřeného opisu uvedeného veřejného notáře z 18. II. 1654</p>
47 I	1284, IV. 30. Brno (u sv. Petra)	<p>apogr. (B1+B2): insert v konfirmaci 1284, X. 14. Modřice (Děřích, olomoucký biskup), jejíž orig.: NA Praha, Archiv malitzského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1904, sg. Jo XXXVIII Br 17</p>	<p>Oldřich, olomoucký kanovník, a mistr Jindřich z [Osové] Bítýšky, kroměřížský kanovník, rozszuzují spor o desátky kostela v Přibicích mezi johanity a plebánem kostela v Přibicích na jedné a [dolno]kounickém klášterem na druhé straně, a to tak, že desátky z vesnice Ivaň mají náležet ke kostelu v Přibicích, zatímco desátky z Teplan* a Vranovic (vyjma 8 lánů náležejících témuž kostelu) budou patřit [dolno]kounickému klášteru.</p>	RBM II, č. 1314 (s mylně čtenou datací: „VI. kal. Maii“, tedy „IV. 26.“, ale listina má „II. kal. Maii“) CDM IV, č. 224	<p>Pečet: ohlášeny pečeti: B1: (exemplář pro dolnokounického probošta): 1) olomoucký kanovník Oldřich 2) mistr Jindřich z [Osové] Bítýšky, kroměřížský kanovník</p>

					<p>3) Hermann z Hohenlohe, převor johanitů</p> <p>B2: (exemplář pro kostel v Příbřicích):</p> <p>1) olomoucký kanovník Oldřich</p> <p>2) mistr Jindřich z [Osové] Bítýšky</p> <p>3) želivský opat</p> <p>4) dolnokounický probošt Hermann</p> <p>Pozn.: viz též listinu: 1293, XII. 30. –</p> <p>Pozn.: opisy mají omylem dataci „1084“</p>
<p>48 I</p>	<p>1 2 84, V. 14. –</p>	<p>český překlad</p> <p>1) NK ČR v Praze, sg. XI B 9 (<i>Liber cop. instr. mon. S. Joannis in Insula</i>), fol. 4b-5a</p> <p>2) SOA Praha, VS Sv. Jan pod Skalou, inv. č. 730 (<i>Consignatio possessionum ostrovskeho klášteřa</i>), fol. 27b-28a</p>	<p>Rychtář a přísězní Starého Města pražského zlistiňují emfiteutickou smlouvu mezi Vavřincem a jeho ženou Drahomírou na straně jedné a ostrovským klášteřem na straně druhé o dvůr v Třebáni, který oba jmenovaní od klášteřa přijímají do doživotního užívání a zavazují se odvádět klášteřu desátky a vedle toho každoročně na sv. Jana Křtitele čtvrt tuny medu.</p>	<p>-</p>	
<p>49 II</p>	<p>1284, V. 15. U Orvieta</p>	<p>autogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 96</p>	<p>Martin IV. pověřuje řezenského probošta urovnáním majetkového sporu mezi waldsaským klášteřem na straně jedné a Heinrichem z Plavna, Heinrichem z Weidy, Heinrichem z Gery, Heinrichem ml. z Wilden-</p>	<p>Pothast II, č. 22140 Gradl, str. 132 č. 361</p>	<p>Pečet: bula Martina IV. na konopném provázku</p>

			<p><i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 400, fol. 54b-55a Nr. 42 2) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 404, str. 99 Nr. 42</p>	<p>felsu, Dietrichem z Rechenbergu, Gebhardem z Falkenbergu, Otou von Plawa a Dětřichem Spatzmannem na straně druhé.</p>		
50 II	1284, V. 15. St. Gallen		<p><i>autogr.</i> Stiftsarchiv St. Gallen, sg. FF.4.E.4</p>	<p>[Wilhelm [v. Montfort], opat, a konvent kláštera v St. Gallenu upouští od žaloby na svého ministeriála Heinricha [v. Gossau] řečeného „Behain“ poté, co Heinrich klášteru postoupil dvůr v Stegenau.</p>	Chartul. Sangall. IV, str. 275 č. 2125	
51 I	1284, V. 20. –		<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2065, sg. ŘP Chotěšov – 26</p>	<p>Ojř [z Lomnice], nejvyšší komorník, Boleslav, nejvyšší sudí, Radoslav, zemský písař, aj. pražští úředníci zemského soudu nařizují úředníkům plzeňským (H., komorníkovi, sudímu Oldřichovi aj.), aby dali chtěšovskému klášteru k dispozici komorníka, jenž by citoval klášterní škůdce k plzeňskému či stříbrskému soudu, který bude plnit funkci soudu zemského.</p>	RBM II, č. 1315	<p>Písař: V II 3 = IT 1 (Mikuláš, vyšehradský sakristán; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: pečeť českého zemského soudu (silně poškozená)</p>
52 I	1284, V. 24. Praha		<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 24</p> <p><i>apogr.</i> Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 423–424</p>	<p>Česká šlechta strany Závěše z Falkenštejna (t. j. nejvyšší komorník Ojř z Lomnice, pražský purkrabí Hroznata z Úžic, Závěš z Falkenštejna, podkomoří Vítěk z Krumlova, Jindřich z Rožmberka, Oldřich z Hradce, Sezima ze Stráže, stolník Hynek z Dubé, číšník a bitovský purkrabí Jaroslav ze Šternberka, Hynek z Lichtenburka, Albert ze Žemberka, Mutina z Kostomlat, Ondřej z Kavčí hory, Půta ze Mšena, Vilém z Miličína, Půta z Potštejna, Soběhrd z Litic a Holen z Vild-</p>	RBM II, č. 1317 ACRB I, č. 26 CDM V (Suppl.), str. 278–289 č. 73	<p>Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: 1) Ojř z Lomnice, I. typ 2) Hroznata z Úžic 3) Závěš z Falkenštejna, 4) Vítěk z Krumlova</p>

			<p>štejna) slibuje pánu a dědici českého království a moravského markrabství Václavovi II. svou věrnost a poslušnost (<i>homagium</i>) a svou službu jakožto svému přirozenému pánovi; slibuje dále dodržovat smír se stranou Tobiáše [z Benešova]. Pokud by své sliby nedodržela, stanou se její příslušníci psanci a budou stíženi klatbou papeže, moravského arcibiskupa, pražského biskupa Tobiáše a olomouckého biskupa Dětricha a jejich veškerý majetek propadne ve prospěch Václava II. Tyto sankce nabývají platnosti od nejbližších Letnic (28. V. 1284) po dobu čtyř let.</p>		<p>4) Vítek z Krumlova 5) deperd. 6) deperd. 7) deperd. 8) deperd. 9) Jaroslav ze Šternberka 10) deperd. 11) deperd. 12) Mutina z Kostomlat 13) Ondřej z Kavčí hory 14) Půta ze Mšena, I. typ 15) Vilém z Miličina 16) Beneda z Třebles 17) Hynek z Dubé 18) deperd.</p> <p>Pozn.: proti listině viz níže</p>
<p>53 I</p>	<p>1284, V. 24. Praha</p>	<p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 25</p> <p>apogr. Lobkowitzský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowitzská knihovna, sg. V.I.F.b.5, str. 422</p>	<p>Česká šlechta strany pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] (t. j. Purkart z Vimperka, Zbyslav Zajíc z Třebouně, Zdislav z Lemberka, Sezima z Krašova, Tobiáš z Bechyně, Beneš z Vartenberka, Bohuslav ze Zvíkova, Heřman z Hohenberka a Tobiáš ze Zvíkova) slibuje pánu a dědici českého království a moravského markrabství Václavovi II. svou věrnost a poslušnost (<i>homagium</i>) a svou službu jakožto svému přirozenému pánovi; slibuje dále dodržovat smír se</p>	<p>RBM II, č. 1316 ACRB I, č. 27</p>	<p>Pisář: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I)</p> <p>Pečeti: 1) Purkart z Vimperka, II. typ 2) Zbyslav z Třebouně 3) Zdislav z Lemberka, II. typ</p>

<p>54 I</p>	<p>1284, V. 30. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2066, sg. RP Chotěšov –27</p> <p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci: 1358, II. 21. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2112, sg. RP Chotěšov – 72 (RBM VI, č. 756)</p>	<p>stranou Závěše z Falkenštejna. Pokud by své sliby nedodržela, stanou se její příslušníci psanci a budou stíženi klatbou papeže, moravského arcibiskupa, pražského biskupa Tobiáše a olomouckého biskupa Dětricha a jejich veškerý majetek propadne ve prospěch Václava II. Tyto sankce nabývají platnosti od nejbližších Letnic (tj. od 28. V. 1284) po dobu čtyř let.</p>	<p>RBM II, č. 1318</p>	<p>4) Sezima z Krašova 5) Tobiáš z Bechyně, I. typ 6) deperd. (nejspíše Beneš z Vartenberka) 7) Bohuslav, purkrabí na Zvíkově 8) Heřman z Hohenberka 9) Tobiáš ze Zvíkova</p> <p>Pozn.: má paralelu ve FS: Voigt č. 34</p> <p>Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečeť: Václav II., I. typ</p>
<p>55 II</p>	<p>[1284, asi VI. I. Otmuchów]</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol.</p>	<p>Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, si stěžuje Janu Muskatovi na Jindřicha IV. Vratislavského; zmínka o Kladsku i českém království.</p>	<p>CDS VII.3, č. 1793 SUB V, č. 100</p>	

			45a-50b	<i>Expresse dicitur: idem dix ... dum transisset cum eisdem militibus in terram de Clodisco ad expugnandam quandam curiam cuiusdam militis ... maximas ... pecunias ... extorsit ... Que expedicio, si ... universaliter fuisset indicta, homines ... ecclesie ad ipsam, cum esset extra ducatum ad regnum Boemie, ire non tenebantur ...</i>		
56 II	1284, VI. 6. Regensburg	<i>autogr.</i> BayHStA München, Hochstift Freising, Urkunde 199		[Probošť Ulrich] z Řezna vidimuje řadu listin a soudních akt vzniklých v souvislosti se spo-rem biskupa z Freisingu s knězem Wisintem a poté Janem z Prahy o kostel v Probst-dorfu; mezi vidimovanými listinami je: A) 1277, X. 1. Admont (CDB V.3, č. 1705) B) 1277, X. 17. Ardagger (CDB V.3, č. 1706)	Meichelbeck II.2, č. 181/1	
57 I	1284, VI. 7. Wroclaw	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 71, č. 9		Lorenz, biskupský oficiál, prohlašuje, že těšínský kaplan Bartoloměj ustupuje od sporu s proboštem Dominikem z Czarnowáže o desátky z Cleezomie a těšínského předměstí poté, co již dříve ustoupil od svých nároků na desátky z <i>Pulcra villa</i> .	CDS VII.3, str. 43 č. 1805 Stelmach I, str. 133–134 č. 620 SUB V, str. 86 č. 108	
58 I	1284, VI. 30. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 986, sg. Jo XXI ČV– DP 30 <i>apogr.</i> 1) 1348 Karel IV.: Archiv hl. m. Prahy, rukopis 993a, str. 278–279		Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje johanitům od P. Marie v Praze listinu Přemysla Otakara II. z: 1272, I. 19. Praha (CDB V.2, č. 651) týkající se podřízení johanitů výhradní jurisdikci pražských úředníků a jejich osvobození od „osady“. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1319 CDM V (Suppl.), str. 280–281 č. 74	Písař: V II 5 (vyšehradská škola I) Pečeť: Václav II., I. typ

<p>59 I</p>	<p>1284, VII. 1. Znojmo</p>	<p>2) NK ČR v Praze, sg. XIX A 28, fol. 6b-7b 3) Knihovna maltéžského velkopřevorství v Praze, sg. R 109 (<i>Authenticum desumptum</i>), str. 115–119 č. 29</p> <p>autogr. (2x) 1) MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. L 8a (A1) 2) MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. L 8b (A2)</p> <p>apogr. 1) transsumpt v notářském instrumentu Mikuláše, syna Mikuláše Vejglinova z Nové Cerekve, z: 1411, IX. 18. Louka, jehož orig.: MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. H 55 (AZK I, č. 1155) 2) MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lutensis</i>), fol. 30a-31a</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, prohlašuje a potvrzuje, že desátky včetně patronálních práv kostelů ve vesnicích Loděnice, Odrovice, Oleksovice, Šenkovice*, Steckouicz*, Šatov, Víska (=Hnanice?), Havraníky, Onšov*, Dyjákovičky, Chvalovice, Přímětice, Kuchařovice, Lukov, Skoroměřice*, Dommamil, Litoňoň, Rokytná, Vrbov, Dlouhonosy* a desátky z vlnic a pozemků v okolí Znojma náleží louckému klášteru.</p>	<p>RBM II, č. 1320 (A1) CDM IV, č. 218 AZK I, č. 292</p>	<p>Písař: (A1 + A2) Th 7</p> <p>Pečetí: (A1 + A2) 1) Dětřich, olomoucký biskup, II. typ 2) olomoucká kapitula</p> <p>Pozn.: srv. listiny: a) [cca 1220,-]: Robert, olomoucký biskup (CDB II, č. 207) b) 1273, VI. 19. U Znojma: Bruno, olomoucký biskup (CDB V.2, č. 711)</p>
-------------------------------	---------------------------------	---	--	--	--

60 II	[1284, VII. 3.] Otmuchów	<p>český překlad: MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, inv. č. 394, kniha č. 1, fol. 36a-38a</p> <p>apogr. jako transsumpt obsažen v listu vratislavského biskupa Tomáše II. [Zaremby] z: [1284, VII. 17. Otmuchów], jehož opis: Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 57a-67b (vlastní Tomášův mandát je zde na fol. 61a-62a)</p>	<p>Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, nařizuje opatům [Lambertovi] kamienieckému, [Tylmannovi] naumburskému (=Nowgród Bobrzański/Naumburg am Biber v Dolním Slezsku) a rovněž Heinrichovi, mistrovi křížovníků z Nisy, aby osobně přiměli knížete [Jindřicha IV. Vratislavského] k navrácení jmenovaných vesnic (přípomenuta též Stará Červená Voda), platů a desátků z Otmuchowska a Nisska.</p>	CDS VII.3, str. 45–46 č. 1815 SUB V, č. 117	
61 II	[1284], VII. 4. Wrocław	<p>apogr. jako transsumpt obsažen v listu vratislavského biskupa Tomáše II. [Zaremby] z: [1284, VII. 17. Otmuchów], jehož opis: Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 57a-67b (list opata Lamberta a spol. je na fol. 62b)</p>	<p>[Lambert], opat kláštera Kamieniec Żabkowicki, [Tylmann], opat kláštera Nowgród Bobrzański, a Heinrich, mistr [misských] křížovníků, zlistiňují, že v souladu s výše uvedeným mandátem vratislavského biskupa, který transsumují, v klášteře minoritů ve Vratislavi třikrát napomenuli Jindřicha IV. Vratislavského k navrácení všech statků.</p>	SUB V, č. 119	
62 II	[1284, VII. 17. Otmuchów]	<p>apogr. Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1</p>	<p>[Tomáš II. Zaremba, vratislavský biskup,] informuje [svého prokurátora Petra Lapida] o vývoji svého sporu s Jindřichem IV. Vratislavským.</p>	SUB V, č. 123	

63 II	1284, VII. 29. Otmuchów	(<i>Acta Thomae</i>), fol. 57a-67b <i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 79a-79b	slavským, přičmž transsumuje mj. oba výše uvedené dokumenty . Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, pověřuje svého kancléře Petra, aby před baronskou radou hájil zájmy biskupství proti Jindřichovi IV. Vratislavskému, který se snažil ovládnout hrad Edlštejn a již dříve poškodil opevnění biskupského Otmuchowa a Nisy.	CDS VII.3, č. 1831 SUB V, č. 133		
64 II	1284, VII. 30. Otmuchów	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 74b-76b	Tomáš II., vratislavský biskup, exkomunikuje vévodu Jindřicha IV. Vratislavského a poukazuje na systematické poškozování biskupských práv na Otmuchówsku, kde byla zabrána řada vsí, včetně Staré Červené Vody .	SUB V, č. 135		
65 I	1284, VIII. 4. Otmuchów	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 72b-74b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, píše Janu Muskatovi list, jež předal kněz „ Bohemus “: informuje jej o tom, jak se souhlasem kapituly exkomunikoval Jindřicha IV. Vratislavského, o tom, jak Jindřich uspořádal v Nise rytířský turnaj, jehož se zúčastnil i Mikuláš [I.] Opavský , dále o tom, jak jej Jindřich vyzval před svou baronskou radu, kde se měl Tomáš zodpovídat (zde zmínka o Edelštejnu), avšak Tomáš se prostřednictvím svého kancléře Petra ohradil (z titulu <i>exceptionis fori</i>), píše dále o fyzickém Petrově napadení Jindřichem a žádá Jana Muskatu, aby (s pomocí kardinála Latina) vymohl u kurie papežské potvrzení exkomunikace.	CDS VII.3, str. 52– 53 č. 1841 SUB V, č. 143		
66 I	1284, VIII. 4. Otmuchów	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, prosí zřejmě Václava II. (<i>littera missa filio</i>)	CDS VII.3, č. 1843 SUB V, č. 145		

		<p>Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 78b-79a</p>	<p>regis), aby po příkladu svého zemřelého otce [Přemysla Otakara II.] vzal pod ochranu vratislavský dóm a pomáhal proti Jindřichovi IV. Vratislavskému.</p>		
<p>67 II</p>	<p>1284, VIII. 13. Otmuchów</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 79b-80a</p>	<p>Mistr Miroslav, farář ve Skorogoszczi a prokurátor vratislavského biskupa, označuje vévodovi Jindřichovi IV. Vratislavskému a baronům apelaci vratislavského biskupa [Tomáše II. Zaremby] z důvodu <i>exceptionis fori</i> k papeži – kromě značných škod v Otmuchově a Nise poukázal na protiprávnost vévodových nároků v případě Edeľštejna, neboť hrad se nacházel na českém území.</p>	<p>CDS VII.3, č. 1845 SUB V, č. 148</p>	
<p>68 II</p>	<p>[1284, cca VIII. 13.] Wrocław</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 80(bis)a-80(bis)b</p>	<p>Gozlav, převor dominikánů ve Vratislavi, zličníjuje výše uvedenou apelaci mistra Miroslava k papeži, kterou rovněž transsumuje.</p>	<p>SUB V, č. 149</p>	<p>Pozn.: ve stejném duchu transsumovali předchozí listinu: 1) Wolfker, Stephan a Lorenz – bližie neznámí duchovní 2) bližie nespecifikovaný podpřevor a konvent od P. Marie</p>
<p>69 I</p>	<p>1284, VIII. 20. -</p>	<p><i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 97 <i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 61b</p>	<p>Gjebhard VI., lanckrabě z Leuchtenbergu, rezignuje na lého v Albenreutu (= [Alt] Albenreut, dnešní Mýtina, od r. 1945 téměř zpustlá, JV od Chebu, na české straně hranic), které Macharius, převor z Waldsassen, získal na [Arnoldu] Angelovi z Chebu.</p>	<p>Gradl, str. 132 č. 362</p>	<p>Pečet: Gebhard, lanckrabí z Leuchtenbergu; deperd.</p>

		<p>2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 218a-218b Nr. 9 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 369 Nr. 9 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 415 Nr. 740 autogr. ZA Opava, prac. Olomouc, Metropol. kapitula Olomouc, inv. č. 50, sg. A I b 7</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje augustiniánkám od sv. Jakuba v Olomouci listiny: A) 1223, III. 2. Brno (CDB II, č. 245), v níž Přemysl Otakar I. se svou ženou Konstancí dává augustiniánkám od sv. Petra v Olomouci jisté pozemky ve vsi Bukovany a potvrzuje exempci na vesnici Klopotovice, a B) 1225, V. 11. Kralice (CDB II, č. 269), v níž moravský markrabě Vladislav II. uděluje augustiniánkám od sv. Petra a Pavla v Olomouci ve vsi Mostkovicě tytéž svobodny, kterým se těší vesnice olomouckého biskupství. DPM: <i>mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1321 CDM IV, č. 219</p>	<p>Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p>
<p>70 I</p>	<p>1284, VIII. 28. Hradisko (u Olomouce)</p>	<p>apogr. ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 38a-38b</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje na žádost olomouckého děkana Budislava olomouckému kostelu [sv. Václava] donaci dvora v Břuchotíně učiněnou olomouckým vikářem Mutou. DPM: <i>mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1322 CDM IV, č. 220</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ Pozn.: k obsahu listiny srv. níže: 1286, II. 14. Olomouc</p>
<p>71 I</p>	<p>1284, VIII. 29. Olomouc</p>	<p>apogr. ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 38a-38b</p>	<p>Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje na žádost olomouckého děkana Budislava olomouckému kostelu [sv. Václava] donaci dvora v Břuchotíně učiněnou olomouckým vikářem Mutou. DPM: <i>mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1322 CDM IV, č. 220</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ Pozn.: k obsahu listiny srv. níže: 1286, II. 14. Olomouc</p>

72 I	1284, IX. 7. Praha	<p>autogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 24</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci: 1286, II. 13. Brno (olomoucký biskup Děřřich), jejíř orig.: MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 195 2) MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. ř. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex řďársko-velehradský</i>), str. 36–37 ř. XXII</p>	<p>Václav II., pán a řďedíc řeského království a moravského markrabství, potvrzuje řďárskému klášteru patronátní právo kostela v Blučině. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	RBM II, ř. 1323 CDM IV, ř. 221 AZK I, ř. 293	<p>Pisář: V II 1 (M. Jindřich; výše-hradská škola I)</p> <p>Peřet: Václav II., I. typ; frag.</p> <p>Pozn.: srv. listiny: a) 1286, II. 13. Brno (Děřřich, olomoucký biskup) b) 1297, VI. 20. Modřřice (A1–A3: Děřřich, olomoucký biskup) c) 1288, I. 20. Praha (Guta, řeská královna) d) 1288, I. 21. Praha (Guta, řeská královna) e) 1297, VI. 5. Praha (Gerhard, mohuřský arcibiskup)</p>
73 I	1284, IX. 12. Nížbor	<p>autogr. MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. J 10</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci řřimským císařem Ferdinandem III.: 1645, XII. 18. Linz: MZA</p>	<p>Václav II., pán a řďedíc řeského království a moravského markrabství, povoluje na řádost svého kaplana - hradiského opata Budiše klášteru Hradisko (u Olomouce) opevnit svá města a trhově vsi Knínice [u Boskovic], Kyjov, Svitávka, Hranice a [Velká] Střelná*. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	RBM II, ř. 1324 CDM IV, ř. 222 AZK I, ř. 294	<p>Pisář: V II 6 (výšehradská škola I)</p> <p>Peřet: Václav II., I. typ; deperd., jen 2 otvory v plíce</p> <p>Pozn.:</p>

74 I	1284, IX. 12. Nížbor	Brno, E 55: Premonstráti Hradisku, inv. č. 25, sg. A 26 2) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i> , str. 28–29 č. 33 3) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Historica relatio</i>), fol. 118b–119a	Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje na žádost opata Budiše, Václavova kaplana, klášteru Hradisko u Olomouce privilegia udělená Přemyslem Otakarem II. a jinými Václavovými předchůdci. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1325 CDM IV, č. 223	tuto listinu zřejmě znal (vzhledem k uvedeným lokalitám) hradiský fálzátor písíci listinu údajně Přemysla II. z: 1270, VIII. 21. Praha (CDB V.2, č. 618 ⁺), v níž Přemysl II. potvrzuje privilegium Václava I. z: 1250, [IX. 1. Praha] pro hradiský klášter (CDB IV.1, č. 188 ⁺⁺ versio II jako falsum vzniklé po r. 1270) Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ
75 I	1284, IX. 14. Vyšehrad	autogr. NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 89	Petr probošt a celá vyšehradská kapitula pronajímá na 8 let pražskému měšťanovi Oldřichu Plazerovi statky vyšehradské obce dience ve vesnici Hovorčovice za stanovených podmínek, m. j. za dotaci na anniversaryum za původní dárcce těchto statků vyšehradské kapitule.	RBM II, č. 1326	Písai': W 1 = V II 26 Pečet': vyšehradská kapitula

76 II	1284, IX. – U Vidně	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Andegav.</i> 7 (Bonifác XII.), fol. 339b num. 62	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a papežský výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , přijímá 13 vídeňských hř. stříbra od mistra Jindřicha , plebána v Garsu [am Kamp]. <i>Expresse dicitur: Item recepi a magistro Henrico, plebano de Gors Pataviensis dyocesis XIII marcas puri argenti ponderis Wiennensis.</i>	Steinherz, str. 83 příloha č. II	
77 I	1284, X. 14. U Modřic	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1904, sg. Jo XXXVIII Br 17	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje listinu z: 1284, IV. 30. Brno (u sv. Petra), v níž olomoucký kanovník Oldřich a kroměřížský kanovník mistr Jindřich z [Osově] Bítýšky rozsuzují spor o desátky kostela v Příbčicích mezi johanity a plebánem kostela v Příbčicích na jedné a [dolno]kounickém klášteřem na druhé straně, a to tak, že desátky z vesnice Ivaň mají náležet ke kostelu v Příbčicích, zatímco desátky z Teplan* a Vranovic (výjma 8 lánů náležejících témuž kostelu) budou patřit [dolno]kounickému klášteřu. <i>DPM: mistr Šimon</i>	RBM II, č. 1327 CDM IV, č. 224	Písař: Th 8 Pečet: Dětřich, olomoucký biskup; deperd. Pozn.: k vleklému sporu srv. listiny: a) 1257, V. 7. Příbice (CDB V.1, č. 128) b) 1293, XII. 30. – (RBM II, č. 1635)
78 I	1284, XI. 6. U Vysškova	<i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 78a-78b	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje velehradskému klášteřu římskými kurialními biskupy udělené odpustky a přidává za sebe čtyřicetidenní odpustky ve stanované svátky.	RBM II, č. 1328 CDM V (Suppl.), str. 281–282 č. 75 („ex orig. cum sigillo appenso“)	Pečet: Dětřich, olomoucký biskup (dle svědectví CDM) Pozn.: 1) již za Šebánka (1926) byl orig. ztracen 2) tuto indulgenční

79 I	1284, XI. 11. Most	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 90, sg. ŘKř 224	Konrád, syn Dětiřicha Hertvíkova, mostecký měšťan, se svou ženou Pezlou postupují (zřejmě před cestou do Svaté země, neboť se v listině zmiňuje poplatek 20 hřiven stříbra za přepravu přes moře) klášteru křížovníků s červenou hvězdou [od sv. Václava] v Mostě veškeré své (nejmenované) statky za stanovených podmínek, že totiž klášter zaplatí jejich dluhy, dá Komrádovi do postu oněch 20 hř., po návratu mu bude platit každoročně 4 hř. stříbra na sv. Martina; nevrátí-li se, má platit Pezle 2 hř. ročně až do dospělosti jeho příbuzné Anežky a jejího příjetí do řádu; nevstoupí-li tam, má dostávat 1 hř. důchodu, která může být vyplacena 8 hř.; nebude-li do řádu přijat její bratr Mikuláš, dá mu klášter masný kram, který vynáší ročně 10 kamenů loje; klášter se též	RBM II, č. 1329	listinu bezpochyby registruje pamětní zápis z dorza listiny 1285, II. 24. U Orvieta (viz níže): <i>Th., episcopus Olomucensis, confirmavit et addidit ectiam ipse XL dies</i> 3) jde nejspíš o předběžný souhlas s indulgenční listinou s římských kuriálů vydanou velehradským cisterciákům až 1285, II. 24. U Orvieta Písař: Cr 4 Pečeť: město Most, II. typ Pozn.: Mezi svědky: Her[mann] scriptor
---------	-----------------------	--	--	-----------------	--

80 I	1284, XI. 19. Praha	<i>apogr.</i> 1) jen zmínkové v konfirmaci: 1319, XII. 13. Praha (Janem Lucemburským): RBM III, č. 543 2) insertně v konfirmaci Karlem IV: 1347, IX. 25. Praha, jejíž orig.: APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 177-VIII-16	postará o dárcovu příbuznou Kunu, až se vrátí z pouti do Říma, pokud nevstoupí do řádu. Václav II., pán a dědic Českého království a moravského markrabství, potvrzuje na základě presentace pražským sakristánem a kanovníkem Ondřejem privilegium Přemysla Otakara I. z roku 1227,- (CDB II, č. 306) pro kapli sv. Václava na Pražském hradě. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1330	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: listinu Přemysla I. měl údajně dle Karlovy konfirmace potvrdit i Václav I., žádnou takovou listinu ale neznáme; je tudíž možné, že je tím míněno potvrzení až Václavem II.
81 I	1284, XI. 20. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 51, sg. B IX 237	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, ustanovuje na základě presentace opata Jaroslava a konventu vilémovského kláštera kněze Čče za plebána a rektora v Markovicích a prohlašuje, že opat určil k plebánově potřebě výnos z desátků ve vesnici Zehuby za 3 libry vosku, jež má klášteru odvádět každoročně vždy na sv. Petra a Pavla.	RBM II, č. 1331	Písař: T 4 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, I. typ + sekret
82 I	1284, XI. 28. Praha	<i>autogr.</i> (neověřený mandát) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 49-I-24	V[áclav II.], pán a dědic Českého království a moravského markrabství, nařizuje výběr-čím berně respektovat údajná privilegia a nevybírat berni z majetku kaple sv. Václava na Hradě (v Praze). <i>Mandát bez DPM formule</i>	RBM II, č. 1332 Eršil-Pražák I, č. 63	Písař: V II 4 (M. Velislav; vyšehradská škola I) Pečet: bez pečeti i bez jakékoli známky zpečetění

83 I	1284, XII. 1. –	apogr. 1) Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 24/I 2) Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/III (<i>Vyšebrodský kopiář</i>), str. 58	Smil z [Nových] Hradů, purkrabí v Poděbradech, uděluje cisterciákům ve Vyšším Brodě celní imunitu při převozu zboží (explicitně jmenováno víno, obilí a ryby) přes [Nové] Hradý a okolí.	UB Hohenfurt, č. 32 RBM II, č. 1333	Pečet: ohlášena pečet' Smila z Nových Hradů
84 I	1284,- [Zábrdovice]	autogr. NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1905, sg. Jo XXXVIII Br. 18	D[ěťřich], zábrdovický opat, dohnán hmotnou nouzí svého kláštera prodává johanitům na Starém Brně výnos ze 3 zahrad u johanitské komendy za 2 a ½ brněnské hřivny stříbra.	RBM II, č. 1334 CDM IV, č. 225	Pisár: ZB 2 (ruka zábrdovického skriptoria) Pečet: 1) Děřřich, zábrdovický opat, II. typ 2) zábrdovický konvent
85 II	1284,- –	autogr. (<i>deperd.</i>) Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 88, č. 39	Lambert, opat kláštera Kamieniec Zabkowicki, potvrzuje Albertovi už za jeho předchůdce opata Konráda koupenu rychtu in <i>Heinrici villa</i> (=Heinrichswalde? Dörsdorf?) se jmenovaným příslušenstvím. <i>Inter testes: „Conradus Bohemus“</i>	CDS VII.3, č. 1778 (ad: 1284, [po IV. 6. Kamieniec Zabkowicki]) SUB V, č. 162	
86 I	[1283–1284,-] –	autogr. (<i>fragment</i>) Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 43, fol. 1a–2a	Zlomek tzv. nejstaršího urbáře pražského biskupství.	RBM II, č. 1673 (ad: cca 1295,-) Nový 1960, str. 221–223 (ad: 1283–1284)	

1285

87 II	1285, I. 15. Łęczycza	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 84a-84b	Jakub [II. Świnka], hnězdenský arcibiskup, aj. polští biskupové shromáždění na synodě v Łęczyci oznamují Martinovi IV. (zde transsumovanou) exkomunikaci vyhlášenou vratislavským biskupem Tomášem II.: 1284, VII. 30. Otmuchów (SUB V, č. 135) obsahující moravská toponyma .	SUB V, č. 171	
88 II	1285, I. 15. Łęczycza	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 84b-85b	Jakub [II. Świnka], hnězdenský arcibiskup, vyhláší exkomunikaci nade všemi, kdo by neresppektoval (zde transsumovanou) exkomunikaci vyhlášenou vratislavským biskupem Tomášem II.: 1284, VII. 30. Otmuchów (SUB V, č. 135) obsahující moravská toponyma (viz výše).	SUB V, č. 172	
89 I	1285, I. 21. [Cheb]	<i>apogr.</i> 1) APH Praha, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 50-III-1 (1642, VIII. 9.) 2) SOkA Cheb, AM Cheb, Kart. 1, fasc. 1, B 7/3	Pamětní zápis o vysvěcení kostela minoritů od P. Marie v Chebu řezenským biskupem Heinrichem II. [z Rottenecku] za přítomnosti mj. Václava II., Guty Habsburské, pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] a olomouckého biskupa Dětricha, kteří při této příležitosti udělili odpustky (<i>deperit</i>).	RBM II, č. 1337 Gradl, str. 133–134 č. 363 (ad: 1285, I. 26.) Eršil-Pražák I, č. 64	
90 II	1285, I. 28. U Chebu	<i>autogr.</i> BayHStA München, Hochstift Regensburg, Urkunde 120	Rudolf I., římský král, potvrzuje na žádost biskupa [Heinricha II. z Rottenecku] řezenskému kostelu hrabství Thumstauf se vším příslušenstvím, totiž s hrdebním soudnictvím, rybolovem od řezenského mostu až po Késnach včetně práva bezpečné cesty do těchto míst.	Gradl str. 135 č. 365 RI VI.1, č. 1878	

<p>91⁺ II</p>	<p>1285, [cca I. 28.] U Chebu</p>	<p><i>autogr.</i> Domstiftsarchiv Merseburg, Urkunde Nr. 113</p> <p><i>apogr.</i> 1) Domstiftsbibliothek Merseburg, Cod. I, 118, fol. 87a-87b 2) Domstiftsbibliothek Merseburg, Cod. I, 151, fol. 173a-174a Nr. 123</p>	<p>Rudolf I., římský král, potvrzuje na žádost merseberského biskupa Heinricha privilegia merseberského biskupství s výslovným poukazem na léna, která od merseberských biskupů drží míšeňská markrabata. <i>Expresse dicitur: ... quod nobis constitutis in Egra fidelis et devotus nobis et imperio venerabilis H., Merseburgensis episcopus, ad nos ibidem veniens suaque regalia de manu nostra suscipiens suo et ecclesiae suae Merseburgensis nomine nobis humiliter supplicavit, ut privilegia et libertates ecclesie Merseburgensis ... ratificare, approbare ac confirmare ... dignaremur.</i> <i>Inter testes: magister Heinrichus de Clignenberg</i> (tj. Heinrich v. Klingenberg am Main), <i>curie nostre vicecancellarius</i></p>	<p>CDSR II.8 č. 11 (ex orig.) UB Hochstifts Merseburg I, č. 474 Gradl, str. 134 č. 364</p>	
<p>92 II</p>	<p>1285, II. 8. Nürnberg</p>	<p><i>apogr.</i> Bayerische Staatsbibliothek München, sg. Clm 16.124 (zápis XIV. stol. na přední předšádce)</p>	<p>R[udolf I.], římský král, žádá freisinského biskupa Emicha, aby obdaroval jistého H., zvaného Holzapfel, v souvislosti se sňatkem Mikuláše I.] Opavského.</p>	<p>RI VI.1, č. 1882 Kopetzky, str. 137 č. 145 CDS VII.3, č. 1873 SUB V, č. 178</p>	<p>Pozn.: vlastní mnichovský kodex Clm 16.124 (ze stol. XIV.) obsahuje soubor textů středověké rétorické nauky (Summa dictaminis M. Guidonis Faba, Summa Hainrici scolaris, Gemma purpurea)</p>
<p>93 II</p>	<p>1285, II. 11. Otmuchów</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 85b-86b</p>	<p>Tomáš II. [Zaremba], vratilavský biskup, posílá [br. Rolanda z Kamienče] za Jindřichem IV. Vratilavským se stížností na skandální počínání kastelána z Altwalde/Stary Las (v opolském vojvodství), který prý popisované výpady proti církevnímu majetku.</p>	<p>CDS VII.3, č. 1874 SUB V, č. 176 ad: 1285, II. 11. („recte wohl 3“)</p>	

94 I	1285, II. 11. –	<p>apogr.</p> <p>1) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 349, fol. 73a-73b (<i>Erwinus</i>)</p> <p>2) StA Amberg Kloster Waldsassen 403, fol. 199a-200a Nr. 10 (<i>Orwinus</i>)</p> <p>3) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 407, fol. 249b-250a (<i>Orwinus</i>)</p> <p>4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 415–416 Nr. 741 (<i>Erwinus</i>)</p>	<p>ním představitelům a majetku (mj. v Bu-dišovicích, JV od Opavy) koná z Jindřichova nařízení; stanoví termín k nápravě do 11. II. 1285.</p>	RBM IV, č. 1857 Gradl str. 135–136 č. 367	<p>Pečet:</p> <p>ohlášeny pečeti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Eberhard, chebský provinciální rychtář 2) město Cheb 3) komtur chebských německých rytířů <p>Pozn.:</p> <p>při stylizaci listiny (nebo až při jejím zápisu do waldsaských kopiářů?) došlo k některým vyšší- nutím z větné vazby</p>
95 I	1285, II. 15. Doubrovník	<p>apogr.</p> <p>insert v konfirmaci: 1285, II. 15. Modřice (Dětrich, olomoucký biskup), jejíž orig.: AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, inv. č. 48 (sub dato suo)</p>	<p>Demetrius z Bukova daruje doubravnickému klášteru patronátní právo kostela v Olši.</p>	RBM II, č. 1338 CDM IV, č. 226	<p>Pečet:</p> <p>ohlášena pečeť Demetria z Bukova</p>
96 I	1285, II. 15. Modřice	<p>autogr.</p> <p>AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, inv. č. 48 (sub dato suo)</p>	<p>Dětrich, olomoucký biskup, potvrzuje donaci patronátního práva kostela v Olši učiněnou Demetriem z Bukova (viz listinu výše) ve prospěch doubravnického kláštera.</p>	RBM II, č. 1338 CDM IV, č. 226	<p>Pisár:</p> <p>Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon)</p>

97 I	[1285], II. 19. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 52, sg. B II 47	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, zakazuje svým (tj. biskupským) výběrčím desátků vybírat desátky od lidí břevnovského kláštera s odkazem na jisté staré privilegium a nařizuje jim pod trestem exkomunikace zrušit nálezy ve věci desátků, pokud je proti břevnovským poddaným již vynesli.	RBM II, č. 1234 (ad: 1281, II. 19.)	<p>Pečetí: 1) Děřich, olomoucký biskup, II. typ 2) Demetrius z Bukova, I. typ</p> <p>Písař: T 5</p> <p>Pečet: Tobiáš, pražský biskup, deperd.; zach. jen perg. proužky</p> <p>Pozn.: onim „starým privilegiem“ je zřejmě listina papeže Jana XV.: 993, V. 31. Reate (CDB I, č. 38), kde je břevnovskému klášteru potvrzena donace desátků z provincií litoměřické, bílinské a děčínské a dále desátků všech klášterních poddaných učiněná pražským biskupem sv. Vojtěchem</p>
98 I	1285, II. 24. U Orvieta	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. B 5	Kuriální (arci)biskupové: Reinald Messanensis a Petr Arbonensis, dále Bartoloměj Gaitanus, Acer Vexionensis, Benehard branniborský, Jindřich Saxionensis, Fridol Oventensis, Simon Papiensis, Ptolomaeus sardin-	RBM II, č. 1339 (ad: 1285, II. 25.) AZK I, č. 291 (ad: 1284, II. 26.) CDM V (Suppl.),	<p>Pečetí: z celkově 15 přivešených pečetí doch. 14, posl. deperd.</p>

		<p><i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 72a-72b</p>	<p>ský, Vincent portugalský, Bernard Humannas, Robert Rosensis, Torfin Hamerensis, Hubert Clugiensis a Ondřej Asloensis udělují k velehradskému klášteru čtyřicetidenní odpustky, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní (tj. olomoucký) biskup.</p>	<p>str. 277–278 č. 72 (ad: 1284, II. 24.; „Ex orig. ejusdem mon.“)</p>	<p>Pozn.: 1) na dorzu je rukou velehradského archíváře zaznamenán pamětní zápis z: 1315, VII. 2. [Velehrad] (in domo abbatís) o potvrzení listiny olomouckým biskupem Petrem [Angelii] a dále indulgenčních listin olomouckého biskupa Dětricha (nejspíš jde o: 1284, XI. 6. U Vyškova) a basilejského biskupa Petra [z Aspetu] (deperd.) pro Velehrad 2) listina je datována kombinací let pontifikátu Martina IV. s inkarnačními léty, kde je třeba počítat s epochou roku k 25. 3. a s florentským počtem 3) pokud se k listině vztahuje konsens olomouckého biskupa Dětricha (viz výše: 1284, XI. 6. U Vyškova), pak byl vydán ještě před vlastní indulgencí římských kuriálů</p>
--	--	---	--	--	---

<p>99 I</p>	<p>1285, II. 24. U Orvieta</p>	<p><i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 36</p>	<p>Reginald, messinský arcibiskup, Vilém, korintský arcibiskup, Petr, oristanský biskup, Acerus, wexjiský biskup aj. biskupové udělují dominikánům [od sv. Michala] v Olomouci ve stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky, pokud s tím bude souhlasit místní (tj. olomoucký) diecézní biskup.</p>	<p>RBM II, č. 1340 (ad: 1285, II. 25.) CDM V (Suppl.), str. 276–277 č. 71 (ad: 1284, II. 24.; „Ex orig. ejusdem mon.“)</p>	<p>Pečetí: pův. 16 přivěšených pečetí, 10. deperd., první dvě se sekretem</p> <p>Pozn.: listina je datována kombinací let pontifikátu Martina IV. s inkarnačními léty, kde je třeba počítat s epochou roku k 25. 3. a s florentským počtem</p>
<p>100 II</p>	<p>1285, III. 3. Mindelheim</p>	<p><i>apogr.</i> Landeskirchliches Archiv Nürnberg, Rep. 10b, Nr. 197, fol. 68b</p>	<p>Walther, provinciál augustiniánů pro Německo a Čechy, vidímuje odpustkovou listinu různých (arci)biskupů z: 1284, V. 30. U Orvieta, v níž jsou uděleny čtyřicetidenní odpustky augustiniánským klášterům v Německu.</p>	<p>srv. Nürnberg 3, č. 776</p>	
<p>101 I</p>	<p>1285, III. 11. Příběnice</p>	<p><i>apogr.</i> SOA Třeboň, Cizí statky Třeboň, sg. Neveklov II 291, č. 1</p>	<p>Jindřich z Rožmberka prodává zderazskému klášteru za 300 pražských hřiven stříbra město Neveklov; přičemž 260 hř. nabyvatel zaplatil a 40 hř. mu bylo odpuštěno s tím, že nabyvatel umožní prodávajícímu a jeho družině (v počtu 20–24 osob) tamtéž přenocovat a poskytne mu stravu po dobu 3 dnů, když prodávající pojedí do Prahy. Prodávající se zavazuje nevymáhat na nabyvateli „expedici“.</p>	<p>RBM II, č. 1341</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Jindřicha z Rožmberka</p>
<p>102 II</p>	<p>1285, III. 13. Otmuchów</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1</p>	<p>Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, žádá generálního mistra a generální shromáždění minoritů v Miláně, aby se zasadili</p>	<p>SUB V, č. 195</p>	

			(<i>Acta Thomae</i>), fol. 96a-97a	o návrat osmi minoritických domů vřatislavské diecéze ze saské provincie zpět do česko-polské provincie; žádá dále, aby byl potrestán obzvláště vřatislavský minorita lektor Hermann, který aktivně pomáhá Jindřichu IV. Vřatislavskému proti biskupovi.		
103 II	[1285], III. 15. Perugia	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 2a č. 5		Martin IV. nařizuje admontskému opatovi, aby vyšetřil údajné potíže, s nimiž se setkal kanovník od sv. Marka v Benátkách a kolektor lyonských desátků (mezi jinými i v pražské a olomoucké diecézi) mistr Aliron [de Riccardis] při vybírání těchto desátků od Friedricha, opata v Mosachu (dnes Moggio v Itálii).	Hauthaler, Libellus, str. 26–28 č. 5 Prou col. 5–8 č. 5	
104 I	1285, IV. 1. Praha (u sv. Jiří)	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 104a		Dobromíra, abatyše od sv. Jiří v Praze na Hradě, prodává za 35 hř. stříbra opatu Gerhardovi a plaskému klášteru vinici zv. Mlavín pod horou Petřínem, ovšem bez příslušenství a bez lidí, kteří o ni pečují.	RBM II, č. 1343 Gradl, str. 136 č. 368	Pečetě: ohlášený pečetí: 1) svatojiříského konventu 2) osobní pečeť abatyše (<i>s. nostrum speciale</i>)
105 I	1285, IV. 2. Nürnberg	<i>autogr.</i> StA Nürnberg, Brandenburg Urkunden 49		Rudolf I., římský král, uděluje Friedrichovi [III. z Hohenzollernu], norimberskému purkrabí, na lenním právu jisté říšské léno (<i>feodum castrense</i>) v Chebu, které předtím vlastnil Knuzel z Hohenbergu, a hrad Wunsiedel. <i>Inter testes: Cünradus, iudex Egreensis, et Franciscus, frater eiusdem, et Martinus – cives Egreenses</i>	RBM IV, č. 1858 Gradl, str. 136–137 č. 369 Nürnberg 3, č. 716 RI VI.1, č. 1886	
106 II	[1285], IV. 5. Perugia	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 2a č. 5		Honorius IV. nařizuje admontskému opatovi [Heinrichovi II.], aby v souladu s listem papeže Martina IV. z: [1285], III. 15. Perugia vyšetřil údajné potíže, s nimiž se setkal ka-	Hauthaler, Libellus, str. 26–28 č. 5 Prou col. 5–8 č. 5	

107 I	1285, IV. 11. [Brno]	<i>apogr.</i> Historisches Archiv der Stadt Köln, Best. I (HUA - Haupturkun- denarchiv), sg. U 1/474a	novník od sv. Marka v Benátkách a kolektor lyonských desátků (mezi jinými i v pražské a olomoucké diecézi) mistr Aliron [de Ric- cardis] při vybírání těchto desátků od Friedri- cha, opata v Mosachu (=dnes Moggio v Itálii). Zábrdovický opat D[ětrich] a rychtář L. s přísežnými města Brna dosvědčují měšťá- nům v Kolíně [nad Rýnem], že v jejich přítomnosti došlo k rezignaci na veskerá majetková práva k polovině domu na Müh- lengasse (ve farnosti sv. Brigity) ze strany přibuzných paní Blizy, vdovy po jistém Konstantinovi [Parfusi], která tento dům prodala Brunovi, řeč. Hardevust.	CDM XV č. 16	Pečet: originál měl být údajně opatřen 2 pečetěmi, z nichž 1. byla již v době CDM deperd., druhá (města Brna) fragmentární Pozn.: 1) orig. byl uložen v HA der Stadt Köln, Best. 1031 (Nachlass Fahne), dnes ale de- perd. 2) zmiňovaná Bliza byla jeptiškou v Dolních Kounicích, svým rodinným majet- kem (v Kolíně nad Rýnem) disponuje již r. 1274 (viz CDB V 2, č. 756)
108 I	1285, IV. 14. Praha	<i>autogr.</i> Hessisches StA Mar- burg, Urkunden I Nr. 2847	Václav II., český král a moravský markrabě, připojuje svůj souhlas k dlužnímu úpisu římského krále Rudolfa I. Habsburského ve prospěch hraběte Eberharda z Katzenellen- bogenu na sumu 12000 hřiven kolínských feniků (z. 1282, XI. 11. Worms), kteroužto	Wenck I, č. 74 RI VI.1, str. 379 č. 1725 Demandt I, č. 280	Pisář: V II 7 = Th 5 (M. Jan ze Sadské; vyšehradská škola I)

109 I	1285, IV. 16. Praha	<i>autogr.</i> Generallandesarchiv Karlsruhe, sg. GLA 19 Nr. 1421	Václav II., český král, moravský markrabě a říšské kníže, souhlasí s udělením patronátního práva kostelů v Augst a v Zeiningen (v basilejské diecézi) ve prospěch basiléjského kostela učiněným římským králem Rudolfem I. Habsburským se souhlasem většiny kurfiřtů (<i>de consensu maioris partis principum, quorum consensus in hoc fuerat requirendus</i>) a zlistiněným posléze listinou z: 1285, X. 18. Luzern (RI VI.1, č. 1943). <i>DPM: mistr Velislav</i>	RI VI.1, č. 1943 MGH CC III, str. 648–649 č. 661	Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ; deperd. Pozn.: 1) listina značně poškozena plisní 2) zachováno též jako formulář: Voigt č. 19 3) srv. též potvrzení Albrechta Saského v téže záležitosti z: 1285, IV. 14. Nürnberg
110 I	1285, IV. 18. [Racibórz]	<i>apogr.</i> (<i>jen zmínka</i>)	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, nabádá opavského vévodu Mikuláše [I.]	CDS VII.3, str. 66 č. 1894	Pečet': Václav II., I. typ; deperd. (jen zbytky závěsu) Pozn.: srv. též potvrzení Oty Braniborského z: 1297, VIII. 17. Kadaň v téže záležitosti

			Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 102a-102b	(<i>deperd.</i>), aby spolu s Kazimírem Bytomským přiměl vévodu Jindřicha IV. Vratislavského k vydání Edelštejnu biskupovi.	SUB V, č. 198	Kazimírův, za ním jen zmínka, že list stejného obsahu poslán i Mikuláši Opavskému a kasatelánu Helmolfovi
111 II	1285, IV. 18. [Racibórz]	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 102a-102b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, nabádá Kazimíra Bytomského, aby spolu s Mikulášem [I.] Opavským přiměl Jindřicha IV. Vratislavského k vydání Edelštejnu biskupovi.	CDS VIII.3, str. 66 č. 1894 SUB V, č. 198		
112 II	1285, IV. 19. Racibórz	<i>apogr.</i> listina inserována v: 1285, IV. 22. Racibórz (lehnický arcijáhen Štěpán), jejíž opis: Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 103b-104a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, pověřuje lehnického arcijáhna Štěpána, aby přiměl Jindřicha IV. Vratislavského k ukončení obsazení hradů Otmuchów a Edelštejn .	CDS VIII.3, str. 66– 67 č. 1895 SUB V, č. 199		
113 II	1285, IV. 20. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 102b-103a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, žádá hnězdenského arcibiskupa [Jakuba II. Šwinku], aby se stal z papežského pověření soudcem mezi ním a Jindřichem IV. Vratislavským, který obsadil mimo jiné hrad Edelštejn .	CDS VIII.3, str. 67 č. 1896 SUB V, č. 200		
114 I	[1285], IV. 20. [Racibórz]	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 103a-103b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, žádá krále [Václava II.], aby zakročil proti Jindřichovi IV. Vratislavskému, který obsadil mimo jiné hrad Edelštejn.	CDS VIII.3, str. 67 č. 1897 SUB V, č. 201		
115 II	1285, IV. 22. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1	Štěpán, lehnický arcijáhen, oznamuje [vratislavskému biskupovi Tomášovi II.], že se ve vojenském ležení před Edelštejnem setkal	CDS VIII.3, str. 67 č. 1898 SUB V, č. 202		

				s Jindřichem IV. Vratislavským a splnil svůj úkol.		
116 II	[1285], IV. 25. Racibórz	(<i>Acta Thomae</i>), fol. 103b-104b <i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 106b-108a		Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, oznamuje kardinálu Latinovi (a jiným kardinálům), že vratislavský kníže [Jindřich IV.] okupuje Otmuchów a Edelštejn a ne dbá biskupovy klatby a že nemají dopřát sluchu vratislavskému minoritovi Hermanovi, kterého kníže posílá do Říma.	CDS VII.3, str. 68 č. 1901 SUB V, č. 206	
117 II	[1285], IV. 25. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 108a-109a		Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, oznamuje svému prokurátorovi v Římě mistru Petru Lapisovi okupaci Otmuchowa a Edelštejna (ten byl prý dán biskupu do zástavy za škody napáchné jiným knížetem (<i>per alium principem</i>), když tento táhl na Moravu) a pověřuje jej, aby zjistil, zdali Jan Muskata předal jeho dary dvěma jmenovaným kardinálům a podal mu o tom písemnou zprávu.	CDS VII.3, str. 68 č. 1904 SUB V, č. 207	
118 II	[1285], IV. 27. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 109a-109b		Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, píše ve stejném duchu krakovskému kardinálovi Adamovi, toho času v Římě, a žádá jej o pomoc pro mistra Petra; současně jej prosí, aby se obrátil jmenovitě na kardinála Jakuba, jemuž je Tomáš kaplanem.	CDS VII.3, str. 68 č. 1905 SUB V, č. 208	
119 II	1285, IV. 27. Racibórz	<i>apogr.</i> 1) transsumpt ve vidimu: [1285, IV. 27. Racibórz]: Tomáš II., vratislavský biskup, jehož orig.: Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 125, č. 134		Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, po neúspěšném napomenutí exkomunikuje vratislavského knížete Jindřicha IV. kvůli obsazení Otmuchowa a Edelštejna a vyhlášíje omezený interdict nad vratislavskou diecézí; vše je nejprve vyhlášeno ve farní kostele P. Marie v Ratiboři, pak v konventu dominikánů tamtéž.	CDS VII.3, str. 68 č. 1906 Stelmach I, str. 136 č. 630 SUB V, č. 209	

120 II	[1285, IV. 27. Racibórz]	2) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 104b-105a <i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 125, č. 134	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, posílá abatyši a konventu kláštera v Trzebnici transsumovaný text svého vyhlášení interdiktů nad vratislavskou diecézí (viz výše, se zmínkou o Edelštejnu) a požaduje jeho dodržování.	Stelmach I, str. 136 č. 630 SUB V, č. 210	
121 II	[1285, IV. 27. Racibórz]	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 105a-105b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, posílá hnězdenskému arcibiskupu [Jakubovi II. Šwinkovi] transsumovaný text svého vyhlášení interdiktů nad vratislavskou diecézí (viz výše, se zmínkou o Edelštejnu).	SUB V, č. 211	
122 II	[1285, IV. 27. Racibórz]	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 105b-106a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, posílá kanovníkům a vikářům vratislavského katedrálního kostela a dalším klerikům transsumovaný text svého vyhlášení interdiktů nad vratislavskou diecézí (viz výše, se zmínkou o Edelštejnu) a požaduje jeho dodržování.	SUB V, č. 212	
123 I	1285, V. 6. Jaroslavice	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1303, sg. Jo XXXI Matl. 58	Gerhard z Obrňan se svou ženou Gutou [z Valtic (Feldsbergu)], dětmi a dědici prodávají johanitům v Mailbergu za 100 liber vídeňských feniků svůj majetek ve vsích Herzogbirbaum, Untermarkersdorf a Niederfellabrunn; kdyby si dědicové Gerhardovy ženy na tyto statky činili nárok, slibuje johanitům 300 liber ze svých statků v Rakousích.	-	Pečetí: 1) Guta z Valtic 2) Gerhard z Obrňan, II. typ Pozn.: 1) indorzáť: mailberský 2) mezi svědky: Ulrich <i>der schreiber</i> 3) srv. listinu níže

124 I	1285, V. 6. Jaroslavice	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltežského velkopře- vorství v Praze, inv. č. 1304, sg. Jo XXXI Mail. 59	Gerhard z Obřan se svou ženou Gutou, dce- rou truksasa z Valtic (Feldsbergu), prodávají johanitům v Mailbergu za 100 liber videň- ských feniků: 5 lánů, 3 dvory a pole o roč- ním výnosu ½ libry ve vesnici Herzogbir- baum, 1 dvůr o výnosu 3 libry a 41 feniků, perkrecht a 3. díl desátku vína ve vsi Un- termarkersdorf a 2 lány s polem o výnosu 3,5 šilinků ve vsi Niederfellabrunn.	-	Pečetí: 1) Gerhard z Obřan, II. typ 2) Guta z Valtic Pozn.: 1) indorzáť: mailberský 2) strv. listinu výše
125 I	1285, V. 8. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, VS Sedlec, inv. č. 3 <i>apogr.</i> NK ČR v Praze, sg. XXIII D 186 (<i>Privile- gia monasterii Sedle- censis</i>), fol. 62	Václav II., český král a moravský markrabě, restituje Friedrichovi a jeho nejmenované sestře – sirotkům po Friedrichovi, synu mincmistra Eberharda, mlýn na Labi u Ko- lina a přidává k tomu 2 rybáře, přičemž za nulitní prohlašuje předchozí restituci ve prospěch Oldřicha; sirotci mají dát polovinu mlýna a 1 rybáře jako náhradu za náklady spojené s touto náročnou restitucí mistru mince Ekhardovi. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1345	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
126 I	1285, V. 24. Praha	<i>autogr.</i> SOKA Kolín, AM Kolín, sg. I/1–1 <i>apogr.</i> SOKA Kolín, AM Kolín, <i>Pamětní kniha města Kolína 1501</i> , fol. 31a-31b	Václav II., český král a moravský markrabě, vydává privilegium (dochované v exempláři pro město Kolín), v němž upravuje právní postavení královských měst v Čechách obecně, též procesní postupy u sporů mezi měšťany navzájem i mezi městy a šlechtou a navíc potvrzuje městům jejich stará privi- legia, nejsou-li v rozporu s panovníkovými zájmy. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 1346 CIM II, č. 36 Horčička, UB Aus- sig, č. 13 Köpl, UB Budweis, č. 19	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; de- perd.
127 I	1285, VI. 5. [Znojmo]	<i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv.	Řezník Wolfer, znojemský měšťan, prodává plebánovi od sv. Mikuláše ve Znojmě 4 ka- meny loje (<i>lapides sepi</i>) za 3 hřivny stříbra.	RBM II, č. 1347 CDM V (Suppl.), str. 282–283 č. 77	Pečet: ohlášena pečet' města Znojma

128 II	1285, VI. 8. Rüdighheim	č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lut-</i> <i>censis</i>), fol. 42a <i>autogr.</i> StA Würzburg, Johan- niterorden, Kommende Würzburg Urkunden 1285 Juni 8	Friedrich z Kindhausenu, velkopreceptor johanitů mj. v Čechách a na Moravě , pro- hlašuje, že würzburgský měšťan Konrad Dietharth odkázal johanitům veškeré své jmění.	CGOH III, str. 480 č. 3904			
129 I	1285, VI. 11. Kladruby (klášter)	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2479, sg. rukopis 38 (<i>Kladrubský kopiař I</i>), fol. 87b-88a	Inselerius (augustinian-eremita), biskup v Budvě (dnes v Černé Hoře), uděluje kladrubskému klášteru na stanovené sváteč- ní dny čtyřicetidenní odpustky.	RBM IV, č. 1859			
130 I	1285, VI. 24. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 90	Inselerius (augustinian-eremita), biskup v Budvě (dnes v Černé Hoře), uděluje vyše- hradské kapitule čtyřicetidenní odpustky ve stanovených svátečních dnech.	-	Pisár: W 2 Pečet: Inselerius, budvánský biskup		
131 II	1285, VI. 28. –	<i>apogr.</i> BayHStA München, Kloster Raitenhaslach 5 (<i>Kopialbuch 1442</i>), fol. 66a-66b	M[arkéta] představená spolu s konventem kláš- tera P. Marie v Niedernburgu v Pasově pro- dávají jistému Timonovi, řeč. Rot, jistý plat. <i>Inter testes: Otto z Prachatic (Brachadicz)</i> , rychtář v Pasově	Krausen, str. 326 č. 402	Pozn.: k Ottovi z Prachatic srv. níže 1288, IX. 4. Passau		
132 I	1285, VI. 29. Praha	<i>apogr.</i> Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 427	Albert z Lešan slibuje věrnost českému králi a moravskému markraběti Václavovi II., slibuje plnit všechny jeho příkazy, nepodni- kat proti němu nic, usilovat o zemský mír a pomáhat mu proti komukoliv.	RBM II, č. 1348 (ex cop.) ACRB I, č. 29 (ad: 1285, VII. 1.)	Pečet: ohlášena pečet' Alberta z Lešan		
133 I	[cca 1285, VI. 29. Praha?]	<i>apogr.</i> Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnic-	Purkart z Vimperka slibuje věrnost českému králi a moravskému markraběti Václavovi II., slibuje plnit všechny jeho příkazy, ne-	-	Pečet: ohlášena sekretní pečet' Purkarta z Vimperka		

		ká lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 423	podnikat proti němu nic, usilovat o zemský mír a pomáhat mu proti komukoliv.	
134 I	1285, VII. 1. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 1 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 16	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje augustiniánům-eremitům kostel sv. Tomáše na Malé Straně s měštstvem někdy Konráda z Žatce. <i>DPM: mistr Velislav</i>	<i>Písař:</i> V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ, deperd.; zachovány jen otvory v plíse
135 I	1285, VII. 4. U Svitav	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 279	Dědřich, olomoucký biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky ve stanovené sváteční dny, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1350 Kadlec 1985, str. 398–399 č. 203
136 I	[1285], VII. 20. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 116a-116b	Čáslav, provinciální mistr minoritů pro Čechy a Polsko, žádá B[urkharda], saského provinciálního mistra, aby zabránil napadání minoritů z českomoravské provincie, o kterých si někteří myslí, že patří do saské provincie, která neuznává interdikt.	CDS VII.3, str. 73 č. 1929 SUB V, č. 233
137 II	1285, VII. 22. –	<i>autogr.</i> Stadtarchiv Nürnberg, Best. A1: Urkundenreihe, sg. 1285 Juli 22	Elysa, převorka dominikánek v Engelthalu, prohlašuje, že dědičně pronajala norimberskému měšťanu Heinrichovi řeč. Rise a jeho ženě Kristině dva krámy (ke druhému z nich náležel dům, v němž kdysi bydlel Konrád Bohemus), a to za roční plat 1,5 norimberské libry denárů placených na Zjevení Páně (6. I.).	Nürnberg 3, č. 727
138 II	[1285], VII. 23. Tivoli	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 933	Honorius IV. potvrzuje řádu německých rytířů všechna privilegia a svobody udělené papeži i světskými vládci.	<i>Pečet:</i> bula Honoría IV. na hedvábných nitích

139 I	1285, VII. 29. Brno	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 1342, sg. P I a 4	Friedrich ml. ze Šumburka ustanovuje svého otce Friedricha a Berengara z Mellingu za rozhodce ve svém sporu o stavbu hradu [Boršova (u Moravské Třebové)], jež vede s olomouckým biskupem Děřichem, který si za rozhodce zvolil pražského probošta Oldřicha a svého komořího Wolframa; sli- buje dále podrobit se jejich rozhodnutí pod pokutou 2000 hř. stříbra; pokud by rozhodci nenalezli společné řešení sporu, rozhodující slovo bude mít Václav II., u jehož dvora se arbitráž bude odehrávat; volí dále Hartmana z Holštejna a Gerharda z Obrňan za rozhodce, kteří by v budoucnu rozsuzovali eventuelní spory mezi oběma stranami, pokud by k nějakým došlo.	RBM II, č. 1353 CDM IV, č. 227	Pisář: Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon) Pečetí: 1) [Gerlach], komtur německých rytířů ve Slavkově 2) Hartman z Holštejna, brněnský podkomoří, IV. typ 3) Gerhard z Obrňan, II. typ 4) město Brno 5) Milota z Račic 6) Friedrich ml. ze Šumburka 7) Dietrich z Mellingu Pozn.: 1) uvedeného sporu se týkají formuláře: Voigt č. 93 a č. 94 2) Václav II. je uveden ještě jako <i>dominus et heres regni Bohemie et marchionatus Moravie</i>
140 II	1285, VII. 30. Regensburg	<i>autogr.</i> BayHStA München, Domkapitel Regensburg, Urkunde 49	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběřčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , povoluje řezenskému biskupu odklad v placení lyonských desátků do uvedeného termínu.	Ried, č. 638 (omylem k VIII. 30.)	

141 II	[1285, post VIII. 4.] –	<i>apogr.</i> Archivum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 117b-118a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, vyhláší církevní klatbu nad těmi, kdo přepadli biskupské posly, kteří se vrátili od vratislavského vévody Jindřicha IV., přičemž vratislavský kanovník Eliáš byl zavražděn a jáhen Jindřich, biskupův kaplan a <i>rektor</i> kostela ve Vidnavě (S od Jeseníku), byl těžce zraněn.	CDS VII.3, str. 74 č. 1935 SUB V, č. 239	
142 II	1285, VIII. 6. Regensburg	<i>apogr.</i> StA Nürnberg, Hochs- tift Eichstätt, Literalien 14, fol. 39a	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a papežský výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , přijímá od eichstättského biskupa Rapoty (!) jistou sumu peněz v různých měnách.	Mon. Boica 49, č. 146 NütrnUB 3, č. 728	
143 II	1285, VIII. 9. Regensburg	<i>autogr.</i> Archiv des Erzbistums München und Freising, sg. Urkunden 1285 August 9 <i>apogr.</i> BayHStA München, Domkapitel Re- gensburg, Zirngibl-Ab- schriften, sub dato suo (moderní opis 19. stol., 6 str.)	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků v salzburské provincii, městech Praze, Olomouci , Eichstättu a Bambergu a v diecézích mohučské provincie, inseruje list papeže Martina IV. z: [1282], VII. 10. U Montefiascone (CDB VI.1, č. 223).	-	
144 II	1285, [VIII. 4.–15.] –	<i>apogr.</i> Archivum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 117a-117b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, oznamuje vratislavskému knížeti Jindřichovi IV. podmínky, za kterých je ochoten uzavřít smír; mimo jiné požaduje restituci všech obsazených majetků (mezi nimi jistě i Edelštejnu , ale není explicitně zmíněn!).	CDS VII.3, str. 73– 74 č. 1933 SUB V, č. 237	

145 II	1285, VIII. 21. Passau	<i>autogr.</i> BayHStA München, Hochstift Passau, Urkunde 216	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , přijímá od pasovského biskupa Bernharda [z Prambachu] dlužnou sumu 600 talentů řezenských denárů a stanoví termíny ke splacení zbývajících částky.	Mon. Boica 29, č. 156	
146 I	1285, VIII. 27. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 91	Inselterius (augustinian-eremita), biskup v Budvě (dnes v Černé Hoře), uděluje vyšehradské kapitule čtyřicetidenní, popřípadě roční odpustky pro ty, kdo přispějí k obnově této kapituly.	–	<i>Písař:</i> W 3 <i>Pečeť:</i> Inselterius, budvánský biskup
147 I	1285, VIII. 28. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 2 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 280	Inselterius (augustinian-eremita), biskup v Budvě (dnes v Černé Hoře), uděluje augustiniánům-eremitům od sv. Tomáše v Praze, kde posvětil jeden oltář a hřbitov, na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky pro těžké hříchy a roční odpustky pro lehké hříchy.	RBM II, č. 1354 Kadlec 1985, str. 399–400 č. 204	<i>Písař:</i> W 3 <i>Pečeť:</i> Inselterius, budvánský biskup
148 II	[1285], IX. 1. Tivoli	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 33b č. 110	Honorius IV. obnovuje převorovi od sv. Ondřeje v Orvietu a kolektoru lyonských desátků (mj. v pražské a olomoucké diecézi) Děřichovi jeho mandát svěřený mu papežem Martinem IV.	Prou col. 101 č. 114	
149 II	[1285], IX. 1. Tivoli	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 34a č. 111	Honorius IV. vyzývá veškerý klérus i světské osoby, aby podporovali kolektora lyonských desátků Děřicha, a to na území celé jemu svěžené legace, tedy i v pražské a olomoucké diecézi .	Prou col. 101 č. 115	
150 II	[1285], IX. 1. Tivoli	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano	Honorius IV. nařizuje kolektorovi lyonských desátků v trevirské a mohužské provincii (tj.	Prou col. 101 č. 116	<i>Pozn.:</i> míněn je zde nejspíš

	Rogerův list z 1276, II. 3. Viterbo (CDB V.2, č. 803)			
151 II	1285, IX. 20. „Nový Hrad“ u Frydlantu	i v pražské a olomoucké diecézi) Dětrichovi, aby postupoval v souladu s listem verdunského kanovníka Rogera [z Merfornonte]. Otto V., braniborský markrabě, potvrzuje prodej jmenovaných majetků (z. 1285, IV. 23. Wroclaw; SUB V, č. 205) učiněný bratry Bernhardem a Ottou z Bernstadtu ve prospěch míšeňského probošta Bernharda z Kamenze pro cisterciácký klášter Marienstern.	cano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 34a č. 112 <i>autogr.</i> (2x) 1) Stiftsarchiv Marienstern, Urkunde Nr. 23 (A1) 2) Stiftsarchiv Marienstern, Urkunde Nr. 24 (A2)	SUB V, č. 246
152 I	1285, IX. 29. Milevsko/Praha	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje milevskému klášteru patronátní právo kostelů sv. Petra a sv. Mikuláše ve Starém a Novém Kamýku včetně úplných desátků z Nového Kamýku, a to jako satisfakci za škody napáchané při svém obléhání Zvíkova. <i>DPM: mistr Velislav</i>	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci Janem Lucemburským: 1337, VII. 4. Praha, jejíž orig.: SOA Třeboň, Cizí statky, inv. č. 338, sg. Kamýk/Vltavou II 192 č. 1	RBM II, č. 1355 Pečet: ohlášena pečet Václava II., I. typ Pozn.: 1) <i>Actum in Milewsk, datum Prage</i> 2) má paralelu ve FS: a) Voigt č. 82 b) Cap.
153 I	1285, IX. 29. [Ostrov]	Pamětní zápis o donaci dvou kalichů učiněné ostrovským opatem Ottou ve prospěch ostrovského kláštera.	<i>autogr.</i> (aktovej záznam) APH, Knihovna Pražské kapituly, sg. A 57/1, fol. 5b (<i>mensis Augustus</i>)	Patera 1878, str. 290 Pisár: IN 1
154 II	1285, IX. 30. Seckau	Aliron de Riccardis, kanovník od sv. Marka v Benátkách a výběrčí lyonských desátků mj. v pražské a olomoucké diecézi , prohláší, že přijal v Sekově 500 hř. od opata Friedricha z benediktinského kláštera Mossach (=dnes Moggio v Itálii), jenž mu ale ještě dluží 200 hř.	<i>apogr.</i> 1) Steiermärkisches Landesarchiv Graz, Handschrift Nr. 51, fol. 110b-111a (opis 14. stol.) 2) Steiermärkisches	Pusch-Frölich č. 115 Pozn.: 1) srv. Hauthaler, <i>Li-bellus</i> , str. 14 č. 63 2) textová tradice listiny konzultována s Prof. R. Härtelem

155 I	1285, X. 1. Vyšehrad	Landesarchiv Graz, Allgemeine Urkundenreihe, Sg. U 1273 (opis 19. stol.) <i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 92	Petr, vyšehradský probošt, směřuje své proboštské statky v Žitenicích (i s patronátním právem tamtéž), Malešově, [Horním] Týnci a [Velkém] Újezdě (na Litoměřicku), dále vinici v Litoměřicích včetně desátku z plavby (<i>naulum</i>) pod Vyšehradem za 1/2 cla v Prachaticích (tj. z prachatické cesty, pozdější Zlaté stezky, z Bavorska do Čech) náležející vyšehradské kapitule.	RBM II, č. 1356	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: Petr, vyšehradský probošt a pražský arcijáhen, II. typ Pozn.: srv. listinu: [1230–1253], V. 10. – Václav I. (CDB IV.1, č. 268 ⁺)
156 I	1285, X. 1. Vyšehrad	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 93 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiař</i>), fol. 13b-14a č. XXX	Bartoloměj děkan a celá vyšehradská kapitula směřují svou 1/2 cla v Prachaticích (tj. z prachatické cesty, pozdější Zlaté stezky, z Bavorska do Čech) za v předchozí listině zmiňované statky vyšehradského proboštsví.	–	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: vyšehradská kapitula Pozn.: srv. listinu: [1230–1253], V. 10. – Václav I. (CDB IV.1, č. 268 ⁺)
157 I	1285, X. 1. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly,	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje směnu poloviny mýta na prachatické cestě za statky vyšehradského proboštsví.	RBM II, č. 1357	Písař: V II 1 (M. Jindřich;

			inv. č. 94 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kníha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 13b č. XXIX	ství v Žitonicích a jiné, kterážto směna byla sjednána mezi vyšehradským proboštem Petrem a vyšehradskou kapitulou – viz výše. <i>DPM: mistr Velislav</i>		vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ, de- perd. Pozn.: sv. listinu: [1230– 1253], V. 10. – Václav I. (CDB IV.1, č. 268 ⁺)
158 I	1285, X. 23. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, Cizí statky Třeboň, sg. Lansperk II 234, č. 1		Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje dědičně Závishiovi z Falkenštejna a jeho synu Ješkovi Poličku, hrad Lansperk (Landsberg) a město Lanskrout (Landskron) včetně všech (kolonizačních) měst a vsí v této provincii, jež zde drželi Oldřich z Drnholce a Heřman z Ústí [nad Orlicí]. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1358	Pisář: V II 6 (vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ, de- perd.
159 I	1285, X. 27. Praha	<i>autogr.</i> StA Bamberg, sg. Bamberger Urkunden 997		Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, uděluje kostelu sv. Kateřiny v Bambergu odpustky.	RBM II, č. 2721	Pisář: T 6 Pečet: Tobiáš, pražský bis- kup, deperd.
160 I	[1285], XI. 10. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lu- censis</i>), fol. 36b		Honorius IV. přijímá pod ochranu loucký klášter a potvrzuje mu veškerý jeho majetek.	RBM II, č. 1359 CDM IV, č. 228 Potthast II, č. 22323 Prou col. 600–601 č. 861	
161 I	1285, XI. 18. Hradec [nad Moravíci]	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olo- mouc, Lenní dvůr		Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje pořízení svého kaplana, pražského a olomouckého kanovníka mistra Wernera,	RBM II, č. 1360 CDM IV, č. 229 SUB V, č. 249	Pisář: V II 1 (M. Jindřich;

162 I	[1285], XI. 20. Řím (sv. Sabina)	Kroměříž, inv. č. 307, sg. R IX b 1 <i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olo-mouc, Metropol. kapitula Olomouc, inv. č. 51, sg. A I b 8 (Bra- nowitzerův opis z r. 1839) 2) MZA Brno, G 10: Sbírka rukopisů MZA, inv. č. 734 (<i>Kopíř</i> <i>olomouckého bis- kupství</i>), fol. 15b-16a <i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezu- itě Brno, inv. č. 29, sg. 38 N	který daroval olomouckému kostelu [sv. Václava] vesnici Všechovice na Opavsku, kterou dostal od Václavovy matky královnny Kunhuty. Ves se má těšit všem svobodám, které mají ostatní statky olomouckého kos- tela; výnos z této vesnice má náležet k jed- nomu M. Wernerem vybranému oltáři, u něhož mají být každý týden slouženy 3 mše za spásu duše Václavových rodičů, Václava samotného i mistra Wernera. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>		vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; frag.
163 II	1285, post XII. 13. –	<i>autogr.</i> LHA Sachsen-Anhalt, Abt. Magdeburg, sg. U 15, XIV Nr. 3	Honorius IV. nařizuje proboštovi pražskému [Oldřichovi], aby rozhodl ve sporu o po- zemky aj. nemovitosti [u Brna] mezi herbur- ským klášteřem (Cella sanctae Mariae) v Brně a plebány od sv. Petra a sv. Jakuba tamtéž. <i>Inter testes: Heinricus de Praga</i>	RBM II, č. 1361 CDM IV, č. 230 AZK I, č. 295 (ad: 1285, XI. 22.) Potthast II, č. 22331 (ad: 1285, XI. 20.) Prou, col. 602 č. 866	Pečet: bula Honoria IV. na konopném provázku; deperd. Pozn.: tento list nebyl zahrnut do <i>Reg. Vat.</i>
164 I	1285, XII. 19. U Chebu	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 98	Dietrich, syn rytíře Heinricha z Mols- chleбену, prodává lán v Gamstädtu faraři Hermannovi od sv. Martina v Brühlu u Er- furtu a knězi Hermannovi z Mühlberka. <i>Inter testes: Heinricus de Praga</i> Friedrich [III. z Hohenzollernu], norimber- ský purkrabí, přenechává waldsaskému klášteři jistou míru vína z vinice ve vsi Přívlačky (<i>Prelac</i> , dnes část obce Žiželice na Lounsku), kterou měl dříve neprávem loket- ský purkrabí.	Overmann I, č. 551 RBM II, č. 1362 Gradl str. 137 č. 370	

165 II	1285,- Wilków (u Svidnice)	<i>autogr.</i> Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 6a, č. 142b	Simon a jeho syn Stephen, hrabata z Wierzbna, prodávají Bertoldu Boemovi , svídnickému měšťanovi, za stanovených podmínek jeden lán ve vesnici Niegoszów.	CDS VII.3, č. 1862 Stelmach I, str. 136 č. 633 SUB V, č. 251	
166 II	1285,- –	<i>apogr.</i> <i>(text založen na zápisu v tradiční knize z poč. XVI. stol.)</i> Stiftsarchiv Wilhering, Stiftbuch von Abt Kaspar v. Wilhering	Hermann Schreier dává klášteru ve Wilheringu statek ve Weitenschwangu (zu <i>Weiterswang</i>) k podpoře záduší za svého v klášteře pohřbeného bratra Eberharda, který zemřel v Čechách . <i>Expreste dicitur: Hermann Schreier, so er Gebharden, sein brueder, der zu Behaim erschlagen, zu Wilhering ließ begraben, im zu selgerät gestift ain guet zu Weiterswang anno 1285</i>	Regestenbuch Wilhering, č. 157	Pozn.: 1) celou tradiční knihu vydal Grillnberger 1905, str. 200–244 2) textová tradice byla konzultována s P. Rainerem Schramlem, archivářem cisterciáckého opatství ve Wilheringu, jemuž děkují i za poskytnutí výpisu z citovaného pramene
167 I	[cca 1285,-] –	<i>autogr.</i> <i>(fragment)</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 33	Fragment záznamu výpovědi svědků ve věci královského kaplana Adolfa a jeho kanonického sporu o nejmenovaný kostel v Litoměřicích, který vedl proti Hartmannovi, synu Konráda z Uhře.	RBM II, č. 2796	
168 I	1286, I. 4. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 38–39	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vidímuje augustiniánům-eremitům listy Klimenta IV.: A) [1268], I. 30. Viterbo (CDB V.3, č. 1414) o povolení pobytu ve městech a na hradech v Německu a	RBM II, č. 1364 Kadlec 1985, str. 157–158 č. 27–28 (ad: 1286, I. 3.)	

1286

169 I	1286, I. 8. Modřice	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, č. 40	B) [1268], IV. 14. Viterbo (CDB V.3, č. 1415), kde nařizuje všem (arci)biskupům, aby neškodili témuž řádu. Děťřich, biskup olomoucký, transumuje na žádost velehradského opata 3 papežské listiny pro cisterciáky: A) Innocenc IV.: [1250], X. 14. Lyon (CDB IV.1, č. 405a) B) Alexandr IV.: [1260], XI. 27. Laterán (CDB V.3, č. 1174) C) Alexandr IV.: [1261], I. 13. Laterán (CDB V.3, č. 1200).	CDS VII.3, č. 1946 CDS X, č. 42	Písař: Th 9 (Jindřich z Tuřan) Pečet: Děťřich, olomoucký biskup, nejistý typ; frag.
170 I	1286, II. 6. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 4: Augustiniáni Staré Brno, sg. 33:4 <i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 81a-82a	Děťřich, olomoucký biskup, potvrzuje rozhodnutí učiněné ve sporu mezi Soběhrdem ze Šardic a Wernherem, plebánem z Mistřina, ohledně kostela v Šardicích. <i>DPM: mistr Šimon</i>	RBM II, č. 1365 CDM IV, č. 231	Písař: Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon) Pečet: Děťřich, olomoucký biskup, nejistý typ; frag.
171 I	1286, II. 13. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 195 <i>apogr.</i> MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex žďársko-velehradský</i>), str. 38–40 č. XXIII	Děťřich, olomoucký biskup, potvrzuje žďárskému klášteřu listinu Václava II. z: 1284, IX. 7. Praha na patronátní právo kostela v Blučíně. <i>DPM: mistr Šimon</i>	RBM II, č. 1366 CDM IV, č. 232 AZK I, č. 296	Písař: Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon) Pečet: Děťřich, olomoucký biskup, II. typ Pozn.: srv. listiny: a) 1297, VI. 20. Mod-

					řice (A1–A3: Dětrich, olomoucký biskup) b) 1288, I. 20. Praha (Guta) c) 1288, I. 21. Praha (Guta) d) 1297, VI. 5. Praha (Gerhard, mohučský arcibiskup)
172 I	1286, II. 14. Olomouc	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 52, sg. A I b 9	Dětrich, olomoucký biskup, s olomouckou kapitulou potvrzuje poslední vůli vikáře olomouckého kostela Mitisia (Mutíše), v níž Mitisius za přítomnosti vikářů Lupella, Ortolfa, olomouckého rektora mistra Bohumila, Petra, plebána od sv. Petra, a jeho vikáře Damiána odkazuje svým nástupcům ve vikářské kapli sv. Jana při olomouckém kostele svůj dvůr v Břuchočině s tím, že mají na sv. Cyriaka dávat 1 ferton stříbra minoritům v Olomouci na zádušní mši za jeho otce Vracena a 1 ferton si mají ponechat a na sv. Valentýna sloužit zádušní mši za něj.	RBM II, č. 1367 CDM IV, č. 233	Písař: Th 10 Pečet: v korobraci sice ohlášena pečeť biskupa a kapituly, ale reálně visí uprostřed plíky toliko pečeť olomouckého probošta Cyra Pozn.: k obsahu listiny srv. výše: 1284, VIII. 29. Olomouc (Václav II.)
173 II	1286, II. 16. Nürnberg	<i>autogr.</i> StA Nürnberg, Ritterorden Urkunden 1304	Heinrich, řečený Bvtzener, dává svůj dvůr ve Waltingu komтуру německých rytířů v Ellingenu (v Bavorsku). <i>Inter testes:</i> bratr Goffridus Bohemus	Nürnberg 3, č. 736	
174 I	1286, II. 18. Brno (Brněnský hrad)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 30, sg. X 2	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje herburskému klášteru (Cella sanctae Mariae) v Brně formou quasikonfirmace listiny týkající se prodeje vesnice Diváky učiněného zábrdovickým opatem	RBM II, č. 1368 CDM IV, č. 234 AZK I, č. 297	Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše-hradská škola I)

175 I	[1286], II. 20. Řím (sv. Sabina)	<p>apogr. vidimus: 1) [ante 1287,-] Dě- řích, olomoucký bis- kup, jehož originál: MZA Brno, E 25: Jezu- itě Brno, sg. 30 C 2) transsumpt ve vidi- musu z: 1636, X. 4. (Ekhard ze Schwobe- nu), jehož opis: MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 264 (<i>UB des Herburger Nonnenklosters</i>), fol. 10b-11b</p> <p>novověká revizně- konfirmační řízení 1) Karel VI. potvrdil: 1740, V. 6. Laxenburg: MZA Brno, E 25: Je- zuité Brno, inv. č. 219, fol. 30a-33a 2) Marie Teresie potvri- dila: 1747, III. 14. Wien: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 221</p> <p>autogr. MZA Brno, E 25: Jezu- itě Brno, inv. č. 31, sg. 38 M</p>	<p>Děťřichem za 120 hřiven stříbra: A) 1262, IX. 29. Zábřdovice (CDB V.1, č. 351) B) 1262, IX. 29. Modřice (CDB V.1, č. 352⁺) C) 1271, IV. 5. U Brna (CDB V.2, č. 633). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	<p>RBM II, č. 1369 CDM IV, č. 235 AZK I, č. 298 Potthast II, č. 22378</p>	<p>Pečet': Václav II., I. typ; po- škozená</p>
			<p>Honorius IV. bere pod svou ochranu herbur- ský klášter (Cella sanctae Mariae) v Brně a potvrzuje mu majetek.</p>	<p>Pečet': bula Honoria IV. na hedvábných nitích</p>	

176 I	[1286], II. 20. Řím (sv. Sabina)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 32, sg. 38 L	Honorius IV. dovoluje herburskému klášteru (Cella sanctae Mariae) v Brně, aby směl přijímat a držet alodní statky svých členek.	Prou, col. 612 č. 893	Pozn.: tento list nebyl zahrnut do <i>Reg. Vat.</i>
177 I	1286, II. 26. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 43: Klásterisky Znojmo, sg. A 1	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje dědičně Elišce, vdově po Kadoldu Sirotkovi, svou vesnici Tasovice na Znojmsku za její statky v Mohelnici. <i>DPM: mistr Jan ze Šadské</i>	RBM II, č. 1371 CDM IV, č. 237 AZK I, č. 300	Pisár: V II 7 = Th 5 (M. Jan ze Šadské; vyšehradská škola I)
178 I	[1286], II. 27. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 89b č. 333	Honorius IV. přikazuje výběrcím desátků v provinciích salzburské, pražské, olomoucké, bamberské a mohužské, aby zrušili klatbu, která byla vynesena nad pražskou diecézí v důsledku neplacení desátků, a dále jim nařizuje, aby tento desátek z pražské diecéze po dobu 6 let nevybírali; vydání listiny je reakcí na supliku (<i>deperd.</i>) pražského biskupa [Tobiáše z Benešova], který o její vydání požádal s poukazem na již	RBM II, č. 1372 Prou col. 251 č. 337 Potthast II, č. 22383	Pečet: Václav II., I. typ; frag.

179 I	1286, II. 28. Brno (Brněnský hrad)	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 27</p> <p><i>apogr.</i> Lobkowiczský zámek v Nelažověsi, Roud- nická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 427</p>	<p>několik let přetrvávající špatný stav své dieceze.</p> <p>Gerhard z Obřan skládá přede svědky a pod přísahou na Kristův kříž slib své doživotní věrnosti českému králi a moravskému mar- kraběti Václavovi II., slibuje dále, že nebude násilně usurpovat králem zabavený majetek, leč by jej od něho získal řádnou cestou na- zpět; slibuje rovněž, že nebude ve svých službách tolerovat nikoho, kdo by veřejně či skrytě škodil králi nebo komukoliv z jeho lidí. Pokud by něco z toho porušil a před králem nebo jeho úředníky neučinil náleži- tou satisfakci, stane se psancem a bude mu zabaven veškerý majetek, který přejde na krále bez možnosti jeho restituice Gerhardo- vým dědicům.</p>	RBM II, č. 1373 CDM IV, č. 238 ACRB I, č. 30 SUB V, č. 258	<p>Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše- hradská škola I)</p> <p>Pečetí: 1) Mikuláš Opavský, I. typ 2) Záviš z Falkenštej- na, III. typ 3) Beneda z Třebles 4) Bohuslav z Boru (též z Krasikova) 5) Hartmann z Holštejna, V. typ 6) Kuno z Kunštátu 7) Milota z Dědic (též z Benešova), I. typ 8) Hrabě z Bobrové 9) Vítek z Úpy (též ze Švábenic), II. typ 10) Matouš z Černé Hory, I. typ 11) Jindřich z Brandý- sa 12) Štěpán z Medlova 13) Štěpán Ungar ze Sádku 14) Crh z Krašovic 15) Gerhard z Obřan, II. typ</p>
----------	---	---	--	---	--

180 I	1286, III. 1. Brno	<i>apogr.</i> (jen německý překlad) (XVII. stol.) Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein– Hausarchiv, U Brünn 1. 3. 1286	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje Siegfriedovi Sirotkovi z Nejdka za prokázané služby pro jeho tržní místo Lednici právo týdenního trhu, a to o každém pátku. <i>Bez DPM formule</i>	Zemek–Turek, č. 17 Moravské a slezské listiny I, str. 39, č. 16	Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ
181 II	1286, III. 3. –	<i>apogr.</i> StA Würzburg, Standbuch 245, fol. 194a–194b	Friedrich z Kindhausenu, velkopreceptor johanitů mj. v Čechách a na Moravě , prohlašuje, že Konrád Schrother spolu se svou ženou Markétou darovali johanitům ve Würzburgu různé jmenované platy (mimo území českých zemí).	CGOH III, str. 487 č. 3923	
182 I	1286, III. 10. Olomouc	<i>apogr.</i> 1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i> , str. 79–80 č. 104 2) MZA Brno, E. 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Historica relatio</i>), fol. 120a–121b	Albert ze Šternberka, olomoucký purkrabí, Předbora z Boletuce, soudí, a Vojslav [z Ludslavic], králův viliik v olomoucké provincii, prohlašují, že když předsedali olomoucké provinciální cůdě, vyslechli svědky ve sporu o část vsi Těšetice, který vznikl mezi hradeckým opatem Budišem na straně jedné a Juditou (zastupovanou manželem Boleslavem ze Senice) a Bolkou, dcerami Časty z Křelova (zastupovanými Matoušem z Vitonic) na straně druhé; tito svědkové (totiž Jindřich z Mezirůčí, Ryvín z Lipan a Pardus, syn Parduse z Horky) dosvědčili pod přísahou, že Časta z Křelova část vesnice Těšetice s výjimkou 3 lánů na smrtelné posteli odkázal hradiskému klášteru, načež protistrana prostřednictvím svého advokáta Kojaty odstoupila ze sporu a uznala Budišův nárok; posléze na druhém zasedání provin-	RBM II, č. 1374 (ad: 1286, III. 8.) CDM IV, č. 239	Pečeť: ohlášeny pečeti: 1) Albert ze Šternberka 2) Cyrus, olomoucký probošt 3) mistr Wernher, olomoucký kanovník 4) opat Budiš 5) hradiský konvent 6) Boleslav ze Senice 7) Matouš z Vitonic Pozn.: kauza se táhla minimálně od r. 1282; viz listiny: a) 1282, VII. 29. Olomouc (CDB VI.1, č. 228)

			<p>ciální cůdy za přítomnosti olomouckého komorníka Oneše (z Čistého Slemene) vyslovila druhá sporná strana (ženy výše zmiňované) prostřednictvím svého advokáta Parduse z Horky svůj souhlas se závěry prvního zasedání, načež hradiský opat přenechal manželkám Bolka a Matouše doživotní užívání zmiňované části vesnice Těšetice.</p>		<p>b) 1282, IX. 16. Olomouc (CDB VI.1, č. 236)</p>
<p>183 I</p>	<p>1286, III. 11. Brno</p>	<p><i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Metropol. kapitula Olomouc, inv. č. 53, sg. A I b 10</p> <p><i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 34b-35a 2) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2890 (stará sg. Mk 1), str. 80-82</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje svému kaplanu a lékaři mistru Jindřichovi vesnici Povel u Olomouce a vyjímá ji z jurisdikce provinciálních úředníků. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	<p>RBM II, č. 1375 CDM IV, č. 240</p>	<p>Pisář: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p> <p>Pozn.: 1) má paralelu ve FS: a) Voigt č. 173 b) Chelt. 108 2) viz listinu níže z: 1286, III. 21. Brno (Václav II.)</p>
<p>184 I</p>	<p>1286, III. 17. Brno</p>	<p><i>apogr.</i> MZA Brno, G 10: Sbírka rukopisů MZA, inv. č. 269/1 (<i>Annales Zabrdovicenses</i> I), fol. 44b-45a</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, prohlašuje, že bratři Lev a Kadold z Polehradic oznámili v domě plebána od sv. Petra prodej dvou lánů v Kurdějově opatu zábrdovického kláštera Dětřichovi za 50 hřiven stříbra. <i>DPM: Šimon, „notarius noster“</i></p>	<p>RBM II, č. 1376 CDM IV, č. 241</p>	
<p>185 I</p>	<p>1286, III. 17. Brno</p>	<p><i>apogr.</i> Stiftsarchiv Herzogenburg, August-</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, uděluje ke kostelu sv. Jiří mučedníka v Herzogenburgu čtyřicetidenní odpustky na stanovené svá-</p>	<p>Faigl, str. 12 č. 15</p>	<p>Pozn.: nejspíš má paralelu ve FS: FTB, č. 244</p>

186 I	1286, III. 21. Brno	tiner-Chorherren Herzogenburg, sub dato suo <i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 33b-34b 2) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2890 (stará sg. Mk 1), str. 71-74	teční dny, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní (tj. pasovský biskup, jímž tehdy byl Bernhard z Prambachu). Václav II., český král a moravský markrabě, pro spásu svého otce Přemysla Otakara II. a matky Kunhuty daruje olomouckému kostelu [sv. Václava] všechny statky ve vsi Povel u Olomouce s tím, že má olomoucká kapitula z těchto statků zříditi prebendu a udělit ji Václavovu lékaři a kaplanovi M. Jindřichovi a přijmout jej jako kanovníka; tuto prebendu má olomoucká kapitula nadále udělovat jen tomu, koho budou čeští panovníci prezentovat; kapitula má pak sloužit anniverzária za Přemysla Otakara II. a Kunhutu a často se za ně modlit; povelské statky Václav vyjímá z jurisdikce viliků, krajských sudích, výběři všech berní, komormiků a všech ostatních úředníků, šlechticů a měšťanů. K obsahu listiny připojil svůj souhlas olomoucký biskup Dětřich. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1377 CDM IV, č. 242	Pečetí: ohlášeny pečetí: 1) Václava II., I. typ, 2) olomouckého biskupa Dětřicha, který s právním počinem souhlasil Pozn.: 1) má paralelu ve FS: Voigt č. 172, Capit. 2) viz listinu výše: 1286, III. 11. Brno (Václav II.)
187 I	1286, IV. 2. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 33, sg. U 2 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu Ekharda ze Schwobenu z: 1636, X. 4., jehož opis: MZA Brno,	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje na přimluvu Zdislava, provinciálního převora dominikánů pro Čechy, Polsko a Moravu, dominikánkám (t. j. herburgám - klášteru Cella sanctae Mariae) v Brně vesnici Soběšice (o rozloze 12 lánů). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1378 CDM IV, č. 243 AZK I, č. 301	Pisář: V II 8 = HB 1 Pečet: Václav II., I. typ; perd.

188 I	1286, IV. 26. Řím		rukopis 291 (<i>UB der Herb. Kloster</i>), fol. 23b-24a <i>novověká revizně-konfirmační řízení</i> Karel VI. potvrdil: 1740, V. 6. Laxenburg: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 219, fol. 33a-36a <i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 54, sg. A I b 11	Reinald, arcibiskup mesinský, Valderun, biskup z Avellina, a jiní italsí biskupové udělují čtyřicetidenní plnomocné odpustky ke kostelu sv. Václava v Olomouci, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. olomoucký biskup Děťřich).	RBM II, č. 1379 CDM V (Suppl.), str. 283–284 č. 79	Pečeti: z celkem 15 pečetí chybí 1., 2., 6., 13. a 15., pečetí mj. olomoucký biskup Děťřich (na 1. místě, ale sekundárně; dnes deperd.) – viz níže	
189 I	[post 1286, IV. 26.] –		<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 54, sg. A I b 11	Děťřich, olomoucký biskup, potvrzuje čtyřicetidenní plnomocné odpustky udělené kostelu sv. Václava v Olomouci v listině kuriálních biskupů z: 1286, IV. 26. Řím (viz výše).	RBM II, č. 1379	Písař: Th 11 Pozn.: souhlas olomouckého biskupa Děťřicha je vyjádřen toliko převěšením (dnes deperditní) pečetí a jeho podpisem provedeným kancelářskou rukou	
190 I	1286, V. 1. –		<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv.	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje pláskému proboštovi právo soudit těžké zločiny s odkazem na starší privilegia	RBM II, č. 1380	Písař: V II 9 = P 1	

		č. 631, sg. ŘC Plasy – 50	<p>Přemysla Otakara II. a jeho předchůdců; pro větší věrohodnost nechává obsah tohoto privilegia vyhlásit královským komorníkem na náměstích. <i>Bez DPM formule</i></p>		<p>Pečet': Václav II., I. typ; deperd.</p> <p>Pozn.: srv. listiny: a) 1252, II. 1. Dobříš; Václav I. (CDB IV.1, č. 233 (A2)) b) 1252, II. 1. Dobříš; Václav I. (CDB IV.1, č. 234) c) 1257, X. 24. Plasy; Přemysl II. (CDB V.1, č. 137) d) 1263, VII. 2. Plasy; Přemysl II. (CDB V.1, č. 386) e) 1263, VII. 2. Plasy; Přemysl II. (CDB V.1, č. 387) f) 1269, III. 18. Křivoklát; Přemysl II. (CDB V.2, č. 583)</p>
191 I	[1286], V. 7. Řím (sv. Sabina)	autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 28	Honorius IV. nabádá českou šlechtu, aby podporovala Václava II.	RBM II, č. 1344 (ad: 1285, V. 7.) ACRB I, č. 31	Pečet': bula Honoria IV. na konopném provázku
192 I	[1286], V. 28. Řím (sv. Sabina)	autogr. NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 95	Honorius IV. na základě prosby děkana [Bartholoměje] a celé vyšehradské kapituly žádá opata altenburského (=benediktinského opatství v Altenburgu bei Horn v Dolních Rakou-	RBM II, č. 1381 Potthast II, č. 22463	Pečet': bula Honoria IV. na konopném provázku

193 I	1286, V. 31. –	<p><i>apogr.</i> ÖNB Wien, Cod. 8117, fol. 34a-34b</p> <p><i>moderní německý překlad dispozitivního jádra listiny</i> MZA Brno, G 1: Boč- kova sbírka, inv. č. 7814</p>	<p>sích), aby se postaral o navrácení odcizených statků vyšehradské kapituly.</p> <p>Gerhard z Obřan se svou ženou Gutou z Valtic (Feldsbergu) prodávají se souhla- sem svých dědiců Konrádovi z Potendorfů svůj statek v Ebenfurtu.</p>	RBM II, č. 1382 CDM V (Suppl.), str. 284 č. 80 (jen regestový ex- trakt z G 1)	<p>Pečeti: ohlášeny pečeti: 1) Gerhard z Obřan 2) Guta z Valtic</p> <p>Pozn.: německá listina; cito- vaný vídeňský kodex, který jako jediný má celé znění, pochází ze 16. stol.</p>
194 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<p><i>autogr.</i> StA Würzburg, Main- zer Urkunden 242</p> <p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vati- cano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 143a č. 55</p>	<p>Honorius IV. píše českému králi [Václavovi II.], že stanovil termín císařské korunovace Rudolfa I. na svátek Očišťování P. Marie (2. II.) a že v této souvislosti posílá do Říše svého legáta [Jana III. Boccamazzu], tuskul- ského kardinála-biskupa; žádá jej dále, aby Rudolfův všemožně podporoval.</p>	RBM II, č. 1384 Potthast II, č. 22466 Prou, col. 381 č. 551	<p>Pečet: bula Honoria IV. na konopném provázku</p> <p>Pozn.: dochovány i další exempláře tohoto listu adresované ostatním kurfiřtům: StA Würzburg, Mainzer Urkunden 240a atd.</p>
195 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vati- cano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 204a č. 3</p>	<p>Honorius IV. posílá tuskulského kardinála- biskupa Jana III. [Boccamazzu] na legaci, mimo jiné též na území českého království.</p>	Potthast II, č. 22468 RBM II, č. 1383 Prou, col. 550 č. 770	
196 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vati- cano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 204a č. 3</p>	<p>Honorius IV. píše všem preláťům (mimo jiné i v českém království), aby vliďně přijali legáta, tuskulského kardinála-biskupa Jana III. [Boccamazzu] a plnili všechna jeho nařízení.</p>	Potthast II, č. 22469 Prou, col. 550 č. 770	

197 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 205a č. 5	Honorius IV. zplnomocňuje tuskulského kardinála-biskupa J[ana III. Boccamazzu], svého legáta (mj. v českém království) k obsazování uprázdněných kanonikátů v metropolitních nebo kolegiálních kapitulách vhodnými osobami, a to až do výše 20, a dále k vystavování provizií na příslušné prebendy.	Potthast II, č. 22470 Prou, col. 552 č. 772 Perlbach, Pom. UB, str. 368 č. 409
198 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 205a č. 7	Honorius IV. zplnomocňuje svého legáta (mj. i v českém království), tuskulského kardinála-biskupa J[ana III. Boccamazzu], k obsazování uprázdněných kanonikátů vhodnými osobami, a to až do výše 12 (nad rámec výše zmiňovaných 20), a dále k vystavování provizií na příslušné prebendy.	Prou, col. 552 č. 774
199 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 205b č. 10	Honorius IV. zplnomocňuje tuskulského kardinála-biskupa J[ana III. Boccamazzu], svého legáta (mj. v českém království), aby mohl za asistence 3 kleriků (z toho alespoň 2 místních) povolovat kumulaci prebend v rukou kleriků na jemu svěřených územích.	Potthast II, č. 22471 Prou, col. 553 č. 777 Perlbach, Pom. UB, str. 369 č. 410
200 I	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 205b č. 14	Honorius IV. zplnomocňuje svého legáta, tuskulského kardinála-biskupa J[ana III. Boccamazzu], aby mohl ve stanovených případech udělovat dispens (mimo jiné) pěti klerikům v Čechách z překážky nevhodného původu (<i>defectus natalium</i>) bránící v nabývání vyšších církevních postů a přijímání příslušných beneficií.	Prou, col. 554 č. 781
201 II	[1286], V. 31. Řím (sv. Sabina)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 206b č. 27	Honorius IV. zplnomocňuje tuskulského kardinála-biskupa J[ana III. Boccamazzu], svého legáta mj. v českém království , k povolování zbožných návštěv v kláštřích	Potthast II, č. 22472 Prou, col. 556 č. 794 Perlbach, Pom. UB,

202 I	1286, VI. 8. Opava	<p>apogr. 1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i>, str. 27 č. 31 2) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaitcher, Historica relatio</i>), fol. 119b-120a</p>	<p>jistým třem šlechtičnám s doprovodem, aniž by se tam ovšem dotyčné stravovaly a nocovaly.</p> <p>Mikuláš [I.], opavský vévoda, potvrzuje hradiskému klášteru na žádost opata Budiše privilegia udělená jeho předky (explicitně zmiňován vydavatelův otec Přemysl Otakar II.) a propůjčuje výsadu pronájmu celní stanice u hradu Hradec [nad Moravicí], a to s výtěžkem cla z šestého týdne v roce. <i>DPM: M. Václav, „protonotarius noster“</i></p>	str. 369 č. 411	<p>Pečet': ohlášena pečet' Mikuláše Opavského</p> <p>Pozn.: 1) srv. listinu: 1250, [IX. 1.][Praha]: Václav I. (CDB IV.1, č. 188⁺⁺+++) 2) diktát listiny vzbuzuje jisté podezření, jednak formulací odkazující na odkaz Mikulášových <i>progenitorum</i> a dále svou blízkostí k diktátu obecného konfirmačního privilegia Václava II. z 1284, IX. 12. Nižbor, z nějž je mechanicky převzata i pasáž označující petenta (Budiše) jako <i>dilectus capellanus noster</i></p>
203 II	1286, VI. 11. Wien	<p>autogr. NA Praha, Archiv maltézskeho veľkopřevorství v Praze, inv. č. 3104, sg. Jo 80 Eb 3</p>	<p>Hertneid a Litold, bratři ze Stadecku, se jménem svých žen (obě se jmenují Diemunda) vzdávají ve prospěch mailberských johanitů patronátního práva kostela v Ebenfurtu (v pasovské diecézi) a potvrzují darování Jindřicha ze Seefeldu.</p>	-	

204 II	1286, VI. 11. Wien	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 3105, sg. Jo 80 Eb 4</p>	<p><i>Inter testes: Jindřich</i>, plebán v Garsu [am Kamp], a jeho bratr mistr Rapoto Bernhard [z Prambachu], pasovský biskup, prohlašuje urovnání sporu mezi mailberšským johanitím na straně jedné a norimberským purkrabím Friedrichem [III. z Hohenzollernu], Hertneidem a Litoldem ze Stadelcku (jménem svých manželů) na straně druhé o patronát kostela v Ebenfurtu, a to ve prospěch johanitů, a ustanovuje johanitu Alberta za faráře tamtéž.</p> <p><i>Inter testes: Jindřich</i>, plebán v Garsu [am Kamp], a jeho bratr mistr Rapoto</p>	-	
205 I	1286, VI. 18. Praha	<p><i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci Vladislavem Jagelonským: 1496, IX. 15. Buda: APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXXVIII 23 2) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XLII, fol. 1b-2a; 3) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XLII 24 opis notářského instrumentu administrátora pražského arcibiskupství Jana Žáka z: 1518, II. 20., v němž je</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, ustanovuje na žádost svých kaplanů probošta Oldřicha, děkana mistra Řehoře aj. kanovníků pražského kostela, že poddání tohoto kostela nesmějí být za svá provinění a dluhy zatýkáni a vězněni žádným královským soudcem nebo úředníkem, leč by byli přistíženi při činu; přičemž majetek trestance má připadnout pražskému kostelu nebo trestancovu pánu, nikoli králi ani jeho úředníkům; poddání pražského kostela mají být (byli-li by zažalováni) souzeni jen před svou vrchností nebo pražskými (tedy zemskými) úředníky. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	<p>Hledíková, Pražská metropolitní kapitula, Příloha I, str. 45–46 Eršil-Pražák I, č. 65</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: 1) důvodem konfirmace Vladislavem Jagelonským bylo bezmála úplné zničení Václavovy listiny v důsledku stáří 2) str. též listinu Václava II z: 1289, II. 24. Praha</p>

		<p>mj. potvrzení Václavovy listiny Vladislavem Jagelonským</p> <p>registrový extrakt APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXXII/1 (<i>Registrum privilegiorum</i> 1551), fol. 5b</p> <p>český překlad Vladislavovy listiny (2 exempl.) ve vidimusech purkmistra a rady města Vyšehradu z: 1579, IX. 16: APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXXVIII 24</p>			
<p>206 I</p>	<p>1286, VI. 20. Praha</p>	<p>autogr. NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 91, sg. ŘKř. 302</p> <p>apogr. 1) transumpt ve vidimuse Řehořem, pražským biskupem: 1298, III. 12. Praha, jehož orig.: NA Praha, Řád křižovníků s červenou</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje na prosbu své sestry Kunhuty a tety Alžběty klášteru křižovníků s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze patronátní právo kostela v Kynšperku nad Ohří. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1386</p>	<p>Písař: V II 6 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p> <p>Pozn.: 1) má paralelu ve FS: FTB č. 147 2) srv. listiny: a) 1288, III. 9. Praha b) 1290, I. 30. –</p>

			<p>hvězdou, inv. č. 107, sg. ŘKĚ 305</p> <p>2) transsumpt ve vidímusu veřejným notářem Janem Moravcem, synem Velaty z Mohelnice z: 1332, V. 31. Praha (dům probošta Držislava), jehož orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 186</p> <p>3) NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 101–102</p>			<p>c) 1290, II. 27. – d) 1290, IX. 22. Nižbor e) 1290, XII. 23. – f) 1296, VI. 3. Praha</p>
207 I	1286, VI. 26. –	<p>apogr.</p> <p>1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i>, str. 78 č. 101</p> <p>2) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Historica relatio</i>), fol. 120a-120b</p>	<p>Budiš, opat hradiského kláštera, spolu s konventem pronajímá olomouckému měšťanovi Tírbardovi, jeho ženě a synu Wiegandovi, plebánovi v Týnci, polovinu dvora v Tověři, kterou získal od Sabiny, vdovy po jistém Nezamyslovi, a to k doživotnímu užívání za 1 ferion stříbra placený na Očišťování P. Marie (2. II.; tato částka bude užitá k dotaci anniverzátia za vdovu Sabinu); nabyvatelům je dovoleno brát dřevo z klášterního lesa z místa, které jim určí forestarius, a to k opravám zmiňovaného dvora i na otop.</p>	<p>RBM II, č. 1387 CDM IV, č. 245</p>	<p>Pečeti: ohlášený pečeti: 1) hradiského opata 2) konventu hradiského kláštera (<i>ea nostris sigillis volumus communiti</i>)</p>	
208 I	1286, VI. 29. Vyšší Brod	<p>autogr.</p> <p>Vyšší Brod, Cisterciácké opatství,</p>	<p>Jindřich z Rožmberka a Albert z Boršova [nad Vltavou] darují se souhlasem svých (zde nejmenovaných) žen vyšebrodskému</p>	<p>UB Hohenfurt, č. 34 RBM II, č. 1388</p>	<p>Písař: AV 1</p>	

			sg. 104/II	klášteru patronátní právo kostela v [Horní] Stropnici (u Nových Hradů) se vším příslušenstvím.			<p>Pečetí: 1) Jindřich z Rožmberka, II. typ 2) Albert ze Stropnice</p> <p>Pozn.: srv. listinu níže; konfirmaci pražským biskupem Tobiášem viz u: 1290, III. 20. Praha; dále srv. 1292, I. 13. –</p>
209 I	[post 1286, VI. 29.] –		autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 104/I	J[indřich] z Rožmberka se souhlasem své manželky Elišky a Albert z Boršova [nad Vltavou] se souhlasem své ženy Petronily a svého syna Ojře dávají vyšebrodskému klášteru kostel v [Horní] Stropnici (u Nových Hradů).	UB Hohenfurt, č. 33 RBM II, č. 1363 (zde ad: cca 1285, -)		<p>Pisář: AV 2 (ruka vyšebrodského skriptoria)</p> <p>Pečetí: 1) Jindřich z Rožmberka, II. typ 2) Albert ze Stropnice</p> <p>Pozn.: srv. listinu výše; konfirmaci pražským biskupem Tobiášem viz u: 1290, III. 20. Praha; dále srv. 1292, I. 13. –</p>
210 I	[1286], VII. 14. Tivoli		apogr. Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 206b č. 32	Honorius IV. zpřimocňuje J[ana III. Boccamazzu], tuskulského kardinála-biskupa a svého legáta (mj. na území českého království) k tomu, aby mohl rušit klatbu nad	Potthast II, č. 22498 Prou, col. 557 č. 799		

			stoupenci Hohenstaufů (Konráda a Konradina).		
211 II	1286, VII. 16. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 134a-134b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, klade požadavky pro smír s vratislavským vévodou Jindřichem IV., kde mimo jiné požaduje restituci Edelštejna , a vyjadřuje ochotu stanovit jako smírčí soudce [hnězdenského] arcibiskupa a biskupy kujavského a poznaňského.	CDS VII.3, č. 1969 SUB V, č. 279	
212 I	1286, VII. 25. –	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Geras, sub dato suo	Oldřich Frej z Frejštejna (= dnes zřícenina u Podhradí nad Dyjí) se za sebe, své dědice a bratry Jindřicha a Markvarta vzdává daru čtyř plstěných bot (<i>vier gefiltzen schuchen</i>), které každoročně dostával od kláštera v Gerasu.	-	Pečetí: 1) Oldřich Frej z Frejštejna 2) Wulfing ze Sunnbergu
213 II	1286, [VII. 16–VIII. 1.] –	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 135b-136a	Požadavek (mimo jiné) restituce Otmuchova a Edelštejnu , tak jak ji formuloval vratislavský biskup Tomáš II. [Zaremba] po poradě s ostatními kanovníky.	CDS VII.3, č. 1970 SUB V, č. 280	Pozn.: na tento požadavek reagoval Jindřich IV. kladně; nešlo o zpečetěnou listinu, jako v předchozím případě, ale o <i>legacio pro morali in carta data sine sigillo verbotenus, quia in scriptis eam habere noluit</i> (i. e. Jindřich IV., tedy druhá sporná strana)
214 I	1286, VIII. 9. Břevnov	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 3 <i>apogr.</i>	Kristián, břevnovský opat, a břevnovský konvent se na žádost českého krále Václava II. a se souhlasem pražského biskupa Tobiaše [z Benešova] vzdávají patronátního práva ke kostelu sv. Tomáše v Praze (na Malé	RBM II, č. 1390 (ad: 1286, VIII. 8.) Kadlec 1985, str. 130–131 č. 5	Písař: BV 1 Pečetí: 1) břevnovský opat

			NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 17	Straně), pozemku a hřbitova ve prospěch augustiniánů-eremitů.		Kristián; deperd. 2) břevnovský konvent; deperd. Pozn.: srv. níže listinu pražského biskupa Tobiáše: 1286, VIII. 13. Praha
215 I	1286, VIII. 13. Praha	apogr. NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 16	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, souhlasí s darováním kostela sv. Tomáše v Praze (na Malé Straně) i s patronátním právem, pozemkem a hřbitovem řádu augustiniánů-eremitů učiněné opatem Kristiánem a konventem břevnovského kláštera na žádost českého krále Václava II.	RBM II, č. 1389 (ad: 1286, VIII. 8.) Kadlec 1985, str. 129–130 č. 4	Pozn.: srv. výše listinu břevnovského opata Kristiána: 1286, VIII. 9. Břevnov	
216 II	[1286], IX. 22. Racibórz	apogr. Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 142b-144b	Tomáš II. [Zaremba], vřatslavský biskup, oznamuje hnězdenskému arcibiskupovi ochoctu Jindřicha IV. Vřatslavského vydat Otmuchów a Edelštejn jmenovaným bratřím, což se Tomášovi moc nelíbí, a tak formuluje nové podmínky příměří – viz níže.	CDS VII.3, č. 1977 SUB V, č. 286		
217 II	[1286, IX. 17.–22. –]	apogr. Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 143b-144b	Tomáš II. [Zaremba], vřatslavský biskup, si určuje podle nových návrhů Jindřicha IV. Vřatslavského své podmínky; zmínka o obnově Otmuchowa a Edelštejnu .	CDS VII.3, č. 1976 SUB V, č. 285		
218 II	[1286], IX. 22. Tivoli	apogr. Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 167b č. 143	Honorius IV. nařizuje výběřím lyonských desátků v trevírské a mohučské provincii (tj. rovněž v pražské a olomoucké diecézi) Děřichovi, proboštovi od sv. Ondřeje v Orvietu, aby odevzdal zmiňovaným osobám celý výnos z vybraného desátku.	Prou, col. 454–455 č. 640		

219 II	[1286, IX. 22.] Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 132b-141a	[Tomáš II. Zarembo, bratislavský biskup,] informuje své prokurátory [mistra Ondřeje a Vavřince] o průběhu svého sporu s Jindřichem IV. Vratislavským od konce května; transsumuje přitom: A) 1286, VII. 16. Racibórz: viz výše, se zmínkou o Edelštejnu B) [1286, VII. 16–VIII. 1. –]: viz výše, se zmínkou o Edelštejnu .	SUB V, č. 287	
220 II	[1286], IX. 24. Basilej	<i>apogr.</i> insert v listu Tomáše II. z: 1287, V. 4. Wrocław, jehož opis: Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 183b-185a	Jan III. [Boccamazza], tuskulský kardinál-biskup a papežský legát (s pravomocí mj. i v Čechách), vyžaduje od vratislavského biskupa Tomáše II. [Zaremby] 150 kolínských hríven stříbra. <i>Expresse dicitur: Sanctissimus pater dominus Honorius papa quartus nos ad partes Alamannie commisso nobis tam in illis quam in Boemie, Dacie ac Suecie regnis ... plene legacionis officio destinavit</i>	CDS VII.3, č. 1979 SUB V, č. 289	Pozn.: listina stejného obsahu vydána rovněž pro Branibory (zachována v originálu v Braniborsku) a podobná (požádající 1500 hr.) pro mohuškého arcibiskupa (zachován originál v Mohuči)
221 II	1286, X. 8. Crosen an der Elster	<i>tisk</i> dle edice CDLS I ²	Otto a Johann, braniborská markrabata, darují klášteru v Mariensternu jisté statky v okolí vesnice Chula, které byly jejich lénem, ale jejich držitel se je rozhodl (spolu s jinými) prodat míšeňskému proboštu Bernhardovi, který je věnoval zmiňovanému klášteru. <i>Inter testes: Günther [III.] z Bieberštejna</i>	CDLS I ² , str. 123 č. 76	
222 II	1286, X. 19. Meißen	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1153	Otto z Donína a Otto z Grabštejna (<i>de Greuentein</i>), oba purkrabí, převádí svou držbu lén míšeňského biskupství (konkrétně dvou vinic v Kötzschenbroda a polností ve vsi Pötschappel) na špitál v Drážďanech a náhradou za to darují míšeňskému bisku-	RBM II, č. 1391 CDLS I ² , č. 77 CDSR II.1, č. 272	Pečeti: 1) Otto, purkrabí z Donína 2) Otto, purkrabí na Grabštejně

223 II	1286, X. 19. Meißen	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1152	povi [Wittichovi I. z Kamence] své dědičné majetky v Liebstadtu a Possendorfu.	Witticho [I. z Kamence], míšeňský biskup, připojuje spolu s míšeňskou kapitulou svůj souhlas k majetkové transakci s lény míšeňského biskupství popsány v listině výše. <i>Expresse dicitur: Nos Withego ... protestatur, quod vineas et agros dominus Otto de Donin et dominus Otto de Grefenstein burgraviu in nobis in feodo tenuerunt...</i>	CDSR II.1, č. 273 Schieckel I, č. 1407	Pozn.: souhlas míšeňského biskupa a kapituly viz listina níže Pozn.: srv. listinu výše
224 II	[1286], X. 21. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 144b-146a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, píše [poznánskému biskupu Janovi], že není s to dostavit se v navrhovaných termínech (1. nebo 8. XI.) schůzky s [hnězdenským] arcibiskupem [Jakubem Šwinkou] a vratislavským vévodou [Jindřichem IV.] v Syczowě (Groß Wartenberg) a navrhuje, aby se všichni sešli ve Vratislavi; navíc dodává „ironickou doušku“: nechť vratislavský vévoda do té doby vrátí Otmuchów a Edelštejn .	CDS VII.3, č. 1982 SUB V, č. 293		
225 II	[1286], X. 21. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 146a-146b	[Tomáš II. Zaremba, vratislavský biskup,] píše ve stejném duchu [hnězdenskému arcibiskupu Jakubu Šwinkovi]; Edelštejn ani Otmuchów není explicitně zmíněn, ale to jen díky kopiářovému krácení textu (<i>utrumque castrum ... ut supra</i>).	SUB V, č. 294		
226 I	1286, X. 23. Ivančice	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1906, sg. Jo XXX-	Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje johanitům na žádost Heřmana z Hohenlohe, převora johanitů v Čechách, na Moravě a v Polsku, patronátní právo kostela [P. Marie] v Rouchovanech.	-	Písař: V II 10 = JO 1 Pečet: Václav II., I. typ; de-	

227 II	1286, XI. 3. Falkenberg	VIII Br 19 <i>autogr.</i> SOKA Jihlava, Sbirka různých archiválií a opisů listin Jihlava, sub dato suo	DPM: mistr Jan ze Sádské	Siegfried [II.] Sirotek z Hundsheimu dává na přímluvu Jindřicha , plebána z Garsu [am Kamp], kostelu sv. Štěpána v Eggen- burgu dvůr s jedním lánem v Engelsdorfu.	Hlaváček- Hledíková, str. 54	perd., jen žluté a čer- vené hedvábné nitě Pečet: ohlášena pečet' Siegf- rieda Sirotky z Hund- sheimu; deperd.
228 II	1286, XII. 14./16. [Wiener] Neusta- dt/Bruck an der Mur	<i>autogr.</i> (2x) 1) ÖStA, Abt. HHStA, sg. AUR (Salzburg Erzstift), 1286 XII 16 (A1) 2) ÖStA, Abt. HHStA, sg. AUR (Salzburg Erzstift), 1286 XII 16 (A2)	Friedrich z Ptuj uzavírá smír se salzburským arcibiskupem Rudolfem [I. z Hohenecku] – zmínka o českém [Přemyslovi Otakaru II.] a uherském králi. <i>Expresse dicitur:</i> (A1) <i>Insuper tribus milibus marcarum ar-</i> <i>genti, pro quibus castra et civitates Pettouti-</i> <i>enses a serenissimo domino nostro Rudolfo,</i> <i>Romanorum rege, obligationem in eum ab</i> <i>inclitis Ungarie et Bohemie regibus deriva-</i> <i>tam redemi.</i> (A2) <i>Ich han auch minen lätzen ... des dreu</i> <i>tausent march silbers, da mit ich leste von</i> <i>minem herren chuⁿige Rudolfen von Rome</i> <i>deu heuser ze Petoue und auch di stat als in</i> <i>der satz von den chuⁿigen von Yngern und</i> <i>von Behem was an geuallen.</i>	Martin I, č. 1249	Pozn.: 1) první datum a místo se vztahuje k <i>actum</i> , druhé údaje k <i>datum</i> fázi listiny 2) protilistinu viz níže	
229 II	1286, XII. 14./16. [Wiener] Neusta- dt/Bruck an der Mur	<i>autogr.</i> Graz, Stiftarchiv des Franziskanerklosters, sg. Archiv Schuba A Nr. 7, 1286	Rudolf [I. z Hohenecku], salzburský arcib- iskup, uzavírá smír s Friedrichem z Ptuj na radu své kapituly a svých služebníků – zmínka o českém [Přemyslovi Otakaru II.] a uherském králi. <i>Expresse dicitur: Er hat auch lazen ... deu</i> <i>dro^e tausent march silbers, da mit er leste</i> <i>von unseren herren chuⁿige Ru^edolfen von</i> <i>Rome deu hauser ze Petowe und auch di stat</i>	Martin I, č. 1248	Pozn.: 1) první datum a místo se vztahuje k <i>actum</i> , druhé údaje k <i>datum</i> fázi listiny 2) protilistinu viz výše	

230 I	1286, XII. 25. Brno	<p>autogr. MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 34, sg. A 3</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci: 1312, VIII. 23. Brno Jan Lucemburský (RBM III, č. 99), jejíž orig.: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 49, sg. H 2 2) transsumpt ve vidimusu Ekharda ze Schwobenu z. 1636, X. 4., jehož opis: MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 264 (<i>UB des Herburger Nonnenklosters</i>), fol. 9b-10b; fol. 12b-14a</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení 1) Karel VI. potvrdil: 1740, V. 6. Laxenburg: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 219, fol. 33a-36a</p>	<p><i>als in der satz von den chünigen von Vn-ger und von Behem was an gevallen.</i> Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje formou quasikonfirmace herburškému klášteru (Cella sanctae Mariae) v Brně svobody, práva a majetek údajně udělené jeho otcem a dědem: A) 124[4], II. 17. Křivoklát (CDB IV.1, č. 39⁺⁺) B) 1252,- Brno (CDB IV.1, č. 260⁺) C) 1271, III. 22. Brno (CDB V.2, č. 631⁺⁺). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	RBM II, č. 1392 CDM IV, č. 246 AZK I, č. 302	<p>Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p>
----------	------------------------	--	---	--	--

231 I	[1286,-] –	2) Marie Teresie potvr- dila: 1747, III. 14. Wi- en: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 221 <i>tisk.</i> dle Schuncka	Dítold, zemský komtur německých rytířů v Čechách a na Moravě, gratuluje mohuč- skému arcibiskupu Heinrichovi [II. z Isny] k jeho zvolení do této funkce a doporučuje sebe a své spolubratry do jeho přízně; sou- časně jej žádá o pomoc v momentálně tíživé situaci, o níž má mohučského arcibiskupa ústně zpravit bratr Hermann. <i>Inc.: De vestri honoris culmine</i>	Schunck, str. 104– 105 č. 42 („ex autographo“, sine dat.) RegArchiepMog II, str. 428 č. 38 (ad cca 1286,-)	Pozn.: 1) motivicky obdobný list obdržel mohučský arcibiskup ještě od Ludwiga Bavorského (1286, VI. 24. Aichach = Schunck, str. 99–101 č. 40) a Alberta Durynského (sine dat. = Schunck, str. 102– 103 č. 41) 2) Schunck jistě pra- coval s originálem Dítoldova listu, přepi- suje i dorsální adresu: <i>Reverendo in Christo patri ac domino, do- mino Heinricho, archie- piscopo Maguntine</i>
----------	---------------	---	--	--	---

1287

232 I	1287, I. 1. –	autogr. (nejspíše 2x) 1) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. G 2 (A1) 2) dnes deperd. A2 z archivu brněnských	Vojslava, vdova po Jenci z Deblína, daruje klášteru [dominikánek] od sv. Kateřiny v Olomouci patronátní právo kostela [sv. Bartoloměje] ve Vážanech [nad Líta- vou] (=dříve Linhartské Vážany).	RBM II, č. 1394 CDM IV, č. 247 (ex A2, nezfalš.) AZK I, č. 305 (ex A1, orig. zfalš.)	Pisár: (A1) DO 1 Pečetí: (A1)
----------	------------------	---	---	--	---

233 I	[ante 1287, I. 12.] –	<p>jesuitů užil CDM</p> <p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci olomouckým biskupem Janem VI. a olomouckou kapitulou z: 1309, XI. 19. Modřice, jejíž orig.: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 47, sg. 56B</p>		RBM II, č. 1395 CDM IV, č. 248 AZK I, č. 306	<p>1) Jenec z Deblína (pečetí vdova po Jenci Vojslava, která <i>sigillo...viri...utor et prio</i>); deperd. 2) deperd. 3) deperd. 4) deperd. 5) deperd. 6) deperd. 7) deperd. 8) deperd. 9) deperd.</p> <p>Pozn.: 1) dnes uvádí listina (A1) patrocinium „sv. Jana Křtitele v Olšanech“, ale je to pozdější interpolace jinou rukou (podle AZK I, č. 305 pozn. 21: „stol. XIV.“) na razuře 2) listina hrála roli ve sporu o výnos z desátků z vážanské fary zlistiněném 1381, IV. 10. Hradisko: MZA Brno, E25: Jezuité Brno, inv. č. 60, sg. 56C</p>
		<p><i>apogr.</i> transsumováno ve vidimus: 1287, I.</p>	Gottfried, syndik a prokurátor herburského kláštera v Brně, podává odvolání proti rozkazu olomouckého biskupa, aby klášter		<p>Pozn.: odvolání nemá koroborační formulí</p>

234 I	1287, I. 12. Brno	12. Brno: (Dětřich, olomoucký biskup), jehož orig.: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 36, sg. 38 O <i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 36, sg. 38 O	zaplatil papežskému legátovi J[anovi III. Boccamazovi], tuskulskému kardinálu-biskupovi I hřivnu.	Dětřich, olomoucký biskup, předkládá J[anovi III. Boccamazovi], kardinálu-biskupovi tuskulskému a papežskému legátovi, apelaci ohledně herburského kláštera (Cella sanctae Mariae) v Brně, v níž syndik a prokurátor herburského kláštera Gottfried podává odvolání proti rozkazu olomouckého biskupa, aby klášter zaplatil papežskému legátovi J[anovi] I hřivnu (viz listinu výše); legáta současně žádá, aby mu oznámil výsledek řízení.	RBM II, č. 1395 CDM IV, č. 248 AZK I, č. 307	Písař: Th 12 Pečet: Dětřich, olomoucký biskup, III. typ; frag.
235 I	1287, I. 25. —	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 55, sg. A 1 b 12	Budislava, vdova po Křížovi z Rataji, daruje augustiniánkám od sv. Jakuba na Předhradí v Olomouci ves Trávník se zachováním doživotního užívání této vesnice.	RBM II, č. 1396 CDM IV, č. 249	Písař: JC 1 (ruka skriptoria kláštera augustiniánek od sv. Jakuba v Olomouci) Pečet: 1) Albert ze Šternberka; deperd. 2) Cyrus, olomoucký probošt 3) Oneš z Čistého Slemene; deperd. 4) Albert z Lešan; deperd.	

236 II	[1287], II. 1. –	<p><i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 1192</p> <p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci uherským králem Ondřejem III.: 1292, 5, jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 1277</p>	<p>Ladislav IV., uherský král, uděluje mistru Filipovi, synu hraběte Tomáše, jisté pozemky, a to za zásluhy získané v boji s českým králem.</p> <p><i>Expresse dicitur: nos ... commendabilem fidelitatem ... magistri Phile ..., que idem in omnibus expeditionibus regni nostri et specialiter in exercitu nostro generali, quem contra regem Boemie, inimicum nostrum capitalem, habebamus, ubi eodem rege Boemie interempto ... felicem sumus victoriam consecuti, intuentibus ...</i></p> <p><i>DPM: mistr Theodor, vicekancléř králova dvora</i></p>	CDA XXII, str. 444	<p>Pozn.: sv. listinu olověnou mouckého biskupa Dětřicha z: 1283, IV. 16. Kroměříž (CDB VI.1, č. 269)</p> <p>Pozn.: listina nese jen inkarnační rok („1286“) a léta panování, ale musela vzniknout nejdříve koncem 1286, denní datum (I. II.) doplněno později listina vznikla nejspíš I. II. 1287</p>
237 I	[1287], II. 5. Řím (sv. Sabina)	<p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 43, fol. 193b č. 245</p>	<p>Honorius IV. uděluje dispens pražskému a vyšehradskému kanovníku Janovi Řehořovu, který byl farářem kostela v Zatch po dobu více než čtyř let, aniž by měl řádné kněžské svěcení; zavazuje jej ale, aby v nejbližší možné době kněžského svěcení dosáhnul.</p>	Potthast II, č. 22554 = 22574 Prou, col. 527 č. 742 RBM II, č. 1397 Prou col. 527 č. 742	<p>Pozn.: Honoriov list naráží na to, že dotyčný nabytí zmíněnou faru po lyonském koncili s jehož závěry nebyla tato praxe v souladu (totiž držba takového církevního benefícia po dobu delší 4 let, aniž by usiloval o kněžské svěcení)</p>

238 I	1287, II. 24. –	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 129b	Rudiger, Babo, Heinrich a Arnold, bratři [ze Sparnecku], zlistiňují, že dali na lenním právu opatu a konventu waldsasského kláštera dvůr v Podagrat (jižně od Chebu), včetně desátků, které od zmiňovaných bratří držela jako léno vdova po Heinrichovi řeč. Brander. <i>Inter testes:</i> Konrád, chebský městský rychtář	RBM IV, č. 1862 Gradl, str. 139 č. 378	Pečeť: ohlášena chebská městská pečeť
239 I	1287, II. 25. –	<i>autogr.</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 51–III-2	Oldřich, litomyšlský opat, kupuje od pražského probošta Oldřicha dům v Praze pod Hradem u kostela sv. Tomáše, přičemž litomyšlský opat dává pražskému proboštovi do zástavy klášterní statky v hodnotě 75 hř. ve vesnici Tržek (či Tryskovice?) s ročním platem 7 hř. stříbra pod podmínkou, že statky se vrátí klášteru, bude-li dlužná částka splacena do 2. února.	RBM II, č. 1398	Písař: LT 1 Pečeť: 1) Tobiáš, pražský biskup, I. typ + sekret 2) litomyšlský konvent 3) strahovský opat [Jordan]; frag. 4) Oldřich, litomyšlský opat; deperd.
240 I	1287, II. 26. Olomoucký hrad	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 18: Do- minikánky Olomouc, sg. G 1 <i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 243, sg. Cerr II, č. 124 (<i>Diplomatarium</i> <i>Moraviae</i> VII), str. 43	Albert I. ze Šternberka, purkrabi olomoucký, Oneš ze Šumvaldu (Čistého Slemene), olomoucký komorník, Předbor z Boleluce, olomoucký sudí (cúdař), a Vojslav [z Ludslavic], krajský rychtář – úředníci olomouckého kraje – zlistiňují prodej dvora v Olšanech učiněný Drslavem z Olšan ve prospěch [dominikánského] kláštera sv. Kateřiny v Olomouci.	RBM II, č. 1399 CDM IV, č. 250 AZK I, č. 308	Písař: OC 1 Pečeť: 1) Oneš z Čistého Slemene, I. typ 2) Albert ze Šternber- ka, I. typ 3) Předbor z Bolelou- ce, I. typ 4) Vojslav z Ludslavic
241 I	1287, III. 11. Würzburg	<i>autogr.</i> StA Augsburg, sg.	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, udílí čtyřicetidenní odpustky klášteru Ottobeuren.	RBM II, č. 2722	Písař: T 7

242 I	[1287], III. 12. Řím (sv. Sabina)	Reichsstift Ottobeuren Urkunden 26 <i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 43, fol. 199a č. 264	Honorius IV. žádá m. j. českého krále [Vaclava II.], aby pomáhal ostrýhomskému arcibiskupu [Lodomérovi] proti uherskému králi [Jadislavovi IV.], který se údajně spolčuje s pohany a vede nekřesťanský způsob života.	RBM II, č. 1400 Potthast II, č. 22588 Prou, col. 540 č. 761	Pečet: Tobiáš, pražský biskup; deperd.
243 II	1287, III. 13. Würzburg	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Würzburger Urkunden 5428	Siegfried, kolínský arcibiskup, aj. biskupové (mezi nimi pražský biskup Tobiáš [z Benešova] a olomoucký biskup Dětrich) udělují čtyřicetidenní odpustky klášteru benediktinek v Mariaburghausenu ve wüzburgské diecézi, který byl poničen požárem, pokud s tím bude souhlasit místní biskup.	UB Naumburg 2, č. 555 RegErzbKöln III, č. 3119	Pečet: 16 pečetí, z toho: 5) pražský biskup Tobiáš, I. typ 11) olomoucký biskup Dětrich, nejistý typ
244 I	1287, III. 14. Würzburg	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2479, sg. rukopis 38 (<i>Kladrubský kopiář I</i>), fol. 88b-89a	[Bernhard z Prambachu], pasovský biskup, uděljuje kladrubskému klášteru na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	RBM IV, č. 1863/1	
245 I	1287, III. 14. Würzburg	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2479, sg. rukopis 38 (<i>Kladrubský kopiář I</i>), fol. 89b-90a	Heinrich II. [z Rottenecku], řezenský biskup, uděljuje kladrubskému klášteru na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	RBM IV, č. 1863/2	
246 I	1287, III. 14. Würzburg	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2479, sg. rukopis 38	Witticho I. [z Kamence], míšeňský biskup, uděljuje kladrubskému klášteru na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	RBM IV, č. 1863/3	

247 I	1287, III. 14. Würzburg	(Kladrubský kopiář D), fol. 90b-91a	Jindřich, tridentský biskup, uděluje kladrub- skému klášteři na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	RBM IV, č. 1863/4	
248 II	1287, III. 15. Würzburg	<i>apogr.</i> Thüringisches StA Rudolstadt, sg. Hesse- sche Collectaneen A VIII 3d Nr. 14, Bd. 1, fol. 220	Heinrich, řezenský biskup, aj. (ar- ci)biskupové (mezi nimi rovněž Tobiáš [z Benešova], pražský biskup , a Dětřich , olomoucký biskup) udělují čtyřicetidenní odpustky kostelu sv. Jana Křtitele, sv. Vavřince a Maxima v Merseburgu na stano- vené sváteční dny.	RegBisStras II, č. 2196 UB Hochstifts Merseburg I, č. 498	Pozn.: 1) staré označení pra- mene: Collectanea Merseburgensia, col- lectanea iuxta ordinem annorum, sg. A V 5a 2) text je dnes velmi poškozen 3) textová tradice byla konzultována s Dr. Uwe Grandkem
249 II	1287, III. 15. Würzburg	<i>autogr.</i> Thüringisches StA Altenburg, Urkunde 1287 März 15	Siegfried, kolínský arcibiskup, aj. (ar- ci)biskupové (mezi nimi i Dětřich olo- moucký a Tobiáš [z Benešova] pražský biskup) udělují se souhlasem naumburského biskupa Bruna čtyřicetidenní odpustky žen- skému cisterciáckému klášteři sv. Kříže v Eisenbergu.	RegBisStras II, č. 2195 UB Hochstifts Merseburg I, č. 497	Pečet: původně měla jen 1 (nejspíš naumburského biskupa), ale dnes deperd.
250 I	1287, III. 15. Würzburg	<i>autogr.</i> Hessisches StA Mar- burg, Urkunden 37 Nr. 532	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, udělu- je odpustky německým rytířům v Marburgu a kapli sv. Alžběty tamtéž.	HessUB I/1, č. 472	Pisář: T 8 Pečet: Tobiáš, pražský bis- kup: deperd.

251 II	1287, III. 16. Würzburg	<i>autogr.</i> Stadt A Rothenburg ob der Tauber, sg. U 2630	Arnold, bamberský biskup, Giselbert, brém- ský arcibiskup, aj. biskupové (mezi nimi olomoucký biskup Děřřich), uděluji čtyři- cetidenní odpustky těžkých a osmdesátiden- ní odpustky lehkých hřřichů ve prospěch špitálu (<i>novum hospitale pauperum infirmo- rum</i>) v Rothenburgu ob der Tauber.	RegBisEich, č. 1013	Pečet: z celkem 16 pečetí dohováno 8, avšak poškozených
252 II	1287, III. 16. Würzburg	<i>tisk</i> dle CG III, str. 735	Siegfried, kolínský arcibiskup, Giselbert, brémský arcibiskup, Arnold, bamberský biskup, Bernhard [z Prambachu], pasovský biskup, Emich, freisinský biskup, Děřřich , olomoucký biskup, Tobiáš [z Benešova] , pražský biskup , aj. biskupové uděluji čtyři- cetidenní odpustky benediktinskému klášte- ru sv. Petra a Pavla v Erfurtu.	Overmann I, str. 326 č. 566 RegErzbKöln III, č. 3119 RegBisEich, č. 1012	
253 I	[1287, post III. 16. Würzburg]	<i>tisk</i> (<i>dochován toliko</i> <i>výčtový soupis uděle- ných odpustků</i>) Otto, Thuringia Sacra, str. 591–593	Děřřich, olomoucký biskup, uděluje odpust- ky znovuzaloženému klášteru cisterciacek v Marksultra (dnes součást města Ebeleben v Durynsku). <i>Expresse dicitur: Dominus Dietericus Olo- micensis 40 dies</i>	Kehr UB d. Hochst. Merseburg I, č. 509 RegBisStras II, č. 2211	Pozn.: 1) jde o listinu mj. Kristiána, bisk. v Samlandu, aj., kterou uvádí i Lampe, UB der DOBallei Thür., str. 348 listina k) a datuje: [Würzburg] 1287 [März] 2) soubor udělených odpustků uvádí listina zakladatele zmiňova- ného kláštera Alberta z Ebeleben z r. 1287
254 I	[1287, post III. 16. Würzburg]	<i>tisk</i> (<i>dochován toliko</i> <i>výčtový soupis uděle- ných odpustků</i>)	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, udělu- je odpustky znovuzaloženému klášteru cis- terciacek v Marksultra (dnes součást města Ebeleben v Durynsku).	Kehr UB d. Hochst. Merseburg I, č. 509 RegBisStras II, č. 2211	Pozn.: 1) jde o listinu mj. Kristiána, bisk. v Samlandu, aj., kterou

		Otto, Thuringia Sacra, str. 591–593	<i>Expresse dicitur: Dominus Tobias Pragensis</i> 40 dies		uvádí i Lampe, UB der DOBallei Thür., str. 348 listina k) a datuje: [Würzburg] 1287 [März] 2) soubor udělených odpuštěk uvádí listina zakladatele zmiňova- ného kláštera Alberta z Ebelebeu z r. 1287
255 I	1287, III. 17. Würzburg	<i>autogr.</i> Diözesanarchiv Ei- chstädt, sg. U 13	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup (<i>episcopus Branensis</i>), uděluje ve stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpušky kostelu P. Marie a sv. Havla v Pappenheimu (v Bavorsku), pokud s tím bude souhlasit míst- ní [tj. eichstädtský] biskup.	Mon. Boica 49, č. 155, pozn. 1 (omylem ad III. 18.) RegBischEich, č. 1017	Písař: T 9 Pečet': Tobiáš, pražský bis- kup, deperd.
256 II	1287, III. 17. Würzburg	<i>autogr.</i> StadtA Grimma, Urkunde Nr. 1 von 1287	Hein[rich], merseburský biskup, Bernhard [z Prambachu], pasovský biskup, Bruno [z Langenbogenu], naumburský biskup, Otto [z Rietbergu], paderbornský biskup, a Tobiáš [z Benešova], pražský biskup uděluji čtyři- cetidenní odpušky na stanovené sváteční dny cisterciacákám od P. Marie v Grimmě (v Sasku), pokud s tím bude souhlasit místní diecezní biskup.	CDSR II.15, č. 13 Kehr, UB d. Hochs- tifts Merseburg I, č. 499	Pečet': z původních 8 docho- váno prvních 5, 3. v pořadí je pražský biskup Tobiáš, I. typ Pozn.: protokol listiny schází, začíná až incipitem kon- textu <i>Licet is, ...</i> ; jména (některých) biskupů jsou doplněna soudobou rukou na dorsu
257 II	1287, [III. 17.] Würzburg	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkun- den, Nr. 1368	Biskupové pasovský [Bernhard z Pramba- chu], pražský [Tobiáš z Benešova] aj. uděluji čtyřicetidenní odpušky klášteru cisterciacěk od P. Marie v Grimmě, pokud	Schieckel I, č. 1421 (ad: 1287, [III. 13.- 26.] Kehr, UB d. Ho-	Pečet': 9 otvorů v plíce, ale jen 5 použito, jako 2. v pořadí je pražský

			s tím bude souhlasit místní diecézní biskup.	henst. Merseburg I, č. 508	biskup Tobiáš, I. typ Pozn.: 1) listina zůstala nedokončena, chybí protokol (začíná incipitem kontextu <i>Licet is, ...</i>) i přesná datace schází; doplněno dle listiny výše 2) srv. listinu 1287, III. 17. Würzburg
258 I	1287, III. 17. Würzburg	autogr. BayHStA München, Reichsstift Regensburg Niederminster, Urkunden de 86	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, a Dětrich, olomoucký biskup, udělují benedik-tinkám od P. Marie v Řezně na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	-	Písař: T 10 Pečetí: 1) Tobiáš, pražský biskup, I. typ 2) Dětrich, olomoucký biskup, nejistý typ
259 I	1287, III. 17. Würzburg	autogr. MZA Brno, E 43: Klá- riský Znojmo, sg. P 15	Heinrich II. [z Isny], moravský arcibiskup a říšský arcikancelář, uděluje čtyřicetidenní odpustky těm, kdo přispějí ke stavbě kláštera sv. Antonína a sv. Kláry ve Znojmě.	RBM II, č. 1401 CDM IV, č. 251 AZK I, č. 309	Pečet: Heinrich, moravský arcibiskup; frag.
260 I	1287, III. 17. Würzburg	autogr. NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 7 apogr. NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 280	Bernhard [z Prambachu], pasovský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky, a to pro hlavní sváteční dny a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1402 Kadlec 1985, str. 400 č. 205	Pečet: Bernhard, pasovský biskup

261 I	1287, III. 17. Würzburg	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 5 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 281	Jindřich, tridentský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky na stanovené svátky a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1402 Kadlec 1985, str. 401–402 č. 208 (ad: 1287, III. 16.)	Pečet: Jindřich, tridentský biskup
262 I	1287, III. 17. Würzburg	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 4 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 281	Heinrich II. [z Rottenecku], řezenský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky na stanovené svátky a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1402 Kadlec 1985, str. 401 č. 207	Pečet: Heinrich, řezenský biskup
263 I	1287, III. 17. Würzburg	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 6 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 282	Friedrich, churský biskup, dává augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky, a to pro hlavní svátky a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1402 Kadlec 1985, str. 402 č. 209 (ad: 1287, III. 16.)	Pečet: Friedrich, churský biskup
264 I	[1287], III. 17. Praha	<i>apogr.</i> ÖStA, Abt. HHStA, Handschrift Blau 339, fol. 24b-25a Nr. 30	Václav II., český král a moravský markrabě, píše bamberskému biskupovi Arnoldovi ze Solmsu] ve věci svých dědičných nároků na Korutany, a to v tom smyslu, aby bamberský biskup neuváděl do biskupských lén v Korutanech dříve, než bude po náležitém	MHDC VI, str. 33– 34 č. 46	

				přezkoumání (<i>per examen debitum</i>) rozhodnuto o jeho nárocích na tato léna po otci.			
265 I	1287, III. 18. Würzburg	<i>apogr.</i> <i>Liber copialis capituli Hamburg</i> , fol. 13b-17b <i>tisk</i> dle CG III, str. 725–734		Jan III. [Boccamazza], tuskulský kardinál-biskup a papežský legát, vydává legátská statuta o 45 člancích (dle Lappenberga) pro území své legace, tj. pro Německo, Čechy, Moravu, Polsko, Pomorí s kamieňskou diecézí a Rus.	CG III, str. 725–734 Mecklenburg. UB III, str. 252 č. 1894 Perlbach, Pom. UB, str. 374–376 č. 419 Lappenberg, Hamb UB I, č. 830		
266 II	1287, III. 18. Würzburg	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 12856 Domkapitel Meissen (D), Nr. 147		Heinrich II. [z Isny], mohuňský arcibiskup, Giselbert, brémský arcibiskup, Burchard, meitský biskup, Heinrich, merseburský biskup, Bruno, naumburský biskup, Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, Děřřich, olomoucký biskup , vedle řady jiných biskupů udělují kostelu sv. Jana Evangelisty a Donata v Mišni na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky.	CDSR II.1, č. 275 RegBisStras II, č. 2198 Kehr, UB d. Hochstifts Merseburg I, č. 501 Schieckel, Reg. I, č. 1422	Pečetí: z půvočních 20 dochováno 13 1) Tobiáš, pražský biskup, I. typ (6. z 13 dochovaných) 2) Děřřich, olomoucký biskup (8. z 13 dochovaných), nejistý typ	
267 I	1287, III. 18. Würzburg	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 8 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 281		Reinboto, eichstättský biskup, uděluje augustinianům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky, a to pro hlavní sváteční dny a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1403 Kadlec 1985, str. 400–401 č. 206	Pečet: Reinboto, eichstättský biskup	
268 II	1287, III. 19. Würzburg	<i>autogr.</i> LHA Sachsen-Anhalt, Abt. Magdeburg, U 8, B Nr. 64		Giselbert, brémský arcibiskup, aj. biskupové (mezi nimi rovněž [Děřřich], olomoucký biskup, a [Tobiáš z Benešova], pražský biskup) udělují čtyřicetidenní odpustky kanovníkům od sv. Pavla v Halberstadtu.	Kehr, UB d. Hochst. Merseburg I, č. 502	Pečet: doch. 9 z pův. 13; listinu spolepečetili oba naši biskupové, ale dnes obě deperd.	

269 II	1287, III. 23. Würzburg	<i>autogr.</i> Hessisches StA Darmstadt, Best. A 2, Nr. 159/36	Giselbert, brémský arcibiskup, aj. biskupové (mezi nimi rovněž Děfřich , olomoucký biskup , a Tobiáš [z Beněšoval] , pražský biskup), udělují na žádost probošta, děkana a celé kapituly od P. Marie ad gradus (Mariengreden) v Mohuči čtyřicetidenní odpustky, aby mohl být po požáru znovu zbudován jejich kostel, a to s podmínkou souhlasu diecézního arcibiskupa.	Kehr, UB d. Hochst. Merseburg I, č. 504 RegBisSchEich, č. 1019	Pečet: na listině visí 12 pečeti, některé poškozené; pečeť Tobiáše (byl 5. v pořadí) i Děfřicha (byl 3. v pořadí) již deperd., jen otvory v plíce a „podpisy“ na plíce, ovšem u obou našich biskupů provedeny stejnou rukou
270 II	1287, III. 25. –	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu uherským králem Ondřejem III. z. 1296-, který je transsumován ve vidimusu ostřihomskou kapitulou: 1358, I. 13. –, jehož orig.: MOL Budapest, sg. DL 84696	Ladislav IV., uherský král, potvrzuje Dionýzovi z rodu Radvansky statky v Radvani ve zvolenském komitátu (R. je dnes čtvrť v Banské Bystrici) získané za pomoc v boji s českým králem [Přemyslem Otakarem II.]. <i>Expresse dicitur: ... contra regem Boemorum, nostrum et regni nostri antiquum inimicum ...</i> DPM: M. Theodor, <i>probošt ze Sibiu a vicekancléř králova dvora</i>	Hormayr, Archiv, str. 768 (ad: 1286,-)	
271 II	1287, [III. 13.-26.] Würzburg	<i>autogr.</i> Hessisches StA Marburg, sg. R II Capitulararchiv Nr. 1287 ^b	Reimboto, eichstättský biskup, aj. biskupové (mezi nimi rovněž olomoucký biskup Děfřich) udělují čtyřicetidenní odpustky těm, kdo pomohou požárem zničenému klášteru sv. Bonifáce ve Fuldě.	RegBisStras II, č. 2208 RegBisSchEich, č. 1021	Pečeti: dochována jen 1 celá a zlomek 1 pečeti Pozn.: 1) terminus ad quem je dán termínem uzavření synody 2) fuldským opatem byl tehdy Markvard II. z Bickenbachu

272 II	1287, [III. 13.-26.] Würzburg	<i>autogr.</i> Hessisches StA Marburg, sg. R II Capitulararchiv Nr. 1287 ^a	Giselbert, brémský biskup (<i>sic!</i>), aj. biskupové (mezi nimi rovněž pražský biskup Tobiáš) udělují čtyřicetidenní odpustky těm, kdo pomohou požárem zničenému klášteru sv. Bonifáce ve Fuldě.	RegErzbKöln III, 3134 Kehr, UB d. Hochst. Merseburg I, č. 506 CDSR II.1, č. 277	Pečetí: dochováno 10 pečetí (včetně pečetí pražského biskupa Tobiáše, I. typ, která je 5. v pořadí a má i sekret; na plíse biskupův „podpis“)
273 I	[1287, III. 13.-26. Würzburg]	<i>apogr.</i> (jen výčtová zmínka) konfirmováno listinou würzburského biskupa Manegolda z: 1288, V. 21. Würzburg, jejíž orig. (2x): 1) HStA Stuttgart, sg. B 352 U 217 (A1) 2) HStA Stuttgart, sg. B 352 U 218 (A2)	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů johanitům v [Bad] Mergentheimu. <i>Exprese dicitur: ... domunis Thobias, Pragensis episcopus, tantum ...</i>	RegBisStras II, č. 2209 Württembergisches UB IX, č. 3750	Pozn.: z charakteru Manegoldovy konfirmace plyne, že Tobiášovy odpustky byly samostatnou listinou
274 I	[1287, III. 13.-26. Würzburg]	<i>apogr.</i> (jen výčtová zmínka) konfirmováno listinou würzburského biskupa Manegolda z: 1288, V. 21. Würzburg, jejíž orig. (2x): 1) HStA Stuttgart, sg. B 352 U 217 (A1) 2) HStA Stuttgart, sg. B 352 U 218 (A2)	Dětrich, olomoucký biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů johanitům v [Bad] Mergentheimu. <i>Exprese dicitur: ... dominus Theodericus, episcopus Olomucensis, tantum ...</i>	RegBisStras II, č. 2209 Württembergisches UB IX, č. 3750	Pozn.: z charakteru Manegoldovy konfirmace plyne, že Dětrichovy odpustky byly samostatnou listinou
275 II	[1287, III. 13.-26. Würzburg]	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1109	Giselbert, brémský arcibiskup, aj. biskupové (mezi nimi rovněž pražský biskup Tobiáš [z Benešova] a olomoucký biskup Dětřich) udělují klášteru sv. Tomáše	RegBisStras II, č. 2212 Schieckel I, č. 1361	

276 I	1287, III. 27. Würzburg	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olo- mouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 7, sg. A I a 3b	v Lipsku čtyřicetidenní odpustky na stano- vené sváteční dny, pokud s tím bude souhla- sit místní diecézní biskup. Jan III. [Boccamazza], kardinál-biskup tuskulský a papežský legát, nařizuje olo- mouckému biskupu [Dětrichovi], aby zakro- čil ve prospěch provinciála a řádu minoritů rakouské provincie proti jejich nepřátelům, kteří je zkracují v privilegích udělených jim papežem.	-	<i>Pečet:</i> pečeť Jana Boccamaz- zy; deperd.
277 I	1287, III. 27. Würzburg	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Johan- niterorden, Kommende Würzburg Urkunden 1287 März 27	Jan III. [Boccamazza], kardinál-biskup tuskulský a papežský legát, zaručuje johani- tům (mj. v Čechách a na Moravě) všechny dosavadní výsady. <i>Expreste dicitur: Iohannes ... dilectis nobis in Christo preceptorum et fratrum hospitalis sancti Iohannis Ierosolimitani per Alamani- am, Boemiam, ... Moraviam, Poloniam ... salutem in Domino</i>	-	
278 I	1287, III. 27. Würzburg	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 955	Jan III. [Boccamazza], kardinál-biskup tuskulský a papežský legát, zaručuje řádu německých rytířů (mj. v Čechách a na Mo- ravě) všechny dosavadní výsady, a to bez ohledu na závěry legátské synody ve Würzburgu.	Tumler-Arnold I, č. 955	
279 II	[1287, IV. 1. nebo krátce post 1. Opole]	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 176a-176b	Výrok rozhodců (totiž vévody opolského [Boleslava], hnězdenského arcibiskupa [Jakuba II. Świnky], biskupa v Sambii (v Prusku) [Kristiana z Mühlhausenu] a vicele- gáta a papežského kaplana Adama) o pod- mínkách smíru mezi vratislavským bisku- pem [Tomášem II. Zarembo] a vratislav- ským vévodou [Jindřichem IV.], kde se	CDS VII.3, č. 2015 SUB V, č. 325 Lampe str. 348 listina „m“	

280 I	1287, IV. 12. –	<p>autogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 25</p> <p>apogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex žďársko-velehradský</i>), str. 40–41 č. XXIV</p>	<p>mimo jiné stanoví, že vévoda je povinen vrátit Otmuchów a Edelštejn.</p> <p>Anežka ze Švábenic, sestra Gerharda z Obrhan, dává se souhlasem svého manžela Vítky [z Úpy] a svých synů žďárskému klášteru (Fons BMV) půl své věnné vsi Křížanova s možností zpětného odkoupení za 100 hřiven stříbra.</p>	RBM II, č. 1404 CDM IV, č. 252 AZK I, č. 310	<p>Písař: SA 3</p> <p>Pečetí: 1) Gerhard z Obrhan, II. typ 2) Anežka z Úpy (též ze Švábenic), I. typ 3) Vítek z Úpy (též ze Švábenic), II. typ</p>
281 I	1287, IV. 18. –	<p>apogr. MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 56b-57a</p>	<p>Drahoslav, syn Mutiny z Tvrdonic, se přiznává k dluhu 64 hř. ve prospěch cisterciáckého kláštera na Velehradě, za nějž věřiteli zastavuje svou dědičnou vesnici Tvrdonice s veškerým příslušenstvím; prosí za odpustění všeho, čeho se na velehradském klášteře dopustil, a slibuje, že mu bude sloužit; volí si dále spolu s opatem soudece (Soběhrda Pozlovického a Jarohněva z Buchlovic), kteří by soudili eventuelní budoucí spory, a vyjadřuje odhodlání veškeré klášteru napáchané škody dvojnásobně nahradit.</p>	RBM II, č. 1405 CDM IV, č. 253	
282 I	1287, IV. 20. –	<p>autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 632, sg. ŘC Plasy–51</p> <p>apogr. Archiv Národního muzea, Sbirka rukopi-</p>	<p>Půta z Potštejna, Oldřich z Třebie, Soběhrd z Litic, Vilém, Břetislav, Protiava a Oldřich, synové Děpolda z Ryzemberka, a Jetřich z Krašova s pomocí opatů klášterů Ebrach, Langheim a Pomuk rozhodují spor mezi plaským klášterem na straně jedné a Lupoldem z Oplot s přáteli a Bohuněm, jeho bratry a přáteli na straně druhé, a to tak, že plaský opat Jindřich zaplatí druhé straně 150</p>	RBM II, č. 1406	<p>Písař: P 2 (ruka plaského skriptoria)</p> <p>Pečetí: 1) opat kláštera Ebrach 2) Půta z Potštejna 3) opat kláštera</p>

283 I	1287, IV. 27. Würzburg	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Würzburger Urkunden 4382	freiberských hriven stříbra; v případě porušení dohod je každá z obou sporných stran povinna zaplatit druhé straně 100 freiberských hř. stříbra.	–	Langheim 4) synové Děpolda z Rýzemberka 5) Soběhrd z Litic 6) Oldřich z Třebles 7) novější, sekundárně přivěšená, Jetřich z Krašova Pečet': würzburgský biskup Berthold Pozn.: srv. níže listinu Würzburger Urkunden 4383
284 II	1287, V. 4. –	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 174b-185b	Berthold II. [ze Sternbergu], würzburgský biskup, potvrzuje cisterciáckému klášteru Heiligenthal ve würzburgské diecézi čtyřicetidenní odpustky udělené na stanovené sváteční dny mimo jiné Tobiášem [z Benešova], pražským biskupem, a Dětřichem, olomouckým biskupem, a přidává za sebe čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů; současně žádá kleriky ve würzburgské diecézi, aby uvedli ve všeobecnou známost existenci těchto odpustků.	SUB V, č. 333	
285 II	1287, V. 4. Metz	<i>tisk</i> dle SUB V	[Tomáš II. Zaremba, vratislavský biskup,] oznamuje [svým prokurátorům mistru Ondřejovi a Vavřinc] informace o průběhu svého sporu s Jindřichem IV. Vratislavským, tak jak se vyvíjel od počátku března, a uděkuje jim další pokyny, transsumuje přitom listinu papežského legáta Jana III. Boccamazzy z: [1286], IX. 24. Basel a listinu jmenovaných rozhodců z: [1287, IV. 1. nebo krátce poté. Opole]. Jan III. [Boccamazza], tuskulský kardinál-biskup a papežský legát, zplnomocňuje obchodníky z Lucey, aby shromažďovali jim vybrané platy od duchovních mj. v Čechách .	Bullarium Danicum I.2, č. 814 SUB V, č. 338	

286 I	1287, V. 7. Dresden	apogr. 1) SOA Litoměřice, ŘC Osek, inv. č. 1641, sg. M III 3 (<i>Codex Damascus</i>), fol. 26b- 27a 2) SOA Litoměřice, ŘC Osek, sg. M III 12 (<i>Privilegia Osse- censia</i>), str. 35–36	Heinrich, míšeňský markrabě a markrabě ve Východní marce, potvrzuje osekému kláš- teru patronátní právo kostela v Saydě včetně podílu na celních platech (<i>decima septima- na</i>), což mohou dokázat starými privilegii.	RBM II, č. 1407	Pečet: ohlášena pečeť míšeň- ského markraběte Heinricha
287	[ante 1287, V. 11.] –	autogr. (fragment) MZA Brno, E 10: Cis- terciácky Tišnov, sg. Y I 9	Zlomek vizitačního protokolu tišnovského kláštera vystavený zřejmě velehradským opatem.		Pozn.: proužky použité jako úvazy pečeti u násle- dující listiny
288 I	1287, V. 11. –	autogr. MZA Brno, E 10: Cis- terciácky Tišnov, sg. Y I 9 apogr. 1) MZA Brno, G 11: Sbírka rukopisů Fran- tíškova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> I), fol. 23b–24b 2) MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Vele- hradensis</i>), fol. 79b–80a	Opati W[inrich] ebrašský, [Jan] pomucký, A[dam] žďárský a Š[imon] vizovický (Smilheim) rozsuzují spor mezi kláštery tišnovským a velehradským ohledně správy temporálií tišnovského kláštera.	RBM II, č. 1408 CDM IV, č. 254 AZK I, č. 311	Pisář: P 2 (ruka plaského skriptot- ria) Pečet: 1) Winrich, ebrašský opat 2) Jan, pomucký opat 3) Lupin, velehradský opat 4) Adam, žďárský opat 5) Šimon, vizovický opat 6) tišnovská abatyše An.; přiložena volně k listině, frag.

289 I	1287, V. 13. Praha (Hrad)	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 103	Objektivně stylizovaný výpis z desk zemských o prodeji věnných vsí Přeskač a Chýnova za 200 hřiven stříbra waldsasskému klášteru učiněném Ojřem z Lomnice, nejvyšším komorníkem království českého, se souhlasem jeho ženy Střezky; prodej se uskutečnil prohlášením na zemském soudu, přičemž nabyvatel – waldsasský opat Dietrich – zaplatil 100 hř. stříbra a druhou půli příslibil zaplatit v oktávu sv. Václava téhož roku, kdy prodávající obejde podle zemského práva prodávané nemovitosti a zavazuje se po dobu 3 let tento prodej hájit proti všem případným námitkám; kdyby prodávající do té doby zemřel, přebírá jeho závazky syn Smil.	RBM II, č. 1409 Gradl str. 140 č. 381	<i>Písař:</i> IT 2
290 I	1287, V. 13. Praha	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 47b–48a	Ojř z Lomnice, nejvyšší komorník království českého, oznamuje prodej věnných vsí své ženy Střezky Chýnova a Přeskače za 200 pražských hřiven stříbra waldsasskému klášteru, který byl učiněn se souhlasem a na příkaz jeho ženy vyslovený před pražskými beneficiáři – <i>prout in registro beneficiariorum Pragensium ... apparet</i> . Ostatní okolnosti prodeje odpovídají zápisu viz výše.	cf. RBM II, č. 1409	
291 I	1287, V. 23. Praha	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1336, VIII. 10. Landau (Jan Lucemburský), jejíž orig.: MZA Brno, E 33: Jezuité Znojmo, sub dato suo	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje kostelu sv. Michala a kapli sv. Kateřiny ve Znojmě stará privilegia, a to kvůli jejich „špatnému stavu“ – ustanovuje, aby poddaní kostela sv. Michala platili městskou berni výhradně svému plebánovi; uděluje navíc tomuto kostelu a jeho dceřinné kapli sv. Kateřiny ve Znojmě 4 lány v Čechovicích s loukou Pappelwiese, dále	RBM II, č. 1410 CDM IV, č. 255 AZK I, č. 312	<i>Pečet:</i> ohlášena pečeť Václava II., I. typ

292 I	1287, V. 29. –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E. 25: Jezuité Brno, inv. č. 37, sg. 30 E	dvůr ve vsi Stoskovice, 1 lán v Únanově, tavernu v Pravlově, 2 lány a dvorec v Citonicích, tzv. Valčířovské Pole, 17 polí v <i>Lesskowitz</i> , dále znojemské domy náležející podle staré tradice kostelu a posléze větší desátky ze dvorů ve Slatině a Chlupicích; poddání tohoto kostela mají spadat pod plebánovu jurisdikci, je-li současně rektorem, s výjimkou jmenovaných těžkých zločinů, které má soudit znojemský kastelán, jemuž náleží rovněž ochrana zmiňovaných statků. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1413 CDM IV, č. 257 AZK I, č. 313 Švábenský omylem: ad V. 23. Praha	Písař: ZB 3 Pečetí: 1) Děřtich, zábrdovický opat, III. typ 2) zábrdovický konvent Pozn.: srv. níže ke sporu o Diváky: [ante 1287, -]
293 I	1287, V. 29. –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E. 25: Jezuité Brno, inv. č. 38, sg. 30 F	Děřtich, olomoucký biskup, dosvědčuje ukončení sporu mezi klášterem herburským (Cella sanctae Mariae) v Brně a zábrdovickým o vesnici Diváky, kdy herburgy přenechávají zábrdovickému klášteru 1/2 zahrady (<i>pomerium</i>) u Svratky, zatímco zábrdovický klášter dává herburgám svůj majetek ve vsi	RBM II, č. 1412 CDM V (Suppl.), str. 285–287 č. 84 AZK I, č. 314	Písař: Th 13 Pečetí: 1) Děřtich, olomoucký biskup, II. typ 2) Jordan, strahovský

			Diváky, a exkomunikuje případné rušitele tohoto smíru.		<p>opat 3) Dětrich, zábrdovický opat, III. typ 4) zábrdovický konvent</p> <p>Pozn.: stv. níže ke sporu o Diváky: [ante 1287.-]</p> <p>Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p>
294 I	1287, VI. 2. Praha	apogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 733 (<i>Urkundenbuch</i>), fol. 3b-4a	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje na žádost Závíše z Falkenštejna výměnu vsí mezi Závíšem z Falkenštejna a Jindřichem z Rožmberka, přičemž Závíš mění vesnice Stádlce a Křídý, které předtím dostal od Václava II. (<i>deperd.?</i>), za nejmenované vesnice Jindřichovy. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 2803	
295 I	1287, VI. 9. Praha	apogr. NA Praha, Přepisy (z archivu pražského arcibiskupství) registrový extrakt APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král a moravský markrabě, slibuje pražskému biskupu Tobiášovi [z Benešova], že poté, co zpacifikuje odpor Bohuslava ze Zvíkova a jeho kompliců okupujících Zvíkov a Bechyni, vrátí pražskému biskupovi jeho hrad v Týnu [nad Vltavou]; slibuje rovněž kompenzovat náklady spojené s eventuelním rozšířením opevnění na tomto hradě.	-	<p>Pozn.: 1) v tzv. muzejním diplomatáři bylo opísáno ještě z originálu (v pražském arcibiskup. archivu, C 104, Archiepiscopalia, fasc. VIII), ovšem s již deperditní pečeti 2) listina vznikla v době útoků na biskupské majetky; dalšími ohlasy jsou kusy ve FTB č. 27, 28, 117, 118, 120 a 246</p>

296 I	1287, VI. 26. Olomouc	<i>apogr.</i> 1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i> , str. 50 č. 63 2) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Historica relatio</i>), fol. 121b-122a	Pardus, řeč. z Horky, uděluje ve své poslední vůli opatu Budišovi a konventu hradiského kláštera patronátní právo kostela v Horce, a to se souhlasem své ženy Bolemily, svých synů Fabiána, Milety a Parduse a svých deér Margarety, Kláry, Anny a Zbraslavy.	RBM II, č. 1414 (ad: 1287, VI. 27.) CDM IV, č. 258 (ad: 1287, VI. 28.)	Pečet': ohlášena pečet' Parduse z Horky
297 I	1287, VII. 8. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 9 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha – rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 282	Arnold [ze Solmsu], bamberský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů ve stanovené hlavní svátce a jejich oktávy, pokud bude souhlasit místní diecézní biskup.	RBM II, č. 2724 Kadlec 1985, str. 403 č. 210	Pečet': Arnold, bamberský biskup
298 I	1287, VII. 20 Řím	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1324, sg. ŘKI Cheb – 2 <i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissinen Salbuch</i>), fol. LXXa	Matouš, kardinál-jáhen od P. Marie in Porticu nařizuje saskému provinciálu minoritů a kvardiánovi a lektorovi řezenských minoritů, aby podřídili klášter sv. Kláry v Chebu řádu sv. Kláry.	RBM II, č. 1415 Gradl, str. 140–142 č. 383 Siegl, Das Salbuch, str. 229 č. 4	
299 II	[1287], VII. 22.	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie	Tomáš II. [Zaremba], vratlavský biskup, oznamuje prosřednictvím svého posla Konráda	CDS VII.3, č. 2040 SUB V, č. 351	

300 I	Kraków 1287, VIII. 5. –	Wroclawia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 195a-196b <i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 104 <i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Klos- ter Waldsassen 403, fol. 296a-296b Nr. 8 2) StA Amberg, Klos- ter Waldsassen 407, fol. 409a-409b 3) Pfarrarchiv Wald- sassen, <i>Acta Waldsas- sensia</i> , str. 431 Nr. 758	da Haca knížeti Jindřichovi V. z Lehnice podmínky smíru s Jindřichem IV. Vratislav- ským – zmínka o Edelštejnu a Otmuchově. Albert z Hertenberka zastavuje waldsasské- mu klášteru vesnice Dolina a Markvarec (dnes osady patřící k obci Krajčková na So- kolovsku) za 23 hřiven stříbra, které je dlu- žen jako náhradu za napáchané škody osec- kému klášteru.	RBM IV, č. 1864 Gradl str. 142 č. 384 Lampe str. 367/8 č. 429 (ad: 1287, VIII. 4.)	Pečetí: 1) komtur chebských německých rytířů [Heinrich] 2) Babo [za Sparne- ku], chebský provinci- ální rychtář 3) město Cheb
301 I	1287, VIII. 9. –	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 102b-103a	Dietrich, waldsasský opat, dosvědčuje, že Heinrich Spervogel, chebský měšťan, spolu se svými bratry darovali waldsasskému kláš- teru masný kram (s ročním výnosem 200 – duos centenarios) s příslušenstvím pro udržo- vání věčného světla na hrobě jejich před- chůdců, kteří jsou na waldsasském hřbitově pohřbeni; pokud by roční výnos z krámu nedosahoval zmiňované výše, má waldsasský kustos právo vyžadovat na donátorovi dorov- nání sumy.	RBM IV, č. 1865 Gradl, str. 142–143 č. 385	
302 I	1287, VIII. 9. –	<i>autogr.</i> StA Nürnberg, Reichsstadt Rothen- burg Urkunde 61	Thilo, hlubčický fojt, a Bertold, bruntálský fojt, vidímují papežské exempční listiny pro johanity [v Hlubčicích].	-	Pečet: 1) Hlubčice 2) Bruntál

303 II	1287, VIII. 10. Racibórz	<i>apogr.</i> Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis B1 (<i>Acta Thomae</i>), fol. 200a-204a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, obnovuje církevní klatbu proti Jindřichovi IV. Vratislavskému a všem, kdo mu pomáhal – zmínka o Edelštejnu , zmiňován rovněž Jan zv. Sarde z Vrbna.	CDS VII.3, č. 2043 SUB V, č. 354	
304 II	1287, VIII. 10. Königsberg (Kaliningrad)	<i>autogr.</i> Berlin-Dahlem, Geheimes StA PK, XX. HA Hist. StA Kö-nigsberg, Pergamenturkunden Schiebl. XXVI Nr. 139	Konrád z Thierbergu, zemský mistr německých rytířů v Prusku, uděluje Thomasovi Weißovi zv. „ Becheim “ vesnice Juditten a Moditten se 125 lány a dále hrad <i>Bichov</i> , a to za odstoupené vesnice Lewitten a Čaporn.	PreusUB I.2, č. 514	
305 I	1287, VIII. 10. –	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 106	Friedrich ze Siegenhofenu se vzdává ve prospěch cisterciáckého kláštera ve Walderbachu fojství ve vesnici Stein, jež zastával už jeho děda i otec; ten ale vstoupil do řádu německých rytířů [v Chebu], a proto na zmiňované fojství před bavorským vévodou H[einrichem] ve prospěch walderbašského kláštera rezignoval.	RBM IV, č. 1866 (omylem k „Waldsassen“) Gradl str. 143 č. 386 (omylem k „Waldsassen“) Lampe str. 368 č. 430 (omylem k „Waldsassen“)	Pozn.: Lampe upozorňuje na chronologický problém: v listině je dolnobavorský vévoda Heinrich uváděn jako „ <i>clare memorie</i> “, víme ale, že ť až 3. II. 1290 - snad z datace vypadlo jedno „X“, patří tedy spíše k: 1297, VIII. 10.?
306 II	1287, VIII. 14. Regensburg	<i>autogr.</i> BayHStA München, Reichsstift Regensburg Niederminster, Urkunde de 91	Heinrich II. [z Rottenecku], řízenský biskup, potvrzuje klášteru Niedermünster v Regensburgu čtyřicetidenní odpustky udělené na stanovené sváteční dny arcibiskupy a biskupy (mj. též pražským biskupem Tobiášem [z Benešova] a olomouckým biskupem Dětrichem) shromážděnými na legátské synodě ve Würzburgu. <i>Expresse dicitur: Nos Heinrichus ... singulas</i>	cf. RBM IV, č. 1863	

307 I	1287, VIII. 21. Kroměříž	<p>autogr. MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 8</p> <p>apogr. MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 55b-56a</p>	<p><i>et universas indulgencias per venerabiles patres ... Thobiam Pragensem, Theodericum Olomucensem ... episcopos in Herbipolensi concilio nuperrime celebrato ... congregatos ... ratas habemus</i></p> <p>Děťřich, olomoucký biskup, přijímá od velehradského kláštera vesnici Chvalkovice a osvobozuje za to klášter od poplatku 1 hřivny zлата ročně, který klášter biskupovi dával místo desátku z celého opatství. <i>DPM: mistr Šimon</i></p>	RBM II, č. 1417 CDM IV, č. 259 AZK I, č. 315	<p>Písař: Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon)</p> <p>Pečetí: (dnes jen 4 otvory v plíce) 1) Děťřich, olomoucký biskup; deperd. 2) olomoucká kapitula; deperd.</p> <p>Pozn.: povinnost tohoto poplatku byla založena na: 1265, II. 25. U Kroměříže: Bruno, olomoucký biskup (CDB V.1, č. 433)</p>
308 I	1287, IX. 1. Worms	<p>autogr. NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1107, sg. Jo XXXVI ČV-PB 40</p>	<p>Simon [ze Schönecku], biskup wormský, ověřuje 3 papežské listiny pro johanity: A) Kliment IV.: [1265], VI. 8. Perugia B) Alexandr IV.: [1256], X. 21. Anagni C) Řehoř X.: [1274], XI. 17. Lyon.</p>	Hlaváček– Hledíková, str. 109	
309 II	1287, IX. 5. U Hünobergu	<p>autogr. StA des Kantons Zürich, C I, Nr. 2808</p>	<p>Rudolf z Wädenswilu aj. (mezi nimi též br. Bérengar [z Lauffen], vices gerens velmistra johanitů v Německu, Čechách, na Moravě,</p>	Escher-Schweitzer V, str. 339–343 č. 1999	<p>Pečetí: celkem 8 pečetí, z nichž na 2. místě</p>

310 II	1287, IX. 9. Neufchâteau	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Mainzer Urkunde 5070	v Polsku, Rakousích a Štýrsku) zlistňuje svůj prodej hradu Wädenswil s příslušenstvím a dalších práv ve Wädenswil a Richterswil ve prospěch johanitů v Bubikonu za 650 hřiven za stanovených podmínek.		Bérengar [z Lauffen] Pozn.: prodej probíhal ve třech fázích podle toho, jak na majetky resignovali jednotliví potenciální dědici: 1) 1287, VII. 17. U hradu Wädenswil 2) 1287, IX. 3. U hradu Wikon 3) 1287, IX. 5. U Hünobergu
311 I	1287, IX. 13. Řím	<i>tisk</i> dle RBM II	Jan III. [Boccamazza], tuskulský kardinál-biskup a papežský legát mj. pro české království , žádá od Heinricha II. [z Isny], moravského arcibiskupa, poplatek 1500 hřiven. <i>Expresse dicitur: Olim ... dominus Honorius papa III nos ad partes Atamanie commiso nobis tam in illis quam in Boemie. Danie et Swecie regnis ... plene legacionis officio destinavit ...</i>	Perlbach, Pom. UB, str. 379–380 č. 424a PreusUB I.2, č. 517	
312 II	1287, IX. 20. Lwówek Śląski	<i>autogr.</i> MA Lwówek Śląski, č. 2	Theocrist, hadrianopolský arcibiskup, Perron, biskup z Larina, aj. kuriální biskupové udělují pražským johanitům od P. Marie <i>ad pedem pontis</i> čtyřicetidenní odpustky na čtyři mariánské svátky, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]). Bolek, vévoda slezský a pán z Löwenbergu, zprošťuje měšťana Jindřicha z Reuendorfu služeb a dávek z 6 lánů v Groß Rackwitz. <i>Inter testes: Henricus Bohemus</i>	RBM II, č. 2804 (ex orig. arch. Me-lit. Pragae)	Pozn.: ještě Emler měl v RBM k dispozici originál v Archivu maltézského velkopřevorství v Praze, ten je dnes již <i>deperd.</i>
				CDS VII.3, č. 2048 SUB V, č. 360	

<p>313 I</p>	<p>1287, IX. 26. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci papežem Klimentem V. z. 1312, VII. 13. Groseau (<i>In Prioratu de Gausello</i>), jejíž opis: Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 59, fol. 195a č. 931 (RBM III, č. 81)</p>	<p>Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vydává svědectví o řádném zplození Petra Angeli. To Petr potřebuje, neboť se ucházel o uprázdněnou prebendu v sadské kapitule (po smrti zdejšího kanovníka Rehwina), jejíž kolace náleží pražskému biskupovi; Petr obdržel již od pražského biskupa Jana III. expektanci na tuto prebendu (<i>deperd.?</i>) a po jejím uvolnění požádal s přímluvou Václava II. o její udělení pražského biskupa Tobiáše; ale vzhledem k tomu, že Petr byl synem pražského kanovníka a podjáhna Angela, a měl tedy <i>defectum in natalibus</i>, Tobiáš se zdráhal prebendu udělit; nato Petr oponoval, že byl Angelem zplozen s Petruší ještě předtím, než se jeho otec stal podjáh-nem a kanovníkem, což řádně doložil před Tobiášem svědky, načež jej biskup prohlásil za legitimně zplozeného a udělil mu onu sadskou prebendu.</p>	<p>RBM IV, č. 1867</p>	
<p>314 I</p>	<p>1287, IX. 27. U Olomouce</p>	<p><i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 56, sg. A I b 13/1 <i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 33a-33b 2) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2890 (stará sg. Mk 1), str. 79–80</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, daruje svému kaplanovi Jindřichovi, olomouckému kanovníku a rektorovi kaple na brněnském hradě, dům před olomouckým hradem, který kdysi patřil olomouckému vikáři Vlčkovi (Lupellovi), a osvobozuje jej ode vši berní zátěže. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	<p>RBM II, č. 1419 CDM IV, č. 260</p>	<p>Písař: V II 7 = Th 5 (M. Jan ze Sadské; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; deperd.</p>

<p>315 I</p>	<p>1287, IX. 27. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 53, sg. B II 49</p> <p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, rukopis sg. A VII 8 (<i>Copiararius P. Romani Hütter privilegiorum mon. Brev.</i>), str. 34–35</p>	<p>Jmenování pražští měšťané (totiž Simon Stuckův, Dietrich Welfinův, Lutold Lambinův de Turri a Mikuláš, řeč. Popic) a Božetěch z Kumratic řeší spor mezi K[r]istjánem], opatem břevnovským, a Mikulášem a Jakubem, syny pražského měšťana Frenclina, o některé statky ve vsi Řepy, a to tak, že Mikuláš a Jakub se za 15 hřiven stříbra vzdají nároku na tyto statky a klášter přijme zpět do svého bratrstva jejich zemřelého bratra Otta (= <i>maritum quondam domine Hysalde</i>), slibuje modlit se za něj a konat pobožnosti; Mikuláš a Jakub jsou spolu s Izoldou a jejími dětmi povinni dohodu dodržovat pod pokutou 200 hřiven.</p>	<p>RBM II, č. 1420</p>	<p>Písař: PG I</p> <p>Pečet: Staré Město pražské</p>
<p>316 I</p>	<p>1287, X. 13. U Olomouce</p>	<p><i>autogr.</i> SOKA Olomouc, AM Litovle, inv. č. 1, sg. A–I–I</p> <p><i>apogr.</i> SOKA Olomouc, AM Litovle, kniha č. 108, fol. 19b</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje Jindřichovi, rychtáři litovelskému, veškerý majetek a práva údajně již od dob Přemysla Otakara II. (<i>není deperd., neboť celá věc byla dokládána svědky, neměla tudíž asi původně písemnou podobu, týká se litovel. rychtáře Jindřicha zv. Epich, který byl strýcem Jindřicha-příjemce Václavovy listiny</i>) náležející k litovelské rychtě (clo v Litovli, plat od rybařů tamtéž, dům, 2 lány na Července, 2 lány na opačné straně města koupené na nekrálovském majetku, zahrady na Starém Městě, lázně, 2 masné krámy, 2 pekařské krámy a dvůr <i>Kuteľhof</i> sloužící jako jatka; u již prodaných statků povoluje jejich zpětné vykoupení) a vyměňuje rychtáři roční poplatek 1 hřivnu zlata nebo 10 hřiven stříbra.</p> <p><i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	<p>RBM II, č. 1421 CDM IV, č. 261</p>	<p>Písař: V II 7 = Th 5 (M. Jan ze Sadské; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p>

317 I	1287, XII. 2. Praha	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimaci z: 1287, XII. 18. Praha (Tobiáš, pražský biskup), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1617, sg. ŘKřb Zde-raz – 25	Václav II., český král a moravský markrabě, bere zderazský klášter a jeho filiální ženský dům ve Světcí (u Teplíc) pod svou zvláštní ochranu a eximuje je z jurisdikce všech úřadů, včetně pražských beneficiátů, dále z poplatků, dávek a různých zemských služebností, podřizuje je (jak jurisdikci, tak i služebnostmi) pouze sobě a zakazuje Bohožehrobcům bez jeho písemného souhlasu disponovat majetkem.	RBM II, č. 1422	Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ
318 I	1287, XII. 4. –	<i>apogr.</i> 1) SOA Zámorsk, býv. ZLO Opočno, opis č. 3 2) NA Praha, Přepisy (ze šternberského archivu)	Jaroslav ze Šternberka a Burkard ze Zvíkova přísahají věrnost Václavovi II. a slibují zachovávat mír s Jindřichem z Rožmberka a jeho stoupenci.	-	Pečet': ohlášeny pečeti: 1) Jaroslava ze Šternberka 2) Burkarda ze Zvíkova 3) Dětricha, olo-mouckého biskupa 4) Tobiáše, pražského biskupa Pozn.: orig. byl uložen ve Šternberském archivu v Častolovicích, č. 3; dnes deperd.
319 I	1287, XII. 5. Praha	<i>apogr.</i> 1) Archiv Národního muzea, Topografická sbírka F – Nymburk, a) privilegia 2) SOKA Nymburk se sídlem v Lysé nad	Václav II., český král a moravský markrabě, přikazuje na opravu nymburského mostu jednu hřivnu stříbra z cenzu, který je mu placen ze dvou lánů nacházejících se u města Nymburka, a dále clo ve výši jednoho denáru za každý vůz naplněný zbožím. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1423	Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: listina zmíněna na přední předsádce ko-

320 ⁺ I	1287, XII. 8. Praha	Labem, AM Nymburka, <i>Soupis privilegii města Nymburka z r. 1732</i> , sine sg. (jde o vidimus purkmistra a rady města Mladé Boleslavi z: 1732, I. 29.)	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje křivožníkům s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze listinu Přemysla Otakara II. z: 1252, VI. 6. U Znojma (CDB IV.1, č. 244 ⁺⁺) kterým podrobil poddané proboštství sv. Hypolita v Hradišti [sv. Hypolita u Znojma] a dalších kostelů jurisdikci pražských křivožníků a osvobodil je od různých břemen a cel. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 1424 CDM IV, č. 262	dexe Knihovny Národního muzea, sg. II D 3, a to rukou XV. století: <i>Item littera de reparatione pontis magni et thelonei eius Wenceslai secundi regis Boemie</i>
321 I	1287, XII. 18. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křivožníků s červenou hvězdou, inv. č. 92, sg. ŘKř 146	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje křivožníkům s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze listinu Přemysla Otakara II. z: 1252, VI. 6. U Znojma (CDB IV.1, č. 244 ⁺⁺) kterým podrobil poddané proboštství sv. Hypolita v Hradišti [sv. Hypolita u Znojma] a dalších kostelů jurisdikci pražských křivožníků a osvobodil je od různých břemen a cel. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 1425	<i>Pisář:</i> V II 11 ⁺ = Cr 5 ⁺ (ruka křivožnického skriptoria) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ
322 I	1287, XII. 18. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1617, sg. ŘKřb Zde-raz – 25	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, viduje zderazskému klášteru listinu Václava II. z: 1287, XII. 2. Praha (RBM II, č. 1422) na soudní a hospodářské imunity.	RBM II, č. 1426 Prochno, Regesten, č. 45	<i>Pisář:</i> T 11 <i>Pečet:</i> Tobiáš, pražský biskup, II. typ; frag. <i>Pečet:</i> Jan z Michalovic, I. typ
		<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Kloster St. Marienthal, Urkunde Nr. 17	Jan z Michalovic se souhlasem své ženy a dětí uděluje klášteru cisterciáček v Kloster St. Marienthal vesnici Schlägel se všim příslušenstvím, kterou drželi Vítek a Bernard z Oppeln a od nichž ji klášter vykoupil.		<i>Pozn.:</i> originál listiny je značně poškozen, v r. 1963 byl restaurován

323 I	[post 1287, XII. 21.] –	<i>autogr.</i> (<i>fragment</i>) Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 37	Přibyslav z Žebráku, žatecký krajský rychtář, a K., man Ojře z Lomnice, oznamují, že z pověření a příkazu Ojře z Lomnice uvedli waldsasský klášter do držení vesnic Čiňov a Břežany.	-	Peceti: ohlášeny pečeti: 1) krajský rychtář Přibyslav; deperd. 2) město Žatec; deperd. 3) Dietrich, opat ve Waldsassen; deperd. 4) opat v Postoloprtech; deperd.
324 I	1287, XII. 27. Praha	<i>autogr.</i> Berlin-Dahlem, Geheimes StA PK, XX. HA Hist. StA Kö-nigsberg, Pergamenturkunden Schiebl. 22 Nr. 3	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje německým rytířům na žádost zemského komtura pro Čechy a Moravu Ditolda imunitní privilegium Přemysla Otakara II. z: 1251, IV. 5. Hradec [Králové] (CDB IV.1, č. 209) a navíc je vyjímá z jurisdikce provinciálních soudů vyjma pražského. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1427 PreusUB I.2, č. 497	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
325 I	[ante 1287, -] –	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu (olomoucký biskup Dětřich): [ante 1287, -], jehož orig.: MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 35, sg. 30 C	Gotsalk, kanovník a probošt zábrdovického kláštera, oznamuje olomouckému proboštu a brněnskému arcijáhnou [Cyrovi] jakožto olomouckým biskupem zplnomocněnému soudci, že brněnský herburský klášter drží vesnici Diváky neprávem, a požaduje restituci vlastnického práva ve prospěch zábrdovického kláštera – viz níže listina H.	RBM II, č. 1411 CDM IV, č. 256 AZK I, č. 303	
326 I	[ante 1287, -] –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 35, sg. 30 C	Dětřich, olomoucký biskup, transsumuje herburskému klášteru (Cella sanctae Mariae) v Brně listiny: A) 1262, IX. 29. Zábrdovice (CDB V.1, č. 351)	Šebánek 1926, str. 271, č. 2 AZK I, č. 304	Písař: Th 12 Pečet: Dětřich, olomoucký

327 I	1287,- Vyšehrad	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 96	B) 1262, IX. 29. Modřice (CDB V.1, č. 352 ¹) C) 1271, IV. 5. U Bma (CDB V.2, č. 633) D) 1258, VIII. 19. [Brno] (CDB V.1, č. 161) E) 1271, XII. 4. U Kroměříže (CDB V.2, č. 648) F) 1278, IV. 17. Modřice (CDB V.2, č. 871) G) 1286, II. 18. Brno (RBM II, č. 1368) H) [ante 1287,-] (RBM II, č. 1411) – Gotšalk, zábrdovický kanovník a probošt, žádá jménem svého konventu olomouckého biskupa D[ětricha] o navrácení vesnice Diváky od herburského kláštera, kterou oceňuje na 600 hr. sífíbra. I) 1270, IX. 22. U Kroměříže (CDB V.2, č. 623).	biskup, II. typ Pozn.: 1) listina má v dnešní podobě formu opisto-grafu, listiny A-F jsou na aversu, G-I na re-versu 2) srv. dvě listiny z 1287, V. 29. – (olomoucký biskup Dětrich a zábrdovický opat Dětrich), které ukončily spor o Diváky faktickým vítězstvím herburek Písař: W 4 Pečeť: vyšehradská kapitula; deperd.	
328 II	1287,- Lwówek Śląski	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 98, č. 21	P[etr] probošt, [Bartoloměj] děkan a celá kapitula vyšehradská pronajímají na 5 let svým kanovníkům Miloslavovi, arcijáhnou bechyňskému, a Přibyslavovi, děkanu tepelskému, kapitulní statky v Žitenicích, Vrutičích, [Velkém] Újezdě a [Horním] Týnci za přesně stanovených podmínek po jednotlivých letech pronájmu. Bolek, vévoda slezský, zprošťuje Jindřicha z Rusindorfu, Hogera s bratry ode všech plateb z alodia v Dworku (u Lehnice). <i>Inter testes: Henricus Bohemus</i>	RBM II, č. 1428	
329 II	1287,- –	<i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 63059 <i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci	Ladislav IV., uherský král, uděluje Janovi, synu Marchankovu, jisté statky (Neezpál v komitátu Turócz) za služby v boji proti českému králi. <i>DPM: mistr Theodor, probošt ze Sibiu a vicekancléř královského dvora</i>	CDS VII.3, č. 1993 Stelmach I, str. 137 č. 638 SUB V, č. 365 CDH V.3, str. 348 Hormayr, Archiv 1828, str. 640	

		<p>uherským králem Ondřejem III. z: 1295, IV. 24. –, jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 63060</p> <p>2) insert v konfirmaci ostřihomskou kapitulou z: 1340, I. 22. –, jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 63062</p> <p>3) insert ve zfalšované konfirmaci z: 1454, VIII. 17. –, jejíž do- mnělý orig.: MOL Budapest, sg. DL 63181</p>	<p><i>Expresse dicitur: Nos ... considerantes fidelitatibus et servitorum meritis ipsius Iohannis ... , que nobis in diversis expeditionibus regni nostri ... fideliter impendit ... , maxime tamen in conflictu, quem contra regem Bohemie, nostrum et regni nostri capitalem inimicum, habuimus, ubi idem rex occubuit, idem lethalia vulnera pro fidelitate nobis debita supportavit ...</i></p>		
<p>330 II</p>	<p>cca 1287,- –</p>	<p><i>apogr.</i></p> <p>1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 236a Nr. 33</p> <p>2) StA Amberg Kloster Waldsassen 404, str. 401 Nr. 33</p> <p>3) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 432 Nr. 759</p>	<p>Gebhard [VI.], lanckrabě z Leuchtenbergu, daruje waldsaskému klášteru 1/4 vsí Waldershof/Rodenzenreuth a Milensgrün* a 1/8 vsí Wolfersreut.</p>	<p>RBM IV, č. 1861 Gradl, str. 143 č. 389</p>	<p>Pozn.: k dnes zaniklé vsi Milensgrün* srv.: E. von Glaß 1968, s. 7; ostatní vesnice jsou na území Bavorska</p>
<p>331 I</p>	<p>1287,- –</p>	<p><i>řisk</i></p> <p>Balbín, Liber curialis, cap. IX</p>	<p><i>Anno 1287 assessores iudicii: nejvyšší komorník Ojř z Lomnice, zemský písař Radoslav, vicekomoři Tomáš ze Záběhlic, vice-sudí Mikuláš, Ratmír z Krasíkova, Albert ze Žeberka, Habart ze Žerotína, Půta ze Mšena, Mikuláš z Klenového, Peregrin z Radnic a Jaroslav ze Šternberka.</i></p>	<p>Emler: Reliquiae I, str. 3 č. II: „Quaterni citat. vetustissimi“</p>	

334 I	1288, I. 21. Praha	<p>autogr. (<i>deperd., jen čb foto</i>): Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein– Hausarchiv, U Prag 21. I. 1288</p> <p>apogr. insert v konfirmaci z: 1439, IV. 13. – (Albrecht Habsburský), jejíž orig.: MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 94</p> <p>novověká revizně- konfirmační řízení 1) Karel VI. potvrdil: 1738, VIII. 11. Wien: MZA Brno, E 8: Cister- ciáci Žďár, sg. A 208 2) Marie Terezie potvri- dila: 1747, IV. 6. Wien: MZA Brno, B 1: Gu- bernium, konvolut sg. S 385</p>	<p>G[uta], česká královna a moravská markra- běnka, potvrzuje (jakožto držitelka zmíně- ného patronátu) na přímluvu vizitátora žďár- ského kláštera – pomuckého opata Jana a se souhlasem olomouckého biskupa D[ětricha] žďárskému klášteru patronátní právo kostela v Blučíně, čímž opakuje donaci svého man- žela, českého krále a moravského markrabě- te Václava II.: (učinenou listinou z: 1284, IX. 7. Praha). <i>DPM: mistr Friedrich</i></p>	<p>Zemek–Turek, č. 18 Moravské a slezské listiny I, str. 39–41, č. 17 AZK I, č. 317 (falsum)</p>	<p>Písař: GT 2 = SA 4 (ruka žďárského skrip- toria)</p> <p>Pečet: ohlášena pečeť české královny Guty, ale je deperd., zbyly jen 2 otvory v plíce</p> <p>Pozn.: 1) Šebánek původně toto vyhotovení pova- žoval za falsum pochá- zející (AZK I, č. 317 pozn. 34) z let 1436– 1446; v aparátu CDB ale listinu „bere na milost“, je to prý „ne- závadné 2. vyhot.“, vyvolané tím, že 1. exempl. má jen Jitčin sekret 2) srv. listiny: a) Václava II.: 1284, IX. 7. Praha b) Dětricha, olo- mouckého biskupa: 1286, II. 13. Brno c) Dětricha, olo- mouckého biskupa: 1297, VI. 20. Modřice</p>
----------	-----------------------	---	--	--	--

335 I	1288, I. 24. Racibórz	<i>apogr.</i> Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 135 D 261 (kopiát Sv. Kříže v Nise), fol. 83a-83b	Měšek a Přemyslav, ratibořská knížata, povolují notářům Arnoldovi a Thilovi povstat si u Těšina dva mlýny atd.	CDS VII.3, č. 2056 SUB V, č. 368	(A1-A3) d) Guty: 1288, I. 20. Praha e) Gerharda, mohučského arcibiskupa: 1297, VI. 5. Praha 3) k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 553 č. 61
336 I	1288, I. 27. Praha	<i>apogr.</i> 1) transsumpt ve vidimu veřejného notáře Adolfa Emericha: NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství, fasc. C 104-105 2) opis registrátora královského tribunálu A. Dračovského z 1641, V. 5. Olomouc: Bruck an der Leitha, Archiv hrabat z Harrachu <i>registrový extrakt</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje pražskému biskupství privilegium moravského markraběte Přemysla z: 1233, XII. 2. Znojmo (CDB III.3, č. 278), kterým markrabě obnovuje pražskému biskupství svobody a exempce udělené kdysi Přemyslem Otakarem I. (<i>deperd.</i>) pro jeho moravské majetky, jmenovitě Jaroměřice a újezd Kojetín. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1430	Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: srv. listinu Václava II. z: 1290, X. 20. Praha, kde se na tuto listinu vydavatel odvolává, i když jen obecně

<p>337 I</p>	<p>1288, I. 27. [Jihlava]</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 18, sg. A LV 4</p> <p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov– knihy, inv. č. 182, sg. A XVI 2a, str. 33</p>	<p>Bertold rychtář a jihlavští konšelé uvádějí (podle městského práva) želivského opata Jakuba v držení lesa a polí mezi Popicemi a Kostelem [u Jihlavy]; tyto nemovitosti klášter obdržel v poslední vůli od jihlavského měšťana a moravského mincmistra Dětmara. <i>DPM: Hermann, rector scholarum</i></p>	<p>RBM II, č. 1431 CDM IV, č. 264</p>	<p>Písař: SI 1 (Hermann; ruka želivského skriptoria)</p> <p>Pečet: město Jihlava; deperd.</p> <p>Pozn. o <i>deperd.</i> v případě zmiňované poslední vůle nejspíš nejde, neboť testátor svůj právní počín prohlásil „viva voce“ v Praze, viz zmínka o tom i v listině z: 1288, III. 5. Kostelec [u Jihlavy]</p>
<p>338 II</p>	<p>1288, I. 27. Schleinz</p>	<p><i>autogr.</i> Stiftsarchiv Heiligenkreuz, sub dato suo</p>	<p>Konrád, farář v Schleinz, a Wulfing ze Sunnbergu zlistiňují urovnání sporu mezi Ottou Saxonem z Ezleinsdorfu a místrem Jindřichem, farářem v Garsu [am Kamp]. <i>Expresse dicitur: Otto ... promisit et se ... obligavit magistro Heinricho plebano de Gors, quod censum, quem de quodam manso ... ecclesie in Gors tenetur persolvere, ... magistro H ... persolver.</i></p>	<p>Weis, str. 319–320</p>	
<p>339 I</p>	<p>1288, I. 28. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 17</p>	<p>Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje na žádost Václava II. jeho založení kláštera augustiniánů v Domažlicích (existovala na to Václavova listina – <i>deperd.</i>), avšak s výslovným upozorněním, že tato</p>	<p>RBM II, č. 1432 Kadlec 1985, str. 131 č. 6</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet' pražského biskupa Tobiáše</p>

340 I	1288, II. 22. Loket	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1325, sg. ŘKI Cheb – 3</p> <p><i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissinen Salbuch</i>), fol. LXIa</p>	<p>fundace nemá narušit farní práva zdejšího farního kostela.</p> <p>Merklin z Lokte zapisuje s vědomím svých dětí minoritům v Chebu po své smrti 2 míry (<i>char</i>) žita ročně, které má platit nejprve jeho žena a po její smrti pak má tato částka plynout z vesnice Kornau/Obilná.</p>	RBM II, č. 1433 Gradl str. 144 č. 390 Siegl, Das Salbuch, str. 229 č. 5	<p>Pozn.: má paralelu ve FS: FTB č. 132</p> <p>Písař: MCh 1</p> <p>Pečet: město Cheb</p> <p>Pozn.: k vydavateli srv. 1279, VI. 24. – (CDB VI.1, č. 49)</p>
341 I	1288, II. 25. Modřice	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E. 9: Cis-terciářky Staré Brno, sg. P 44</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje kněze Kristiána presentovaného oslavanským klášterem za faráře ke kostelu ve Zbýšově.</p>	RBM II, č. 1434 CDM IV, č. 265 AZK I, č. 318	<p>Písař: Th 9 (Jindřich z Tuřan)</p> <p>Pečet: Dětřich, olomoucký biskup, nejistý typ; poškozeno</p>
342 I	1288, II. 27. Praha	<p><i>autogr.</i> SOA Plzeň, pob. Plasy, Premonstráti Teplá, inv. č. 30</p> <p><i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1341, VIII. 25. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.: SOA Plzeň, pob. Plasy, Premonstráti Teplá, Listiny,</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje tepelskému klášteru na žádost opata Hugona sporný les mezi potokem Lítý a řekou Teplá, na který rezignoval ve prospěch kláštera Albert z Žeberka (= Ostroh u Chebu). <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	RBM II, č. 1435 (ad: 1288, II. 26.)	<p>Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; deperd.</p>

		<p>inv. č. 54 (RBM IV, č. 992) 2) insert v konfirmaci z: 1341, IX. 20. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.: SOA Plzeň, pob. Plasy, Premon- stráti Teplá, Listiny, inv. č. 57 (RBM IV, č. 1008) 3) insert v konfirmaci z: 1353, II. 26. Praha (Karel IV.), jejíž orig. (2x): SOA Plzeň, pob. Plasy, Premonstráti Teplá, inv. č. 67 (A1, A2) 4) insert v konfirmaci z: 1393, IV. 27. Praha (Václav IV.), jejíž orig.: SOA Plzeň, pob. Plasy, Premonstráti Teplá, inv. č. 90 5) SOA Plzeň, prac. Žitenice, Premonstráti Teplá, inv. č. 662 (<i>Te- pelský kopiář</i>), fol. 11b-12a</p>		
		<p>český překlad SOA Plzeň, prac. Žite- nice, Premonstráti Teplá, inv. č. 662 (<i>Te-</i></p>		

343 I	1288, III. 5. Kostelec [u Jihlavy]	<i>pelský kopiář</i>), fol. 108a-108b <i>apogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov-knihy, inv. č. 182, sg. A XVI 2a, str. 32	Otto, rychtář, a konšelé v Kostelci [u Jihlavy] dosvědčují, že Albert, chebský mincmistr, před nimi odpřísáhnul, že moravský mincmistr Dětmár v Praze odkázal železskému klášteru les u Jihlavy očištěný ode všech břemen.	RBM II, č. 1436 (in <i>Tharlam</i>) CDM VII.3, str. 776 č. 146 (in <i>Tharlam</i>)	Pečet: ohlášena pečeť Kostelce [u Jihlavy] (<i>hanc literulam nostri sigilli munimine fecimus roborari</i>) Pozn.: 1) forma „Tharlam“ je zřejmě zkomoleninou vzniklou při opisování listiny do želivského kopiaře z původního „Wolframs“ = Kostelec 2) viz též výše listinu z: 1288, I. 27. [Jihlava]
344 I	1288, III. 6. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 97 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 18a-18b č. XLVII	Václav II., český král a moravský markrabě, povoluje obyvatelům vesnice Hodkovice, náležející vyšehradské kapitule, rybolov na Vltavě, v čemž jim ovyvatele Lahovic a Chuchle nemají činit žádné překážky. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1437 CDM V (Suppl.), str. 288 č. 88	Pisář: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; volně uložena u listiny
345 I	1288, III. 9. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 94, sg.	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje na žádost Václava II. a se souhlasem pražské kapituly klášteru křižovníků s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze	Strv. RBM II, č. 1784 FTB č. 145	Pisář: T 12 Pečet:

		<p>ŘKř 304 <i>apogr.</i> 1) insert v confirmaci z: 1298, III. 12. Praha (pražský biskup Řehoř z Valdeka), jejíž orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 107, sg. ŘKř 305 (RBM II, č. 1784) 2) transsumpt ve vidimusu z: 1302, III. 22. Praha (pražský biskup Jan IV.), jehož orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 109, sg. ŘKř 303 (RBM II, č. 1912) 3) transsumpt ve vidimusu veřejným notářem Janem Moravcem, synem Velaty z Mohelnice z: 1332, V. 31. Praha (dům probošta Držislava), jehož orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 186</p>	<p>donaci Václava II. (učiněnou listinou z: 1286, VI. 20. Praha) na patronátní právo kostela P. Marie v Kynšperku nad Ohří.</p>		<p>Tobiáš, pražský biskup, I. typ + sekret Pozn.: 1) má paralelu ve FS: FTB, č. 145 2) srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1290, I. 30. – c) 1290, II. 27. – d) 1290, IX. 22. Nižbor e) 1290, XII. 23. – f) 1296, VI. 3. Praha</p>
--	--	---	---	--	---

346 I	1288, III. 12. Praha	apogr. 1) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2479, sg. rukopis 38 (<i>Kladrubský kopiář I</i>), fol. 92b-93b; 100b-101a 2) transsumpt ve vidímusu v notářském instrumentu Petra, syna Jindřicha z Lutic, z: 1384, VI. 1. Praha, jehož orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 521, sg. ŘB Kladruby – 27	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, dovo-luje kladrubskému klásteru kvůli jeho hmot-né nouzi obsadit faru v Touškově svým mnichem a využívat zisků z této fary ve prospěch kláštera.	RBM II, č. 1438	Pozn.: má paralelu ve FS: FTB, č. 139, 140, 141
347 II	1288, III. 21. –	autogr. (2x) 1) Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkáptalan Ma-gánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 41, fasc. 3, nr. 4 (A1) 2) Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkáptalan Ma-gánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 47, fasc. 5, nr. 7 (A2) čb fotografie 1) MOL Budapest, sg. DF 237225 (A1)	Ladislav IV., uherský král, vyhlá-šuje usta-novení o ostřihomském clu; zmínění jsou obchodníci z Čech , kteří mají být zpoptat-ně stejně jako ostatní jmenovaní obchod-níci. <i>Expresse dicitur: ...In secundo vero dubita-cionis articulo ... in exsolucione tributi s. Strigoniensi ecclesie debiti ... parificamus per omnia mercatores Australes, Viennen-ses, Ratisbonenses, Bavaros omnes, Saxo-nes, Bohemos, Polones et omnes breviter circa Rhenum...</i> DPM: kancléř Tomáš	Endlicher, str. 605–609	

		<p>2) MOL Budapest, sg. DF 237805 (A2)</p> <p><i>apogr.</i></p> <p>1) insert v konfirmaci uherským králem Ondřejem III.: 1290, IX. 9. –, jejíž orig.: Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkáptalan Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 25, fasc. 1, nr. 6</p> <p>2) transsumpt ve vidimusu ostřihomskou kapitulou z: 1292, I. 4. –, jehož orig.: Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkáptalan Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 41, fasc. 3, nr. 5</p> <p>3) transsumpt ve vidimusu uherským králem Ondřejem III. z: 1300, IX. 8. –, jehož orig.: Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkáptalan Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 41, fasc. 3, nr. 8</p>		
--	--	---	--	--

<p>348 I</p>	<p>1288, III. 21. Praha</p>	<p>autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2067, sg. ŘP Chotěšův – 28</p> <p>apogr. insert v konfirmaci z: 1325, IV. 15. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2084, sg. ŘP Chotěšův – 45 (RBM III, č. 1071)</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje chotěšovskému klášteru listinu Přemysla Otakara II. z. 1266, VI. 26. – (CDB V.1, č. 475) na donaci kostela sv. Vavřince u Plzně a přidává vesnici Podolí a dvory v Tetíně. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	<p>RBM II, č. 1439</p>	<p>Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; poškozeno</p>
<p>349 I</p>	<p>[1288], III. 23. Opava</p>	<p>autogr. NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 152, sg. Jo III Grob. 7</p>	<p>Adléta, manželka Konrádova, se vzdává ve prospěch hrobnických johanitů dědiny ve Smodrowicích (= Koberice, okr. Opava nebo dnes zaniklá osada na katastru Vávrovic, dnes Opava-Vávrovic).</p>	<p>RBM II, č. 1452 (ad: 1288, V. -) CDM IV, č. 270 (ad: 1288, V. -) SUB V, č. 373</p>	<p>Pečet: 1) stolník H.; deperd. 2) Bruno, opavský provinciální rychtář 3) Svatobor, opavský notář a farář v Hradci [nad Moravicí] 4) opavský cúdař Mikuláš; deperd.</p> <p>Pozn.: 1) další možná identita lokality je: Samařovice u Chřenovic (Krzanowice); identita lokality „Smodrowice“ konzultována s Prof. M. Wihodou</p>

350 I	1288, IV. 2. –	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 54, sg. B IX 238	Mstislav z Chlumu, syn Bleha z Chlumu, prohlašuje, že si doživotně pronajal za 10 pražských hřiven stříbra pustou ves <i>Ruzen</i> za účelem lokace od vilémovského kláštera a vyhrazuje si právo těžby stavebního i otopového dřeva z okolních klášterních lesů.	RBM II, č. 1440	a dr. D. Prixem 2) mezi svědky: <i>Heinricus, notarius regis de Wratislawia, Jacobus notarius</i> ; rok doplněn podle indorzátu Pisář: VL I Pečetí: vydavatel Mstislav z Chlumu ohlašuje svou <i>arentiam sigilli</i> , místo něj pečetí: 1) vilémovský opat; deperd. 2) vilémovský konvent; deperd.
351 II	1288, IV. 3. Wien	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1310, sg. XXXI Mail. 65	Litold z Kuenringu, rakouský číšník, dosvědčuje, že Guta [z Valtic/Feldsbergu] , manželka Gerharda z Obrňan , prodala mailberským johanitům majetek ve vesnicích Herzogbirbaum, Untermarkersdorf a Niederfellabrunn a nepotřebovala k tomu souhlas svých dědiců.	-	
352 I	1288, IV. 5. Praha	<i>apogr.</i> (fragment) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XLII, fol. 6b	Václav II., český král a moravský markrabě, pro pražský kostel – zmínka o Senicích u Českého Brodu náležejících pražskému proboštví. <i>DPM: mistr Velislav</i>	Pontanus, lib. V, str. 59	Pozn.: 1) fragment listiny bez dispozice, jen formule protokolu a eschatokolu 2) v citovaném kodexu pražského kapituliního archivu je tento diplo-

353 II	[1288], IV. 8. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu podkustoda kolínského dómu Lamberta z: 1291, X. 18. Köln, jehož orig.: DOZA Wien, Urkunde Nr. 1021	Mikuláš IV. potvrzuje johanitům všechna privilegia, svobody a imunity udělené papeži a světskými vládci.	Tumler-Arnold I, č. 966	matický fragment nadsás: <i>Privilegium villę Semych ad prae- posituram Pragensem</i> , lze si tedy udělat alespoň rámcovou představu o jeho dispozitivním jádru
354 I	1288, IV. 14. Brušperk	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 937, sg. E I a 2 <i>apogr.</i> : ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 57, sg. A I b 13/2 (prostý opis 19. stol.)	Dětřich, Jindřich a Erkembert, zvaní Stange, slibují věrnost Dětřichovi, biskupu olomouckému, a přijímají „společnou rukou“ v léno Místek, Sviadnov*, Kunčičky [u Bašky] a Zábřeh nad Odrou (Hodoňovice?) (Heinrichsdorf)*; v případě zrady vůči biskupu nebo jeho kostelu tato léna ztratí, biskup je může i se všemi zlepšeními kdykoliv vykoupiť za 300 hř. stříbra, v případě nutnosti mohou tato léna postoupit jen biskupovi nebo tomu, komu dá biskup a kapitula svolení.	RBM II, č. 1441 CDM IV, č. 266 SUB V, č. 376	Písarž: Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon) Pečet: 1) Dietrich Stange 2) Ekerik z Fulštejna 3) Heinrich Stange (?)
355 I	[ante 1288, IV. 15. Opava]	<i>apogr.</i> insert v: 1288, IV. 15. U Brušperku (olomoucký biskup Dětřich): SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 116, sg. I/2	Heřman a Bertold, [opavští měšťané], dotují jimi zbudovanou kapli sv. Jana Evangelisty v Hoštících.	SUB V, č. 377 Barciak-Müller, str. 23 č. 12	Pečet: ohlášena pečet města Opavy

356 I	1288, IV. 15. U Brušperku	<i>autogr.</i> SOKA Opava, AM Opava, inv. č. 116, sg. I/2	Děřich, olomoucký biskup, souhlasí s obdáváním kaple sv. Jana Evangelisty v Hoštících opavskými měšťany Heřmanem a Bertoldem (vlastní obdarování: SUB V, č. 377).	Kopetzky, č. 153 SUB V, č. 378 Barciak-Müller, str. 23 č. 13	<i>Písař:</i> Th 3 = V II 12 = N 3 (M. Šimon) <i>Pečet:</i> Děřich, olomoucký biskup; deperd.
357 II	1288, IV. 18. –	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci uherským králem Ondřejem III. z: 1290, IX. 9. –, jejíž opis: Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkapitán Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 47, fasc. 4, nr. 1 <i>čb fotografie</i> MOL Budapest, sg. DF 237791	Ladislav IV., uherský král, konfirmuje ostřihomské kapitule řadu starších privilegií a mimo jiné ji předeписuje celní tarif, v němž je zmínka o Čechách . <i>Expresse dicitur: item si vina de Marchia tranai, sive in aurifodinam sive in Bohemia, quocunque extra regnum, de qualibet tunella debet emptor unum pondus, antequam Danubium transeat.</i>	CDH VII.2, str. 232 sine num. (ad: 1288,-) Engel 1834, Appendix, str. 501–504 (omylem ad: 1295,- mylnou datací převzatou z Ondřejovy konfirmace) CDH VII.2, č. 431 (omylem ad: 1295,- s odkazem na Engella)	<i>Pozn.:</i> pasáž obsahující zmínku o Čechách je vložena mezi konfirmované listiny uherských králů Emmericha z r. 1198 a Ondřeje II. z r. 1235. Jde nejspíš o kodifikaci pamětních záznamů: <i>Item sicut in antiquis instrumentis, privilegiis, munimentis et scriptis libris et nocionibus eiusdem Strigoniensis capituli videmus seriatim, quibus fides et certa credencia debet merito adhiberi...</i>
358 I	1288, V. 5. Brno	<i>autogr.</i> Wien, DOZA, Urkunde Nr. 969 <i>apogr.</i> ZA Opava, Němečtí rytíři–ústřední správa	Václav II., český král a moravský markrabě, osvobozuje německé rytíře ve Slavkově (u Brna) ze soudní pravomoci svých provinciálních úředníků (<i>beneficiarii terre Moraviae</i>), českomoravskému zemskému komturovi Ditoldovi uděluje právo hrdeiního soudu a slavkovskou komendu dále osvobozuje od	RBM II, č. 1465 (ad: 1288,-) CDM V, str. 2–3 č. 2 CDM V (Suppl.), str. 288 č. 87 (ad: 1288,-)	<i>Písař:</i> V II 7 = Th 5 (M. Jan ze Sadské; vyšehradská škola I) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ; frag.

359 II	1288, V. 6. Würzburg	velmistrovských statků na Moravě a ve Slezsku, Bruntál, inv. č. 1388, fol. 121a-122a	poplatku zv. „lovčí“ a stanovi, že pokud by slavkovští němečtí rytíři zakoupili či dostali dům v Brně, bude osvobozen ode všech poplatků, jakékoliv žaloby proti slavkovským německým rytířům či jejich poddaným mají být vedeny před králem nebo osobou jím k tomu pověřenou, neboť jsou vyjmuti z pravomoci všech zemských úředníků. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1646 (ad: 1294, V. 26.) Tumlér-Arnold I, č. 969	
360 II	1288, V. 6. Würzburg	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Würzburger Urkunden 4383	Manegold [z Neuenburg], würzburšký biskup, potvrzuje cisterciáckému klášteru Heiligenthal ve würzburšské diecézi čtyřicetidenní odpustky udělené na stanovené sváteční dny mimo jiné Tobiášem [z Benešova] , pražským biskupem, a Dětrichem, olomouckým biskupem , a přidává za sebe čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů; současně žádá kleriky ve würzburšské diecézi, aby uvedli ve všeobecnou známost existenci těchto odpustků.	-	Pečeť: würzburšký biskup Manegold Pozn.: srv. výše listinu Würzburger Urkunden 4382
360 II	1288, V. 8. -	<i>apogr.</i> Archives Nationales Paris, dnes <i>deperd.</i> <i>tisk</i> dle Szováka	Lodomér, ostříhomský arcibiskup, informuje papeže [Mikuláše IV.] o zvrácených poměrech v Uhrách za panování Ladislava IV. a žádá jej, aby proti němu vyhlásil křížovou výpravu (mj. též v Čechách); jako jeden z příkladů zvrácenosti poukazuje na sňatek Záviše z Falkenštejna s královou sestrou Alžbětou. <i>Expreste dicitur: Elisabeth ... tertia feria ante festum Pentecostes proxima cuidam Boemo, Zoys nomine, qui antea ipsius Eli-</i>	Karácsonyi 1910, str. 2-8 Szovák 2001, str. 59-66	Pozn.: srv. níže: [1288], VIII. 8. Rieti

361 I	1288, V. 14. Brno	<p>apogr.</p> <p>1) insert v konfirmaci Ladislavem Pohrobkem z: 1455, VII. 14. Wien, jejíž orig.: SOkA Brno-venkov, C 36 (AM Ivančic), inv. č. 1</p> <p>2) insert v konfirmaci Ferdinandem II. z: 1630, X. 28. Regensburg, jejíž orig.: SOkA Brno-venkov, C 36 (AM Ivančic), inv. č. 10</p> <p>3) insert v konfirmaci Ferdinandem II. z: 1630, X. 28. Regensburg, jejíž opis: Archiv Národního muzea, Topografická sbírka F – Ivančice</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení</p> <p>1) Marie Terezie potvrdila: 1747, XI. 7. Wien, její orig.: SOkA</p>	<p><i>sabet consanguineam in secundo gradus consanguinitatis contingentem eandem, dominam scilicet olim suam, relictam Othocari regis Boemie, perempto dicto rege Boemie nuptiali sibi federe copulatam, fuit sortitus uxorem, ...</i></p> <p>Václav II., český král a moravský markrabě, nařizuje všem svým úředníkům, aby respektovali osvobození obyvatel Ivančic ode všech celních poplatků v celém Václavově domínium.</p> <p><i>Mandát bez DPM formule</i></p>	RBM II, č. 1444 CDM IV, č. 267	<p>Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: k průběhu konfirmačního řízení v novověku viz Cafourková 1990, str. 400–401, 415–416</p>
----------	----------------------	--	--	-----------------------------------	---

		<p>Brno-venkov, C 36 (AM Ivančic), inv. č. 13</p> <p>2) Josef II. potvrdil: 1782, I. 31. Wien, jeho orig.: SOkA Brno-venkov, C 36 (AM Ivančic), inv. č. 14</p>			
<p>362 I</p>	<p>1288, V. 14. U Modřic</p>	<p>apogr. ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), str. 75–76</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, poté, co si z listiny olomouckého biskupa Bruna (<i>deperd.</i>) ověřil, že desátky z kostelů v [Dolních] Kounicích, Pravlově, Malešovicích, Cvrčovicích, Pohořelících, Narvicích, Pasohlávkách, Vlasaticích, Újezdě*, Pavlově, Mušově, Mošůvkách*, Novosedlech, [Dolních] Dunajovicích, Mikulově a Řeznovicích náležejí [dolno]kounickému klášteřu, dovoluje tomuto klášteři zmíněné desátky vybírat; závěrem připojuje jakousi „pojistnou klausuli“, že bude považovat za oprávněné kanonické stížnosti, jež by klášter vznášel proti eventuelním narušitelům jejich práva.</p>	<p>RBM II, č. 1445 CDM IV, č. 268</p>	<p>Pozn.: zmiňované právo se zakládá na listině z: 1276, I. 5. [Stará] Boleslav (CDB V.2, č. 801), ve které staroboleslavská kapitula citované desátky dokládá nokounickému klášteři pronajímá; tato listina nepřímo dokládá i deperditní listinu Bru-novu.</p>
<p>363 I</p>	<p>1288, V. 18. Opava</p>	<p>apogr. 1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i>, str. 63 č. 80; str. 65 č. 83 2) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Šiebenaitcher, Historica relatio</i>), fol. 122a-</p>	<p>Beneš [II.] z Branice daruje se souhlasem své ženy Alzběty a dětí Voka, Adléty a Običky opatu Budišovi a konventu hradiského kláštera patronátní právo kostelů v [Horním] Benešově a (jeho filiálky) v [Horních] Životičích na Opavsku, a to včetně veškerého příslušenství, a vyhrazuje si v těchto kostelech každodenní komemoraci svých a ženinych předků; daruje klášteru navíc desátý díl ze všech užitek (zejm.</p>	<p>RBM II, č. 1446 CDM IV, č. 269 SUB V, č. 380</p>	<p>Pečet.: ohlášena pečeť Beneše [II.] z Branice</p> <p>Pozn.: identita kolonizačních vsí konzultována s Prof. M. Wihodou</p>

364 I	1288, V. 20. Mezi Laa [an der Thaya] a Durrenholtz	122b	z těžby kovů a soli) v [Horním] Benešově a dále z Rázové, Schwarzenborfu*, Horních Životic (<i>Sejwetendorfu</i>), Jelení (<i>Wokndorf</i>), Milotic a Rabendorfu*; donace je výrazem snahy vydavatele nahradit hradiskému klášteru napáchané škody.	RI VI.1, č. 2174	
365 I	1288, V. 21. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E.9: Cis- terciářky Staré Brno, sg. P 45	Albrecht Rakouský zlištíňuje a do 16. října 1288 prodlužuje podmínky předběžného příměří uzavřeného v půli května téhož roku u Wallersdorfu s českým králem Václavem II.; konečný mír měl být uzavřen 9. září mezi Znojmem a Seefeldem. Za arbitry z české strany jsou zvoleni Ojif z Lomnice, Vítek z Hluboké, Jindřich z Rožmberka a Tas z Lomnice, za rakouskou stranu Bertold z Rabenswaldu, Heinrich st. z Schonberku, Purkart, purkrabí z Magdeburku a Štěpán z Maissau.	RBM II, č. 1447 CDM IV, č. 272 AZK I, č. 319	Písař: OS 1 Pečeť: Hartman z Holštejna, IV. typ Pozn.: 1) srv.: 1281, VIII. 22. Brno (CDB VI.1, č. 156) 2) mezi svědky: notář Kristián
366 I	1288, V. 21. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E.9: Cis-	Bruno, brněnský krajský rychtář, a Bravík, brněnský cůdař, dosvědčují, že Hartman z	RBM II, č. 1448 CDM IV, č. 273	Písař: OS 2

			terciářky Staré Brno, sg. P 46	Holštejna daroval oslavanskému klášteru svůj statek ve vesnici Studyně*.	AZK I, č. 320	Pečeť: Bruno, brněnský krajský rychtář
367 I	1288, V. 21. Brno	autogr. MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 471, sg. E g 15		Bravík, brněnský cůdař, dosvědčuje donaci vesnice Studyně* učiněnou ve prospěch oslavanského kláštera.	Srv. RBM II, č. 1448	Písař: OS 2 Pečeť: Bravík, brněnský cůdař, I. typ
368 I	1288, V. 21. Brno	autogr. MZA Brno, G4: Listiny Františkova muzea, sg. I/15		Ctíbor z Grunbergu, purkrabí na Veveří, dosvědčuje darování vesnice Studyně* oslavanskému klášteru.	RBM II, č. 1449 (překlepem k 1285, V. 21.) CDM IV, č. 274	Písař: OS 1 Pečeť: Ctíbor z Grunbergu
369 II	1288, V. 21. Würzburg	autogr. (2x) 1) HStA Stuttgart, B 352 U 217 (A1) 2) HStA Stuttgart, B 352 U 218 (A2) apogr. 1) StA Ludwigsburg B 247 Bū 24 2) StA Ludwigsburg JL 425 (Sammlung Breitenbach) Nr. 155		Manegold [z Neuenburg], würzburgský biskup, vyzývá všechny křesťany ke středním darům ve prospěch johanitů v [Bad] Mergentheimu, kteří se odhodlali rozšířit svou komendu, uděluje jim čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých vin a při této příležitosti hromadně potvrzuje další jim udělené odpustkové listiny, mj. Tobiáše [z Benešova], pražského biskupa, a Dětřicha , olomouckého biskupa) z: [1287, III. 13.–26. Würzburg].	RegBisStras II, č. 2209 Württembergisches UB IX, č. 3750	
370 I	1288, V. 23. Znojmo	apogr. SOKA Uherské Hradiště, AM Uherský Brod, inv. č. 48 (<i>Vejtach rozličných obdarování na město 1611–1693</i>), str. 8–9		Václav II., český král a moravský markrabě, prodlužuje městu Uherský Brod o další 4 roky osvobození od placení veškerých dávek (městského cenzu, cla a berně), které bylo původně městu Václavem II. uděleno na 6 let (deperd. z cca 2. půle r. 1283); navíc městu daruje i plat, který mu každo-	RBM II, č. 1450 CDM IV, č. 275 (<i>ex orig. eiusdem civitatis</i>)	Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: 1) srv. CDB V.2, č. 781 (1275, VI. 5.)

		<p>český překlad SOKA Uherské Hradiště, AM Uherský Brod, inv. č. 48 (<i>Vejtach rozličných obdarování na město 1611–1693</i>), str. 7–8</p> <p>registový extrakt SOKA Uherské Hradiště, AM Uherský Brod, inv. č. 57 (<i>Kronika Václava Františka Letochy 1724</i>), fol. 20a–20b</p>	<p>ročně plynul z městské rychty s tím, že má být využit k opravám (<i>reparatio et melioratio civitatis</i>). <i>Bez DPM formule</i></p>		<p>Kamenec) – Přemysl II. osvobozuje [Uherský] Brod ode cla v celém království 2) originál je uváděn v těchto repertářích: a) SOKA Uherské Hradiště, AM Uherský Brod, inv. č. 71 (<i>Repertorium měst. kanceláře 1711–1777</i>), fol. 3a Nr. 3 b) <i>ibid.</i>, inv. č. 72 (<i>Repertorium měst. archivu 1764–1790</i>), fol. 1a Nr. 3; zatímco: c) <i>ibid.</i>, inv. č. 723 (<i>Zpráva o obsahu měst. archivu 1854–1864</i>) již originál neuvádí 3) textová tradice kon- zultována s Dr. Milanem Čoupkem</p>
<p>371 I</p>	<p>1288, V. 26. Opava</p>	<p>apogr. 1) SOKA Opava, AM Opava, sg. IB b 19, fol. 80a–80b 2) SOKA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9, fol. 4b–5a</p>	<p>Mikuláš [I.], vévoda opavský, potvrzuje opavským měšťanům 40 lánů lesa u Skřipova (J od Opavy) darovaných jeho otcem (srv. listinu Přemysla Otakara II. z: 1277, IV. 20. Brno – CDB V.2, č. 832), dále daruje opavským měšťanům vesnici Skřipov i s příslušenstvím, přičemž od měšťanů přijímá 4 hř. zlata.</p>	<p>CDM IV, č. 277 (ad: 1288, VI. 1.) RBM II, č. 1454 (ad: 1288, VI. 1.) CDS VII.3, č. 2070 SUB V, č. 382</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Mikuláše Opavského</p> <p>Pozn.: 1) srv.: 1290, - Mikuláš Opavský nechává mj. stanovit hranice vsi</p>

372 I	1288, V. 30. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. G 5	<i>DPM: mistr Václav, Mikulášův notář</i> Václav II., český král a moravský markrabě, dává Velislavovi, českému protonotáři, půl lánu patřící kostelu sv. Prokopa na Starém Brně, mlýn u Velatic a jisté křoviny (<i>rubeta</i>) u téže vesnice, které má z králova příkazu (<i>deperd.?</i>) ohraničit jeho vilik Bruno, a vyjímá lidi patřící ke kostelu sv. Prokopa z poplatků vybíraných z titulu práva zvaného „lovčí“ (<i>ius forestarie</i>). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1451 CDM IV, č. 276 AZK I, č. 321	Skřípov 2) táž listina je v citovaných kopiích (a na citovaných místech) opsána ještě jednou, ovšem pod mylným datem 1288, VI. 1. Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
373 I	1288, VI. 5. Esztergom	<i>apogr.</i> 1) transsumpt ve vidimusu z: 1428, V. 9. Buda (Zikmund Lucemburský), jehož opis: MOL Budapest, sg. DL 1221 2) transsumpt ve vidimusu z: 1463, III. 18. (budínská kapitula)	Ladislav IV., uherský král, vrací na žádost opavského vévody Závěše [z Falkenštejna] a jeho ženy Alžběty, své sestry, klášteru dominikánek od P. Marie z <i>Insula Leporum</i> (dnes Margit sziget v Budapešti) veškerý nemovitý majetek s příslušenstvím, a to včetně cla placeného pod hradem Buda; ruší současně všechny své předchozí listiny, které majetkovou držbu tohoto kláštera narušovaly. <i>Expresse dicitur: ... ad petitionem et instantiam domini Zawisii, ducis de Opanuia, karissimi generis nostri, et domine Elizabeth, consortis eiusdem, sororis nostre karissime ...</i>	CDA IX str. 471 č. 338	

374 I	1288, VI. 17. Praha	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Metropol. kapitula Olomouc, inv. č. 58, sg. A I b 14	Václav II., český král a moravský markrabě, zapisuje olomouckému biskupu Dětrichovi a kostelu [sv. Václava] v Olomouci svou vesnici [Velký] Týnec s ponecháním možnosti zpětného odkoupení za 200 hř. stříbra. Tuto vesnici měl Dětrich doposud jen jako zástavní držitel poté, co převzal na sebe Václavův dluh 200 hř. stříbra u Kuna Saxona <i>de Sprun.</i> <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1455 CDM IV, č. 278	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; poškozeno Pozn.: stř. CDB V.1, č. 399 pozn. 2
375 II	[1288], VI. 17. Rieti	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 44, fol. 19b č. 75	Mikuláš IV. nařizuje Dětrichovi, převorovi od sv. Ondřeje v Orvietu, výběrcímu lyonských desátků (mj. i v pražské a olomoucké diecézi), aby veškeré vybrané desátky z jemu podřízených provincií předal jmenovaným florentským obchodníkům.	Langlois, str. 24 č. 151	
376 I	1288, VI. 22. Hradec [nad Moravicí]	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltézskeho velkopřevorství v Praze, inv. č. 153, sg. Jo III Grob. 8	Mikuláš [I.], opavský vévoda, dosvědčuje johanitům v Hrobníkách rezignaci Adléty, řeč. Zolnerové, manželky Komrádovy, učněnou před opavským zemským soudem v Hradci [nad Moravicí] na alodní statek ve Smodrowicích (= Koberčice, okr. Opava nebo dnes zaniklá osada na katastru Vávrovic, dnes Opava-Vávrovice), k němuž došlo listinou z: [1288], III. 23. Opava.	RBM II, č. 1453 (ad: 1288, V. -) CDM IV, č. 271 (ad: 1288, V. -) CDS VII.3, č. 2067 SUB V, č. 384	Písař: N 4 Pečet: 1) Sigfried Baruth; deperd. 2) Mikuláš, vévoda opavský, I. typ; frag. 3) Herbord z Fulštejna Pozn.: identita lokality „Smodrowice“ konzultována s Prof. M. Wihodou a Dr. D. Prixem

377 II	1288, VI. 27. Wrocław	<i>apogr.</i> transumpt v notářském instrumentu z: 1357, VIII. 31. Roma, jehož orig.: Archivio Segreto Vaticano, Instrumenta miscellanea, num. 209	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, potvrzuje založení kláštera Sv. Kříže ve Vratislavi Jindřichem IV. Vratislavským listinou z: 1288, I. 11. Wrocław (se zmínkou o českém králi) a bere jej pod svou ochranu.	SUB V, č. 386	
378 II	1288, VII. 4. Paszowice (u Jawora)	<i>autogr.</i> MA Jawor, sg. V 1	Bolek, slezský vévoda, dává jaworskému měšťanu (Jawor/Jauer v Dolním Slezsku) Bertholdovi 2 svobodné lány u města Jawor. <i>Inter testes: Henricus Bohemus</i>	CDS VII.3, č. 2074 SUB V, č. 388	
379 I	1288, VII. 16. Vilémov	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 55, sg. B IX 239	Smil a Oldřich z Lichtenburka, synové Smila z Lichtenburka, prohlašují, že přijali doživotně od opata Jaroslava a konventu vilémovského kláštera dvě opuštěné vesnice Opočnice a Voleč, slibují je na své náklady znovu osadit, nesmějí je klášteru zcizit a zavazují se klášter a jeho statky chránit pod trestem propadnutí obou vesnic.	RBM II, č. 1456 CDM V (Suppl.), str. 289 č. 89	<i>Písař:</i> VL 2 <i>Pečetí:</i> 1) Smil z Lichtenburka, III. typ 2) Oldřich z Lichtenburka, I. typ
380 II	1288, VIII. 2. Jelenia Góra	<i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1304, IV. 9. Praha (pražský biskup Jan IV.): NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 350, sg. Löwenberg 4 2) insert insertu v konfirmaci vratislavského biskupa Tomáše II. z: 1288, VIII. 31. Wrocław, který je v: 1304, IV. 9. (praž-	Bolek, slezský vévoda, postupuje johanitům patronátní právo kostela ve své vesnici Chmiečno (<i>Rusch</i>). <i>Inter testes: Henricus Bohemus</i>	CDS VII.3, č. 2077 SUB V, č. 391	

381 II	1288, VIII. 2. Jelenia Góra	ský biskup Jan IV.): NA Praha, Archiv maltézského velkopře- vorství v Praze, inv. č. 1699, sg. Vratislav 4 <i>apogr.</i> 1) transsumpt ve vidí- musu Ferdinanda I. z: 1527, V. 6. Praha, jehož orig.: Archiv Národního muzea, Sbirka pergamenových listin, sg. A 610 2) Biblioteka Uniwer- sytecka Wroclaw, sg. R 964, fol. 102b-103a	Bolek, vévoda slezský, dává johanitům pat- ronátní právo kostela ve vesnici Chmielno. <i>Inter testes: Henricus Bohemus</i>	CDS VII.3, č. 2079 SUB V, č. 392	
382 II	[1288], VIII. 8. Rieti	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vati- cano, <i>Reg. Vat.</i> 44, fol. 25b, č. 106	Mikuláš IV. nařizuje ostřihomskému arci- biskupu Lodomérovovi, aby hlásal kříž proti všem Tatarům, saracénům aj. pohanům a všem jejich sympatizantům v Uhrách, Polsku, Čechách , Rakousích, Štýrsku, Ko- rutansku, Slavonii a Istrii; dává mu rovněž pravomoc udělovat křížákům, kteří budou na jeho výzvu reagovat, stejné odpustky, jimiž se těší křižáci jdoucí do Svaté země.	Potthast II, č. 22766 Langlois, str. 32 č. 196	
383 I	[1288], VIII. 8. Rieti	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vati- cano, <i>Reg. Vat.</i> 44, fol. 25b, č. 106	Mikuláš IV. žádá českého krále [Václava II.], aby pomáhal ostřihomskému arcibisku- pu [Lodomérovovi] přivést uherského krále L[adislava IV.] k lepšímu způsobu života, tj. v souladu s křesťanskou morálkou, a aby přijal zpět svou ženu A[řzbětu].	RBM II, č. 2725 Potthast II, č. 22768 Langlois, str. 32 č. 200	
384 II	1288, VIII. 8. –	<i>autogr.</i> (<i>dochován toliko</i>)	O[tto], mistr špitálu sv. Kateřiny v Řezně, spolu s konventem nechávají sepsat veškeré	-	

			odpustky, a to jak těžkých, tak i lehkých hříchů, které kdy špitál dostal. <i>Expreste dicitur: Item Bruno, Olmucensis ecclesie episcopus, XL dies criminalium</i>		
385 II	1288, VIII. 12. –	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 66, č. 23b <i>apogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocławiu, Oddział w Legnicy, Akta miasta Legnicy, sg. A 747, fol. 175b-177a	Jindřich V., vévoda slezský atd., zakládá špitál v Legnicy, vybavuje jej majetkem a propůjčuje jej křížovníkům s červenou hvězdou povoláním z Vratislavi. <i>Inter testes: Rulko z Bieberštejna</i>	CDS VII.3, č. 2083 Stelmach I, str. 138 č. 643 SUB V, č. 396	
386 I	1288, VIII. 23. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2068, sg. ŘP Chotěšov – 29	Václav II., český král a moravský markrabě, daruje chotěšovskému klášteru les u Tetína a světuje mu zde právo (úřad) zv. „lovčí“. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1457	<i>Pisář:</i> V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon) <i>Pečet':</i> Václav II., I. typ
387 II	1288, VIII. 31. –	<i>autogr.</i> Staatsbibliothek Bamberg, sg. Msc.Dipl.86	Albertus Bohemus, norimberský měšťan, převádí parcelu na Giselu a její syny Heinricha a Komrada za roční plat 7 solidů bez 10 denárů norimberské měny a 2 kuřata; v případě nabyvatelčina prodeje si vyhrazuje předkupní právo na zpětné odkoupení.	NürnUB 3, č. 767	<i>Pozn.:</i> popis u: Fischer 1912, str. 211
388 II	1288, VIII. 31. Wrocław	<i>apogr.</i> transsumpt pražským biskupem Janem IV.: 1304, IV. 9. Praha, jehož orig.: NA Praha, Archiv maltežského	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, potvrzuje johanitům udělení patronátního práva kostela v Rusku slezským vévodou Bolkem: 1288, VIII. 2. Jelenia Góra; tuto listinu, v jejíž svědečné řadě uveden Henricus Bohemus , inseruje.	SUB V, č. 399	

389 II	1288, [ante IX. 3.] –	velkopřevorství, sg. Wrocław 4 <i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 57222 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci: 1) uherského krále Ondřeje III. z: 1291, ^r , jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 57223 2) uherského krále Zikmunda z: 1399, IX. 22., jejíž orig.: MOL Budapest, sg. DL 57394	Ladislav IV., uherský král, dává Řehořovi, Šimonovu synovi, královské vesnice Sol a Solivar (v Šariši) spolu s lesem sahajícím až k řece Topľa, a to za zásluhy v boji s <i>českým králem</i> Přemyslem Otakarem II. a proti Tatarům, přičemž veškeré předchozí listiny týkající se těchto majetků prohlašuje za neplatné. <i>DPM: Tomáš, vacovský biskup a kancléř králova dvora</i>	Szentpétery–Borsa II, č. 3502 Marsina, Pramene III, č. 134	Pečet: Ladislav IV., uherský král; frag.
390 II	1288, IX. 4. Passau	<i>apogr.</i> BayHStA München, Kloster Passau Niedernburg 1, fol. 19b-20b Nr. 22	Bernhard [z Prambachu], pasovský biskup, prohlašuje jakožto rozhodce ukončení sporu, který se rozhodl mezi jeptiškami z Niedernburgu na straně jedné a bratry Heinrichem a Friedrichem Hutmundovými na straně druhé o roční plat 10 liber plynoucí z mýta placeného českými kupci (<i>super redditibus annis decem librarum, qui de muta Bohemorum singulis annis ipsius dari debeant</i>). <i>Inter testes: Otto iudex</i>	Mon. Boica XXIX.2, č. 16	Pozn.: zmiňovaným svědkem je s největší pravděpodobností pasovský rychtář Otto z Prachatic , viz výše 1285, VI. 28. –
391 II	1288, IX. 6. Zittau	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Kloster St. Marienthal, Urkunde Nr. 18	Jeruš z Grabštejna [= Jaroslav z Donína] prohlašuje, že žitavský měšťan Bortelin koupil od jistého Volperta dva lány u města Ostroh (?) a daroval je ženskému cisterciáckému klášteru St. Marienthal v Horní Lužici.	RBM II, č. 1458 Prochno, Regesten, č. 46	Pečet: Jaroslav z Donína; frag.

392 I	1288, IX. 10. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 214, sg. ŘB sv. Jiří – 12	ci; Jeruš souhlasí s tím, aby se tyto statky, které byly původně jeho lénem a lenním právem je od něj dostal jak Volpert, tak i Bortelín, dostaly do dědičné držby kláštera St. Marienthal.	RBM II, č. 1459	Písař: V II 13 (vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; de- perd.
393 I	[cca 1288, IX. 12. Rajhrad]	<i>autogr.</i> (<i>aktový záznam</i>) Rajhrad, Muzeum Brněnska, Knihovna benediktinského opat- ství, sg. R 637, fol. 1b	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje rajhradskému klášteru dosavadní udělené odpustky (mj. též čtyřicetidenní odpustky pražského biskupa Tobiáše [z Benešova]) a k tomu uděluje témuž klášteru čtyřicetidenní odpustky za sebe [vše s největší pravděpodobností při příležitosti znovuvysvěcení kláštera].	-	Písaři: RG 1 + RG 2 (ruce rajhradského skriptoria) Pozn.: srv. postupné listiny olomouckého biskupa Dětřicha: a) 1290, III. 13. Mod- řice b) 1293, III. 13. Mod- řice c) 1296, III. 14. Mod- řice

394 I	1288, IX. 14. –	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, VS Orlik/Vltavou, inv. č. 10, sg. III K β 7	Opat Ota a konvent benediktinského kláštera v Ostrově [u Davle] prohlašují, že byli odškodněni přiměřenou částkou kupní ceny za pozemek, na němž stojí dům a kostel sv. Ondřeje, který vyšehradský probošt Petr prodal milevskému klášteru za 32 hř. stříbra; postupují tudíž vlastnické právo k tomuto pozemku včetně patronátního práva zmiňovaného kostela opatu Jindřichovi a milevskému klášteru.	RBM II, č. 1460	Písař: IN 2 Pečetí: 1) ostrovský konvent (+Otův sekret); frag. 2) ostrovský opat Ota (+Otův sekret) Pozn.: 1) perg. použitý k napsání listiny byl vyříznut z kodexu 2) mezi svědky proto- notář Českého království Velislav
395 I	1288, IX. 27. U Badenu	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1228	Rudolf I., římský král, přenechává za dobré služby fojtu Jindřichovi z Plavna a jeho synům po smrti Albrechta z Neippergu (u Aše) uvolněná říšská léna.	Gradl, str. 145 č. 395	
396 I	1288, X. 8. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 95, sg. ŘKř 396 <i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci strahovským opatem Litoldem aj. z: [1289–1295],-, jejíž orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou,	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje na žádost své sestry Kunhuty a tety Alžběty nadání kláštera křížovníků s červenou hvězdou od Sv. Ducha v Klatovech klatovským měšťanem Konrádem [z Pomuka] (jednálo se o 5 emfyteutických lánů, 2 masné krámy, mlýn se 4 koly, lázně a pivovar se sladovnou a lukami) a osvobozuje jej od berní. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 2726	Písař: V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon) Pečet: Václav II., I. typ Pozn.: sv. listinu Konráda z Pomuka z: 1289,-

397 I	1288, X. 10. Praha	<p>inv. č. 96, sg. ŘKř 395; tato konfirmace je rovněž v opisu: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 106–109</p> <p>2) insert v konfirmaci pražským biskupem Tobiášem z: [1288, X. 8.–1296, III. 1.], jejíž orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 97, sg. ŘKř 397</p> <p>3) transsumpt ve vidimusu [rychtářem a konšely Starého Města pražského]: 1321, VI. 3. Praha, jehož poškozený orig.: NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 168</p> <p>4) NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 102–104</p>	<p>Dětrich, olomoucký biskup, uděluje roční respektive čtyřicetidenní odpustky k vyšehradskému kostelu [sv. Petra a Pavla] na stanovené sváteční dny, dává navíc kazatelům moc udělovat odpustky.</p>	RBM II, č. 1464 (ad: 1288,-) CDM V (Suppl.), str. 288 č. 86 (ad: 1288,-)	<p>Pisár: Th 14 (M. Ambrož)</p>
----------	-----------------------	---	---	--	--

398 II	1288, X. 27. [Győr]	<i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 602	Kapitula v Győru transsumuje na žádost probošta Ondřeje z Csorné listinu kapituly v Győru z roku 1265 na donaci země Edve. <i>Expresse dicitur: quod ... frater Andreas ... exhibuit nobis ... litteras nostras sub eo videlicet sigillo communitatis nostre, quo utebamur antequam per exercitum regis Boemie captum fuisset castrum laurienne</i>	CDH V. 3, str. 444 UB Burgenland II, č. 299 (ad: 1288, X. 26.)	Pečet: Dětrich, olomoucký biskup; deperd. Pozn.: originál má formu zpečetěného chirografu, dochována je spodní část
399 I	1288, X. 28. Řím (S. Maria Maggiore)	<i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 109a	Mikuláš IV. nařizuje velehradskému opatu, aby vyšetřil stížnost uherčického faráře Konráda na rytíře Stibora a aby následně rozsoudil jejich spor.	CDM XV, č. 17	Pozn.: tento list není zapsán do <i>Reg. Vat.</i>
400 I	1288, XI. 22. Praha	<i>apogr.</i> 1) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 108a 2) Archiv Národního muzea, Sbirka rukopisů, sg. 1179 (<i>F. B. Scheppel, Lapis sepulchralis</i>), str. 99–101	Jindřich, plaský opat, provádí směnu s pražským měšťanem Rudlinem, řeč. Holý, a jeho ženou Hildegundou, a to takovou, že klášter dává jmenovaným měšťanům k doživotnímu užívání svou vesnici Sobín, zatímco Rudlin s chotí postupují plaskému klášteru svůj dům na Starém Městě pražském, u něhož si vymínilo doživotní užívání; k resignaci domu ve prospěch kláštera došlo podle městského práva před staroměstským rychtářem Wolframem a městskou radou.	RBM II, č. 1461	Pečet: ohlášena pečeť plaského opata Jindřicha a Starého Města pražského Pozn.: mezi svědky: Henricus, notarius civitatis
401 I	1288, XII. 3. Žatec	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 215, sg. ŘB sv. Jří – 13	Václav II., český král a moravský markrabě, na přímluvu Alberta ze Žeberka dědičně daruje Bohuši z Počápel své právo, které mu náleželo ve vsi Počáply. <i>DPM: mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1462	Pisár: V II 1 (M. Jindřich) Pečet: Václav II., I. typ; deperd.

402 I	1288,- Modřice	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 57: Pre-monstráti Louka, sg. C 8 <i>apogr.</i> 1) MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lucensis</i>), fol. 35b 2) MZA Brno, G 10: Sbírká rukopisů MZA, inv. č. 8 (<i>Matricula Lucensis</i>), fol. 35a, č. 40	Dětřich, olomoucký biskup, připojuje temporálie kostela ve vesnici Dyje (= Milfron u Znojma) ke klášterní nemocnici (<i>infirmarium</i>) louckého kláštera, dovoluje klášteru dosazovat k tomuto kostelu plebána, eventuálně sem umístit onu nemocnici a zakazuje znojemským arcijáhnu na tom cokoli měnit.	RBM II, č. 1463 CDM IV, č. 279 AZK I, č. 322	<i>Písař:</i> Th 15 <i>Pečeť:</i> Dětřich, olomoucký biskup, II. typ
403 I	1288,- Most	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 93, sg. ŘKř 225	Mikuláš rychtář a celá obec mostecká prohlašují, že Jindřich Buchel (Buchil) testamentárně odkázal ročně klášteru křížovníků s červenou hvězdou [od sv. Václava] v Mostě 17 solidů ze Vsi sv. Václava (později součást Mostu); z toho má být každoročně ve výroční den jeho smrti dáno 5 solidů na nemocné a 12 solidů na kostel sv. Václava.	-	<i>Písař:</i> MT 1 <i>Pečeť:</i> město Most; deperd. (zbytky perg. závěsu)
404 II	1288,- -	<i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 31b (<i>Viricus</i>) 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 402, fol. 117a Nr. 29 (<i>Wernherus</i>) 3) StA Amberg, Klos-	Wernher [II.] opat a konvent kláštera v Reichenbachu prodávají vesnici Göpfersgrün (<i>Gotfridesgrvene</i>) s kostelem P. Marie ve Waldsassen. <i>Inter testes: Wernhardus de Eger</i>	Gradl, str. 145–146 č. 396	

405 I	1288,- –	<p>ter Waldsassen 406, fol. 120b-121a Nr. 29 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 432–433 Nr. 761</p> <p>apogr. 1) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 403, fol. 7a Nr. 7 2) StA Amberg, Klos-ter Waldsassen 407, fol. 8a 3) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str. 432 Nr. 760</p>	<p>Jan, farář v Ostrově [nad Ohří] (<i>in Schlackenberth</i>), žádá řezenského biskupa H[einricha II. z Rottenecku], aby odvolal rozsudek vyčtený nad jeho farou v souvislosti s oloupením jistých statků waldsasského kláštera, neboť již došlo k urovnání sporu mezi ním a waldsasským opatem [Dietrichem].</p>	Gradl, str. 146 č. 397	
406 II	1288,- –	<p>apogr. (pouze český překlad) vidimus Konráda III., vévody olešnicko-kozeleckého, z. 1407, jehož orig.: Farní archiv Krzanowice, sub dato suo</p>	<p>Henning z Fulštejna daruje farnímu kostelu sv. Václava v Krzanowicích jisté příjmy (ve Slezsku) s podmínkou konání zádušních mší ve stanovených termínech.</p>	SUB V, č. 409	
407 I	cca 1288,- –	<p>tisk (dle Schmidta)</p>	<p>Heinrich st., fojt z Weidy, vyznává, že Konrád z Lüchau daroval klášteru klarisek v Chebu desátky u Hofu a v okolí Chebu. <i>Inter testes</i>: Konrád Höfer (<i>de Curia</i>), jeho bratr Franz Höfer (<i>de Curia</i>) a nejmenovaní chebští měšťané.</p>	Schmidt I, str. 116–117, č. 233 RBM IV, č. 1868 Gradl, str. 146 č. 398	

<p>408 I</p>	<p>1289, I. 10. Praha (královský palác na Praž- ském hradě)</p>	<p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 29</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1426, III. 20. Wien (Zikmund a Albrecht Habsburský), jejíž orig.: NA Praha, Ar- chiv české Koruny, inv. č. 1509 2) FRB V, str. 172 (Příbík Pulkava) 3) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roud- nická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 541–545 4) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 140a-141b 5) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 253b-255b 6) Archiwum Pa- ństwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 317b-321b</p>	<p>Kazimír, opolský vévoda a bytomský pán, spolu se svými syny Boleslavem a Vladislavem poddávají své země českému králi a moravskému markraběti Václavovi II. a jeho nástupcům a přijímají je v dědičné léno.</p> <p><i>Jako subskripční formule:</i> Dětřich, olomoucký biskup, podepisuje na žádost Kazimíra Opolského prostřednictvím olomouckého kanovníka mistra Ambrože výše uvedenou listinu.</p>	<p>RBM II, č. 1466 ACRB I, č. 32 Stelmach I, str. 139–140 č. 649 SUB V, č. 410</p>	<p>Písaři: V II 1 (M. Jindřich, text listiny) + Th 14 (M. Ambrož) (=Dětřichova sub- skripce)</p> <p>Pečetí: 1) Kazimír, bytomský vévoda 2) Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret 3) Dětřich, olomoucký biskup, II. typ 4) Bolek, slezský vévoda 5) Mikuláš, vévoda opavský, I. typ 6) Kristián, břevnov- ský opat 7) Reinher, kladrubský opat 8) Jindřich, osecký opat 9) mistr Oldřich, praž- ský probošt 10) mistr Oldřich, mělnický probošt 11) mistr Pardus, [sta- ro]boleslavský probošt 12) mistr Řehoř, praž- ský děkan</p>
--------------------------------	---	--	---	--	---

<p>409 I</p>	<p>1289, II. 2. Brno</p>	<p><i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka, inv. č. 241, sg. Cerr II, č. 122d (<i>Diplomatari- um Moraviae</i> V[d]), fol. 552a</p>	<p><i>tisk</i> Balbín, I VIII, 214 <i>český překlad</i> V. Hájek, Kronyka Česka, 1541, fol. 261b</p>	<p>Třebíčský opat Unka a Boreš, probošt z Komárova-Luhu, zlistiňují emfýteutický prodej dvou lánů v Heršpicích (původně náležejících zmiňovanému proboštví), učiněný Mikulášem, synem brněnského měšťana Konráda, zv. „Crucifer“, ve prospěch brněnského měšťana Bernarda; nový nabyvatel je proboštví povinován platbou dvou hriven obvyklé měny (<i>usualis monete</i>) splatných ve dvou dávkách na Sv. Ducha a na sv. Michala, je ale vyňat ze všech povinností (vyjma všeobecné berně) a má podléhat proboštově jurisdikci.</p>	<p>CDM XV, č. 18</p>	<p>13) Budislav, olo- moucký děkan 14) Bartoloměj, vyše- hradský děkan Pozn.: subskripční formule je umístěna na spodním okraji textového zrea- dla předchozí listiny a její umístění napoví- dá, že před ní měla předcházet ještě jedna, dle V. Hrubého nejspí- še pražského biskupa Tobiáše [z Benešova], a za ní měly následo- vat snad ještě další subskripce</p>
--------------------------------	------------------------------	--	--	--	----------------------	--

410 I	1289, II. 6. Praha	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1244	Václav II., český král a moravský markrabě, uzavírá smlouvu s Friedrichem, markrabětem míšeňským a ve Východní marce, na směnu uvedených říšských lén za jmenované hrady a města v Čechách: <u>Friedrich Václavovi</u> dává Míšeňskou a Východní marku (Osterland), [Dolní] Lužici, hrad Scharfenberg, město a hrad Drážd'any, hrad a město Pirnu, hrady Donin, Tarandt s lesem, Borsenstein, městečko Diepoldeswald, hrady Frauenstein, Löwenstein, hrad a město Saidu, město Grossenhain se statky v okrsku jeho rychty, hrady Saten, Tiefenau, ves Surnewitz, hrady Radeberg, Liebental, Wilin, městečko Radeburg, tvrz Lausnitz, hrady Nussin, Lichtenwalde, Sachsenburg a všechny statky, které držel jeho otec Jindřich Jasný od kláštera hersfeldského a jež on sám drží jako léno; zatímco <u>Václav</u> Friedrichovi pronajímá lenním právem za roční plat 4500 pražských hřiven stříbra Svojanov, Poličku, Lanškroun, Lanšperk, Ort, Vysoké Mýto, Šebín, Skuteč, Hoštejn, Zábřeh a Svitavy, přičemž Václav má z těchto majetků utvořit knížectví v lenní závislosti na české koruně a má výše zmínovanou transakci oznámit římskému králi; Václav navíc Friedrichovi uděluje opravu (<i>advocaciam</i>) litomyšlského kláštera; k odhadu výnosů a předání řečených majetků byli určeni: za Václava pražský purkrabí Zdeslav ze Šternberka a Hýnek z Dubé, za Friedricha Otto, purkrabí z Donína a Otto	Srv. RBM II, č. 1467 Schieckel I, č. 1531	Písař: V II 4 (M. Velislav; vyše- hradská škola I) Pozn.: 1) jde o protilistinu k listině níže 2) srv. dále listiny: a) 1289, III. 13. Cheb b) 1294, IX. 4. Praha
----------	-----------------------	--	--	---	--

411 I	1289, II. 6. Praha	<p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 30</p> <p>apogr. 1) Lobjkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobjkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 225–231 2) Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis a 27, fol. 91a–93b 3) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 181a–185a 4) Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 215b–221b</p> <p>tisk Balbín, I VIII, 274</p>	<p>z Ilburka a jako vrchní rozhodce johanitský převor pro Čechy, Polsko a Moravu Hermann z Hohenlohe.</p> <p><i>Bez DPM formule</i></p> <p>Friedrich, míšeňský markrabě a markrabě ve Východní marce, uzavírá smlouvu s českým králem a moravským markrabětem Václavem II. na směnu uvedených říšských lén za jmenované hrady a města v Čechách: Friedrich Václavovi dává Míšeňskou a Východní marku (Osterland), [Dolní] Lužici, hrad Scharfenberg, město a hrad Dražďany, hrad a město Pirnu, hrady Donín, Tarandt s lesem, Borsenstein, městečko Diepoldeswald, hrady Frauenstein, Löwenstein, hrad a město Saidu, město Grossenhain se statky v okrsku jeho rychty, hrady Saten, Tiefenau, ves Surenwitz, hrady Radeburg, Liebental, Wilin, městečko Radeburg, tvrz Lausnitz, hrady Nussin, Lichtenwalde, Sachsenburg a všechny statky, které držel jeho otec Jindřich Jasný od kláštera hersfeldského a jež on sám drží jako léno; zatímco Václav Friedrichovi pronajímá lenním právem za roční plat 4500 pražských hřiven stříbra Svojanov, Poličku, Lanškroun, Lanšperk, Ort, Vysoké Mýto, Šebín, Skuteč, Hoštejn, Zábřeh a Svítavy, přičemž Václav má z těchto majetků utvořit knížectví v lenní závislosti na české koruně a má výše zmiňovanou transakci oznámit římskému králi; Václav navíc Friedrichovi uděluje opravu (<i>advocaciam</i>) litomyšlského kláštera; k odhadu výnosů a přechodu říčních majetků byli určeni: za Václa-</p>	RBM II, č. 1467 ACRB I, č. 33 RI VI.1, č. 2214	<p>Pisář: ruka kanceláře míšeňského markraběte</p> <p>Pozn.: 1) jde o protilistinu k listině výše 2) srv. dále listiny: a) 1289, III. 13. Cheb b) 1294, IX. 4. Praha</p>
----------	-----------------------	--	---	--	--

412 I	[1289], II. 6. Řím (S. Maria Maggiore)	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimu- su z: 1290, - Řezno (Heinrich II. [z Rotten- ecku], řezenský bis- kup), jehož opis: NA Praha, ŘA Praha- rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 275	va pražský purkrabí Zdeslav ze Šternberka a Hynek z Dubé, za Friedricha Otto, purkrabí z Donina a Otto z Ilburka a jako vrchní roz- hodce johanitský převor pro Čechy, Polsko a Moravu Hermann z Hohenlohe. Mikuláš IV. udílí řádu augustiniánů – eremi- tů stodenní odpustky ve stanovené sváteční dny (Nanebevzetí P. Marie, sv. Augustina, zasvěcení chrámu, a to včetně oktávů těchto svátků).	Potthast II, č. 22873 Langlois, str. 92 č. 481 Kadlec 1985, str. 392–393 č. 194a	Pozn.: 1) tato indulgence je zanesena do vatikán- ských register: Archi- vio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 44, fol. 71a č. 311 2) srv. níže u: 1290, - Regensburg
413 I	[1288, X. 20. – 1289, II. 20.] Řím (S. Maria Maggiore)	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha- rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 86	Mikuláš IV. nabádá veškerý světský klérus, aby účinně zasahoval proti všem „neschvá- leným“ mendikantům, kteří se začali obje- vovat po lyonském koncilu; mají je v prvé řadě přimět ke vstupu do schválených struk- tur, a pokud by to nebylo účinné, nemají váhat využívat moci světské ani inkvizice při jejich potírání.	Kadlec 1985, str. 217–218 č. 66 (ad: 1288–1289)	Pozn.: list není bohemikem v užším slova smyslu, nicméně je opsán v českém kopiáři, koloval tedy i v českém prostředí
414 I	1289, [post II. 22.] Řím	<i>autogr.</i> SOA Litoměřice, Bis- kupství Litoměřice– listiny, inv. č. 7, sg. R 7 <i>apogr.</i> konfirmováno: 1295, IX. 14. Praha (pražský biskup Tobiaš); SOA Litoměřice, Biskupství	Theorist, hadrianopolský arcibiskup, aj. kuriální arcibiskupové a biskupové udělují ke kostelu sv. Štěpána v Litoměřicích čtyři- cetidenní odpustky na stanovené sváteční dny.	RBM II, č. 1489 (ad: 1289,-)	Pozn.: 1) konsensní formulí pražského biskupa Tobiaše viz u: 1295, IX. 14. Praha 2) datace vychází z kombinace inkarnač- ního roku a let pontifi- kátu papeže Mikuláše IV.

415 I	1289, II. 24. Praha	Litoměřice– listiny, inv. č. 7, sg. R 7 <i>autogr.</i> NA Praha, Archiv pražského arcibis- kupství, inv. č. 1a <i>apogr.</i> <i>(registrový extrakt)</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král a moravský markrabě, vyjímá poddané pražského biskupství z jurisdikce všech úředníků s výjimkou pražských beneficiářů a vlastního biskupského soudu; zbavuje je dále pokuty 300 denárů zvané <i>nestané</i> a stanoví, že žádný poddaný pražského biskupství nesmí být nikde zadříván, nebyl-li přistižen přímo při činu – majetek dopadeného pak připadne biskupovi stejně tak jako veškeré soudní pokuty poté, co se uspokojí požadavky žalobce. <i>DPM: mistr Velslav</i>	RBM II, č. 2727	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; de- perd. Pozn: srv. listinu Václava II. z: 1286, VI. 18. Praha
416 II	1289, II. 28. Cheb	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimu- sech: 1) 1355, IV. 5. Řím (římský císař Karel IV.), jehož orig.: StA Bamberg, sg. Branden- burger Urkunden 333 2) 1361, VI. 4. – (Pře- mysl, těšínský vévoda), jehož orig.: StA Bam- berg, sg. Brandenbur- ger Urkunden 408	Rudolf I., římský král, dává dědičně na lenním právu Friedrichovi [III. z Hohenzollernu], purkrabímu z Norimberka, některé statky (Pettenhofen, Burghann, Etzelsdorf a Schwarzenbach – vše poblíž Altdorfu), které kdysi jako léno (<i>feudum castrense</i>) držel Albrecht Rindsmaul z Werdenfelsu.	RI VI.1, č. 2210 Gradl, str. 146–147 č. 399	
417 I	1289, III. 3. Cheb	<i>autogr.</i> Hessisches StA Darmstadt, Best. B 2, Nr. 62	Václav II., český král a moravský markrabě, připojuje svůj souhlas k zástavě vesnice Hochfelden učiněné Rudolfem I. (listinou z: 1278, III. 18.) ve prospěch Oty z Ochsensteinu na částku 600 straßburských hřiven stříbra.	RI VI.1, č. 2211	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I)

418 I	1289, III. 3. U Chebu	<i>autogr.</i> SOA Plzeň, pob. Plasy, Premonstráti Teplá, inv. č. 31	DPM: <i>mistr Velislav</i>	RBM II, č. 1468 Gradl, str. 147 č. 400	Pečet: na perg. proužcích visí pečeť Václava II., I. typ; silně poškozena Písař: V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon) Pečetí: 1) deperd. 2) deperd. 3) deperd. 4) deperd. 5) deperd. 6) deperd. 7) deperd. 8) deperd. 9) deperd. 10) deperd.
419 I	1289, III. 4. Cheb	<i>autogr.</i> (2x) 1) NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 31 (A1) 2) NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 32 (A2) <i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1348, IV. 7. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv.	Rudolf I., římský král, potvrzuje Václavovi II. a jeho nástupcům arcibiskupský úřad v říši a právo volit římské krále.	RBM II, č. 1469 Gradl, str. 147–148 č. 401 RI VI.1, č. 2213 ACRB I, č. 34	

420 I	1289, III. 10. U Chebu	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 110	Eisentraud, vdova po Friedrichovi, landkra- běti z Leuchtenbergu, zapisuje waldsaské- mu klášteru svůj podíl na klášterním majet- ku u Kamene (nebo Stein/Skalka?) a pone- chává si zde doživotní roční rentu 9 cheb- ských hřiven stříbra.	Gradl, str. 148 č. 402	Pečeti: 1) Heinrich, komtur chebských německých rytířů 2) město Cheb; frag.
421 I	1289, III. 13. Cheb	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 33 <i>apogr.</i> 1) Knihovna Národní- ho muzea, sg. VI.F.12, fol. 23b-24a 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 340b-341b 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. Hi 1, fol. 103b- 104a 4) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 53a-54a 5) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roud- nická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 52-53 6) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 7a-7b 7) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27,	Rudolf I., římský král, uděluje Václavovi II. říšská léna, jichž se vzdal Friedrich, míšeň- ský markrabě, a schvaluje sjednanou úmlu- vu o územní výměně.	RBM II, č. 1470 Gradl, str. 148 č. 403 ACRB I, č. 35 RI VI.1, č. 2214	Pozn.: mezi svědky: notář Heřman; srv. výše: 1289, II. 6. Praha

422 I	1289, III. 18. Brno	fol. 31b-32a 8) Archiwum Pa- ństwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 18b-20a <i>tisk</i> Balbín, I VIII, 267 <i>český překlad</i> V. Hájek, Kronyka Česká, 1541, fol. 465a <i>apogr.</i> MZA Brno, G 10: Sbírka rukopisů MZA, inv. č. 269/1 (<i>Annales</i> <i>Zabrdovicenses</i> I), fol. 45a-45b	Léva z Polehradic dává zábrdovickému opatu Dětrichovi vinici v Kurdějově a zavazuje se dle zemského práva k ochraně (<i>defendere, auctorizare et disbrigare</i>) darovaného majetku a k tomu, že ne něj neuplatní žádné restituční požadavky.	RBM II, č. 1472 CDM IV, č. 280	Pozn.: listina nemá koroborační formuli
423 I	1289, III. 29. Olomouc	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 55: Pre- monstráti Hradisko, sg. G 3 <i>apogr.</i> 1) MZA Brno, Cerr II, č. 317, fol. 41b-42b 2) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon.</i> <i>Gradicensis</i> , str. 65–66 č. 84; str. 66–67 č. 86 3) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Histori-</i>	Beneš [II.] z Branice dosvědčuje, že dal se souhlasem své ženy Alžběty, syna Voka a dcer Adléty a Običky opatu Budišovi a konventu hradiského kláštera patronátní právo ke kostelům v Branici a Úvalně na Opavsku s příslušenstvím a vyměňuje si zde komemoraci za své a ženy předky; dosvědčuje dále, že dal k branickému kostelu náležející vesnice Bobolusky, Býkov, Dubnice a [Hradecká] Dubnice.	RBM II, č. 1471 CDM IV, č. 281 AZK I, č. 323 SUB V, č. 417	Písař: GR 1 (ruka hradiského skriptoria) Pečetí: 1) deperd. 2) deperd. 3) deperd. 4) deperd. Pozn.: mezi svědky: <i>Bohumilus, rector scole Olo-mucensis</i>

424 II	1289, III. 30. Plauen	<i>ca relatio</i> , fol. 304a-304b řisik dle Becklera	Heinrich, fojt z Plavna, souhlasí spolu s Heinrichem ze Studenschemu jakožto vrchní lenní pánové s darováním jisté zahrady v Powderitz učiněným Gutou z Waldenburgu ve prospěch německých rytířů od P. Marie v Plavně. <i>Inter testes: Henricus, dictus Bohemus</i>	Beckler 1684, str. 257		
425 II	[1289], IV. 1. Řím (S. Maria Maggiore)	autogr. (3x) 1) DOZA Wien, Urkunde Nr. 981 (A1) 2) DOZA Wien, Urkunde Nr. 981 (A2) 3) DOZA Wien, Urkunde Nr. 981 (A3)	Mikuláš IV. dovoluje řádu německých rytířů (stejně jako tak učinil již Urban IV.) prezentovat diecézním biskupům k řádovým farám členy svého řádu.	Tumler-Arnold I, č. 981	Pečet: (A1–A3) bula Mikuláše IV. na hedvábných nitích Pozn.: zmiňovaným listem Urbana IV. je: [1262], I. 5. Viterbo (CDB V.3, č. 1230); o jeho platnosti v českých zemích svědčí jeho vidimace pražským biskupem Janem IV.: 1315, XI. 23. (RBM III, č. 284)	
426 II	[1289], IV. 2. Řím (S. Maria Maggiore)	autogr. (2x) 1) DOZA Wien, Urkunde Nr. 982 (A1) 2) DOZA Wien, Urkunde Nr. 982 (A2) apogr. 1) transsumpt ve vidi-	Mikuláš IV. nařizuje biskupům a prelátům, aby bez zbytečných okolků potvrdovali k řádovým farám německými rytíři presentované kandidáty a během doby, kdy je řádový kostel neobsazen, nevybírali z něj žádné platby.	Tumler-Arnold I, č. 982	Pečet: (A1–A2) bula Mikuláše IV. na konopném provázku	

427 I	1289, IV. 23. U Hradce [Králové]	<p>musu oficiála basiléjské kurie z: 1289, VII. 4. Basel, jehož orig.: DOZA Wien, Urkunde Nr. 988</p> <p>2) transsumpt ve vidimusu M. Mikuláše děkana a M. Waltera faráře kostela v Mecheleu z: 1291, VI. 7.-, jehož orig.: DOZA Wien, Urkunde Nr. 1015</p> <p>3) transsumpt ve vidimusu M. Waltera kanonika a M. Simona scho-lastika od sv. Serváce v Maastrichtu z: 1292, III. 29.-, jehož orig.: DOZA Wien, Urkunde Nr. 1024</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje benediktinskému klášteru ve Vílemově privilegium Přemysla Otakara II. z: 1276, III. 22. Praha (CDB V.2, č. 811⁺), jímž vydavatel potvrzuje, že klášterní poddání mají odvádět pokuty za viny a obvyklé platy pouze klášteru, že mu náleží polovina urbury ze stříbrných dolů na pozemcích kláštera, že klášterní poddání nemají být nuceni k výměně mince při její změně a že jsou osvobozeni od daní a sbírek. <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	RBM II, č. 1473	<p>Písář: V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon)</p> <p>Pečeť: Václav II., I. typ</p> <p>Pozn.: srv. listinu z: 1253, XI. 14. Praha: Přemysl Otakar II. (CDB V.1, č. 2)</p>
----------	--	---	--	-----------------	---

428 I	[1289], V. 3. Řím (S. Maria Maggiore)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 41: Klari- riský Olomouc, sg. A II, 1	Mikuláš IV. osvobozuje (po vzoru Klimenta IV.) klarisky ode všech poplatků určených papežským legátům a nunciům, pokud by toto právo nebylo papeži explicitně zrušeno.	Potthast II, č. 22.962 AZK I, č. 324 Langlois, str. 1030 č. 7492	Pečet: bula Mikuláše IV. na hedvábných nitích Pozn.: není zahrnuto do regis- ter Mikuláše IV.
429 II	1289, V. 15. Zwettl	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Zwettl, sub dato suo	Albert z Brucku prodává se souhlasem své ženy Kunhuty a svých dětí opatu Ebronovi a konventu kláštera ve Zwettlu své příjmy mj. z vesnice Pehemsdorf (dnes Böhmsdorf , součást Groß Gerungs ve Waldviertlu).	-	Pozn.: viz níže
430 I	1289, V. 23. Plauen	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkun- den, Nr. 1262 <i>apogr.</i> SächsHStA Dresden, 10004 Kopiale, Nr. 1324 (<i>Kopialbuch des</i> <i>Landkomturs Albrecht</i> <i>v. Witzleben</i>), fol. 115b	Jindřich st., fojt z Plavna, se svými syny Jindřichem a Jindřichem udělují německým rytířům faru a patronátní právo v Aši.	RBM IV, č. 1870 Gradl str. 148–149 č. 404 Schieckel I, č. 1556	Pozn.: srv. listinu z: 1270, II. 2. – (CDB V.2, č. 604 ⁺), která byla použita při stylizaci této listiny; srv. dále: 1290, II. 1. Plauen
431 I	1289, V. 23. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, VS Sedlec, č. 4 <i>apogr.</i> NK ČR v Praze, sg. XXIII D 186 (<i>Privile- gia monasterii Sedle- censis</i>), fol. 94b	Hynek z Dubé, řečený z Frýdlantu, dědičně daruje Martinovi, synu pražského měšťana Žibřida, a Konrádovi, mlynáři řečenému „Curtfrunt“, jez v Kravařích na Labi, aby zde postavili mlýny; stanoví i model rozdě- lování zisků: po uplynutí jednoho roku od zahájení mlynářské činnosti, během něhož si mají ponechat zisk celý, mají být výtěžky děleny v poměru 2 (Hynek) : 3 (mlynáři) a ve stejném poměru se má odvádět i berně,	RBM II, č. 1474	Pisář: V II 18 Pečet: Jindřich z Frýdlantu Pozn.: predikát vydavatele odkazuje na Frýdlant u České Lípy; lokalita

			desátky mají mlynáři platit kostelu v Hostěradicích (každý desátý týden dělí zisk mezi plebána – 2 díly a sebe – 1 díl), mlynáři musí dále Hynkovi krmit 8 prasat po dobu 7 týdnů na kůty, veškeré opravy si mají mlynáři hradit sami, mohou k tomu ovšem používat Hynkovo dřevo, které jim určí jeho hajný (<i>forestarius noster</i>).			konzultována s Prof. J. Žemličkou
432 II	1289, VI. 1. Zwettl	<i>autogr.</i> Staiftsarchiv Zwettl, sub dato suo	Albert z Brucku prodává se souhlasem své ženy a dětí opatu Ebronovi a konventu kláštera ve Zwettlu příjmy ze jmenovaných majetků, mj. z vesnice Pehemsdorf (dnes Böhmsdorf , součást Groß Gerungs ve Waldviertlu).	–		
433 I	1289, VI. 16. –	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 57, sg. B IX 241	Konrád, z Rochova, [lichtenburský man], syn zemřelého rytíře Druha, prohlašuje, že doživotně přijal od vilémovského kláštera vesnici Pavlov, kterou měli v doživotním držení od téhož kláštera již jeho rodiče, což nemá být na újmu matčiných práv.	RBM II, č. 1475	Písař: VL 3 (ruka vilémovského skriptoria) Pečetí: 1) Jindřich ze Žleby; deperd. 2) Konrád z Rochova; deperd.	
434 I	1289, VI. 25. –	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 72a-72b	Jindřich z Libštejna (=Libá u Chebu) prodává waldsasskému klášteru polovinu vesnice Teichelberg za 30 hřiven stříbra. <i>Inter testes:</i> Jan, <i>magister scolaram</i> v Chebu	–	Pozn.: viz listinu níže	
435 I	1289, VI. 25. –	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 111	Jindřich z Libštejna (=Libá u Chebu) prodává se souhlasem své ženy Kláry waldsasskému klášteru polovinu vesnice Teichelberg za 30 hřiven stříbra. <i>Inter testes:</i> Jan, <i>magister scolaram</i> in Egra, Babo, <i>iudex provincialis</i> [Egrensis],	Gradl, str. 149–150 č. 406 (z kopsiáře č. 2) Mon. Boica IV, 410	Pečet: Jindřich z Libštejna Pozn.: viz listinu výše a dále Gradl, str. 150 č. 407	

				Chonradus, iudex civitatis Egre, a řada dalších chebských měšťanů		
436 II	1289, VII. 4. Basel	<i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 96b-97a 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 399b-400a Nr. 91 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 668-669 Nr. 91 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassensia</i> , str. 436-437 Nr. 767 <i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 988		Oficiál basilejské kurie transsumuje německým rytířům list Mikuláše IV. z: [1289], IV. 2. Řím (S. Maria Maggiore).	Tumler-Arnold I, č. 988	
437 I	1289, VII. 22. Ronovec	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 768, sg. ŘC Pohlled – 15		Heimann z Lichtenburka dědičně přenechává po zaplacení nespécifikovaného obnosu peněz Wemerovi, [řečenému „Piscator“], [havlíčko]brodskému rychtáři, vesnici Macourov (prostou všech povinností) včetně poloviny výtěžku ze stříbrných dolů tamtéž. <i>DPM: Sigfried, notář a rektor [havlíčko]brodský</i>	RBM II, č. 1476	Pisář: LCT I (Sigfried, notář a rektor v [Havlíckově] Brodě) Pečeť: Jindřich z Lichtenburka
438 I	1289, VII. 29. Legnica	<i>autogr.</i> Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 83, č. 11 <i>apogr.</i> 1) Archivum Państwowe Wrocław,		Časta, opatovický opat, prodává slezskému vévodovi B[oleslavovi] za 240 hř. stříbra statky v Grüssau/ Krzeszówě s příslušenstvím a vyhrazuje si majetky v Rauske a Raaben (obě u Strzegomi).	RBM IV, č. 1871 CDS VII.3, č. 2111 SUB V, č. 423	

439 I	1289, VIII. 3. –	Rep. 135 D 176, str. 27–28 2) NA Praha, ŘB Břevnov, sg. A VI 3 <i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. HA 115 Num. XX, kn. č. 111 (Georg Wendschuh: <i>Acta Altovandensia I</i>), str. 633	Bratři Zdeněk (komorník - <i>dispensator</i> Jindřicha z Rožmberka) a Dominik z Pasovar darují se souhlasem svých žen Těšislavy a Markéty a svých dědiců vyšebrodskému klášteři dvě třetiny veškerých desátků ze svého dvora v Pasovarech a v Cipíně a dále veškeré desátky ze dvora v Heršláku.	-	Pečetí: ohlášeny pečetí: 1) Zdeněk z Pasovar 2) Dominik z Pasovar 3) Jindřich z Rožmberka (<i>ob maiorem certitudinem</i>) Pozn.: srv. 2 listiny Dominika z Pasovar z: 1291, - pro Vyšší Brod a Kirchsclag
440 I	1289, VIII. 11. –	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1289, IX. 28. Modřice (olomoucký biskup Dětřich), jejíž orig.: MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. C 9	Alšik [z Melrenu] dosvědčuje, že desátky z vinic v Havraníkách náležejí „od nepaměti“ louckému klášteři a že mu byly louckým klášteřem toliko doživotně pronajaty za 15 uřen vína ročně; Aleš se vzdává všeho, co mu bylo uděleno v listinách hlásících se k louckému opatu Winandovi (<i>deperd?</i>).	RBM II, č. 1477 CDM IV, č. 282 AZK I, č. 325	Pozn.: 1) mezi svědky je Bruno, notarius provincialis Znnoymensis 2) srv. listiny: a) 1269, VIII. 29. [Znojmo] (CDB V/2, č. 591) b) 1274, III. 25. U Znojma (CDB V/2, č. 739). Obě listiny ale jako donátora desátků uvádějí opata Dětřicha, zmiňované údajně

441 I	1289, VIII. 23. Olomouc	<p><i>autogr.</i> (<i>deperd.</i>, jen čb foto) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 83, č. 12</p> <p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1359, I. 7. Wrocław (Karel IV.), jejíž orig.: Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 83, č. 101</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, daruje dědičně Bolkovi Svídnickému, knížeti [dolno]slezskému, městečko Chełmsko Śląskie (v [králové]hradecké provincii) s vesnicemi Miszkowice, Kochanów, Dobromyśl (vše v Horním Slezsku u města Kamienna Góra) a Královec (u Trutnova). <i>DPM: mistr Velislav</i></p>	RBM II, č. 1478 CDS VII.3, č. 2114 Stelmach I, str. 141 č. 655 SUB V, č. 426	<p>Winandovy listiny jsou buď omyl, nebo opravdu deped.; cf. dále: 1284, I. 21. Znojmo</p> <p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p>
442 I	[1289], VIII. 23. Rieti	<p><i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu pavijského biskupa Petra z: 1348, VI. 13., jehož opis: NA Praha, ŘA Praha-rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 36–37</p>	<p>Mikuláš IV. vydává exempci pro kláštery řádu augustiniánů-eremitů, včetně jejich vynětí z pravomoci diecézních biskupů.</p>	-	
443 I	1289, IX. 10. Velehrad	<p><i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1335, VI. 26. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 112, sg. A I c 32</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, osvobozuje majetek a poddané správce školy (scholasterie) a vikářů kostela sv. Václava v Olomouci ode všech berní a dávek, a to jak uvnitř města, tak i na venkovských statcích. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	RBM II, č. 1479 CDM IV, č. 283	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., II. typ</p>

444 I	1289, IX. 28. Modřice	<p>(RBM IV, č. 169) 2) insert v konfirmaci z: 1514, VIII. 10. Budín (Vladislav Jagelonský), jejíž orig.: ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 664, sg. A V c 6 3) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 36a-36b; 37b-38a 4) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2894, kn. 29 (stará sg. E I 20), č. 1414 (zde mylně ad: 1289, IV. 10.)</p>	<p>Děťřich, olomoucký biskup, potvrzuje k farnímu kostelu v Šatově náležejícímu louckému klášteru desátky z vinic v Havraníkách, a to na základě listin: A) 1284, I. 21. Znojmo (CDM IV, č. 216): Oldřich, arcijáhen znojemský, a B) 1289, VIII. 11. – (RBM II, č. 1477), kde se Aleš [z Melrenu] vzdává desátků z vinic v Havraníkách ve prospěch louckého kláštera a přijímá je do doživotního užívání.</p>	RBM II, č. 1480 CDM IV, č. 284 AZK I, č. 326	<p>Písař: Th 16</p> <p>Pečet: Děťřich, olomoucký biskup, II. typ</p>
----------	--------------------------	---	---	--	--

445 I	1289, X. 23. –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, terciačky Staré Brno, sg. P 47	Arnošt [z Rudíkova] dává se souhlasem své matky Kunhuty, sestry Dymudy a bratra Heřmana oslavanskému klášteru patronátní právo kostela v Rudíkově.	RBM II, č. 1481 CDM IV, č. 285 AZK I, č. 327	Písař: OS 1 Pečet: Heřman z Rudíkova Pozn.: 1) Jde o obnovu staré donace: 1234, - Oslavany (CDB III/1, č. 99) 2) str. též listinu níže
446 I	1289, X. 23. –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. P 48c	Matouš z Černé Hory, moravský podkomoří a purkrabí na Věveří, oznamuje olověnému biskupu D[ětrichovi], že se Arnošt, syn Heřmana z Rudíkova, vzdal patronátního práva kostela v Rudíkově ve prospěch oslavanského kláštera.	RBM II, č. 1482 CDM IV, č. 286 AZK I, č. 328	Písař: OS 3 Pečet: Matouš z Černé Hory, II. typ Pozn.: viz listinu výše
447 I	1289, XI. 6. [Moravský] Krumlov	<i>tisk</i> (pouze český překlad) dle Steinbacha	Gerhard z Obřan se svou ženou Gutou z Valtic (Feldsbergu) dává žďárskému klášteru jako desátky třetinu každoročních výnosů z vinic ve [Velkých] Pavlovicích, Pouzdřanech, Zaječím, Načeratcích a Jaroslavcích s renunciační klausulí za své dědice.	Steinbach II, str. 39 č. 26 (<i>Ex vetustissima copia vidimata in Archiv mon. Zar.</i>) RBM II, č. 1483 CDM V (Suppl.), str. 289–290 č. 91	Pečet: ohlášeny pečeti: 1) Gerhard z Obřan 2) Guta z Valtic Pozn.: mezi svědky Berthold z Tykvice, „obecný náš písař“
448 II	1289, XI. 6. –	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Kloster St. Marienthal, Urkunde	Jeruš z Grabštejna [= Jaroslav z Donína] na žádost své sestry Kateřiny, jeptišky cisterciáckého kláštera St. Marienthal v Horní	RBM II, č. 1484 Prochno, Regesten, č. 47	Pečet: Jaroslav z Donína

449 I	1289, XI. 11. –	Nr. 19 <i>autogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 19, sg. A LXI 5	Lužici, prodává tomuto klášteru za 6 hřiven les u vesnice Seifersdorf, který abatyše Kunhuta koupila za 45 hřiven od Friedricha a Waltera z „Grizlawe“, Jerušových leníků. Dětřich z Kněžic dává želivskému klášteru prostřednictvím kněžického faráře Jindřicha patronátní právo kostelů v Opatově a v Moravanech (u Brna). <i>Indorzát: želivský</i>	RBM II, č. 1485 CDM VII.3, str. 776–777 č. 147 CDM V (Suppl.), str. 289 č. 90 Krmíčková 1989, str. 38–39	Písař: SI 2 (ruka želivského skriptoria) Pečetí: 1) Dětřich z Kněžic, II. typ 2) fragment pečeti třebečského opata Unka 3) želivský opat [Jakub] 4) zábrdovický opat [Dětřich], III. typ 5) Hrut z Rokštejna 6) město Jihlava
450 I	1289, XI. 11. –	<i>autogr.</i> SOA Litoměřice, ŘC Osek, inv. č. 8 <i>apogr.</i> SOA Litoměřice, ŘC Osek, sg. M III 12 (<i>Privilegia Ossecensia</i>), str. 42–43	Timo z Rysina, [man Albrechta ze Žeberka], dává oseckému klášteru vůz vína z vinnic v Bílině koupený od bílinského měšťana Eberharda a 1/2 hřivny stříbra ve vesnici Dlouhá Louka (u Duchcova).	RBM IV, č. 1869 (ad: 1289, -)	Písař: OSC 1 Pečetí: 1) Albert ze Žeberka; deperd. 2) město Bílina; frag. 3) Timo z Rysina; deperd. Pozn.: může jít též o: Louku [u Litvínova]

451 II	1289, XI. 12. Wien	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv mal- tézského velkopřevor- ství v Praze, inv. č. 1311, sg. Jo XXXI Mail. 66	Hertneid a Litold ze Stadecku se svými že- nami (obě Diemut) se vzdávají ve prospěch johanitů v Mailbergu svých statků ve vesnici Herzogbirbaum, jež držel Eglas a jeho dědici, se všemi právy, s nimiž jim je udělil Ger- hard z Obřan .	-	Pečetí: 1) Hertneid ze Staded- ku; deperd. 2) Litold ze Stadecku
452 I	1289, XI. 15. -	<i>tisk</i> dle CIM II	Sýboto, kutnohorský pergmistr, jeho bratr Markvard a Albert Zlapaner urovnávají spor mezi Kolínem a Čáslaví o hranice těžby, a to tak, že jakékoli stříbrné či zlaté hory, jež se nacházejí v prostoru velkého údolí říčky sedleckého kláštera (Vrchlice) a pak od ves- nice Kluky (u Čáslavi) na úpatí až k horní vesnici Přitoky, jejichž hranice byly vymeze- ny v přítomnosti měšťanů obou měst, mají ve věci vyměňování hor a městských lánů nále- žet stejným dílem oběma stranám; pokud by vznikl sporný případ uvnitř tohoto prostoru, měl náležet před soud v Čáslavi; hory vzniklé mimo stanovené hranice mají náležet nejbliže sousedícímu městu; rušitelé příměří mají zaplatit 300 hřiven, z toho 100 náleží králi, 100 protivné straně a 100 rozhodčím.	RBM II, č. 2729 CIM II, u č. 36 str. 100–101	Pečetí: ohlášený pečetí: 1) město Kolín 2) město Čáslav Pozn.: originál se kdysi na- cházel v SOKA Kolín, AM Kolina, dnes ale deperd. ; v době CIM byl ještě k dispozici, ovšem již bez pečetí
453 I	1289, XI. 20. Praha	<i>autogr.</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 52-III-3	Petr, plebán v Pčině, doživotně přijímá se soulasem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] a pražské kapituly od Oldři- cha, pražského probošta, vesnici (<i>vitulam</i>) pražského proboštství Jeseníčku nalézající se na území jeho farnosti, a to za roční plat 6 čtvrtí stříbra s odkladem na 3 roky; Petr se zavazuje vesnici znovu zkulturnovat.	RBM II, č. 1486	Pisář: Prg 1 Pečetí: 1) Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret 2) Bavor [III.] ze Stra- konic, I. typ (z titulu patrona pčin- ského kostela)

<p>454 I</p>	<p>[1289], XII. 8. Řím (S. Maria Maggiore)</p>	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 39, sg. 38 P <i>apogr.</i> transsumpt v notářském instrumentu Pavla Martinova z Chocně z: 1355, VI. 28. Vyšehrad, jehož orig.: Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 96 (RBM VI, č. 56)</p>	<p>Mikuláš IV. potvrzuje list Innocence IV. z: [1246], IV. 4. Lyon (CDB IV.1, č. 356) týkající se ustanovení dominikánským klášterům o jejich povinnostech a právech k ženským klášterům svěřeným ochraně dominikánského řádu.</p>	<p>RBM II, č. 1487 CDM V (Suppl.), str. 290–291 č. 92 (ex orig. „cum sigillo avulso“) CDM IX (Anhang), s. 375 č. 4 AZK I, č. 329</p>	<p>Pečet: bula Mikuláše IV. na konopném provázku; deperd. Pozn.: v našem konkrétním kontextu se Mikulášův list týká brněnského herburského kláštera a vychází z obecného potvrzení pravomocí dominikánů vizitovat jim podřízené ženské kláštery; to je zapsáno do papežských register: Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 44, fol. 264b č. 682 (Langlois, str. 334 č. 1816)</p>
<p>455 I</p>	<p>1289, XII. 17. Modřice</p>	<p><i>autogr.</i> (2x) MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. P 48b (A1) MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. P 48a (A2)</p>	<p>Děřich, olomoucký biskup, potvrzuje olomouckému klášteru patronátní právo kostela v Rudíkově darované Arnoštem, synem Heřmana z Rudíkova.</p>	<p>CDM IV, str. 364 č. 287 AZK I, č. 330 (A1, A2)</p>	<p>Písař: Th 14 (M. Ambrož) (A1); OS I (A2) Pečet: (A1): Děřich, olomoucký biskup, II. typ; poškozená, zavěšená pečeť (A2): Děřich, olomoucký biskup, nejistý typ; rozbitá, volně</p>

						<p>příložená k listině</p> <p>Pozn.: (k A2) písarskou chybou v datovací formuli „VI. kal. januarii 1289“ (srv. AZK I, č. 330 pozn. 40, kde písář označen za přijímeckého a exem-plář A2 za „slavnostnější vyhotovení“)</p>
456 I	1289, XII. 20. Erfurt	autogr. SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkun- den, Nr. 1276	Rudolf I., římský král, uděluje jako léno purkrabský úřad Dietrichovi II., purkrabímu v Altenburgu – zmiňován <i>uoit Enrich von Plawen, den man der Beme nennit.</i>	Schmidt I, č. 241 Schieckel I, č. 1578		
457 I	1289, XII. 21. Praha	autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 633, sg. ŘC Plasy – 52 apogr. Archiv Národního muzea, Sbirka rukopi- sů, sg. 1179 (<i>F. B.</i> <i>Scheppl, Lapis sepul- chralis</i>), str. 113–114	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje plaskému klášteru cla a jiná tržní práva v Kralovicích a zakazuje svým vili-kům a úředníkům, aby bez králova mandátu clo od kláštera vymáhali. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1488	Písář: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ	
458 I	1289, XII. 31. Jelenia Góra	apogr. Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135 D 176, str. 13	Vítek z Úpy zlistňuje, že prodal slezskému vévodovi Bolkovi své statky v Blažejově, Merklovicích a Olszynách, jenž tyto statky věnoval svému klášteru v Grüssau/Krzeszówě.	CDS VII.3 č. 2093 (ad: 1288) SUB V, č. 436		
459 I	1289, - -	autogr. ZA Opava, Klarisky	Heřman z Lo[hen], opavský měšťan, prodá- vá za 12 hr. stříbra svou louku u Velkých	CDM IV, str. 364– 365 č. 288	Písář: OPA I	

	Opava, inv. č. I, sg. E 1	Hoštic opavským měšťanům Ludvíkovi a Eisenreichovi, přičemž nabyvatelé jsou zbaveni všech platů s výjimkou 1 ferotonu stříbra, který mají ročně platit prodávajícím.	AZK I, č. 331 CDS VII.3, č. 2095 SUB V, č. 439 Barciak-Müller, str. 23–24 č. 14	<p>Pečetí: 1) Heřman z Lo[hen], opavský měšťan; deperd. 2) město Opava; deperd.</p>
460 I	1289,- –	<p>autogr. NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 98, sg. ŘKř 398</p> <p>apogr. NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 109–110</p>	RBM II, č. 2728	<p>Pisár: Cr 2</p> <p>Pečet: město Klatovy</p> <p>Pozn.: 1) srv. listinu Václava II. z: 1288, X. 8. Praha 2) Konrádovu nadaci zmiňuje FTB, č. 166</p>
461 I	[1289,-] –	<p>tisk (<i>fragment dispozice v moderním německém překladu</i>)</p>	Kurze Geschichte 1873, str. 15–16	<p>Pozn.: nebylo zahrnuto do <i>Reg. Vat.</i></p>
1290				
462 I	1290, I. 16. Wien	<p>autogr. Stiftsarchiv Heiligenkreuz, sub dato suo</p>	Weis, str. 261 č. 291	<p>Pečetí: 1) Hrabiše z Bobrové; deperd. 2) Jiljí, syn Hrabšív; deperd.</p>

			<p>lány ve vesnici Ringerndorf (u [Herzog]birbaum) za 300 vídeňských talentů denárů, které byly kupujícím již zaplacené; prodávající slibují nabyvateli pod zástavou veškerého svého majetku (<i>sub hypotheca omnium bonorum</i>) defenzi prodávajícího majetku a v případě evikce se zavazují prodávajícího majetku adekvátně kompenzovat.</p>		<p>3) Albert ze Zdounek (<i>uxoris mee ... sigillum non habentis nomine</i>); deperd. 4) Otto z Hagenbergu (<i>rogatus a domino abbate</i>)</p>
<p>463 I</p>	<p>1290, I. 30. [Brno]</p>	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci oslavanským klášterem z: 1438, IX. 7. Brno, jejíž orig.: AM Brna, A 1/1: Sbirka listin, mandátů a listů, inv. č. 322 (sub dato suo)</p>	<p>Dětřich, řeč. „Skot“, farář od Všech svatých na Starém Brně, se souhlasem oslavanského kláštera, kterému náleží patronátní právo zmiňovaného kostela, dědičně pronajímá jistému Visintovi, brněnskému měšťanovi, lázně na řece Svratce, a to za roční plat 2 hřiven stříbrů a 12 kuřat splatných na sv. Michala.</p>	<p>CDM XV, str. 15 č. 19</p>	<p>Pečet: ohlášeno, že kvůli <i>arentia sigilli</i> faráře Dětřicha Skota byla listina opatřena pečeti: 1) oslavanské abatyše 2) oslavanského konventu</p> <p>Pozn.: CDM připouští i dataci 1293, II. 1., interpretace je závislá na umístění interpunkce</p>
<p>464 I</p>	<p>1290, I. 30. –</p>	<p><i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 402, fol. 27b Nr. 3 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 406, fol. 26b-27a Nr. 3 3) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i>, str.</p>	<p>Farář Friedrich z Kynšperku [nad Ohří] potvrzuje, že patronátní právo kostela a fary v Kynšperku [nad Ohří] patří opatu a konventu waldsaského kláštera.</p>	<p>RBM IV, č. 1872 Gradl, 150 č. 408</p>	<p>Pečet: ohlášeny pečeti: 1) děkana Sigfrieda ze Sokolova 2) faráře Friedricha z Kynšperku [nad Ohří]</p>

		443–444 Nr. 777						Pozn.: srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1288, III. 9. Praha c) 1290, II. 27. – d) 1290, IX. 22. Niž- bor e) 1290, XII. 23. – f) 1296, VI. 3. Praha
465 I	1290, II. 1. Plauen	autogr. SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1284	Heinrich st., fojt z Plavna, potvrzuje německým rytířům faru v Aši s filiálním kostelem v Adorfu včetně jistých statků k fáře náležejících.	Schmidt I, str. 119–120, č. 242 RBM IV, č. 1873 Schieckel I, č. 1591 („Fälschung“) Lampe str. 412–413 č. 477 Grادل, str. 150–151 č. 409				Pečet': deperd. Pozn.: srv. k tomu listiny: a) 1270, II. 2. – (CDB V.2, č. 604 ⁺), kde je tato listina s jistým váháním označena za opis XIV. stol. b) 1289, V. 23. Plauen
466 I	1290, II. 2. Zwettl	autogr. Stiftsarchiv Zwettl, sub dato suo	Gozo, měšťan z města Krems, převádí všechny své pohledávky na opata a konvent kláštera ve Zwettlu, kam hodlá vstoupit a složit řeholní sliby; explicitně jsou vyjmenovány všechny vydavatelovy pohledávky, z nichž na prvním místě se uvádí dluh Purkarta, purkrabího na Zvíkově (<i>Burchardus de Clingenberg in Bohemia</i>), který dlužil 60 talentů denárů a 47 hriven stříbra.	-				
467 I	1290, II. 12. Praha	autogr. APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg.	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, připojuje k pražskému děkanství ves Polerady u Hrádku, kterou na Václavovu	RBM II, č. 1491				Písař: T 13

		53-III-4 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimaci z: 1481, VIII. 26. [Praha] (Dr. Václav z Plané, administrátor pražského arcibiskupství): APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 1073-XXXV-34	žádost odkázal pražskému kostelu ve své poslední vůli Bohuslav z Hory, a ustanovuje, aby děkan mistr Řehoř a jeho nástupci konali za Bohuslava zádušní mše.		Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ; deperd. Pozn.: má paralelu ve FS: FTB, č. 149
468 I	1290, II. 17. Bílina	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 112	Albert ze Žeberka (=Ostroh u Chebu) dává waldsasskému klášteru příjem 5 hřiven ze vsi Štokov (u Tachova) a zřiká se za sebe i své dědice ochrany kláštera (<i>ius advocacie</i>) z titulu tohoto příjmu.	RBM II, č. 1492 RBM IV, č. 1874 Gradl, str. 151 č. 410 Prochno, Regesten, č. 48	Pečet: 1) Albert ze Žeberka; frag. 2) Albert z Leisnigu; je ohlášena, ale nebyla nikdy přivěšena 3) Hynek z Dubé; je ohlášena, ale nebyla nikdy přivěšena
469 I	1290, II. 17. U Bíliny	<i>apogr.</i> 1) SOA Litoměřice, ŘC Osek, inv. č. 1641, sg. M III 3 (<i>Codex Damascus</i>), fol. 26a-26b 2) SOA Litoměřice, ŘC Osek, sg. M III 12 (<i>Privilegia Ossecensia</i>), str. 43-45	Albert ze Žeberka dává oseckému klášteru vesnici Rezel u Mostu s vinicí a veškerým příslušenstvím, slibuje navzámuti defensi před veškerým bezprávím a zřiká se za sebe i své dědice (v linii pokrevenské i příbuzenské) ochrany kláštera (<i>ius advocacie</i>).	RBM II, č. 1493	Pečet: ohlášeny pečeti: 1) Albert ze Žeberka 2) Albert z Leisnigu (vydavatelův bratr) 3) Hynek z Dubé (vydavatelův dědeček)
470 I	1290, II. 27. –	<i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 402, fol. 27a Nr. 2 2) StA Amberg, Kloster	Sigfried, děkan ze Sokolova, potvrzuje, že slyšel od faráře Friedricha z Kynšperku [nad Ohřij], že opati waldsasského kláštera pokojně drželi patronátní právo jeho kostela.	RBM IV, č. 1875 Gradl, str. 152 č. 411	Pozn.: srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1288, III. 9. Praha c) 1290, I. 30. –

471 I	1290, III. 9. Modřice	Waldsassen 406, fol. 26b Nr. 2 3) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassensia</i> , str. 443 Nr. 776 apogr. 1) Stiftsarchiv Klosterneu- burg, <i>Chartularium arch.</i> III, fol. 62b 2) Stiftsarchiv Klosterneu- burg, <i>Chartularium arch.</i> IV, fol. 60.	D[ěťřich], olomoucký biskup, potvrzuje klerika Viléma, syna plebána Rycholfa z Laa [an der Thaya], k jistě faře, poté, co se po původním odmítnutí odvolal k papeži, od něhož obdržel dispens od kanonické překážky k výkonu duchovního: <i>defectus natalium</i> .	UB Klosterneu- burg, str. 36 č. 43	d) 1290, IX. 22. Niž- bor e) 1290, XII. 23. – f) 1296, VI. 3. Praha
472 I	1290, III. 13. Modřice	autogr. MZA Brno, E 6: Benedik- tini Rajhrad, inv. č. 30, sg. A g 9	Děťřich, olomoucký biskup, svědčí, že 12. IX. 1288 vysvětil klášter sv. Petra v Rajhradě a téhož dne i oltář sv. Kříže a stanoví dedikační den tohoto oltáře a též oltáře sv. Jana Evangelisty a potvrzuje dříve udělené indulgence.	RBM II, č. 1494 CDM IV, č. 290	Písař: Th 16 Pečet: Děťřich, olomoucký biskup, II. typ: frag. Pozn.: 1) srv. Děťřichovu listinu 1293, III. 13. Modřice 2) v r. 1288 asi nebyly při této příležitosti vydány žádné listiny, v Rajhradě byl nejspíš o tom pořízen jen stručný aktový záznam zachovaný dnes fragmentárně v kodexu: Rajhrad, Muzeum Brněnska, Knihovna

473 I	1290, III. 20. Praha	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 97/IV	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje vyšebrodskému klášteru donaci patronálního práva kostela [sv. Mikuláše] v Rožmberku [nad Vltavou] a koschem z Rožmberka a Albertem ze Stropnice.	UB Hohenfurt, č. 35 RBM II, č. 1495	benediktinského opatství, sg. R 637, fol. 1b Písař: T 13 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret Pozn.: 1) srv. listiny: a) 1271, X. 20. Praha (pražský biskup Jan III.); CDB V.2, č. 645 b) 127[8], - Rožmberk (Jindřich z Rožmberka): CDB VI.1, č. 21 c) 1279, - Rožmberk (Jindřich z Rožmberka): CDB VI.1, č. 82 2) má paralelu ve FS: FTB, č. 185 3) k vlastní donaci: a) 1286, VI. 29. Vyšší Brod b) [post 1286, VI. 29.-]
474 I	1290, III. 20. Praha	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 81/I	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje vyšebrodskému klášteru darování vesnice Boršov [nad Vltavou] a patronálního práva tamního kostela učiněné Albertem ze Stropnice.	UB Hohenfurt, č. 36 RBM II, č. 1496	Písař: T 13 Pečet: Tobiáš, pražský bis-

475 I	1290, III. 23. Praha	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 6/V <i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/II (<i>Vyššebrodský kopiár</i>), str. 11–12	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje Ottovi [II.], opatu vyšebrodského kláštera, dar vesnice Boršov [nad Vltavou] a patronátního práva tamního kostela. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	UB Hohenfurt, č. 37 RBM II, č. 1497	Pisár: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ	kup. II. typ + sekret Pozn.: k vlastní donaci: a) 1286, VI. 29. Vyšší Brod b) [post 1286, VI. 29.–] srv. dále 1292, I. 13. –
476 I	1290, IV. 13. Erfurt	<i>apogr.</i> Zentral- und Hochschulbibliothek Luzern, sg. KB Msc. 25. fol., fol. 107a-107b	Václav II., český král a moravský markrabě, souhlasí s budoucí volbou římského krále v osobě Rudolfa, vévody rakouského a štyrského, a pokud by tento zemřel, slibuje řídit se vůlí saského vévody Albrechta. <i>Bez DPM formule</i>	MGH CC III 417 č. 427 RBM II, č. 2730 RI VI.1, č. 2296	Pozn.: listina je opsána v rámci <i>Formelbuch des kaiserlichen Notars Conrad v. Diessenhofen</i> , který se nachází na fol. 102b-107b	
477 I	1290, IV. 22. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, Cízi statky Třeboň, sg. Konín II 82 č. 1	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje na žádoucí obou smluvních stran výměnu (klášterních) vsí Radostice, Přestanice, [Horní] Staňkov (u Sušice), Drouhavec a Konín za (Bohuslavovu) vesnici Dolánky (u Roudnice n. Labem), k níž došlo za souhlasu strahovského opata mezi Janem, proboštem doksanského kláštera, a Bohuslavem z Budčtic. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1498	Pisár: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ	

478 I	1290, IV. 23. Chotěšov	<p>autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2069, sg. ŘP Chotěšov – 30</p> <p>apogr. NK ČR v Praze, sg. XV B 4 (<i>Annales monasterii Chotěšoviensis</i> 1641–1655), str. 269</p>	Hartman z Touškova se svou ženou Přibkou darují chotěšovskému klášteru vesnici Ves Touškov.	RBM II, č. 1499	<p>Písař: ChT 1</p> <p>Pečetí: 1) deperd.; zbytky perg. proužku 2) deperd. 3) deperd. 4) Jan z Janovic</p>
479 II	1290, IV. 30. Villingen	<p>autogr. Generallandesarchiv Karlsruhe, sg. GLA 20 Nr. 2168</p>	Gottfried z Klingenfelsu, velkopreceptor řádu Johaniťu pro Německo, Čechy , Polsko, Moravu , Rakousy a Štýrsko, jménem špitálu ve Villingenu pronajímá jistému villingenskému měšťanovi lázně ležící u horní městské brány.	CGOH III, str. 561 č. 4091	
480 I	1290, V. 10. Most	<p>autogr. NA Praha, České gubernium – listiny, inv. č. 20, sg. L II 12</p>	Adielta, vdova po Jindřichovi] Wüsterhube, daruje se souhlasem svých dědiců řádu německých rytířů v Chomutově statky ve vesnici Pesvice, které jim kdysi testamentárně odkázal její manžel (deperd.?), a ponechává si zde doživotně roční rentu 6 hřiven stříbra vyplácenou na sv. Valpurgu, přičemž po její smrti má tato částka připadnout komendě na bohoslužby za ni a jejího manžela.	RBM II, č. 1500 RBM IV, č. 1877	<p>Písař: OT 1</p> <p>Pečet: město Most, II. typ</p>
481 I	1290, V. 24. Domažlice	<p>autogr. NA Praha Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2070, sg. ŘP Chotěšov – 31</p>	Otto, rýnský falckrabě a bavorský vévoda, potvrzuje a rozšiřuje listinu svého otce Heinricha z: 1274, III. 16. U Domažlic (CDB V.2, č. 735) ohledně bezcelního dovozu soli vydanou ve prospěch chotěšovského kláštera, a to z původních 200 beček (<i>cuppa</i>) na 250 beček ročně.	RBM II, č. 1501	<p>Pozn.: srv. též mandát: 1274, III. 16. Domažlice (Heinrich, rýnský falckrabí a bavorský vévoda): CDB V.2, č. 736</p>

482 II	1290, VI. 17. Wrocław	<p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘF Praha, inv. č. 3 prostý opis ověřeného opisu veřejného notáře Jana Jiřího Rozenského z: 1654, II. 14. Praha, (opis XVIII. stol.)</p>	<p>Jakub II. [Šwinka], arcibiskup hnězdenský, uděluje všem, kteří přispějí minoritům ve vratislavské kustodii almužnou nebo budou přítomni jejich kázání, 20 dní odpustků.</p>	-	
483 I	1290, VI. 19. Hulín	<p><i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), str. 76–79 2) MZA Brno, G 10: Sbírka rukopisů MZA, inv. č. 734 (<i>Kopíář olomouckého biskupství</i>), fol. 30b–32a 3) transsumpt ve vidimusu z: 1657, II. 21. Wien (rakovský arcivévoda Leopold Wilhelm), jehož opis: ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 1238 (stará sg. E I 23)</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, stanoví některá zvláštní nařízení pro své poddanské město Kroměříž, které se jinak řídí brněnským městským právem: [1] při ustanovování rychtáře se má biskup poradit s přísežnými, jejich radu má pak vyhledávat i sám rychtář při výkonu své funkce [2] kanovníci a mansionáři kroměřížského kostela mají vlastnit pouze 8 svobodných domů, nicméně jim zůstává povinnost zv. <i>municio civitatis</i> [3] všichni služebníci sídlící ve městě mají respektovat městské právo s výjimkou synů Kunilína z Landesbergu a synů Konráda z Jarohnovic, kteří na to mají privilegia (<i>deperd.?</i>); současný rychtář Meinhard má spolu s Rudolfem ze Štěchovic obdržet svobodný dům, nicméně se zachováním povinnosti <i>municio civitatis</i> [4] biskup povoluje měšťanům svobodnou drábu pozemků ve Štěchovicích se zachováním městské sbírky a desátků; v případě propachtování těchto pozemků platí měšťané městskou sbírku i z nájmu; držitelé těchto pozemků podléhají městskému</p>	RBM II, č. 1502 CDM IV, č. 291	

		<p>právu; biskup dále povoluje užívání biskupského lesa u Hulína, lesy na opačné straně řeky Moravy mohou vykáceť a zbudovat si zde chmelnice; uděluje dále právo výročního trhu týden před a 4 dny po sv. Mořici, běžné trhy se mohou pořádat každý týden vždy ve středu a v sobotu [5] měšťanští věřitelé mohou za přítomnosti soudního posla zatknout na území města dlužníka (není-li klerikem) a zadržet jeho majetek [6] biskup povoluje všem biskupským poddaným volný příchod do města a usazení se zde, a to po předchozím souhlasu a není-li dotýčný stíhán, totéž platí i pro měšťany, kteří chtějí město opustit [7] povoluje volný dovoz zboží [8] povoluje zřítit u městských hradeb místo, kde by se zkoušela jakost stříbra [9] uděluje mílové právo, jež se ale nevztahuje na Hulín [10] nařizuje, aby se platilo při cestě mezi Kroměříží a Hulínem clo nikoli v Hulíně, ale v Kroměříži [11] stanoví městskou daň z měštíř a zahrad na 12 denárů placených na sv. Michala [12] práva daná biskupem mlynáři (<i>deperd?</i>) mají zůstat v platnosti [13] daruje městu les s vinnicemi u Kroměříže a povoluje jeho vykáčení a kolonizaci, z taktu vzniklých lánů se pak mají platit jen větší desátky [14] stanoví, aby se kroměřížským právem řídily rovněž Bílany, [Horní] Moštěnice, Jarohněvice, Kovalovice [u Kojetína], Lešice*, Lověšice,</p>		
--	--	--	--	--

484 I	1290, VI. 23. Wrocław	<i>apogr.</i> Archivum Archidiecezjalne Wrocław, <i>Liber niger Wratisl.</i> , fol. 348b-349b	Lutopecny, Říkovice, Skašnice, Šelešovice, Štěchovice, Újezdec, Vážany a Zlobice; tyto vesnice budou do Kroměříže odvádět rovněž královskou berní. Jindřich IV. Vratislavský vydává svůj testament – zmínky o Kladsku, Broumovu a rovněž o Václavovi II.	CDS VII.3, č. 2140 (falsum!) CDPMin II, č. 645 SUB V, č. 451 (není falsum!)	
485 II	1290, VI. 23. Wrocław	<i>autogr.</i> Archivum Archidiecezjalne Wrocław, sg. C 9	Jindřich IV. Vratislavský uděluje vratislavskému biskupství zmiňované svobody a práva a vrací mu odňaté majetky (mezi nimi byl bezpochyby i Edelštejn , ač není explicitně jmenován).	SUB V, č. 452	
486 II	1290, VI. 23. Wrocław	<i>autogr.</i> (2x) 1) Archivum Archidiecezjalne Wrocław, sg. C 10 (A1) 2) Archivum Archidiecezjalne Wrocław, sg. C 45 (A2) <i>apogr.</i> Archivum Archidiecezjalne Wrocław, <i>Liber niger Wratisl.</i> , fol. 341a-342b	Dětřich, lubižský opat, aj. slezští duchovní žádají papeže Mikuláše IV. o potvrzení transsumované listiny Jindřicha IV. Vratislavského z: 1290, VI. 23. Wrocław (SUB V, č. 452).	SUB IV, č. 454	
487 I	1290, VI. 27. Erfurt	<i>autogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, inv. č. 3	Rudolf I., římský král, uděluje na lenním právu chebským měšťanům Konrádovi a Franzovi Hóferovým (de Curia), vesnici Chocovice (u Chebu) s mlýnem, vesnici Hart/Lesinka a mlýn ve vsi Jindřichov. <i>Inter testes</i> : mistr Jindřich ze Zvíkova, probošt v Xanten a protonotář Rudolfa I.	RBM II, č. 1504 RBM IV, č. 1878 Gradl, str. 153 č. 415	

488 I	1290, VII. 13. –	<p>autogr. BayHStA München, Kloss-ter Windberg Urkunde 31</p>	<p>Heinrich, plebán [od sv. Vavřince] ze Zdouně/Vzdun* (<i>in Nabzdan</i>, tj. „na Zdouni“; Vzduy jsou zamklou těžařskou osadou u obce Hrádek na Sušicku, sv. Vavřinec osamocen stojí dodnes), přijímá od windberského opata Konráda k doživnímu užívání kláštera náležející dvůr ve Vojeticích („Weitz“ na Sušicku, přese ná identita dosud nejistá) za roční poplatek 1 talentu nových řezenských denárů splatného na sv. Jiří poté, co plebán Heinrich tento dvůr vyplatil od sušického měšťana Konráda Oldřichova (za svědectví Vladislava „de Longa Villa“ a sušických měšťanů Heinricha, syna Herwolda, Gotfrieda, Konráda, Walthera, kramáře Konráda a Konráda, syna Wichmanna Schedela) a slíbil, že u zmínovaného dvora nepovolí těžařům doložení zlata; plné desátky mají být odváděny ke dvoru do Albrechtic u Sušice.</p>	RBM II, č. 1505	<p>Písař: ZN 1</p> <p>Pečet: 1) Svoje z Kolince; deperd. 2) město Sušice; deperd.</p> <p>Pozn.: 1) vydavatel ohlašuje svou <i>arentiam sigilli</i>; Svojeho pečeť u této listiny ale ještě viděl a popsal M. Kolář 1883, str. 20; jde o Svojeho ze Zdouně z: 1291, XII. 22. Praha 2) topografické údaje konzultovány s Dr. Janem Lhotákem</p>
489 I	1290, VII. 19. Poděbrady	<p>apogr. 1) insert v konfirmaci: Karla IV. z: 1352, III. 28. Praha, jejíž orig.: SOKA Mělník, AM Mělník, inv. č. 5 2) insert v konfirmaci Vladislava Jagellonského z: 1475, VIII. 31. Praha, jejíž orig.: SOKA Mělník, AM Mělník, inv. č. 16 3) SOKA Mělník, AM</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje městu Mělníku právo udělené Přemyslem Otakarem II. listinou z: 25. XI. 1274 Praha (CDB V.2, č. 758) povolující dovoz zboží na 4 lodích. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	RBM II, č. 1506 CIM II, č. 43	<p>Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: originál existoval ještě r. 1721, viz Soupis městských privilegií z téhož roku v SOKA Mělník, AM Mělník</p>

		<p>Mělník, rukopis 274b, str. 1–2</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení</p> <p>1) Marie Terezie potvrdila: 1748, VIII. 27. Wien</p> <p>2) Josef II. potvrdil: 1782, IX. 5. Wien</p>			
<p>490 I</p>	<p>1290, VII. 20. Poděbrady</p>	<p>apogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 44a-44b</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, osvobozuje na žádost opata Dietricha majetek a poddané waldsasského kláštera nacházející se v loketské provincii od placení všech dávek placených až doposud loketskému purkrabí; zacho- vám má být pouze plat 24 strichů ovsa placených loketskému purkrabí každoročně na sv. Martina. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	<p>cf. RBM IV, č. 1879</p>	<p>Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: srv. listinu s podobným obsahem z: 1290, IX. 22. Nižbor, kde je navíc přidána i soudní imunita a podřízení zemskému soudu v Praze</p>
<p>491 I</p>	<p>1290, VII. 22. Erfurt</p>	<p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 34</p> <p>apogr.: 1) insert v konfirmaci z: 1348, IV. 7. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 297, 307 2) Knihovna Národního</p>	<p>Rudolf I., římský král, ustanovuje, aby všechna léna uprázdněná smrtí vratislavského knížete [Jindřicha IV.] připadla dědičně českému králi V[áclavovi II.].</p>	<p>RBM II, č. 1507 RI VI.1, č. 2346 SUB V, č. 460 ACRB I, č. 36</p>	

		<p>muzea, sg. VI.F.12, fol. 14a-14b</p> <p>3) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 332b-333a</p> <p>4) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i I, fol. 95b</p> <p>5) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 40a-40b</p> <p>tisk</p> <p>Balbín, I VIII, 184</p>		
<p>492 I</p>	<p>1290, VII. 22. –</p>	<p>autogr.</p> <p>NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 634, sg. ŘC Plasy – 53</p> <p>apogr.</p> <p>1) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 89a</p> <p>2) Archiv Národního muzea, Sbirka rukopisů, sg. 1179 (<i>F. B. Scheppel, Lapis sepulchralis</i>), str. 204</p> <p>český překlad</p> <p>NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 123b</p>	<p>Budivoj ze Železnice (Isenberku) prodává se souhlasem své matky a svých příbuzných plaskému klášteru za nespecifikovanou částku svou dědinu v Ledcích (u Plzně) včetně patronátního práva tamtéž a sousedních vsí; prodávající všechny prodávané majetky podle zemského práva osobně obešel.</p>	<p>Písař:</p> <p>P 3 (ruka plaského skriptoria)</p> <p>Pečet:</p> <p>Budivoj z Železnice; pečeť původně přivěšena na hedvábných nitích, dnes odtržena a volně přiložena k listině</p> <p>RBM II, č. 1508</p>

493 I	[1290], VII. 23. U Orvieto	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 45, fol. 168b, č. 51	Mikuláš IV. žádá českého krále [Václava II.], aby všemožně pomáhal gubbijskému biskupu B[envenutovi] v jeho legaci směřující k uherskému králi [Ladislavovi IV.], který se prý příliš stýká s bezvěrci a navíc porušuje základní zásady křesťanského života, vypudiv svou právoplatnou manželku A[lízbětu].	RBM II, č. 1509 Langlois, str. 633 č. 4321	
494 I	[1290], VIII. 1. U Orvieto	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 45, fol. 169, č. 54	Mikuláš IV. žádá pražského biskupa [Tobiáše] o podporu papežského legáta Benvnuta z Gubbia v záležitosti zmiňované výše.	Langlois, str. 634 č. 4342	
495 I	[1290], VIII. 1. U Orvieto	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 45, fol. 169, č. 54	Mikuláš IV. žádá olomouckého biskupa [Dětricha] o podporu papežského legáta Benvnuta z Gubbia v záležitosti zmiňované výše.	Langlois, str. 634 č. 4343	
496 I	1290, VIII. 7. –	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 113 <i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 71b- 72a 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 403a- 403b Nr. 96 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 676– 677 Nr. 96 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassenia</i> , str. 440–441 Nr. 771	Albrecht Nothaft ze Sokolova prodává waldsaskému klášteru za 7 hřiven stříbra 6 dvorů v Hruškové (Birndorf) u Sokolova.	RBM IV, č. 1876 Gradl, str. 152 č. 412 (ad: 1290, III. 1.)	Pečeti: 1) Siegfried, děkan ze Sokolova; deperd. 2) Albrecht Nothaft ze Sokolova; deperd.

497 I	1290, VIII. 9. Racibórz	<i>apogr.</i> (jen regestový extrakt) Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 135 D 261, fol. 83b	Přemysl, vévoda opolský a pán ratibořský, dovoluje Mikulášovi, synu Grobovu z Ratiboře, a Mikuláši z Opavy zbudovat za stanovených podmínek mlýn u Mar-kowic (u Ratiboře).	CDS VII.3, č. 2153 SUB V, č. 468	
498 I	[1290], VIII. 21. U Orvieto	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 45, fol. 68b, č. 348 ²	Mikuláš IV. nařizuje pražskému biskupu [Tobiášovi z Benešova], aby po důkladném prošetření a ověření situace udělil Habartovi ze Žerotína a jeho manželce Scholastice, dceři Zdeslava ze Šternberka, dispenz, neboť oba manželé, jak se až po svatbě zjistilo, jsou příbuzní ve IV. stupni pokrevnosti, což by za normálních okolností bránilo uzavření sňatku, ale oba již mají děti a jejich eventuelní rozvod by působil skandálně.	Palacký, <i>Reise nach Italien</i> , str. 49 č. 390 RBM II, č. 1510 CDM IV, č. 292 Potthast II, č. 23362 Langlois, str. 504 č. 3104	
499 II	1290, VIII. 22. Erfurt	<i>apogr.</i> 1) transsumpt ve vidimaci z: 1482, V. 25. – (komtur chebských německých rytířů) : StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 845 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 120b- 121a Nr. 28 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 210– 211 Nr. 27 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassensta</i> , str. 442 Nr. 773	Rudolf I., římský král, potvrzuje urovnání sporu mezi norimberským purkrabím Friedrichem [III. z Hohenzollernu] a waldsasským klášteřem o hrad Falkenberg v Horní Falci (<i>super castro de Valkenbergk</i>).	Gradl, str. 153 č. 416	

500 II	1290, IX. 1. Glauchau	<i>tisk.</i> (dle CDLS)	Friedrich ze Šumburka spolu se svými syny Hermannem, Friedrichem , Dietrichem a Friedrichem prodávají míšeňskému probošтови Bernhardovi z Kamenice pro klášter cisterciáček v Marienstern zmiňované vesnice.	CDLS I ² , č. 83	
501 II	1290, IX. 9. –	<i>autogr.</i> Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőképtalan Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 25, fasc. 1, nr. 6 <i>čb fotografie</i> MOL Budapest, sg. DF 236347 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu ostřihomskou kapitulou z: 1292, I. 4. –, jejíž orig.: Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőképtalan Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 41, fasc. 3, nr. 5 <i>čb fotografie</i> MOL Budapest, sg. DF 237226	Ondřej III., uherský král, potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z: 1288, III. 21. – týkající se ostřihomského cla; se zmínkou o Čechách (viz výše).	–	
502 II	1290, IX. 9. –	<i>apogr.</i> Primási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőképtalan Magánlevéltára,	Ondřej III., uherský král, potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z: 1288, IV. 18. – týkající se ostřihomského cla; se zmínkou o Čechách (viz výše).	–	

503 II	[1290], IX. 9. Orvieto	sg. Acta radicalia, Lad. 47, fasc. 4, nr. 1 <i>čb fotografie</i> MOL Budapest, sg. DF 237791 <i>autogr.</i> (2x) 1) Archivum Archidiece- zjalne Wrocław, sg. R 53a (A1) 2) Archivum Archidiece- zjalne Wrocław, sg. R 78 (A2) <i>apogr.</i> Archivio Segreto Vatica- no, <i>Reg. Vat.</i> 45, fol. 78a	Mikuláš IV. potvrzuje vratislavskému biskupství privilegium udělené Jindřichem IV. Vratislavským: 1290, VI. 23. Wrocław (SUB V, č. 452).	SUB V, č. 476	Pečet': (A1–A2) bula Mikuláše IV. na hedvábných nitích; deperd.
504 I	1290, IX. 13. Nížbor	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zruše- ných klášterů, inv. č. 1955, sg. ŘP Doksany – 10 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1331, IX. 8. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zruše- ných klášterů, inv. č. 1960, sg. ŘP Doksany – 15	Václav II., český král a moravský mar- krabě, na žádost doksanského probošta Siegfrieda zakazuje všem provinciálním úředníkům vymáhat bez souhlasu doksanského probošta nebo panovníka od doksanského kláštera mimořádné služby a stanoví, že ty služby, jimiž jsou povinni loketskému purkrabímu, nejsou přenosné na jiné úředníky. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1511	Písarž: V II 13 (vyšehradská škola I) Pečet': Václav II., I. typ
505 I	1290, IX. 13. Nížbor	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 35	Albrecht, hrabě z Hohenbergu, prodává hrad Weissenec, vesnice Merdingen, <i>Tungen</i> a <i>Keilzeiten</i> v Breisgau Václa- vovi II. za 400 pražských hřiven stříbra a přijímá je od něj v dědičné léno.	RBM II, č. 1512 ACRB I, č. 37	Písarž: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I)

				<p><i>apogr.</i> 1) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 354 2) Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis a 27, fol. 178b-179a 3) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 305a-305b 4) Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 392a-393a</p>		<p>Pečet': ohlášena pečet' Albrechtia z Hohenbergu; deperd.</p>
<p>506 I</p>	<p>1290, IX. 16. U [Českého] Krumlova</p>		<p>Vok ze Strunkovic [nad Blanicí] se ženou a dětmi oznamuje, že prodal Bartoloměji, opatu zlatokoronského kláštera, vesnici Záhoří (u Prachatic) za 100 talentů vídeňských denárů, a dále mu zapisuje Drslavovu horu.</p>	<p><i>autogr.</i> SOA Třeboň, pob. Český Krumlov, VS Český Krumlov, sg. I 1 A a č. 2</p>	<p>UB Goldenkron, č. 11 RBM II, č. 1513</p>	<p>Pisář: SC 1</p> <p>Pečetí: 1) Vítek z Krumlova 2) deperd.; ohlášen Jindřich, bratr Voka ze Strunkovic 3) Jindřich z Rožmberka, II. typ 4) Vok ze Strunkovic (též z Krumlova, z Frýdlantu), II. typ</p>
<p>507 I</p>	<p>1290, IX. 22. Nížbor</p>		<p>Václav II., český král a moravský markrabě, osvobozuje na žádost opata Dietricha majetek a poddané waldsaského kláštera nacházející se v loketské provincii od placení všech dávek placených až doposud loketskému purkrabí, z jehož jurisdikce je</p>	<p><i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 43b-44a</p>	<p>RBM IV, č. 1879 Gradl, str. 154 č. 419</p>	<p>Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: srv. listinu s podob-</p>

508 I	1290, IX. 22. Nížbor	<p>autogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 115</p> <p>apogr. 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 43a- 43b 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 402, fol. 21b- 22a Nr. 28 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 406, fol. 21a- 21b Nr. 28 4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassensta</i>, str. 442 Nr. 775</p>	<p>vyjímá a podřizuje je toliko pražským beneficiářům; zachován má být pouze plat 24 strichů ovsa placených loketskému purkrabí každoročně na sv. Martina. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p> <p>Václav II., český král a moravský mar- krabě, vrací waldsasskému klášteru patronátní právo kostela v Kynšperku [nad Ohří], které omylem předtím udělil křížovníkům s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>RBM II, č. 2731 (ad: 1290, IX. 23.) Gradl, str. 154 č. 418</p>	<p>ným obsahem lišící se toliko datem a absencí klausule o soudní imu- nitě (podtrženo): 1290, VII. 20. Poděbrady</p>
509 I	1290, IX. 25. Erfurt	<p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 36</p> <p>apogr. 1) insert v confirmaci z: 1348, IV. 7. Praha (Karel IV.): NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 308 2) FRB V, str. 173 (Přibík Pulkava z Radenína)</p>	<p>Rudolf I., římský král, potvrzuje dědic- kou smlouvu uzavřenou mezi Václavem II. a Jindřichem IV., knížetem vratislav- ským, týkající se Václavova nástupnictví po Jindřichovi na vratislavském a slez- ském území, pokud by Jindřicha přežil.</p>	<p>RBM II, č. 1514 ACRB I, č. 38 RI VI.1, č. 2374 SUB V, č. 477</p>	<p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pozn.: srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1288, III. 9. Praha c) 1290, I. 30. – d) 1290, II. 27. – e) 1290, XII. 23. – f) 1296, VI. 3. Praha</p>

		<p>3) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 13b-14a</p> <p>4) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 332a-332b</p> <p>5) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 95a-95b</p> <p>6) NA Praha, Sbírká rukopisů, č. 2443, fol. 39b-40a</p> <p>tisk</p> <p>Balbín I, VIII, 183</p> <p>český překlad</p> <p>V. Hájek, Kronyka Česká, 1541, fol. 261b</p>			
<p>510 I</p>	<p>1290, IX. 26. Erfurt</p>	<p>autogr.</p> <p>NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 37</p> <p>apogr.</p> <p>1) insert v konfirmaci z: 1348, IV. 7. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 310</p> <p>2) FRB V, str. 174 (Přibík Pulkava z Radenína)</p> <p>3) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 14b</p>	<p>Rudolf I., římský král, uděluje Václavovi II. knížectví vratislavské, slezské a všecka ostatní říšská léna uprázdněná smrtí Jindřicha IV., knížete vratislavského.</p>	<p>RBM II, č. 1516 ACRB I, č. 39 MGH CC III, č. 444</p> <p>RI VI.1, č. 2375 SUB V, č. 478</p>	

511 I	1290, IX. 26. Erfurt	<p>4) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 332b-333a</p> <p>5) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 95b-96a</p> <p>6) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 40b-41a</p> <p>tisk Balbin I, VIII, 83</p> <p>autogr. NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 38</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1348, IV. 7. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 298, 309</p> <p>2) FRB V, str. 174 (Přibík Pulkava z Radenína)</p> <p>3) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 15b-16a</p> <p>4) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 333b-334a</p> <p>5) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 96b-97a</p> <p>6) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 41b-42b</p>	Rudolf I., římský král, potvrzuje dědičně českým králům arcibiskupský úřad a právo volit římské krále a zdůrazňuje, že tato práva náležela již Václavovým předchůdcům, nejsou tedy Rudolfem nově udělena.	RBM II, č. 1515 ACRB I, č. 40 RI VI.1, č. 2376 MGH CC III, č. 444	
----------	-------------------------	---	---	--	--

512 II	1290, IX. 30. –	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 103, č. 20	<i>titisk</i> Balbín I, VIII, 24 <i>český překlad</i> V. Hájek, Kronyka Česká, 1541, fol. 262a	Arnold, syn Martinův, zakládá oltář v kostele Sv. Hrobu v Nise k počtě sv. Kříže, sv. Petra a Pavla a vybavuje jej jmenovanými majetky. <i>Inter testes:</i> Petr z Vidnavy , misský měšťan	CDS VII.3, č. 2162 Stelmach I, str. 144 č. 671 SUB V, č. 479				
513 I	1290, X. 13. Praha	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, VS Sedlec, inv. č. 6		Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje sedleckému klášteru koupi vesnic Břežany, Nová Ves (u Kolinek), Kravaře a Radhostice od Hynka z Dubé, jenž tyto majetky měl od Václava II. (<i>deperd.?</i>), rezignuje na všechna svá práva, která zde měl, a uděluje těmto statkům ty svobody, jichž užívají ostatní sedlecké majetky. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1517		Pisár: V II 1 (M. Jindřich; vyše- hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ		
514 II	1290, X. 14. Gniezno	<i>autogr. (2x)</i> 1) Archiwum Archidiece- zjalne Wrocław, sg. C 42a (A1) 2) Archiwum Archidiece- zjalne Wrocław, sg. C 42b (A2)		Jakub II. [Šwinka], hnězdenský arcibiskup, spolu s dalšími polskými biskupy shromážděnými na synodě potvrzuje mimo jiné vratislavskému biskupství privilegium udělené Jindřichem IV. Vratislavským: 1290, VI. 23. Wrocław (SUB V, č. 452).	SUB V, č. 480				
515 I	1290, X. 20. Praha	<i>apogr.</i> <i>registrový extrakt</i> APH, Archiv Pražské kapituly, sg. XXV, fol. 9a		Václav II., český král a moravský markrabě, povoluje pražskému biskupu Tobiášovi [z Benešova] na jeho vlastní žádost, aby směl opevnit biskupský hrad	RBM II, č. 1518		Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ		

			<p>Kojetín, kteréžto hradby mají v budoucnu mířit následky částých kumánských vpádů, jež zdejší území zakouší; stanoví, aby se obyvatelé Kojetína řídili na Moravě platným městským právem a (explicitně nejménovanými) privilegii, která byla doposud Kojetínu udělena a na Tobiášovu žádost Václavem potvrzena (listinou z: 1288, I. 27. Praha); svým moravským komorníkům Václav zakazuje jakkoli obyvatele Kojetína obtěžovat. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>		<p>Pozn.: starším privilegiem byla nejspíš listina moravského markraběte Přemysla z: 1233, XII. 2. Znojmo (CDB III.3, č. 278)</p>
<p>516 I</p>	<p>1290, XI. 3. U Norimberku</p>	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1296, XII. 15. Praha (pražská kapitula), jejíž orig.: NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 106</p>	<p>Děřich, převor od sv. Ondřeje v Orvietu, kvituje část platu (48,5 hřivny jakožto splátky za 12 let) povinného vyšehradskou kapitulou papeži prostřednictvím vyšehradského kanovníka Rapoty a povoluje odklad pro splacení další části dlužného cenzu na 12 let, a to kvůli válečným pohromám.</p>	-	
<p>517 I</p>	<p>1290, XI. 9. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 44b</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, uděluje waldsasskému opatu Dietrichovi statky, které kdysi náležely žateckému měšťanu Děřichovi i řeč. Brunner ve vesnici Holatice u Žatce a které na krále (nejspíš nezlistiněným?) rozhodnutím zemského soudu) spadly. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	<p>RBM IV, č. 1880 Gradl, str. 154–155 č. 420</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: inter testes: Jescho Sazensis, protonotarius noster per Moraviam</p>
<p>518 II</p>	<p>1290, XI. 13. Wien</p>	<p><i>řisk</i> dle: Thesaurus anecdotorum VI.2</p>	<p>Albrecht, vévoda rakouský a štyrský, potvrzuje kartuziánům v Seitzu privilegia Přemysla Otakara II. a Rudolfa I.</p>	<p>Thesaurus anecdotorum VI.2, č. 23</p>	

519 I	1290, XI. 14. Praha	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1294, XII. 31. Praha (česká královna Guta), jejíž orig.: SächsHStA Dresden, 10002 Finanzarchivurkunden, Nr. 7250	Václav II., český král a moravský markrabě, potvrzuje na žádost zemského komtura pro Čechy a Moravu Ditolda německým rytířům držbu vesnic [Velké a Malé] Ččovice, které jim věnovala (dle svědectví <i>deperd.</i> listiny Václava I.) Bohuslava, vdova po Mutinovi; poté ale přešly na Václava I., jenž je prodal Vilémovi z Miličina, který je řádu prodal za 210 pražských hr. stříbra. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	Schieckel I, č. 1645	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ
520 I	1290, XI. 15. Praha	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 5/IB <i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/II (<i>Vyšebrodský kopiář</i>), str. 12–13	Václav II., český král a moravský markrabě, dovoluje (na žádost opata Otty [II.]) vyšebrodskému klášteru za 500 hriven stříbra odkoupit statky v Hořici [na Šumavě], které patřily Závishi z Falkenštejna (jenž je koupil od Jindřicha z Kosovy Hory), avšak byly po Závishiově procesu zemským soudem přisouzeny českému králi. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	UB Hohenfurt, č. 38 RBM II, č. 1519	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšebrodská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
521 I	1290, XI. 16. Praha	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 81/III	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, přifařuje na žádost opata [Otty II.] podané vyšebrodského kláštera náležející původně ke kostelu v Boršově [nad Vltavou], kde hodlá klášter vybudovat svůj dvůr (grangii), ke kostelu v [Kamenném] Újezdě.	UB Hohenfurt, č. 39 RBM II, č. 1520	Písař: T 14 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret
522 I	1290, XI. 21. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 107a–107b	Jan, probošt vyšehradský a kancléř českého království, ukončuje spor vedený s plaským klášterem o pozemky v Újezdě pod Peřínem přijetím 2 hriven zlata od plaského kláštera; plaský opat	RBM II, č. 1521	Pečet: ohlášena pečeť vyšehradského probošta Jana

			<p>opíral svůj nárok o listinu, již vyšehradský probošt mistr Diviš vyměnil sporné pozemky s plaským klášteřem za ostrovy pod Vyšehradem a 3 hř. zlata k tomu (1251, III. 8. Praha – CDB IV.1, č. 205 = Divišova listina; cf. 1253, VI. 15.- CDB IV.1, č. 272 = souhlas vyšehradské kapituly se směnou), avšak probošt Jan to považoval za neadekvátní náhradu, teprve dorovnáním oněch 2 hř. považuje směnu za právoplatnou a Vyšehrad nepoškozující.</p> <p><i>DPM: mistr Václav, vyšehradský kanovník a hradecký plebán</i></p>		<p>Pozn.: souhlas vyšehradské kapituly s obsahem listiny srv. níže: cf. RBM II, č. 1521</p>
<p>523 I</p>	<p>1290, XI. 21. Vyšehrad</p>	<p><i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášteřů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 106b</p>	<p>Bartoloměj děkan a kapitula vyšehradská souhlasí s postoupením některých poli pod Peřínem plaskému klášteři vyšehradským proboštem Janem.</p>	<p>cf. RBM II, č. 1521</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť vyšehradské kapituly</p> <p>Pozn.: jde o kanonický souhlas vyšehradské kapituly s listinou výše: RBM II, č. 1521</p>
<p>524 I</p>	<p>1290, XII. 1. Frydlant</p>	<p><i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1331</p>	<p>Rulko z Bieberštejna testamentárně daruje cisterciáckému klášteři Altzelle kostel v Mochově (<i>Mochau</i>).</p>	<p>RBM II, č. 1524 RBM IV, č. 1881</p>	<p>Pečet: Rulko z Bieberštejna, II. typ</p>
<p>525 I</p>	<p>1290, XII. 7. U Norimberku</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv vyšehradské kapituly, inv. č. 99</p>	<p>Dětřich, převor kláštera sv. Ondřeje v Orvietu a papežský kolektor v Německu, potvrzuje příjem části platu (11 erfurtských hřiven a 1/2 lotu surového stříbra – <i>conbusii argenti</i>), kterým je povinována kapitula vyšehradská papeži;</p>	<p>RBM II, č. 1525 NorimbUB III, č. 808</p>	<p>Písař: W 5</p> <p>Pečet: Dětřich, převor od sv. Ondřeje v Orvietu</p>

526 I	1290, XII. 8. Nürnberg	<p><i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1333</p> <p><i>apogr.</i> SächsHStA Dresden, 10004 Kopiale, Nr. 1324 (<i>Kopialbuch des Landkom- turs Albrecht v. Witzle- ben</i>), fol. 124a</p>	<p>Dětřich plat přijímá prostřednictvím českého královského notáře Heřmana.</p> <p>Friedrich [III. z Hohenzollernu], norimberský purkrabí, potvrzuje německým rytířům v Chebu z autority římského krále Rudolfa I. pokojnou držbu statků v Au/Loužek.</p>	<p>Schieckel I, č. 1650 Gradl, str. 155 č. 421 Nürnberg 3, č. 809 Lampe str. 424 č. 489 RBM IV, č. 1882 (ad: 1290, XII. 11.)</p>	<p>Pečet: Friedrich III., purkrabí norimberský</p> <p>Pozn.: viz listinu chebských německých rytířů z: 1291, IV. 14. –</p>
527 I	1290, XII. 23. –	<p><i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 116</p>	<p>Gotšalk, kvardján minoritů v Chebu, a Heinrich, plebán a komtur německých rytířů tamtéž, vidimují:</p> <p>A) listinu Přemysla Otakara II. z 1275, IX. 12. Kamyk (CDB V.2, č. 792), již Přemysl Otakar II. potvrzuje donací Václava I. (1251, III. 13. Starý Hrádek = CDB IV.1, č. 207) na patronátní právo ke kostelu v Plané (u Českých Budějovic), a</p> <p>B) listinu Václava II.: 1290, IX. 22. Nížbor (viz výše) na patronát v Kynšperku [nad Ohří] ve prospěch waldsaského kláštera.</p>	<p>Gradl, str. 155 č. 422 Lampe str. 425 č. 491</p>	<p>Pečet: 1) konvent minoritů v Chebu; frag. 2) Heinrich, plebán a komtur německých rytířů v Chebu; frag.</p> <p>Pozn.: srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1288, III. 9. Praha c) 1290, I. 30. – d) 1290, II. 27. – e) 1290, IX. 22. Nížbor f) 1296, VI. 3. Praha</p>
528 I	1290, – –	<p><i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 7/IV</p>	<p>Bratři Vitek a Vok z [Českého] Krumlova darují vyšebrodskému klášteru vesnice Oldřís, Dražeň a Vysoká (Hohenschlag) za spásu duše Závíše z Falkenštejna.</p>	<p>UB Hohenfurt, č. 40 RBM II, č. 1526</p>	<p>Písař: AV 3</p> <p>Pečet: Vitek z Krumlova</p>

529 I	1290, - -	<i>apogr.</i> SOKA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9, fol. 5a-6a <i>německý překlad</i> SOKA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9	Mikuláš [I.], opavský vévoda, potvrzuje městu Opava plnou soudní pravomoc, snižuje peněží pokuty a prikazuje vymezit hranice vesnice Skřipov.	RBM II, č. 1527 CDM IV, č. 293 SUB V, č. 492	Pečet: ohlášena pečeť Mikuláše Opavského Pozn.: viz listinu výše: 1288, V. 26. Opava (RBM II, č. 1454)
530 I	1290,- Regensburg	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 275	Heinrich II. [z Rottenecku], řezenský biskup, vidimuje řádu augustiniánů-eremitů odpustkovou listinu papeže Mikuláše IV. z: 1289, II. 6. Řím (Pothast II, č. 22 873).	Kadlec 1985, str. 392–393 č. 194	
531 II	1290,- U Brém	<i>apogr.</i> transsumpt v notářském instrumentu Františka de Maeseck z: 1461, VII. 14. Köln am Rhein, jehož orig.: NA Praha, Archiv maltézskeho veľkopřevorství v Praze, inv. č. 1095	Giselbert, brémský arcibiskup, vidimuje list Innocence IV. z: [1254], IV. 9. Laterán (CDB V.3, č. 1008), v němž papež povoluje johanitům konat bohoslužby a sbírky ve všech kostelích, pochovávat mrtvé a přijímat zpět do cirkve i nejtěžší hříšníky.	-	
532 II	1290,-	<i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 1298	Ondřej III., uherský král, potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z: 1278, post VIII. 26. (CDB: 0) pro Omodea de Aba – zmínka o českém králi .	CDA XXII, č. 413	
533 II	1290,- -	<i>autogr.</i> StA des Kantons Zürich, sg. C I, Nr. 3281a	Tzv. první rotulus rakouské vévodkyně [Anežky] obsahující příjmy a zástavy v Aargau. <i>Inc.: Dis ist das gelt, das miner fröwn der herzogin us beneynt und gegeben ist</i>	HU II.1, str. 174– 181	
534 II	[cca 1290,-] -	<i>autogr.</i> StA des Kantons Zürich,	Tzv. druhý rotulus rakouské vévodkyně [Anežky] obsahující přehled zástav	HU II.1, str. 182– 186, 196–197	

			sg. C I, Nr. 3286b	v Lenzburgu, Eigenu, Bözbergu, Badenu a Bremgartenu. <i>Inc.: Hec est summa bonorum illustris domine mee A[gnete], Dei gracia ducise Austrie, obligatorum in officio Lenzenburg</i>		
535 II	[cca 1290,-] –		<i>autogr.</i> StA des Kantons Zürich, sg. C I, Nr. 3286c	Rotulus obsahující zástavy rakouské vévodkyně [Anežky] v Bözbergu. <i>Inc.: Hii sunt reditus domine mee ducise obligati in officio Bözberg</i>	HU II.1, str. 187	
536 II	[cca 1290,-] –		<i>autogr.</i> StA des Kantons Zürich, sg. C I, Nr. 3286e	Tzv. třetí rotulus rakouské vévodkyně [Anežky] obsahující přehled zástav v Muri, Meienbergu, Badenu, Lenzburgu, Bözbergu, Eigenu, Sursee a Sempachu. <i>Inc.: Hii sunt reditus obligati in officiis Mure et Meienberg, qui ad dominam meam ducisam dicuntur pertinere</i>	HU II.1, str. 188–192	

1291

537 I	1291, I. 6. Brno		<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2693, sg. ŘC Zbraslav, fasc. 1, kart. 38 (dříve: NK ČR v Praze, sg. II B 18, č. 46)	Guta, česká královna a moravská markraběnka, stanovi, aby obyvatelé vesnice <i>Radmels</i> , kteří užívají les u Banína, jenž byl spolu s Banínem darován Václavem II. jeho notáři Janovi ze Žárova (deperd.?), platili nadále za užívání tohoto lesa obvyklý poplatek (<i>annona forestalis</i>) Janovi, tak jak tento poplatek doposud platili Banínu. <i>DPM: mistr Bohuslav, protonotarius moster</i>	RBM IV, č. 1883	Pozn.: srv. listinu níže: 1293, XII. 29. Zbraslav
------------------------	---------------------	--	--	---	-----------------	---

538 I	1291, I. 17. Olomouc	<i>apogr.</i> transsumpt v notářském instrumentu z: 1341, IX. 1. Praha (in ambitu eccl. Prag.) (Drahušek Vojslavův z Tisova), jehož orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 228	Měšek Těšínský a Boleslav Opolský, vévodové opolští, slibují, že budou pomáhat Václavovi II. proti komukoliv, že jej budou doprovázet s vojenskou hoto- vostí, bude-li toho zapotřebí, a to na vlastní náklady, povede-li cesta do Čech, na Moravu, do Polska, Slezska, Krakovska či Slávie, pokud bude mít namířeno do Uher či Říše, má jim Václav něco hradit; Václav a jeho lidé mají mít volný přístup do hradů obou vydavatelů; Václav se zavazuje oba hmotně odměňovat z případných územních zisků a dále oba vykoupit, padli-li by do nepřátelského zajetí; Václav se dále zavazuje urovnávat spory mezi oběma na straně jedné a eventuelními dalšími polskými knížaty, s nimiž by Václav uzavřel podobný pakt.	RBM II, č. 1530 CDS VII.3, č. 2179 ACRB I, č. 41 SUB VI, č. 3	<i>Pozn.:</i> mezi svědky vyšehradský probošt a český kancléř Jan a mistr Jan ze Sadské
539 I	[1291], I. 18. U Orvieta	<i>apogr.</i> 1) Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 45, fol. 137b č. 674 2) transsumpt ve vidimusu z: 1336, I. 16. Magdeburg (magdeburský arcibiskup Otto), jehož orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1348, sg. ŘK1 Cheb – 24 (RBM IV, č. 259) 3) transsumpt ve vidimusu z: 1372, IV. 14. Cheb (Jan,	Mikuláš IV. vyjímá klarisky z povinnosti platit jakékoliv poplatky (<i>subsidia</i>) pa- pežským legátům.	Potthast II, č. 23 528 Langlois, str. 597 č. 4038	

540 I	1291, I. 30. Kadoltsburg	alexandrijský patriarcha a papežský legát), jehož orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1356, sg. ŘKI Cheb – 32 <i>autogr.</i> StA Bamberg, Brandenburger Urkunden 61	Engelhardt Nothaft z Vildštejna prodává Fridrichovi [III. z Hohenzollernu], norimberskému purkrabí, a jeho dědicům své příjmy (explicitně uvedené, vše včetně své váhy) v Braunersgrünu atd. se souhlasem své ženy Kateřiny, svých dědiců a rovněž se souhlasem římského krále Rudolfa I., od něhož je dostal v léno.	Gradl, str. 157–158 č. 427	Pečet: Engelhard Nothaft z Vildštejna; deperd.
541 I	1291, II. 2. –	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci: 1291, V. 11. – (Dětrich, olomoucký biskup), jejíž dnes <i>deperd.</i> orig.: Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein-Hausarchiv, U 11. 5. 1291	Jindřich z Liechtenštejna se svou manželkou Petruší prodávají klášteru v [Dolních] Kounicích vesnice Pouzdrany a Popice se vším příslušenstvím, tj. s horním právem, mlýnem a lesy za 1100 hř.	Zemek–Turek, č. 19 Moravské a slezské listiny I, str. 41, č. 18	Pečetí: ohlášeny pečeti: 1) Jindřicha z Liechtenštejna 2) jeho ženy Petruše Pozn.: listina je zmatečně tištěna v: RBM II, č. 1774 (ad: 1297,-) a CDM V, str. 59 č. 60 (rovněž ad: 1297,-), kde je vydána jako listina, v níž Jarloch, [dolho]kounický probošt, kupuje pro svůj klášter od Jindřicha z Liechtenštejna vesnici „Poryčany“ (jde

542 I	1291, II. 7. Brno	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 39</p> <p><i>apogr.</i> Lobkowitzký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowitzká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 430–431</p>	<p>Jindřich z Wüsteube, purkrabí hradu [Pieskowa] Skala (Stein) ve vévodství krakovském, postupuje své hrady Skalu a Nový Hrad (u Slawkówa) a jiné hrady, které obdržel od Jindřicha IV. Vratislavského, Václavovi II. a přijímá je od něj v dědičné léno s příslibem příjmu 300 krakovských hřiven stříbra a soudní pravomocí na vévodských statech k hradům náležejících poté, co Václav II. tyto majetky ovládne; než se tak stane, má si tuto částku hojit z příjmů ze solného cla a ze cla uvaleného na olovo (<i>supra salis vel plumbi</i>).</p>	RBM II, č. 1531 ACRB I, č. 42 SUB VI, č. 7	<p>bezpochyby o zkomolené Pouzdřany) a Popice. Původcem tohoto regestu je Dlabáč 1817, str. 12, který ale informaci čerpá z Cerroniho rukopisu dnes v MZA, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 704</p> <p>Pečeť: Jindřich z Wüsteube</p>
543 I	1291, II. 8. Brno	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmacích: 1) 1351, III. 25. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: SOKA Svitavy se sídlem v Litomyšli, AM Jevíčko, Listiny, inv. č. 1 (RBM V.3, č. 1048)</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, vydává celní privilegium pro Jevíčko a stanoví, aby se řídilo tímž právem, jako užívá město Uničov. <i>Bez DPM formule</i></p>	RBM II, č. 1532 CDM V (Suppl.), str. 293 č. 95 (ex orig. in curia eiusdem civit.)	<p>Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: listinu užil falsátor při sestavování listiny hlásící se do: 1258,</p>

544+ I	1291, II. 9. Praha	2) 1454, III. 30. Praha (Ladislav Pohrobek), jejíž opis v: SOkA Svitavy se sídlem v Litomyšli, AM Jevíčko, Kopiař listin U8 <i>apogr.</i> 1) údajně jako insert v dnes již <i>deperd.</i> konfirmaci Janem Luceburským: 1341, VIII. 24. Praha (RBM IV, č. 2211) 2) moderní opis: NA Praha, Přepisy (z archivu pražského arcibiskupství: Registrata fasc. VI: 1637–1651)	Václav II., český a polský král (<i>sic!</i>), potvrzuje Jakubu, plebánovi [od sv. Jiljí] v Miroticích, svému kaplanovi, údajně starší privilegia Přemysla Otakara II. a jeho předchůdců, v nichž se údajně praví, že ke kostelu patří vesnice „Lom“, 1 popluží v „Libnici“, louka pod horou Chlum, půl lánu v „Cerhonicích“, mlýn se 2 koly, s loukou řeč. Ohrada a s jezem vč. práva rybolovu u Mirotic; dále desátky se 2 poplužími ve Staré Vsi, v „Sevozeticích“, „Svičicích“ a desátky v „Žalužanech“ ze 4 popluží, taxativně vymezené desátky byly údajně potvrzeny biskupy; dále je zde obsažena soudní imunita vztahující se na provinciální úředníky i městského rychtáře, přičemž jurisdikce nad poddanými má náležet plebánovi; kostelní majetek je dále vyjmut z berní povinnosti. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 2733 (†)	VIII. 6. U Křivoklátku (CDB V.1, č. 160 ^{††}) Pozn.: táž listina se dochovala ve formě moderního přepisu ještě jednou, a to pod datem: 1299, II. 13. Praha (NA Praha, Přepisy – z archivu pražského arcibiskupství, Lib. I Proventuum ab a. 1600–1660, num. 96)
545 I	1291, II. 26. Olomouc	<i>autogr.</i> SOkA Olomouc, AM Litovle, inv. č. 2, sg. A-I–2 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci Zik-	Václav II., český král a moravský markrabě, povoluje litovelským měšťanům kupovat svobodné šlechtické statky, které budou zpoplatněny podle lánů v Medlově a Uničově (<i>Civitas nova</i>), vyjímá je z jurisdikce zemského i provinciálních soudů a podřizuje soudu	RBM II, č. 1533 CDM IV, č. 294	Písař: V II 14 = J VI 1 Pečet: na nejspis původní úvazy Václavovy pečeti (I. typu) sekundár-

546 I	1291, III. 4. Praha (Pražský hrad)	mundem Lucemburským z: 1421, IV. 23. Olomouc, jejíž orig.: SOkA Olomouc, AM Litovle, inv. č. 16, sg. A-1-7 <i>autogr.</i> SOA Třeboň, prac. Jindřichův Hradec, RA pánů z Hradce, inv. č. 1, sg. č. 1	městskému, povoluje zúrodnit dosud ladem ležící pozemky ve městě, zakazuje šlechtě bránit poddaným odcházet do města a uděluje městu mílové právo. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1534	ně přivěšena sekretní pečeť města Olomouce z přelomu 14./15. stol.
547 I	[1291], III. 6. U Orvieta	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 18: Dominikánský klášter Olomouc, sg. A 10	Guta, česká královna a markraběnka, dovoluje svému služebníku Rudlínovi na německém právu lokovat Lysou [nad Labem] s dvouletým odkladem platů počítáno od sv. Václava (pak mají kolonisté platit z každého lánů na sv. Michala 3 fertyny stříbra), přičemž za každý vyměřený lán zaplatí Rudlín komoře 1 hř. stříbra; dědičně mu dále uděluje rychtu tamtéž se 3 lány, hospodou a 1/3 výnosů ze soudních pokut, mlýn a rameno řeky Labe zvané Tůně (<i>Thonie</i>) k rybolovu, z něhož mají Rudlín a jeho dědicové každoročně dodávat na královnin stůl 4 talenty ryb.	RBM II, č. 1535 CDM IV, č. 295 Potthast II, č. 23590 AZK I, č. 332	<i>Pečeť:</i> Guta, česká královna a moravská markraběnka
548 II	1291, III. 13. Bolków	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 91, Nr. 113	Bolek, slezský vévoda a pán Lwówka, potvrzuje prodej 25 lánů v <i>Herrmannsdorfu</i> (= Horní Heřmanice u Javorníka) od rytíře Jindřicha zvaného Bohemus opatu lebušskému.	CDS VII.3, č. 2189 Stelmach I, str. 147 č. 686 SUB VI, č. 13	<i>Pečeť:</i> bula Mikuláše IV. na hedvábných nitích
549 II	1291, III. 14. Nysa	<i>apogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 135 D 184a, fol. 49a-49b	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, potvrzuje urovnání sporu o desátky mezi cisterciáckým klášterem Henryków na straně jedné a bratry Jakubem a Ře-	SUB VI, č. 14	

550 I	[1291], III. 15. U Orvieto	<p>apogr.</p> <p>1) Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 46, fol. 19, č. 98</p> <p>2) transsumpt ve vidimusu vyšehradského děkana Jindřicha a vyšehradského kustoda Mikuláše z: 1316, II. 14., jehož orig.: Archivum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 66, Nr. 65</p>	<p>hořem ze Skalice na straně druhé.</p> <p><i>Inter testes: Frizco, plebán ve Vidnavě</i></p> <p>Mikuláš IV. píše opatovi sedleckého kláštera [Heidenreichovi] a proboštovi míšeňského kostela mistru Bernhardovi z Kamence, aby provedli vizitaci špitálů křížovníků s červenou hvězdou a postarali se o nápravu neřádů, k nimž tam dochází – tato papežova výzva je reakcí na stížnosti, které do Říma adresoval mistr křížovníků s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze (<i>deperd.</i>).</p>	Palacký, Reise nach Italien, str. 49 č. 393 RBM II, č. 1536 Stelmach I, str. 147 č. 687	Pozn.: vlastní vizitaci viz u: 1292, VI. 27. Praha
551 I	[1291], III. 18. U Orvieto	<p>apogr.</p> <p>Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 46, fol. 13b, č. 71</p>	<p>Mikuláš IV. píše pražskému biskupu [Tobiášovi z Benešova] ve věci žádosti (<i>deperd.</i>) Beneše z Vartenberka a jeho ženy Anežky, dcery Čenka z Ronova, kteří až po svatbě a narození dětí zjistili, že jsou ve 3. a 4. stupni příbuzní; vzhledem k tomu, že by eventuelní rozvod působil skandálně, nařizuje papež biskupovi, aby po řádném prošetření celé záležitosti udělil oběma manželům dispens.</p>	Palacký, Reise nach Italien, str. 49 č. 394 RBM II, č. 1537 Potthast II, č. 23614 Langlois, str. 665 č. 4612	
552 II	1291, III. 21. –	<p>autogr.</p> <p>StA Basel – Stadt, sg. Klosterarchiv Gnadental Urkunde Nr. 6</p>	<p>Sofie z Klingenu prodává klášteru v Gnadenthalu statek v Müsbachu.</p> <p><i>Inter testes:</i> Heinrich z Embrachu, „der herzogin (tj. Anežky, rakouské vévodkyně) kaplan von Osterreich“</p>	UB Basel III, č. 8	
553 I	1291, III. 23. Opava	<p>autogr.</p> <p>NA Praha, Česká finanční prokuratura, inv. č. 4, sg. L III 4</p>	<p>Václav II., český král a moravský markrabě, osvobozuje sedlecký klášter od dávek a daní vybiraných královskými urbureři, rychtáři a správci hor z klášteru</p>	RBM II, č. 1538 SUB VI, č. 16	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyšehradská škola II)

				poplatných domů, mlýnů, pekárný (rybníky?) a lázní ležících uvnitř hranic stříbrných hor (t. j. Kutné Hory), počítají je v to i dávky, které od nich a jistých horníků vybíral Václav II.; král zakazuje urburefům, rychtářům neb správčům zminěných hor jakkoliv zatěžovat tento klášterní majetek, z nějž opat prokazuje Václavov jiné milé služby. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>		Pečet': Václav II., I. typ
554 I	[1291], IV. 5. U Orvieta	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 46, fol. 20, č. 105		Mikuláš IV. uděluje ke kostelu P. Marie <i>de Bizov</i> v pražské diecézi odpustky po dobu jednoho roku a čtyřiceti dní, a to na čtyři mariánské svátky, na sv. Prokopa a oktávy všech těchto svátků.	Langlois, str. 676 č. 4708	
555 I	[1291], IV. 6. U Orvieta	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 46, fol. 22, č. 115		Mikuláš IV. uděluje ke kostelu sv. Kříže <i>de Curia</i> v pražské diecézi odpustky po dobu jednoho roku a čtyřiceti dní, a to na sv. Jana Křtitele, čtyři mariánské svátky a oktávy všech těchto svátků.	Langlois, str. 678 č. 4728	
556 I	1291, IV. 10. Olomouc	<i>autogr.</i> SOKA Olomouc, AM Olomouce, Listiny, inv. č. 4 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1318, IX. 6. Brno (Jan Lucemburský), jejíž orig.: SOKA Olomouc, AM Olomouce, Listiny, inv. č. 11 (RBM III, č. 465)		Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje olomoucké měšťany ode cla v Litovli a Kojetině, na svobodných statcích koupěných od šlechticů je vyjímá z jurisdikce provinciálních úředníků a veškerou spornou agendu světuje do kompetence městského soudu, upravuje placení všeobecné berně ze svobodných statků, a to tak, že měšťané i nadále mají platit berni jen ze svých městských pozemků, zakazuje šlechtě bránit poddaným odcházet do města, kteří od oka-	RBM II, č. 1539 CDM IV, č. 296	Písař': V II 14 = J VI 1 Pečet': Václav II., I. typ

		<p>mžiku svého příchodu budou spadat pod městskou jurisdikci, a posléze uděluje městu mílové právo. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	
<p>557 I</p>	<p>1291, IV. 14. –</p>	<p><i>autogr.</i> StA Bamberg, Brandenburger Urkunden 62</p>	<p><i>německý překlad:</i> SOKA Potštát–zámek, inv. č. 501</p>
<p>558 I</p>	<p>1291, IV. 15. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> BayHStA München, Abt. Geheimes Hausarchiv, sg. Hausurkunde 63</p> <p><i>řisk</i> Melchior Goldast, De Bohemiae regni ... commentarii: Appendix, str. 32</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, říšské kníže a arcibiskup, potvrzuje pořízení římského krále Rudolfa I., v němž se potvrzuje Ludwigovi [II.], rýnskému falckraběti a bavorskému vévodovi, donace jistých majetků učiněná Konrádem, synem římského krále Konráda. <i>Bez DPM formule</i></p>
<p>559 II</p>	<p>1291, IV. 16. U Chebu</p>	<p><i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 119</p> <p><i>apogr.</i> 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 59a-59b 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 403, fol. 294b-295b Nr. 6 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 407, fol. 406b-408a</p>	<p>Gebhard [VI.], lanckrabě z Leuchtenbergu, dává do zástavy waldsaskému klášteru hrad Falkenberg (v Horní Falci) s příslušenstvím, a to na půjčenou částku 76 chebských hřiven stříbra, a zavazuje se dlužnou částku uhradit do svátku Všech svatých (1. XI.) nebo do termínu, který by stanovila skupina jmenovaných chebských měšťanů; pokud by tak učinil, zástava propadne klášteru. Zavazuje se rovněž přimět svou ženu Gutu, aby se do nejbližšího svátku sv. Jana Křtitele vzdala všech svých nároků na zastavené nemovitosti.</p>
		<p>Heinrich, komtur, a celý konvent německých rytířů v Chebu přenechávají norimberskému purkrabí Friedrichovi [III. z Hohenzollernu] dvůr v Scheckenhofu (u Eschenbachu) za to, že jim potvrdil jejich držbu statků v Au/Loužek (viz výše: 1290, XII. 8. –).</p>	
<p>Písař: OT 3</p> <p>Pečet: Heinrich, komtur německých rytířů v Chebu; deperd.</p>	<p>Gradl, str. 158–159 č. 429 Lampe str. 429 č. 497</p>	<p>Gradl, str. 158–159 č. 429 Lampe str. 429 č. 497</p>	<p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p>
<p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p>	<p>Gradl, str. 159 č. 430 (pod „XII. kal. Maii“) Lampe str. 429–430 č. 498</p>	<p>Gradl, str. 159 č. 430 (pod „XII. kal. Maii“) Lampe str. 429–430 č. 498</p>	<p>Pečet: 1) Gebhard, lanckrabě leuchtenberský 2) Heinrich, komtur OT v Chebu 3) město Cheb 4) Engelhard Nothafft z Vildštejna, I. typ 5) Albert z Hertenbergka 6) Eberhard, chebský krajský rychtář</p>

			4) Pfarrarchiv Waldsassen, <i>Acta Waldsassensia</i> , 451 Nr. 785			
560 I	[1285, II. 11.–1291, IV. 16.] –		<i>autogr.</i> SOA Plzeň, VS Sv. Klára Cheb, inv. č. 1, sg. N 19	Konrád z Paulsdorfu vyznává, že se po urovnání sporu s klariskami v Chebu, který měl o vesnici Dřenice na Chebsku, vzdává za sebe i své dědice lenního práva na zmiňovanou ves, předává ji do držby chebským klariskám a zavazuje se nadále nevznášet na ni žádné nároky.	Waska 2007, str. 44	Písař: CCh 1a Pečet: Konrád z Paulsdorfu
561 I	1291, IV. 23. –		<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1316, sg. Jo XXXI Mail. 71	Hartman z Holštejna daruje se souhlasem své ženy Elišky, dědiců a Stephana z Maissau johanitům v Mailbergu 3/4 lánu v Mairhouen (dvůr asi u Harrasu).	-	Pečet: Hartman z Holštejna, V. typ
562 I	1291, IV. 27. Nížbor		<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 46a-46b	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje waldsasskému klášteru koupi dvou vesnic Stroupeč (u Žatce), o něž se klášter přel se jmenovanými žateckými měšťany (Mikulášem, Jindřichem a jejich bratry); z textu listiny je zřejmé, že klášter měl na koupi zmiňovaných vsí listiny od Václavových předchůdců (<i>deperd.?</i>). <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	Gradl, str. 159–160 č. 431	Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ Pozn.: 1) jde o vsi <i>Strupch rubeta</i> a <i>S. virgulta</i> ; 2) viz dále listiny: a) 1292, VII. 2. Praha b) 1295, V. 30. – c) [1295], XI. 28. Řím (sv. Petr)
563 II	1291, V. 2. –		<i>autogr.</i> Thüringisches HStA Weimar, Urkunde 1291 Mai 2	H[einrich] st., fojt z Plavna a zemský sudí v Plíseňsku, uděluje klášteru v Cronschwitz vesnici Kummer. <i>Inter testes: Heinrich advocatus iunior de Plawe, dictus Bohemus.</i>	Schmidt I, str. 126, č. 259	

564 I	1291, V. 6. Praha	<i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 38 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Co-</i> <i>dex Thomeus</i>), str. 283	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze ve stanovené svátky čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů.	RBM II, č. 1541 (ad: 1291, V. 7.) Kadlec 1985, str. 404 č. 212 (ad: 1291, V. 7.)	Písař: T 15 Pečet: Tobiáš, pražský bis- kup, deperd.
565 II	1291, V. 6. –	<i>autogr.</i> Diözesanarchiv St. Pölten, sub dato suo	Litold z Kuenringu, rakouský číšník, dosvědčuje, že souhlasil s darem jisté sumy peněz učiněným Virpurgou, vdo- vou po Konrádovi z Hadmarsdorfu, ve prospěch klarisek v Dürnsteinu, a to před jmenovanými svědky, mezi nimiž je i bratr Konrád, minorita [od sv. Du- chal] z Opavy (bruder Chunrat von Troppawe) .	-	
566 I	[1291], V. 7. U Orvieto	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vatica- no, <i>Reg. Vat.</i> 46, fol. 40b, č. 203	Mikuláš IV. uděluje ke kostelu sv. Be- nedikta v Krmově v olomoucké diecézi odpustky po dobu jednoho roku a čtyři- ceti dní, a to na sv. Benedikta, na P. Marii, sv. Martina a sv. Mikuláše, včetně oktávů všech těchto svátků.	Langlois, str. 710 č. 5076 SUB VI, č. 18	
567 I	1291, V. 10. –	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 103a- 103b	Dietrich, waldsasský opat, zakládá ves- nici Schönau u Žatce a stanoví podmín- ky (zákup ve výši 2,5 hř. resp. 2 hř. z lánu, census 1 hř. stříbra a 4 měřice pšenice z lánu ročně) pro kolonisty.	RBM IV, č. 1884 Gradl, str. 160 č. 432	
568 I	1291, V. 11. –	<i>autogr.</i> (<i>deperd.</i> , jen <i>čb foto</i>): Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liech-	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje na žádost obou smluvních stran smlouvu mezi Jindřichem [II.] z Liechtenštejna a jeho ženou Petruší [z Zelkingenu] na	Zemek–Turek, č. 20 Šebánek 1926, str. 273, č. 3	Písař: Th 11

			tenstein–Hausarchiv, U 11. 5. 1291	straně jedné a [dolno]kounickým klášterem na straně druhé z: 1291, II. 2. – (RBM: neznají) ohledně prodeje vsí Pouzdřany a Popice a uděluje klášteru desátky z obou těchto vsí.	Moravské a slezské listiny I, str. 41–42, č. 19	Pečet: Děřfich, olomoucký biskup, I. typ
569 II	1291, V. 21. Mailberg	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1264, sg. Jo XXXI Mail. 21	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1264, sg. Jo XXXI Mail. 21	Wulvinch ze Sunnbergu a jeho žena Hedvika prodávají Wernhartovi z Anhangu, komturovi a komendě johanitů v Mailbergu, statek v Patzmannsdorfu se všemi platy a výnosy, jak je koupil od Hartmana z Holštejna , jeho ženy Alžběty a syna Crha.	-	Pečet: 1) Štěpán z Meissau, rakouský maršálek 2) Wulvinch ze Sunnbergu Pozn.: Hartmanovu listinu viz níže
570 I	[post 1291, V. 21.] –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1486	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1486	Hartman z Holštejna, jeho žena Alžběta a syn Crh poskytují právní záruky za statek v Patzmannsdorfu, který Wulvinch ze Sunnbergu prodal komturovi a komendě johanitů v Mailbergu.	-	Pečet: 1) Alžběta z Holštejna 2) Hartman z Holštejna, V. typ
571 II	1291, VI. 7. –	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 1015	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 1015	Mistr Mikuláš děkan a mistr Walter farář u kostela v Mechelenu transsumují řadu německých rytířů (mimo jiné) list Mikuláše IV. z: [1289], IV. 2. Řím (S. Maria Maggiore).	Tumler-Arnold I, č. 1015	
572 I	[1291], VI. 9. U Orvieto	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 40, sg. 38 Q	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 25: Jezuité Brno, inv. č. 40, sg. 38 Q	Mikuláš IV. odpouští ženským klášterům pod správou dominikánů dávky určené papežským nunciům a legátům.	AZK I, č. 333 CDM IX (Anhang), s. 376 č. 5 Potthast II, č. 23686 (ad: 1291 VI. 1.) AZK I, č. 333	Pečet: bula Mikuláše IV. na hedvábných nitích; oddělena od orig. Pozn.: list zanesen i do vatikánských register: Archivio Segreto Vati-

573 I	[1291], VI. 13. U Orvieta	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 46, fol. 58a, č. 291	Mikuláš IV. píše jistému Petrovi Blažejovu z Čech, scholárovi v pražské diecézi, ve věci jeho žádosti: Petr si stěžoval (<i>bezpochyby písemně, teatý deperd.</i>) na to, že byl zastížen jedním šlechticem při rybolovu, polekal se a dal se do běhu, šlechtic jej ale na koni dostihl a údajně bez jakéhokoliv důvodu mu určil pravé ucho; žádá proto papeže, aby i přes toto své postížení mohl dále vykonávat svou kněžskou službu; papež mu vyhovuje a uděluje dispens, aby mohl dosáhnout nižšího svěcení a obdržet beneficium, jehož výkon by ale vylučoval kontakt s věřícími.	Palacký, Reise nach Italien, str. 49 č. 395 RBM II, č. 1542 Potthast II, č. 23702 Langlois, str. 738–739 č. 5389	cano, Reg. Vat. 46, fol. 58b, č. 288 (Langlois, str. 736 č. 5347) Pozn.: tento papežský list je ještě jednou, a to mylně registován u Potthasta II, č. 23527 ad: [1291], I. 13. U Orvieta, kde je jako destinatař označen pražský biskup
574 I	1291, VI. 17. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Přepisy (z archivu pražského arcibiskupství) registový extrakt APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje pražskému biskupovi Tobiašovi [z Benešova] soudní výrok pražských beneficiářů (byli jimi nejvyšší komorník království Hynek z Dubé, soudce Sezima z Červené Hory a zemský písař a pražský kanovník Radoslav) ve věci proti Vítkovi ze Skalice čili z Ledenic a jeho bratřím Vokovi, Budivojovi a Henslinovi (na škodu odhadnutou na 11141 hřiven) a rovněž proti Hroznatovi z Úžic čili z Ratají a jeho synům Arnoštovi, Jenčovi a Budivojovi (na škodu odhadnutou na 3534 hřiven)	RBM II, č. 2734	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: moderní opis v NA opisován ještě z originálu v Archivu pražského arcibiskupství

			<p>stříbra); výrokem zemských úředníků byly statky Vítka a jeho bratrů vydány v úhradu škod pražskému biskupovi, jenž byl v jejich držbu uveden posly zemských úředníků: Benešem, rytířem nejvyššího komorníka Hynka z Dubé, Vilkem, podsoudcem Sezimovým, a Albertem, podpisařem zemského písaře Radoslava, když se Vitek a Hroznata s příbuznými v jednoroční lhůtě nepostarali o zadostiučinění pražskému biskupství; na biskupovu žádost byly statky Vítka a bratří odhadnuty zemskými úředníky a královskými rytíři Oldřichem z Křivsoudova a Jankem z Ústupenic na 900 hřiven stříbra, statky Hroznaty z Úžic a jeho synů (Hradiště, Kozojedy, Malovidy, Ježovice, mlýn v Ledči, Chrástná, Habřina, Smrk, Boštice, Milotice, Bečice* (dnes část Rašovic na Kutnohorsku), [Staré] Nespěřice (na Kutnohorsku), Mostice, [Černé] Voděrady (na Kolínsku), které byly Tobiašovi zastaveny za 70 hřiven, Písek, Dlouhý Most a Lhota – které byly odhadnuty na 350 hřiven a tento odhad svou hodnotou nepřesahují – byly také přisouzeny biskupství pro uhrazení zbylé části škod; biskup dále vykoupil od zemských úředníků jejich nárok na podíl ze stanovených tax (totiž z 11141 a 3534 hřiven); v případě Vítka ze Skalce šlo o: městečko Sepekov, místo, kde stával hrad Skali-</p>	
--	--	--	--	--

575 I	1291, VI. 18. Praha	<i>apogr.</i> (<i>jen registový extrakt</i>) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 2787, sg. G d 26 (<i>Haanova Statuta</i>), fol. 41b	ce, půl vsi Radčice, ves Zběšice, Popovice, Podboří s lesem Chlumem, půl Zálší, Držkrajov, Božetice, Hodušín, Vlksice, Vratíšov, dva dvory v Mičkově s lesy zvanými Bečovy, Soběnov a Děsný, vsi Raškov, Noseřín, dvůr v Psychově s lesem Ostrým, vsi Chvalov, Břeží, Veletín, Hodětín, Myslkov, Dobrotín, Chýška s lesem Hráčov, Crhov a Podolí; král posléze na biskupovu prosbu znovu potvrzuje odhady a příkl biskupství plné právo nad postoupenými statky šlechtických škůdců. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1544 CDM V (Suppl.), str. 293 č. 96 („orig. olim in arch. eccl. s. Petri Brun-nae servabatur“)	
576 I	1291, VI. 23. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1956, sg. ŘP Doksany – 11	Guta, česká královna, krakovská a sandoměská vévodkyně a moravská markraběnka, potvrzuje kostelu [sv. Jakuba Většího] v Pohořelících svobody, práva a nemovitý majetek udělený moravským markrabětem Přemyslem (<i>deperd.</i>). <i>DPM: mistr Bohuslav, protonotář</i> Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje, že se Závíš Častolovův, purkrabí na House, vzdal za 24 hřiven stříbra ve prospěch doksanského kláštera patronátního práva ve vsích [Dolní a Horní] Police (Palič?), Stupná, Bělá (u České Lípy) a <i>Grunlins</i> ; celá transakce je zřejmě výsledkem sporu, který se rozhořel mezi Závíšem a klášterem o předmětné desátky snad na zemském soudu (?). <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1545	Pisár: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ; de-perd.

<p>577 I</p>	<p>[1291], VII. 1. U Orvieta</p>	<p>autogr. MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. D 18</p> <p>apogr. MZA Brno, G 11: Sbíрка rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> I), fol. 9a-9b</p>	<p>Mikuláš IV. nařizuje olomouckému biskupu [Dětrichovi], aby pomohl tišnovskému klášteru k znovunabytí jeho statků.</p>	<p>RBM II, č. 1546 Potthast II, č. 23728 CDM IV, č. 297 Langlois, str. 1041 č. 7617 AZK I, č. 334</p>	<p>Pečet: bula Mikuláše IV. na konopném provázku</p> <p>Pozn.: nebylo zahrnuto do <i>Reg. Vat.</i></p>
<p>578 I</p>	<p>1291, VII. 7. Praha</p>	<p>autogr. Besançon, Archives départementales du Doubs, Trésor des chartes du comté de Bourgogne, sg. 1 B 509/8</p>	<p>Václav II., český král, vévoda krakovský a sandomešský, markrabě moravský, říšské kníže a číšník, připojuje svůj souhlas s pořízením Rudolfa I., který listinou z: 1291, V. 29. Mainz (RI VI.1, č. 2464) dědičně udělil <i>de consensu nostrorum et imperii principum</i> Jeanovi z Chalon, pánovi z Arlay, ochranu (<i>guardia seu custodia</i>) kláštera Saint-Claude. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>-</p>	<p>Pisár: V II 15 (M. Petr Angeli; vyšehradská škola II)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p>
<p>579 I</p>	<p>1291, VII. 13. Praha</p>	<p>autogr. AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, č. 50 (sub dato suo)</p> <p>apogr. 1) AM Brna, A 1/3: Sbíрка úředních knih, rukopis č. 2, fol. 127a 2) AM Brna, A 1/3: Sbíрка úředních knih, rukopis č. 40, fol. 41b</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandomešský vévoda a moravský markrabě, stanoví výroční trh ve městě Brně od svátku sv. Havla po 14 dnů a všechny kupce směřující do Brna 1 týden před a 2 týdny po sv. Havlu motivuje ode cla jinak pro tyto dny osvobozuje ode cla jinak v Brně placeného. <i>DPM: mistr Jan ze Sačské</i></p>	<p>Rössler 1852, str. 377 č. II RBM II, č. 1547 CDM IV, č. 298 Flodr: PK I, str. 401</p>	<p>Pisár: V II 16 (vyšehradská škola II)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p> <p>Pozn.: detaily konfirmačního řízení a identitu předmětných listin viz u: Vašků 2008</p>

580 I	1291, VII. 18. Laterán		německý překlad AM Brna, A 1/3: Sběrka úředních knih, rukopis č. 1, fol. 228a novověká revizně-konfirmační řízení 1) Leopold I. potvrdil: 1698, III. 11. Wien: AM Brna, A 1/1: Sběrka listin, mandátů a listů, č. 3633 2) Karel VI. potvrdil: 1720, IV. 4. Wien: AM Brna, A 1/1: Sběrka listin, mandátů a listů, č. 3705 autogr. NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1074, sg. Jo XXVI ČV – PB 13 ½	Děkan od sv. Quidona spolu s děkanem od Sv. Trojice ve Špýru vidimují johani-tům ochranné privilegium papeže Honoria III. z: [1217], II. 13. Laterán.	-	
581 I	1291, VII. 23. Praha		autogr. NA Praha, Česká finanční prokuratura, inv. č. 5	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje vesnici Poboří a jistý dvůr v kouřimském kraji náležející sedleckému klášteru od „osady“ (tj. <i>prestatio et missio nuncii sive testis</i>) a zakazuje klášterním i zemským sudím tuto službu vyžadovat. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1548	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ; frag. Pozn.: sv. listinu níže: 1292, I. 10. Hradec [Králové]
582⁺ I	1291, VII. 26. Nysa		autogr. Archivum Archiepiscopale-	Tomáš II. [Zaremba], vratlavský biskup, potvrzuje založení města Vidnava	CDS VII.3, č. 2197 (jako falsum 14.)	Pozn.: středověké falsum

			ne Wrocław, Listiny, sub dato suo	vratislavským knížetem Jindřichem IV. a vratislavským biskupem Tomášem I. [Kozlowarogou]	stol.) SUB VI, č. 462 (jako falsum)	1. čtvrtiny 14. stol., opírající se však o pravé listiny z let 1268–1291, připomíná osadu Bernartice „ prope lawirnik “.
583 II	[1291], VIII. 1. U Orvieta	<i>apogr.</i> Paris, Archives nationales L 277, N° 53		Mikuláš IV. pověřuje generálního převora augustiniánů-eremitů a třicet bratří téhož řádu, které převor zvolil, hlásáním „tajemství kříže“ vyjma Sicílie, Uher, Čech a Polska.	Langlois, str. 1014 č. 7378	
584 II	1291, VIII. 1. Kłodzko	<i>apogr.</i> insert v confirmaci z: 1355, X. 6. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Řád maltéžského velkoprévorství, inv. č. 2904 (RBM VI, č. 145)		Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje k farnímu kostelu P. Marie v Kladsku náležejícímu johanitům desátky ze dvora v Korytówě. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	SUB VI, č. 27 cf. RBM III, č. 506	Pečet: ohlášena pečet Václava II., I. typ
585 I	1291, VIII. 4. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 10 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 282–283		Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze ve stanovené hlavní svátky a jejich oktávy čtyřicetidenní odpustky.	RBM II, č. 1549 Kadlec 1985, str. 403–404 č. 211	Pisář: T 15 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret
586 I	1291, VIII. 4. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 283		Pavel [Przemankowa], krakovský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze ve stanovené svátky čtyřicetidenní odpustky, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1549 Kadlec 1985, str. 404–405 č. 213	

<p>587 II</p>	<p>1291, VIII. 10. –</p>	<p><i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 99873</p>	<p>Ondřej III., uherský král, potvrzuje a obnovuje mistru Bychovi Csémovi, synu Silvestra z Burgu, donaci na Szarvaskend učiněnou uherským králem Štěpánem V. za zásluhy v boji s českým králem Přemyslem Otakarem II. a Albrechtem I. Habsburským; důvodem obnovy je skutečnost, že původní donace byla zničena. - zmínka o českém králi. <i>DPM: mistr Theodor, „aule nostre vicecancellarius“</i> <i>Expresse dicitur: ... quod cum Othokarus, rex Boemorum, confinia regni Hungarie occupasset ... idem magister Bychov ... extitisset captivatus</i></p>	<p>UB Burgenland II, č. 358</p>	
<p>588 I</p>	<p>1291, VIII. 24. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> NA Praha, Řád maltéžského velkopřevorství – opisy listin, inv. č. 91, kart. 41, fol. 119</p>	<p>Pavel [Przemankowa], krakovský biskup, uděluje johanitům od P. Marie v Praze a dále téměř řádu v Žitavě u sv. Jana Křtitele, ve Světlé (Českém Dubu) u Sv. Ducha, v [Mladé] Boleslavi u sv. Víta, v Kadani u P. Marie, v Horažďovicích u sv. Petra a ve Strakonících u sv. Vojtěcha čtyřicetidenní odpustky, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]).</p>	<p>RBM II, č. 2805 CGOH III, str. 487 č. 3923</p>	<p><i>Pozn.:</i> ještě koncem 19. stol. byl k dispozici originál s „pečetí na perg. proužku dosti zachovalou“ v Arch. řádu maltéžského velkopřevorství v Praze</p>
<p>589 I</p>	<p>1291, VIII. 26. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> 1) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. G h 12, č. 74 2) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 2787, sg. G d 26 (<i>Hanova Statuta</i>), fol. 41b</p>	<p>Guta, česká královna, krakovská a sandoměská vévodkyně a moravská markraběnka, nařizuje svým úředníkům, aby nenarušovali svobody kostela [sv. Jakuba Většího] v Pohorelicích.</p>	<p>RBM II, č. 1550 CDM V (Suppl.), str. 293 č. 97 („orig. olim in arch. eccl. s. Petri Brunnae servabatur“)</p>	

590 I	1291, VIII. 30. –	<i>autogr.</i> StA des Kantons Luzern, Urkunden, sg. URK 488/8691	Anežka, rakouská vévodkyně, hraběnka z Habsburgu a Kiburgu, ukončuje spor mezi měšťany v Luzernu na jedné straně a Burchardem z Tannon aj. na druhé straně kvůli neoprávněnému zajetí a věznění luzernského měšťana Mikuláše, sklepníka v Kriensu.	Kopp 1853, č. 20	Pečet': Anežka, rakouská vévodkyně, hraběnka z Habsburgu a Kyburgu legenda: + S. AGNETIS. D. GRA. DUCISSE. AUSTR. BOHEM. REGIS. FILIE
591 I	1291, IX. 1. Litomyšl	<i>autogr.</i> Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 74	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje krakovskému biskupovi [Pavlu Przemankow] solný desátek a krakovské kapitule 200 hřiven stříbra. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1551 RBM II, č. 2735 KKK I, č. 95	Pisář: V II 17 = T 1 Pečet': Václav II., I. typ; deperd.
592 I	1291, IX. 1. Litomyšl	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1352, V. 12. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství, inv. č. 14 (CDM VIII, č. 159) <i>registrový extrakt</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, zakazuje vymáhání noclehu na státcích pražského biskupství, narušitelé tohoto zákazu, pokud zastávají nějaký úřad, mají být tohoto úřadu zbaveni, pokud nikoli, mají strávit 12 týdnů v krakovském vězení; dovoluje navíc biskupovi uvalovat na takové narušitele církevní tresty. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1552	Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ
593 I	1291, IX. 1. Litomyšl	<i>autogr.</i> Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 73 <i>apogr.</i>	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, slibuje zachovávat práva, svobody a ostatní obyčeje v Krakovsku a Sandoměřsku. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1553 KKK I, č. 94	Pisář: V II 17 = T 1 Pečet': Václav II., I. typ; deperd., jen zbytek úva-

594 II	1291, IX. 3. [Vyšší Brod?]	1) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 1, fol. VII 2) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 2, fol. XX autogr. Stiftsarchiv Schlägl, sg. Urkunde S 24 apogr. 1) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch A (1593), fol. 9b-10a 2) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch B (1597), fol. 11a-11b 3) Strahov, Knihovna Královské kanonie premonstrátů (tzv. <i>Dlabačův diplomatář: Plagensia diplomata</i>), sg. DL III 19, fol. 43a-43b	Otto [II.], opat vyšebrodský, prodává klášteru ve Schläglu dvůr v Rudolfsbachu (dnešní Rudersbach) a léno v Grillbergu.	RBM IV, č. 1885 UBLOE IV, str. 156, č. 169 UB Schlägl, č. 34	Pisár: AV 3a Pečet: Otto [II.], vyšebrodský opat	zú: tmavěčervené hedvábné nitě
595 I	1291, IX. 21. Olomouc	apogr. 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2877, kn. č. 12 (stará sg. E I 40), str. 45–46 2) MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 434, fol. 5a-6a (v CDM	Budislav, děkan, Cyrus probošt, Friedrich, arcijáhen a celá olomoucká kapitula vydávají nařízení ohledně slavení anniversary u olomouckého kostela.	CDM XV, č. 20 cf. CDM IV, č. 299	Pečet: ohlášena pečeť olomoucké kapituly	

		<p>označeno jako „Concept der Capitelstatuten aus der Zeit des B. St. Pavlovský“)</p> <p>3) ZA Opava, prac. Olo-mouc, MCO, inv. č. 2879, kn. č. 14 (stará sg. E I 33), str. 59–62</p> <p>4) ZA Opava, prac. Olo-mouc, MCO, sg. CO 604, str. 597–600</p>	<p>Goskus, provinciální převor dominikánů, a jiní dominikáni (mezi nimi Vilém, převor z Brna) vidímují listinu německého rytíře Konráda z Thierbergu: 1283, III. 5. Ploczk, v níž Konrád z Thierbergu, maršálek německých rytířů v Prusku, urovnává spor mezi řádem německých rytířů v Prusku a pomořanským vévodou Mestwinem II.</p>	<p>Perlbach, Pom. UB, str. 428–429 č. 480 Joachim-Hubatsch II, č. 321.</p>	
<p>596 II</p>	<p>1291, X. 3. Ploczk</p>	<p><i>autogr.</i> Berlin-Dahlem, Geheimes StA PK, XX. HA Hist. StA Königsberg, Pergamenturkunden Schiebl. LV Nr. 64</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a san-doměšský vévoda a moravský markrabě, volí spolu s Ludwigem [II. Přisným], vévodou bavorským, arbitry k urovnání sporu o zemské hranice - z české strany zvoleni: Dětrich, purkrabí na Přimdě, Bohuslav z Boru, Bohuslav z Klenova a Ra-cek, syn Bohuslava z Boru, z bavorské strany pak: K[onrád] z Paulsdorfu, Dietrich z Wildštejna, VI., maršálek z Lengefeldu a Jordán z Murachu; Václav Ludwigi-govi navíc slibuje, že jej bude podporovat a pomáhat mu proti komukoli. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>RBM II, č. 1554 Gradl, str. 160 č. 434 Koch-Wille I, č. 1250</p>	<p>Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II)</p> <p>Pečetí: 1) deperd. 2) deperd. 3) deperd.</p>
<p>597 I</p>	<p>1291, X. 8. U Chebu (vojenský tábor)</p>	<p><i>autogr.</i> BayHStA München, Kur-bayern Äußeres Archiv 1940, fol. 2</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a san-doměšský vévoda a moravský markrabě, volí spolu s Ludwigem [II. Přisným], vévodou bavorským, arbitry k urovnání sporu o zemské hranice - z české strany zvoleni: Dětrich, purkrabí na Přimdě, Bohuslav z Boru, Bohuslav z Klenova a Ra-cek, syn Bohuslava z Boru, z bavorské strany pak: K[onrád] z Paulsdorfu, Dietrich z Wildštejna, VI., maršálek z Lengefeldu a Jordán z Murachu; Václav Ludwigi-govi navíc slibuje, že jej bude podporovat a pomáhat mu proti komukoli. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>RBM II, č. 1554 Gradl, str. 160 č. 434 Koch-Wille I, č. 1250</p>	<p>Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II)</p> <p>Pečetí: 1) deperd. 2) deperd. 3) deperd.</p>

598 II	1291, X. 18. Köln	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 1021	Lambert, podkustod kolínského dómu, vidimuje list Mikuláše IV. z: [1288], IV. 8. Řím (sv. Petr) pro johanity .	Tumler-Arnold I, č. 1021	
599 I	1291, X. 23. Cheb	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 44b-45a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje privilegia waldsasského kláštera udělená římskými a českými králi, v nichž je klášter vyňat z jurisdikce všech úředníků (obzvláště chebské provincie, a to zejména na klášterních majetcích v Schönbachu/Lubech a Müntenreutu) a osvobozen ode všech platů a cel. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM IV, č. 1886 Gradl, str. 161 č. 436	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ
600 I	1291, X. 24. Cheb	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 45b-46a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, bere waldsasský klášter do své ochrany a nařizuje svým úředníkům (obzvláště chebskému krajskému rychtáři – <i>dantes universis ... nostris fidelibus firmiter in mandatis – deperd. mandátu/ů</i>), aby účinně klášteru pomáhali proti všem škůdcům, výslovně všem zakazuje nocování v klášterních vsích a grangíích bez opatova povolení. <i>Bez DPM formule</i>	RBM IV, č. 1886 (ad: 1291, X. 23.) Gradl, str. 162 č. 437 (ad: 1291, X. 23)	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ
601 I	1291, X. 24. Cheb	<i>autogr.</i> SOkA Cheb, AM Chebu, inv. č. 4	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje chebským měšťanům privilegia udělená Přemyslem Otakarem II. a Rudolfem I. Habsburským a osvobozuje je za roční poplatek 100 talentů haléřů (<i>denarius Hallensis</i>) ode všech celních	RBM II, č. 1555 Gradl, str. 162 č. 438	Písař: V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon) Pečet: Václav II., I. typ

602 I	1291, XI. 7. U Neuhausu (v Rheingau)	<p>apogr.</p> <p>1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 17a-17b</p> <p>2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 335a-335b</p> <p>3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 98a-98b</p> <p>4) NA Praha, Sběrka rukopisů, č. 2443, fol. 44a-45a</p> <p>5) Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 47</p> <p>6) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 4a-4b</p> <p>Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 26b-27a</p> <p>7) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 9a-10a</p>	poplatků v celém Českém království. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>		<p>Pozn.: sv. listiny: a) 1266, V. 4. Cheb (Přemysl II.): CDB V.1, č. 470 b) 1279, VI. 7. Wien (Rudolf I.): CDB VI.1, č. 45</p>
603 II	1291, XI. 11. –	<p>autogr.</p> <p>ÖStA, Abt. HHStA, sg.</p>	Gerhard II. [z Eppsteinu], mohučský arcibiskup, zve jakožto říšský kancléř Václava II. na volbu nového římského krále po smrti Rudolfa I. do Frankfurtu [nad Mohanem], a to na den po svátku sv. Filipa a Jakuba.	RBM II, č. 2736 MGH CC III, č. 468 ACRB I, č. 43 RI VI.2, č. 2	CGOH III, str. 601–602 č. 4176

		sko, Moravu , Rakousy a Štýrsko, do- svědčuje, že Jindřich Currich daroval johaniům v Mailbergu svůj dvorec v Eggenburgu.	AUR 2407 <i>apogr.</i> NA Praha, Řád maltéžské- ho velkopřevorství, sg. II č. 234	
604 I	1291, XI. 15. Modřice	Dětřich, olomoucký biskup, vidimuje tíšnovskému klášteřu listiny: A) 1240, XII. 7. Tišnov (CDB III.2, č. 259), v níž Václav I. dává tíšnovské- mu klášteřu patronátní právo ke koste- lům sv. Petra v Brně, v [Moravských] Budějovicích a ve [Velké] Bíteši, a B) 1258, X. 17. Brno (CDB V.1, č. 166), v níž Přemysl Otakar II. potvrzuje roz- hodnutí ve sporu o patronátní právo kostela sv. Petra v Brně mezi tíšnov- ským klášteřem a rektorem od sv. Petra v Brně Albertem a potvrzuje donaci tohoto patronátu tíšnovskému klášteřu učiněnou Václavem I. (srv. listinu A) a žádá olomouckého biskupa Bruna o potvrzení tohoto patronátu. Dětřich na základě této vidimace nabádá českého krále [Václava II.] k podpoře klášterních práv.	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterci- ácky Tišnov, sg. B 7 <i>apogr.</i> MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tíšnovský kopiář</i> I), fol. 17a-18b	
605 I	1291, XI. 29. Zittau	Albrecht, vévoda saský, slibuje, že se při volbě nového římského krále bude řídit přáním Václava II. poté, co mu Václav jakožto říšský číšník, a bramborský markrabě Ota Dlouhý jakožto říšský komorník slíbili, že zvolený římský král mu zaplatí 4500 pražských hřiven stříbra.	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 40 <i>apogr.</i> 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol.	

			18b-19a 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 336a-337a 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 99a-100a 4) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 46a-47a 5) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str.. 61–62 6) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 12a-12b Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 44b-45b 7) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 41a-43a	že nový zvolenec bude dbát na jeho zájmy a ještě před volbou mu vyplatí 800 hřiven stříbra zastavených z příkazu Rudolfa I. na jistých majetcích v Altenburku; požaduje dále, aby mu nový zvolenec pomohl dosáhnout toho, co vysoudil na magdeburském arcibiskupovi; Albrecht se zavazuje, že bude Václava II. doprovázet s 10 svými ozbrojenými 2 kaplany a 8 služebníky na místo, kde proběhne volba, a to tam i zpět, ovšem na Václavovy náklady.	RI VI.2, č. 3	
606 I	1291, XII. 1. Zittau	<i>řisk</i> dle CDLS I ²	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje na žádost žitavského faráře br. Friedricha farní žitavský kostel od dávek z domu, který kostelu darovala Kristina, vdova po žitavském měšťanovi. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	CDLS I ² , č. 84 RBM II, č. 2737 CDM VII.3, str. 778 č. 149 Prochno, Regesten, č. 51	Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: originál shořel v 18. stol. při požáru žitavské radnice	
607 II	1291, XII. 2. –	<i>autogr.</i> Archív mesta Bratislavy, Stredoveké listiny, č. 10	Ondřej III., uherský král, uděluje svobodě kolonistům v Bratislavě; zmiňuje se o válce mezi uherským a českým králem. <i>Expresse dicitur: ...cum hospites nostri de civitate Posoniensi per seviciam seu</i>	Endlicher, str. 623–627	Pozn.: zmínka rovněž o brodu přes řeku Moravu	

608 II	1291, XII. 5. Eggenburg	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Zwettl, sub dato suo	<i>furiam Theutonicoꝝ tempore guerre inter dominum regem Ladislaum ... et regem Boemorum habite nec non per Albertum ducem Austrie et Stirie disper- si extitissent...</i> Jindřich , plebán v Garsu [am Kamp] a doktor dekretů, uzavírá dohodu s opatem a konventem kláštera ve Zwettlu, a to v tom smyslu, že se se souhlasem pasovského biskupa Bernhar- da [z Prambachu] vzdává svých příjmů z Voitslagu (90 vídeňských denárů) a z Revingu (28 denárů), kteréžto příjmy bude dostávat přímo z kláštera; zavazuje se rovněž zajistit klášteru biskupské potvrzení na totéž.	–	Pečet: Jindřich, plebán v Garsu [am Kamp], II. typ
609 I	1291, XII. 7. Ingolstadt	<i>apogr.</i> 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 16b-17a 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 334b-335a 3) MZA Brno, E 6: Bene- diktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 97b-98a 4) NA Praha, Sbírká ruko- pisů, č. 2443, fol. 43a-44a 5) Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 46 6) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27,	Ludwig [II.], rýnský falckrabí a bavor- ský vévoda, zve po smrti římského krále Rudolfa I. Václava II. do Frankfurtu [nad Mohanem] na volbu nového ří- mského krále a oznamuje mu termín na středu po sv. Jiří (tj. 30. IV. 1292).	RBM II, č. 2738 Koch-Wille I, č. 1255 MGH CC III, č. 469 ACRB I, č. 45 RI VI.2, č. 4	

		fol. 3b-4a Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 26a-26b 7) Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 8a-9a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, kníže Římské říše a číšník, slibuje mohušskému arcibiskupovi Ger[hardovi II. z Eppsteinu] zabezpečení doprovodu z Würzburgu do Prahy a nazpět v osobě bamberského biskupa Ar[nolda ze Solmsu] či někoho jiného při příležitosti Václavovy české královské korunovace stanovené na 6. IV. 1292 a slibuje za korunovaci zaplatit 100 hřiven zlata nebo 1000 pražských hřiven stříbra, a to třetího dne po jejím uskutečnění. <i>Bez DPM formule</i>	Samanek 1929, str. 271 č. I	<p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; fragment</p> <p>Pozn.: viz níže listiny: a) 1291, XII. 18. Praha b) 1296, VII. 27. Ma- inz c) 1296, XI. 13. Brno</p>
610 I	1291, XII. 18. Praha	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Mainzer Urkunden 3477	T[obiáš z Benešova], pražský biskup, se zaručuje se souhlasem pražské kapituly mohušskému arcibiskupovi G[erhardovi II. z Eppsteinu] za vyplacení slíbené částky za účast na korunovaci Václava II.	Samanek 1929, str. 272–273 č. II	<p>Písař: V II 14 = J VI 1</p> <p>Pečet: 1) Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret; fragment 2) pražská kapitula; mírně poškozeno</p> <p>Pozn.: viz listiny: a) 1291, XII. 18. Praha</p>
611 I	1291, XII. 18. Praha	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Mainzer Urkunden 3478			

612 I	1291, XII. 20. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1618, sg. ŘKřb Zderaz – 26 <i>apogr.</i> NK ČR v Praze, sg. XIV B 22 (<i>Varia excerpta historica</i>), fol. 17a	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, ustanovuje na žádost a presentaci české královny Guty jejího kaplana Štěpána rektorem a plebánem v Lysé [nad Labem].	RBM II, č. 1558	b) 1296, VII. 27. Ma-inz c) 1296, XI. 13. Brno Písař: T 14 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret
613 I	1291, XII. 21. Praha	<i>autogr.</i> Archivum klasztorny w Mogile, Dokument num. 38	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje cisterciáckému klášteru Mogila fundaci listinu Leška Bílého z: 1225, V. 10. Kraków. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovsko-sandoměřský protonotář</i>	DCT, č. 4	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ
614 I	1291, XII. 22. Praha	<i>autogr.</i> Archivum klasztorny w Mogile, Dokument num. 39	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje cisterciáckému klášteru Mogila 50 francouzských lánů ve vsích Klemen-cicze a Koprzywnicze jako satisfakci za dluh 150 hřiven stříbra slezského, krakovského a sandoměřského vévody Jindřicha. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovsko-sandoměřský protonotář</i>	DCT, č. 40 CDS VII.3, č. 2211 SUB VI, č. 35	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyše-hradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ; de-perd., jen torzo červ.-zelených hedvábných úvazů
615 I	1291, XII. 22. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2071, sg. ŘP Chotěšov – 32	Bohuslav z Budčic a Svoje ze Zdouně se zaručují choťšovskému klášteru za Bořislava z Hostouně a jeho příbuzné, že až do zaplacení sumy 250 hřiven stříbra nenaruší zástavu vesnice Mutěnin.	RBM II, č. 2739	Písař: V II 12 = Th 3 = N 3 (M. Šimon) Pečet:

					<p>1) Bohuslav z Budčetic 2) Svojsje ze Zdouně</p> <p>Pozn.: Svojsje ze Zdouně je totožný se Svojsšem z Kolince z: 1290, VII. 13. –</p>
<p>616 I</p>	<p>1291,- Rožmberk [nad Vltavou]</p>	<p>autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 95/II</p>	<p>Smil z [Nových] Hradů daruje vyšebrodskému klášteru kostel v Rychnově [u Nových Hradů] a 1/3 desátků k němu náležejících s podmímkou, že klášter nemá správu kostela jejímu dosavadnímu správci plebánů Pavlovi, po jeho smrti případně patronát zcela klášteru.</p>	<p>UB Hohenfurt, č. 41 RBM II, č. 1559</p>	<p>Pisár: AV 4 (ruka vyšebrodského skriptoria)</p> <p>Pečetí: 1) Smil z Nových Hradů 2) mladší přivešená pečeť; ohlášen ale Jindřich z Rožmberka</p>
<p>617 I</p>	<p>1291,- –</p>	<p>autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 24/II</p>	<p>Dominik z Pasovar (<i>Pazzawerslag</i>), [rožmberský man], dává vyšebrodskému klášteru dvě třetiny svého desátku v Pasovarech.</p>	<p>UB Hohenfurt, č. 42 RBM II, č. 1560</p>	<p>Pozn.: srv. k tomu listinu: 1261, VI. 29. Rychnov [u Nových Hradů] (Anežka, vdova po Pelhřimovi z Třeboně): CDB V.1, č. 287⁺</p> <p>Pisár: AV 4 (ruka vyšebrodského skriptoria)</p>

618 I	1291,- [Schlägl?]	<p><i>autogr.</i> Stiftsarchiv Schlägl, sg. Urkunde S 22</p> <p><i>apogr.</i> 1) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch A (1593), fol. 6b 2) Stiftsarchiv Schlägl, Kopialbuch B (1597), fol. 7b 3) Strahov, Knihovna Královské kanonie pre- monstrátů (zv. <i>Dlabačův</i> <i>diplomatarř: Plegensia</i> <i>diplomata</i>), sg. DL III 19, fol. 43a</p>	<p>Dominik [z Pasovar] dává kostelu v Kirchschlagu (Světflík, Lichtenwerd), který náleží klášteru premonstrátů v Schläglu, třetinu desátku v Pasovarech.</p>	RBM IV, č. 2109 UB Schlägl, č. 32	<p>Pečetěti: 1) Dominik z Pasovar; frag. 2) Jindřich z Rožmberka, II. typ</p> <p>Pozn.: viz listinu níže a dále Zdeňka a Dominika z Pasovar z 1289, VIII. 3. –</p> <p>Pečetěti: 1) Dominik z Pasovar; deperd. 2) Jindřich z Rožmberka, III. typ</p> <p>Pozn.: viz listinu výše a dále Zdeňka a Dominika z Pasovar z 1289, VIII. 3. –</p>
619 II	1291,- –	<p><i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 88a- 88b</p>	<p>Konrād z Wirspergu přenechává prostřednictvím chebského rychtáře Eberharda waldsaskému klášteru za 14 talentů hallských denárů statky, které Konrād a Bero, bratři z Wisy, a Heinrich</p>	Gradl, str. 156–157 č. 425 (ad: 1290,-)	<p>Pečetěti: ohlášený pečetěti: 1) Konrād z Wirspergu 2) Eberhard, chebský krajský rychtář</p>

				s Reinhardem a jejich 3 bratři, synové Wernhera z Redwitzu, od něj dostali v léno. <i>Inter testes:</i> mj. Jindřich z Liebensteinu , Konrád, chebský městský rychtář , a řada dalších chebských měšťanů		
620 I	1291,- Střílky	<i>autogr.</i> ÖStA, Abt. HHStA, sg. AUR (Dominikanerinnen Imbach), 1291		Gerhard z Obřan se svou ženou Gutou [z Valtic] potvrzují dominikánkám v Imbachu všechny statky (včetně kostela v Gobelsburgu), které přešly z jejich držby na klášter.	-	Pečetí: 1) Gerhard z Obřan, deperd. 2) Guta z Valtic, deperd.
621 II	1291,- -	<i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 57223		Ondřej III., uherský král, potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z: 1288, [ante IX. 3.] se zmínkou o českém králi Přemyslu Otakarovi II.	-	
622 I	1291,- -	<i>tisk</i> Balbín, Liber curialis, cap. IX		Anno 1291 assessores: Joannes praepositus Wissehradensis ... Zdislaus etc.	Emler: Reliquiae I, str. 3-4 č. III: „Quaterni citat. vetustissimi“	

1292

623 I	1292, I. 1. Praha	<i>autogr.</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 54-III-5 <i>apogr.</i> <i>(registrový extrakt)</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a		Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje Tobiášovi [z Benešova], biskupu pražskému, koupi části vsi Bělavy (u Dolních Kralovic) od Voka z Buřenic, jinak z Křížence; tato část jmenované vesnice měla pohnutý osud – patřila nejprve jistému Svatoslavovi, který ji získal jako svůj podíl při dělbě asi rodninného alodu, avšak spadl na králov-	RBM II, č. 1561	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ; frag.
------------------------	----------------------	--	--	---	-----------------	---

			<p>skou komoru (Václava II.) poté, co byl Svatoslav popraven čáslavskými krajskými rychtáři; Václav II. ji udělil (<i>deperd.?</i>) svému písaři psanců Jindřichovi, bratru pražského měšťana Franka, Jindřichovi se souhlasem Václavovým (<i>deperd.?</i>) vyměnil se Zdeslavem, synem Blehovým, za jeho alod řeč. „Na Háji“ u Níčku (?), od Zdeslava ji za neuvědoměnou částku a opět s Václavovým souhlasem (<i>deperd.?</i>) koupil Vok z Buřenic; při příležitosti prodeje předmětné části vsi Bělavy biskupu Tobiášovi (uskutečněné opět s Václavovým souhlasem – <i>deperd.?</i>) nechává Václav II. podle zemského práva provést její obejití (circuitio), a to Oldřichem z Křivsoudova. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	
<p>624 I</p>	<p>1292, I. 1. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv. č. 99, sg. ŘKř 21</p> <p><i>apogr.</i> 1) NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 405–406 2) Knihovna Národního muzea, sg. V C 2, fol. 52–53</p> <p><i>registrový extrakt</i> APH, Archiv Pražské</p>	<p>RBM II, č. 2806</p>	<p>Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p> <p>Pozn.: srv. listinu Václava II. z: 1292, VII. 15. Praha (A1, A2)</p>

625 II	1292, I. 4. –	metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a <i>autogr.</i> Prímási Levéltár Esztergom, Esztergomi Székesfőkapitán Magánlevéltára, sg. Acta radicalia, Lad. 41, fasc. 3, nr. 5 <i>čb fotografie</i> MOL Budapest, sg. DF 237226	Ostříhomská kapitula vidimuje listinu uherského krále Ondřeje III. z. 1290, IX. 9. →, již Ondřej potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z. 1288, III. 21. – na ostříhomské clo; se zmínkou o Čechách (viz výše).	-		
626 II	1292, I. 9. Kłodzko	<i>apogr.</i> Archiwum Archidiecezjalne Wrocław, rukopis II b 122, fol. 110b-111a	Kristián, farář ze Sadlna (Zadel u Franckensteimu/Ząbkowice Śląskie), prohláší, že bude respektovat nálež. jmenovaných rozhodčích soudců ve svém sporu s bratry Rudolfem a Ottou z Biebrštejna ohledně desátků v jejich vesnici Stolec/Stolz.	CDS VII.3, č. 2217 SUB VI, č. 42		
627 I	1292, I. 10. Hradec [Králové]	<i>apogr.</i> insert v konfirmacích: 1) 1299, IV. 6. Brno (Václav II.), jejíž orig.: NA Praha, Česká finanční prokuratura, inv. č. 9 (RBM II, č. 1833) 2) 1312, I. 19. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.: SOA Třeboň, VS Sedlec, inv. č. 15 (RBM III, č. 59) 3) 1325, IV. 26. Praha (Jan Lucemburský), jejíž orig.:	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, rozsuzuje spor mezi sedleckým klášterem a urbureři královských hor v Kutné [Hoře] o lázně, kdy klášter tvrdil, že mu lázně náleží již od dob Přemysla Otakara II., zatímco urbureři oponovali, že náleží ke královské urbuře, a to rovněž od času Přemysla Otakara II.; Václav II. celou záležitost náležitě vyšetřil (<i>nos ... per fideles nostros de cause predictae circumstanciis sufficienter edociti</i>) a lázně přisoudil sedleckému klášteru, navíc jej z těchto lázní osvobodil ode všech platů,	RBM II, č. 1562	Pečeť: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: 1) Václav II. konfirmuje svou listinu r. 1299 s odtůdněním, že listina z r. 1292 byla vydána ještě pod předkorunovační pečeti 2) srv. výše listinu: 1291, VII. 23. Praha	

		SOA Třeboň, VS Sedlec, inv. č. 21 (RBM III, č. 1086)	berní a služebností, jež souvisí s těžárskou aktivitou v této oblasti. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1563	Pisář: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ
628 I	1292, I. 10. Hradec [Králové]	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, VS Sedlec, inv. č. 5	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje statky sedleckého kláštera v kouřimském kraji od „osady“ (= <i>prestatio nuncii publici sive testis</i>) a zakazuje komukoliv, aby zde tuto služebnost od klášterních poddaných vyžadoval. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	UB Hohenfurt, č. 43 RBM II, č. 1564	Pisář: AV 5 Pečet: Hedvika z Schaumburgu Pozn.: 1) srv. testament Voka z Rožmberka z: 1262, VI. 4. Graz (CDB V.1, č. 335) 2) srv. dále listiny: a) 1286, VI. 29. Vyšší Brod b) [post 1286, VI. 29. –] c) 1290, III. 20. Praha
629 I	1292, I. 13. –	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 104/III <i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/II (<i>Vyššebrodský kopiář</i>), str. 92	Hedvika z Schaumburgu, vdova po Vokovi z Rožmberka (†3. VI. 1262), potvrzuje vyššebrodskému klášteru patronátní právo kostela v [Horní] Stropnici, jež dostala od svého muže a náleželo k jejím zásadním statkům (<i>sponsalia</i>).	RBM II, č. 1565 CDM IV, č. 300	Pisář: V II 14 = J VI 1 Pečet: Václav II., I. typ
630 I	1292, I. 29. Brno	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1317, sg. Jo XXXI Mail. 72	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje na žádost johanitů v Mailbergu koupi louky u Erdbergu (=Hrádek u Jaroslavic) od Konráda z Zwingendorfu,		

631 I	1292, II. 27. Brno	<p><i>autogr.</i> SOKA Znojmo, AM Znojma, inv. č. 2, sg. AMZ-I/č. 2</p> <p><i>apogr.</i> SOKA Znojmo, sg. III-287/2, fol. 1b</p> <p><i>novověká revizně-konfirmační řízení</i> 1) Josef II. potvrdil: 1783, II. 27. Wien, jeho orig.: SOKA Znojmo, AM Znojma, sg. 356/b 2) František II. potvrdil: 1793, XII. 20. Wien, jeho orig.: SOKA Znojmo, AM Znojma, sg. 289</p>	<p>řeč. Bohemus, z níž mají platit královské komoře 1 talent vídeňských denárů ročně, a to vždy na sv. Jiří. <i>DPM: mistr-Jan ze Sadské</i></p> <p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, vyjímá znojemské měšťany na jejich mimoměstských statcích, které dosud získali (údajně od českých panovníků, ale <i>listiny na to neznáme</i>) a které eventuelně získají v budoucnu, z jurisdikce všech úředníků a podřizuje je jen moravskému podkomořímu a znojemskému rychtáři; osvobozuje je dále od placení berní a jiných dávek z těchto statků a mlýnů ponechávaje si pouze služebnosti (<i>ampliora ... et specialia ... iure civili servicia</i>); pokud by tyto statky dále pronajali, tito nájemci už všeobecnou berní platit musí; uděluje posléze městu mlýné právo. <i>DPM: mistr-Jan ze Sadské</i></p>	RBM II, č. 1567 CDM IV, č. 301	<p>Písař: V II 14 = J VI 1</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p> <p>Pozn.: k detailům novověkého konfirmačního revizního řízení viz Čoupek 1984, str. 113 a 115</p>
632 I	1292, III. 2. Olomouc	<p><i>apogr.</i> MZA Brno, E. 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenaicher, Historica relatio</i>), fol. 305a-306a</p>	<p>Chvalko, hradiský opat, světuje jistému Jarlochovi lokaci města Hranice (<i>Alba Ecclesia</i>) o rozloze 50 chrudimských lánů: lokátor má dědičně obdržet 3 svobodné lány a třetinu soudních pokut, 4 chlebné a 4 masné krámy, mlýn o 4 kolech a lázně, dále právo rybolovu i lovu, kterážto práva si ovšem podržel i opat; kolonistům na již vykloučených pozemcích (požůstatku to prvního poku-</p>	RBM II, č. 1568 CDM IV, č. 302	<p>Pečet: ohlášena pečet' hradiského opata Chvalka</p> <p>Pozn.: srv. první lokaci města Hranic uskutečněnou hradiským opatem Budíšem roku 1276: 1276, III. 4. [Klášteří]</p>

		<p>su o kolonizaci) uděluje 6 let bez platů, a to od svátku sv. Valpury počínaje, kolonistům na teprve klučných pozemcích 12 let od téhož svátku; stanoví, aby se Hranice řídily olomouckým městským právem, avšak s polovičními soudními pokutami; po uplynutí stanovené lhůty mají kolonisté platit z každého lánu: 1/2 hřivny stříbra na sv. Valpurgu, k tomu 2 denáry výmazného (<i>denarii delenciales</i>) opatovu písaři (<i>notario nostro</i>), dále jednu <i>scapula</i> na velikonoce, 4 síry na sv. Ducha, 4 kuřata na sv. Michala – vše má opatovi přinést do kláštera rychtář či jeho posel; z každého lánu, z každé hospody a řemesla se bude platit biskupovi desátek 6 denárů na sv. Martina, 6 denárů na opravu mostu v Přerově na křížové dny; každý podsedek bez půdy dá biskupovi 2 denáry a 2 denáry mostného; město bude povinno platit královskou berní, bude-li vyhlášena; pokud by tímto krajem projížděl král či královna, podílí se na nákladech celé opatství; v době vybírání daní budou zdejší obyvatelé živit výběřčí (opata, jeho písaře či posla); opat uděluje dále městu mílové právo a dovoluje Jarlochovi, aby směl své rychlářství prodat; Jarloch posleze obdržel 1/3 výnosů všech soudních pokud v celém kraji z vesnic založených na německém právu a dále pravomoc třikrát ročně předsedat soudům v těchto vsích.</p>		<p>Hradisko (CDB V 2, č. 805); „výmazné“ bylo pravděpodobně obdobou „zápisného“ – viz listinu: 1296, XI. 26. Břevnov</p>
--	--	--	--	---

633 I	1292, III. 13. Brno	<p>autogr. AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, č. 51 (sub dato suo)</p> <p>apogr. 1) AM Brna, A 1/3: Sbířka úředních knih, rukopis č. 2, fol. 127a-b 2) AM Brna, A 1/3: Sbířka úředních knih, rukopis č. 40, fol. 41b 3) AM Brna, A 1/3: Sbířka úředních knih, rukopis č. 42, fol. 9b-10b 4) AM Brna, A 1/3: Sbířka úředních knih, rukopis č. 43, fol. 8a-9b</p> <p>německý překlad AM Brna, A 1/3: Sbířka úředních knih, rukopis č. 1, fol. 236–237</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, povoluje brněnským měšťanům na jejich žádost volbu konšelů (a to každoročně v oktávu Vzkříšení) včetně práva sesazovat před uplynutím funkční doby ty konšely, kteří by se provinili, vymínuje si pouze, že zvolení konšelé mají být králi představeni, v době jeho nepřítomnosti jej zastoupí jeho protonotář nebo podkomoří (král si tedy ponechává právo presentace); vyjímá dále brněnské měšťany, jenž vlastní mimo areál města alodní statky, z jurisdikce zemského soudu s výjimkou případů, kdy měšťan neprávem zabere či jinak naruší alod jiného držitele; slibuje, že při vypsání korunovační berně se spokojí pouze s berní městskou; stanoví, že sporné případy šlechtických dluhů vůči měšťanům převyšujících 10 hř. stříbra mohou být v odvolací instanci řešeny před moravským podkomořím, nařizuje rovněž, aby šlechtické domy ve městě podléhaly městské činži jako všechny ostatní měšťanské domy, s výjimkou těch, které jsou privilegované nebo náleží ke kostelním záduším; zabezpečuje dále obchodníkům volný přístup do města a zakazuje zřizování korporací řemeslníků (jež by zřejmě usilovaly o monopoly); měšťané mohou rovněž zatýkat a trestat ty cizáky, kteří nejsou nikde</p>	<p>Rössler 1852, str. 377–379 č. III RBM II, č. 1569 CDM IV, č. 303 Flodr PK I, str. 402–403</p>	<p>Pisář: V II 14 = J VI 1</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p>
----------	------------------------	---	---	--	---

		v zemi zakoupeni a obvykle páchají nepravosti. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>			
634 I	[1292], III. 13. Brno	<i>apogr.</i> insert v listině vratislavského oficiála Petra z: 1297, XII. 9. Wrocław, jejíž opis je v: Archiwum Archidiecezjalne Wrocław, rukopis DA III d 1, fol. 1b-2a	Tomáš II. [Zaremba], vratislavský biskup, vydává svou poslední vůli a za jejího vykonavatele si volí hnězdenského arcibiskupa Jakuba II. [Swinkul].	SUB VI, č. 47	Pečeti: ohlášeny pečeti: 1) opata zábrdovických premonstrátů [Dětricha] 2) konventu minoritů v Brně 3) Dětricha, rektora od sv. Jakuba v Brně
635 II	1292, III. 22. –	<i>autogr.</i> StA Nürnberg, Ritterorden Urkunden 4701	Markvart, řeč. Maezzingen, komtur německých rytířů v Norimberku, prodává dvůr v Hengu Konrádovi a jeho synu Heinrichovi za 53 liber a 80 haléřů s tím, že si pro německé rytíře vyhrazuje po dobu dvou let právo zpětného výkupu předmětného dvora za stejnou cenu. <i>Inter testes: bratr Goffidus Bohemus</i>	NürnUB 4, č. 826	
636 II	1292, III. 29. –	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 1024	Mistr Walter kantor a mistr Simon scholastik od sv. Serváce v Maastrichtu transsumují řádu německých rytířů list Mikuláše IV. z: [1289], IV. 2. Řím (S. Maria Maggiore).	Tumler-Arnold I, č. 1024	
637 I	1292, [ante IV. 4.] Řím	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 4/VB	Cizí arcibiskupové a biskupové udělují vyšebrodskému klášteru čtyřicetidenní odpustky na stanovené sváteční dny, a to po schválení příslušným diecézním [tj. pražským] biskupem.	UB Hohenfurt, č. 46 (ad: 1292,-)	Pozn.: 1) konsens pražského biskupa Tobiáše viz u: 1293, IV. 22. Praha 2) datace vychází z kombinace inkarnací let a let pontifikátů papeže Mikuláše IV.

638 I	1292, [post IV. 4.] Řím	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 97/V	Cizí arcibiskupové a biskupové udělují po schválení příslušným diecézním [tj. pražským] biskupem čtyřicetidenní od- pustky na stanovené sváteční dny ke kostelu sv. Mikuláše v Rožmberku [nad Vltavou] (náležejícímu vyšebrodskému klášteru).	UB Hohenfurt, č. 47 (ad: 1292,-) RBM II, č. 1598 (ad: 1292)	Pozn.: datace vychází z kombinace inkarnač- ních let a skutečností, že listina byla vydána během papežské sedi- svakance
639 I	1292, IV. 7. Brno	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéz- ského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1887, sg. Jo XXXVIII Br. 1b	Budislava z [Dolních] Louček se svým synem Vítkem prodává komturu Ekkovi a templářům v Čejkovicích vesnici Sen- stráž (Schönstrass) * s příslušenstvím za 155 hřiven stříbra a slibuje tento prodej podle zemského práva hájit; v případě neschopnosti dostát svým závazkům nabízejí vydavatelé templářům náhradou svou vesnici Hrušky (u Slavkova) s příslušenstvím, a to do doby, než bude odstraněna překážka bránící templářům ujmout se kupované vsi.	RBM II, č. 1570 CDM IV, č. 304	Písař: TE 1 Pečetí: 1) Hartléb z Dubna, III. typ 2) Vítek z Louček 3) Tas z Lomnice a Tasova 4) Budivoj z Jehnice (?) 5) deperd. 6) Filip z Pernštejna, I. typ 7) Odolen z Hustopečí 8) Bohuslav z Pern- štejna 9) deperd.
640 I	1292, IV. 8. —	<i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 39	Pavel, opat cisterciáckého kláštera v Hradišti [nad Jizerou], prodává s radou Dietricha, opata waldsasského, Jana, opata pomuckého, Jindřicha, opata plaského a vizitátora, a Jindřicha, opata svatopolského (klášter Sacer Campus u Třebechovic) a se souhlasem hra- dištského konventu sedleckému klášteru statek Chleby u Nymburka za 145 hřiven	RBM II, č. 1571	Písař: GJ 1 Pečetí: 1) Pavel, hradištský opat 2) Dietrich, opat z Waldsassen 3) Jindřich [III.]

		stříbra, aby získal prostředky k vykoupení za 200 hr. stříbra zastavené vesnice Nemyslovice.		plaský opat 4) Jindřich, opat kláštera Svaté Pole 5) Heidenreich, sedlecký opat, deperd. 6) Jan, pomucký opat, deperd.
641 I	1292, IV. 17. –	<i>apogr.</i> SächsHStA Dresden, 10004 Kopiale, Nr. 1324 (<i>Kopialbuch des Landkomturs Albrecht v. Witzleben</i>), fol. 131a	Gebhard [VI.], lanckrabě z Leuchtenbergu, uděluje německým rytířům v Chebu vesnice <i>Sahlích</i> a <i>Palič</i> , které řád koupil od Albrechta Tullinera, od něž je předtím jako léno držel Ekhard Nothaft z Vildštejna. <i>Inter testes:</i> Tuto z Kynžvartu a Ekhard z Vildštejna a dále řada chebských měšťanů	Gradl, str. 163 č. 441 Lampe str. 440 č. 514
642 I	1292, IV. 20. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Česká finanční prokuratura, inv. č. 7	Ekhard, urburěř a český mincmistr, přiznává sedleckému klášteru všechna práva ve mlýnech na Labi pod Kolínem; tyto mlýny mu byly kvůli údajným nejmenovaným prohřeškům nejprve odhаты a na základě výroku zřejmě zemského (nebo městského?) soudu (<i>per diffinitivam sententiam</i>) přisouzeny Václavovi II. a panovníkem následně prodány za 500 pražských hřiven stříbra sedleckému klášteru (Václavova listina na tento prodej je sice zde ohlášena, musela existovat, dnes ale <i>deperd.</i>); Ekhard nicméně opětovně dosáhl královny milosti, suma 500 hr. mu byla uhrazena z královské urbury a navíc ještě přijav 200 pražských hřiven stříbra od sedleckého kláštera potvrzuje Ekhard	Pisář: PG 2 (M. Petr, notář Starého Města pražského; vyšehradská škola II) Pečet: Staré Město pražské

643 I	1292, IV. 21. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 41	v přítomnosti pražského rychtáře a přísežných výše zmiňovaný Václavův prodeje, jenž byl učiněn v jeho nepřítomnosti, takže by z toho mohly v budoucnu vzniknout pochybnosti, a slibuje jej hájit za sebe i své dědice.	RBM II, č. 1573 ACRB I, č. 41	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli, vyšehradská škola II) Pečeť: Václav II., I. typ
644 I	1292, V. 10. U Frankfurtu [nad Mohanem]	<i>apogr.</i> 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 18a-18b 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 335b-336a 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 98b-99a 4) NA Praha, Sbirka rukopisů, č. 2443, fol. 45a-46a 5) Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 48 6) Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis a 27, fol. 4b 7) Praha, Nostická knihov-	Gerhard II. [z Eppsteinu], mohučský arcibiskup, jakožto říšský kancléř označuje, že Adolf I. Nasavský byl zvolen římským králem poté, co do Frankfurtu přijelo poselstvo Václava II. (Bernhard Míšeňský, nejvyšší komorník království českého Heiman [z Dubé], Adalbert z Žeberka a Tobiáš z Bechyně), které se prokázalo královým pověřením (<i>deperit.</i>) vystupovat jeho jménem, neboť král byl tehdy nemocen, a poté, co toto poselstvo přeneslo Václavův hlas na mohučského arcibiskupa.	RBM II, č. 2740 MGH CC III 463 č. 475 ACRB I, č. 46 RI VI.2, č. 12	

		na, sg. MS a 27, fol. 27b-28a 8) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 10b-11b	Adolf I. Nasavský, římský král, uvádí v říšské léně Václava II., a to zatím zástupně prostřednictvím Robina z Kobernu s tím, že až bude Václav moci, má je převzít osobně od Adolfa.		
645 I	1292, V. 10. U Frankfurtu [nad Mohanem]	<i>apogr.</i> 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 22a-22b 2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 339b („[Ru]dolf I.“) 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 102b 4) NA Praha, Sběrka rukopisů, č. 2443, fol. 51a-51b 5) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 46 6) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 3b 7) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 25b-26a 8) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 7b-8a	Adolf I. Nasavský, římský král, uvádí v říšské léně Václava II., a to zatím zástupně prostřednictvím Robina z Kobernu s tím, že až bude Václav moci, má je převzít osobně od Adolfa.	RBM II, č. 1575 A (ad: 1292, V. 12.) ACRB I, č. 47 RI VI.2, č. 14	
646 I	1292, V. 11. U Frankfurtu [nad Mohanem]	<i>apogr.</i> 1) Knihovna Národního muzea, sg. VI.F.12, fol. 24a-24b	Adolf I. Nasavský, římský král, dává Václavovi II. v dědičnou zástavu Plíseňsko (s Altenburgem, Kamenicí a Cvikovem) a město a hrad Cheb na částku	RBM II, č. 1574 Gradl, str. 163–164 č. 442 ACRB I, č. 48	

		<p>2) NK ČR v Praze, sg. I.C.24, fol. 341b-342a 3) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. H i 1, fol. 104a-104b 4) NA Praha, Sbírká rukopisů, č. 2443, fol. 54a-54b 5) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 53–54 6) Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis a 27, fol. 7b-8a 7) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 32a-33a 8) Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 20a-21a</p>	<p>10 000 hřiven stříbra, kterou slíbil Václav II. zaplatit (ve dvou splátkách: do 15. VIII. 1292 a do 6. I. 1293) jako věno své dcery [Anežky], jež má být zasnoubena s Adolfovým synem Ruprechtem.</p>	<p>RI VI.2, č. 16</p>	
<p>647 I</p>	<p>1292, V. 13. U Frankfurtu [nad Mohanem]</p>	<p><i>apogr.</i> 1) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 52 2) Archiwum miejskie Wroclawia, rękopis a 27, fol. 7a 3) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 31a-31b 4) Archiwum Państwowe Wroclaw, Rep. 135, D 322, fol. 18a-18b</p>	<p>Adolf I. Nasavský, římský král, uděluje Václavovi II. prostřednictvím Robina z Kobernu říšská léna s tím, že až bude Václav II. moci, má je převzít osobně od Adolfa.</p>	<p>RBM II, č. 1575 B ACRB I, č. 49 RI VI.2, č. 17</p>	

648 I	1292, VI. 1. Modřice	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 29, sg. A g 8 <i>novověká revizně-konfirmační řízení</i> 1) Marie Terezie potvrdila: 1744, VII. 20. Wien: MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. A a 5/1 2) Josef II. potvrdil: 1786, IV. 13. Wien: MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. A a 5/2 3) František II. potvrdil: 1794, X. 4. Wien: MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. A a 6	Dětrich, olomoucký biskup, potvrzuje rajhradskému klášteru darování dvora a 1 lánu ve vsi Rajhradice učiněné Vilemou, vdovou po Tomáši ze Želešic, a jejími syny Oldřichem, plebánem z Drásova, a Kunonem, a to s podmínkou, že donátorka bude moci tyto statky doživotně užívat.	RBM II, č. 1576 (ad: 1292, VI. 5.) CDM IV, č. 305 (ad: 1292, VI. 5.)	<i>Písař:</i> Th 16 <i>Pečet:</i> Dětrich, olomoucký biskup, II. typ <i>Pozn.:</i> 1) mezi svědky: mistr Ambrož a Jindřich z Tuřan, biskupští notáři 2) originální datace: 1 ^o <i>nonas iunii</i> 3) k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 553 č. 62
649 II	1292, VI. 10. –	<i>autogr.</i> Biblioteca Civica „Vincenzo Joppi“ di Udine, sub dato suo	Rajmund, aquilejský patriarcha, uděluje mistru Rewdalovi, řeč. Hayluer de Bohemia , Wasangovi z Villachu a jejich společníkům na lenním právu těžbu kovů v <i>Gortu</i> a okolí do vzdálenosti 10 mil.	MHDC VI, č. 221	
650 I	1292, VI. 11. Salzburg	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 4/IVB	Friedrich, biskup z Chiemsee, a Jindřich, biskup lavantský, udělují vyšebrodskému klášteru na stanovené svátky po 40 dnech odpustků.	UB Hohenfurt, č. 44 RBM II, č. 1577	
651 II	1292, VI. 22. –	<i>autogr.</i> MOL Budapest, DL 40208	Ondřej III., uherský král, uděluje v léno bánovi Lothardovi Gutkeledovi a jeho synu Ladislavovi clo z dovozu soli v komitátu Aranyos, a to jako kompenzaci za ztráty, které utrpěla jejich rodina	CDA IX, č. 42 UB Burgenland II, č. 387	

652 I	1292, VI. 27. Praha	<p><i>apogr.</i> 1) NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/13, fol. 54a-54b 2) transsumpt ve vidimusu vyšehradského děkana Jindřicha a vyšehradského kustoda Mikuláše z: 1316, II. 14., jehož orig.: Archivum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 66, Nr. 65</p>	<p>v boji mj. s českým králem Přemyslem Otakarem II. <i>DPM: mistr Theodor, „aule nostre vice-cancellarius“</i> <i>Expresse dicitur: quando Ioachymus banus et prefatus Lothardus banus ... ad devastandum regnum Austrie iverant contra regem Boemorum..., quando idem dominus Lad[izlaus] rex cum multitudinē exercitus sui iverat contra Otokarum regem Boemorum, tunc regni Hungarie inimicum capitalem</i></p>	CDS VII.3, č. 2235 RBM II, č. 1578	
----------	------------------------	--	---	---------------------------------------	--

		<p>sami, ale v doprovodu jiného bratra či spořádaného laika [6] půst mají bratři zahajovat již v pondělí po neděli <i>Esto mihi</i> [7] je přísně zakázáno zadlužovat se bez svolení nadřízeného, přečiny tohoto typu je třeba exemplárně trestat a viníky zbavovat odpovědných funkcí [8] zakazuje se vyjíždět na cesty se zbraní, ty musí bratři před cestou odevzdat mistrovi [9] zakazuje se, aby byly do řádu přijímány nové osoby bez souhlasu výše uvedených vizitátorů; personální status quo platí i pro ženské členky řádu, jejichž řady mohou být doplňovány jen osobami bez poskvrny [10] mistr má každý týden dát magistře 1 ferton a má jí být i jinak nápomocen, řádoví bratři mají jíst nadále stejné pokrmy jako jedí ošetřovaní nemocní [11] všichni řádoví bratři a sestry mají dodržovat společnou stravu a rovněž i jednotný oděv, pokud někdo onemocní, má se o něj řád postarat; v době půstu je zakázáno jíst maso, jen v případě nemoci může dostat bratr či sestra svolení od mistra k požívání masitého jídla [12] bratři, kteří se vydávají na cestu, mohou být oděni do křížem označeného pláště [13] představeným řádu se nařizuje, aby bratřím zabezpečili vše potřebné (zmiňovány jsou zejména knihy), aby bratři neměli důvod shromažďovat svůj vlastní soukromý majetek [14] zakazuje se bez vědomí vizitátorů posílat řádové sestry do</p>

653 I	1292, VI. 30. Aachen	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Erzstift Mainz, Urkunden Weltli- cher Schrank L. 36/2	jiných domů; přikazuje se rovněž propus- tít služebné (<i>mulieres prebendarie</i>) [15] tato statuta mají být čtena na všech kapi- tulách, aby se nikdo nevymlouval na jejich neznalost.	RBM II, č. 1579 RI VI.2, č. 29	Pečet: Adolf Nasavský, římský král, na perg. proužcích
654 I	1292, VI. 30. Aachen	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Domkapi- tel Mainz Urkunden 1292 Juni 30/II	Adolf I. Nasavský, římský král, dosvěd- čuje, že byly provedeny zásnuby jeho prvorozeného syna Ruprechta s decerou Václava II. [Anežkou], a to prosřednic- tív Václavových vyslanců Bernharda Míšeňského, nejvyššího komorníka krá- lovství českého Heinemanna [z Dubé], Alberta z Žeberka a Tobiáše z Bechyně, přičemž Adolf svému synovi zapisuje věno 10000 hř. stříbra a slibuje je vyplatit za rok, až bude Rupert plnoletý a dojde ke svatbě; stejnou částku požaduje i od Vác- lava II. pro jeho deuru; v případě úmrtí případne k doživotnímu užívání celá částka 20000 hř. přeživšímu manželovi, po jeho smrti se částka rozdělí a vrátí se římskému resp. českému králi; pokud by zůstala vdova s dítětem, má požívat užit- ků z poloviny částky, po její smrti dědí vše její dědicové.	RBM II, č. 1580 MHDC VI, č. 223 RI VI.2, č. 31	Pečet: Adolf Nasavský, římský král, pův. na perg. proužcích; deperd.

655 I	1292, VI. 30. Aachen		pokud by s tím Václav nesouhlasil; vyslovuje dále odchodání stát se arbitrem ve sporu s Albrechtem Saským, bude-li o to požádán; zavazuje se konečně nedělit nikomu v léno míšeňskou marku bez vyšetření nároků Václava II.	cf. RBM II, č. 1574 Gradl, str. 164 č. 443 RI VI.2, č. 30	Pečet: Adolf Nasavský, římský král; deperd., byla na perg. proužcích
656 I	1292, VII. 2. Praha	autogr. StA Würzburg, Domkapitel Mainz Urkunden 1292 Juni 30/I apogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 45a-45b	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, přidává waldsasskému klášteru k již uděleným vesnicím Stroupeč (<i>Strupch rubeta et virgulta seu fruetta</i> u Žatce) další statky ke kolonizaci. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM IV, č. 1887 Gradl, str. 164–165 č. 444	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: srv. listiny: a) 1291, IV. 27. Nížbor b) 1295, V. 30. – c) [1295], XI. 28. Řím (sv. Petr)
657 I	1292, VII. 3. Praha	autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 6/VI apogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/II (<i> Vyšebrodský kopiář</i>), str. 10–11	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje vyšebrodskému klášteru vesnice Plav (u Českých Budějovic), Strýčice s tanním kostelem, <i>Borach</i> *, <i>Záboří</i> , <i>Badiczi</i> *, Holašovice, <i>Všemily</i> *, Dobčice, Lipanovice a část lesa u [Horních a Dolních] Chrástán, a to jako kompenzaci za jisté statky, které Václav II. klášteru odhal a vrátil je dědicům Svatomíra z Němčic; ti se o ně totiž právem přihlásili jako k svému dědictví, které bylo (r. 1273) přiřčeno Přemyslu Otakarovi	UB Hohenfurt, č. 45 RBM II, č. 1581 Köpl, UB Budweis, č. 20	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyšebrodská škola II) Pečet: Václav II., I. typ Pozn.: srv. listinu Přemysla II. z: 1273, I. 25. Myšec (CDB V.2, č. 693), kde je identifikace

658 II	1292, VII. 9. –	<i>apogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 40209	II. v důsledku Svatomírových provinění a jež Přemysl dal vyšebrodskému klášteru náhradou za opět jiné klášterní vsi, které připojil k [Českým] Budějovicím. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	-	ostatních lokalit transakce
659 I	1292, VII. 14. Praha	<i>autogr.</i> (kdysi 2x, oba <i>deperd.</i>) <i>apogr.</i> 1) NA Praha, Přepisy (z archivu pražského arcibiskupství) (B1) 2) NA Praha, Přepisy (z archivu pražského arcibiskupství) (B2) <i>registrový extrakt</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dává pražskému biskupovi Tobiášovi [z Benešova] do dědičné držby statky Vícka ze Zálší, který se provinil (je označen jako <i>proscriptus noster</i>) a jehož majetek připadl (nejspíš výrokem zemského soudu) králi; šlo o: Klatovec, Bukovec, Dubenky, Zahradčice a část vsi Zálší (u Sepekova). Darované statky mají být osobním biskupovým majetkem, což listina sama explicitně zdůrazňuje: <i>damus per eundem episcopum hereditario iure, non tamquam alia bona sua episcopalia.</i> <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1582	Pečet: (B1+B2): ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: opisy B1, B2 pořizovány ještě z originálů v Archivu pražského arcibiskupství
660 I	1292, VII. 15. –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáckí Velehrad, sg. P 15	Siegfried [V.] Sirotek z Nejdku nechává vymezit kvůli stížnostem velehradského opata Lupina hranice mezi hradem Nejdkem a vesnicí Přítulky náležející	RBM II, č. 1583 CDM IV, č. 306 AZK I, č. 336	Písař: VE 1 (br. Gutolf, OCist.)

		<p>apogr. MZA Brno, E 7: Cisterciá- ci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 63a-63b</p>	<p>velehradskému klášteru; hranice stanoví- la skupina zástupců obou stran, mezi nimiž nechyběli ani starci a pamětníci z okolí; byly vyhledány staré hraniční symboly (kámen a vřpy v kmenech stromů), hranice byla i nově vytyčena umělými náspy: vedla středem velkomo- ravského hradiště Burgstall.</p>		<p>Pečetí: 1) Siegfried Sirotek z Nejdku; deperd. 2) Ekko, bratr Siegf- riedův; deperd.</p> <p>Pozn.: mezi svědky: br. Gu- tolf, „písař této listi- ny“; Gutolf na Moravě působil asi v l. 1289– 1294, kdy musel jako stoupenec Přemysla Otakara II. opustit svůj klášter v Heiligen- kreuz; Gutolf je mj. autorem <i>Summa</i> <i>dictaminis prosaici</i> v: Stiftsbibliothek Heiligenkreuz, sg. Cod. 220; zde jsou i glosy psané rukou VE1</p>
<p>661 I</p>	<p>1292, VII. 15. Praha</p>	<p>autogr. (kdysi 2x, oba <i>deperd.</i>, ale z A1 zachováno <i>čb foto</i> v aparátu CDB)</p> <p>apogr. 1) NA Praha, Přepisy (z Archivu pražského arcibiskupství) (B1) 2) NA Praha, Přepisy (z Archivu pražského arcibiskupství) (B2)</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje Tobiášovi [z Benešova], biskupu pražskému, tržní právo ve vesnici Bože- tice (u Milevska), včetně jurisdikce nad eventuelními přestupky páchnými na tomto místě. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	<p>RBM II, č. 2742</p>	<p>Písař: (A1) V II 18</p> <p>Pozn.: 1) srv. listinu Václava II. z: 1292, I. 1. Praha 2) opisy B1, B2 poří- zovány ještě z originálu</p>

			registrový extrakt APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9a			
662 I	1292, VII. 16. Praha		apogr. 1) SOA Litoměřice, ŘC Osek, inv. č. 1641, sg. M III 3 (<i>Codex Damascus</i>), fol. 5b-6a 2) SOA Litoměřice, ŘC Osek, sg. M III 12 (<i>Privilegia Ossecensia</i>), str. 45–46	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dává s ohledem ke své zvláštní náklonnosti, již chová k cisterciáckému řádu, oseckému klášteru les zv. <i>Drien</i> u Kbelic (u Lovosic) v litoměřické provincii k vykácení. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1584	Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ
663 I	1292, VII. 22. Želovice		autogr. MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. P 49	Kadold z Miroslavi ustupuje na žádost tety Dymudy a sester Margarety a Anežky – oslavanských jeptušek – od sporu s oslavanským klášterem o lán ve vesnici Miroslav, který chtěl prve hnát před provinciálního sudího, a vzdává se všech svých nároků zde uplatňovaných ve prospěch kláštera.	RBM II, č. 1585 CDM IV, č. 307 AZK I, č. 337	Pisář: OS 1 Pečet': Kadold z Miroslavi
664 II	1292, VIII. 8. –		apogr. StA Würzburg, Standbuch 245, fol. 43b	Gottfried z Klingenfelsu, velkopreceptor řádu johanitů pro Německo, Čechy , Polsko, Moravu , Rakousy a Štýrsko, prohláší, že se souhlasem bratří prodal Konrádovi, sklepníkovi ze Schweigereru, roční příjem 8 hallských liber ze dvora zv. <i>Steheler</i> za stanovených podmínek.	CGOH III, str. 607 č. 4192	
665 I	1292, VIII. 10. Zbraslav		apogr. 1) prostý opis z r. 1623: NA Praha, České gubernium – listiny, inv. č. 21 2) transsumpt ve vidimusu	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, zakládá cisterciácký klášter P. Marie na Zbraslavi a vybavuje jej nemovitým majetkem; fundace je zdůvodněna Václavov-	RBM IV, č. 1888 Tadra, Listiny, č. 1	Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ

666 I	[1292, VIII. ante 13. Praha?]	<p>z: 1626, II. 26. Praha: SOKA Praha-západ</p> <p>3) prostý opis uvedeného vidimusu z r. 1626: NK ČR Praha, sg. XIX C 27 (<i>Privilegien des Klosters Königsaal</i>), fol. 1a-5b</p>	<p>vou snahou odčinit své hříchy z mládí, přičemž se souhlasem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] je přiveden první konvent ze Sedlece, včetně Konráda [z Erfurtu], jenž se stává prvním zbraslavským opatem; Tobiáš pokládá základní kámen ke stavbě nového kláštera a Václav II. nové fundaci věnuje tyto statky: vlastní Zbraslav, Žabovřesky, Lipence, Lipany, [Horní a Dolní] Černošice, Řevnice, Lety, Nezabudice, Radotín, Velká a Malá Chuchle, Lahovice, Záběhlice, Vidím, dva poddané ve Štěchovicích, Slapy, Přestavilky, Buš, Lhota; trhovou ves Choceň, Běstovice, ... Nořín (u Vysokého Mýta), les u [Vysokého] Mýta zvaný „Žrub“, Slatina (u Vysokého Mýta), Jehnědí (ibid.), Kosořín (ibid.), Loučky (ibid.), ... Oucmanice, Lhota u kostela sv. Jiří, ... Sudislav [nad Orlicí], Voděrády (u Litomyšle), trhovou ves Ústí [nad Orlicí], Oldřichovice/Dreihöf (u Ústí/Orlicí), ... město [Česká] Třebová, ... Sloupnice, Svatošla* (dnes asi v katastru Sloupnice) a Schurowa se všemi právy a příslušenstvím; uděluje Zbraslavi rovněž právo těžby dřeva z okolních královských lesů.</p> <p><i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	Dobiáš I, str. 456 č. VII	<p>Pozn.: z logiky řazení starých registů v citovaném pražském kapitulním kodexu plyne, že mu-</p>
----------	-------------------------------------	---	---	------------------------------	---

					sela být vydána před listinou níže bezprostředně následující
667 I	1292, VIII. 13. Praha	<i>autogr.</i> (2x) 1) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 55-III-6 (A1) 2) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 55-III-7 (A2)	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dává biskupství pražskému polovinu vesnice Chrzína (u Velvar) za dvě třetiny vesnice Železná (u Unhoště), které bez náhrady biskupství odhal Přemysl II., jenž sice biskupství slíbil náhradu, ale pro svou náhlou smrt to již nesplnil (<i>žádná písemnost se k tomuto činu nezachovala – deperd.?</i>). <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1586	<i>Písař:</i> (A1+A2) V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) <i>Pečet:</i> (A1+A2) Václav II., I. typ; frag.
668 I	1292, IX. 1. Hulin	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 997, sg. F I a 7	Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje dar jistého pole učiněný Arnoldem, správcem hulínského kostela, ve prospěch tohoto kostela; motivem k vydání listiny byla nejspíš skutečnost, že nebylo jasné, komu dotyčný pozemek patří: zdali Arnoldovi nebo biskupovi. Dětřich touto listinou dělá za vším „tlustou čáru“ a praví: <i>sive ad nos pertinuit sive ad ipsum, eidem ecclesie ... confirmamus.</i>	RBM II, č. 1587 CDM IV, č. 308	<i>Písař:</i> Th 16 <i>Pečet:</i> Dětřich, olomoucký biskup, II. typ
669 II	1292, IX. 7. Krzeszów	<i>autogr.</i> (2x) 1) Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 83, Nr. 13 (A1); 2) Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 83, Nr. 14 (A2 – <i>deperd.</i>)	Bolek, vévoda slezský, zakládá klášter cisterciáků v Krzeszówě/Grüssau, jemuž má patřit mimo jiné též „Kunigishain“ (=Královec) v Čechách.	CDS VII.3, č. 2241 Stelmach I, str. 150 č. 700 SUB VI, č. 65 (ad: 1292, IX. 8.)	
670 I	1292, IX. 11. Köln am Rhein	<i>autogr.</i> Sta Bamberg, sg. Bran-	Adolf I. Nasavský, římský král, dává norimberskému purkrabí Friedrichovi	Gradl, str. 165 č. 445	

		denburger Urkunden 69 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusech: 1) 1355, IV. 5. Řím (řím- ský císař Karel IV.), jehož orig.: StA Bamberg, sg. Brandenburger Urkunden 333 2) 1361, VI. 4. – (Přemysl, těšínský vévoda), jehož orig.: StA Bamberg, sg. Brandenburger Urkunden 408	[III. z Hohenzollernu] za jeho četné zásluhy o říši jako dědičné léno statky po zemřelém Jindřichovi z Libštejna (<i>omnia feoda quocumque locorum sita- seu quocumque nomine censeantur ex morte Henrici quondam de Libenstein nobis et imperio vacancia</i>), jehož říšská léna ležela severozápadně od Chebu (podle H. Gradla).	RI VI.2, č. 79	
671 I	1292, IX. 15. Aschaffenburg	<i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerro- ního sbírka, inv. č. 501, sg. Cerr II, č. 386, str. 48–58	Gerhard [II. z Eppsteinu], mohučský arcibiskup, vydává provinciální statuta o 25 člancích pro svou církevní provin- cii, tj. i pro pražskou a olomouckou diecézi.	CG IV, str. 7–16	
672 I	1292, IX. 24. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyše- hradské kapituly, inv. č. 100 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyše- hradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiár</i>), fol. 21a č. LVII	Jan, vyšehradský probošt, prodává své- mu kaplanovi Friedrichovi [z Vratislavi], plebánovi v Budči, 180 jiter (<i>iugera</i>) z proboštských statků ve vesnici Ka- menný Most (u Kladna) za 62 pražských hřiven stříbra k doživotnímu užívání; utrženou částku chce probošt vynaložit na nákup vesnice Vrbčany (na Kourim- sku); prodej Kamenného Mostu je zdů- vodněn odlehlostí lokality, a tudíž ztíže- nou možnostmi správy, zatímco Vrbčany leží u jiného vyšehradského majetku – u Tatců.	RBM II, č. 1588	Písař: W 1 = V II 26 Pečet: Jan, vyšehradský pro- bošt + sekret Pozn.: srv. listinu níže s kanonickým souhla- sem vyšehradské kapi- tuly

673 I	1292, IX. 24. Vyšehrad	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 101 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiár</i>), fol. 21a-21b č. LVIII	Děkan Bartoloměj, mistr Jan scholastik, Šimon kustod a celá vyšehradská kapitula potvrzují prodej pozemků ve vesnici Kamenný Most [Friedrichovi z Vratislavi,] plebánovi v Budči.	RBM II, č. 1589	Písař: W 6 = V II 25 = V III 2 = T 19 (vyšehradská škola II) Pečet': vyšehradská kapitula Pozn.: srv. listinu výše
674 I	1292, IX. 29. Kalisz	<i>autogr.</i> Archiwum Głowne Akt Dawnych Warszawa, Dokument nr. 6472 <i>apogr.</i> Archiwum Państwowe Poznań, <i>Lib. priv.</i> č. 22	Přemysl II., velkopolský vévoda, potvrzuje výměnu uvedených dědičných statků uskutečněnou mezi dvěma jmenovanými velkopolskými šlechtici na lokviu; v datační formuli zmínka o tažení vydavatele na pomoc českému králi [Václavovi II.] k Sieradzi. <i>Expresse dicitur: Datum in Kalis ... cum ad expeditionem processimus in Syracz ad regem Bohemie</i>	CDMajP II, č. 685	
675 II	1292, X. 3. U Nisy	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, sg. Rep. 102, Nr. 2	Mistr Miroslav, soudce biskupské kurie, rozhoduje spor o desátky ve vsi Ujezdziec mezi farářem Janem ze Sosnowé a Kosmou, farářem od sv. Mikuláše v Otmuchówě, a to ve prospěch druhého jmenovaného. <i>Inter testes: Frizco z Vidnavy</i>	CDS VII.3, č. 2246 Stelmach I, str. 150 č. 702 SUB VI, č. 70	
676 I	1292, X. 9. Tábor před Sieradzi	<i>apogr.</i> transumpt v notářském instrumentu z: 1341, IX. 1. Praha (in ambitu eccl. Prag.): (Drahušek Vojslavův z Tisova), jehož orig.: NA Praha, Archiv české	Jakub II. [Šwinka], hnězdenský arcibiskup, dosvědčuje, že se kujavsko-sieradzský vévoda Vladislav [Lokýtek] zřekl práv na krakovské a sandoměské vévodství ve prospěch českého krále [Václava II.], slibil mu svou věrnost a pomoc proti komukoliv, a to v přítomnosti vydavatele	RBM II, č. 1590 ACRB I, č. 50 SUB VI, č. 71	Pečet': dle svědeckví notářského instrumentu byl původní originál zpečetěn toliko pečeti hnězdenského arcibiskupa Jakuba

677 I	1292, X. 13. Tábor před Sieradzi	Koruny, inv. č. 228	tého listiny, Václava samotného, dále pražského biskupa [Tobiáše z Benešova], olomouckého biskupa [Dětricha], Boleslava II. Mazovského, Kazimíra Bytomského, Boleslava Opolského a Mikuláše [I.] Opavského.		Pozn.: k tomu srv. listinu Vladislava [Lokýtku] z: 1297, XI. 18. Sieradz (ACRB I, č. 61)
678 I	1292, X. 13. Tábor před Sieradzi	Koruny, inv. č. 229	Vladislav [Lokýtek], vévoda sieradský a kujavský, slibuje Václavovi II., že do 14 dnů přiměje měšťany Brzeznice, aby slibili věrnost sieradzskému kancléři a Václavovu rádcí Michalovi a měšťany brzeznické, aby totéž učinili bratru Meinherovi [z Querfurtu], pruskému zemskému mistrovi německých rytířů, v případě nedodržení svých slibů se vystavuje exkomunikaci hnězdenským arcibiskupem Jakubem II. [Šwinkou].	RBM II, č. 1591 ACRB I, č. 52 SUB VI, č. 72	Pečet: dle svědeckví notářského instrumentu byl původní originál zpečetěn toliko pečeti kujavsko – sieradského vévody Vladislava [Lokýtku]
678 I	1292, X. 13. Tábor před Sieradzi	Koruny, inv. č. 230	Jakub II. [Šwinka], hnězdenský arcibiskup, Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, Dětrich, olomoucký biskup, Jan, vyšehradský probošt, Meinher [z Querfurtu], pruský zemský mistr německých rytířů, Boleslav II. Mazovský, Kazimír a Boleslav Opolský a Mikuláš [I.] Opavský prohlašují, že kujavský a sieradzský kníže Vladislav [Lokýtek] uznal svrchovanost Václava II., vzdal se v jeho prospěch všech svých nároků na Krakovsko a Sandomeřsko s tím, že pokud by to porušil, přijde o Kujavy a Sieradz ve Václavův prospěch.	RBM II, č. 1592 ACRB I, č. 51	Pečet: dle svědeckví notářského instrumentu byl původní originál zpečetěn takto: 1) Jakub, hnězdenský arcibiskup 2) Tobiáš, pražský biskup + sekret 3) Dětrich, olomoucký biskup 4) Meinher z Querfurtu 5) Kazimír Opolský 6) Boleslav Opolský 7) Mikuláš Opavský

679 I	1292, X. 16. Olomouc	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Geras, sg. Urkunde Nr. 25	Děřich, olomoucký biskup, ustanovuje na základě presentace Konráda, opata premonstrátského kláštera v Gerasu, po smrti kněze Alberta rektorem a plebá-nem [kostela sv. Václava] ve vesnici [Kostelní] Myslová kněze Rudigera, Opraem.	RBM II, č. 1593	Pozn.: k tomu srv. listinu Vladislava [Lokýtko] z: 1297, XI. 18. Sie-radz (ACRB I, č. 61) Písař: Th 18 Pečet: Děřich, olomoucký biskup, nejistý typ; frag. Pozn.: srv. listinu olo-mouckého biskupa Bruna z: 1265, IX. 23. Kroměříž (CDB V.1, č. 456)
680 I	1292, X. 18. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zruše-ných klášterů, inv. č. 1326, sg. ŘKI Cheb – 4 <i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissi-nen Salbuch</i>), fol. XXVI 1/2b	Ekhard Nothaft z Vildštejna (=Skalná u Chebu) dědičně prodává Walterovi Höferovi (<i>de Curia</i>), chebskému měšťá-novi, dvůr ve vesnici Povodí (Ensen-bruck u Vildštejna); prodej dvora se uskutečnil prostřednictvím chebského provinciálního rychtáře Eberharda, jenž zde vystupoval jako zástupce římského krále, neboť šlo o říšské léno; nabyvatel měl povinnost odvádět ze dvora každo-ročně všechny platy Eisentrudě, tetě (matčině sestře) prodávajícího, až po její smrti bude vše náležet nabyvateli a jeho dědicům; prodávající se spolu se svými	RBM II, č. 1594 Gradl, str. 165–166 č. 446 SiegI, Das Salbuch, str. 230 č. 7	Písař: EGR 1 Pečet: 1) Engelhard Nothaft z Vildštejna, I. typ (kulatý) 2) Engelhard Nothaft z Vildštejna, II. typ (štitovitý)

681 I	1292, XI. 3. Kraków	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe w Krakowie – Oddział w Nowym Sączu, Archiwum miasta Nowy Sącz, dnes <i>deperd.</i>	uvedenými příbuznými zavazuje, že bude držbu nabyvatele hájit proti všem překážkám. Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje měšťany v [Starym] Sączu od celních poplatků v Krakovsku a Sandoměsku, a to včetně poplatků ze zboží dopraveného po řece; navazuje tak na privilegium svého předchůdce Boleslava. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovský a sandoměský protonoiář</i>	RBM II, č. 2743	Pečet: Václav II., I. typ; deperd., jen zbytky hedvábných nití
682 II	1292, XI. 4. Plauen	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1394	Jindřich zv. Ruthenus, fojt v Plavně, ustanovuje, aby určité vsi (Heinrichsdorf, Hartmannsgrün, Bertosgrün, Ernhornzgrün, Waldkirchen, Plona, Rotenbach, Ohorn a Schonbrunn) náležely ke kapli německých rytířů ve Waldkirchenu, a to pro velkou vzdálenost fary v Reichenbachu. <i>Inter testes: Hermann, údajný komtur německých rytířů v Chebu</i>	Schieckel I, č. 1720 („Fälschung“) CDS VII.3, č. 2250 Lampe str. 454–456 č. 531	
683 I	1292, XI. 8. Kraków	<i>autogr.</i> ŠA v Levoči, pobočka v Starej Ľubovni, Magistrát mesta Podolínec, Listiny č. 11, šk. 1 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: 1404, II. 14. Levoča (Zikmund Lucemburský), jejíž orig.: ŠA v Levoči, poboč-	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, daruje Heidenreichovi, rychtáři v Podolíneci, jenž toto město lokoval, užítky z městských práv (j. výnosy z masných a chlebových krámů, jatka, lázně a mlýny zbudované na vlastní náklady v okruhu 1,5 míle a 6 svobodných lánů, dále 1/6 výnosů z nově zkulturnovaných lánů a 1/3 soudních pokut) a určuje, aby se toto město nadále řídilo magdeburským právem, zřizuje zde	RBM II, č. 1595 CDPMin II, č. 522	Pisář: V II 19 Pečet: Václav II., I. typ

684 I	1292, XI. 8. Kraków	ka v Starej Łubovni, Magistrát města Podoliniec, Listiny č. 25, šk. 1	mílové právo, právo povinného skladu a měšťanům povoluje volně užívá- ní rybníků a lesů v okolí města. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovský a san- doměřský protonotář</i>	CDPMin II, č. 521	<i>Pečet:</i> ohlášena pečet' Václa- va II., I. typ
685 I	1292, XI. 8. Kraków	<i>apogr.</i> Archiwum Państwowe w Krakowie – Oddział w Nowym Sączu, <i>Kopiółár</i> <i>klarisek ve Starym Sączu</i> , fol. 2b	Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje na žádost své tety Grifiny hmotnou výbavu kláštera klarisek ve [Starym] Sączu, kterou klášter získal od Kunhuty, vdovy po krakovsko-sando- měřském vévodovi Boleslavovi; šlo o vesnice Barczyce, Gólkowice, Kadca, Łącko, Maszkowice, Czerniec, Zarzyce, Zagorzyn, Szczerzec, Kłęczany, Naszo- cowice, Mokrawieś, Podegrodzie, Gost- wica, Brzeźna, Podrzyce, Strzeszyce, Biczyce, Chełmiec, Strzeszyce, Siedlec, Łubnia, Świniarsko, Biegunice, Myślec, Podoliniec, Przysietnica a Wietrznica s příslušenstvím. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovský a san- doměřský protonotář</i>	CDP III, str. 155– 158 č. 67	<i>Pečet:</i> ohlášena pečet' Václa- va II., I. typ

			<p>se budou dělit v poměru: 1/6 pro fojty a 5/6 pro panovníka; výtěžky ze všech ostatních činností budou děleny tak, že 1/6 poplyne fojtům a zbytek obci; všechny masné krámy, 2 lázně, jatky a mlýny, které by fojti zbudovali na své vlastní náklady, mají zůstat dědičně zproštěny poplatků a služebností; soudní pokuty budou děleny tak, že 1/3 připadne fojtům, 2/3 panovníkovi; panovník připojuje k městskému areálu ještě 100 lánů lesa ke kolonizaci, vzdává se svého regálu na eventuelní nálezy kovů v areálu města, povoluje zde vybírání cla, zřizuje mílové právo a městu povoluje výroční trh po dobu 1 týdne od sv. Markéty, přičemž všechny obchodníky sem mířící osvobozuje ode cla v celém Krakovsku a Sandoměřsku. <i>DPM: Jindřich Kvas, krakovský a sandoměřský protonotář</i></p>	<p>CDS VII.3, č. 2251 SUB VI, č. 74</p>	
<p>686 II</p>	<p>1292, XI. 10. Oświęcim</p>	<p><i>apogr.</i> Archiwum Głowne Akt Dawnych Warszawa, Archiwum Skarbu Koronnego dz. XVIII, t. 18, fol. 402a-403a</p>	<p>Měšek, vévoda těšínský, prodává svým služebníkům Rudigerovi a Petrovi, bratřím svého kaplana Arnolda, pozemek v Zátoru k založení města, které se má řídit těšínským městským právem.</p>	<p>RI VI.2, č. 124</p>	
<p>687 II</p>	<p>1292, XI. 14. Landau</p>	<p><i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu z: 1292, XII. 7. – (oficiálové mohučského kostela), jehož orig.: BayHStA München, Ritterorden, Urkunde 26</p>	<p>Adolf I. Nasavský, římský král, žádá všechny říšské úředníky, aby podporovali johanity a jejich velkopřevora pro Německo, Čechy, Polsko, Moravu, Rakousy a Štýrsko Gottfrieda z Klingenfelsu.</p>		

688 II	1292, XII. 7. –	<i>autogr.</i> BayHStA München, Ritterorden, Urkunde 26	Oficiálníové mohučského kostela vídumují listinu výše.	RI VI.2, č. 124	
689 I	1292, XII. 20. Passau	<i>autogr.</i> BayHStA München, Klos-ter Passau Niedernburg, Urkunde 45	Oldřich <i>der Furtaer</i> slubuje s vůlí pana Albrechta z Halsu poddaným pasovského biskupa a kláštera v Niedernburgu u Pasova, kteří stavějí silnici vedoucí z Pasova do Prachatic („Goldene Steig“), že nebude rušit stavbu této silnice během svého sporu s Purchartem z Winterbergu.	–	Pozn.: 1) německá listina 2) Mezi svědky: Ulrich „der schreibbaer“
690 I	1292, XII. 21. Modřice	<i>apogr.</i> insert v listině z: 1293, I. 22. Zábřdovice (D[ětrich], Zábřdovický opat), jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. G 1 (RBM II, č. 1601)	Dětrich, olomoucký biskup, světuje Zábřdovickému opatovi D[ětrichovi] spor mezi tišnovským klášterem na straně jedné a Petrem, plebánem v Čejčce a kaplanem tišnovského kláštera, na straně druhé o rozdělování desátků.	RBM II, č. 1596 CDM IV, č. 310 AZK I, č. 338	Pozn.: Dětrichův rozsudek viz níže u: 1293, I. 22. Zábřdovice
691 I	1292, XII. 29. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 2691, sg. Jo LV Extr. 3	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje templářům v Uhřetěvsi donaci patronálního práva kostela ve Stodůlkách s dotací z desátků ze dvora v téže vsi učiněnou Marií z Hardeggu, vdovou po Oldřichovi [I.] z Jindřichova Hradce, a jejím synem Oldřichem [II.] z Jindřichova Hradce; věcné břemeno placení desátků templářům má být zachováno i v případě, že zmínovaný dvůr změní majitele, neboť <i>res cum suo onere transire debeat ad quemlibet possessorem</i> .	RBM II, č. 1597 CDM V (Suppl.), str. 294–295 č. 100	Pisář: T 16 Pečetě: 1) Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret 2) Marie z Hardeggu 3) Oldřich [II.] z Hradce
692 I	1292, XII. 29. Orlová	<i>řisřk.</i> dle SUB VI	Jan, opat orlovského benediktinského kláštera, přifřaňuje se souhlasem tynieckého opata a orlovského konventu Vrbičce k Bohumínu.	CDS VII.3, č. 2212 SUB VI, č. 36 (ad: 1291 nebo 1292, XII. 29.)	

<p>693 I</p>	<p>1292,- –</p>	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciá- ci Velehrad, sg. E 4</p> <p><i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciá- ci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 45a-45b</p> <p><i>novověká revizně-kon- firmační řízení</i> Marie Terezie potvrdila: 1748, VII. 4. Wien: 1) MZA Brno, E 6: Bene- diktini Rajhrad, inv. č. 468, sg. E g 12 (torzo orig.) 2) MZA Brno, B 1: Gu- bermium, konvolut sg. W 181 (úplný opis)</p>	<p>Bratři Blud a Jindřich z Příbora obnovují velehradskému klášteru darování patro- nátního práva kostela v Příboře a okol- ních lesů (v rozloze dostačující k vysazení nové vesnice o 50 lánech) učiněné jejich otcem Frankem z [Hückeswagen] (jde o právní počin potvrzený moravským markrabětem Přemyslem: 1251, XII. 12. Wien – CDB IV.1, č. 225a⁺); obnova byla nutná, neboť bratři otcovu donaci narušili, nyní se ale vzdávají všech svých nároků za sebe i své potomky k předmětným nemovitostem; pokud by došlo ke koloni- zaci zmíněného lesa (opravdu k ní došlo, jde o dnešní vesnici Větkovice), mají tam setrávat alespoň dva velehradští bratři a mají se modlit za vydavatele a jejich rodinu (založení velehradského filiálního domu, o něž v Příboře usiloval už Franko, se nezdařilo – 3. VII. 1302 se oba bratři spokojují s tím, že za ně budou velehradští cisterciáci sloužit mši u jed- noho z oltářů přímo na Velehradě); přejí si jen, aby ti, kteří budou obviněni z „hlavy“ a jejichž majetek připadne klášteru, byli souzeni v Příboře <i>uxta legum ordinem</i>.</p>	<p>RBM II, č. 1599 CDM IV, č. 309 AZK I, č. 339</p>	<p>Písař: VE 2 (ruka velehradského skriptoria)</p> <p>Pečetí: 1) Děřfich, olomoucký biskup; deperd. 2) Blud z Příbora 3) Jindřich z Příbora 4) Mikuláš ze Šum- burka; deperd.</p> <p>Pozn.: k detailům novově- kých konfirmací: Vaš- ků 1984, str. 553 č. 63</p>
<p>694 II</p>	<p>1292,-</p>	<p><i>autogr.</i> Wien, Schottenabtei, Stifts- archiv, sub dato suo</p>	<p>Ulrich, opat kláštera v Ebersbergu, zlis- tňuje urovnání sporu mezi svým klášte- rem a klášterem u Skotů ve Vídni o dva statky v Absdorfu. <i>Inter testes:</i> „magister Nycolaus, cano- nicus Cremisirensis“ = Krems? Kro- měříž?</p>	<p>Hauswirth 1859, str. 87 č. 71</p>	

695 II	1292,-		<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1405 (deperd. ; zničen za 2. svět. války)	Abatyše Margareta a konvent kláštera klarisek Weisfenfels zlistňují, že Gertru- da von Imnitz získala 5 hr. stříbra roční- ho příjmu. <i>Inter testes:</i> bratr Mikuláš z Chebu	Schieckel I, č. 1733	
696 II	1292,- –		<i>autogr.</i> MOL Budapest, sg. DL 1277	Ondřej III., uherský král, potvrzuje listi- nu uherského krále Ladislava IV. se zmínkou o zásluhách v boji s českým králem z: [1287], II. 1. – <i>DPM: mistr Theodor, vicekancléř</i>	-	
697 II	1292,- –		<i>apogr.</i> Fürstenstein Fol. 221, fol. 226a-226b	Bolek, slezský vévoda, stanoví výši poplatků z mlýna pro fojta Mikuláše z Jawora a potvrzuje mu vlastnictví alodu v Zębowicích (u Jawora). <i>Inter testes: Johannes Bohemus</i>	SUB VI, č. 84	
698 I	1292,- –		<i>apogr.</i> Knihovna Národního mu- zea, sg. IA 1, (<i>Talmberský</i> <i>rukopis</i>), fol. 33	Anka de Lubkowicz conqueritur ... et XII liuidis.	Emler: Reliquiae I, str. 4 č. IV: „Quaterni citat. vetustissimi“	
699 I	1292,- –		<i>apogr.</i> (<i>jen český regestový ex- trakt</i>) v nedatované žádosti purkmistra a rady města Libohovic Rudolfovi II. o potvrzení privilegií – NA Praha, Stará manipule, inv. č. 2690, kart. 1754, sg. P 106/ L 21	Heimann z Lichtenburka uděluje Libo- chovicím „dědiny“ pod určitým platem a dovoluje užívat magdeburské právo.	CIM IV.1, č. 10	

1293

700 I	1293, I. 16. Brno	<i>tisk</i> dle CDMT	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, vyjímá všechny poddané opata benediktinského kláštera Tyniec (dnes součást Krakova) Alberta (<i>homines in serviciis Alberti</i>) z jurisdikce beneficiářů v Čechách, Krakovsku, Sandoměřsku a na Moravě. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 1600 CDMT, č. 40	Pozn.: originál uložený původně v klášterním archivu tynieckých benediktinů byl r. 1827 převezen do Universitní knihovny ve Lvově, kde 2. XI. 1848 shořel; pečeti víme, že Václav II., I. typ, visel na bíločervených nitích
701 I	1293, I. 22. Zábrdovice	autogr. MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. G 1 apogr. MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> I), fol. 43b–45a	Dětřich], zábrdovický opat, rozsuzuje jako soudce delegovaný olomouckým biskupem Dětřichem (mandátem z: 1292, XII. 21. Modřice = RBM II, č. 1596, viz výše) spor mezi tišnovským klášteřem a Petrem, plebánem v Čejči, o roční dávku 10 brněnských měřic (z toho 5 měřic přenice a 5 měřic žita) ve prospěch tišnovského kláštera; klášter svůj nárok opět o zfalšovanou listinu olomouckého biskupa Bruna vydanou údajně v Olomouci 29. IX. 1272 (CDB V.2, č. 677 ^{††}), která byla během řízení čtena; navzdory tomu, že jde o falzum a že čejčský plebám zcela logicky argumentoval tím, že žádný z jeho předchůdců přeci nic Tišnovu neplatil, tak proč by měl on, spor prohrál.	RBM II, č. 1601 CDM IV, č. 310 AZK I, č. 340	Pisár: ZB 4 Pečet: 1) Dětřich, zábrdovický opat, IV. typ 2) M. Jindřich, kroměřížský kanovník, I. typ Pozn.: tišnovské falzum bylo „úspěšně“ použito i v analogickém sporu s velkobitešským plebánem: 1294, XI. 5. Brno

702 II	1293, I. 26. –	<i>apogr.</i> Hallersches Familienarchiv Großründlach, <i>Hans Hallers Familienbuch</i> , fol. 15	Konrád z Limburka a jeho žena Guta dědičně prodávají svůj dvůr v Leuchendorfu norimberskému měšťanovi Ulrichovi Hallerovi za 81 liber haléřů a jmenují rukojmí za účelem pojištění defenze prodáváného dvora, k níž se prodávající zavazuje. <i>Inter testes:</i> norimberský měšťan Albertus Bohemus	Nürnberg 4, č. 835	
703 I	1293, II. 10. –	<i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. XXVI 1/2a	Albrecht Nothafft ze Sokolova se zřiká veškerého lenního práva, které měl ve vsi Oldřichov* (Ullrichsgrün, zaniklá část obce Mýtina na Chebsku) koupené klariskami v Chebu.	RBM IV, č. 1889 Gradl, str. 167 č. 450 Siegl, Das Salbuch, str. 231 č. 8	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: Václav II. vydal Teplé exempci s fakticky totožným obsahem ještě: 1298, I. 11. Brno, jen mezi explicitně uvedenými provinciálními soudy jsou Do-mažlice
704 I	1293, II. 14. Brno	<i>apogr.</i> SOA Plzeň, prac. Žitenice, Premonstráti Teplá, inv. č. 662 (<i>Tepeleský kopiář</i>), fol. 12a-12b	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, vyjímá tepelský klášter a jeho poddané z jurisdikce provinciálních soudů (explicitně uvedeny soudy ve Stříbře, Plzni a Klatovech) a beneficiářů a podřizuje je pouze pravomoci pražského soudu; pokud ale tepelský klášter nebo jeho poddaní budou žalobci, mohou se obracet na teritoriálně příslušný soud. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	-	
705 I	1293, II. 14. Modřice	<i>apogr.</i> 1) insert v: 1293, VI. 26. Brno: MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. Y II 8 2) ZA Opava, prac. Olo-	D[ětřich], olomoucký biskup, světuje rozhodnutí ve sporu o hranice farnosti sv. Petra a sv. Jakuba v Brně opatovi velehradského kláštera [Komrádovi].	RBM II, č. 1620 (= RBM II, č. 1566) CDM IV, č. 320 (= CDM V, Suppl. č. 99) AZK I, č. 341	Pozn.: tento mandát se fragmentárně dochoval rovněž s mylným datem 1292, II. 14. Modřice (CDM V, Suppl.

			mouc, MCO, sg. CO 604, str. 37			č. 99=RBM II, č. 1566) v opisu Alexia Habricha: MZA Brno, E 6, inv. č. 2786, sg. G d 25 (Diplomatář kole- giálního kostela sv. Petra v Brně), fol. 38a
706 I	[1293, post II. 14.] –		apogr. 1) insert v listině z: 1293, VI. 26. Brno (velehradský opat Konrád), jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. Y II 8 2) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 38	Jakub, plebán od sv. Petra v Brně, žádá jménem svého kostela a majitele patro- nátu, tišnovského kláštera, velehradské- ho opata [Konráda], aby rozhodl ve věci sporu o hranice farnosti kostelů sv. Petra a sv. Jakuba v Brně v souladu se zájmy svatopetrského kostela.	AZK I, č. 342 cf. CDM IV, č. 320	
707 I	[1293, post II. 14.] –		apogr. 1) insert v listině z: 1293, VI. 26. Brno (velehradský opat Konrád), jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. Y II 8 2) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 38	Dětrich, plebán od sv. Jakuba v Brně, žádá [velehradského opata Konráda], aby rozhodl ve věci sporu o hranice farnosti kostelů sv. Petra a sv. Jakuba v Brně v souladu se starými privilegii, tedy v jeho prospěch.	AZK I, č. 343 cf. CDM IV, č. 320	
708 I	1293, II. 16. Brno (in <i>colloquio generalí</i>)		autogr. MZA Brno, E 8: Cisterciá- ci Žďár, sg. A 30	Bratři Filip, moravský podkomoří, Bo- huslav, komorník vracovský, a Jimram z Pernštejna dávají žďárskému klášteru vinný desátek z klášterní vinice v Me- dlově, který Pernštejnům <i>de iure montis</i> náležel.	RBM II, č. 1602 CDM IV, č. 311 AZK I, č. 344	Písař: BC 1 Pečetí: 1) Filip z Pernštejna 2) Bohuslav z Pern- štejna, vracovský komorník

709 I	1293, II. 17. Praha (vydavatelův dům)	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád dominiká- nů – provincialát a konvent Praha, inv. č. 2	Jan, rektor u sv. Jiljí na Starém Městě pražském, vydává svou poslední vůli, v níž odkazuje tomuto kostelu 8 (veelku exaktně definovaných) knih, které si během života na vlastní náklady pořídil, dále svůj pražský dům, svůj majetek ve vsi Kopeč, který koupil za 40 hřiven (pražský dům i s kopečským majetkem má ovšem doživotně užívat kněz Martin, jenž Janovi věrně sloužil; z majetku v Kopeči se má každoročně vyplácet 23 denárů a 23 svíček na Janovu zádušní mši); odkazuje dále 12 hřiven na zakou- pení dědiny v Bráníku, ornát a 10 hřiven na stavbu kostelního chóru z peněz, které je mu dlužen sadský probošt Jan, z jehož dluhu mají jít ještě 2 hřivny k pražskému kostelu (zbytek mu odpouš- tí); za vykonavatele své poslední vůle určuje pražského probošta Oldřicha a pražského scholastika mistra Jana ze Sadské.	RBM II, č. 1603	3) Jimram z Pernštejna Písař: EGP I Pečeť: ohlášen mistr Řehoř, pražský děkan, pův. přivěšena na perg. proužku; deperd. Pozn.: darované kodexy: 1) antiphonarium 2) graduale 3) liber continens ewangelia et epistolae 4) alius liber continens solas epistolae 5) tertius liber cum qui- busdam specialibus historiis 6) psalterium cum ympnis et sequen- tiis 7) breviarium cum capitulis et collectis 8) plenarium
710 I	1293, II. 25. Rožmberk [nad Vltavou]	<i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 8/II	Jindřich [I.] z Rožmberka dědičně dává svému služebníkovi Oldřichovi, řeč. „Gusner“, vesnici Valdov (u Vyššího Brodu) s příslušenstvím.	UB Hohenfurt, č. 48 RBM II, č. 1604 Köpl, UB Budweis, č. 21	Písař: nezařaditelná ruka Pečeť: Jindřich z Rožmberka, II. typ

711 I	1293, II. 25. Brno	<p><i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbírka listin, mandátů a listů, č. 52 (sub dato suo)</p> <p><i>apogr.:</i> 1) AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 2, fol. 127b 2) AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 40, fol. 42b 3) AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 42, fol. 17b-18a 4) AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 43, fol. 15b-16a</p> <p><i>německý překlad</i> AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 1, fol. 237a-237b</p> <p><i>novověká revizně-konfirmační řízení</i> 1) Leopold I. potvrdil: 1698, III. 11. Wien: AM Brna, A 1/1: Sbírka listin, mandátů a listů, č. 3633 2) Karel VI. s <u>omezením</u> potvrdil: 1720, IV. 4. Wien:</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dává brněnským měšťanům mostní mýto (<i>prukmaut</i>) u města k údržbě a výstavbě městských komunikací a fortifikací. <i>DPM: mistr Jan ze Saáské</i></p>	<p>Rössler 1852, str. 379–380, č. IV (ad: 1293, III. 11.) RBM II, č. 1605 CDM IV, č. 312 Flodr PK I, str. 403</p>	<p><i>Písař:</i> V II 14 = J VI 1</p> <p><i>Pečet:</i> Václav II., I. typ</p> <p><i>Pozn.:</i> detaily konfirmačního řízení a identitu předmětných listin viz u: Vašků 2008</p>
----------	-----------------------	--	--	---	---

712 I	1293, II. 26. –	AM Brna, A 1/1: Sbírka listin, mandátů a listů, č. 3705 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimisu purkmistra a rady města Opavy z: 1610, IX. 15. Opava: ZA Opava, Augustiniáni-kanovníci Fulnek, sg. I 1	Oldřich z Lichtenburka dědičně prodává svému rychtáři Štědroňovi rychtu v Jílovci (u Fulneku) za 10 hřiven, přičemž k rychtě náleží 6 lánů, z nichž 1 má být osvozen od platů; má zde být dále svobodná hospoda, rybář, řezník, kovář (<i>fáber</i>) a švec; rychtáři náleží 1/3 všech soudních pokut; zdejší obyvatelé mají právo rybolovu, lovu menší zvěřiny (<i>ferre minores</i>) a odchytu ptáků; mají se řídit hlubčickým právem; rychtář vrchnosti odpovídá za výběr platů, a to dvakrát ročně: 1/2 hřivny na sv. Havla, 1/2 hřivny na sv. Filipa a Jakuba.	RBM II, č. 1606 CDM IV, č. 313 AZK I, č. 345 SUB VI, č. 92 Barciak-Müller, str. 24 č. 16	Pečet: ohlášena pečet Oldřicha z Lichtenburka
713 II	1293, III. 3. Wrocław	<i>apogr.</i> Archivum Państwowe Wrocław, dnes <i>deperd.</i>	Jindřich V., slezský vévoda a pán vratislavský, prodává svůj les <i>Laschowicz</i> svému kuchaři Jakubovi za 60 vratislavských hřiven stříbra, aby zde vysadil vesnici o 40 malých lánech na německém právu.	CDS VII.3, č. 2269 SUB VI, č. 93	Pozn.: 1 svobodný lán zde má náležet jistému sládkovi zv. Čech
714 I	1293, III. 12. Vyšehrad	<i>apogr.</i> 1) NA Praha, Řád maltéžského velkopřevorství – opisy listin, inv. č. 72, kniha č. 2, num. 240 2) (<i>jen reg.</i>): NA Praha, Řád maltéžského velkopřevorství – opisy listin, inv. č. 91, kart. 41, fol. 123	Jan, vyšehradský probošt, Bartoloměj děkan, Šimon kustod, Jan scholastik a celé vyšehradská kapitula prodávají johanitům od P. Marie v Praze pole Na Bojišti za 7 pražských hřiven stříbra, jež kapitula svědecktím této listiny přijala; o tyto pozemky johanité usilovali, neboť sousedily s jejich majetkovou zónou.	RBM II, č. 2807 (ex orig.)	Pozn.: ještě koncem 19. stol. byl k dispozici originál s „pečetí utřzenou“ v Arch. řádu maltéžského velkopřevorství v Praze

715 I	1293, III. 13. Modřice	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 31, sg. A g 9/1	Děřich, olomoucký biskup, potvrzuje rajhradskému klášteru odpustky udělené při znovuposvěcení kláštera roku 1288.	RBM II, č. 1607 CDM IV, č. 315	<i>Písař:</i> Th 14 (M. Ambrož) <i>Pečeť:</i> Děřich, olomoucký biskup, II. typ <i>Pozn.:</i> srv. Děřichovu listinu z: 1290, III. 13. Modřice, kde zmínka o tom, že 12. IX. 1288 Děřich mj. potvrdil rajhradské indulgence
716 II	1293, III. 26. Zwätzen	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1419	Walter [IV.] z Gleißbergu prodává řádu německých rytířů v Zwätzen rychtu ve vesnicích Zwätzen a Proschitz za 18 hř. stříbra a k tomu ještě další jmenovaná léna. <i>Inter testes:</i> bratr Heinricus de Egra	Lampe str. 461–464 č. 540	
717 II	1293, IV. 1. Údine	<i>autogr.</i> ÖStA, Abt. HHStA, sg. AUR (Salzburg Domkapitel), 1293 IV 1	Rajmund, aquilejský patriarcha, vydává plnou moc pro salzburského arcibiskupa Konráda, aby jej zastupoval v jednáních (<i>in colloquio et tractatibus</i>) mezi českým králem [Václavem II.] a bavorským vévodou O[ttou] svolaných na 12. dubna.	Dopsch 1901, str. 637 č. VII	
718 II	1293, IV. 12. Štrem	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu: 1295, X. 1. – (svídnický protonotář Siegfried aj.), jejíž orig.: Archivum	Rytíř Mojek, syn Držislava z Byczenia, vybavuje kostel v Štremu, který zbudoval, jmenovanými majetky a právy. <i>Inter testes:</i> Günther [III.] z Bieberštejnu, regis Bohemie capellanus	Stelmach I, str. 152 č. 714 SUB VI, č. 100	

719 I	1293, IV. 22. Praha	Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 51 autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 4/VIB	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vyzývá k pomoci vyšebrodskému klášteru, uděluje čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů (<i>peccatores criminales</i>) a roční odpustky lehčích hříchů (<i>peccatores veniales</i>) a potvrzuje odpustky cizích jmenovaných (arci)biskupů.	UB Hohenfurt, č. 49 RBM II, č. 1608	Písař: T 17 Pečet: Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret Pozn.: potvrzované odpustky viz u: 1292, [ante IV. 4.] Řím		
720 I	1293, IV. 26. Nowe Miasto Korczyn	apogr. Archiwum Państwowe w Piotrkowie Trybunalskim, Zbiór akt kościelnych, klasztornych i związków wyznaniowych 1607–1928, sygn. 2 (<i>Kopiarz Sulejowski 1618 r.</i>), fol. 120b	Hynek [z Dubé], nejvyšší komorník českého království a krakovsko-sandoměřský hejtman, vydává svědectví ve sporu mezi opatem cisterciáckého kláštera Sulejów Alberikem a Dobieslavem, řeč. Weżyk, o (dnes zaniklou) vesnici Milechow a přílehlou část vsi Krasik, v němž opat zvítězil před krakovsko-sandoměřským provinciálním soudem (<i>colloquium commune omnium baronum terrae Cracoviensis et Sandomiriensis</i>).	Mitkowski, Początki, str. 333–334, č. 18 (omylem ad 26. V. 1293)	Pozn.: mezi svědky: <i>dominus Pacoslaus cancellarius</i>		
721 I	1293, IV. 27. Praha	autogr. (2x) 1) NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 20, sg. A XVI 6 (A1) 2) NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 21, sg. A XVI 7 (A2) apogr. 1) insert v konfirmaci z:	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, eximuje na žádost opata Jakuba želivský klášter z placení celních poplatků při převážení výtěžků z klášterních statků ležících na Moravě do Čech, kde se nalézá klášter. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1609 CDM IV, č. 316	Písař: (A1+A2) V II 14 = J VI 1 (indorzáť želivský) Pečet: (A1+A2) Václav II., I. typ na žluté šňůrce (A1);		

		<p>1377, IV. 1. Brno (moravský markrabě Jošt), jejíž orig.: NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 60</p> <p>2) insert v konfirmaci z: 1377, IX. 21. Bzenec (moravský markrabě Jan Soběslav), jejíž orig.: NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 61</p> <p>3) insert v konfirmaci z: 1454, III. 21. Praha (Ladislav Pohrobek), jejíž orig.: SOA Třeboň, ŘP Želiv, inv. č. 54</p> <p>4) NA Praha, ŘP Strahov – knihy, inv. č. 182, sg. A XVI 2a, str. 3–4, 11–12, 23–25</p>			<p>na zelených a červených nitích (A2)</p>
<p>722 I</p>	<p>1293, V. 3. –</p>	<p><i>autogr.</i> SOA Třeboň, pob. Český Krumlov, VS Český Krumlov, sg. I 5 AS č. 1a</p>	<p>Heřman, zlatokorunský opat, předepisuje měšťanům z Chvalšín služby z 26 poplatných lánů (ostatní pozemky - o rozloze 2 lánů - byly odkoupeny jinými v listině uvedenými majiteli (36 jiter patří do Křenova, 10 jiter přikoupeno k Boleticím) a služebnostem nepodléhá, ale opat si nepřije, aby se napříště cokoli koupí zcizovalo; mimo služebností je rovněž 15 jiter, jež spolu s 1 lánem náleží k záduší chvalšínského plebána Konráda), potvrzuje hranice zpouplatněného městského majetku (zahrnuje do něj i pole zv. „Kamenitého boru“) a povoluje relucii některých naturálních</p>	<p>UB Goldenkron, č. 12 RBM II, č. 1610 CIM IV. 1, č. 11</p>	<p>Písař: SC 2 (br. Děřřich, OCist.; ruka zlatokorunského skriptoria)</p> <p>Pečet: Heřman, zlatokorunský opat</p>

				dávek (desátky ze zeleniny a máku nahradí 2 talenty denárů). <i>DPM: notář Dětrich</i>		
723 II	1293, V. 13. –	<i>apogr.</i> LHA Koblenz, Best. 96 Nr. 2205 (<i>Himmeroder Kartular</i>), S. 192–193		Gottfried z Klingenfeldu, velkopreceptor řádu johanitů pro Německo, Čechy , Polsko, Moravu , Rakousy a Štýrsko, prohlašuje že johanité v Adenau přijali od cisterciáckého kláštera v Himmerodu jisté jmenované statky a pozítky.	Mittelrhein. Reg. IV č. 2166	
724 I	1293, V. 15. Opava	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, Cizí statky Třeboň, sg. Hradec u Opavy II 154 č. A1		Mikuláš [I.], opavský vévoda a český maršálek, prodává Zbyslavovi z Bohuslavic, řeč. z [Horního] Benešova, vesnice Žalkovice, Libosváry a část vsi Trnava na Přerovsku.	RBM II, č. 1611 CDM IV, č. 317 SUB VI, č. 107	Pisář: N 5 Pečet: Mikuláš, vévoda opavský, II. typ + sekret, II. typ (gema)
725 I	1293, cca V. 17. [Jihlava]	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov, inv. č. 22, sg. A LV 5 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘP Strahov– knihy, inv. č. 182, sg. A XVI 2a, str. 30		Berthold, jihlavský rychtář, přísězní a měšťané jihlavští prodávají Jakubovi, opatu želivskému, mlýn (mlýn je nyní v desolátním stavu, ale dříve vynášel 50 měřic pšenice cenu), z jehož výtěžku má být dotován (každoročně 10 měřicemi ječmene a 2 měřicemi pšenice na sv. Michala) městský špitál, jehož správa je želivskému klášteru svěřena; opat se zavazuje veškeré zisky špitálu používat výhradně na jeho provoz s výjimkou desátků, jež náleží jihlavskému faráři, který zde zabezpečuje se scholárem duchovní péči; klášter má po dohodě s městem jmenovat správce špitálu.	RBM II, č. 1612 („Iglaviae“) CDM V (Suppl.), str. 299–300 č. 107 („Dto. Iglaviae“)	Pisář: SI 1 (Hermann; ruka želivského skriptoria) Pečet: město Jihlava Pozn.: v dataci: <i>in diebus Penthekosten</i>
726 II	1293, V. 23. Boppard	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde		Adolf I. Nasavský, římský král, potvrzuje je řádu německých rytířů všechna	Tumler-Arnold I, č. 1037	

727 I	1293, V. 25. Brno	Nr. 1037 <i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, č. 53 (sub dato suo)	privilegia, imunity a svobody udělené jeho předchůdci (jmenovitě uvedeni: císař Friedrich II., jeho syn Heinrich, římský král Rudolf I. Habsburský) a bere řád do speciální říšské ochrany.	RBM II, č. 1613 CDM V (Suppl.), str. 296 č. 101	Písař: VE 3 = ZB 5 Pečet: 1) Lupin, velehradský opat 2) Děřřich, zábrdovic- ký opat; deperd. Pozn.: orig. silně poškozzen
728 I	1293, V. 30. Praha	<i>autogr.</i> Archiwum klasztorny w Mogile, Dokument num. 40	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, bere pod svou ochranu dvůr ve vesnici Wrożeńice (u Krakova) náležející henrykovskému klášteru. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	DCT, č. 41 CDS VII.3, č. 2282 SUB VI, č. 109	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ; poškozzeno, červ.-žluté hedvábné nitě
729 I	1293, VI. 9. Praha	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1427 (<i>deperd.</i> ; zničen za 2. světové války)	T[obiáš], pražský biskup, potvrzuje německým rytířům v Řepíně donaci patronátního práva v Polné a tři vesnic (<i>Janchow 2X a Zaborní</i>) učiněnou Janem z Polné a jeho syny Vikardem a Závišem; Tobiáš inkorporuje kostel v Polné do duchovní správy německých rytířů a uděluje jim všechny výteřky	RBM IV, č. 1890 Schieckel I, č. 1756	Pečet: Tobiáš, pražský biskup + sekret; deperd. Pozn.: L. Jan (Polná 1992, str. 31) upozorňuje na faktické vady obsažené

			tisk dle tzv. muzejního diplomátáře, kde kvalitní opis G. Friedricha	plynoucí z tohoto kostela s tím, že němečtí rytíři mají respektovat náležitou odměnu pro vikáře tohoto kostela a dále práva papežských legátů, práva pražského biskupa a jeho arcijáhnů.		v textu listiny
730 I	1293, VI. 15. Praha	autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 4/VIIIB		D[ěřřich], olomoucký biskup, uděluje vyšebrodskému klášteru čtyřicetidenní odpustky.	UB Hohenfurt, č. 50 RBM II, č. 1614 CDM V (Suppl.), str. 296 č. 102	Písař: Th 16 Pečet: Děřřich, olomoucký biskup, nejistý typ
731 I	1293, VI. 15. Praha	autogr. Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 4/VIIIB		Jindřich, merseburský biskup, a Bernhard [z Kamence], míšeňský biskup, udělují vyšebrodskému klášteru čtyřicetidenní odpustky ve stanovené svátky, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní [tj. pražský] biskup.	UB Hohenfurt, č. 51 RBM II, č. 1615	Písař: AV 6
732 I	1293, VI. 15. Praha	apogr. NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 284		Bernhard [z Kamence], míšeňský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky ve stanovené svátky, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1616 Kadlec 1985, str. 405 č. 214	
733 I	1293, VI. 15. Praha	apogr. NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 284		Heinrich, merseburský biskup, dává augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky ve stanovené svátky, pokud s tím bude souhlasit pražský diecézní biskup (tj. Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1616 Kadlec 1985, str. 406 č. 215	
734 I	1293, VI. 18. Praha	autogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáckí Žďár, sg. A 28		[V]jáclav II., český král, krakovský a sandomeřský vévoda a moravský markrabě, eximuje žďárský klášter a jeho poddané v Křižanově. [Horní] Bobrové	RBM II, č. 1617 CDM IV, č. 319 AZK I, č. 346	Písař: V II 14 = J VI 1

			<p>apogr. MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex žďársko-velehradský</i>), str. 45–47 č. XXVII</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení 1) Karel VI. potvrdil: 1738, VIII. 11. Wien: MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 223, sg. A 208 2) Marie Terezie potvrdila: 1747, IV. 6. Wien: MZA Brno, B1: Gubernium, konvolut sg. S 385</p>	<p>a v Novém Městě [na Moravě] ze soudní pravomoci svých krajských úředníků, jimž zakazuje klášterní poddané citovat k zemskému soudu (<i>ad iudicium terre ... evocari</i>) do Brna či kamkoliv jinam, a podřizuje je soudu žďárskému a poddané na klášterním majetku v Čechách podřizuje soudu ve Vojnově Městci. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>	<p>Pečet': Václav II., I. typ</p> <p>Pozn.: k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 553 č. 64</p>
735 I	1293, VI. 18. Praha	<p>apogr. insert v konfirmaci z: 1463, X. 26. Praha (Jiří z Poděbrad), jejíž orig.: SOKA Klatovy, AM Horažďovice, inv. č. 1, sg. A I 1, ev. č. L 1</p> <p>český překlad <i>Liber memor. ab 1454</i>, fol. 123b-124a</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje vesnici Horažďovice, náležející Bavorovi ze Strakonice, městská práva, vyjímá zdejší obyvatele z pravomoci všech provinciálních beneficiářů a podřizuje je jurisdikci Bavorové, a pokud by na to sám nestačil, pak jurisdikci podkomořího (tedy: od Bavora je možné odvolání k podkomořímu). <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	<p>Pečet': ohlášena pečet' Václava II., I. typ</p>	<p>RBM II, č. 1618 CIM IV.1, č. 12</p>
736 I	1293, VI. 20. –	<p>apogr. 1) insert v listině z: 1293, VI. 26. Brno (velehradský opat Konrád), jejíž orig.:</p>	<p>Gertruda, tišnovská abatyše, a Perchta, oslavanská abatyše, se zavazují, že se budou řídit rozhodčím nálezem, který vynese z pověření olomouckého biskupa</p>	<p>RBM II, č. 1620 CDM IV, č. 320 AZK I, č. 347 (ad: 1293, VI.</p>	

737 I	1293, VI. 22. Brno (klášter mino- ritů)	MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. Y II 8 2) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 40–41 <i>apogr.</i> 1) insert v listině z: 1293, VI. 26. Brno (velehradský opat Konrád), jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. Y II 8 2) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 41	Děťřicha velehradský opat K[onrád] ve věci sporu kostelů sv. Petra a sv. Jakuba o hranici farností v Brně.	[22.]	
738 I	1293, VI. 22. [Stará] Bole- slav	<i>autogr.</i> (2x) 1) MZA Brno, E 57: Pre- monstráti Louka, sg. L 9 (A1) 2) Archiv Národního mu- zea, Pergamenové listiny, sg. A 40 (A2)	Jakub, probošt od sv. Petra v Brně, a Děťřich, plebán od sv. Jakuba v Brně, prohlašují, že poté, co požádali vele- hradského opata [Konráda] o rozhodnutí hraničního sporu mezi jejich farnostmi, budou respektovat jeho rozhodčí nález v této záležitosti.	RBM II, č. 1620 CDM IV, č. 320 AZK I, č. 348	Pečetí: ohlášený pečetí: 1) žďárského opata Jana 2) vizovického opata Walthera 3) Jakuba, probošta od sv. Petra 4) Děťřicha, plebána od sv. Jakuba v Brně
738 I	1293, VI. 22. [Stará] Bole- slav	<i>autogr.</i> (2x) 1) MZA Brno, E 57: Pre- monstráti Louka, sg. L 9 (A1) 2) Archiv Národního mu- zea, Pergamenové listiny, sg. A 40 (A2)	Mistr Pardus probošt, Martin děkan, Oldřich kustod, Mikuláš scholastik a celá [staro]boleslavská kapitula prona- jímají louckému klášteru za 2 moravské hřivny stříbra ročně desátky, které kapi- tule náleží, a to z vesnic Loděnice, Pro- siměřice, Oleksovice, Pravice, [České] Křídlovice, Šatov, Tasovice, Přímětice, Lukov, Hrádek, Domamil, Rokytné a Olbramkostel.	RBM II, č. 1619 CDM IV, č. 318 (ex orig. A1) AZK I, č. 349 (ex A1)	Písáři: V II 3 = IT 1 (Mikuláš, vyšehradský sakristán, vyšehradská škola I; A1); V II 15 (M. Petr Angeli, vyšehradská škola II; A2) Pečetí: (A1): 1) Děťřich, olomoucký biskup, II. typ 2) mistr Pardus, [sta- ro]boleslavský probošt 3) [staro]boleslavská kapitula 4) Martin, děkan [sta- ro]boleslavské kapituly

739 I	1293, VI. 26. Brno (klášter mino- ritů)	<p>autogr. MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. Y II 8</p> <p>apogr.: 1) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 37–43 2) MZA Brno, G 11: Sbir- ka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tiš- novský kopiař I</i>), fol. 29a- 32b</p>	<p>Konrád, velehradský opat, rozhoduje spor o hranice mezi farnostmi sv. Petra a sv. Jakuba v Brně: Konrád spolu s opaty žďárským a velehradským aj. osobami prošli trasou, jež měla do budoucna tvořit hranici obou farností – ta vedla od Brněnské brány kolem kostela sv. Michala a dále přes ústí Starého trhu (dnešní nám. Svobody) kolem minoritského kláštera k původní Měnínské bráně na spojnicí dnešních ulic Kobližné a Jánovské; domy a pozemky v předměstích nalevo od uvedené linie měly patřit ke sv. Jakubu, napravo ke sv. Petru stejně jako poplatné domy svatopetrského kostela a kaple malomocných ležící na jeho půdě, které předtím svátostmi zabezpečoval kostel sv. Jakuba.</p>	<p>RBM II, č. 1620 CDM IV, č. 320 AZK I, č. 350</p>	<p>(A2): 1) Děřich, olomoucký biskup, II. typ 2) mistr Pardus, [staro]boleslavský probošt 3) Martin, děkan [staro]boleslavské kapituly (frag.) 4) [staro]boleslavská kapitula (frag.)</p> <p>Písař: VE 4</p> <p>Pečetě: 1) Konrád, velehradský opat 2) Adam, žďárský opat 3) Walter, vizovický opat 4) deperd. 5) deperd. 6) Děřich, zábrdovický opat, IV. typ 7) Jakub, tišnovský probošt 8) Gertruda, tišnovská abatyše 9) Perchta, oslavanská abatyše</p> <p>Pozn.: k pokračování sporu viz listinu z. 1294, IX.</p>
----------	--	---	---	---	--

740 I	1293, VI. 27. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2356, sg. ŘP Litomyšl – 11	Oldřich, opat litomyšlský, prohlašuje, že prodal Eliše, vdově po Držkovi z Bučiny, a jejím synům Čenkovi a Mikulašovi pole o rozloze asi půl lánu mezi Morašicemi a Mořencem za 12 pražských hřiven stříbra; toto pole klášter zdědil (<i>iure hereditario devolutum</i>), ale pro jeho velkou vzdálenost od klášterních grangii bylo pro klášter málo užitečné; klášter listinou současně potvrzuje přijetí zmiňované kupní částky.	RBM II, č. 1621 AZK I, č. 351 CDM V (Suppl), str. 297 č. 103	11. –, kdy byl vydán upřesňující dodatek k této listině
741 I	1293, VI. 28. Poděbrady	<i>apogr.</i> NA Praha, Přepisy (Nymburk)	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, prodává nymburskou rychtu i s příslušenstvím Ortlibovi z Rožmitálu za 220 hřiven stříbra a 1 vázu vína (Václav se takto zbavuje majetku, jenž na něj spadl); k rychtě náleží dům v Nymburku, mlýn na Labi u Nymburka, 2 svobodné lány ve vsi Ústí a rybolov v řece Mrlině; Václav zajišťuje nabyvateli a jeho dědicům ochranu proti evikci třetí strany na zmiňovaný mlýn, pokud by k ní přeci jen došlo, zaručuje Ortlibovi adekvátní náhradu; po Ortlibovi mohou dědit i jeho bratři popřípadě jejich dědici. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1622 (e cop. saec. XIV. apud MUDr. Dlabáč v Nymburku)	Pisár: LT 2 (ruka litomyšlského skriptoria) Pečetí: 1) Oldřich, litomyšlský opat 2) litomyšlský konvent; deperd. (již v době CDM)
742 II	1293, VII. 7. Erfurt	<i>autogr.</i> LHA Sachsen-Anhalt, Abt. Magdeburg, sg. U 15, VIII Nr. 1n.	Bratr Helwig z Goldbachu, durynský zemský komtur, se srovnává s augustiniány v Erfurtu kvůli škodám způsobeným kapli sv. Anny.	Overmann I, č. 689 Lampe str. 465–466 č. 543	

743 II	1293, VII. 7. Erfurt	<p><i>apogr.</i> insert v konfirmaci Heinricha, děkana od sv. Severa v Erfurtu z: 1333, IX. 10. – , jejíž orig.: Hessisches StA Marburg, Urkunden 37 Nr. 1245</p>	<p><i>Inter testes:</i> komtur německých rytířů v Chebu Meinhard</p> <p>Heinrich z Gotternu, převor, a konvent augustiniánů v Erfurtu se stovnávájí s řádem německých rytířů tamtéž ve sporu o kapli sv. Anny, která má náležet faře sv. Mikuláše.</p> <p><i>Inter testes:</i> komtur německých rytířů v Chebu Meinhard</p>	HessUB I.1., č. 567 Lampe str. 466–467 č. 544 Gradl, str. 167 č. 451	
744 I	1293, VII. 12. Soběslav	<p><i>autogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 5/IIIB</p> <p><i>apogr.</i> Vyšší Brod, Cisterciácké opatství, sg. 115/II (<i>Vyššebrodský kopiář</i>), str. 13–14</p>	<p>Jindřich [I.] z Rožmberka a Smil z [Nových] Hradů rozhodují spor mezi vyššebrodským klášterem a syny Jindřicha z Kosovy Hory (totiž Závišem a Vítkem z Ledenic) o statky v Hořicích [na Šumavě] ve prospěch kláštera; šlo o to, že vyššebrodský klášter tyto statky koupil od Jindřicha, jenž na ně rezignoval před Václavem II. (asi na zemském soudu), nicméně posléze se o ně přihlásili zmínovaní synové; k vyřešení sporu byli oběma sváťci se stranami vybráni jako arbitři vydavatelé této listiny, kteří rozhodli, že po zaplacení 50 hřiven stříbra Jindřichovým synům mají statky připadnout vyššebrodskému klášteru.</p>	<p>Písař: AV 7 (ruka vyššebrodského skriptoria)</p> <p>Pečetí: 1) Vok z Třeboně 2) Smil z Nových Hradů 3) Jindřich z Rožmberka, II. typ 4) Ojř z Lomnice, II. typ 5) Sezima z Landštejna, sekret</p>	UB Hohenfurt, č. 52 RBM II, č. 1623
745 I	1293, VIII. 1. Praha	<p><i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1334, I. 6. Lucemburk (Jan Lucemburský), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2, sg. ŘA Karlov – 2 (RBM IV, č. 3)</p>	<p>Guta, česká královna, krakovská a sandoměřská vévodkyně a moravská markraběnka, upravuje se souhlasem místního rektora majetkové poměry kostela v Lysé [nad Labem], jehož patronátem disponuje, aby došlo ke zcezení dosud roztroušeného kostelního majetku (došlo k tomu jak donacemi nových pozemků,</p>	RBM II, č. 1624	

		<p>2) prostý opis: NK ČR v Praze, sg. XIV B 22 (<i>Varia excerpta historica</i>), fol. 10a</p>	<p>tak i výměnou stávajících kostelních majetků); Guta kostelu uděluje: 4 lány poplatné 3 fertony stříbra a 1 lán s poplužním dvorem a 10 zahradami – vše poplatné 1 lotem stříbra, a to v Lysé [nad Labem], dále pozemky vynášející ročně 5 lotů stříbra v Kolíně, v Byščkách 4 lány vynášející ročně 3 fertony stříbra, v Čermnících 1 popluží a 4 poddané, z nichž každý platí 1 hř. stříbra ročně, dále 3 louky u Lysé [nad Labem], 1 louku v Sedlišti; dále z každého lánu k lysské faře náležejícího desátek ve výši 3 strichů pšenice; faráři náleží rovněž desátek ze všech soudních pokut z Lysé a všech vsí v okolí; v Zamachanech náleží lysskému kostelu desátek 40 strichů pšenice a 50 denárů pražské měny (<i>monete Pragensis</i>), z Jičina 6 hřiven stříbra, ve vsi Litol (dnes součást Lysé nad Labem) rybolov na Labi a rybáři usazení na břehu tamtéž a volná plavba, dále v Toušni rovněž volná plavba, ale jen pro vlastní potřebu; farář v Lysé [nad Labem] jakožto královnin notář má mít (buď on osobně, nebo delegovaný soudce) jurisdikci nad poddánými na kostelních statech, od nichž má rovněž vybírat poplatky a berni – má tedy vést berní agendu. DPM: <i>mistr Bohuslav, kanovník [staro]boleslavský</i></p>	
<p>746 I</p>	<p>1293, VIII. 6. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků</p>	<p>RBM II, č. 2744</p>	<p><i>Písař:</i> T 18 = Cr 6</p>

		<p>s červenou hvězdou, inv. č. 100, sg. ŘKĚ 438</p> <p>apogr.</p> <p>1) NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 110–111</p> <p>2) <i>Lib. memor. eccl. Cubitensis a. 1675</i>, fol. 11a</p>	<p>s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze bratra Jakuba plebánem a rektorem kostela v Sedlci; patronání právo sedleckých filiálních kostelů v Lokti, Nové Rolí a v královském Poříčí náleží rovněž křížovníkům.</p>		<p>Pečet:</p> <p>Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret</p>
<p>747 I</p>	<p>1293, VIII. 7. Praha</p>	<p>autogr.</p> <p>NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2072, sg. ŘP Chotěšov – 33</p>	<p>Jan, vyšehradský probošt a kancléř Českého království, prohlašuje, že doživotně přijal od chotěšovského kláštera dvůr ve vesnici Újezd* pod Petřínem (s transakcí souhlasil Guilelm, opat v Prémontre, a tepelský opat Liphardus), k tomuto dvoru připojuje mlýn, který má též po jeho náklady zakoupil a který má též po jeho smrti připadnout chotěšovskému klášteru, přičemž Jan si vyhrazuje každoroční sloužení zádušních mší za sebe v chotěšovském klášteře, přeje si, aby chotěšovský probošt vyplácel tamním jeptíškám pitancie a almužny chudým.</p>	<p>RBM II, č. 1625</p>	<p>Písař:</p> <p>V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I)</p> <p>Pečet:</p> <p>1) Václav II., I. typ; deperd. 2) vyšehradská kapitula 3) Jan, vyšehradský probošt; deperd.</p>
<p>748 I</p>	<p>1293, VIII. 9. U Bruggu</p>	<p>autogr.</p> <p>Aarau, StA des Kantons Aargau, sg. U 38/223</p>	<p>Anežka, rakouská vévodkyně, potvrzuje cisterciáckému klášteru ve Wettingen příjem 30 hřiven stříbra.</p>	<p>Kopp 1853 č. 29</p>	<p>Pečet:</p> <p>Anežka, rakouská vévodkyně, hraběnka z Habsburgu a Kyburgu</p> <p>legenda:</p> <p>+ S. AGNETIS. D. GRA. DUCISSE. AUSTR. BOHEM. REGIS. FILIE</p>

749 I	1293, X. 1. Praha	<p>autogr. NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 635, sg. ŘC Plasy – 54</p>	<p>Oldřich, mělnický probošt, schvaluje směnu jistých statků náležejících mělnickému kostelu, ale ležících uprostřed majetkové domény plaského kláštera, za plaskému klášteru náležející část vesnice Třemošná (u Plzně), kde měl mělnický kostel rovněž své statky, za účasti a prostřednictvím jmenovaných šlechticů.</p>	RBM II, č. 1626	<p>Pisář: PG 2 (M. Petr, notář Starého Města pražského; vyšehradská škola II)</p> <p>Pečet: mistr Oldřich, mělnický probošt</p>
750 I	1293, X. 4. Praha	<p>autogr. SOA Třeboň, ŘP Želiv, inv. č. 7</p> <p>apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1366, I. 13. (Karel IV.), jejíž orig.: SOA Třeboň, ŘP Želiv, inv. č. 24 2) insert v konfirmaci z: 1458, XII. 8. Praha (Jiří z Poděbrad), jejíž orig.: SOA Třeboň, ŘP Želiv, inv. č. 55 3) transsumpt ve vidimusu z: 1493, V. 13. Jihlava (purkmistr a konšelé města Jihlavy), jehož orig.: SOA Třeboň, ŘP Želiv, inv. č. 64 4) prostý opis: NA Praha, ŘP Strahov–knihy, inv. č. 182, sg. A XVI 2a, str. 1–2, 7–8, 15–16</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje na žádost želivského opata Jakuba želivskému klášteru privilegium Václava I. z: 1233, VIII. 25. Kladruba (CDB III.1, č. 43), v němž vydavatel tomuto klášteru potvrzuje držení sporného statku Borek a vymezuje jeho hranice. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	RBM II, č. 1627 CDM V (Suppl.), str. 298 č. 104 CDM VII.3, str. 778–779 č. 150	<p>Pisář: V II 15 (M. Petr Angeli; vyšehradská škola II)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ</p>
751 I	1293, X. 13. –	<p>tisk dle Millauera</p>	<p>Jindřich z Byernu, zemský komtur německých rytířů v Čechách a na Moravě,</p>	Millauer 1832, str. 134 č. 18	

			<p>slibuje Oldřichovi II. z Jindřichova Hradce, že němečtí rytíři budou zabezpečovat duchovní správu kaple sv. Diviše Oldřichem zbudovanou a dotovanou (její zbudování a dotaci potvrdil pražský biskup Tobiáš [z Benešova] – <i>deperd.</i>, dotaci tvořilo 1 popluží u Jindřichova Hradce a pronájem cla v 10. týdnu) v Jindřichově Hradci; kaple sv. Diviše byla původně vybudována pro Oldřichova kaplana a notáře Dětricha, po jeho smrti ji ale Oldřich i s příslušnými výnosy udělil jindřichohradeckým německým rytířům (<i>existovala na to listina, dnes rovněž deperd.</i>) a požádal zemského komtura o zabezpečení její duchovní správy; ten mu touto listinou vyhověl a slíbil konat zde bohoslužby dvakrát do týdne, a to vždy v pondělí a v pátek.</p> <p>„Privilegium de bonis Hermani, filii Hrozname, datis in restaurum episcopatuui pro Sbraslaw“.</p>	RBM II, č. 1628	
752 I	1293, X. 31. –	<i>apogr.</i> (jen <i>registový extrakt</i>) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXXV, fol. 9b	<p>Tas z Lomnice se svými syny Jencem, Tasem a Vznatou směňuje s tišnovským klášteřem vesnici Ivaň (u Židlochovic), jež je momentálně v klášterní držbě a Tas ji chce zpět, za 2 lány a 4 dvory včetně nedalekého zalesněného údolí (<i>vallis parvula</i>) v Šerkovicích.</p>	Dobiáš I, str. 456 č. VIII	<p>Pozn.: originál byl kdysi uložení s následující sg.: Archiv pražského arcibiskupství, C 104 Archiepiscopalia VIII</p> <p>Pisár: BC 2 = ZB 7</p> <p>Pečetí: 1) Tas z Lomnice (a Tasova) 2) Vznata z Lomnice 3) tišnovská abatýše</p>
753 I	1293, XI. 9. Brno (tempore colloquii generalis)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. Y I 15	<p>Tas z Lomnice se svými syny Jencem, Tasem a Vznatou směňuje s tišnovským klášteřem vesnici Ivaň (u Židlochovic), jež je momentálně v klášterní držbě a Tas ji chce zpět, za 2 lány a 4 dvory včetně nedalekého zalesněného údolí (<i>vallis parvula</i>) v Šerkovicích.</p>	RBM II, č. 1630 CDM IV, č. 321 AZK I, č. 352	<p>Pozn.: originál byl kdysi uložení s následující sg.: Archiv pražského arcibiskupství, C 104 Archiepiscopalia VIII</p> <p>Pisár: BC 2 = ZB 7</p> <p>Pečetí: 1) Tas z Lomnice (a Tasova) 2) Vznata z Lomnice 3) tišnovská abatýše</p>

754 I	1293, XI. 21. Brno (u sv. Michala)	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, sg. A 27</p> <p><i>apogr.</i> MZA Brno, E 8: Cisterciáci Žďár, inv. č. 301, sg. 60/7 (<i>Kodex žďársko-velehradský</i>), str. 43–45 č. XXVI</p>	Anežka, dcera Bočka [z Obřan] a manželka Vítka z Úpy, dosvědčuje, že s vědomím svých dědiců darovala žďárskému klášteru polovinu své věnné vsi Křižanova s poneháním jejího doživotního užívání a vyhrazuje pro své dědice či manžela právo zpětného odkupu za 100 hřiven stříbra.	RBM II, č. 1631 CDM IV, č. 322 AZK I, č. 353	<p>Pozn.: koroborace ohlašuje vedle pečeti I a 3 ještě Matouše z Černé Hory, ten ale nikdy listinu nepečetěl; zato pečeti 2 není ohlášen</p> <p>Písař: SA 5</p> <p>Pečet: Anežka ze Švábenic (též z Úpy), II. typ</p> <p>Pozn.: tato listina byla omylem vydána ještě jednou, a to pod chybným datem 1290, XI. 21. Brno v CDM V (Suppl.), str. 292 č. 94 a RBM II, č. 1522</p>
755 I	1293, XII. 10. Wien	<p><i>apogr.</i> Stiftsarchiv Geras, <i>Privilegia monasterii Geracensis</i> ... 1653, str. 23–24</p> <p>německý překlad Stiftsarchiv Geras, <i>Privilegia monasterii Geracensis</i> 1653, str. 265</p>	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, zakazuje svým sudím a úředníkům, aby zabavovali majetek poddáných klášterů v Gerasu a Perneggu, kteří žijí na území Moravy, pokud by někdo z nich byl dopaden při těžkém zločinu (vražda, loupež, násilí), za nějž se ukládá trest smrti, neboť tento majetek náleží zmiňovaným klášterům; nicméně dopadená osoba má být řádně souzena podle zem-	RBM II, č. 1632 CDM IV, č. 323	<p>Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ</p>

756 I	1293, XII. 20. Mšeno	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv vyše- hradské kapituly, inv. č. 102</p> <p><i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyše- hradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 18b č. XLVIII</p>	<p>ského práva (<i>quemadmodum ordo iuris exigit</i>). <i>Mandát bez DPM formule</i></p> <p>Půta ze Mšena daruje vyšehradské kapi- tule všechny statky a práva, jež mu doži- votně náleží ve vesnici Krč, a ustanovu- je, aby z nich byly zřízeny dvojí anniver- sária: za bývalého pražského probošta Jakuba a za Půtovu manželku Laurencii.</p>	-	<p>Písař: W 7</p> <p>Pečeť: Půta ze Mšena, II. typ</p>
757 II	1293, XII. 20. -	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéz- ského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1255, sg. Jo XXXI Mail. 12</p>	<p>Hertneid ze Stadecku prodává Perchtol- dovi Meunelovi se ženou a dětmi za 14 liber vídeňských feniků dvůr v Herzogbirbaumu, který koupil od Gerharda z Obrňan a jeho ženy Guty; nabyvatelé z něj mají mailberským joha- nitům odvádět vždy na sv. Jirři 30 feniků.</p>	Hlaváček– Hledíková, str. 114	<p>Pečeť: Hertneid ze Stadecku</p>
758 II	1293, XII. 21. Nysa	<p><i>apogr.</i> Archivum parafialne Pa- czków, sine sg.</p>	<p>Jan, vratislavský biskup, osvobozuje dva poplatné lány náležející Petrovi, řeč. Vlossin, fojtovi ve [Starém] Paczkově, ode všech poplatků vyjma desátků. <i>Inter testes</i>: Iohannes Bohemus z Kry- niczna</p>	SUB VI, č. 137	
759 I	1293, XII. 29. Zbraslav	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zruše- ných klášterů, inv. č. 832, sg. ŘC Zbraslav – 2</p> <p><i>zmínka</i> v listině z: 1314, X. 25. –</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, daruje zbraslavskému klášteru vesnice Banín a Nová Bělá (u Poličky) poté, co na ně rezignoval Václavův notář Jan ze Žárova, jenž se původně zavázal vysta- vět z výtěžků těchto vsí kapli – nový</p>	RBM II, č. 1633 Tadra, Listy, str. 3 č. 2	<p>Písař: V II 13 (vyšehradská škola I)</p> <p>Pečeť: Václav II., I. typ</p>

			(Konrád, zbraslavský opat), jejíž orig.: SOA Litoměřice, ŘC Osek, inv. č. 14	nabyvatel má za povinnost zbudovat oltář sv. Mikuláše a Kateřiny a zde sloužit každý týden mše; výtěžky ze vsi Nová Bělá mají jít klášterní kustodii na nákup vosku; vyjímá obyvatele obou zmiňovaných vsí z pravomoci provinciálních úředníků i městských soudů, osvobozuje je od zvláštní berně (<i>collecta specialis</i>) v poličském kraji a podřizuje je pouze opatově jurisdikci. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>		Pozn.: srv. listinu výše: 1291, I. 6. Brno
760 I	1293, XII. 29. Praha	<i>autogr.</i> AM Plzeň, Městská správa Plzeň, Listiny (C – Listiny cizí), inv. č. 804, sg. I 1 (stará sg. N 125)	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, daruje kostelu sv. Jiljí v Bezdězu vesnici Zbiny (Ludwigsdorf s 10 lány) a vyjímá ji z jurisdikce města Doksy, kam dosud spadala, a bezdězskému plebánovi Albertovi nařizuje tuto svou novou dotaci obejit podle zemského práva – to vše je kompenzací za to, že město Kuřívody* (na Českolipsku), ves [Dolní] Krupá a Chlum (náležící českému komorníkovi Hynkovi z Dubé a dosud přiřazené ke sv. Jiljí) se stávají zásahem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] a se souhlasem bezdězského plebána Alberta samostatnou farností, ovšem se zachovááním Hynkova patronátního práva těchto tří kostelů. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1634 (A)	Písař: V II 13 (výšehradská škola I) Pečet: Václav II., I. typ Pozn.: srv. falsum níže	
761 I	1293, XII. 29. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1, sg.	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, daruje kostelu sv. Jiljí v Bezdězu vesnici	RBM II, č. 1634 (B)	Písař: V II 20 ⁺ = EG 1 ⁺	

		<p>ŘA Karlov – 1</p> <p><i>apogr.</i></p> <p>insert v konfirmaci z: 1388, II. 22. Praha (Václav IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 11</p> <p><i>novověká revizně-konfirmační řízení</i></p> <p>Karel VI. potvrdil: 1724, IV. 6. Wien, jehož orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 43, sg. ŘA Karlov – 40</p>	<p>Zbiny (Ludwigsdorf s 10 lány) a vyjímá ji z jurisdikce města Doksy, kam dosud spadala, <a dále všech zeměpanských úředníků> a bezdězskému plebánovi Albertovi nařizuje tuto svou novou dotaci obejit podle zemského práva – to vše je kompenzací za to, že město Kuřívody* (na Českolipsku), ves [Dolní] Krupá a Chlum (náležící českému komorníkovi Hynkovi z Dubé a dosud přiřazené ke sv. Jiljí) se stávají zásahem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] a se souhlasem bezdězského plebána Alberta samostatnou farností, ovšem se zachováním Hynkova patronátního práva těchto tří kostelů.</p> <p><i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>		<p>Pecet':</p> <p>Václav II., I. typ; i se závěsem deperd.</p> <p>Pozn.:</p> <p>1) text <.....> je pozdější interpolací; falsum vzniklo dle: Šebánek 1956, str. 88 mezi lety 1310–1336</p> <p>2) srv. listinu výše</p>
<p>762</p> <p>I</p>	<p>1293, XII. 30</p> <p>–</p>	<p><i>autogr. (2x)</i></p> <p>1) NA Praha, Archiv mal-tézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1908, sg. Jo XXXVIII Br. 21 (A1)</p> <p>2) Vaduz, Sammlungen des Fürsten von und zu Liechtenstein–Hausarchiv, U 30. 12. 1293 (A2)</p>	<p>Děřfich, zábrdovický opat, Heřman z Hohenlohe, převor johanitů, a mistr Jindřich z [Osově] Bítýšky, kanovník kroměřížský, rozhodují spor mezi johanitou Berwelfem, plebánem v Přibicích, a [dolno]kounickým klášteřem o desátky z 8 lánů v Teplanech* a Vranovicích a ve vesnici Všetaty* (<i>Szhetet</i>, Těšina* u Židlochovic?), a to ve prospěch kláštera; případ je zajímavý z právního hlediska: při urovnávání pře bylo odkázováno na ustanovení mohušské provinční synody v Aschaffenburgu, kterou pořádal arcibiskup Gerhard II. z Eppsteinu (15. IX. 1292).</p>	<p>RBM II, č. 1635 (ex A1)</p> <p>CDM V (Suppl.), str. 298–299 č. 106 (ex A1)</p> <p>Zemek–Turek, č. 21</p> <p>Moravské a slezské listiny I, str. 42–44, č. 20 (ad: 1292, XII. 30.) (ex A2)</p>	<p>Pisář:</p> <p>(A1+A2)</p> <p>ZB 6 = JO 2</p> <p>Peceti:</p> <p>(A1)</p> <p>1) Děřfich, zábrdovický opat, IV. typ</p> <p>2) Heřman z Hohenlohe, převor johanitů</p> <p>3) mistr Jindřich, kroměřížský kanovník, II. typ</p> <p>(A2)</p> <p>1) deperd.</p>

763 I	1293, – Děrné	<i>autogr.</i> MZA Brno, G 1: Bočkova sbírka, inv. č. 7719	Oldřich z Lichtenburka a Milič z Citova společně prodávají rychtáři Tylmanovi 27 lánů (podle hlubčického práva) ve vsi Děrném (u Fulneka) a dále svobodnou hospodu, mlýn, 3 lány, rybáře, řezníka, kováře (<i>faber</i>), ševce (<i>sutor</i>), kostel s 1 svobodným dotačním lánem; má mít dále právo rybolovu, lovu menší divoké zvěře a odchytu ptáků, má mít dále 1/3 soudních pokut a poplatky za přísahy (<i>denarii iuramenti</i>); stanoví povinnost odvádět dvakrát do roka 1 hřivnu stříbra, a to 1/2 hř. na sv. Havla a 1/2 hř. na sv. Valpurgu, mají se řídit hlubčickým právem a používat hlubčické míry.	RBM II, č. 1636 CDM IV, č. 314 CDS VII.3, č. 2260 SUB VI, č. 138	2) deperd. 3) deperd. Pozn.: k vlekému sporu srv. listiny: 1) 1257, V. 7. Přibice (Bruno, olomoucký biskup): CDB V. I, č. 128 2) 1284, X. 14. U Modřic (olomoucký biskup Děřich) 3) k možnosti datace k r. 1292 srv. ještě KK str. 215 č. 254 Písař: nezařaditelná ruka Pečet: Oldřich z Lichtenburka (?); deperd.
----------	------------------	--	--	---	---

1294

764 I	1294, I. 21. Osoblaha	<p>apogr. 1) ZA Opava, prac. Olo-mouc, MCO, inv. č. 2890 (stará sg. Mk 1), fol. 8b, č. 84 2) ZA Opava, prac. Olo-mouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), str. 79–80</p>	<p>Dětrich, olomoucký biskup, uděluje Ger-hardovi z Medelce (Medbeku) na lenním právu 6 lánů ve vsnici Pitárné (Pittarn) (na Osoblažsku) a zavazuje jej vojenskou službou o 1 koni; celá transakce se ode-hrála na žádost Heřmana z Vyškova, jenž původně držel na lenním právu od olo-mouckého biskupa 6 lánů ve vsnici <i>Sals</i>, ale Dětrich mu je na jeho žádost vyměnil právě za oněch 6 lánů ve vsi Pitárné; když pak Dětrich jednou přišel do Osoblahy, Heřman jej požádal, aby směl tyto lány prodat Gerhardovi a aby jej biskup uvedl v jejich lenní držbu.</p>	<p>CDM V, str. 3–4 č. 3 RBM II, č. 1638 CDS VII.3, č. 2310 SUB VI, č. 139</p>	
765 I	1294, I. 26. Poděbrady	<p>apogr. NA Praha, Archiv Vyše-hradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský koptář</i>), fol. 20a-20b č. LIV</p> <p>tisk Hammerschmidt, str. 234</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a san-doměřský vévoda a moravský markrabě, dává vyšehradskému probošství 170 jiter půdy ve vsi Milčice (náležící Václavovi II. a sousedící s majetkem vyšehradského probošství ve vsi Tatee); jedná se o kom-penzaci za majetky vyšehradského pro-bošství ve vsnicích Lahovice a Vidim*, jež na žádost Václava II. vyšehradský proboš a český kancléř Jan věnoval zbraslavskému klášteru (<i>deperat.</i>). <i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	<p>RBM II, č. 2808</p>	<p>Pečet': ohlášena pečeť Václa-va II., I. typ</p>
766 II	1294, II. 1. Plauen	<p>autogr. SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1447 (zničen za 2. svět. války)</p>	<p>Heinrich [I.], fojt z Plavna, a jeho syn Heinrich [II.] dávají kostelu v Adorfu dvůr tamtéž.</p>	<p>Schmidt I, str. 138, č. 284 RBM IV, č. 1891 Gradl, str. 167 č. 452</p>	<p>Pozn.: listina vydána na žá-dost kaplana vydavate-lů: Konráda, plebána v Aši</p>

			apogr.: SächsHStA Dresden, 10004 Kopiale, Nr. 1324 (<i>Kopialbuch des Landkom- turs Albrecht v. Witzle- ben</i>), fol. 116a-116b			Schieckel I, č. 1780 Lampe str. 470–471 č. 549	
767 I	1294, II. 1. Hulín		autogr. ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 998, sg. F I a 6	Děřich, olomoucký biskup, dává Děřichovi, plebánovi v Hulíně a biskupskému notáři, za strženou krčmu, která patřila kostelu a která vzala za své při budování jistého druhého náhonu (<i>propter facturam secundi fossati</i>), roční plat půl hřivny stříbra z lánu poddaného Oldřicha v Hulíně a za stržený mlýn místo na postavení nového mlýna pod biskupským hradem, z louky pak promíjí roční plat 12 denárů.	RBM II, č. 1639 CDM V, str. 1 č. 1	Písař: Th 16 Pečet: Děřich, olomoucký biskup, III. typ	
768 I	1294, II. 1. Praha		apogr. (fragment) Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 41 (verso-str. zlomku)	Explicit (nejspíše lokační) listiny Václava II.	-	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) Pozn.: jde o tzv. „Hrubého zlomek FS“	
769 I	1294, II. 16. –		autogr. Stiftsarchiv Klosterneuburg, sub dato suo apogr. 1) Stiftsarchiv Klosterneuburg, <i>Chartularium arch.</i> III, fol. 73b	Gerhard z Obřan a Guta z Valtic/Feldsbergu darují na základe žádosti Friedricha, plebána v [Nieder]hollabrunnu, ke kapli v Herzogbirbaumu jeden lán tamtéž, který předtím od nich jako léno držel jistý Gerung Luitpoldův; ten má spolu se dvěma zemědělci (<i>coloni</i>) půdu užívat i nadále, a to na nákup-	UB Klosterneuburg, str. 47–48 č. 53	Pečet: 1) Gerhard z Obřan, II. typ 2) Friedrich, plebán v [Nieder]hollabrunnu 3) Guta z Valtic; deperd.	

770 I	1294, I. 17–II. 19. –	2) Stiftsarchiv Klosterneuburg, <i>Chartularium arch.</i> IV, fol. 72b <i>apogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 41 (recto-str. zlomku)	ním právu, Gerung má ročně na sv. Jiří kostelu v [Nieder]hollabrunnu platit 14 solidů a zemědělcí 60 denárů. Václav II. dědičně pronajímá nymburskému měšťanovi Hermannovi vesnici Úmyslovice s příslušenstvím, se soudní pravomocí a 10 lány pole za zákup 7 hř. stříbra, roční plat 2 hř. stříbra a 2/3 příjmů ze soudních poplatků.	-	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) Pozn.: jde o tzv. „Hrubého zlomek FS“
771 I	1294, II. 19. Poděbrady	<i>apogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 41 (verso-str. zlomku)	Václav II. dědičně pronajímá Chstenuvi vesnici Číněves s příslušenstvím, se soudní pravomocí a 50 lány pole za zákup 8 hř. stříbra a roční plat 2 hř. stříbra.	-	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) Pozn.: jde o tzv. „Hrubého zlomek FS“
772 II	1294, III. 2. [Nysa]	<i>autogr.</i> AM Nysa, Nr. 2	Jan, dědičný fojt v Nyse, provádí výměnu majetků s mistrem špitálu tamtéž. <i>Inter testes: Heinzo z Osoblaby</i>	SUB VI, č. 141	
773 I	1294, III. 6. –	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, pob. Český Krumlov, VS Český Krumlov, sg. I 7 M a N. 1	Jan z Michalovic osvobozuje na žádost zlatokorunského opata Bartoloměje tento klášter na svých statech ode všech celních poplatků, <kteréžto osvobození se ale nevztahuje na aktivity klášterních poddaných>.	UB Goldenkron, č. 13 (ad: 1294, V. 6. špatným čtením datace <i>priidte Nonas</i> „ <i>Mai</i> “) RBM II, č. 1644 (ad: 1294, V. 6. špatným čtením datace <i>II non.</i> „ <i>Maii</i> “)	Písař: SC 2 (br. Dětrich, OCist.; ruka zlatokorunského skriptoria) Pečet: Jan z Michalovic, II. typ Pozn.: text označený <...> byl

774 II	1294, IV. 1. Brugg		Jan [Parricida], vévoda rakouský a štyrský, lantrabě alsaský, bere pod svou ochranu kostel v [Bad] Zurzachu, a to jako výraz své zvláštní náklonnosti k tomuto kostelu; ta je důsledkem zbožných slibů jeho matky Anežky učiněných ve prospěch zdejší patronky sv. Vereny během Janova komplikovaného porodu. <i>Expresse dicitur: Cum animadvertimus, quanta nos ... excellencia de matre, que regalis est, linea ... insignivit cumque ... recolimus ... dulcissima beneficia, que ... blanditiis nostre infancie ... exhibuit ... illustris Agnes, genitrix nostra, ... Ottocari quondam Boemorum regis filia, ...</i>	Kopp III, str. 279 č. 8	do listiny dopsán písařem SC 2 dodatečně, asi až na nátlak vydavatele, jemuž původní podoba textu tak, jak byla napsána ve zlatokorunském skriptoriu, nevyhovovala Pečetí: původně zpečetěno ohlášenou Anežčinou pečetí, dnes deperd.
775 I	1294, IV. 23. Brno (Jindřichův dům)	autogr. NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1909, sg. Jo XXXVIII Br. 22	Rytíř Hron z Hrušky dává brněnskému měšťanovi Jindřichovi dva lány ve své vesničce Syrovce (u Židlochovic), pokud by nevyrovnal ve stanoveném termínu (do 14 dnů po sv. Michalovi) svůj dluh 10 hřiven stříbra, s tou podmínkou, že Jindřich bude z těchto lánů Hronovi každoročně platit 1 ferton stříbra a po jeho smrti Hronovu synu Matyášovi.	RBM II, č. 1640 CDM V, str. 4-5 č. 4	Písař: BRN 1 Pečetí: 1) Hron z Hrušky 2) Bravík, brněnský cúdař, II. typ 3) Hartman z Holštejna, V. typ

776 I	1294, IV. 26. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1619, sg. ŘKřb Zderaz – 27	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje zderazskému klášteru na jejich žádost a se souhlasem Václava II. (<i>asi nemělo písemnou formu, není třeba uvážovat o deperd.</i>) držení mlýna na Labi u Nymburka, jež si kdysi (<i>olim</i>) koupili za své peníze získané prodejem nějakých svých statků.	RBM II, č. 1641	<i>Písař:</i> T 19 = V II 25 = V III 2 = W 6 (vyšehradská škola II) <i>Pečet:</i> Tobiáš, pražský biskup; původně přivěšená na na hedvábných nitích; deperd.
777 II	1294, IV. 27. –	<i>autogr.</i> Hessisches StA Marburg, Urkunden 37 Nr. 577	Johann von Homberg (Hoenberg) prodává se souhlasem svého pána Widukinda řeč. Wackermühlu německým rytířům v Marburgu statky v Gombetu a Berghaimu za 31 hríven stříbra a nabývateli slibuje ochranu tohoto majetku. <i>Inter testes: Bertoldus Bohemus</i>	HessUB I.1, č. 577	
778 I	1294, IV. 30. Praha	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 47	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, daruje cisterciáckému klášteru kamienickému (=Kamieniec Zabkowiecki) město Międzyłesie/Mittelwalde a přeje si, mu klášter prokazoval všechny služebnosti jako všechny kláštery českého království, neboť toto město náleží k českému království. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1643 CDS VII.3, č. 2314 Stelmach I, str. 154 č. 723 SUB VI, č. 143	<i>Písař:</i> V II 15 (M. Petr Angeli; vyšehradská škola II) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ
779 II	1294, V. 6. Olešnice	<i>apogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 12 Senitzsche Sammlung I, 1 (v transumptu z: 1482, II. 20.)	Bertram [z Esbecku], komtur templářů v Německu, Čechách , Polsku a na Moravě , zlistiňuje hospodářské (a jiné) podmínky fungování řádové vesnice Chvalibozyce/Frauenhain.	CDS VII.3, č. 2316 SUB VI, č. 145	
780 II	1294, V. 6. –	<i>apogr.</i> jen <i>německý překlad.</i>	Jindřich V., vévoda slezský a pán vratislavský, zlistiňuje, že se na radu věrného	CDS VII.3, č. 2315 SUB VI, č. 144	

781 I	1294, V. 20. Louka	<p>Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 33 OeIs III 22a</p> <p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 57: Premonstrátní Louka, sg. L 10</p> <p><i>apogr.</i> MZA Brno, G 12: Cerro-niho sbírka, inv. č. 377, sg. Cerr II, č. 253 (<i>Matrica Lucensis</i>), fol. 40a</p>	<p>mana přátelsky naroval se svým strýcem vévodou Jindřichem III. Hlohovským, jemuž slíbil po dobu pěti let pomáhat proti komukoliv s výjimkou (mimo jiné) českého krále [Václava II.].</p> <p>Mistr Ambrož, plebán v [Českých] Křídlovicích, dosvědčuje, že přijal od louckého kláštera v doživotní užívání desátky z pěti lánů kostela v [Českých] Křídlovicích za 1 měřici pšenice ročně; listina explicitně zdůrazňuje, že desátky náleží Ambrožovi, nikoli jím spravované faře.</p>	<p>RBM II, č. 1645 CDM V, str. 5 č. 6 AZK I, č. 354</p>	<p>Písař: Th 16</p> <p>Pečetí: 1) Dětrich, olomoucký biskup, nejistý typ 2) mistr Ambrož, plebán v Českých Křídlovicích</p>
782 I	1294, V. 25. Praha	<p><i>autogr.</i> SOA Plzeň, Dominikáni Cheb, inv. č. 1</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dovoluje na prosbu dominikána Diethera (jenz byl bratrem římského krále Adolfa I. Nasavského), aby si dominikáni mohli v Chebu vybudovat klášter. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>RBM IV, č. 1892 Gradl, str. 168 č. 454 (ad: 1294, V. 24.)</p>	<p>Písař: V II 15 (M. Petr. Angeli; vyše-hradská škola II)</p> <p>Pečetí: Václav II., I. typ; deperd, zachován jen perg. proužek</p> <p>Pozn.: 1) u pozdějšího kostela sv. Václava na Kamené / Dominikánské ul.) 2) viz níže listinu Adolfa I. Nasavského z: 1294, VII. 29. Frankfurt [nad Mohanem]</p>

783 I	1294, V. 31. Praha	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 32, sg. A g 10	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vidimuje břevnovskému klášteřu list papeže Alexandra IV. z: [1256], X. 24. Anagni (CDB V.1, č. 91), v níž papež potvrzuje urovnání sporu mezi břevnovským klášteřem a olomouckým biskupem [Brunem] týkajícího se desátků a spirituílní správy rajhradského klášteřa.	RBM II, č. 1647 (s mylným destinátorem – Velehrad a mylnou datací ad: 1294, V. 30.) CDM V, str. 6 č. 7	Písař: T 20 Pečet: 1) Tobiáš, pražský biskup; deperd. 2) pražská kapitula
784 I	1294, VI. 9. Praha	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 123 <i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 86b-87a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dává waldsaskému klášteřu patronátní právo kostela v Radešově, jež mu dosud náleželo. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM IV, č. 1893 Gradl, str. 168 č. 455	Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ Pozn: konfirmaci a inkorporaci radešovského patronátu učil pražský biskup Tobiáš 1295, VII. 17. Praha (viz níže)
785 II	1294, VI. 11. –	<i>apogr.</i> prostý opis ověřeného opisu veřejného notáře Jana Jiřího Rozenského z: 14. II. 1654. Praha: NA Praha, ŘF Praha, inv. č. 4	Ivan, lakedajmonský biskup, uděluje minoritům ve vratislavské kustodii na stanovené svátky a jejich oktávy čtyřicetidenní odpustky.	-	
786 I	1294, VI. 13. Praha	<i>autogr.</i> Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 76	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje krakovskému biskupství jako satisfakci za napáchané škody desátek ze	RBM II, č. 1649 RBM II, č. 2746 KKK I, č. 97	Písař: V II 14 = J VI 1

787 I	1294, VI. 14. Opava	<p>apogr. 1) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 1, fol. VIIIb-VIIIa 2) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 2, fol. 67 num. 95 3) insert v konfirmaci z: [1303], II. 25. Laterán (Bonifác VIII.), jejíž orig.: Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 81 (KKK I, č. 108)</p> <p>apogr. insert v konfirmaci z: 1294, VI. 17. Olomouc (Dětrich, olomoucký biskup), jejíž orig.: MZA Brno, E 9: Cisterciáčky Staré Brno, sg. P 50</p>	<p>všech příjmů ze solného desátku (<i>suppasalis</i>) v Krakovsku. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>		<p>Pečet: Václav II., I. typ; deperd., pouze zbytek úvazů</p>
			<p>Mikuláš [I.], opavský vévoda, na žádost Gerbota z Hlubčic a se souhlasem oslavanského kláštera a Brunona, faráře [u sv. Petra] v Nové Cerekvi, zakládá a obdarovává kostel P. Marie ve Vojanovicích, a to jako filiální plebání farního kostela v Nové Cerekvi, přičemž zdejší farář má mít pravomoc dosazovat k vojanovickému kostelu vikáře podle libosti a ukládat mu placení potřebného cenzu; vojanovický kostel dostává 1 dotační lán ve Vojanovicích, 1 lán tamtéž dostává kostel v Nové Cerkvi (přičemž 2 už tam má z dřívější doby); obyvatelé Vojanovic se navíc zavázali platit dvakrát ročně příspěvky na mše (<i>annona missalis</i>) oběma kostelům.</p>	<p>RBM II, č. 1650 CDM V, str. 6–7 č. 8 AZK I, č. 355 CDS VII.3, č. 2322 SUB VI, č. 151</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet' Mikuláše Opavského</p>

788 I	1294, VI. 16. Praha	<p><i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 11</p> <p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha—rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 284—285</p>	<p>Prokop, krakovský biskup, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky těžkých hříchů a roční odpustky lehkých hříchů ve stanovené hlavní sváteční dny a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]).</p>	RBM II, č. 1651 Kadlec 1985, str. 406—407 č. 216	
789 I	1294, VI. 17. Olomouc	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterciácky Staré Brno, sg. P 50</p>	<p>Dětrich, olomoucký biskup, potvrzuje Brunovi, plebánovi kostela [sv. Petra] v Nové Cerekvi, listinu opavského vévody Mikuláše [I.] ohledně založení a dotování kostela P. Marie ve Vojanovicích z: 1294, VI. 14. Opava (RBM II, č. 1650), který je vybudován jako filiální kostel kostela v Nové Cerkvi.</p>	RBM II, č. 1652 CDM V, str. 7—8 č. 9 AZK I, č. 356 CDS VII.3, č. 2323 SUB VI, č. 152	<p>Písař: Th 19</p> <p>Pečet: Dětrich, olomoucký biskup, III. typ + seket, I. typ</p>
790 I	1294, VI. 20. Praha (kaple sv. Václava)	<p><i>apogr.</i> transsumpt notářského instrumentu z: 1341, IX. 1. Praha (in ambitu eccl. Prag.) (Ojř Janův z Ostřesán), jehož orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 230</p>	<p>Prokop, krakovský biskup, uznává Václava II. za pána a patrona krakovského kostela a skládá mu slib věrnosti na evangeliař (<i>fidelitatis iuramentum per sancta Dei ewangelia</i>), slibuje rovněž stíhat církevní klatbou Václavovy nepřátele; pokud by věrnost porušil, přivolává na sebe klatbu pražského biskupa Tobiáše, který touto listinou současně Prokopovo podřízení v této věci akceptuje (formou klauzule připojené na konec listiny).</p>	RBM II, č. 1653 ACRB I, č. 53	<p>Pozn.: vzhledem k místu konání šlo nejspíše o evangeliař pražské kapitulní knihovny</p>
791 I	1294, VI. 22. Praha	<p><i>autogr.</i> MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. H 9</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje louckému klášteru koupi vesnice Oblekovice učiněnou od dcery</p>	RBM II, č. 1654 (ad: 1294, VI. 28.) CDM V, str. 8—9 č. 10	<p>Písař: V II 14 = J VI 1</p>

				Hortlína z Kyjovic, vdovy po jistém Freudmanovi, a jejich synů rádně (<i>ad normam</i>) zastoupených při prodeji Hortlínem. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	(ad: 1294, VI. 28.) AZK I, č. 357	Pečet: Václav II., I. typ; deperd.
792 I	1294, VI. 22. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 103		Prokop, krakovský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky na stanovené sváteční dny kostelu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.	–	Pisář: W 8 Pečet: Prokop, krakovský biskup
793 I	1294, VII. 1. Fronberg	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 64b-65a, fol. 111b		Jindřich z Fronbergu uděluje waldsaskému klášteru za 8 řezenských hřiven své dědictví – dvůr Leupoldsfeld ve vesnici Dürrengrün/Výspa (u Sokolova).	RBM IV, č. 1894 Gradl, str. 168–169 č. 456	
794 II	1294, VII. 6. Döbeln	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 12856 Domkapitel Meißen (D), Nr. 181		Friedrich [Pokousaný], míšeňský markrabě a markrabě ve Východní marce, potvrzuje zřízení vikariátu u dómského kostela v Míšni, které učil jeho dědeček míšeňský markrabě a markrabě ve Východní marce Heinrich (listinou z: 1244, II. 15. Meißen, viz CDSR II.1, č. 125). <i>Inter testes: praesentibus ... magistro Vlrico, praeposito in Melnic, Pragensis diocesis ...</i>	CDSR II.1, č. 313 Schieckel I, č. 1793	
795 I	1294, VII. 9. Vyšehrad	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 104 <i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 104		Velislav, kanovník pražský, olomoucký a vyšehradský a vykonavatel poslední vůle vyšehradského děkana Kunona, kupuje vyšehradské kapitule od Aldíka z Drahorázu a jeho ženy za 46 pražských hřiven stříbra (tyto peníze Velislav získal asi prodejem jiných statků obsaže-	RBM II, č. 1655	Pisář: W 8 Pečet: 1) Jan, vyšehradský probošt; deperd. 2) Bartoloměj, vyše-

796 I	1294, VII. 25. Praha	<p>hradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiár</i>), fol. 18b-19a č. L</p> <p><i>apogr.</i> Lobkowiczský zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 396-399</p>	<p>ných v Kunonově pozůstalosti) jisté statky (2 popluží, 2 zahrady a louky) ve vesnici Kamenný Most (u Kladna) a zřizuje z nich nadaci ke sloužení zádušních mší za zemřelého děkana Kunonova; kněz, jenž bude uveden v jejich držbu, bude povinen sloužit každé pondělní zádušní mši na Vyšehradě a ve výroční den Kunonovy smrti musí dát 12 svíček na noční svícení, 12 denárů, baldachýn (v hodnotě 7 fertonů stříbra), z něhož se nechá zhotovit kazule, uspořádá rovněž hostinu pro celou kapitolu podle vyšehradského zvyku; tato nadace připadne jen tomu knězi, jenž se zaváže trvale zůstat u vyšehradského kostela; kapitula si vyhrazuje právo statky odejmout, pokud by tento kněz cokoli z výše uvedených podmínek nesplnil; po Velislavově smrti má statky udělovat vyšehradský děkan se souhlasem kapituly, avšak žádnému ze stávajících vyšehradských kanovníků, ale nějakému jinému knězi, aby se počet duchovních na Vyšehradě rozrůstal.</p>		<p>hradský děkan; frag. 3) vyšehradská kapitula; deperd. 4) Velislav; deperd.</p>
	RBM II, č. 1656 CDM V, str. 9-12 č. 11	<p>Oldřich [II.] z Jindřichova Hradce ustanovuje ve své poslední vůli Václava II. za svého dědice pro případ, že by zemřel bez mužských potomků – na Václava II. by spadl Jindřichův Hradec a trhová ves Strmilov, a kdyby Oldřich zanechal neopatřené dcery, má se Václav postarat o jejich náležitě provdání; sumarizuje dále</p>		<p>Pečeť: ohlášena pečeť Oldřicha z Jindřichova Hradce</p> <p>Pozn.: 1) je možné, že se k tomuto testamentu</p>	

		<p>statky, jež náleží do věna jeho manželky Matildy (Deštná, <i>Pirchet</i>, Druče, Radouň, Lodhétov, Klenov, Studnice, Kolanov a <i>Horoschitz</i>), které kdyby Václav chtěl rovněž převzít, musí Matildě zaplatit 1000 pražských hriven stříbra, zabezpečit jí (doprovodem) bezpečnou cestu do jejího rodného příbytku a uhradit náklady s cestou spojené; pokud by se opět vdala, má přijmout od krále zmiňovaných 1000 hriven a její věnné statky případnou králi; pokud zůstane vdovou, bude užívat po dobu svého života svých věnných statků, pak případnou králi; pokud Oldřich Matildu přežije a znovu se ožení, obvění svou novou ženu stejným způsobem jako Matildu; vyhrazuje dále vesnici Stodůlky s příslušenstvím pro svou matku Marii, a pokud by Oldřich zemřel bez mužských dědiců, může si volně naložit podle libosti; dále Oldřich sepisuje všechny své alody, s nimiž si vyhrazuje volné nakládání dle své libosti (Sedlčany s příslušenstvím, hrad Bánov (u Uherského Brodu), <i>Walts</i> a <i>Wilimowicz</i>, Bačkovice (tvrz s příslušenstvím) na Bítovsku, trhovou ves Slavonice a ves Řečice rovněž na Bítovsku); dále konstatuje, že mu Václav II. udělil doživotně (<i>deperd., neboť Václav II. to prý Oldřichovi „contulit de gratia speciali ... pro tempore vitae mere“</i> – o <i>deperd.</i> viz i u listiny z: 1296, VIII. 9. [Jindřichův] Hradec) jisté ma-</p>		<p>vztahuje zápis ve FS: Das St. Pauler Formular, č. 79 (Stiftsarchiv St. Paul, Hs. XXXII c 261, fol. 75b) 2) datační formule listiny uvádí vedle <i>actum</i> (1294, VII. 25. Praha) i <i>datum</i>, a to k: 1298, VII. 30. Praha</p>
--	--	---	--	--

797 II	1294, VII. 25. Erbendorf	apogr. 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 60a- 60b	<p>jetky a práva (hrad Brumov s vesnicemi a provinciální cúdou, město Uherský Brod s vesnicemi, mýto v Novém Městě a v Lipníku [nad Bečvou], dále vesnice Hluk a <i>Topel</i> v lucké provincii), z nichž (stejně jako ze zmiňovaných alodů) není vázán kráľ žádnými povinnostmi; připomíná své právo k cestě vedoucí přes Jindřichův Hradec (<i>jeho udělení bylo snad součástí výše zmiňovaného Václavova deperd.?</i>) a rovněž Václavovo svolení (<i>rovněž v tomto deperd. obsažené?: „rex mihi concessit“</i>) s usazením 8 židovských rodin v Jindřichově Hradci, jež mají vůči Oldřichovi tytéž povinnosti, jako ostatní Židé vůči českému králi; stanoví dále, že patronáty všech kostelů na jeho statcích, s výjimkou kostela ve Stodůlkách, který věnoval templářům, mají připadnout řádu německých rytířů, zároveň vyslovuje přání být pohřben v řádovém farním kostele v Jindřichově Hradci; posléze ruší své původní prohlášení učiněné před Václavem II. (asi na zemském soudu, ale šlo nejspíš o ústní sdělení, <i>není</i> tudíž třeba uvažovat o <i>deperd.</i>), že jeho statky, země-li bez mužských dědiců, zdědí jeho příbuzný Jindřich z Rožmberka.</p>	Gradl, str. 169–170 č. 459	<p>Pečeti: ohlášeny pečeti: 1) Friedrich z Schönburgu</p>
-----------	-----------------------------	--	--	-------------------------------	---

			2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 283b-284b Nr. 2 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 464-466 Nr. 2	Falci), Neuhaus a Schwarzenschwall za 300 hřiven čistého stříbra chebské váhy. <i>Inter testes</i> : chebsští měšťané		2) město Cheb 3) Babo ze Sparnecku
798 I	1294, VII. 29. Frankfurt [nad Mohanem]	<i>autogr.</i> SOA Plzeň, Dominikáni Cheb, inv. č. 2	Adolf I. Nasavský, římský král, uděluje na žádost svého bratra – domínikána Dietherera – dominikánům právo založit v Chebu klášter a bere je pod říšskou ochranu.	RBM IV, č. 1895 Gradl, str. 170 č. 460 RI VI.2, č. 418	Pečet: Adolf Nasavský, římský král; deperd. Pozn.: viz výše listinu Václava II. z: 1294, V. 25. Praha	
799 I	1294, VIII. 1. Krakow	<i>autogr.</i> Direcția Județeană Cluj ale Arhivelor Naționale, Arhiva Muzeului Ardelean, Colecția Kemény József, 1294 VIII 1 čb foto: MOL Budapest, sg. DF 253565	Tas z Vizmburka, krakovský a sandoměský starosta, dědičně uděluje jménem Václava II. Štěpánovi Ungarovi (za zásluhy, které prokázal jmenovanému králi v Krakovsku) dvě stejnojmenné vesnice Wierbice (v povodí řeky Visly) se vším příslušenstvím, přičemž obyvatelé těchto vsí osvobozuje ode všech platů; Štěpána navíc imunizuje ze soudní pravomoci krakovsko-sandoměských úředníků a podřizuje jej toliko soudu krále nebo starosty, k němuž má být citován zpečetěnou panovníckou listinou.	CDH VII.2, č. 425 CDH VII.4, č. 237 (omylem ad: 1295, VII. 31.) CDPMin II, č. 527	Pečet: Tas z Vizmburka; deperd. Pozn.: Romanian State Archive, Cluj Country Branch, Archive of Transylvanian Museum Society, Kemény József collection, sg. A 1 (dříve: U 496)	
800 I	1294, VIII. 6. Praha (u P. Marie)	<i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 24b č. LXVI	Petr komtur, Gottfried převor, Bertold komorník a celý konvent johanitů od P. Marie v Praze vyměňují s vyšehradskou kapitulou pozemek o rozloze 40 českých jiter u vesnice <i>Messyitz</i> , který se jeví jako výhodnější pro Vyšehrad pro svou polo-	–	Pečet: ohlášena pečeť konventu pražských johanitů	

<p>801 I</p>	<p>1294, VIII. 18. –</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1327, sg. ŘKl Cheb – 5</p> <p><i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissinen Salbuch</i>), fol. XXX–VIIIa</p>	<p>Konrád z Paulsdorfu daruje spolu se svými dědici klášteru klarisek od sv. Kláry v Chebu polovinu desátku v [Horním] a [Dolním] Pelhřimově (Pilmer-sreut [Ober/Unter] u Chebu); druhou půli si klarisky již dříve koupily, nyní jim Konrád na naléhání nejmenovaných osob (<i>ad instanciam quorundam</i>) daruje zbývající půli.</p>	<p>RBM II, č. 1657 Gradl str. 170–171 č. 461 Siegl, Das Salbuch, str. 231–232 č. 9</p>	<p>Písař: MCh 1</p> <p>Pečet: Konrád z Paulsdorfu</p> <p>Pozn.: stv. nedatované listiny téhož pro chebské kláštery v SOA Plzeň, VS sv. Klára, inv. č. 1, 2</p>
<p>802 II</p>	<p>1294, VIII. 21. U Chebu</p>	<p><i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1461</p>	<p>Hermann [V.], hrabě z Orlamünde, potvrzuje se souhlasem svých bratrů Oty [V.] a Oty [VI.] řádu německých rytířů darování farního kostel ve Výmáru učiněné jeho otcem Otou [IV.]. <i>Inter testes: komtur německých rytířů v Chebu Meinhard</i></p>	<p>Gradl, str. 171 č. 464 (ad: 1294, VIII. 26.) Schieckel I, č. 1796 Lampe str. 480–481 č. 560</p>	
<p>803 I</p>	<p>1294, VIII. 23. Cheb</p>	<p><i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 833, sg. ŘC Zbraslav – 3</p>	<p>Arnold [ze Solmsu], bamberský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky na státnové sváteční dny ve prospěch zbraslavského kláštera.</p>	<p>RBM II, č. 1658 Gradl, str. 171 č. 462</p>	<p>Písař: V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II)</p> <p>Pečet: Arnold, bamberský biskup; i se závěsem deperd.</p>
<p>804 I</p>	<p>1294, VIII. 25. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 42</p>	<p>Bernhard [z Kamence], biskup míšeňský, potvrzuje přijetí 1350 pražských hřiven sífíbra (prostřednictvím Zdeslava ze Šternberka 800 hř. a prostřednictvím</p>	<p>RBM II, č. 1660 ACRB I, č. 55</p>	<p>Pečet: Bernhard, míšeňský biskup</p>

				vyšehradského probošta Jana 550 hř.) z celkové sumy 4000 pražských hř. stříbrů za město a hrad Pímu od Václava II. a stanovní termíny pro doplacení zbytku ve dvou splátkách; jedná se o Bernhardův ústupek, neboť celá suma měla být Václavem II. splacena do neděle Ludica, což se nestalo.		
805 II	1294, VIII. 25. Cheb	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1462		Meinher [III.], míšeňský purkrabí, Albert z Leisingu a Heinrich z Koldic se zavazují míšeňskému markraběmu Friedrichovi [Pokousanému] vrátit jistě zastavené město.	Gradl, str. 171 č. 463 Schieckel I, č. 1797	
806 II	1294, VIII. 25. Cheb	<i>autogr.</i> SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1464		Friedrich [Pokousaný], míšeňský markrabě, markrabě ve Východní marce a saský palatin, potvrzuje míšeňskému biskupovi Bernhardovi [z Kamence] a jeho nástupcům desátek ze stříbrných dolů u Scharfenbergu, který míšeňskému biskupství udělil již římský císař Friedrich II. Sicilský.	CDSR II.1, č. 315 Schieckel I, č. 1799	
807 I	1294, VIII. 31. Nürnberg	<i>autogr. (2x)</i> 1) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1328, sg. ŘKl Cheb – 6a (A1) 2) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1329, sg. ŘKl Cheb – 6b (A2) <i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissin-</i>		Adolf I. Nasavský, římský král, dovoluje klášteru sv. Kláry v Chebu svobodně užívat vsi Dřenice (Treunitz) a jiné říšské statky na Chebsku, ovšem se zachováním poplatku 50 hřiven stříbra.	RBM II, č. 1661 (A1+A2) Gradl, str. 172 č. 465 Nürnberg 4, č. 872 Siegl, Das Salbuch, str. 232 č. 10, 11	

808 I	1294, IX. 4. Praha	<p><i>nen Salbuch</i>, fol. XXIIIa, XXXIIIa</p> <p>apogr.</p> <p>1) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczká knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 357</p> <p>2) Archiwum miejskie Wrocławia, rękopis a 27, fol. 179b-180a</p> <p>3) Praha, Nostická knihovna, sg. MS a 27, fol. 306b-307a</p> <p>4) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135, D 322, fol. 394a-395a</p>	<p>Hermann a Friedrich ml. ze Šumberka skládají Václavovi II. slib věrnosti a přijímají od něj závazek ochrany jmenovaných hradů a měst (Dražďany, Raděberg, Tarant, Diepoldeswald, Willamsdorf, Liebental a Ottendorf); tento akt vyplynul ze smlouvy mezi Václavem II. a míšeňským markrabětem Friedrichem.</p>	RBM II, č. 1662 ACRB I, č. 56	<p>Pečet:</p> <p>ohlášeny pečetí:</p> <p>1) Hermann ze Šumberka</p> <p>2) Friedrich ml. ze Šumberka</p> <p>Pozn.:</p> <p>srv. listinu (2x) mezi Václavem II. a míšeňským markrabětem Friedrichem z: 1289, II. 6. Praha</p>
809 I	1294, IX. 7. Praha	<p>autogr.</p> <p>APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 56-III-8</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, schvaluje na žádost pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] prodej vesnice Vodochohy učiněný mistrem Ekkonem a templáři od sv. Vavřince v Praze ve prospěch pražského biskupa Tobiáše [z Benešova].</p> <p><i>DPM: mistr Petr Angeli</i></p>	RBM II, č. 1663 CDM V, str. 12-13 č. 13 („ex orig. in arch. Melitensium Pragae“)	<p>Pisár:</p> <p>V II 17 = T 1 (včetně indorsátu)</p> <p>Pečet:</p> <p>Václav II., I. typ; frag.</p>
810 I	1294, IX. 8. Příbor	<p>apogr.</p> <p>transsumpt ve vidimusu z: 1467, V. 23. Hukvaldy (olomoucký biskup Tas z Boskovic), jehož orig.: ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 953, sg. E I a 18</p>	<p>Jindřich z Příbora daruje dědičně Sidelmannovi fojtství v Kozlovicích (Pozmansdorf); noví osadníci mají držet 24 lánů osvobozených ode všech povinností na 10 let a les při potůčku Coswezd osvobozený na 20 let; vydavatel propůjčuje fojtovi 3 svobodné lány, krému, mlýn o dvou kolech, kováře, pekaře, řezníka, ševce, právo lovu pro svou</p>	CDM V, str. 13-14 č. 14 SUB VI, č. 160	<p>Pečet:</p> <p>ohlášena pečetí Jindřicha z Příbora</p>

811 I	1294, IX. 11. –	<i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbirka listin, mandátů a listů, č. 54 (sub dato suo)	potřebu, kostel s dotačním lánem a třetímu soudních poplatků; fojt i osadníci mají podléhat hlubčickému právu, ale láný mají držet podle franského práva; třikrát ročně má zasedat vesnický soud, jemuž bude předsedat fojt se dvěma přísedícími, fojt se má rovněž účastnit soudu v Příboře; po vypršení osvobozených lhůt se má z každého lánu ročně platit po 3 ortech stříbra a po 2 měřících pšenice, žita a ovsu.	RBM II, č. 1664 CDM V, str. 14–16 č. 15	
			Konrád, velehradský opat, upřesňuje rozdělení poplatných domů kostelů sv. Petra a sv. Jakuba v Brně; listinu vyvolala skutečnost, že původní smír Konrádem prostředkovaný (viz listinu z: 1293, VI. 26. Brno (klášter minoritů), na niž se zde odkazuje) byl shledán nedostatečným, resp. některé jeho formulace nenabízely jednoznačnou interpretaci; vydavatel se odvolává na aplikaci autority Marciane legis a cituje z něj; upřesňuje, že pod pravomoc sv. Petra náležejí jen ty domy, jež mu odvádí census, avšak ty, které jsou poplatné jiné vrchnosti, třebaže se nalézájí na pozemcích patřících sv. Petru, mají spadat pod pravomoc sv. Jakuba.		<p>Písař: VE. 5 = SA 7 = Th 23 (ruka žďárského skriptoria)</p> <p>Pečetě: 1) Walter, vizovický opat 2) Konrád, velehradský opat 3) Jan, pomucký opat</p> <p>Pozn.: 1) jde o upřesňující dodatek k listině z: 1293, VI. 26. Brno (klášter minoritů) 2) pomucký opat Jan byl předtím opatem žďárským 3) při diktátu listiny užito citátů z <i>Digest</i> a Institucí (k tomu</p>

812 I	[1294], IX. 25. Kroměříž	<i>apogr.</i> insert v listině z: 1294, XI. 5. Brno, jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. Y II 9	D[ěřtich], olomoucký biskup, nařizuje zábrdovickému opatovi D[ěřtichovi] a břeclavskému arcijáhnovi J[indřichovi], aby rozhodli spor mezi tišnovskými cisterciáckami a Petrem, plebánem ve Velké Bíteši, o 1/3 desátků ve Velké Bíteši.	RBM II, č. 1665 CDM V, č. 17 AZK I, č. 358	srv. Boháček 1971, s. 6)
813 I	1294, IX. 27. –	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 58, sg. B II 50	Ivan, biskup lakedajmonský, uděluje z moci dané mu pražským biskupem T[obiášem] čtyřicetidenní odpustky ve stanovené sváteční dny k břevnovskému klášteru.	RBM II, č. 1666	
814 I	1294, IX. 29. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 57: Premonstráti Louka, sg. H 10	Jan, probošt vyšehradský a kancléř českého krále, slibuje louckému klášteru za to, že mu dal do užívání vesnici Oblekovice, podporovat a chránit klášterní práva.	AZK I, č. 359	Pisář: W 3 Pečetí: 1) Václav II., I. typ 2) Jan, vyšehradský probošt
815 I	1294, X. 6. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, ŘA Praha, inv. č. 12 <i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha–rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 285	Ivan, biskup lakedajmonský, uděluje augustiniánům-eremitům [od sv. Tomáše] v Praze čtyřicetidenní odpustky ve stanovené hlavní sváteční dny a jejich oktávy, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup Tobiáš [z Benešova]).	RBM II, č. 1667 Kadlec 1985, str. 407 č. 217	
816 II	1294, X. 6. Praha	<i>autogr.</i> (<i>depend.</i>) Archiwum Państwowe Wrocław, Dep. Grottkau, Nr. 5	Ivan, biskup lakedajmonský, uděluje augustiniánům-eremitům v Grodkowě čtyřicetidenní odpustky ve stanovené hlavní sváteční dny.	CDS VII.3, č. 2335 SUB VI, č. 166	

817 I	1294, X. 7. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 20b č. LV <i>tisk</i> Hammerschmidt, str. 235	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, dává vyšehradské kapitule vesnici Milčice jakožto kompenzaci za čtyři vesnice původně náležející vyšehradskému probošství (Dobřín, Kozlovice, Čermuc a Lobeč na Kralupsku a Roudnicku), které Václav II. se souhlasem vyšehradského probošta Jana dal pražskému biskupu Tobiašovi [z Benešova], a to opět jako satisfakci za pražskému biskupství odňatou a městu Berounu danou ves Zdice. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 2809 (omylem k X. 8.)	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ Pozn.: srv. listinu Václava II. z: 1295, VIII. 11. Praha vydanou v záležitosti kompenzace biskupských majetků kvůli Berounu, kde je tato vyšehradská výměna explicitně zmíněna
818 I	1294, X. 31. Regensburg	<i>autogr.</i> SOKA Cheb, AM Chebu, inv. č. 5 <i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. LXXb (zde jen začátek a konec listiny)	Heinrich II. [z Rottenecku], řezenský biskup, uděluje dominikánům v Chebu čtyřicetidenní odpustky.	Gradl, str. 172 č. 466 (ad: 1294,-) Siegl, Das Salbuch, str. 233 č. 12	
819 I	1294, XI. 4. Vyšehrad	<i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 74b-75b	B[artoloměj], vyšehradský děkan a ochránce velehradského kláštera, zvyšá na žádost mistra Mikuláše, plebána v [Uherském] Hradišti (<i>Rediz</i>) a syndika velehradského kláštera, olomouckého biskupa Dětricha, aby zachovával svobody velehradského kláštera.	RBM II, č. 1668 CDM V, str. 16–18 č. 16	Pozn.: přítomen vyšehradský kanovník mistr Velislav
820 I	1294, XI. 5. Brno	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterciáci	D[ětrich], zábrdovický opat, a J[indřich], břeclavský arcijáhen, jako rozhodčí delegaci	RBM II, č. 1669 CDM V, str. 18–19	Pisář: BC 2 = ZB 7

		<p>ciačky Tišnov, sg. Y II 9</p> <p><i>apogr.</i> MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> I), fol. 40a</p>	<p>gování mandátem olomouckého biskupa Dětricha z: [1294], IX. 25. Kroměříž (RBM II, č. 1665) oznamují tomuto biskupovi rozuzlení sporu mezi tišnovským klášteřem a Petrem, plebánem ve Velké Bíteši, o třetínu desátků ve Velké Bíteši: totiž že se plebán Petr dostavil před oba arbitry ještě před stanoveným termínem a za přítomnosti druhé sporné strany se zřekl svých nároků na zmiňované desátky a slíbil dodržovat znění listiny olomouckého biskupa Brunona v této záležitosti.</p>	<p>č. 17 AZK I, č. 360</p>	<p>Pečetí: 1) Dětrich, zábrdovický opat; deperd. 2) Jindřich, břeclavský arcijáhen 3) Petr, plebán ve Velké Bíteši</p> <p>Pozn.: Brunovou listinou je nepochybně míněno jedno z tišnovských fALS: 1) 1272, IX. 29. Olomouc (CDB V.2, č. 677⁺⁺), jež vzniklo v souvislosti s tímto „desátkovým“ sporem a dřívějším obdobným sporem mezi Tišnovem a českým plebánem, kde rovněž Brunova listina hrála hlavní roli – viz 1293, I. 22. Zábrdovice 2) 1259, IX. 29. Modřice (CDB V.1, č. 197⁺⁺)</p>
<p>821 I</p>	<p>1294, XI. 27. Olomouc</p>	<p><i>apogr.</i> 1) insert v konfirmaci z: 1315, III. 12. Třebíč (Jan Lucemburský), jejíž orig.: MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. Y I 4</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje na žádost probošta Jakuba a abatyše tišnovský klášter z moci zeměpanských úředníků (podkomořího a viliků), kteří nemají klášterním podda-</p>	<p>RBM II, č. 1670 CDM V, str. 19–20 č. 18 AZK I, č. 361</p>	<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p> <p>Pozn.: k detailům novově-</p>

			<p>ným ukládat žádné služebnosti, pokud by k tomu neměli králův mandát; zakazuje rovněž českým a moravským baronům a jiným šlechticům, aby vymáhali od klášterůch poddaných pohostinství aj. služby. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>		<p>kých konfirmací: Vašků 1984, str. 553–554 č. 65</p>
<p>(RBM III, č. 250) 2) MZA Brno, G 11: Sbírka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> II), fol. 26a-27a 3) Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Lobkowiczové roudniční – RA, sg. P 13/11 (<i>Kurzer Auszug des Closters zue Tischnowiz Privilegien</i>), č. 18</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení Marie Terezie potvrdila: 1750, VII. 25. Wien: MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. A 16</p>	<p>1294, XII. 21. –</p>	<p>822 I</p>	<p>Bratři Hartléb [ml.] a Vitek [z Dubna] potvrzují testamentární donaci (<i>deperit.</i>) svého otce Hartléba z Dubna (1/2 Bochoře, Újezdec, Vlkoš a [Horní] Moštěnice u Přerova) učiněnou se souhlasem jeho ženy Budislavy ve prospěch velehradského kláštera, která byla učiněna zcela legálně, neboť velehradský opat Lupinus a ostatní velehradští cisterciáci byli <i>iuxta morem terre</i> uvedeni do držby těchto statků před úředníky přerovské cudy, aniž by proti tomu kdokoliv cokoliv namítal; v pokojné držbě pak dlouhá léta setrvali; vydavatelé nyní uznávají</p>	<p>RBM II, č. 1671 CDM V, str. 20–22 č. 19 AZK I, č. 362</p>	<p>Písař: VE 1 (br. Gutolf, OCist.)</p> <p>Pečetí: 1) Vitek z Dubna 2) Hartléb [ml.] z Dubna, II. typ</p> <p>Pozn.: 1) v koroboraci ohlášena ještě pečeť jistě Budislavy, v plíce ale není po ní ani stopy 2) deperditní testament</p>
<p>autogr. MZA Brno, E 7: Cisterciáckí Velehrad, sg. G 9</p> <p>apogr. MZA Brno, E 7: Cisterciáckí Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 28b-29a</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení Marie Terezie potvrdila 1748, VII. 4. Wien:</p>					

823 I	1294, XII. 27. Kraków	<p><i>autogr.</i> Archiwum klasztorny w Mogile, Dokument num. 42</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, povoluje cisterciáckému klášteru Mogiła osadit vesnice Mogiła, Czyrzyn, Ubisławicze, Prandocin, Klemencicze, Sędowicze, Mikulowicze, Dąbrówka, Bogucin a Rybitwy na německém právu a jejich obyvatele vyjímá z pravomoci a jurisdikce krakovských úředníků. <i>DPM: krakovský kancléř Pakoslav</i></p>	DCT, č. 42 CDS VII.3, č. 2340	<p>Hartleba st. měl kano-nickopravní formu, neboť: ... <i>genitor nos-ter...sub presencia et qualitate testium et numero a lege difinito-rum...legitimum con-didit testamentum ...</i>; srv. Boháček 1974, s. 481 3) k detailům novově-kých konfirmací: Vaš-ků 1984, str. 554 č. 66</p> <p>Písař: V II 21</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; de-perd.</p>
824 I	1294, XII. 28. Kraków	<p><i>autogr.</i> Archiwum klasztorny w Mogile, Dokument num. 43</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, povoluje cisterciáckému klášteru Henryków osadit vesnice Wrożeńice, Glew a Glewec (všechny u Krakova) na německém právu a tamní obyvatele vyjímá z pravomoci a jurisdikce krakovských úředníků. <i>DPM: krakovský kancléř Pakoslav</i></p>	DCT, č. 43 CDS VII.3, č. 2341 SUB VI, č. 173	<p>Písař: V II 22</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; de-perd.</p>

825 I	1294, XII. 31. Kraków	<p>autogr. Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 77</p> <p>apogr. 1) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 2, fol. 49a num. 119 2) Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 2, fol. 209b, num. 202 3) insert v konfirmaci z: [1303], II. 25. Laterán (Bonifác VIII.), jejíž orig.: Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituły katedralnej, Dokument pergam. 82 (KKK I, č. 110)</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje krakovského biskupa Prokopa od poplatku 20 hřiven stříbra plácného ročně vévodovi krakovskému a sandoměřskému z měst Tarczek a Ilza. <i>DPM: krakovský kancléř Pakoslav</i></p>	<p>RBM II, č. 2745 (ad: 1293, XII. 31.) RBM II, č. 1637 (ad: 1294, I. 1.) KKK I, č. 98</p>	<p>Písař: V II 23</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; deperd., jen zbytek úvazů: červené hedvábné nitě</p>
826 I	1294, XII. 31. Praha	<p>autogr. SächsHStA Dresden, 10002 Finanzarchivurkunden, Nr. 7250</p>	<p>Guta, česká královna (<i>sic!</i>), vidimuje německým rytířům listinu Václava II. z: 1290, XI. 14. Praha (RBM: 0), již vydavatel potvrzuje německým rytířům držbu vsí [Velké a Malé] Ččovice.</p>	<p>Schieckel I, č. 1804</p>	<p>Písař: GT 4</p> <p>Pečet: Guta, česká královna, + sekret</p>
827 I	1294,- -	<p>apogr. (jen registový extrakt) Matouše z Chlumčan <i>Registrum desíti truhlic s privilegiiemi zemskými na Karlštejně</i> 1501</p>	<p>Bernhard [z Kamence], míšeňský biskup, uděluje v léno Václavovi II. a jeho dědicům hrad a město Drážďany a hrad Radeberg.</p>	<p>ACRB I, č. 57</p>	<p>Pozn.: 1) srv. listinu z: 1300, IV. 19. Zbraslav 2) citovaný inventář korunního archivu se dochoval v řadě opisů</p>

						ze 17.–18. stol., např.: NK ČR Praha, sg. XVII E 26, sg. F VI 188
828 I	1294,- –		<i>autogr.</i> SOA Třeboň, pob. Jindřichův Hradec, Historica Jindřichův Hradec, inv. č. 1	Litold z Kuenringu, rakouský číšník, dává se souhlasem Gebharda z Hirschbergu farnímu kostelu v Ličově (dnes část obce Benešov nad Černou, okr. Český Krumlov) vesnici Eisgarn (vynášející ročně 9 solidů denárů, ovšem s upozorněním, že obyvatelé této vsi platí hradu v Ličově každoročně 4 měřice máku, z nichž nic nemá náležet kostelu) včetně jurisdikce nad tammími obyvateli (vyjma souzení těžkých zločinů explicitně vyjmenovaných).	RBM II, č. 1672	Pečet': Litold z Kuenringu, rakouský číšník

1295

829 II	1295, I. 6. Świerza- wa/Schönau an der Katzbach		<i>autogr.</i> (<i>deperd.</i>) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 83, Nr. 16	Bolek, vévoda slezský, pán z Fürstenbergu, vyměňuje s cisterciáckým klášterem Krzeszów (Grüssau) svůj statek Zastruże za klášterní statek Jarostów. <i>Inter testes:</i> Heinrichus Bohemus	CDS VII.3, č. 2347 SUB VI, č. 180	
830 I	1295, I. 8. Praha		<i>apogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 91a	Oldřich, probošt královské kaple [Všech svatých] na pražském Hradě, prodává s vědomím Václava II. (jakožto patrona prodávajícího i kupujícího) a se souhlasem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] plaskému klášteru za 300 pražských hřiven stříbra vesnice Třemošnou a Senec (na Píseňsku) se vším příslušen-	RBM II, č. 1675	Pečet': ohlášena pečeť kapituly [Všech svatých] Pozn.: mezi členy královské kaple jmenování kancler Heřman a mistr

<p>831 I</p>	<p>1295, I. 8. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> 1) NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 95b-96a 2) insert v konfirmaci z: 1316, IV. 18. Praha (Bavorobřevnovský, Gerhard strahovský, Heidenreich sedlecký a Konrád zbraslavský), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 646, sg. ŘC Plasy – 65 (RBM III, č. 307) <i>český překlad</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2488, rukopis 46 (<i>Liber memor. Plas.</i>), fol. 122a-122b</p>	<p>stvim; současně potvrzuje přijetí kupní částky děkanem (zmiňované kaple) Albertem; prodej je zdůvodněn nemožností prodávajícího spravovat tak vzdálený majetek, neboť jen náklady na cestu se šplhají až ke 13 řezenským talentům denárů, cesty jsou dost nebezpečné, navíc obě vsi nebylo možno zatížit vyšším cenzem, neboť zdejší obyvatelé tvrdí, že jsou „dědici“, za takto utržené peníze chce probošt koupit nějaké bližší a užitečnější majetky.</p>	<p>RBM II, č. 1676</p>	<p>Rapota, doktor dekretů; srv. listinu níže</p>
			<p>Albert, Cristinus, Heřman aj. kanovníci královské kaple Všech svatých na pražském Hradě (jež vznikla z vůle Václava II. a se souhlasem pražského biskupa Tobiáše [z Benešova] přenesením mělnické kapituly na pražský Hrad) potvrzují prodej vsi Třemešné a Sence ve prospěch plaského kláštera – viz předchozí listinu; tento souhlas vznikl přímo z popudu Václava II, jenž nejprve kapitulou svolal a celou transakci jí nastínil, zde s proboštovou transakcí (na jeho žádost) souhlasil s tím, že získané prostředky mají být užity k nákupu jiných, výhodnějších statků, načež probošt Oldřich kapitulou požádal o souhlas s tímto prodejem.</p>	<p>Pečetí: ohlášeny pečetí: 1) kapituly [Všech svatých] 2) kapitulumího děkana Alberta</p>	

832 I	1295, I. 17. Kłodzko	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 49	Konrád, řečený „de Reno“, kastelán v Kladsku, dosvědčuje, že na základě mandátu českého krále Václava II. (<i>deperd.</i>) stanovil dne 5. XII. 1294 hranice majetků kamienieckého kláštera v Kladsku.	RBM IV, č. 1896 CDS VII.3, č. 2350 Stelmach I, str. 158 č. 741 SUB VI, č. 184	Pečet': Konrád de Reno; deperd., jen perg. proužek Pozn.: mandát vydal Václav II. nejspíš během svého pobytu v Krakovsku (či na cestě tamtéž) na konci r. 1294
833 I	1295, I. 21. Černín	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 43: Klarisky Znojmo, sg. C 2	Beneš z Vartenberka dosvědčuje, že Eliška, vdova po Kadoldu Sirotkovi, a klarisky ve Znojmě prodali jeho ženě Elišce jisté statky v Černíně za 40 moravských hřiven stříbra, ale pouze k doživotnímu užívání.	RBM II, č. 1677 CDM V, str. 23–24 č. 23 („ex orig. in Musaeo“) AZK I, č. 363	Pisář: CZ 1 = V II 30 Pečet': Beneš z Vartenberka; deperd., zachován jen perg. proužek
834 I	1295, [post I. 23.] Řím	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1620, sg. ŘKřb Zderaz – 28	Různí kuriální arcibiskupové a biskupové udělují ke zderazskému klášteru čtyřicetidenní odpustky na stanovené sváteční dny a pro stanovené příležitosti, a to po schválení příslušným diecézním biskupem; jedná se o tytéž odpustky, jako má Boží hrob v Jeruzalémě.	RBM II, č. 1704 (ad: 1295,-)	Pečetí: 17 pečetí přivěšeno na hedvábných nitích, 2 přiloženy Pozn.: 1) má konsensní formu pražského biskupa Tobiáše, viz listinu: 1295,- Praha 2) datace vychází z kombinace inkarnací let a let pontifikátu papeže Bonifáce VIII.

835 I	1295, [post I. 23.] Lateran	<i>autogr.</i> kdysi: Klodzko, Kollegiat- archiv B 3a (dnes <i>deperd.</i>)	Různí kuriální (arci)biskupové udělují čtyřicetidenní odpustky na uvedené sváteční dny pro farní kostel v Kladsku, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup (tj. pražský biskup).	CDS VII.3, č. 2345=2550 SUB VI, č. 234 (ad: 1295,-)	Pečetí: z původních 12 pečetí mělo být dochováno 9 pečetí Pozn.: 1) má konsensní formuli pražského biskupa Řehoře z r. 1299, [post VI. 16.] Praha na horním okraji originálu 2) datace vychází z kombinace inkarnací let a let pontifikátu papeže Bonifáce VIII. 3) textová tradice konzultována s dr. Karlem Müllerem a dr. Józefem Drozdem, kteří potvrdili, že jde o <i>deperd.</i> ; v případě dochování by listina byla dnes nejspíš uložena v AP Wrocław, Oddział w Kamieńcu Ząbkowickim spolu s ostatními kladskými písemnostmi
836 I	1295, I. 27. Brno	<i>apogr.:</i> 1) transsumpt registrátora a expeditora české dvorské kanceláře Jana Bedřicha	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje velehradskému klášteru listinu Boleslava Krakovského na 80 kamenů	CDM V, str. 24–25 č. 24 (ex trans. A 6) RBM II, č. 1678 CDPMin II, č. 528	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ

		<p>Ausatzkého z: 1648, XII. 18. Wien: MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. A 6 2) MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 10b</p> <p>novověká revizně-konfirmační řízení Marie Terezie potvrdila 1748, VII. 4. Wien: 1) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 468, sg. E g 12 (torzo orig.) 2) MZA Brno, B 1: Gubernium, konvolut sg. W 181 (úplný opis)</p>	<p>soli odváděných klášteru každoročně ve Věličce (? v Bochni). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i></p>		<p>Pozn.: 1) je otázkou, zdali Boleslavova donace měla vůbec listinnou podobu, neboť se o tom Václav dozvěděl <i>de certo testimonio fidedignorum virorum eiusdem ducatus</i> (tj. Krakovska) 2) srv. listinu na totéž z: 1296, III. 27. – 3) k detailům novověkých konfirmací: Vašků 1984, str. 554 č. 67</p>
<p>837 I</p>	<p>1295, II. 5. Cheb</p>	<p>autogr. StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 125</p> <p>apogr. 1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 90a-91a 2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 400, fol. 397a-398b Nr. 89 3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 404, str. 662-665 Nr. 89</p>	<p>Engelhard Nothafft z Wildštejna spolu se svými syny Albertem a Engelhardem prodávají waldsaskému klášteru polovinu lesa zv. Forst u Wildštejna, včetně okolních pozemků, za 60 chebských hřiven stříbra; zavazují se rovněž k odstranění všech eventuelních právních vad, které by mohly s prodáváním nemovitostmi souviset, a to závazkem k provedení obstacula v Chebu; pokud by něco někdo z nich nedodržel, vystavují se pokutě 100 hřiven čistého stříbra (<i>examinati argenti</i>).</p>	<p>RBM IV, č. 1897 Gradl, str. 172-173 č. 468 Lampe str. 487 č. 568</p>	<p>Pečetí: 1) Engelhard Nothafft z Wildštejna, I. typ 2) Meinhard, komtur německých rytířů v Chebu 3) Friedrich z Schönburgu, chebský krajský rychtář; frag. 4) město Cheb; frag.</p>

838 I	1295, II. 12. Kolín	<p><i>apogr.</i> SOKA Kolín, AM Kolín, sine sg.: <i>Liber contractuum 1376-1401</i>, fol. 11</p>	<p>Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje rozsudek ve sporu o jistý masný krám v Kolíně, který svého času udělil kolínský rychtář Heinrich kostelům ve Starém a Novém Kolíně a dominikánům [od P. Marie] tamtéž, avšak rychtář Giselbert a jini tuto donaci porušili, takže starokolínský plebán Jindřich vyvolal spor o tento krám, jehož rozhodčími se stali Gothard a Rudlín. Arbitři rozhodli, že Giselbert má na masný krám rezignovat ve prospěch kostelů, na jeho žádost byl ale krám dědičné (emfiteuticky) pronajat Giselbertovým dědicům, tj. dětem jeho sestry, kteří mají každoročně na sv. Martina dávat oběma kolínským kostelům 4 a půl kamene čistého loje a pokud by krám vyhořel, mají jej na vlastní náklady znovu zbudovat; kdyby v budoucnu o tento krám vznikl jakýkoli spor, mají plebáni obou kolínských kostelů povinnost hájit práva svých nájemců (disbrigare); rychtář je dále povinen nahradit nespecifikované škody spáchné na kostele sv. Ondřeje ve Starém Kolíně; kolínským dominikánům pak náleží 3 kameny loje, jak je starým zvykem (viz listinu z: 1277,- v CDB V.2, č. 853); rychtář přijímá závazek chránit kostel sv. Ondřeje a jen v nejnútnejších případech vůči němu uplatňovat svou jurisdikci (založenou na městském právu).</p>	RBM II, č. 1679	<p>Pozn.: 1) mezi svědky: Gerhard, notarius civitatis, a Nicolaus scriptor 2) <i>Liber contractuum</i> je knihou nesporného soudnictví (též „věčná kniha“), viz Nový, Městské knihy, str. 95</p>
----------	------------------------	--	---	-----------------	---

<p>839 I</p>	<p>1295, II. 18. –</p>	<p><i>apogr.</i> 1) vidimace veřejným notářem Jakubem Luckhebergem z Brucklengfeldu z: 1626, III. 9. Praha: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2767, sg. ŘP Doksany, fasc. 1, kart. 51 2) prostý opis: NA Praha, Archivy zrušených klášterů (dříve: NK ČR v Praze, sg. II B 18, č. 45), zach. jen čb. foto v aparátu CDB (odtud text v RBM)</p>	<p>Guta, česká královna, krakovská a sandoměská vévodkyně a moravská markraběnka, souhlasí s pronájmem vesnice Zbinice a jiných vsí doksanským proboštem Edmudem jistému Heinrichu Tannerovi na dobu 10 let za každoroční census 20 pražských hřiven stříbra a 4 strichy máku.</p>	<p>RBM IV, č. 1898</p>	<p>Pečetí: ještě r. 1626 byl notářský instrument srovnáván <i>cum vero, iusto, appenso sigillo roborto non cancellato nec vitiato nulliusque prorsus suspicionis obnoxio originali</i></p>
<p>840 I</p>	<p>[1295], II. 19. Laterán</p>	<p><i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha – rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 88</p>	<p>Boniř VIII. nařizuje žebrařským řádům, aby budovaly své kláštery minimálně ve vzdálenosti 40 prutů od klášterů augustiniánů-eremitů.</p>	<p>Potthast II, č. 24028 Kadlec 1985, str. 221–222 č. 69</p>	
<p>841 I</p>	<p>1295, II. 26. Brno</p>	<p><i>autogr.</i> (2x) 1) ZA Opava, prac. Olo-mouc, Lenní dvůr Kroměříž (Léna zaniklá), inv. č. 330, sg. S I a 7/1 (A1) 2) ZA Opava, prac. Olo-mouc, Lenní dvůr Kroměříž (Léna zaniklá), inv. č. 331, sg. S I a 7/2 (A2)</p> <p><i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olo-mouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 83b-84a</p>	<p>Děřtich, olomoucký biskup, uděluje se souhlasem kapituly moravskému podkomořímu Brunovi v dědičné léno vesnice Mladějovice, Nová Ves*, Řídeč, Dobroslavova Lhota* a Krakořice (na Šternbersku), které jsou již od pradávna biskupskými lény, přičemž vydavatel si vyhrazuje eventuelní nálezy zlata, stříbra aj. kovů a soli; Bruno se zavazuje sloužit biskupovi na požádání se 2 ozbrojenci, z každého lánu platit jeden opavský <i>scheffelon</i> pšenice a rukouáním slíbil slíbil hájit statky a práva olomouckého kostela, kdykoliv o to bude požádán. <i>DPM: mistr Ambrož</i></p>	<p>RBM II, č. 1680 CDM V, str. 25–26 č. 25 SUB VI, č. 186</p>	<p>Písař: (A1+A2) Th 20</p> <p>Pečetí: (A1) 1) Děřtich, olomoucký biskup, nejistý typ 2) olomoucká kapitula</p> <p>(A2) 1) Děřtich, olomoucký biskup; deperd. 2) olomoucká kapitula;</p>

842 I	1295, III. 7. Řím	2) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2892 (stará sg. E I 28), fol. 104 č. 187			deperd. Pozn.: 1) zajímavá konsonantická změna tohoto písaře (asi Němce?): v → f (fasallum) 2) mezi svědky: scho-lastik Jan, mistr Wer-nher a mistr Šimon
		apogr. Strahov, Knihovna Královské kanonie premonstrátů, sg. DL III 22 (tzv. <i>Dlabačův diplomatář</i> : <i>Siloensia diplomata</i>), fol. 28a-28b	Petr, Arbonensis arcibiskup, Roger, arcibiskup ze Santa Severina, Filip, Salernitanensis arcibiskup, Maurus, biskup z Amelie, Vilém, Callensis biskup, Jakub, beneventský biskup, Štěpán, Opidensis biskup, Cyprián, Bonensis biskup, Sabas, Milicensis biskup, František, biskup z Terraciny, Perron, biskup z Larina, Robert, Calinensis biskup, František, biskup z Fana, Ondřej, Linensis biskup, a Roman, Crotunsis biskup, udělují čtyřicetidenní odpustky kostelu sv. Jakuba v Jihlavě ve stanovené sváteční dny, pokud s tím bude souhlasit místní (tj. olomoucký) diecézní biskup [Děťřich]; odpustky byly uděleny na žádost poutníků-laiků, kteří se tehdy v Římě nacházeli: šlo o Heinricha Reimerova, Heinricha Slaverova, Rudigera řeč. Gíllbach, Ulricha řeč. Serarius a Marquarda Macellaria.	cf. RBM II, č. 1681 CDM VII.3, str. 779–780 č. 151	Pozn.: 1) listina obsahovala konsens olomouckého biskupa Pavla [z Jihlavy] z r. 1436.- Jihlava 2) tzv. Dlabačův diplomatář vznikl na přelomu 18./19. stol.

843 I	1295, III. 11. U Hagenau	<i>autogr.</i> Generallandesarchiv Karl- sruhe, sg. GLA D 118	Adolf I. Nasavský, římský král, konfir- muje velkopreceptorovi johannitů pro Německo, Čechy a Polsko Gottfriedovi [z Klingenfelsu] privilegium dané řádu římským králem Rudolfem I. Habsbur- ským.	RBM II, č. 2747 Böhmer, Acta imp. selecta č. 515 RI VI.2, č. 554	
844 I	[1295], III. 12. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> SOA Třeboň, pob. Český Krumlov, VS Český Krumlov, sg. I I A α č. 3a	Bonifác VIII. potvrzuje opatu Štěpánovi a konventu cisterciáckého kláštera Zlatá Koruna všechny svobody a imunity udělené zlatokoronskému klášteru jak papeži, tak i světskými vládci; bere jej pod svou ochranu a potvrzuje mu veške- ré majetky.	UB Goldenkron, č. 14 (Unecht) Potthast II, str. 1926 sine num.	Pozn.: textově se zcela shodu- je s bulou Innocence VII. z: [1405], III. 15. Řím (sv. Petr), která je v orig. uložena v: SOA Třeboň, pob. Český Krumlov, VS Český Krumlov, sg. I I A α č. 3e. Údajný list pa- peže Bonifáce VIII. nejspíše vznikl jejím mylným (?) opisem
845 I	1295, III. 15. Řím	<i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbírnka listin, mandátů a listů, č. 55 (sub dato suo)	Roger, arcibiskup ze Santa Severina, Maurus, biskup z Amelie, František, biskup z Terraciny, Manfred, biskup ze San Marca, František, biskup z Fana, a Perron, biskup z Larina, udělují kapli sv. Mikuláše a sv. Kateřiny v Brně od- pustky na stanovené svátky a jejich oktávy a dále těm, kdo přispějí na stavbu kaple, na zhotovení výzdoby oken nebo něco ve své poslední vůli kapli odkážou; vše za předpokladu, že s tím bude sou- hlasit místní [tj. olomoucký] diecézní biskup [Dětřich].	RBM II, č. 1681 CDM V, str. 26–27 č. 26	Pečetí: celkově 9 pečetí, jako 5. v pořadí pečeť olo- mouckého biskupa Dětřicha, viz níže Pozn.: na plíce listiny připsán konsens olomouckého biskupa Dětřicha, viz listinu níže

846 I	[post 1295, III. 15. –]	<i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbírka listin, mandátů a listů, č. 55 (sub dato suo)	Děřich, olomoucký biskup, potvrzuje předechozí odpustkovou listinu kuriálních arcibiskupů a biskupů pro kapli sv. Mi- kuláše a sv. Kateřiny v Brně a přidává za sebe čtyřicetidenní odpustky.	RBM II, č. 1681 CDM V, str. 26–27 č. 26	<i>Písař:</i> Th 16 <i>Pečet:</i> Děřich, olomoucký biskup, III. typ <i>Pozn.:</i> konsensní formule připsaná na plice listi- ny výše
847 I	1295, III. 22. Praha	<i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu z: 1304, VIII. 17. Kraków (Jan, krakovský biskup) –, jehož orig.: Archiwum Państwowe w Krakowie, Zbiór Rusieckich, sub dato suo	Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje klášteřu Božehrobců v Mie- chowě souhlas s lokací vesnic v Krakov- sku a Sandomeřsku na německém právu a taktó založeným vším uděluje osvobo- zení ode všech služebností a dávek, včetně soudní immunity. <i>Bez DPM formule</i>	CDPMin II, č. 530	<i>Pečet:</i> ohlášena pečet Václa- va II., I. typ
848 I	1295, III. 25. Řím	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterci- ácky Staré Brno, sg. C 1	Dva arcibiskupové a jedenáct kuriálních biskupů udělují čtyřicetidenní odpustky ke kostelu [Nanebevzetí] P. Marie na Starém Brně ve stanovených svátečních dnech, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup.	RBM II, č. 1705 (ad: 1295,-; jako destinátář je omy- lem uvedeno „mo- nasterium BMV in coelos asumpte“) CDM V, str. 22 č. 20 (ad: 1295,-)	<i>Pečet:</i> Děřich, olomoucký biskup, ačkoliv má konsens olomouckého biskupa Konráda <i>Pozn.:</i> CDM V, č. 20 (ex <i>indice privilegiorum</i> <i>mon. Aule S. Marie a</i> <i>B. Pitter congesto sub</i> <i>rubr. C n. 1)</i>
849 I	[post 1295, III. 25.	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cister-	Děřich, olomoucký biskup, souhlasí s odpustky udělenými kuriálními arci-	RBM II, č. 1705 (ad: 1295,-; jako	<i>Pozn.:</i> souhlas olomouckého

	–]		biačky Staré Brno, sg. C 1	biskupy a biskupy ke kostelu [Nanebevzetí] P. Marie na Starém Brně na listině výše.	destinatář je omylem uvedeno „monasterium BMV in coelos asumpte“ CDM V, str. 22 č. 20 (ad: 1295,-)	biskupa Dětřicha je vyjádřen toliko přivěšením jeho pečeti, nejistého typu
850 I	1295, III. 29. Kraków	<i>apogr.</i> Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituly katedrальной, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 2, fol. 300b č. 254		Mikuláš [I.], opavský vévoda a krakovský hejtman, osvobozuje svého kaplana a krakovskému kantorovi Michalovi vesnici Czuszów (u Miechowa v Malopolsku) od služebností zvaných „povoz“, „stroza“, „stan“, „targowe“, „croua“, „bobri“ a „owcha“; obyvatelé této vsi dále imunizuje ze soudní pravomoci krakovských úředníků a podřizuje je pouze soudu krále, k němuž mají být citováni toliko vévodovým komořím, a to listinou s panovníkovou pečeti.	RBM II, č. 1682 RBM II, č. 2748 KKK I, č. 100 SUB VI, č. 187	Pečeť: ohlášena vydavatelova pečeť, tzn. Mikuláš Opavský, II. typ
851 I	1295, IV. 7. Údlice	<i>autogr.</i> NA Praha, České gubernium – listiny, inv. č. 22, sg. L II 14		Bratři Friedrich a Dietrich ze Šumberka prodávají německým rytířům v Chomutově vesnici Otvice a zřikají se všech nároků na ni; její hranice obešel z (<i>asi ústního</i>) rozkazu Václava II. Albert ze Žeberka a řada dalších jmenovaných pánů (mj. Smil z Liběšovic). <i>DPM: bratr Konrád</i>	RBM II, č. 1683 RBM IV, č. 1899	Písař: OT 2 (br. Konrad, OT) Pečeť: ohlášeny pečeti: 1) Friedrich ze Šumberka; deperd. 2) Dietrich ze Šumberka; deperd.
852 I	1295, IV. 7. Údlice	<i>autogr.</i> NA Praha, České gubernium		Boreš [III.] z Ryzmburka souhlasí s prodejem vesnice Otvice s příslušen-	RBM II, č. 1684 RBM IV, č. 1899	Pozn.: viz listinu níže Písař: OT 2

			um – listiny, inv. č. 23, sg. L II 15	stvím svými uci Friedricchem a Dietrichem ze Šumberka německým rytířům v Chomutově (obsazeným v listině výše), zřiká se všech práv na tuto ves, již měl po předcích, a dosvědčuje, že ji pro větší bezpečnost v přítomnosti krále [Václava II.] postoupil jejich zemskému komtuovi Jindřichovi z Byernu a že z králova příkazu a s asistencí Alberta z Žeberka vesnici podle zemského práva obešli Smil z Liběšovic a jeho další manové (mj. Fridrich z Altendorfu a Fridrich Sagittarius).		(br. Konrad, OT) Pečet: 1 pečet; deperd. Pozn.: viz listinu výše
853 II	1295, IV. 24. –	autogr. MOL Budapest, sg. DL 63060		Ondřej III., uherský král, potvrzuje listinu uherského krále Ladislava IV. z: 1287, –; zmínka o českém králi (viz výše).	Homayr, Archiv 1828, str. 47, 640 Reg. Arp. II, 4013	
854 II	1295, IV. 25. Wien	autogr. (2x) Stiftsarchiv Zwettl, sub dato suo (A1, A2)		Ulrich z [Nieder]föllabrunnu prohlašuje spolu se svou ženou Kunhutou ze Sensteinu, že svěřili svůj spor s opatem Ebronem a konventem kláštera ve Zwettlu o držbu mj. ve vesnici Behemsdorf (dnes Böhmendorf, součást Groß Gerungs ve Waldviertlu) Štěpánovi z Meissau k rozhodnutí.	–	Pozn.: viz výše listinu: 1284, II. 2. [Krems]
855 I	1295, IV. 30. Brno	autogr. Wien, DOZA, Urkunde Nr. 1062 apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1295, VI. 2. Kroměříž (Dětrich, olomoucký bis-		Demetrius [z Bukova] (= Demetrius z Deblína) se svou ženou Gertrudou a tchyní Vojslavou (vdovou po Jenci z Deblína) darují německým rytířům kostel a patronátní právo v Deblíně.	RBM II, č. 1642 (omylem k 1294, IV. 30. Brno) CDM V, str. 5 č. 5 (omylem k 1294, IV. 30.) Pettenegg, č. 726 Tumler-Arnold I,	Písař: V II 14 = J VI 1 Pečet: 1) velehradský opat [Konrád] 2) Demetrius z Deblína (též z Bukova), II. typ

		kup), jejíž orig.: Wien, DOZA, Urkunde Nr. 1063 2) ZA Opava, Němečtí rytíři–ústřední správa velmistrovských statků na Moravě a ve Slezsku, Bruntál, inv. č. 1388		č. 1062	3) Vojslava, vdova po Jenci z Deblína Pozn.: mezi svědky: mistr Jindřich, plebán v [Osově] Bítýšce Pečet': ohlášena pečeť Václava II., I. typ
856 I	1295, IV. 30. Brno	apogr. insert v konfirmaci: olomouckým biskupem Hynkem Berkou z Dubé z: 1332, VII. 1. Praha (RBM III, č. 1911), jejíž orig.: SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 642	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, schvaluje darování patronátního práva kostela v [Osově] Bítýšce německým rytířům učiněné Eliškou, vdovou po Kadoldu Sirotkovi (lante 1264, IX. 24. – CDB V.1, č. 421]), a potvrzené papežským listem (Řehoře X. z: [1272], VII. 15. U Orvieta – CDB V.2, č. 669) a listinou olomouckého biskupa Brunona (1264, IX. 24. Kroměříž – CDB V.1, č. 422). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM IV, č. 1900 Schieckel I, č. 1820	
857 I	1295, V. 1. U Chebu	autogr. SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 1480	Helwig z Goldbachu, zemský komtur německých rytířů v Durynsku, prohlašuje, že chebský měšťan Jindřich Pydeler ustanovil stálý roční plat 7 hřiven pro chebskou komendu německých rytířů na sloužení každodenní mše v kostnici kostela po své smrti s tím, že ještě za svého života bude tento plat od chebských německých rytířů pobírat na sv. Valpurgu 3,5 hřivny a na sv. Michala 3,5 hřivny.	RBM IV, č. 1901 Schieckel I, č. 1821 Lampe str. 491–492 č. 574	Pečet': dobře zachovaná pečeť durynské bailie německých rytířů
858 I	1295, V. 8. Brno	autogr. SächsHStA Dresden,	Mistr Jindřich, plebán v [Osově] Bítýšce, ustanovuje se souhlasem zemského	RBM IV, č. 1902 Schieckel I, č. 1822	Pisář: V II 14 = J VI 1

859 I	1295, V. 10. Brno	10001 Ältere Urkunden, Nr. 1481 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci olomouckým biskupem Hynkem Berkou z Dubé z: 1332, VII. 1. Praha (RBM III, č. 1911), jejíž orig.: SächsHStA Dresden, 10001 Ältere Urkunden, Nr. 642	komtura německých rytířů pro Čechy a Moravu Jindřicha z Byernu nějakého německého rytíře správcem (vikářem) kostela v [Osově] Bítýšce a uděluje mu vinice u Brna a v Grinzingu v Rakousích; na počátku vydavatel sumaruzuje všechny písemnosti dokládající příslušnost patronátu německým rytířům (listem Řehoře X., olomouckého biskupa Brunona, Václava II. – vše viz výše) a vyhrazuje si roční rentu 24 brněnských hřiven stříbra: 8 na sv. Jana Křtitele, 8 na sv. Michala a 8 na sv. Jiří, k tomu 2+2 měřice pšenice a 2 ovsa.		Pečetí: 1) Dětrich, olomoucký biskup, deperd. 2) Jakub, tišnovský probošt, deperd. 3) mistr Jindřich, kro-měřický kanovník, deperd. Pozn.: gramatická chyba při stylizaci listiny mechanickým opisem z předlohy (<i>meum</i> místo <i>suum</i>)
		<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 1343, sg. P I a 5 <i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), fol. 30b-31a 2) MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 734 (<i>Kopíř olomouckého biskupství</i>), fol. 4a	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, postupuje olomouckému biskupu Dětrichovi sporné statky v březovském újezdu mezi Svitavami a Letovicemi. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1685 CDM V, str. 29–30 č. 28	Pisár: V II 14 = J VI 1 Pečet: Václav II., I. typ Pozn.: 1) datace je formulována jako <i>Actum Brunne et datum ibidem</i> , odtud plynou zdánlivé itinerářové nesrovnalosti: věc byla předjednána za Václava pobytu v Brně, zlistiněna byla až 10. V., kdy byl král se dvorem již v Praze

860 I	1295, V. 10. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 2357, sg. ŘP Litomyšl – 12	Jan, vyšehradský probošt a kancléř Českého království, si pronajímá se souhlasem Václava II., Guilelma, opata z Prémontré, a Budiše, strahovského opata, od litomyšlského kláštera vesnice Vokov*, Paměťice a Kladoruby (u Boskovic) se vším svým příslušenstvím za 60 pražských hřiven sifibra na kolonizaci, jejichž akceptaci litomyšlský opat prohlašuje; po Janově smrti, případně kdyby se Jan dostal na nějaký vyšší post jak v církevní, tak i světské hierarchii, mají statky (většně těch, které Jan přikoupil na vlastní náklady od Heřmana z Letovic a jistého Sebastiana u Vokova*, a včetně zhodnocení pronajímaných vlastních statků) připadnout zpět litomyšlskému klášteru.	RBM II, č. 1686 (ad: 1295, V. 11.) CDM V, str. 30–31 č. 29 (ad: 1295, V. 11.) AZK I, č. 364 (ad: 1295, V. 11.)	2) mezi svědky: Jan, vyšehradský probošt, (viz listinu níže), mistr Petr Angeli (tj. písař V II 15, rovněž viz níže), bratr Heřman OT, králův zpovědník Písař: W 9 = V II 15 = V III 3 (M. Petr Angeli; vyšehradská škola II) Pečetí: 1) Václav II., I. typ; fragment 2) Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret 3) Jan, vyšehradský probošt; deperd. 4) Budiš, strahovský opat; deperd. Pozn.: souvisí s FS: Das St. Pauler Formular, č. 4 (Stiftsarchiv St. Paul, Hs. XXXII c 261, fol.61b-62a)
861 I	1295, V. 20. U Laa [an der Thaya]	<i>autogr.</i> (<i>fragment</i>) StA des Kantons Zürich,	Albrecht Habsburský se zavazuje vyplácet vévodkyni rakouské Anežce věno (<i>dotalicium</i>) a jejímu synovi Janovi	Escher-Schweitzer VI, str. 298–299 č. 2332	Pozn.: fragment listiny nalepen na zadním příděsti

							v citovaném urbáři Heiligenbergu u Wintherthuru
862 I	[ante 1295, V. 22.] –	sg. F II a 461 <i>autogr.</i> <i>(aktový záznam)</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 43, fol. 2b	[Parricidovi] předat do stanovené lhůty hrad Lenzberg a <i>dotalicia superius nominata cum castro Baden</i> .	RBM II, č. 1674 (ad: cca 1295,-)	<i>Písař:</i> T 13		
863 I	[ante 1295, V. 22.] –	<i>autogr.</i> <i>(aktový záznam)</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 43, fol. 2b	Aktový zápis o objездě jmenovaných vsí, které z příkazu českého krále [Václava II.] a pražského biskupa T[obiáše z Benešova] provedl domažlický purkrabí Hyneček z Dubé.	RBM II, č. 1687 (ad: 1295, V. 23)	<i>Písař:</i> T 13		
864 I	1295, V. 22. –	<i>autogr.</i> <i>(aktový záznam)</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 43, fol. 2b	Aktový zápis o objездě vesnice Rataje [nad Sázavou] a dalších vsí v okolí.	RBM II, č. 1687 (ad: 1295, V. 23.)	<i>Písař:</i> T 13		
865 I	1295, V. 25. Praha	<i>autogr.</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 57-III-11	Aktový zápis o objездě vesnice Bylany, které provedl z příkazu českého krále [Václava II.] domažlický purkrabí Hyneček z Dubé poté, co král tuto ves daroval pražskému biskupství jako náhradu za jiné vesnice, které biskupství odňal.	RBM II, č. 1688 CDM V, str. 32 č. 30	<i>Písař:</i> T 21 <i>Pečetí:</i> 1) Bertram z Esbeku; deperd. 2) Ekko, komtur templářů v Čejkovicích a Uhříněvsi		
866 I	1295, V. 30. –	<i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 127	Bertram z Esbeku, velkopreceptor templářů v Německu, Slávii (Pomořansku), v Čechách a na Moravě, oznamuje prodeje vesnice Vodochody s příslušenstvím učiněný Ekkonem, komturem templářů v Uhříněvsi a Uhříněvsi, pražskému biskupu T[obiášovi] za 220 pražských hřiven stříbra učiněný s vydavatelovým souhlasem, potvrzuje současně přijetí kupní částky Ekkonem, jenž podle zemského práva statky obešel.	RBM IV, č. 1903 Gradl, str. 173 č. 470	<i>Pečet:</i> město Žatec		

			<p>apogr.</p> <p>1) StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 107a-107b</p> <p>2) StA Amberg, Kloster Waldsassen 401, fol. 78b-79b Nr. 15</p> <p>3) StA Amberg, Kloster Waldsassen 405, fol. 78a-78b Nr. 15</p>	<p>Albert, Bertold a Winand a synovec jejího manžela Heinrich dávají waldsaskému klášteru všechna práva, která měli jak na základě listin vydaných českými králi (<i>privilegia quevis diversorum regum Boemie – deperd.</i>), tak i na základě dědického práva ve dvou vesnicích Stroupeč (u Žatce).</p>		<p>Pozn.:</p> <p>srv. dále listiny:</p> <p>a) 1291, IV. 27. Nížbor</p> <p>b) 1292, VII. 2. Praha</p> <p>c) [1295], XI. 28. Řím (sv. Petr)</p>
867 I	1295, VI. 2. Kroměříž		<p>autogr.</p> <p>Wien, DOZA, Urkunde Nr. 1063</p>	<p>Dětrich, olomoucký biskup, potvrzuje německým rytířům patronátní právo kostela v Deblíně udělené jim listinou z: 1295, IV. 30. Brno (viz výše).</p>	<p>Písař:</p> <p>Th 16</p> <p>Pečet:</p> <p>Dětrich, olomoucký biskup, III. typ</p>	<p>RBM II, č. 1689 (ad: 1295, VI. 5.) CDM V, str. 32 č. 31 (ad: „N. Nonas Junii“) Šebánek 1926, str. 273, č. 4 Pettenegg, č. 727 Tumler-Arnold I, č. 1063</p>
868 I	1295, VI. 2. Praha		<p>apogr.</p> <p>1) insert v konfirmaci z: 1348, VII. 7. Praha (Karel IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství, inv. č. 990 (RBM IV, č. 419)</p> <p>2) transumpt v notářském instrumentu z: 1382, VII. 1. (2x)</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, vyjímá bratry Václava a Hostislava z Týna z povinnosti platit berně ze svého mlýna a dovoluje jim mít dědičně svou bodnou hospodu ve svém domě u zmiňovaného mlýna; šlo o to, že tyto bratři byli poškozeni výstavbou jezů na Vltavě v Újezdě u Prahy, které si zbuodoval vyšehradský probošt Jan, čímž výrazně snížil hladinu vody a znemožnil oběma bratrům jejich mlynářskou činnost – tato</p>	<p>Pečet:</p> <p>ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p>	<p>RBM II, č. 1648 (ad: 1294, VI. 2. Praha)</p>

			listina je vydána jako kompenzace za napáchané škody. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>			
869 I	1295, VI. 12. Vyšehrad	<i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 44	Jan I. [Muskata], krakovský biskup, a Koniád, lebušský biskup, udílí na žádost vyšehradských kanovníků ke kostelu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě osmdesátidenní odpustky ve stanovené sváteční dny.	RBM II, č. 1690	Písař: W 10 Pečet: 1) Jan, krakovský biskup 2) Koniád, lebušský biskup	
870 I	1295, VI. 18. Praha	<i>autogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 45	Jan I. [Muskata], krakovský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky na stanovené sváteční dny ve prospěch břevnovského kláštera, pokud s tím bude souhlasit místní (tj. pražský) diecézní biskup.	RBM II, č. 1691	Písař: BV 2 = G 8 = Th 21a Pečet: 1) Jan, krakovský biskup, deperd. 2) Tobiáš, pražský biskup, II. typ Pozn.: listina obsahuje konsens pražského biskupa Tobiáše, viz níže: 1295, VI. 30. Praha	
871 I	1295, VI. 20. Praha	<i>apogr.</i> Kraków, Archiwum Krakowskiej kapituly katedralnej, sg. <i>Liber privilegiorum</i> 1, fol. 40a	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, dovoluje krakovskému biskupovi [Janu I. Muskatovi] opevnit města Slawków, Ilza, Tarczek a Kielce. <i>Bez DPM formule</i>	RBM II, č. 2749 KKK I, č. 101	Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ	
872 I	1295, VI. 26. Praha	<i>apogr.</i> kdysi: Klodzko Steueramt,	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě,	RBM II, č. 1503 (ad: 1290, VI. 26.	Pečet: ohlášena pečet' Václava	

		<i>Kopialbuch der Städteprivilegien</i> (1613), fol. 5a (dnes <i>deperd.</i>)	postupuje dědičně jistému Albertovi rychtu v Kladsku za 100 hřiven stříbra. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	Praha) SUB VI, č. 199	va II., I. typ Pozn.: textová tradice konzultována s Dr. Karlem Müllerem a Dr. Józefem Drozdem, kteří potvrdili, že jde o deperd. ; v případě dochování by byl kopiář dnes nejspíš uložen v AP Wrocław, Oddział w Kamieńcu Ząbkowickim spolu s ostatními kladskými písemnostmi
873 I	1295, VI. 30. Praha	autogr. Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 45	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje břevnovskému klášteru 40 dní odpustků udělených krakovským biskupem Janem I. [Muskatou] listinou z: 1295, VI. 18. Praha.	RBM II, č. 1691	Pisář: T 22 Pozn.: jde o konsensní formulaci na listině: 1295, VI. 18. Praha
874 II	1295, VII. 2. Wrocław	autogr. Archiwum Archidiecezjalne Wrocław, sg. DD 54b	Jan, vratislavský biskup, uzavírá prostřednictvím krakovského biskupa Jana smír s Bolkem I. Svidnickým; zmíněno v Travné (<i>statuit etiam novum pedagium sive theloneum in villa ecclesie dicta Cruthwald</i>).	SUB VI, č. 201	
875 II	1295, VII. 3. Wrocław	apogr. NA Praha, ŘF Praha, inv. č. 5	Jan, krakovský biskup, uděluje minoritiským klášterům vratislavské kustodie na stanovené sváteční dny a jejich oktav vy čtyřicetidenní odpustky.	-	

876 II	1295, VII. 3. Paczków	<i>apogr.</i> (<i>deperd.</i>) Paczków, městská kniha 1453–1518	Jan, dědičný fojt v Paczkově, prodává jistému Bartzeldovi lázně v Paczkově za 12 hřiven stříbra. <i>Inter testes: Gottfried, řečený de Vriburc (=Příbor? Freiberg? Świebodzice?)</i>	SUB VI, č. 203	
877 I	1295, VII. 4. Kadaň	<i>apogr.</i> SOKA Louny, AM Louny, sg. I B 6 (<i>Liber civ. Lunensis</i>), fol. 1b	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje, že lounská vdova Měška (<i>Mezza</i>) darovala v jeho přítomnosti svůj statek o velikosti jednoho popluží ve vesnici Dobroměřice na opravu lounského mostu, přičemž Václav tento statek osvobozuje ode všech berní; po dobu svého života bude opravu zajišťovat sama, po její smrti má město Louny tento úkol svěřit vhodnému muži. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM IV, č. 1904 CIM II, č. 63	Pečet: ohlášena pečet Václava II., I. typ
878 II	1295, VII. 5. Strzelin	<i>apogr.</i> Archivum Archidiecezjalne Wroclaw: 1) transsumpt ve vidimusu z: 1301, IV. 22. (Jakub, hnězdenský arcibiskup) 2) 1299, II. 15. (opat Swentoslav) 3) Archivum Archidiecezjalne Wroclaw, Liber niger, fol. 417a-418a	Bolek I. Svidnický, slezský vévoda a pán fürstenberský, prohlašuje, že se ve svém sporu s Janem Romkem, vratislavským biskupem, dohodl na osobě smířčího soudce, jímž má být krakovský biskup Jan; zmínka o hradu Kaltenštejn (u Jeseníku) a Cruthewaldu (ves Travná , u Javorníku).	CDS VII.3, č. 2365 SUB VI, č. 204	
879 I	1295, VII. 14. Nysa	<i>apogr.</i> (<i>deperd.</i>) Archivum Państwowe Wroclaw, Grundbuch des Fürsten Neisse, fol. 40	Jan, vratislavský biskup, obnovuje fojtství (lokované na německém právu) v Jeseníku (Frywaldově); stalo se tak při změně držitele tohoto fojtství po smrti dosavadního fojta, přičemž jeho vrchní	CDS VII.3, č. 2367 CDM V, str. 33–34 č. 32 SUB VI, č. 206	Pečet: ohlášena pečet vratislavského biskupa Jana

		majitel (vratislavský biskup) chtěl vidět staré lokační privilegium; to, jak se ukázalo, bylo již zničené, a tak po vyslechnutí hodnověrných svědků biskup jeho obsah novým nabyvatelům opětovně uděluje a potvrzuje.			
880 I	1295, VII. 17. Praha	<i>apogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen 349, fol. 86b- 87a	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje waldsasskému klásteru darování patronátního práva kostela v Radešově učiněné Václavem II. listinou z: 1294, VI. 9. Praha (RBM IV, č. 1893) –, viz výše, a tento kostel waldsasským cisterciákům inkorporuje.	-	Pečet: ohlášena pečeť pražského biskupa Tobiáše
881 II	1295, VII. 21. U Sławięcie	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 112, Nr. 2	Kazimír Bytomský prodává Albertovi ze Šternberka dědičný statek v Uciesz-kowě s vrchní soudní pravomocí a osvobozením od placení pokut; statek původně věnoval Albertovu otci Zdeslavovi Vladislav Opolský (<i>deperd.?</i>), jeho syn Kazimír jej ale nejprve od Zdeslavova syna Alberta odkoupil, nyní mu jej zpětně prodává. <i>DPM: Dominik, „notarius curie nostre doctorque nostrorum puerorum“</i>	CDS VII.3, č. 2369 Stelmach I, str. 159 č. 746 SUB VI, č. 207	
882 II	1295, VIII. 7. Bolków	<i>apogr.</i> transumpt ve vidimusu Bolka II. Svídnického z: 1328, XII. 6: AM Jawor, IX Nr. 3	Bolek I., vévoda slezský a pán fürstenberský, uděluje podle příkladu vratislavského knížete a svého bratra Jindřicha V. a svého zesnulého strýce Jindřicha IV. židům na svém území jistá práva. <i>Inter testes: dominus Henricus Boemus</i>	CDS VII.3, č. 2374 SUB VI, č. 211	
883 I	1295, VIII. 11. Praha	<i>autogr.</i> (2x) 1) NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 42 (A1)	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, dává pražskému biskupu Tobiášovi	RBM II, č. 1692 SUB VI, č. 212	Pisář: (A1) V II 15

		<p>2) NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství, fasc. VIII (A2, dnes <i>deperd.</i>)</p> <p><i>apogr.</i></p> <p>1) SOA Litoměřice, Knihovna litoměřické kapituly, Valdštejnská sbírka, sg. B I^F F 9</p> <p>2) APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. 58–III-10</p> <p><i>registový extrakt</i></p> <p>APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly, sg. XXV, fol. 9b</p>	<p>[z Benešova] náhradou Hněvice, Račice, Záluží, Mnetěš, Chržín, 1/3 Železná, Bylany, dále jisté statky předtím náležející vyšehradskému proboštví v Dobříně, Kozlovicích, Tursku a Lobči, jež Václav získal výměnou s vyšehradským proboštem Janem (<i>viz listinu z: 1294, X</i> Heřmanovi, synu Hroznatovu, a Václavovi II. zemským soudem, totiž jmenovanými pražskými beneficiáři a zemskými kmety přísouzené: Rataje, Mirošovice, Smilovice, 1/2 Úžic a mlýn s jedním rybářem a zemí v Ledči za biskupské statky Zbraslav, Záběhllice, Lipence, Velká a Malá Chuchle, statky ve vesnicích Vídím (zde se 6 poddanými), Sadová (dvůr), Žabovřesky (2 popluží a 2 zahrady) a Lahovice (8 rybářských dvorů), Rváčov, Bezděkov, vrch zv. Bechyně, vesnice Hodonice, Nuzice, Netěchovice, Vesce a Doubravka, statky ve vsích Řeka (zde rybáře s mlýny), plavbu na řece Lužnici, Tukleky, Vranov (2 dvo-ry), 1/2 Hvoždán a 1/2 vesnice Hosty, které biskupství odňal Přemysl Otakar II. (<i>listina na toto odněti asi vůbec nebyla – jedinou Přemyslovou náhradou za tyto odňaté statky byla donace vsí Obo-ra, Vřšovice aj.: viz listinu praž. biskupa Jana z: 1268, VIII. 3. Újezd – CDB V.2, č. 565</i>), a za Zdice, Bavoryni a Černín, které odňal Václav II. (<i>asi též</i></p>	<p>(M. Petr Angeli; vyšehradská škola II) (indorsát: V II 17 = T 1)</p> <p>Pečet: Václav II., I. typ; frag.</p> <p>Pozn.: druhý, dnes ztracený originál znal ještě Koss 1928, str. 44</p>
--	--	--	---	---

				<i>listina neexistovala</i>) a připojil ke znovuzakládanému městu Berounu. Václav II. navíc určuje nejmenovanou komisi, jež má ocenit jak zabavené, tak i nyní kompenzované majetky, aby mohl být dorovnán jejich případný hodnotový rozdíl, k čemuž se Václav II. rovněž zavazuje. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>			
884 I	1295, VIII. 16. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 102, sg. ŘKř 446		Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, rozhoduje, aby kostel v Krtech (<i>Gerth</i>), jenž byl zřízen s jeho souhlasem, byl filiálním kostelem farního kostela v Blatnu (u Podbořan).	RBM II, č. 2750	<i>Písař:</i> T 21 <i>Pečeť:</i> Tobiáš, pražský biskup, II. typ + sekret	
885 I	1295, VIII. 17. –	<i>autogr.</i> SOA Plzeň, Dominikáni Cheb, inv. č. 3		Bruno [z Langenbogenul], naumburský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky a odpuštění jednoho půstu klášteru dominikánů v Chebu, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup.	Gradl, str. 174 č. 475 (ad. 1295,-) RBM IV, č. 1906	<i>Pečeť:</i> přivěšena pečeť Bruna, naumburského biskupa	
886 I	1295, IX. 14. Praha	<i>autogr.</i> SOA Litoměřice, Biskupství Litoměřice–Sbirka listin, inv. č. 7, sg. R 7		Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje odpustky cizích (arci)biskupů udělené listinou z: 1289, [post II. 22.] Řím (RBM II, č. 1489) pro kostel sv. Štěpána v Litoměřicích a přidává za sebe čtyřicetidenní odpustky.	RBM II, č. 1489	<i>Písař:</i> T 23 = G 2 = J IV 1 (vyšehradská škola II)	<i>Pečeť:</i> Tobiáš, pražský biskup, II. typ
887 I	1295, IX. 30. Olomouc	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 1111, sg. G I a 3		Dětřich, olomoucký biskup, dovoluje svému maršálkovi Soběhrdovi z Holešova, aby mohl prodat léno v Dražejovicích mistru Václavovi, plebánovi v Hradci a vyšehradskému kanovníkovi, jeho bratru Adamovi a jeho legitimním	RBM II, č. 1694 CDM V, str. 34–35 č. 34 SUB VI, č. 215	<i>Písař:</i> Th 16 <i>Pečeť:</i> 1) Dětřich, olomoucký biskup; deperd.	

888 II	1295, X. 1. –	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 51	mužským dědicům, přičemž nový nabyvatel přebírá i lenní závazky z držby léna plynoucí, totiž povinnost stavět jednoho vyzbrojeného koně, který by byl na požádání k dispozici olomouckému biskupovi, dále platit každoročně z každého lánu 1 měřici pšenice; olomoucký biskup ale nabyvatele osvobozuje od povinnosti stavět vyzbrojeného koně, a to na dobu 4 let, neboť se zavázal sloužit nikoli s takovým koněm, ale s valachem.	Stelmach I, str. 160 č. 749 SUB VI, č. 217	2) olomoucká kapitula; deperd. Pozn.: 1) srv. FS: Das St. Pauler Formular, č. 34 (Stiftsarchiv St. Paul, Hs. XXXII c 261, fol. 68b) 2) mezi svědky: Jan, scholastik olomouckého kostela
889 I	1295, X. 9. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 2731, sg. Jo LV Extr. 35b/2	Siegfried, protonošiř Bolka I. Svidnického, aj. jmenovaní šlechtici zlistiňují majetkovou výměnu uskutečněnou mezi rytířem Mojkem a Bolkem I. Svidnickým při příležitosti vystavění kostela v Šremu; současně transsumují listinu z: 1293, IV. 12. Šrem (SUB VI, č. 100) – viz výše, se zmínkou o Güntherovi [III.] z Biebersjtejna jakožto kaplanovi českého krále . Albert z Melrenu se po koupi vesnice Dukovany narovnává s templáři [z Jamic-Templštejna] a přiznává jim ke kostelu sv. Petra ve vesnici [Horní] Dubňany plně desátky z Dukovan, neboť dukovanský kostel byl – jak místní obyvatelé za tímto účelem svolání potvrdili – byl filiálním kostelem sv. Petra a odedávna tam desátky odevzdával.	RBM II, č. 1695	Písař: TE 2 Pečet: Albert z Melrenu
890 I	1295, X. 29. U Kreuzburgu	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. B 8	G[erhard II. z Eppsteimu], mohučský arcibiskup, nařizuje [Oldřichovi], proboštovi pražského kostela, a mistru Ol-	RBM II, č. 1696 CDM V, str. 36–37 č. 35	Pečet: na perg. proučcích pečetního závěsu text

		<p><i>apogr.</i> MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský koptář</i> I), fol. 10b-11b</p>	<p>dříchovi, proboštovi mělnického kostela, aby rozhodli spor mezi tišnovským klášterem a olomouckým biskupem [Děřichem] ohledně potvrzení Konráda [z Prahy], rektora kostela ve Věmyslicích, ke kostelu sv. Petra v Brně.</p>	<p>AZK I, č. 365</p>	<p>Pozn.: 1) olomoucký biskup odmítl prezentaci potvrdit s odvoláním na statuta synody v Aschaffenburgu z r. 1292, podle nichž nemají řádoví majitelé patronátních práv prezentovat k fám členy vlastního řádu; tuto podmínku ale Konrád prý splňoval, proto se cítil poškozen 2) viz dále listinu: 1296, III. 15. Mainz</p>
<p>891 II</p>	<p>1295, XI. 8. Magdeburg</p>	<p><i>autogr.</i> (2x) Archiwum Państwowe Wrocław, AM Wrocław, listina č. 60 (A1+A2) <i>apogr.</i> SOKA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. IB b 9, fol. 6b-10a</p>	<p>Magdeburští konšelé vydávají pro město Wrocław jistí právní naučení.</p>	<p>CDS VII.3, č. 2384 Stelmach I, str. 160 č. 752 SUB VI, č. 222</p>	<p>Pozn.: aplikaci těchto naučení v našem prostředí dokládá jejich opis v citované opavské městské knize</p>
<p>892 I</p>	<p>[1295], XI. 28. Řím (sv. Petr)</p>	<p><i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 129</p>	<p>Boniřac VIII. potvrzuje waldsaskému klášteru patronátní právo kostela v Ra-došově (dnes část obce Kyselka u Karlových Varů) a dále dvou stejnojmenných vsí Stroupež (u Žatce) a půlky vesnice Holatice darovaných králem Václavem II.</p>	<p>Gradl, str. 174 č. 473</p>	<p>Pečet: bula Boniřace VIII. na hedvábných nitích Pozn.: srv. listiny: a) 1291, IV. 27. Nížbor b) 1292, VII. 2. Praha c) 1295, V. 30. –</p>

893 I	1295, XI. 29. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Česká finanční prokuratura, inv. č. 8	Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, osvobozuje na základě žádosti sedlecké- ho opata Heidenreicha půl druhého lánu ve vesnici Křeňhoř (u Kolína), které odedávna náleží na německém právu sedleckému klášteru – přesněji řečeno jeho grangii v Újezdě [nad Lesy], ode všech dávek, které doposud plynuly panovníkovi jakožto držitel zmiňované vesnice Křeňhoř. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	RBM II, č. 1697	<i>Písař:</i> V II 15 (M. Petr Angeli; vyše- hradská škola II) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ; de- perd.
894 I	[1295], XII. 5. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> AM Brno, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, č. 56 (sub dato suo)	Bonifác VIII. potvrzuje oslavanskému klášteru všechny svobody a imunity udělené papeži a dále vynětí ze všech dávek udělená světskými vydavateli.	RBM II, č. 1698 Potthast II, č. 24.230 CDM V, str. 37–38 č. 36 AZK I, č. 366	<i>Pečet:</i> bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích
895 I	[1295], XII. 5. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. D 10 <i>apogr.</i> MZA Brno, G 11: Sbíрка rukopisů Františkova mu- zea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> D), fol. 7b-8a	Bonifác VIII. potvrzuje tišnovskému klášteru všechny svobody a imunity udělené papeži a dále vynětí ze všech dávek udělená světskými vydavateli.	RBM II, č. 1699 Potthast II, č. 24.231 CDM V, str. 38 č. 37	<i>Pečet:</i> bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích
896 I	1295, XII. 7. Praha	<i>autogr.</i> SOKA Náchod, AM Police nad Metují, inv. č. 2 <i>apogr.</i> insert v konfirmaci z:	Václav II., český král, krakovský a san- doměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje na žádost břevnovského opata Bavora [z Nečtin] městu Police [nad Metují], náležejícímu břevnovskému klášteru, hrdeční soud; vydání tohoto	RBM II, č. 1700	<i>Písař:</i> V II 17 = T 1 <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ; de- perd.

			privilegia je zdůvodněno tím, že dosud byl hrdební soud nad místními zločinci uskutečňován až v Hradci [Králové] a vzhledem k velké vzdálenosti často docházelo k tomu, že zločinci cestou upláchlí. Václav II. současně zakazuje [Králové]hradeckým úředníkům tento soud zde uplatňovat. <i>Bez DPM formule</i>		
897 I	[1295], XII. 9. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. D 11 <i>apogr.</i> MZA Brno, G 11: Sbíрка rukopisů Františkova mu- zea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský</i> <i>kopiář</i> I), fol. 8a-8b	Bonifác VIII. nařizuje scholastikovi olomouckého kostela [Janovi], aby se postaral o navrácení zcizených statků tišnovského kláštera.	RBM II, č. 1701 Potthast II, č. 24.235 CDM V, str. 40 č. 39 AZK I, č. 367	Pečet': bula Bonifáce VIII. na konopném provázku
898 I	[1295], XII. 9. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbíрка listin, mandátů a listů, č. 57 (sub dato suo)	Bonifác VIII. nařizuje scholastikovi olomouckého kostela [Janovi], aby se postaral o navrácení zcizených statků oslavanského kláštera.	RBM II, č. 1702 Potthast II, č. 24.234 CDM V, str. 39 č. 38	Pečet': bula Bonifáce VIII. na konopném provázku Pozn.: opakování nařízení viz CDM V, str. 104–105 č. 102
899 I	[1295], XII. 13. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterci- ačky Tišnov, sg. D 9a	Bonifác VIII. povoluje tišnovskému klášteru, aby mohl podržet majetek svých členek.	AZK I, č. 368	Pečet': bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích Pozn.: stř.: a) [1261], II. 9. Late-

<p>900 I</p>	<p>[1295], XII. 14. Řím</p>	<p><i>autogr.</i> SOKA Bruntál se sídlem v Krnově, AM Bruntálu, inv. č. 1</p>	<p>Bonaventura, arcibiskup dubrovnický, aj. biskupové dávají kostelům sv. Václava v Hradci [nad Moravicí] a jeho filiálnímu kostelu v Bruntálu čtyřicetidenní odpustky po schválení příslušným [tj. olomouckým] diecézním biskupem.</p>	<p>SUB VI, č. 229 Barciak-Müller, str. 25 č. 18</p>	<p>rán (Alexandr IV.): CDB V.1, č. 268 b) [1286], II. 20. Řím (sv. Sabina): Honorius IV. c) [1295], XII. 16. Řím (sv. Petr): Bonifác VIII.</p>
<p>901 I</p>	<p>[post 1295, XII. 14. –]</p>	<p><i>autogr.</i> SOKA Bruntál se sídlem v Krnově, AM Bruntálu, inv. č. 1</p>	<p>Dětřich, olomoucký biskup, potvrzuje kostelům sv. Václava v Hradci [nad Moravicí] a jeho filiálnímu kostelu v Bruntálu předchozí odpustkovou listinu a přidává jim za sebe čtyřicetidenní odpustky.</p>	<p>SUB VI, č. 229</p>	<p>Pěčeti: dnes dochovány jen 4 Pozn.: 1) má konsensní formuli olomouckého biskupa Dětřicha, viz níže 2) listina má průběžné moderní datování (<i>die XIII decembris</i>)</p>
<p>902 I</p>	<p>1295, XII. 15. Řím (sv. Petr)</p>	<p><i>apogr.</i> transsumpt v bule papeže Julia II. z: 1507, V. 28.</p>	<p>Bonifác VIII. vyhovuje žádosti převora kláštera cyriaků od P. Marie de Metri v Římě a jeho spolubratří a bere je pod</p>	<p>RBM II, č. 2751 CDPMin II, č. 125</p>	<p>Písař: Th 21 Pečet: Dětřich, olomoucký biskup; deperd., jen perg. proužky Pozn.: konsensní formule na listině výše</p>

<p>903 I</p>	<p>[1295], XII. 16. Řím (sv. Petr)</p>	<p>Řím (sv. Petr), jejíž orig.: Kraków, Archiwum kościoła św. Marka, sub dato suo</p>	<p>svou ochranu, neboť nemají opata, nýbrž jen převora; ukládá jim dále, aby se řídili podle řehole sv. Augustína; potvrzuje jejich hmotný majetek: mimo jiné v pražské diecézi kostel sv. Bartoloměje v Pardubicích (jde snad o chrám archeologicky doložený v dnešní městské části Pardubičky) s kaplemi sv. Jiji a sv. Václava v Chlumku s příslušenstvím, dále kostel P. Marie v Klášterci nad Orlicí s vesnicemi, pozemky, mlýny, vodami, loukami a lesy. <i>DPM: mistr Petr de Piperno</i></p>	<p>RBM II, č. 1703 Potthast II, č. 24.241 CDM V, str. 41 č. 40 AZK I, č. 369</p>	<p>Pečeť: bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích</p> <p>Pozn.: srv.: a) [1261], II. 9. Latérán (Alexandr IV.); CDB V.1, č. 268 b) [1286], II. 20. Řím (sv. Sabina); Honorius IV. c) [1295], XII. 13. Řím (sv. Petr); Bonifác VIII.</p>
<p>904 I</p>	<p>1295, XII. 28. Olomouc</p>	<p>apogr. 1) ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), str. 81–82</p>	<p>Děřích, olomoucký biskup, dává se souhlasem olomoucké kapituly, který je připojen na konec listiny, k doživotní držbě svému protonotáři mistru Ambrožovi za jeho zásluhy 10 hřiven stříbra</p>	<p>CDM V, str. 57–58 č. 58 (ad: 1296, XII. 28.) RBM II, č. 1734 (ad: 1296, XII. 28.)</p>	<p>Pozn.: 1) k datu: Šebánek, 1926, str. 181 a 221 2) souhlas olomoucké kapituly má formu</p>

		2) ZA Opava, rukopis E 1 (2), 81, fol. K IVb (odtud CDM)	placených každoročně třebínským opatem, kterýžto příjem si Ambrož zakoupil za vlastních 15 hřiven stříbra (?), dále desátý týden vybírání cla v Hradci [nad Moravicí] a Bruntálu, dva lány v Újezdě u Šlapanic (?) s desátkou, dvorci a ostatním příslušenstvím s tím, že po dobu biskupova života může s tímto jměním volně disponovat, tedy je i komukoliv prodat; Ambrož může odkázat oněch zmiňovaných 15 hř. komukoliv chce, ale nový nabyvatel onoho 10-ti hřivnového příjmu musí znovu zaplatit 15 hř., neboť „ <i>věc přechází na svého nabyvatele i se svými břemeny</i> “.	CDS VII.3, č. 2392 (ad: 1295, XII. 26.) SUB VI, č. 231 (ad: 1295, XII. 28.)	subskripční formule provedené <i>per manum</i> Jindřicha, subnotáře <i>domini nostri</i> , tedy písařské ruky V II 1 (M. Jindřicha)
905 I	1295,- Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1620, sg. ŘKřb Zderaz – 28	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, potvrzuje zderazskému klášteru odpustkovou listinu z: 1295, [post I. 23.] Řím (RBM II, č. 1704) a přidává spolu s lebušským biskupem Konrádem čtyřicetidenní odpustky.	-	Písař: T 23 = G 2 = J IV 1 (vyšehradská škola II) Pečet: Tobiáš, pražský biskup. II. typ Pozn.: konsensní formule na listině: 1295, [post I. 23.] Řím
906 I	1295,- Praha	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 71, sg. A g 45	Ivan, biskup lakedajmonský, uděluje rajhradskému klášteru čtyřicetidenní odpustky na stanovené sváteční dny.	RBM II, č. 1706 CDM V, str. 23 č. 22	Písař: BV 2 = G 8 = Th 21a
907 I	1295,- -	<i>apogr.</i> (<i>jen registový extrakt</i>) Stiftsarchiv Kloster St. Marienthal, sg. 43a	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje ženskému cisterciáckému klášteru St. Marienthal v Lužici fundační	Prochno, Regesten, č. 53	Pozn.: listina zachována jen ve formě regestu 14. stol. zapsaného do

908 I	1295,- [Břevnov]	<i>autogr.</i> (aktový záznam) Kungliga biblioteket Stockholm, sg. A 148 (<i>Codex gigas</i>), fol. 1b	a ochranné privilegium českého krále Václava I. a Kunhuty z: 1238, II. 22. (CDB III.1, č. 176) a stanoví, že se má abatyšší koupené město (<i>civitas seu locus forensis</i>) Ostritz těšit stejným svobodám jako ostatní klášterní majetky.	kopiář 18. stol.
909 II	[1295,-] Głogówek	<i>apogr.</i> (deperd.) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 135 D 207, fol. 179	Bavor [z Nečtin], břevnovský opat, prohlašuje, že vykoupil od cisterciáckého kláštera v Sedleci ze zástavy rukopis, do něž je zápis zaznamenán, a to na žádost pražského biskupa Rehoře a se svolením podlažického kláštera, jemuž kodex původně náležel; vzniklo totiž nebezpečí, že bude tato obdivuhodná kniha (<i>quidam potest de septem mirabilibus mundi propter sui immensitatem</i>) navždy zcizená na benediktinskému řádu.	Pisár: BV 3 (ruka břevnovského skriptoria)
910 I	1295,- –	<i>tisk</i> Balbín, Liber curialis, cap. IX	Konrád, dědičný fojt knížete hlohovského ve městě Głogówek, vydává listinu ve sporu mezi klášteřem cisterciáků v Lubiaži (Leubus) na straně jedné a dědici jistého Ludwiga řeč. Dinco o jmenovaný nemovitý majetek u města Głogówek. <i>Inter testes:</i> mimo jiné Ekerik z Fulštejna a Djetřich] Stange	Friedl 1929, str. 10–11
			Anno 1295 <i>sederunt in iudicio</i> : Albert [ze Žeberka?], nejvyšší komorník, sudí Sezima [z Červené Hory], notář Bartoloměj, pražský biskup Tobiáš z Benešova, Vítek z Rožmberka, Zdislav (<i>Zdiko</i>) z Janovic a Vnitřberka, podkomoří Sudek a vicesudí Zdislav.	CDS VII.3, č. 2343 SUB VI, č. 235
			Emler: Reliquiae I, str. 4 č. V: „Quaterni citat. vetustissimi“	

911 I	[1289–1295,-] –	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 96, sg. ŘKř 395	Litold, strahovský opat, Tomáš, kvardián minoritů od sv. Jakuba, a Vilém, převor dominikánů od sv. Klimenta, se svými konventy vidimují křižovníkům s červe- nou hvězdou od Sv. Ducha v Klatovech potvrzení jeho založení zlistiněné Václa- vem II.: 1288, X. 8. Praha (viz výše).	-	Písař: Cr 3 = T 24 Pečetí: 1) strahovský konvent; deperd. 2) konvent minoritů v Praze; deperd. 3) konvent dominikánů v Praze; deperd. Pozn.: tato textová verze uvádí u Konrádovy nadace 6 (místo 5) lání – tak i NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 168.
912 I	[cca 1295,-] –	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benedik- tini Rajhrad, inv. č. 28, sg. A g 7a	U[nka], třebešský opat, D[ěřich], zábr- dovický opat, a Jindřich, břeclavský arcijáhen, vidimují rajhradskému klášte- ru listinu olomouckého biskupa Bruna z: 1255, XI. 6. Olomouc (u sv. Václava) (CDB V.1, č. 55), v níž vydavatel spolu s olomouckou kapitulou potvrzují urov- nění sporu s břevnovským opatem Mar- tinem ohledně desátků a spirituální sprá- vy rajhradského kláštera.	CDM V, str. 22 č. 21 („ex orig. olim in arch. archiepisc. Olom. nunc Ray- hradii assertvato“)	Písař: TR 1 = ZB 8 Pečetí: 1) Unka, třebešský opat 2) Děřich, zábrdovic- ký opat; deperd. 3) Jindřich, břeclavský arcijáhen
913 I	[cca 1295,-] –	<i>autogr.</i> (fragment <i>aktového zá- znamu</i>) APH, Knihovna Pražské	Aktový zápis benediktinského kláštera v Ostrově u Davle se soupisem svědků, kteří se zúčastnili obejití vesnice Marti- něves.	Patera 1878, str. 290	Písař: IN 3 (ruka ostrovského skriptoria)

		kapituly, sg. A 57/1 (volně vloženo)	<i>Inc.: Isti sunt testes, qui interfuerunt in circuncione hereditatis in Martineuez</i>	
1296				
914 I	1296, I. 20. Chotěboř	autogr. ZA Opava, prac. Olomouc, Arcibiskupství Olomouc, inv. č. 8, sg. A I a 4	Bernhard [z Kamence], míšeňský biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky na stanovené svátky ve prospěch žďárského kláštera, pokud s tím bude souhlasit místní diecézní biskup.	RBM II, č. 1708 CDM V, str. 41–42 č. 41
915 I	1296, I. 20. Brno	apogr. 1) Csorna, Klášterní archiv: <i>Liber mon. Gradicensis</i> , str. 33 č. 38 2) MZA Brno, E 55: Premonstráti Hradisko, sg. II 1, inv. č. 199 (<i>Siebenai-cher, Historica relatio</i>), fol. 127b-128b	Jan, vyšehradský probošt, prohlašuje, že doživotně přijal se souhlasem Václava II. od hradiského opata Chvalka hranický újezd (<i>Alba ecclesia</i>) kromě patronátů nad zdejšími farními kostely, které mají zůstat v držbě hradiského kláštera, desátky a mostné má náležet olo-mouckému biskupovi; hradiskému kláš-teru pak zůstává právo vybírat tyto de-sátky včetně mostného, a to za asistence vyšehradského vyslance (<i>nuncius</i>); pokud by došlo kdekoliv v tomto újezdu k nálezu drahých kovů, bude se dělit na půl s hradiským klášterem o zisky; Jan se zavazuje po dobu 10 let platit každoročně hradiskému klášteru 3 hřivny zlata nebo 30 moravských hřiven stříbra; kdyby zemřel nebo kdyby byl povýšen do jiné funkce či změnil jinak svůj stav, má hranický újezd připadnout zpět hradiskému klášteru.	Pečetí: ohlášeny pečetí: 1) Václav II., I. typ 2) vyšehradský probošt Jan Pozn.: souvisí s FS: 1) Das St. Pauler For-mular, č. 27 (Stiftsar-chiv St. Paul, Hs. XXXII c 261, fol. 65b) – zde jde o souhlas opata z Prémontré s uvedenou dispozicí 2) Das St. Pauler For-mular, č. 32 (Stiftsar-chiv St. Paul, Hs. XXXII c 261, fol. 67a-67b) – zde jde o formulář znějící na jméno hra-

916 I	1296, I. 22. [Saská] Ka- menice	<i>autogr.</i> SOA Plzeň, Dominikáni Cheb, inv. č. 4	Konrád, salzburský arcibiskup, uděluje dominikánskému klášteru v Chebu čtyřicetidenní odpustky o mariánských svátcích, na sv. Dominika aj.	RBM IV, č. 1907 (ad: 1296,-) Gradl, str. 176 č. 480 (ad: 1296,-)	Pečet: zavěšena pečeť salzburského arcibiskupa Konráda	diského opata Chvalka v uvedené záležitosti, avšak <i>Datum in Olomuncz a. D. 1296</i>
917 I	1296, I. 23. [Saská] Ka- menice	<i>autogr.</i> SOA Plzeň, Dominikáni Cheb, inv. č. 5	Jindřich, lavantský biskup, uděluje dominikánskému klášteru v Chebu čtyřicetidenní odpustky o mariánských svátcích, na sv. Petra, sv. Dominika, sv. Mikuláše, sv. Václava, sv. Marii Magdalénu aj.	Gradl str. 187 č. 513 (zmínka)	Pečet: zavěšena pečeť lavantského biskupa Jindřicha; deperd.	
918 I	1296, [post I. 23.] Řím	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 834, sg. ŘC Zbraslav – 4	Basilius, arcibiskup jeruzalémský, Friedrich, biskup <i>Spirensis</i> , a Petr, kaminský biskup, uděluji čtyřicetidenní odpustky zbraslavskému klášteru.	RBM II, č. 1735 (ad: 1296,-)	Pozn.: datace vychází z kombinace inkarnací let a let pontifikátu papeže Bonifáce VIII.	
919 I	1296, I. 27. Modřice	<i>autogr.</i> (2x) 1) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 33, sg. A g 11 (A1) 2) NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 59, sg. B II 52 (A2)	Dětřich, olomoucký biskup, a olomoucká kapitula na straně jedné a Bavor, opat břevnovský, na straně druhé uzavírají smír týkající se správy rajhradského kláštera, a to takový, že olomoucký biskup se vzdává (podle starých zvyklostí) práva na dosazování a odvolávání probošta a vyšetřování nepravostí, ponechává si právo vizitace, korekce a vůbec jurisdikce v církevní oblasti podle ustanovení IV. lateránského koncilu; opat měl biskupovi prezentovat převora,	RBM II, č. 1709 CDM V, str. 43–45 č. 43 („ex autogr. arch. Břevnov.“)	Písař: Th 16 (A1); Th 21a = BV 2 = G 8 (A2) Pečet: (A1) 1) Dětřich, olomoucký biskup, III. typ + sekret, II. typ 2) olomoucká kapitula (A2)	

920 I	1296, II. 1. Modřice	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 34, sg. A g 12	který by stál nad proboštem, mnichy i lidem a účastnil se biskupských synod.	Dětřich, olomoucký biskup, povoluje břevnovskému opatu užívání infule v celé olomoucké diecézi a dále pravomoc udělovat čtyřicetidenní odpustky.	RBM II, č. 1490 (ad: 1290, I. 27.) CDM IV, č. 289 (ad: 1290, I. 27.)	1) Dětřich, olomoucký biskup; deperd. 2) olomoucká kapitula Písař: Th 21a = BV 2 = G 8 Pečet: Dětřich, olomoucký biskup, III. typ Pozn.: vydavatel odkazuje na to, že právo užívání infule a ostatních pontifikálií břevnovským opatem v rajhradském klášteře je založena na starých privilegiích a na zvyku po delší dobu již uplatňovaném
921 II	1296, II. 20. —	<i>apogr.</i> Historisches Archiv der Stadt Köln, Best. Köln, Johann und Cordula	Hermann von Mainz, komtur johanitů v Kolíně nad Rýnem a zástupce Gottfrieda z Klengenfeldu, velkopřeceptora řádu johanitů pro Německo, Čechy , Polsko, Moravu , Rakousy a Štýrsko, daruje Ludwigovi z Duisburgu a jeho ženě Sofii dům zv. <i>Merhusen</i> u Bonnu.	CGOH III, str. 680 č. 4305		
922 I	1296, II. 22. —	<i>autogr.</i> AM Brna, A 1/1: Sbírká listin, mandátů a listů, č. 58 (sub dato suo)	Bravík, brněnský cúdař, a Přibík Čermín [z Popovic] potvrzují před nimi uskutečnění směny vsí Vlčetín a Hrbov mezi Jítikou, oslavanskou abatýší, s konventem na straně jedné a šlechticem Staňkem na straně druhé a zavazují se za zmíněného	RBM II, č. 1710 CDM V, str. 46 č. 44	Písař: OS 1 Pečet: 1) Bravík, brněnský cúdař, III. typ	

923 II	[1296], II. 25. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> DOZA Wien, Urkunde Nr. 1068	Staňka vesnici Hrbov oslavanskému klášteru podle zemského práva po dobu 3 let ochraňovat (tj. provádět defensi).		2) Příbík Čermín [z Popovic]; deperd.
924 I	[1288, X. 8.– 1296, III. 1.] –	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 97, sg. ŘKř 397 <i>apogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 104–106	Bonifác VIII. zakazuje světským vládcům vybírat od duchovních osob [členů řádu německých rytířů] jakékoliv platby bez papežského povolení. Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vidimuje křižovníkům s červenou hvězdou od Sv. Ducha v Klatovech potvrzení založení zlistiněné Václavem II.: 1288, X. 8. Praha (viz výše).	Tumler-Arnold I, č. 1068 –	Pecet’: bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích Pisář: T 24 = Cr 3 Pecet’: Tobiáš, pražský bis- kup, II. typ + sekret
925 I	[1278– 1296, III. 1.] –	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, inv. č. 81, sg. ŘKř 55c <i>apogr.</i> NA Praha, Řád křižovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 176–180	Tobiáš [z Benešova], pražský biskup, vidimuje křižovníkům s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze ochranné privilegium Řehoře IX. z: [1237], IV. 14. Viterbo (CDB III.1, č. 160).	–	Pisář: T 25 Pecet’: Tobiáš, pražský bis- kup; deperd.
926 I	1296, III. 7. Brno	<i>apogr.</i> 1) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, sg. CO 604, str. 97 2) MZA Brno, E 81: Kapi- tula sv. Petra a Pavla v	Dětřich, olomoucký biskup, povyšuje kostel u sv. Petra v Brně, který byl doposud jen farním, ačkoliv podle zemského zvyku byl nazýván „proboštským“, na chrám kapitulní, a to se souhlasem olomoucké kapituly; zdejší dosavadní	RBM II, č. 1711 CDM V, str. 46–47 č. 45	

927 I	[1296], III. 7. Řím (sv. Petr)	Brně, sg. I A 3) MZA Brno, E 81: Kapitula sv. Petra a Pavla v Brně, sg. II G 4) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. G d 25 5) MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, sg. G d 26 6) MZA Brno, G 1: Bočkova sbírka, inv. č. 1297 <i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1621, sg. ŘKřb Zderaz – 29	správce (<i>rector</i>) – mistr Petr [Angeli], protonotář českého království a olomoucký kanovník, se má stát proboštem a dva vikáři (kněží Hartlín a Děřich) kurátními kanovníky; právo jejich dosazování má náležet proboštovi, majitel patronátu kostela sv. Petra pak má při uvolnění proboštství prezentovat kandidáta na post probošta olomouckému biskupovi k potvrzení.	RBM II, č. 1712 Potthast II, č. 24.296	Pečet: bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích
928 I	1296, III. 14. U Modřic	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 6: Benediktini Rajhrad, inv. č. 72, sg. A g 46	Bonifác VIII. potvrzuje zderazskému klášteru patronátní právo kostela P. Marie v Mostě udělené údajně Přemyslem Otakarem II. se souhlasem pražského biskupa Mikuláše (CDB V: 0). Děřich], olomoucký biskup, uděluje ve prospěch rajhradského kláštera čtyřicetidenní odpustky těžkých zločinů a sto-denní odpustky za lehčí přečiny; vzhledem k bídnému stavu kláštera, který utrpěl požáry a úchvaty nájezdníků, dovoluje klášteru vyžadovat almužny k vylepšení hmotného stavu kláštera; nařizuje rovněž všem arcijáhnům, děkanům a správcům (<i>rectores</i>) kostelů olomoucké diecéze, aby vřídne přijali posly (<i>nuncios</i>) rajhradského kláštera žádající o almužny a aby jim pomohli prezentovat jejich poslání před veřejností.	RBM II, č. 1713 CDM V, str. 48–49 č. 46	Písař: Th 3 = V II 12 = N 3 Pečet: Děřich, olomoucký biskup, II. typ
929 I	1296, III. 15. Mainz	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. B 9	Gerhard II. [z Eppsteinu], mohoucký arcibiskup, nařizuje olomouckému biskupu [Děřichovi], aby do 5 dní potvrdil ke kostelu sv. Petra v Brně Konráda	RBM II, č. 1714 CDM V, str. 49–50 č. 47 AZK I, č. 370	Pečet: Gerhard, mohoucký arcibiskup; deperd.

			<p>apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1305, IX. 22. Pustiměř (Jan, olomoucký biskup), jejíž orig. (2x): MZA Brno, E 10: Cisterciácky Tišnov, sg. B 13a, B 13b (RBM II, č. 2055) 2) MZA Brno, G 11: Sbirka rukopisů Františkova muzea, sg. FM 603 (<i>Tišnovský kopiář</i> I), fol. 21a-22a</p>	<p>z Prahy presentovaného tišnovským klášteřem; pokud by tak neučinil, prohlašuje jej sám papež za investovaného.</p>		<p>Pozn.: viz výše listinu: 1295, X. 29. U Kreuzbeigu</p>
930 I	1296, III. 27. –	<p>apogr. 1) MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 71a 2) MZA Brno, G 12: Cerronihovo sbírka, inv. č. 236, sg. Cerr II, č. 120, fol. 330b</p>	<p>Zegota, krakovský palatin, Vratislav, krakovský kastelán, Ota, sandomeřský palatin, Mikuláš, sandomeřský kastelán, a Albert, rychtář města Krakova, do svědčují velehradskému klášteři právo na podíl (2 hroudy – <i>bancus</i>) na solných dávkách, které jim se souhlasem baronů udělil krakovsko-sandomeřský vévoda Boleslav a které potvrdil Václav II. (listinou z: 1295, I. 27. Brno).</p>	<p>RBM II, č. 1715 CDM V, str. 50–51 č. 48 CDPMin II, č. 533</p>		
931 II	1296, IV. 2. Nysa	<p>apogr. transumpt ve vidimusu vratislavského oficiála Petra z: 1297, XII. 9: Archivum Archidiecezjale Wroclaw, sg. III d 1</p>	<p>Jan, vratislavský biskup, zlištíňuje, že rytíř Jaroslav z Habendorfu (=Owiesno) resignoval na veškeré své nároky k vesnici Przeworno. <i>Inter testes</i>: Iohannes Bohemus de Cricnichno (=Krynicyzno)</p>	<p>SUB VI, č. 251</p>		
932 I	[1296], IV. 8. Řím (sv. Petr)	<p>apogr. NA Praha, ŘB Břevnov, sg. B II 51 (ad: 1295)</p>	<p>Boniřac VIII. potvrzuje na žádost břevnovského klášteřa (<i>muselo mít písemnou podobu, ale deperd.</i>) jeho vrchní pravomoc nad jemu podřízenými pro-</p>	<p>RBM II, č. 1716 CDM V, str. 28 č. 27 (ad: 1295, IV. 8.)</p>		

933 II	1296, IV. 13. Kraków (hrad)	<i>autogr.</i> Archiwum Archidiecezjal- ne Wrocław, Listiny, sg. T 8	boštstvími (resp. převorstvími) v Raj- hradě, Polici [nad Metují] a v Broumově, zejména pokud jde o dosazování a ses- zování zdejších proboštů (resp. převorů). Jan I. [Muskata], krakovský biskup, rozhoduje jako zvolený smírčí soudce při mezi vratislavským biskupem [Janem III. Romkou] a kapitulou na straně jedné a Bolkem I. Svídnickým, vévodou z Für- stenbergu, na straně druhé – zmínka o Kaltenštejnu (má dojít buď k jeho demolici, nebo k předání biskupovi) a Cruthwaldu.	Dobner, Mon. IV, č. 98 Potthast II, č. 24314 RBM II, č. 1717 CDM V, str. 51 č. 49 CDS VII.3, č. 2417 SUB VI, č. 254	<i>Pozn.:</i> listina má průběžné datování: <i>XIII. aprilis</i>
934 I	1296, IV. 14. Altenburg	<i>apogr.</i> insert v konfirmacích: 1) 1348, XII. 7. Dresden (Karel IV.), jež je insero- vána v: 2) 1395, IV. 29. Karlštejn (Václav IV.), jejíž orig.: NA Praha, Archiv české Koruny, inv. č. 1308; transsumpt ve vidimaci: 3) 1525, IV. 21. Dresden (hrad) (Jiří Vousatý, saský vévoda), jehož orig.: SOA Třeboň, VS Lovosice, inv. č. 19, sg. I A α No. 1d <i>tisk</i> Balbín I, VIII, 280	Adolf I. Nasavský, římský král, potvrzu- je klášteru cisterciáků v Altzelle vesnice ležící v Čechách (Mlýniště a další jme- nované) a dále privilegia českých králů.	AČ XVIII, str. 292 č. 3	
935 I	[1296], V. 10. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> 1) prostý opis: MZA Brno, G 12: Cerroniho sbírka,	Bonifác VIII. eximuje dominikánský řád z pravomoci a jurisdikce kohokoliv.	Potthast II, č. 24337	<i>Pozn.:</i> v citovaném cerronián- ském rukopisu (<i>Archi-</i>

			inv. č. 246, sg. Cerr II, č. 127, fol. 35a 2) transsumpt ve vidimusu z: 1605, IX. 19. Wien			<i>vii conventus S. Michaelis Brunae copiae</i> 1700) je tento list Bonifáce VIII. omylem datován do roku 1297; opis svědčí o tom, že list byl užíván i v českém dominikánském prostředí
936 II	1296, V. 25. Głogówek	<i>autogr.</i> (<i>deperd.</i>) Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 84, Nr. 29		Objektivně stylizovaná listina, v níž se Mikuláš, syn Michalův, vzdává za 2 hř. stříbra svých nároků na statek <i>Glam-bouich</i> ve Starém Henrykowě. <i>Inter testes: Ekerik z Fulštejna</i>	CDS VII.3, č. 2421 SUB VI, č. 260	Pečet': Ekerik z Fulštejna
937 I	[1296], VI. 1. Anagni	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 59, sg. A I b 15 <i>apogr.</i> transsumpt ve vidimaci z: [1298], VIII. 22. Blansko (Dětrich, olomoucký biskup), jejíž orig.: MZA Brno, E 41: Klarisky Olomouc, sg. A II 1a		Bonifác VIII. osvobozuje klarisky od sv. Kláry a sv. Damiána od placení desátků, daní a poplatků vybíraných ordináři, zeměpány či papežskou kurii.	cf. RBM II, č. 1718 CDM V, str. 51–52 č. 50 (ad: 1296, VI. 5.) Potthast II, č. 24.346 (iun. 2.) AZK I, č. 371 (ad: [1296], VI. 2.)	Pečet': bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích Pozn.: dle CDM V měl existovat ještě jeden originál této listiny, a to: <i>in archivo monasterii S. Clarae Znoym</i> (dnes ale již deperd.)
938 I	[1296], VI. 2. Anagni	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1330, sg. ŘKl Cheb – 7		Bonifác VIII. osvobozuje klarisky od sv. Kláry v Chebu od placení desátků a jiných (i světskými osobami ukládaných) platů.	RBM II, č. 1718 Gradl, str. 175 č. 476 Siegl, Das Salbuch, str. 233 č. 13	Pečet': bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích Pozn.: Brunonova vidimace

<p>939 I</p>	<p>1296, VI. 2. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> transsumpt ve vidimacích: 1) 1297,- Zeitz (Bruno [z Langenbogenu], naumburský biskup), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1334, sg. ŘKI Cheb – 11 2) [1311–1329],- (Jan, waldsasský opat, a chebská městská rada), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1344, sg. ŘKI Cheb – 21 3) 1424, XI. 13. -(Mikuláš, waldsasský opat), jejíž orig.: NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1373, sg. ŘKI Cheb – 49 prostý opis: 4) SOkA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissinen Salbuch</i>), fol. LXXVla, LXXVb <i>německý překlad</i> SOkA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissinen Salbuch</i>), fol. LXXXVIIIb, CIIa</p>	<p>František, rychtář, a jmenování přisežní Starého Města pražského (mezi nimi písař Jindřich) – poté co uskutečnili výběr městské berně – ve snaze nahradit</p>	<p>Rössler 1845, str. 172–4 č. III RBM II, č. 1719</p>	<p>z r. 1297 (viz pod č. 1) je omylem vydána ještě jednou, a to pod datem 1296, po VI. 2. u Gradla, str. 175 č. 477, kde je navíc smíšena s vidimací waldsasského opata Jana a chebské městské rady (viz č. 2)</p>
-------------------------	-------------------------------	---	--	--	--

<p>940 I</p>	<p>1296, VI. 3. Praha</p>	<p><i>autogr.</i> StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 131</p>	<p>některé nedostatky, kterými jejich město trpí: [1] kupují dům pražského měšťana Jakuba Kubkova sousedící na náměstí s domem Burcharda z Chebu za část městské berně, kterou títo přisežní v celkové výši 1000 hř. střibra vybrali, a z jiných zdrojů, aby zde mohla být zřízena radnice, kde by mohlo docházet k důstojnému a pravidelnému zasedání městské rady [2] stanoví, aby se v tomto domě trvale usadil mistr Petr, staroměstský notář, a jeho následovníci v tomto úřadě, kterým mají náležet všechny zisky z tohoto domu plynoucí jakožto mzda za vykonávanou funkci, jejíž náplní má být psaní listin a vybírání městské berně; stanoví se dokonce podmínky pro výkon této odpovědné funkce: při nástupu nového notáře nemá být zohledňováno žádné „kamarádčkování“, nýbrž notářem se má stát osoba vzdělaná, schopná stylizovat listiny a znalá městského práva: <i>homo ... literatus et fidelis, qui sufficienter civium sciat dictare literas et ipsorum negotia pertractare.</i></p>	<p>RBM II, č. 2753 Gradl, str. 178 č. 485 (ad. 1297, VI. 3.)</p>	<p>Písař: G 1</p> <p>Pečet: mistr Řehoř, pražský děkan</p>
			<p>Řehoř, pražský biskup (<i>electus et confirmatus ecclesie Pragensis</i>), potvrzuje na žádost waldsasského kláštera revokaci mylné donace českého krále [Václava II.] (z. 1286, VI. 20. Praha) na kostel [P. Marie] v Kynšperku nad Ohří křížovníkům s červenou hvězdou od sv. Františka v Praze.</p>		

941 I	1296, VII. 9. –	<i>apogr.</i> Wien DOZA, Urkunde Nr. 1073 (Kommande Eger 3)	Jan, děkan z Wundreb, urovnává jakožto soudce delegovaný žensským biskupem Heinrichem II. [z Rottenecku] spor mezi Heinrichem, komturem německých rytířů a farářem v Chebu, a křižovníkem mistrem Eberhardem o farní práva u kostela sv. Mikuláše v Chebu.	Lampe str. 501–502 č. 585 Tumler-Arnold I, č. 1073	Pozn.: 1) koroborace uvádí: <i>sigilli decanatus nostri munimine fecimus roborari</i> 2) srv. listiny: a) 1286, VI. 20. Praha b) 1288, III. 9. Praha c) 1290, I. 30. – d) 1290, II. 27. – e) 1290, IX. 22. Nížbor f) 1290, XII. 23. –
942 II	1296, VII. 25. Głubczyce	<i>tisk</i> dle SUB VI	Jindřich a Jan, dědiční fojti a přísežní z Hlubčic, dosvědčují, že syn a dcery Konráda, rychtáře z Maciowakrze, rezignovali za 10 opavských hřiven stříbra na svá práva k úřadu dědičných fojtů a s tím spojených nemovitostí tamtéž ve prospěch cisterciáckého kláštera Rudy.	RBM II, č. 1721 CDS II, č. 24 CDS VII.3, č. 2428 SUB VI, č. 269	
943 I	1296, VII. 27. Mainz	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Mainzer Urkunden 3511	Děkan Johann von Sygersberg a celá mohužská kapitula slibuje pánu a dědici českého království Václavovi II., že pokud by jeho královskou korunovaci nemohl provést mohužský arcibiskup, přeneše toho své právo na někoho z trojice designovaných arcibiskupů	Samanek 1929, str. 273–274 č. III	Pozn.: viz výše listiny: a) 1291, XII. 18. Praha b) 1291, XII. 18. Praha; a níže: c) 1296, XI. 13. Brno

944 I	1296, VIII. 7. [Olomouc]	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 60, sg. A I b 16	(trevirského, salzburského nebo magdeburského), kterého určí Václav II., s tím ovšem, že se v tomto případě bude korunovace účastnit minimálně dvojice moravských kanovníků, jimž musí Václav zajistit cestu a s ní spojené náklady z Erfurtu (či Bamberku) do Prahy a nazpět a navíc jim po provedené korunovaci zaplatit 100 pražských hřiven zlata; arcibiskup-koronátor, Václav II., pražský biskup a pražská kapitula se budou navíc muset písemně vyjádřit v tom smyslu, že touto „mimořádnou situací“ není nikterak dotčeno právo moravských arcibiskupů do budoucna.	RBM II, č. 1722 CDM V, str. 52–53 č. 51	Písař: OL I Pečeť: Albert ze Šternberka, olomoucký komorník, II. typ + Albert ze Šternberka, olomoucký komorník, III. typ (použit jako kontrasi- gillum!)
945 I	1296, VIII. 7. –	<i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. XXXVa	Albert I. [ze Šternberka], olomoucký komorník, slibuje, že vrátí po své smrti děkanský dům u kaple sv. Marie Magdaleny olomoucké kapitule; tento dům kapitule náleží na základě listiny Přemysla Otakara II. z: 1267, I. 27. [Havlíčkův] Brod (CDB V.2, č. 487).	RBM IV, č. 1908 Gradl, str. 175–176 č. 479 Siegl, Das Salbuch, str. 233 č. 14	Babo [II.] ze Sparneku a jeho syn Jan [I.] potvrzují předání lenního práva dvou dvorů ve Stabnitz/Stebnice u Chebu a půl dvoru zv. Dörflein chebským měšťanům bratrům Walterovi [II.], Friedrichovi a Bertoldovi [II. de Curia/Höferum].

946 I	1296, VIII. 9. [Jindřichův] Hradec	<i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 31a	<i>Inter testes:</i> chebští měšťané Konrád Höfer a jeho bratr Franz Oldřich z Jindřichova Hradce prohlašuje, že nebude porušovat privilegium velehradského kláštera údajně udělené Přemyslem Otakarem II. (<i>deperd.?</i>) na vybírání cla v Uherském Brodě, které bylo Oldřichovi uděleno do doživotní držby Václavem II. (<i>o tomto zřejmě deperditu Václava II. viz v Oldřichově závěti z: 1294, VII. 25. Praha</i>); v tomto smyslu intimuje i své úředníky.	<i>Pečet:</i> ohlášena pečeť Oldřicha z Jindřichova Hradce
947 I	1296, VIII. 25. Praha	<i>autogr. (2x)</i> 1) SOA Třeboň, SOkA České Budějovice, AM České Budějovice, inv. č. 1, sg. I/1 (A1) 2) Budapešť, Maďarské národní muzeum, sg. Fasc. I/Nr. Dp: 2 (A2, dnes <i>deperd.</i>)	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, uděluje dědičně Mikuláši, synu Klaricia, českého urburéte a minceistra, rychtu v [Českých] Budějovicích se vším příslušenstvím, kterou již předtím dědičně Klariciovi daroval (<i>deperd.?</i>); listina je vydána na Klariciovu žádost. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	<i>Pisár:</i> V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-hradská škola II) <i>Pečet:</i> Václav II., I. typ <i>Pozn.:</i> 1) o budapešťském originálu se zmiňuje ještě B. Dudík: MZA Brno, rukopis 93, odd. 13 2) budapešťský exemplář (A2) se od budějovického (A1) lišil, měl širší znění
948 I	1296, VIII. 25. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, inv.	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, potvrzuje křížovníkům s červenou	<i>Pisár:</i> V II 15 (M. Petr Angeli; vyše-

			č. 103, sg. ŘKč 447 <i>apogr.</i> NA Praha, Řád křížovníků s červenou hvězdou, sg. V/1, 202 (<i>Liber aureus</i>), str. 111–112	Invězdou od sv. Františka v Praze koupil vesnice Velečín (u Jesenice) s příslušenstvím za 150 pražských hřiven stříbra od Petra a Konráda, synů Bohuslava ze Šanova; ke koupí došlo před králem, snad tedy na <i>zemském soudu</i> . <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>		hradská škola II) Pečet: Václav II., I. typ
949 I	1296, IX. 19. Brno		<i>autogr.</i> MZA Brno, E.25: Jezuité Brno, inv. č. 41, sg. G 3 <i>apogr.</i> transumpt ve vidimusu Ekeharda ze Schwobenu z: 1636, X. 4., jehož opis: MZA Brno, G 10: Sbirka rukopisů MZA, inv. č. 264 (<i>UB des Herburger Nonnenklosters</i>), fol. 11b-12b	Guta, česká královna, krakovská a sandoměská vévodkyně a moravská markraběnka, potvrzuje herburskému klášteru (Cella sanctae Mariae) v Brně listinu české královny Kunhuty z: 1269, III. 1. Poděbrady (CDB V.2, č. 581) na dvůr v Pohořelcích.	RBM II, č. 1726 CDM V, str. 54 č. 53	Písař: GT 5 (M. Hermann) Pečet: Guta, česká královna + sekret
950 II	1296, X. 9. Wrocław		<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 52	Mistr Petr, vratislavský kanovník a biskupský oficiál, přiznává cisterciáckému klášteru kamieneckému (Kamieniec Żąbkowicki) dosud odepírané desátky z 9,5 lánů ve vsi Miłocicze. <i>Inter testes: Frizco, farář z Vidnawy</i>	CDS VII.3, č. 2436 Stelmach I, str. 163 č. 765 SUB VI, č. 277	
951 II	1296, X. 10. Wrocław		<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 54	Mistr Petr zv. Lapis, vratislavský kanovník a biskupský oficiál, zlistňuje, že se Berthold, farář z Przedborowa, zřekl všech nároků na desátky ze 3,5 lánů tamtéž ve prospěch cisterciáckého kláštera kamieneckého (Kamieniec Żąbkowicki). <i>Inter testes: Frizco, farář z Vidnawy</i>	CDS VII.3, č. 2438 Stelmach I, str. 164 č. 767 SUB VI, č. 279	

952 II	1296, X. 10. Wrocław	<i>autogr.</i> Archiwum Państwowe Wrocław, Rep. 88, Nr. 53	Mistr Petr, vratislavský kanovník a biskupský oficiál, zlištíňuje, že Jan, farář ve vsi Stary Grodków, vzdal výnosu z desátků tamtéž ve prospěch cisterciáckého kláštera kamienieckého (Kamieniec Żabkowicki). <i>Inter testes:</i> Frizzo, farář z Vidnavy	CDS VII.3, č. 2437 Stelmach I, str. 163–164 č. 766 SUB VI, č. 278	
953 I	1296, X. 18. Šternberk	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 5: Augustiniani Šternberk, sg. N 1	Albert I. ze Šternberka dává kostelu sv. Jiří ve Šternberku plné desátky ze vsí Třebčín, Stádlo, Lhota (dnes součást města Šternberka), Lužice, Lipina, Stachov, Oldřichov* a <[Horní] Loděnice (= dříve Německá Loděnice)> a dále menší desátky (tj. z každého lánu po 2 měřících pšenice a ovsu) ve Šternberku.	RBM II, č. 1727 CDM V, str. 54–55 č. 54 AZK I, č. 372	Písař: ST 1 Pečet: Albert ze Šternberka, III. typ; deperd. Pozn.: lokalita <.....> psána jinou rukou na razuře (srv. AZK I, č. 372 pozn. 71)
954 II	1296, X. 19. –	<i>autogr.</i> byl uložen v RA Apponyi v Hógyész, (<i>deperd.</i>)	Ondřej III., uherský král, odměňuje župana Abrahama Rufa, syna Meinoldova, za jeho vojenské zásluhy – zmínka o českém vojsku . <i>Expresse dicitur: Comes Abram cum iisdem Theutonicis (mini se vojsko rakouského vévody Albrechta I.) militibus fortiter dimicavit eosque debellavit, in signum triumphi ipsi regi vexillum Theutonicum transmittendo; deinde Boemos milites per Albertum contra se missos debellavit</i>	CDH VII.2, č. 434	Pozn.: originál zničen za II. světové války
955 I	1296, XI. 7. Praha	<i>autogr.</i> APH, Archiv Pražské metropolitní kapituly,	Konrád, řečený „Richardus“, lékárník a Jakub, syn Šimona Stucka, měšťané pražští, pronajímají jako poručíci Jana,	RBM II, č. 2810	Písař: PG 2 (M. Petr, notář Starého

			59-III-13	Ondřeje a Mikuláše, děti Petra, syna zemřelého Jana Dlouhého, za 1 hřivnu stříbra ročně (splatnou ke sv. Jiří) s odkladem na 3 roky (počinaje sv. Jiřím) Dětrichovi, synu Wolflinovu, měšťanu pražskému, městiště ležící za klášterem sv. Františka u sv. Klimenta za městskými hradbami, které Dětrich vyplatil za 3 hřivny stříbra od krejčího Franška.		Města pražského; vyšehradská škola II) Pečeť: Staré Město pražské; frag.
956 I	1296, XI. 12. Brno		autogr. MZA Brno, G 4: Listiny Františkova muzea, sg. I/16	Petr, kaminský biskup, uděluje na stanovené sváteční dny čtyřicetidenní odpustky ve prospěch herburského kláštera (Cella sanctae Mariae) v Brně.	RBM II, č. 1728 (ad: 1296, XI. 13.) CDM V, str. 55–56 č. 55 („Ex orig. in arch. S. J. Brunae“)	
957 I	1296, XI. 13. Brno		apogr. transumpt (B1) v notářském instrumentu strauburského klerika Friedricha Friderici z: 1297, IV. 8., jehož orig.: StA Würzburg, Mainzer Urkunden 3515	Václav II., pán a dědic českého království, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, zlistňuje mohužské kapitule požadované záruky související s případem, že by jeho královskou korunovaci neprováděl mohužský arcibiskup (viz listinu mohužské kapituly z: 1296, VII. 27. Mainz, jejíž diktát byl při formulaci Václavovy listiny využit). <i>Bez DPM formule</i>	Samanek 1929, str. 274–275 č. IV	Pozn.: viz výše listiny: a) 1291, XII. 18. Praha b) 1291, XII. 18. Praha c) 1296, VII. 27. Mainz
958 I	1296, XI. 13. Brno		apogr. transumpt (B2) v notářském instrumentu strauburského klerika Friedricha Friderici z: 1297, IV. 8., jehož orig.: StA Würzburg, Mainzer Urkunden 3515	Václav II., pán a dědic českého království, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, prohlašuje, že obdržel prostřednictvím českého kancléře mistra Petra [z Aspeltu] a Dietricha z Koldic, komtura chebských německých rytířů, od mohužského arcibiskupa Gerlharda II. z Eppsteinu písemný slib	Samanek 1929, str. 275–277 č. V Lampe str. 508–509 č. 593	Pozn.: 1) viz výše listiny: a) 1291, XII. 18. Praha b) 1291, XII. 18. Praha c) 1296, VII. 27. Mainz 2) text deperditní listiny

<p>959 I</p>	<p>1296, XI. 14. Brno</p>	<p><i>apogr.</i> 1) SOKA Opava, AM Opava, sg. I B b 19, fol. 35a-35b 2) SOKA Opava, AM</p>	<p>korunovace v Praze (<i>litteras patentes: leperd.</i>), a to v termínu na Sv. Duchu r. 1297 (2. VI. 1297), v němž mohučský arcibiskup slibuje v případě své absence přenést právo korunovace na jednoho ze tří designovaných arcibiskupů, avšak vymíní si přítomnost dvou mohučských kanovníků při korunovaci. Václav II. mohučskému arcibiskupovi naopak slibuje poskytnutí doprovodu z Erfurtu nebo Bambergu do Prahy a nazpět v osobě braniborského markraběte Oty [V. Dlouhého] nebo někoho jiného a zaplatit ihned po korunovaci 100 pražských hřiven zlata, dále slibuje za sebe, eventuelního „náhradního“ arcibiskupa-koronátora, pražského biskupa a pražskou kapitulou vydat písemné prohlášení, že případná absence mohučského arcibiskupa nezpůsobí žádnou újmu na právech mohučských arcibiskupů coby řádných koronátorů českých králů a vyjadřuje rovněž odhodlání uhradit škody způsobené mohučské straně v případě neuskutečnění korunovace, a to podle nálezu mistra Petra [z Aspelu] a komtura johanitů Hermanna [z Hohenlohe]. <i>Bez DPM formule</i></p>	<p>RBM II, č. 1733 (ad: 1296, XII. 18.) CDM V, str. 56 č. 56 (ad: 1296, XII. 18.)</p>	<p>ny mohučského arcibiskupa byl použit při stylizaci listiny Václava</p>
			<p>Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ</p>		

			Opava, inv. č. 219, sg. I B b 9, fol. 6a-6b 3) insert v konfirmaci z: 1504, III. 30. Buda (Vladislav Jagellonský), jejíž opis: SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. I B b 9, fol. 51b-53a 4) insert v konfirmaci z: 1507, III. 27. Kraków (Zikmund, polský král), jejíž opis: SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. I B b 9, fol. 55a-56b německý překlad SOkA Opava, AM Opava, inv. č. 219, sg. I B b 9	modit (olovo, víno, sukno a sůl aj.). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	CDS VII.3, č. 2440 SUB VI, č. 281	
960 I	1296, XI. 23. Modřice	tisk dle CDM německý překlad MZA Brno, G 1: Bočkova sbírka, inv. č. 11.146	Děřích, olomoucký biskup, uděluje ke kapli Božího Těla ve Slavonicích čtyřicetidenní odpustky.	RBM II, č. 1729 CDM V, str. 56–57 č. 57 (<i>Ex orig. in arch. parochiae ibid.</i>)	Pozn.: citovaný překlad pochází z 18. stol. vylučuje to, že by se jednalo o Bočkovu falsum; srv. Šebánek 1926, str. 181 pozn. 4	
961 I	1296, XI. 26. Břevnov	autogr. MZA Brno, G 1: Bočkova sbírka, inv. č. 3398	Bavor, opat břevnovský, obnovuje Gottfriedovi, rychtáři v Hejtmánkovicích (Hauptmannsdorf), privilegium pro rychtu v Hejtmánkovicích; Gottfried požádal opata o obnovení privilegia, neboť původní privilegium znějící na jméno břevnovského opata Martina se ztratilo (tefty deperd.); Hejtmánkovice vznikly vymý-	RBM II, č. 1730	Pisář: BV 2 = G 8 = Th 21a Pečetě: 1) Bavor, břevnovský opat + sekret 2) břevnovský konvent; deperd.	

		<p>cením původního břevnovského lesa, kde na německém právu Gottfried lokoval vesnici, přičemž G. a jeho dědici mají držet i nadále rychtářský úřad a jeden svobodný lán, dále každoroční census z každého šestého lánu, který ovšem rovněž má podléhat královské berni, bude-li vypsána; rychtář má pobírat rovněž třetinu soudních pokut, zbylé dvě třetiny jdou do opatovy komory; všichni sedláci mají z každého lánu platit na sv. Michala 1 ferton stříbra pražské váhy a po dvou měřících (tj. půl korce) pšenice a ovsu, na sv. Jiří pak 1 ferton; na velikonoce z každého lánu <i>unam scapulam</i>; rychtář může mít dědičně mlýn s jedním kolem, z něhož platí na sv. Michala půl fertonu stříbra, přičemž královská beně se z něho má platit; třikrát do roka zde bude opat konat svůj soud, a to po sv. Michalovi, po Narození Páně a po velikonocích, kdy mají sedláci (u prvních dvou termínů) i rychtář (u třetího termínu) povinnost opata hostit, příp. poskytnout finanční kompenzaci (2 denáry/lán); sedláci musí třikrát ročně orat ozim (<i>yemalia</i>) a jař (<i>estivalia</i>), z každého lánu 4 dny konat žně – nebo dát finanční kompenzaci na sv. Jakuba půl fertonu/lán; opat může ukládat sedlákům další povinnosti (jako službu povozem – <i>vectura</i>) a platy, jež ale z každého 6. lánu případnou rychtáři, jeho mlýn ale platí opatovi; rychtář je povinen na požádání vyzbrojit opatovi jednoho</p>
<p>Pozn.: „zápisné“ bylo pravděpodobně obdobou „výmazného“ – viz listinu: 1292, III. 2. Olomouc</p>		

			koně, může být ale z toho omilostněn; rychtář se musí se svou rodinou osobně zdržovat na rychtě, jinak o ni přijde; rychtu nesmí bez opatova souhlasu nikomu prodat; hejtmánkovičtí sedláci mají sloužit stejnou měrou („do stejné mísky“ – <i>equa lance</i>) jako poddaní měšťané v Broumově; všichni obyvatelé pak na sv. Michala platí 2 denáry a na sv. Jiří též dva denáry zápisného (<i>denarii annotales</i>), jež se platí opatovu notáři nebo osobě pověřené výběrem platů.		
962 I	1296, XI. 30. Brno	<i>autogr.</i> Domstiftsarchiv Bautzen, Urkunden, 1. Abt., Loc. III, Nr. 9	Děřích, olomoucký biskup, uděluje čtyřicetidenní odpustky ke kostelu sv. Petra v Budyšině (v Horní Lužici) po schválení příslušným diecézním biskupem.	RBM II, č. 1731 CDM VII.3, str. 780 č. 152 CDLS I ² , č. 99	Písař: Th 22 Pečeť: Děřích, olomoucký biskup, nejistý typ
963 I	[1296], XII. 9. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> NA Praha, ŘA Praha– rukopisy, rukopis 68 (<i>Codex Thomeus</i>), str. 66	Boniřác VIII. žádá pražského probošta [Oldřicha] a vyšehradského děkana [Bar-toloměje] o vyšetření sporu mezi Janem, plebánem v Žitavě (<i>de Chsitavia</i>) v pražské diecézi, a minority.	Kadlec 1985, str. 190–191 č. 53 (ad: 1296, XII. 12.)	
964 II	1296, XII. 9. Głubczyce	<i>autogr.</i> Archivum Państwowe Wrocław, Rep. 103, Nr. 23	Rytíř Friedrich, zv. Kyslík, daruje svou dědinu ve vsi Łączki špitálu božehrobců od P. Marie u Nisy – zmínka o rychtáři z Vidnavy . <i>Inter testes: Ekerik z Fulštejna</i>	CDS VII.3, č. 2444 SUB VI, č. 285	
965 I	1296, XII. 13. Praha	<i>apogr.</i> NA Praha, Archiv Vyše- hradské kapituly, kniha 26 (<i>Vyšehradský kopiář</i>), fol. 34b-35a č. XC	Oldřich probošt, Velislav děkan, mistr Jan scholastik s celou pražskou kapitulou vidimují listinu Přemysla Otakara II. (z: 1258, [post X. 1]. U Dobříše – CDB V.1, č. 164) potvrzující rozsudek pražského	-	Pečeť: ohlášena pečeť pražské kapituly

966 I	1296, XII. 14. Broumov	<i>autogr.</i> MZA Brno, G 1: Bočkova sbírka, inv. č. 3399	biskupa Jana III. (z: 1258, X. 1. Praha – CDB V.1, č. 163), který po prozkoumání vyšehradských listin přisoudil pravomoc nad vyšehradskými kustody a zvoniky vyšehradskému kustodovi Bartoloměji a jeho nástupcům, který se o tuto pravomoc přel s vyšehradským proboštem Vladislavem.		Pozn.: G. Friedrich ve své pozůstalosti připouští i dataci 1290, XII. 8.; CDB V.1, č. 164 připouští rovněž obě data
			Konrád ze Sulzu (= Sulz u durynského Naumburgu) přijímá od Bavora, opata břevnovského kláštera, tvrz a město v Broumově k hájení, a to od sv. Ondřeje po dobu jednoho roku. Přijímá od opata 12 pražských hríven stříbra (na pokrytí nákladů) a zdejší mlýn do užívání; Konrád se zavazuje, že bude ve zdejší tvrzi po stanovenou dobu přebývat se svou ženou a dětmi, pokud by se musel vzdálit na delší dobu (uvádí se 2 týdny nebo i 1 měsíc), zavazuje se zanechat zde takovou obranu, jako by zde fyzicky pobýval sám; Konrád musí na vlastní náklady zajistit náležité vyzbrojení tvrze; zavazuje se dále, že do své ochrany zahrne i celé město a okolní obyvatele a nebude za to chtít víc než oněch zmiňovaných 12 hř. – je si totiž vědom, že opat mohl o tuto službu požádat i jiné kandidáty, ale zvolil jeho; v případě války českého krále [Václava II.] s polskými vévodami, tedy v době zvýšeného nebezpečí, kdyby nebyl schopen obranu zabezpečit sám, povolá na pomoc jen ty osoby, které mu	RBM II, č. 1732	Pisář: BV 2 = G 8 = Th 21a Pečet: Konrád ze Sulzu; frag.

967 I	1296, XII. 15. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 106	<p>výslovně povolil břevnovský opat; zavazuje se dále neuplatňovat nad svěřenými lidmi žádnou jurisdikci, pokud by mu nebyla opatrem svěřena buď jeho posly, nebo listinou; Konrád rovněž nemá žádná práva lovu, odchytu ptáků ani rybolovu, pokud k tomu nedostane povolení od opata nebo polického probošta; když bude broumovský rychtář konat soud, má sedět po jeho boku a pomáhat mu, ale ani to nezakládá žádný jeho nárok na vlastní výkon soudní pravomoci; odměna 12 hřiven bude Konrádovi vyplacena ve dvou dávkách: na sv. Urbana 6 hř. a na konci jeho úkolu zbytek; Konrád slibuje opatovi věrnost; opat může Konrádovy služby vypovědět po uplynutí zmíněného roku, totéž může učinit i Konrád; pokud by Konrád na vlastní náklady vybudoval nějaké nové prvky obrany, budou po ukončení jeho služby „znalecky“ (<i>probi viri</i>) oceněny a dostane za to od opata finanční kompenzaci.</p>	-	
				<p>Písař: W 11</p> <p>Pečeť: pražská kapitula</p>	

968 I	1296, XII. 15. Praha	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv Vyšehradské kapituly, inv. č. 105	Probošt, děkan a celá pražská kapitula vidimují list Innocence IV. z: [1253], III. 23. Perugia (CDB IV.1, č. 265) pro vratislavského biskupa Tomáše I. [Kozłowarogu] ohledně vybírání platu povinného vyšehradskou kapitulou papeži.	-	<i>Písař:</i> W 11 <i>Pečet:</i> pražská kapitula
969 II	1296,- –	<i>apogr.</i> transumpt ve vidimusu ostrihomskou kapitulou z: 1358, I. 13. –, jehož orig.: MOL Budapest, sg. DL 84696	Ondřej III., uherský král, vidimuje listinu uherského krále Ladislava IV. pro Dionýsia z rodu Radvansky (z: 1287, III. 25. –) se zmínkou o českém králi [Přemyslu Otakarovi II.] . <i>DPM: Theodor, biskup z Gyóru</i>	-	
970 I	1296,- Řím	<i>apogr.</i> <i>(jen regestový extrakt</i> vzniklý během konfirmačního řízení): 1547, IX. 24. Praha (Ferdinand I.), zachováno insertně v: 1651, IX. 12. (Ferdinand III.), ten rovněž jen insertně v: <i>novověké konfirmaci:</i> 1784, IX. 23. Wien (Josef II.), jejíž orig.: SOkA Klatovy, AM Sušice, inv. č. 1, sg. L I	Různí kuriální biskupové udělují („pod desítkami visutými pečetmi“) odpustky kostelu v Sušici.	RBM II, č. 1736 (ex „Consign. priv. civ. in Sicca“)	<i>Pozn.:</i> textová tradice listiny konzultována s Dr. Janem Lhotákem

1297

971 I	1297, I. 2. –	<i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství	Mikuláš ze [Starého] Hrádku (<i>Castellum Ietus</i> : Hrádek u Ml. Boleslavi) dává dědičně johanitům od sv. Víta v [Mladé]	RBM II, č. 1737	<i>Písař:</i> JO 3
------------------------	------------------	--	---	-----------------	-----------------------

<p>972 I</p>	<p>1297, I. 6. Praha</p>	<p><i>apogr.</i> 1) Archiv hl. m. Prahy, rukopis č. 986 (<i>Liber vetustissimus</i>), fol. 5 2) Archiv hl. m. Prahy, rukopis č. 24, fol. 7b</p>	<p>Boleslavi svobodnou dědinu s opuštěnými městišti u místa zv. „Kal“ s rybolovem v potoce zv. „Klenice“ (u řeky Jizery).</p>	<p>Rössler 1845, str. 171–2 č. II RBM II, č. 1738</p>	<p>Pečet: Mikuláš z Hrádku</p> <p>Pozn.: v dataci použito u nás neobvyklé: <i>in Bohemia regnante rege Wenceslao et episcopo Gregorio Prag. cathedralra residente</i></p>
<p>973 I</p>	<p>1297, I. 29. Brno</p>	<p><i>apogr.</i> 1) MZA Brno, G 1: Bočková sbírka, inv. č. 5488 2) insert v konfirmaci Janem Jindřichem z: 1355, VII. 6. Brno, jejíž opis: MZA Brno, E 18: Domini-</p>	<p>Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, dáva dominikánkám od sv. Kateřiny v Olomouci vesnici Kožušany (u Olomouce) se vším příslušenstvím tak, jak ji kdysi vlastnil vyšehradský probošt Jan [Holý], s tou podmínkou, že mají každo-</p> <p><i>DPM: mistr Petr, dicte civitatis publicus notarius</i></p>	<p>RBM II, č. 1739 CDM V, str. 59–60 č. 61 (<i>E copiaro saec. XIV. ejusdem mon.</i>)</p>	<p>Pečet: ohlášena pečet Václava II., I. typ</p>

974 II	[1297], I. 31. Řím (sv. Petr)	<p>kánky Olomouc, sg. A 1 (CDM VIII, č. 308; RBM VI, č. 59)</p> <p><i>autogr.</i> NA Praha, Archiv maltéžského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1111, sg. Jo XXVI ČV – PB 43</p>	<p>ročně odvádět dominikánům [od Zvěstování P. Marii] v Šumperku 8 olo- mouckých měřic pšenice, 22 měřic žita, 1 měřici ječmene a 1 měřici hrachu a dále 5 a půl hřivny stříbra na ošacení, kteroužto částku dominikánům neodvá- dí, je-li vypsána královská berně; navíc je Václav vyjímá z jurisdikce všech moravských úředníků (komorníků, cůda- řů aj. beneficiářů) ponechávaje jim plnou iurisdikci nad svými poddanými. <i>DPM: mistr Jan ze Saďské</i></p>	-	<p>Pečet: bula Bonifáce VIII. na hedvábných nitích</p>
975 II	[1297], I. 31. Řím (sv. Petr)	<p><i>apogr.</i> transsumpt ve vidimusu z: 1318, VIII. 24. Wrocław (veřejný notář Dětrich), jehož orig.: NA Praha, Archiv maltéžského vel- kopřevorství v Praze, inv. č. 1112, sg. XXIV a 44</p>	<p>Boniřac VIII. nařizuje všem prelátům, aby správně interpretovali všechny ve prospěch johanitů udělené listiny, aby nabádali k udělování almužen johanitům, náležitě se k nim chovali a v pří- padech sporů mezi johanity a světským farním klérem zabezpečili sjednání nále- žité nápravy.</p> <p>Boniřac VIII. nařizuje všem prelátům, aby potvrzovali ke kostelům johanitské kněze, které budou k těmto kostelům johanitě prezentovat.</p>	CGOH III, č. 4340	<p>Pozn.: opis byl pořizen na žádost tynieckého komtura Michala</p>
976 I	[1293–1297], I. 31. U Těšína	<p><i>apogr.</i> ZA Opava, František Tiller, fasc. XIII</p>	<p>Měšek, vévoda těšinský a pán osvětim- ský, spolu se svými syny Wlodkem a Kazimírem daruje jistému Bohušovi 10 franských lánů u Těšína k založení ves- nice, včetně jmenovaných práv a soud- ních imunit, jež se s tím pojí.</p>	CDS VII.3, č. 2129 SUB VI, č. 293	<p>Pozn.: Jako svědci uváděni mj. těšínští měšťané</p>

977 II	[1297], II. 11. Řím (sv. Petr)	<p>apogr. transsumpt ve vidimusu z: 1496, VI. 4. Řezno: NA Praha, Archiv maltézského velkopřevorství v Praze, inv. č. 1140, sg. XXVII a 61, fol. 4a (Dr. Kašpar Kamthner, generální ko- misař vikářství řezenského kostela)</p>	<p>Boniác VIII. zakazuje všem, aby vybi- rali od johanitů soudní pokuty (<i>ban- num</i>) při přechodu cizích pozemků s hospodářským zvířectvem.</p>	CGOH III, str. 702 č. 4349	
978 I	1297, II. 11. Holešov	<p>apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1310, VI. 22. Modřice: olomoucký biskup Jan (RBM II, č. 2218) 2) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, inv. č. 2890 (stará sg. Mk 1) 3) ZA Opava, prac. Olo- mouc, MCO, inv. č. 2891 (stará sg. E I 27), str. 97–98 4) Paprocký, Zrcadlo, fol. 404b–405a</p>	<p>Děřfich, olomoucký biskup, pod pod- mínkou trvalé věrnosti olomouckému biskupství vyhověl prosbě Herborda Trabergera z Fulštejna, jenž v případě, že zemře bez dědiců, požádal o převod svých lenních statků na syny svého strý- ce Ekerika.</p>	RBM II, č. 1740 (ad: 1297, II. 3.) CDM V, str. 60–61 č. 62 SUB VI, č. 296	<p>Pozn.: mezi svědky: Jindřich, biskupův notář, olo- moucký kanovník a plebán v Ostravě</p>
979 II	1297, II. 12. –	<p>autogr. NA Praha, Archiv maltéz- ského velkopřevorství v Praze, inv. č. 601, sg. Gr. Tinz 14</p>	<p>Mistr Petr, zv. Lapis, vřatislavský ka- novník a biskupský oficiál, rozsuzuje spor o způsob placení desátků mezi obyvateli městečka Tynec nad Šlězou a tamní komendou johanitů. <i>Inter testes:</i> Friszcho z Vidnavy.</p>	CDS VII.3, č. 2459 Hlaváček– Hledíková, str. 115 SUB VI, č. 297	
980 II	1297, II. 14. Nürnberg	<p>autogr. StA Nürnberg, Ritterorden Urkunden 3482</p>	<p>Rada města Norimberka potvrzuje prodej 3 krámů v Norimberku učiněný konven- tem kláštera v Engelthalu ve prospěch řádu německých rytířů v Norimberku. <i>Inter testes:</i> Albertus Bohemus</p>	Nürnberg 4, č. 917	

981 I	1297, III. 3. Brno	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci Ferdinandem I. z. 1528, VII. 13. Praha: NA Praha, Maiestalia, sv. 3 (1527–34), str. 133–137	Václav II., český král, krakovský a sandoměský vévoda a moravský markrabě, uděluje Podivínu městská práva. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	-	Pečet: ohlášena pečeť Václava II., I. typ
982 I	1297, III. 23. Cheb	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 1331, sg. ŘK1 Cheb – 8 <i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. XXXVIIa	Engelhart Nothaft z Vildštejna (=Skalná u Chebu) dílem prodává a dílem dává klášteru sv. Kláry v Chebu 1/4 ze 4 dvorů v Hartoušově (Hartessenreuth), dvůr v Povodí (Ensenbruck) + 1/4 desátků tamtéž, desátky ve vsi Střížov (Triesenhof), 1/2 desátků v [Horním a Dolním] Pelhřimově, 1/4 desátků v Oberndorfu / Horní Vsi; dále dvůr a desátky ve vsi Žirnice (Schirnitz = Neuhaus) – to na památku svého zemřelého bratra Grenselina, jež má být v tomto klášteře pěstována, avšak k převodu vlastnictví má zde dojít až po smrti vdovy po G. Eisentraudy; celá transakce je odrazem Engelhartovy zvýšené náklonnosti k tohuto klášteru, kam dal i svou dceru.	RBM II, č. 1741 Gradl, str. 176–177 č. 481 Siegl, Das Salbuch, str. 233 č. 15	Pisář: CCh 1 Pečet: Engelhart Nothaft z Vildštejna, I. typ
983 I	1297, III. 23. Cheb	<i>apogr.</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. XXXVIIa <i>německý překlad</i> SOKA Cheb, AM Cheb, kniha inv. č. 975 (<i>Klarissen Salbuch</i>), fol. Ca	Bratři Ekhard, Albrecht a Walther Nothaftové z Vildštejna prodávají své lenní právo na 4 ½ dvora v Hartoušově aj. klariskám v Chebu a vzdávají se veškerých svých nároků k těmto nemovitostem.	Gradl, str. 177 č. 482 Siegl, Das Salbuch, str. 233 č. 16	

984 I	1297, III. 25. Brno	autogr. MZA Brno, E 9: Cisterci- ačky Staré Brno, sg. G 31	Václav II., český král, krakovský a san- doměšský vévoda a moravský markrabě, dává královské kapli P. Marie (pak sv. Cyrila a Metoděje) v Brně u domu Mikuláše z Turri plné desátky ze dvora ve vsi Tvarožná (<i>in Twarosnicz</i>). <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1742 CDM V, str. 61 č. 64 Bretholz I, str. 415 č. I RBM II, č. 1743 (omylem na „Pozo- řice“) CDM V, str. 61 č. 63 (omylem na „Pozo- řice“) RBM II, č. 1773 (omylem na „kapli sv. Václava na Starém Brně“) CDM V, str. 59 č. 59 (omylem na „kapli sv. Václava na Starém Brně“) AZK I, č. 373	Písař: V II 14 = J VI 1 Pečetí: 1) Václav II., I. typ; fragment 2) Děřfich, olomoucký biskup, nejistý typ; fragment (sekundárně přivěšeno na perg. proužku) Pozn.: 1) má konsensní for- mulu olomouckého biskupa Děřficha, viz níže 2) zmatky způsobila pozn. na dorsu: <i>Super decimas in Wozanicz</i>
985 I	1297, III. 25. Brno	apogr. 1) insert v konfirmaci z: 1457, XI. 16. Praha (Ladi- slav Pohrobek), jejíž orig.: AM Brna, A 1/1: Sbírka listin, mandátů a listů, inv. č. 431 (sub dato suo) 2) AM Brna, A 1/3: Sbírka úředních knih, rukopis č. 2, fol. 127b 3) AM Brna, A 1/3: Sbírka	Václav II., český král, krakovský a san- doměšský vévoda a moravský markrabě, dává Brnu horenské právo (<i>ius montis</i> zahrnující veškeré nálezy kovů podobně jako je tomu v Kolíně, Čáslavi nebo bylo dříve v Jihlavě) v okolí 6 mil od města, ale tak, aby to nepoškodilo práva jiných okolních měst. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1744 CDM V, str. 61–62 č. 65 Flodr PK I, str. 403n č. VII	Pečet: ohlášena pečet Václa- va II., I. typ

		úředních knih, rukopis č. 40					
986 I	[post 1297, III. 25. –]	<i>autogr.</i> MZA Brno, E 9: Cisterci- ácky Staré Brno, sg. G 31 č. 31	Děřich, olomoucký biskup, potvrzuje donaci obsaženou v listině z: 1297, III. 25. Brno (viz výše).	Bretholz: Gesch. d. Stadt Brünn I, str. 415, č. I CDM V, str. 61 č. 64	<i>Písař:</i> Th 14 (M. Ambrož) <i>Pozn.:</i> konsensní formule na listině výše		
987 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vatica- no, Reg. Vat. 48, fol. 215b č. 89 <i>tisk</i> Balbín Misc I.6, str. 23 č. 18	Bonifác VIII. povoluje Václavovi II. žádat o finanční pomoc duchovní osoby při příležitosti korunovace; tato pomoc nemá ale být vynucována a papež žádá, aby mu duchovní v listech oznámili kolik, odkud a za jakých okolností se vybralo; list předpokládá existenci <i>pí- semné supliky Václava II.</i> o této záleži- tosti.	CGD, č. 18 (zde chybou tisku k. „XI. Kal. April.“) RBM II, č. 1745 Potthast II, č. 24492 Thomas, col. 660 č. 1744 CDM V, str. 63–65 č. 67			
988 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vatica- no, Reg. Vat. 48, fol. 215b č. 89	Bonifác VIII. oznamuje obsah předcho- zího listu všem duchovním v českém království. <i>Expresse dicitur: In eundem modum scribitur venerabilibus fratribus ... per regnum Boemie constituitis.</i>	RBM II, č. 1745 Potthast II, č. 24493 Thomas, col. 660 č. 1744			
989 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vatica- no, Reg. Vat. 48, fol. 215b č. 90	Bonifác VIII. uděluje opatům klášterů v Sedleci [Heidenreichovi] a Zbraslavi [Konrádovi] pravomoc k tomu, aby byli po dobu Václavovy korunovace jeho a Jitčinyými zpovědníky a měli pravomoc zabavovat je (po náležitém pokání) even- tuelních trestů, pokud by došlo k něčemu, co by si jinak trest zasloužilo;	RBM II, č. 1746 Potthast II, č. 24494 Thomas, col. 660– 661 č. 1745			

990 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 48, fol. 215b č. 91</p> <p><i>tisk</i> Balbín, Misc. I.6, str. 25 č. 20</p>	<p>tato pravomoc se ale nemá vztahovat na přechy, jež spadají pod pravomoc papeže; tento list předpokládá existenci <i>pisemné supličky Václava II. a Guty</i> v této záležitosti.</p>	RBM II, č. 1747 Potthast II, č. 24495 Thomas, col. 661 č. 1746	
991 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<p><i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 48, fol. 211a č. 74</p>	<p>Bonifác VIII. uděluje opatům cisterciáckých klášterů v Sedleci [Heidenreichov] a Zbraslavi [Konrádovi] pravomoc dispensovat Václava II. od přísného předvelikonočního půstu, neboť – jak se <i>piše ve Václavově suplice (deperd.)</i> – panovník trpí neblahým tělesným stavem, navíc se mu rybí maso přičí; má ovšem masitou stravu jíst ve skrytu a mírnit se.</p>	Thomas, col. 654–655 č. 1729 RI VI.2, č. 822	
992 I	[1297], III. 31. Řím (sv. Petr)	<p><i>apogr.</i> MZA Brno, E 7: Cisterciáci Velehrad, sg. G 191 (<i>Codex Velehradensis</i>), fol. 107b-108a</p>	<p>Bonifác VIII. píše římskému králi [Adolfovi I. Nasavskému] o tom, že po smrti basilejského biskupa Petra († 3. IX. 1296) došlo v Basileji ke dvojí volbě, oba zvolenci se dostavili do Říma, kde se svých nároků vzdali, načež nechal papež kardinálem-biskupem Matoušem z Porta vysvětit na basilejského biskupa tehdejšího trevirského probošta Petra [z Aspettu], který se u kurie právě nacházel z (<i>deperd.</i>) <i>příkazu českého krále Václava II.</i>; římského krále papež žádá o podporu nově vysvěceného biskupa.</p> <p>Bonifác VIII. pověřuje velehradského opata [Konráda], aby vyšetřil a následně rozhodnul stížnost Jaroslava, faráře v Dubu, na Vilka, Mikuláše, Pavla a Lubomína z Dubu, kteří mu údajně měli ukrást jisté majetky.</p>	CDM XV, č. 21	

993 I	[1297], IV. 1. Řím (sv. Petr)	<i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, <i>Reg. Vat.</i> 48, fol. 217a č. 97	Boniřác VIII. povoluje nově zvolenému basilajskému biskupu Petrovi [z Aspel-tu], aby směl po dobu pěti let podržet všechny kanonikáty a prebendy (tj. mj. vyšehradské proboštství a pražský kano-nikát), které držel před svým zvolením.	Thomas, col. 663 č. 1752 Potthast II, č. 24497	
994 I	1297, IV. 3. Řím (sv. Petr)	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, SOkA České Budějovice, AM Čes. Budějovice, inv. č. 698, sg. V/1	Petr, konstantinopolský patriarcha, aj. kuriálové udělují ke kostelu sv. Mikuláše v [Českých] Budějovicích čtyřicetidenní odpustky.	Köpl, UB Budweis, č. 23	Pozn.: na listině se nachází konsensní formule pražského biskupa Řehoře z: 1297, V. 15. Týn [nad Vltavou]
995 I	1297, IV. 7. –	<i>apogr.</i> insert v konfirmaci z: [1304–1305,–] (Jan VI. z Valdštejna, olomoucký biskup); zachován <i>frag-ment</i> originálu konfirmač-ní listiny tvořící dnes zadní předšádku papírového kodexu: VK Olomouc, rukopis M II 104 (CDM V, č. 144, str. 148; RBM II, č. 1987)	Václav II., český král, krakovský a san-doměšský vévoda a moravský markrabě, dává kostelu v Tovačově svůj dvůr se zahradou a 3 lány v Oplocanech a tři lány ve vesnici Výkleky*. <i>DPM: mistr Jan ze Sadské</i>	RBM II, č. 1748 CDM V, str. 62–63 č. 66	Pečet: pasáž s koroborací není zachována, nicméně lze důvodně předpokládat ohlášení pečeti Václava II., I. typ Pozn.: 1) liber tradens diplo-matického fragmentu má provenienci olo-mouckých kartuziánů a pochází z 2. pol. XV. stol. 2) Janova listina je datována pouze lety episkopátu (<i>pont. nos-tri a. secundo</i>)
996 I	1297, IV. 8. –	<i>autogr.</i> StA Würzburg, Mainzer	Friedrich Friderici, strabberský klerik, vidimuje listiny:	Samanek 1929, str. 274–277 č. IV-V	

997 I	[1297], IV. 21. Řím (sv. Petr)	Urkunden 3515 <i>apogr.</i> Archivio Segreto Vaticano, Reg. Vat. 48, fol. 226b č. 139	A) 1296, XI. 13. Brno – Václav II. pro mohušskou kapitulou, viz výše B) 1296, XI. 13. Brno – Václav II. pro mohušského arcibiskupa, viz výše Bonifác VIII. uděluje basiléjskému biskupu P[etrovi z Aspetu] pravomoc k tomu, aby mohl udělit dispens <i>super defectu natalium</i> Hermannovi, synu Gottfrieda [II.] z Hohenlohe, členu řádu johani-tů, aby mohl zastávat veškeré správní funkce v rámci řádu s výjimkou postu mistra, provinciála a převora; Hermann byl poslem českého krále [Václava II.].	Thomas, col. 679 č. 1794	
998 I	1297, IV. 23. Olomouc	<i>autogr.</i> ZA Opava, prac. Olomouc, MCO, inv. č. 61, sg. A I b 17	Budislav děkan, Cyrus probošt, Friedrich arcijáhen a celá olomoucká kapitula schvalují rozhodnutí sporu mezi Všebo-rem z Náměště [na Haně] a olomouckým kostelem [sv. Václava] o dvůr v Luběnicích a pole u vesnice Rataje s tím, že tento spor byl prostřednictvím směn polí vyřešen; tato listina je vlastně schválením obsahu <i>deperditní listiny vydané Všebo-rem z Náměště [na Haně]</i> , kde je směna údajně podrobněji popsána.	RBM II, č. 1749 CDM V, str. 65 č. 68	Písař: OL 2 Pečet: olomoucká kapitula; deperd., jen perg. proužky
999 II	1297, IV. 23. Wien	<i>autogr.</i> Stiftsarchiv Melk, sub dato suo	Mistr Jindřich], farář v Garsu [am Kamp], Friedrich, plebán z Zwettlu, a Werner, plebán z Heiligenstadtu, předkládají pasovskému biskupu [Bernhardovi z Prambachu] návrh urovnání vleklého sporu mezi konventem kláštera v Melku a farářem Janem z Melku o poskytování svátostí farníkům v klášterním kostele.	-	Písař: V II 1 (M. Jindřich; vyšehradská škola I) Pečet: 1) místo Friedricha, plebána z Zwettlu, pečetí Wilhelm, opat

1000 I	1297, IV. 28. Zbraslav	<i>apogr.</i> Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 406–407	Albert ze Žeberka vyznává, že město a hrad Tachov s příslušenstvím, jež po nějakou dobu v minulosti držel, náleží Václavovi II. a ztvrduje to přísahou na ostatky svatých; pokud by to porušil, přivolává na sebe klatbu pražského biskupa Řehoře – k ručitelům <i>viz listinu níže</i> .	RBM II, č. 1750 ACRB I, č. 59	od Skotů ve Vídní 2) mistr Jindřich, plebán v Garsu [am Kamp] , II. typ 3) Wernher, plebán z Heiligenstadtu Pečet: ohlášena pečeť Alberta ze Žeberka Pozn.: k záležitosti srv. FS: Voigt č. 70, 71
1001 I	1297, IV. 28. Zbraslav	<i>apogr.</i> Lobkowiczký zámek v Nelahozevsi, Roudnická lobkowiczská knihovna, sg. VI.F.b.5, str. 407–409	Albert, purkrabí z Leisnigu, a Jindřich, fojt v Plavně, se zaručují Václavovi II. za Alberta ze Žeberka v souvislosti s jeho rezignací na Tachov ve prospěch českého krále (<i>viz listinu výše</i>); pokud by se odhodlal Václav II. Alberta vyhostit ze svých zemí během pětileté zkušební doby, která se počítá od nejbližších svatoctví svátků, bude sestavena čtyřčlenná komise (2 členy jmenuje Václav II. a dva Albert), která ocení hodnotu jeho alodního majetku, tuto částku mu Václav vyplátí a Albert se bude muset usadit mimo české země, ale nikoli ve Slezsku ani v Míšni, a zde po dobu 15 let setrvat a nic proti Václavovi II. nepodnikat; pokud bude moci zůstat v českých zemích, nesmí bez králova souhlasu vystavět žádný hrad; kdyby Albert něco ze svých slibů nedodržel, budou oba ručitelé (Albert z Leisnigu a Jindřich	RBM II, č. 1751 ACRB I, č. 60 SUB VI, č. 304	Pečet: ohlášeny pečeti: 1) Alberta z Leisnigu 2) Jindřicha z Plavna

1002 I	1297, V. 4. Praha	<i>apogr.</i> Archiv Národního muzea, Pergamenové listiny, sg. A 90, fol. 1a	z Plavna) vyzváni králem prostřednictvím posla nebo listem, aby se neprodleně dostavili do Prahy a odtud neodjedou, dokud nezabezpečí králi za Alberta ze Žeberka dostatečnou satisfakci.	RBM II, č. 1752 CIM II, č. 67	Pečet: ohlášena pečet' Václava II., I. typ
1003 I	1297, V. 15. Týn [nad Vltavou]	<i>autogr.</i> SOA Třeboň, SOkA České Budějovice, AM České Budějovice, inv. č. 698, sg. V/1 <i>apogr.</i> SOA Třeboň, pob. Jindřichův Hradec (opis 19. stol.) (opis kod. budějovic.)	Václav II., český král, krakovský a sandoměřský vévoda a moravský markrabě, vyhovuje žádosti města Hradec [Králové] a stanoví, aby měšťané platili městskou sbírku jen z měštíř podle odhadu provedeného městskou radou, nikoliv z domů; dále začleňuje [králové]hradecká předměstí do městské vikipily a stanoví, aby zdejší obyvatelé platili stejnou městskou sbírku jako lidé uvnitř hradeb; ze zemědělské půdy mají měšťané platit to, co doposud. <i>DPM: mistr Petr Angeli</i>	Köpl, UB Budweis, č. 24	Pisář: G 1 Pečet: Řehoř, pražský biskup; deperd. Pozn.: jde o konsensní formulaci na listině z: 1297, IV. 3. Řím (sv. Petr)

1004 I	1297, V. 25. [Velehrad]	<i>autogr.</i> NA Praha, Archivy zrušených klášterů, inv. č. 636, sg. ŘC Plasy – 55	Ingebrand, pomucký opat, K[onrād], velehradský opat, Bartoloměj, zlatokorunský opat, a Arnold, žďárský opat, vidimují listy: A) Alexandra IV. z: [1260], XII. 9. Latrán (CDB V.3, č. 1178) a B) Innocence IV. z: [1250], X. 13. Lyon (CDB IV.1, č. 403) obsahující exempte pro cisterciácký řád.	RBM II, č. 1753	<i>Písař:</i> VE 6 = SA 6 = SC 3 <i>Pečetě:</i> 1) Ingebrand, pomucký opat 2) Konrād, velehradský opat 3) Arnold, žďárský opat 4) Bartoloměj, zlatokorunský opat
1005 II	1297, V. 31. –	<i>autogr.</i> (2x) StA Würzburg, Stift Neumünster Würzburg Urkunden 1297 Mai 31/I + II (A1+A2)	Děkan a celá kapitula v Neumünsteru udělují jako dědičné léno Beringerovi Beheimovi a jeho ženě Adlétě statky v Essfeldu.	-	

CDB VII	RBM II	RBM IV	CDM IV	CDM V	CDM V Suppl.	CDM VII.3	CDM IX	CDM XV	SUB V
269									
270									
271									
272									
273									
274									
275									
276									
277									
278									
279									325
280	1404		252						
281	1405		253						
282	1406								
283									
284									333
285									338
286	1407								
287									
288	1408		254						
289	1409								
290	cf. 1409								
291	1410		255						
292	1413		257						
293	1412				84				
294	2803								
295									
296	1414		258						
297	2724								
298	1415								
299									351
300		1864							
301		1865							
302									
303									354
304									
305		1866							
306		cf. 1863							
307	1417		259						
308									
309									
310									
311	2804								
312									360
313		1867							

CDB VII	RBM II	RBM IV	CDM IV	CDM V	CDM V Suppl.	CDM VII.3	CDM IX	CDM XV	SUB V
402	1463		279						
403									
404									
405									
406									409
407		1868							
408	1466								410
409								18	
410	cf. 1467								
411	1467								
412									
413									
414	1489								
415	2727								
416									
417									
418	1468								
419	1469								
420									
421	1470								
422	1472		280						
423	1471		281						417
424									
425									
426									
427	1473								
428									
429									
430		1870							
431	1474								
432									
433	1475								
434									
435									
436									
437	1476								
438		1871							423
439									
440	1477		282						
441	1478								426
442									
443	1479		283						
444	1480		284						
445	1481		285						
446	1482		286						

CDB VII	RBM II	RBM IV	CDM IV	CDM V	CDM V Suppl.	CDM VII.3	CDM IX	CDM XV	SUB VI
803	1658								
804	1660								
805									
806									
807	1661								
808	1662								
809	1663			13					
810				14					160
811	1664			15					
812	1665			17					
813	1666								
814									
815	1667								
816									166
817	2809								
818									
819	1668			16					
820	1669			17					
821	1670			18					
822	1671			19					
823									
824									173
825	2745 1637								
826									
827									
828	1672								
829									180
830	1675								
831	1676								
832		1896							184
833	1677			23					
834	1704								
835									234
836	1678			24					
837		1897							
838	1679								
839		1898							
840									
841	1680			25					186
842	cf. 1681					151			
843	2747								
844 ⁺									
845	1681			26					
846	1681			26					

CDB VII	RBM II	RBM IV	CDM IV	CDM V	CDM V Suppl.	CDM VII.3	CDM IX	CDM XV	SUB VI
847									
848	1705			20					
849	1705			20					
850	1682 2748								187
851	1683	1899							
852	1684	1899							
853									
854									
855	1642			5					
856		1900							
857		1901							
858		1902							
859	1685			28					
860	1686			29					
861									
862	1674								
863	1687								
864	1687								
865	1688			30					
866		1903							
867	1689			31					
868	1648								
869	1690								
870	1691								
871	2749								
872	1503								199
873	1691								
874									201
875									
876									203
877		1904							
878									204
879				32					206
880									
881									207
882									211
883	1692								212
884	2750								
885		1906							
886	1489								
887	1694			34					215
888									217
889	1695								
890	1696			35					

Kusy převzaté výhradně z formulářových sbírek, bez prokazatelné paralely v „reálném“ diplomatickém materiálu

RBM II	CDM V Suppl.
1306	76
1311	78
1312	81
1335	82
1336	83
1351	105 = RBM II, č. 1629
1352	
1393	
1418	
1442	
1443	
1529	
1629 = CDM V Suppl., č. 105	

Chronologicky špatně zařazené listiny a jiné ediční omyly

Pozn.: Do této kategorie řadím jen ty případy, kdy předatování dané listiny znamenalo buď její vyřazení mimo díl CDB VII, nebo její výraznější předatování. Ostatní (menší) chronologické úpravy jsou avizovány u jednotlivých listin v hlavní tabulce ve sloupci „Edice“.

RBM II, č. 1342 (zde ad cca [1285,-]): náleží k nedatované listině české královny Kunhuty: CDB III.1, str. 1 č. 1.

CDM VII.3, č. 148 (zde ad: 1290, III. 1. Slavonice): jde o (dnes již ztracený) fragment originálu listiny templářského komtura Ekka objevený r. 1819 v městském archivu v Třebíči. Dochovány jsou pouze nespolehlivé opisy (jedním z nich je MZA Brno, G 1, inv. č. 3070), z nichž lze soudit (zejména historickou interpretací obsahu textu v kombinaci se zřejmě správně uvedenou indikcí), že listina byla ve skutečnosti vydána roku [1302], III. 1. Slavonice. K tomuto datu bude zařazena. K této listině byla navíc Bočkem „vytvořena“ neexistující protilistina trebičského opata Jana (**CDM V, č. 93**), která byla následně mechanicky převzata do Českomoravských regist jako **RBM II, č. 1528** (viz ještě níže).

RBM II, č. 1523 (zde ad: 1290, XII. 1. Praha jako listina Václava II.): jde ve skutečnosti o listinu Václava III. pro sedlecký klášter, která náleží až k: 1305, XII. 1. Praha

RBM II, č. 1693 (zde ad: 1295, IX. 29. Modřice) = **CDM V, str. 34 č. 33**: datum, pod nímž je listina dosud tištěna, je převzato z inserované listiny olomouckého biskupa Bruna, avšak s chybně korigovanou přesmyčkou „1295“ místo správného „1259“; text s touto přesmyčkou je dochován v opisu v tišnovském kopiáři MZA Brno, G 11, sig. FM 603, fol. 15b-16b; nicméně Brunova listina byla vskutku Dětřichem potvrzena, avšak skutečné datum Dětřichova potvrzení není zachováno, proto bude v CDB tištěna jen k mezním letům ohraničujícím Dětřichův olomoucký episkopát: [1281–1302].

RBM II, č. 1720 (zde ad: [1296], VII. 3. Řím jako list Bonifáce VIII.): ve skutečnosti náleží

k: [1391], VII. 3. Řím, vydavatelem listu je tedy Bonifác IX.; originál uložen v NA Praha, ŘB Břevnov, inv. č. 161, sg. B II 53.

RBM II, č. 2732 (zde ad: cca 1290,-): náleží správně až k: 1299, I. 18. – Tento „širší“ testament budyšínského probošta a míšeňského kanovníka Dietricha se dochoval v originálu v SächsHStA Dresden, 12856 Domkapitel Meißen (D), Nr. 191 (viz Schieckel I, č. 1951).

Gradl, č. 471 (zde ad: 1295, IX. 1.): jde o mylně datovanou listinu Dietricha z Parsbergu vydanou ve prospěch kláštera Waldsassen; ve skutečnosti byla listina vydána až 1298, X. 25. (Gradl, č. 503), je dochována v originálu: StA Amberg, Kloster Waldsassen Urkunden 140.

Gradl, č. 478 (zde ad: 1296, VII. 21.): listina fojtů z Weidy je u Gradla špatně datována, byla ve skutečnosti totiž vydána již 1246, VII. 21. a svým obsahem by náležela do registrové řady IV. dílu Českého diplomatáře, a to mezi stávající CDB IV.1, č. 361 a č. 362. Originál této listiny je dnes uložen v: StA Bamberg, Brandenburger Urkunden 6.

Nebohemikální kusy

RBM II, č. 1659 (zde ad: 1294, VIII. 24.–31. U Opola) = **CDM V, č. 12** = **SUB VI, č. 157**: listina byla do našich edic řazena pro svou známku o řece Osoblaze; ta se ovšem vztahuje k lokalitě dnes na polském území (Stebłów u Krapkowic, jižně od Opola), nepatří tudíž do CDB.

Tzv. Bočkovo falsum

RBM II, č. 1416 (zde ad: 1287, VIII. 8. Bystřice [pod Pernštejnem]) = **CDM V Suppl., str. 288 č. 85**.

Ediční omyly

RBM II, č. 1528 (= **CDM V Suppl., str. 291 č. 93**): jde o uměle vytvořenou (neexistující) protilistinu k listině templářského komtura Ekka (CDM VII.3, str. 777-778 č. 148), viz i výše.

Potthast II, č. 23527 = Langlois, str. 1038 č. 7584: zde je registrován údajný (do vatikánské řady papežských register nezanesený) list papeže Mikuláše IV. (z: [1291], I. 13. U Orvieta) adresovaný pražskému biskupovi v souvislosti s dispensací Petra Blažejova. Potthast (a od něj Langlois) za zdroj svého registru označuje Palackého Reise nach Italien, str. 49 č. 395. U Palackého je ale otištěn regist (ve vatikánské řadě papežských register dochovaného) dispensu Mikuláše IV. v téže záležitosti z: [1291], VI. 13. U Orvieta, který je adresován přímo Petrovi Blažejovu. V případě Potthastova č. 23527 jde tedy o editorský omyl, reálně existoval jen dispens adresovaný Petrovi Blažejovu.

Neobsazené číslo

RBM II, č. 1543

Bibliografie

Zkratky

Abt.	Abteilung
AČK	Archiv české Koruny
AM	Archiv města
AÖG	Archiv für österreichische Geschichte
APH	Archiv Pražského hradu
apogr.	apographum
AUC	Acta Universitatis Carolinae
AUR	Allgemeine Urkundenreihe
autogr.	autographum
BayHStA	Bayerisches Hauptstaatsarchiv
Bd.	Band
Best.	Bestand
BMD	Brno v minulosti a dnes
col.	columna
ČMKČ	Časopis Musea Království českého
ČMM	Časopis Matice moravské
ČsČH	Československý časopis historický
ČSPSČ	Časopis Společnosti přátel starožitností českých
deperd.	deperditum
DL	Diplomatikai Levéltár
DO	Deutschorden
DOZA	Deutschordenszentralarchiv
ed./edd.	edidit/ediderunt
Ergbd.	Ergänzungsband
ev. č.	evidenční číslo
fasc.	fascikl/fasciculus
FM	Františkovo muzeum
fol.	folio
FRA	Fontes rerum Austriacarum
frag.	fragment
FS	formulářová sbírka
FTB	Formulář Tobiáše z Bechyně
GLA	Generallandesarchiv
HA	Historisches Archiv
hg.	herausgegeben von
HHStA	Haus-, Hof- und Staatsarchiv
HStA	Hauptstaatsarchiv
ibid.	ibidem
inv. č.	inventární číslo
IÖG	Institut für österreichische Geschichtsforschung
kart.	karton

LA	Landesarchiv
LHA	Landeshauptarchiv
MCO	Metropolitní kapitula sv. Václava v Olomouci
MGH CC	Monumenta Germaniae historica – Constitutiones
MIÖG	Mitteilungen des Instituts für österreichische Geschichtsforschung
MOL	Magyar Országos Levéltár
MS	manuscriptus
MZA	Moravský zemský archiv
MZK	Moravská zemská knihovna
NA	Národní archiv
NK ČR	Národní knihovna České republiky
NM	Národní muzeum
ÖNB	Österreichische Nationalbibliothek
ÖStA	Österreichisches Staatsarchiv
OÖLA	Oberösterreichisches Landesarchiv
pag.	pagina
PK	Preußischer Kulturbesitz
prac.	pracoviště
RA	Rodinný archiv
Reg.	Regesta
Reg. Andegav.	Registra Andegaviensia
Reg. Vat.	Registra Vaticana
Rep.	Repositor/repositora
RI	Regesta Imperii
ŘA	Řád augustiniánů
ŘB	Řád benediktinů
ŘC	Řád cisterciáků
ŘDo	Řád dominikánů
ŘF	Řád františkánů
ŘKl	Řád klarisek
ŘKř	Řád křížovníků s červenou hvězdou
ŘKřB	Řád křížovníků Božehrobců
ŘP	Řád premonstrátů
SächsHStA	Sächsisches Staatsarchiv – Hauptstaatsarchiv
SAP	Sborník archivních prací
sest.	sestavil
sg.	signatura
SH	Sborník historický
SLMAL	Sbírka listin, mandátů a listů
SOA	Státní oblastní archiv
SOkA	Státní okresní archiv
SPFFBU	Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity
StA	Staatsarchiv
StadtA	Stadtarchiv
str.	strana
StR	Studie o rukopisech

Suppl.	Supplementum
U	Urkunde
UB	Urkundenbuch
VS	Velkostatek
ZA	Zemský archiv

Zkráceně citované edice, registáře a studie

ACRB I

Václav HRUBÝ (ed.): *Archivum Coronae regni Bohemiae*. I. Pragae 1935.

AČ XVIII

Theodor ANTL (ed.): *Listiny kláštera Starocelského o držebnostech jeho v Čechách 1272–1545*. In: Josef Kalousek (red.), *Archiv český čili staré písemné památky české i moravské, sebrané z archivů domácích i cizích*. Díl XVIII. Praha 1900.

AZK I

Jindřich ŠEBÁNEK (ed.): *Archivy zrušených klášterů moravských a slezských I*. Inventář pergamenů z let 1078–1471. In: *Publikace Zemského archivu v Brně, Nová řada*, sv. 1. Brno 1932.

Balbín I, VIII

Bohuslav BALBÍN: *Miscellanea historica Regni Bohemiae*. Decadis I liber VIII epistolaris, volumen I continens literas publicas de Bohemia selectiores et authenticas summorum pontificum, imperatorum, regum, electorum S. R. J. ac aliorum principum et antistitum. Vetero-Pragae 1688.

Balbín, Liber curialis

Bohuslav BALBÍN: *Miscellanea historica Regni Bohemiae*. Decadis II liber curialis seu de magistratibus et officiis Regni Bohemiae. Pragae 1793.

Barciak–Müller

Antoni BARCIAK–Karel MÜLLER (red.): *Regesty listin uložených v Horním Slezsku*. Díl I (do r. 1400). Wrocław-Opava 2004.

Beckler 1684

Peter BECKLER: *Illustre Stemma Ruthenicum. Das ist Gräfl. Reuß-Plauische Stamm-Tafel*. Schleitz:Werther 1684.

Bistřický 1966

Jan BISTŘICKÝ: *Spor o mikulovský patronát počátkem 14. století*. In: *Jižní Morava 1966*, str. 40–43.

Boháček 1971

Miroslav BOHÁČEK: *K rozšíření legistických rukopisů v českých zemích*. In: *StR 10*, 1971, str. 1–63.

Boháček 1974

Miroslav BOHÁČEK: *Římské právo v listinné praxi českých zemí 12. – 15. století*. In: *SAP 24*, 1974, s. 461–486.

Bretholz I

Berthold BRETHOLZ: *Geschichte der Stadt Brünn*. Erster Band (bis 1411). Brünn 1911.

Cafourková 1990

Marie CAFOURKOVÁ: *Konfirmace privilegii města Ivančic v 17. a 18. století*. (Novověké revize středověkých a raně novověkých listin). In: SAP 40, 1990, str. 397–430.

CDA IX, CDA XXII

Gusztáv WENZEL (ed.): *Codex diplomaticus Arpadiensis*. Árpádkori új okmánytár. IV (1272–1290). In: Monumenta Hungariae Historica–Diplomataria IX. Budapest 1871.

Gusztáv WENZEL (ed.): *Codex diplomaticus Arpadiensis*. Árpádkori új okmánytár. XII (1270–1301). Év nélküliek. Pótlék. In: Monumenta Hungariae Historica–Diplomataria XXII. Budapest 1874.

CDB III.1, III.3, CDB V.1, CDB V.2, CDB V.3, CDB VI.1

Gustav FRIEDRICH (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomi III fasc.1. Praeae 1942.

Gustav FRIEDRICH–Zdeněk KRISTEN–Jan BISTRICKÝ (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomi III fasc. 3. Olomucii 2000.

Jindřich ŠEBÁNEK–Sáša DUŠKOVÁ (edd.): *Codex diplomaticus et epistolaris Bohemiae*. Tomi V fasc. 1. Praeae 1974.

Jindřich ŠEBÁNEK–Sáša DUŠKOVÁ (edd.): *Codex diplomaticus et epistolaris Bohemiae*. Tomi V fasc. 2. Praeae 1981.

Jindřich ŠEBÁNEK–Sáša DUŠKOVÁ (edd.): *Codex diplomaticus et epistolaris Bohemiae*. Tomi V fasc. 3. Praeae 1982.

Zbyněk SVITÁK–Helena KRMIČKOVÁ–Jarmila KREJČIKOVÁ (edd.) cooperante Jana NECHUTOVÁ: *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomi VI fasc. 1. Praeae 2006.

CDH V.3, CDH VII.2, CDH VII.4

Georgius FEJÉR (ed.): *Codex diplomaticus Hungariae esslesiasticus ac civilis*. Tom. V.3. Budae 1830.

Georgius FEJÉR (ed.): *Codex diplomaticus Hungariae esslesiasticus ac civilis*. Tom. VII.2. Budae 1831.

Georgius FEJÉR (ed.): *Codex diplomaticus Hungariae esslesiasticus ac civilis*. Tom. VII.4. Budae 1837.

CDLS I²

Gustav KÖHLER (ed.): *Codex diplomaticus Lusatiae superioris*. Sammlung der Urkunden für die Geschichte des Markgrathums Ober-Lausitz I.² Goerlitz 1856.

CDM IV, CDM V (+ Suppl. V), CDM VII.3, CDM IX, CDM XV

Antonius BOCZEK (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. IV. Olomucii 1845.

Antonius BOCZEK–Josefus CHYTIL (edd.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. V. Brunae 1850.

Antonius BOCZEK–Josefus CHYTIL (edd.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. V (Supplementa ad quatuor priores tomos huius codicis diplomatici). Brunae 1850, s. 217–300.

Vincenz BRANDL (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. VII.3. Brünn 1864.

Vincenz BRANDL (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. Urkunden-Sammlung zur Geschichte Mährens IX. Brünn 1875.

Berthold BRETHER (ed.): *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae*. XV. (Nachträge 1207–1408). Brünn 1903.

CDPMin II

Franciszek PIEKOSIŃSKI (ed.): *Codex diplomaticus Poloniae Minoris*. Kodeks dyplomatyczny Małopolski II. Kraków 1886.

CDMaiP II

Codex diplomaticus Maioris Poloniae. Kodeks dyplomatyczny Wilkopolski II (1288–1349). Ed. cura Societatis Litterarum Posnaniensis. Poznań 1878.

CDMT

Wojciech KĘTRZYŃSKI–Stanisław SMOLKA (edd.): *Codex diplomaticus monasterii Tynecensis*. Kodeks dyplomatyczny klasztoru Tynieckiego. Lwów 1875.

CDP III

Julian BARTOSZEWICZ–Mikołaj BOBOWSKI–Antoni Zygmunt HELCEL–Antoni MUCZKOWSKI–Leon RZYSZCZEWSKI (edd.): *Codex diplomaticus Poloniae*. Kodex dyplomatyczny Polski. Tom. III. Varsaviae 1858.

CDS VII.3

Colmar GRÜNHAGEN (ed.): *Regesten zur schlesischen Geschichte*. In: *Codex diplomaticus Silesiae VII.3* (Bis zum Jahre 1300). Breslau 1886.

CDSR II.1, CDSR II.8, CDSR II.15

E. G. GERSDORF (ed.): *Urkundenbuch des Hochstifts Meissen*. In: Otto POSSE–Hubert ERMISCH (hg.): *Codex diplomaticus Saxoniae regiae II.1*. Leipzig 1864.

K. Fr. von POSERN-KLETT (ed.): *Urkundenbuch der Stadt Leipzig*. In: Otto POSSE–Hubert ERMISCH (hg.): *Codex diplomaticus Saxoniae regiae II.8*. Leipzig 1868.

Ludwig SCHMIDT (ed.): *Urkundenbuch der Stadt Grimma und des Klosters Nimbschen*. In: Otto POSSE–Hubert ERMISCH (hg.): *Codex diplomaticus Saxoniae regiae II.15*. Leipzig 1895.

CG III, CG IV

Joannes Fridericus SCHANNAT–Josephus HARTZHEIM (edd.): *Concilia Germaniae*. Tom. III (ab anno M ad MCCXC). Coloniae Augustae Agrippinensium 1760.

Joannes Fridericus SCHANNAT–Josephus HARTZHEIM (edd.): *Concilia Germaniae*. Tom. IV (ab anno MCCXC ad MCCCC). Coloniae Augustae Agrippinensium 1761.

CGD

Johann Christian LÜNIG (ed.): *Codex diplomaticus Germaniae*. Frankfurt am Main–Leipzig 1732.

CGOH III

Joseph DELAVILLE LE ROULX (ed.): *Cartulaire général de l'Ordre des Hospitaliers de s. Jean de Jérusalem (1100–1310)*. Tome III^e (1261–1300). Paris 1899.

CIM II, CIM IV.1

Jaromír ČELAKOVSKÝ (ed.): *Privilegia královských měst venkovských v království českém z let 1225–1419*. In: *Codex iuris municipalis regni Bohemiae*. II. Praha 1895.

Antonín HAAS (ed.): *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232–1452*. In: *Codex iuris municipalis Regni Bohemiae*. IV.1. Praha 1954.

Čoupek 1984

Milan ČOUPEK: *Konfirmace privilegii města Znojma v 18. století*. In: *Sborník Státního oblastního archivu v Brně*, roč. 1984, str. 103–118.

Das St. Pauler Formular

Johann LOSERTH (ed.): *Das St. Pauler Formular*. Briefe und Urkunden aus der Zeit König Wenzels II. Prag 1896.

DCT

Eugeniusz JANOTA (ed.): *Diplomata monasterii Clarae Tumbae prope Cracowiam*. Kraków 1865.

Demandt I

Karl E. DEMANDT (ed.): *Regesten der Grafen von Katzenelnbogen 1060–1486* I. Wiesbaden 1953.

Dlabač 1817

Jan Bohumír DLABAČ: *Nachricht von dem Prämonstratenser-Frauenstifte zu Kaunitz in Mähren*. In: *Abhandlungen der königlichen böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften* III.5. Prag 1817.

Dobenecker

Otto DOBENECKER (ed.): *Regesta diplomatica necnon epistolaria Thuringiae*. IV (1267–1288). Jena 1939.

Dobiáš I

Josef DOBIÁŠ: *Dějiny královského města Pelhřimova a jeho okolí*. Díl I. Doba předhusitská. Pelhřimov 1927.

Dobner, Mon. IV

Gelasius DOBNER (ed.): *Monumenta historica Boemiae nusquam antehac edita*. Tomus IV. Pragae 1779.

Dopsch 1901

Alfons DOPSCH: *Ein antihabsburgischer Fürstenbund im Jahre 1292*. In: *MIÖG* 22, 1901, str. 600–638.

Emler, Reliquiae I

Josef EMLER (ed.): *Reliquiae tabularum terrae Regni Bohemiae anno MDXLI igne consumptarum* I. Pragae 1870.

Endlicher

Stephanus Ladislaus ENDLICHER (ed.): *Rerum Hungaricarum Monumenta Arpadiana*. Leipzig 1931.

Engel 1834

Johann Christian ENGEL: *Geschichte des ungarischen Reichs* I. Wien 1834.

Eršil–Pražák I

Jaroslav ERŠIL–Jiří PRAŽÁK (edd.): *Archiv pražské metropolitní kapituly* I. Katalog listin a listů z doby předhusitské (–1419). Praha 1956.

Escher–Schweitzer V, Escher–Schweitzer VI

Johann ESCHER–Paul SCHWEIZER (edd.): *Urkundenbuch der Stadt und Landschaft Zürich* V. (1277–1288). Zürich 1900 u. 1901.

Johann ESCHER–Paul SCHWEIZER (edd.): *Urkundenbuch der Stadt und Landschaft Zürich* VI. (1288–1296). Zürich 1905.

E. von Glaß 1968

Erich VON GLASS: *Geschichte von Haag, Wölsauerhammer und Haingrün*. In: Schriftenreihe des Volkshilfswerkes der Stadt Marktredwitz, Heft 15. Marktredwitz 1968.

Fischer 1912

Hans FISCHER: *Katalog der Handschriften der Königlichen Bibliothek zu Bamberg*. Bd. 3. Bamberg 1912.

Flodr PK I

Miroslav FLODR (ed.): *Právní kniha města Brna z poloviny 14. století*. I: Úvod a edice. Brno 1990.

FRB V

Josef EMLER–Jan GEBAUER (edd.): *Přibika z Radenina řečeného Pulkavy Kronika česká*. In: *Fontes rerum Bohemicarum*, tomus V. Praha 1893.

Friedl 1929

Antonín FRIEDL: *Codex gigas*. Český iluminovaný rukopis románský v Královské knihovně ve Stokholmu. Praha 1929.

FTB

Jan Bedřich NOVÁK (ed.): *Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně (1279–1296)*. In: *Historický archiv* 22. Praha 1903.

Gradl

Heinrich GRADL (ed.): *Monumenta Egrana*. Denkmäler des Egerlandes als Quellen für dessen Geschichte. I. Bd. (805–1322). In: Das Egerland. Heimatskunde des Ober-Eger-Gebietes, VI. Abteilung. Eger 1884.

Grillnberger 1905

Otto GRILLNBERGER (ed.): *Das Stiftbuch der Zisterzienserabtei Wilhering. Von Abt Kaspar von Wilhering [1507–1518]*. In: Archiv für die Geschichte der Diözese Linz 2, 1905, str. 200–244.

Hammerschmidt

Johannes Florianus HAMMERSCHMIDT: *Gloria et majestas sacrosanctae, regiae, exemptae et nullius dioecesis Wissehradensis ecclesiae, SS. apostolorum Petri et Pauli*. Prag 1700.

Hauswirth 1859

Ernest HAUSWIRTH (ed.): *Urkunden der Benedictiner-Abtei Unserer Lieben Frau zu den Schotten in Wien: vom Jahre 1158 bis 1418*. In: FRA II. Bd. 18. Wien 1859.

Hauthaller, Libellus

Willibald HAUTHALER (ed.): *Libellus decimationis de anno 1285*. Ein Beitrag zur Kirchlichen Topographie von Steiermark und Unterkärnten im 13. Jhd. In: Programm des Privat-Gymnasiums Borromäum zu Salzburg am Schlusse des Schuljahres 1886/1887. Salzburg 1887, str. 1–28.

HessUB I.1

Arthur WYSS (ed.): *Hessisches Urkundenbuch I.1 (1207–1299)*. In: Publicationen aus den K. Preussischen Staatsarchiven, III. Bd. Leipzig 1879.

Hlaváček–Hledíková

Ivan HLAVÁČEK–Zdeňka HLEDÍKOVÁ (edd.): *Nichtbohemikale mittelalterliche Originalurkunden in den böhmischen Ländern*. In: Archiv und Wissenschaft. Schriftenreihe der Archivalischen Zeitschrift, hg. von der Generaldirektion der staatlichen Archive Bayerns, Schriftleitung Rudolf M. Kloos. Neue Folge, Bd. 1. Köln–Wien 1977.

Hledíková, Pražská metropolitní kapitula

Zdeňka HLEDÍKOVÁ: *Pražská metropolitní kapitula, její samospráva a postavení [do] doby husitské I*. In: SH 19, 1972, str. 4–48.

Horčíčka, UB Aussig

Adalbert HORČIČKA (ed.): *Urkundenbuch der Stadt Aussig bis zum Jahre 1256, begonnen von W. Hieke, vollendet von A. Horčíčka*. Prag 1896.

Hormayr, Archiv

Joseph Freiherr v. HORMAYR: *Archiv für Geschichte, Statistik, Literatur und Kunst* Inn. Wien 1809nn.

HU II.1

Rudolf MAAG (ed.): *Das Habsburgische Urbar*. Bd II.1. Pfand- und Revokationsrödel zu König Albrechts

Urbar, frühere und spätere Urbaraufnahmen und Lehenverzeichnisse der Laufenburger Linie. Basel 1899.

Chartul. Sangall. IV

Otto P. CLAVEDETSCHER–Stephan SONDEREGGER (ed.): *Chartularium Sangallense*. Tom. IV (1266–1299). St. Gallen 1985.

Joachim–Hubatsch II

Erich JOACHIM–Walther HUBATSCH (edd.): *Regesta Historico-Diplomatica Ordinis Sanctae Mariae Theutonicorum 1198–1525*. Bd. II: *Regesta Privilegiorum Ordinis S. Mariae Theutonicorum*. Göttingen 1948.

Kadlec 1985

Jaroslav KADLEC: *Das Augustinerkloster Sankt Thomas in Prag*. Vom Gründungsjahr 1285 bis zu den Husitenkriegen. Mit Edition seines Urkundenbuches. Würzburg 1985.

Karácsonyi 1910

János KARÁCSONYI: *A mergés vipera és az antimoniális*. Korkép Kun László király idejéből. In: *Századok* 44, 1910, str. 1–24.

KK

Jindřich ŠEBÁNEK–Sáša DUŠKOVÁ: *Kritický komentář k moravskému diplomatáři*. Zpracování látky z III. svazku Bočkova moravského kodexu. Praha 1952.

KKK I

Franciszek PIEKOSIŃSKI (ed.): *Kodeks dyplomatyczny katedry krakowskiej św. Wacława I*. Kraków 1874.

G. Köhler, Sammlung

Gustav KÖHLER (ed.): *Codex diplomaticus Lusatiae superioris*. Sammlung der Urkunden für die Geschichte des Markgrafthums Ober-Lausitz I². Goerlitz 1856.

Koch–Wille I

Adolf KOCH–Jakob WILLE (ed.): *Regesten der Pfalzgrafen am Rhein 1214–1400 I*. Bd. Innsbruck 1894.

M. Kolář 1883

Martin KOLÁŘ: *Nejstarší pečeti šlechty české až do roku 1300*. Tábor 1883.

Kopp III

Joseph Eutyech KOPP: *Geschichte der eidgenössischen Bünde mit Urkunden*. Bd. III.1. Berlin–Luzern 1862.

Kopetzky

Franz KOPETZKY (ed.): *Regesten zur Geschichte des Herzogthums Troppau (1061–1464)*. In: *AÖG* 45, 1871, str. 97–275.

Köpl, UB Budweis

Karl KÖPL (ed.): *Urkundenbuch der Stadt Budweis in Böhmen I.1 (1251–1391)*. In: Städte- und Urkundenbücher aus Böhmen 4. Prag 1901.

Koss 1928

Rudolf KOSS: *Archiv Koruny české 2*. Katalog listin z let 1158–1346. Praha 1928.

Krausen

Edgar KRAUSEN (ed.): *Die Urkunden des Klosters Raitenhaslach 1034–1350*. In: Quellen und Erörterungen zur bayerischen Geschichte, Neue Folge 17. Bd. I–II. München 1959.

Krmíčková

Helena KRMÍČKOVÁ (ed.): *Rok 1086, či 1289?* In: Čtení o Opatovu 1289–1989. Brno 1989, str. 38–39.

Kurze Geschichte 1873

[Alexander HITSCHFELD]: *Kurze Geschichte und Beschreibung der Pfarr- und Wallfahrtskirche Maria Ratschitz ... von Königreiche Böhmen ... von einem Ordenspriester*. Brüx 1873².

Lampe

Karl H. LAMPE (ed.): *Urkundenbuch der Deutschordensballei Thüringen I*. In: Thüringische Geschichtsquellen, Neue Folge 7. Jena 1936.

Langlois

Ernest LANGLOIS (ed.): *Les registres de Nicolas IV*. In: Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome, II^e série, fasc. 5. Paris 1905.

Lappenberg HambUB I

Johann Martin LAPPENBERG (ed.): *Hamburgisches Urkundenbuch I*. Hamburg 1907².

Marsina, Pramene III

Richard MARSINA: *Pramene k dejinám Slovenska a Slovákov III*. Bratislava 2003.

Martin I

Franz MARTIN (ed.): *Die Regesten der Erzbischöfe und des Domkapitels von Salzburg 1247–1343*. Salzburg 1928.

Meichelbeck II.2

Carolus MEICHELBECK (ed.): *Historiae Frisingensis tomii II pars altera instrumentaria*. Augustae Vindelicorum [= Augsburg]: Sumptibus monasterii Benedictoburani 1729.

Meklenburg. UB

Meklenburgisches Urkundenbuch II. (1251–1286). Schwerin 1864.

MGH, CC III

Iacobus SCHWALM (ed.): *Constitutiones et acta publica imperatorum et regum*. Tom. III (inde ab a.

MCCLXXIII usque ad a. MCCXCVIII). In: *Monumenta Germaniae historica, legum sectio IV. Hannoverae et Lipsiae 1904–1906.*

MHDC VI

Hermann WIESSNER (ed.): *Monumenta historica ducatus Carinthiae*. Tom. VI. Die kärntner Geschichtsquellen 1286–1300. Klagenfurt 1958.

Millauer 1832

Xaver Maximilian MILLAUER: *Der deutsche Ritterorden in Böhmen*. Ein Beitrag zur Reichs- und Kirchengeschichte Böhmens. Prag 1832.

Mitkowski, Początki

Józef MITKOWSKI: *Początki klasztoru cystersów w Sulejowie*. Studia nad dokumentami, fundacją i rozwojem uposażenia do końca XIII wieku. Poznań 1949.

Mittelrhein. Reg. IV

Adam GOERZ (ed.): *Mittelrheinische Regesten oder chronologische Zusammenstellung des Quellenmaterials für die Geschichte der Territorien der beiden Regierungsbezirke Koblenz und Trier in kurzen Auszügen*. Bd. 4 (1273–1300). Koblenz 1886.

Monumenta Boica 4, Monumenta Boica 29, Monumenta Boica 49

Monumenta Boica, ed. Academia scientiarum Maximiliana. Tom. 4. Monachii 1765.

Monumenta Boica, ed. Academia scientiarum Boica. Tom. 29. Monachii 1831.

Monumenta Boica. Tom. 49 (=Neue Folge 3). Urkunden des Hochstifts Eichstätt I. Monachii 1910.

Moravské a slezské listiny

Jan BISTRICKÝ–František SPURNÝ–Ludvík VÁCLAVEK–Metoděj ZEMEK (edd.): *Moravské a slezské listiny liechtenštejnského archívu ve Vaduzu I.* (1173–1380). In: *Knižnice Jižní Moravy* 13, 1991.

Nový 1960

Rostislav NOVÝ: *Nejstarší český urbář z let 1283–84*. In: *ČsČH* 8, 1960, str. 210–227.

Nový, Městské knihy

Rostislav NOVÝ (sest.): *Městské knihy v Čechách a na Moravě 1310–1526*. Katalog. In: *AUC-Philosophica et historica* 4. Praha 1963.

NürnUB

Nürnberger Urkundenbuch. In: *Quellen und Forschungen zur Geschichte der Stadt Nürnberg I*. Nürnberg 1959.

Otto, Thuringia sacra

Heinrich OTTO: *Thuringia sacra sive Historia monasteriorum, quae olim in Thuringia floruerunt*. Francofurti: Ex officina Weidmanniana 1737.

Overmann I

Alfred OVERMANN (ed.): *Urkundenbuch der Erfurter Stifter und Klöster I. (706–1330)*. Magdeburg 1926.

Palacký, Reise nach Italien

Franz PALACKÝ: *Literarische Reise nach Italien im Jahre 1837*. Aufsuchung von Quellen der böhmischen und mährischen Geschichte. Prag 1838.

Paprocký, Zrcadlo

Bartoloměj PAPROCKÝ Z HLHOL A PAPROCKÉ VŮLE: *Zrčadlo slavného margkrabství Moravského, v kterémž jeden každý stav dávnost, vzácnost i povinnost svou uhlédá*. Olomutii 1593.

Patera 1878

Adolf PATERA: *Píseň staročeská ze XIII století „Slovo do světa stvořené“*. In: ČMKČ 52, 1878, str. 289–294.

Perlbach, Pom. UB

Max PERLBACH (ed.): *Pommerellisches Urkundenbuch*. Danzig 1882.

Polná 1992

Jiří ČEJKA a kol.: *Polná 1242–1992*. Polná 1992.

Pontanus

Georg Barthold PONTANUS A BREITENBERG: *Bohaemia pia*. Francofurti 1608.

Potthast II

August POTTHAST (ed.): *Regesta pontificum Romanorum II*. Berolini 1875.

PreusUB I.2

August SERAPHIM (ed.): *Preußisches Urkundenbuch*, Bd. I.2. Königsberg 1909.

Prochno, Regesten

Joachim PROCHNO (ed.): *Regesten zur Geschichte der Stadt und des Landes Zittau 1234–1437*. In: Neues Lausitzisches Magazin 113, 1937, str. 79–198.

Prou

Maurice PROU (ed.): *Les registres d'Honorius IV*. In: Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome, II^e série, fasc. 7. Paris 1888.

Pusch–Frölich

Sigismundus PUSCH–ERASMUS FROELICH (edd.): *Diplomataria sacra ducatus Styriae*. Pars prior. Viennae Pragae et Tergesti: Apud Iohannem Thomam Trattner 1756.

RegArchiepMog. II

Johann Friedrich BÖHMER–CORNELIUS WILL (edd.): *Regesta archiepiscoporum Maguntinensium II*. Innsbruck 1886.

RegBischEich

Franz HEIDINGSFELDER (ed.): *Die Regesten der Bischöfe von Eichstätt*. I. Innsbruck 1915.

RBM II, RBM III, RBM IV, RBM V.3

Josephus EMLER (ed.): *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* Tom. II. Pragae 1882.

Josephus EMLER (ed.): *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* Tom. III. Pragae 1890.

Josephus EMLER (ed.): *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* Tom. IV. Pragae 1892.

Jana ZACHOVÁ (ed.): *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* Tom. V.3. Dolní Břežany 2000.

RegBisStras. II

Alfred HESSEL–Manfred KREBS (edd.): *Regesten der Bischöfe von Strassburg (1202–1305)* II. Innsbruck 1928.

Reg. Boica 4

Carolus Henricus de LANG (ed.): *Regesta sive Rerum Boicarum Autographa ad annum usque MCCC*, vol. IV (1276–1300). Monaci 1828.

RegErzbKöln

Richard KNIPPING (ed.): *Die Regesten der Erzbischöfe von Köln im Mittelalter I–III*. Bonn 1909–1913.

Regestenbuch Wilhering

Rukopisný „Regestbuch Wilhering“ z 19. století obsahující dokumenty k dějinám cisterciáckého opatství ve Wilheringu do r. 1499, uložen v: Stiftsarchiv Wilhering; jeho xerokopie je k dispozici rovněž v: Oberösterreichisches Landesarchiv Linz.

RI VI.1

Oswald REDLICH (ed.): *Die Regesten des Kaiserreiches unter Rudolf, Adolf, Albrecht, Heinrich VII*. In: *Regesta Imperii*. Tom. VI.1. (1273–1291). Innsbruck 1898.

Ried

Thomas RIED (ed.): *Codex chronologico-diplomaticus episcopatus Ratisbonensis*. Tom. I. Ratisbonae 1816.

Rössler 1845

Emil Franz RÖSSLER: *Das Altprager Stadtrecht aus dem 14. Jahrhunderte*. Prag 1845.

Rössler 1852

Emil Franz RÖSSLER: *Die Stadtrechte von Brünn aus dem 13. und 14. Jahrhundert*. Prag 1852.

Samanek 1929

Vincenz SAMANEK: *Zur Vorgeschichte der Krönung Wenzels II.* In: *MIÖG-Ergbd.* 11, 1929, str. 262–277.

Schieckel, Reg.

Harald SCHIECKEL (ed.): *Regesten der Urkunden des Sächsischen Landeshauptarchivs Dresden.* Bd I (948–1300). Berlin 1960.

Schmidt

Berthold SCHMIDT (ed.): *Urkundenbuch der Vögte von Weida, Gera und Plauen, sowie ihrer Hausklöster Mildenerfurth, Cronschwitz, Weida und z. h. Kreuz bei Saalburg. I. (1122–1356).* In: *Thüringische Geschichtsquellen – Neue Folge II.1.* Jena 1885.

Schunck

Johannes Petrus SCHUNCK: *Codex diplomaticus exhibens chartas historiam medii aevi illustrantes. Moguntiae: Typis Wailandtianis 1797.*

Siegl, Das Salbuch

Karl SIEGL (ed.): *Das Salbuch der Egerer Klarissinnen v. J. 1476 im Egerer Stadtarchiv*, in: *Mittheilungen des Vereins für Geschichte der Deutschen in Böhmen* 43, 1904, str. 207–252, 293–317, 450–479; *ibid.* 44, 1905, str. 77–105.

Steinbach

Otto STEINBACH (ed.): *Sammlung historischer Merkwürdigkeiten aus dem Archive des gräflichen Cisterzienserstifts Saar in Mähren.* II. *Urkundenbuch.* Prag–Wien–Leipzig 1782.

Steinherz

Samuel STEINHERZ: *Die Einhebung des Lyoner Zehnten im Erzbisthum Salzburg (1282–1285).* In: *MIÖG* 14, 1893, str. 1–86.

Stelmach I

Roman STELMACH: *Katalog dokumentów przechowywanych w archiwach państwowych Dolnego Śląska*, t. I (do 1300 r.). Wrocław 1991.

SUB V, SUB VI

Winfried IRGANG (ed.): *Schlesisches Urkundenbuch* Tom. V. Köln–Weimar–Wien 1993.

Winfried IRGANG (ed.): *Schlesisches Urkundenbuch* Tom. VI. Köln–Weimar–Wien 1998.

Szentpétery–Borsa II

Imre SZENTPÉTERY–IVÁN BORSA (ed.): *Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke.* *Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica* 2. Budapest 1987.

Szovák 2001

Kornél SZOVÁK: *Le tracce della teoria della favola antica nell'Ungheria del XIII secolo.* In: Sante GRA-

CIOTTI–Amedeo DI FRANCESCO (ed.): *L'eredità classica in Italia e Ungheria fra trado Medioevo e primo Rinascimento*. Roma 2001, str. 49–66.

Šebánek 1926

Jindřich ŠEBÁNEK: *Studie o kanceláři Dětricha, biskupa olomouckého (1281–1302)*. In: ČMM 50, 1926, str. 171–275.

Šebánek 1956

Jindřich ŠEBÁNEK: *Listiny přímětické a jiné naše listiny na patronátní práva doby přemyslovské*. In: SP-FFBU C3, 1956, str. 79–102.

Tadra, Listy

Ferdinand TADRA (ed.): *Listy kláštera zbraslavského*. Praha 1904.

Thesaurus anecdotorum VI

Bernhard PEZ (ed.): *Thesaurus anecdotorum novissimus seu veterum monumentorum, praecipue ecclesiasticorum, ex Germanicis potissimum bibliothecis adornata collectio recentissima*. Bd. 6. Augsburg 1729.

Thomas

Antoine THOMAS (ed.): *Les registres de Boniface VIII*. In: Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome, II^e série, fasc. 4/1. Paris 1884.

Tumler–Arnold I

Marian TUMLER–Udo ARNOLD (edd.): *Die Urkunden des Deutschordenszentralarchiv in Wien*. Regesten I. (1122–Januar 1313). Marburg 2006.

A. Turek 1947

Adolf TUREK: *Příspěvky k dějinám manského zřízení na statcích moravských klášterů do třicetileté války*. In: Časopis Společnosti přátel starožitností českých 55, 1947, s.

UB Basel III

Rudolf WACKERNAGEL (ed.): *Urkunden der Stadt Basel III*. Basel 1896.

UB Burgenland II

Imtraut LINDECK-POZZA (ed.): *Urkundenbuch des Burgenlandes und der angrenzenden Gebiete der Komitate Wieselburg, Ödenburg und Eisenburg*. II. Bd. (Die Urkunden von 1271 bis 1301). In: Publikationen des Institut für österreichische Geschichtsforschung, VII. Reihe. Graz–Köln 1965.

UB Goldenkron

Matthias PANGERL (ed.): *Urkundenbuch des ehemaligen Cistercienserstiftes Goldenkron in Böhmen*. In: FRA II, Bd. 37. Wien 1872.

UB Hohenfurt

Matthias PANGERL (ed.): *Urkundenbuch des Cistercienserstiftes BMV zu Hohenfurt in Böhmen*. In: FRA II, Bd. 23. Wien 1865.

UB Hochstifts Merseburg

Paul KEHR (ed.): *Urkundenbuch des Hochstifts Merseburg I. (962–1357)*. Halle 1899.

UB Klosterneuburg

Hartmann Joseph ZEIBIG (ed.): *Urkundenbuch des Stiftes Klosterneuburg bis zum Ende des vierzehnten Jahrhunderts*. Teil 1. In: FRA II. Bd. 10. Wien 1857.

UB Naumburg

Hans K. SCHULZE–Hans PLATZE–Felix ROSENFELD (ed.): *Urkundenbuch des Hochstifts Naumburg*. Bd. 2 (1207–1304). Köln 2000.

UBLOE IV

Erich TRINKS (ed.): *Urkundenbuch des Landes ob der Enns*. Tom. IV (1283–1308). Wien 1867.

UB Schlägl

Isfried H. PICHLER (ed.): *Urkundenbuch des Stiftes Schlägl*. Die Rechts- und Geschichtsquellen der Cisterce Slage und des Prämonstratenserchorherrenstiftes Schlägl von den Anfängen bis zum Jahr 1600. In: Schlägler Schriften. Studien und Forschungen zur Geschichte und Kultur des Stiftes Schlägl und seiner Pfarreien. Bd 12. Schlägl 2003.

Vašků 1984

Vladimír VAŠKŮ: *Přehled výsledků revizí a konfirmací listin nejstarších moravských klášterů v 18. století*. In: SAP 34, 1984, str. 540–585.

Vašků 2008

Vladimír VAŠKŮ: *Panovnické konfirmační listiny pro město Brno z let 1633–1720*. In: BMD 21, 2008, str. 401–443.

Voigt

Johannes VOIGT (ed.): *Das urkundliche Formelbuch des königlichen Notars Heinricus Italicus aus der Zeit der Könige Ottokar II. und Wenzel II von Böhmen*. In: Archiv für Kunde österreichischer Geschichtsquellen, XXIX. Bd. Wien 1863, str. 1–184.

Waska 2007

Karel WASKA (ed.): *Edice dvou nejstarších listin z fondu Velkostatek Svatá Klára*. In: Minulostí západočeského kraje 42/1, 2007, str. 44.

Weis

Johann Nepomuk WEIS (ed.), *Urkunden des Cistercienser-Stiftes Heiligenkreuz im Wiener Walde*. Bd. 1. In: FRA II.11. Wien 1856.

Wenck I

Helfrich Bernhard WENCK: *Hessische Landesgeschichte* I. Leipzig 1789.

Zemek–Turek

Metoděj ZEMEK–Adolf TUREK: *Regesta listin z liechtenštejnského archivu ve Vaduzu z let 1173 až 1526*. In: SAP 33, 1983, str. 149–296, 485–527.

Obsah

Úvod	s. 5
Katalog listin a listů z let 1283–1297	s. 14
Konkordance	s. 391
Bibliografie	s. 416



**Katalog listin a listů k VII. dílu
Českého diplomatáře
I.**

(Zpracování diplomatického materiálu pro období květen 1283 – květen 1297)

Sestavil

D a l i b o r H a v e l

Vydala Matice moravská pro Výzkumné středisko pro dějiny střední Evropy:
prameny, země, kultura

Sazba: Dan Šlosar
Tisk: Reprocentrum Blansko, s. r. o.
Vydání první, Brno 2011

ISBN 978-80-86488-87-5